

2010 M. GEGUŽĖS 5 D., TREČIADIENIS

PIRMININKAVO: S. LAMBRINIDIS

Pirmininko pavaduotojas

1. Sesijos atnaujinimas

Pirmininkas. – Skelbiu, kad Europos Parlamento sesija, kuri buvo atidėta 2010 m. balandžio 22 d., yra atnaujinta.

2010 m. balandžio 22 d. protokolas yra išplatintas.

Ar turite pastabų?

(Ankstesnio posėdžio protokolas buvo patvirtintas)

2. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

3. Pirmininko pranešimas (žr. protokolą)

Pirmininkas. – Turėčiau pranešti Parlamento nariams, kad plenariniame posėdyje, vykstant šiai mėnesinei sesijai, dalyvaus keletas papildomų įrašymo inžinierių, naudojančių specialią įrangą. Šie inžinieriai įrašys diskusijas ir balsus, kad galėtų sukurti 360° Parlamento darbo panoraminį vaizdą.

Filmas bus rodomas pagal interaktyvų modelį kaip Parlamento darbo nuolatinės parodos dalis naujajame Lankytojų centre Briuselyje. Mane aiškiai patikino, kad inžinieriai bus labai diskretiški ir netrukdydys mums dirbti. Dėkoju už supratimą.

4. Komitetų sudėtis (žr. protokolą)

5. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

6. Žodiniai klausimai ir rašytiniai pareiškimai (gauti dokumentai) (žr. protokolą)

7. Tarybos perduoti susitarimų tekstai (žr. protokolą)

8. Veiksmai įgyvendinant Parlamento pozicijas ir rezoliucijas (žr. protokolą)

9. Darbo tvarka

Pirmininkas. – Jums išdalytas galutinis darbotvarkės projekto variantas, kurį parengė Pirmininkų sueiga per savo paskutinį susitikimą pagal Darbo tvarkos taisyklių 140 ir 155 straipsnius. Pagal susitarimą su frakcijomis siūlau šiuos šią savaitę vykstančio plenarinio posėdžio darbotvarkės pakeitimus.

2010 m. gegužės 5 d., trečiadienis:

Visų pirma, pirmas klausimas bus bendros diskusijos dėl Íñigo Méndez de Vigo dviejų pranešimų apie Parlamento sudėtį.

Antra, į darbotvarkę reikės įtraukti naują klausimą „Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl pasiruošimo 2010 m. gegužės 7 d. vyksiančiam euro zonos valstybių ar vyriausybės vadovų aukščiausio lygio susitikimui“ be balsavimo. Tai bus antras klausimas ir šiuo klausimu kalbės tik viena kalbėtojų iš frakcijų grupė ir nebus taikoma tvarka „prašau žodžio“.

Trečia, pavadinimas „Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl elektrinių automobilių standartizacijos“ buvo pakeistas pavadinimu „Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl elektrinių automobilių“.

Ketvirta, Vittorio Prodi pranešimas, kurį buvo planuojama trumpai pristatyti šiandien, yra perkeltas į Klausimų valandą 2010 m. gegužės 6 d., ketvirtadienį, ir dėl jo bus iš karto balsuojama.

2010 m. gegužės 6 d., ketvirtadienis:

Pirma, balsavimas dėl Vitalio Moreiros pranešimo dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamentui ir Tarybos sprendimo dėl makrofinansinės pagalbos teikimo Ukrainai buvo atidėtas iki antros mėnesinės sesijos gegužės mėn. dalies.

Antra, balsavimas dėl rezoliucijos pasiūlymo dėl Komisijos reglamento, kuriuo nustatomos kompensavimo mechanizmo perdavimo sistemos operatoriams ir bendrojo elektros energijos perdavimo kainų taikymo gairės, projekto buvo išbrauktas iš darbotvarkės.

Ar turite pastabų?

(Parlamentas patvirtino pakeitimus)

(Priimta pakeista darbo tvarka)

10. SWIFT (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

11. Keleivio duomenų įrašai (angl. PNR) (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

12. Cianido kasybos technologijų draudimas (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

13. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsavimas.

(Dėl balsavimo rezultatų ir kitos informacijos žr. protokolą)

Gavau pasiūlymą keisti šiandienos balsavimą: po Pirmininko J. Buzeko ir ministro pirmininko J. Zapatero vakarykščio susitikimo buvo sutarta, kad turi būti nedelsiant užmegztas dialogas aukščiausiu instituciniu lygmeniu dėl tam tikrų procedūrinių aspektų, susijusių su Tarybos biudžeto įvykdymo patvirtinimu. Iš esmės Tarybai pirmininkaujanti valstybė siūlo, kad balsavimas dėl šio klausimo būtų atidėtas iki kitos mėnesinės sesijos.

Martin Schulz, S&D frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, aš taip pat girdėjau apie Pirmininko J. Buzeko ir J. Zapatero susitikimą. Manau, kad sprendžiant klausimą dėl Tarybos biudžeto įvykdymo patvirtinimo nesutarimų tarp mūsų ir Tarybos aspektai yra tokio delikataus pobūdžio, kad būtų prasminga rengti tolesnes derybas. Mūsų šiandieninis sprendimas atidėti Tarybos biudžeto įvykdymo patvirtinimą turi rimtų padarinių. Dėl šios priežasties dar kartą šį rytą aptarėme šį klausimą savo frakcijoje ir nutarėme, kad jeigu yra galimybė atsakyti į atvirus klausimus ir taip patenkinti Europos Parlamentą, turime pasinaudoti tokia galimybe. Galbūt taip būtų žengtas dar vienas žingsnis link Tarybos, siekiant sukurti pasitikėjimą: pasitikėjimą ne tik dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo, bet ir kitose srityse, todėl galime pritarti šiam pasiūlymui.

Bart Staes, Verts/ALE frakcijos vardu. – (NL) Pone pirmininke, ponios ir ponai, išklausiu M. Schulzą. Esu Biudžeto kontrolės komiteto pirmininko pavaduotojas ir buvau vienas iš tų Europos Parlamento narių, kurie dalyvavo neoficialiose derybose su Taryba. Dėl pranešimo, susijusio su šiuo atidėjimu, Biudžeto kontrolės komitetas balsavo 27 balsų dauguma, niekas nebalsavo prieš ir niekas nesusilaikė, o tai reiškia, kad pranešimas buvo priimtas vienbalsiai. Du kartus rengėme neoficialias derybas su Taryba, kad susitartume. Taryba nuolat atsisakydavo susitarti. Vienintelė priežastis, dėl kurios galbūt galima būtų atidėti balsavimą, būtų šią akimirką Tarybos pateiktas pareiškimas, kad ji yra pasirengusi pateikti visus dokumentus, kuriuos reikalaujame pateikti.

Antroji problema yra teisėkūros pobūdžio. Vadovaujantis mūsų Darbo tvarkos taisyklėmis ir Finansinio reglamento nuostatomis, biudžeto įvykdymo patvirtinimas privalo būti suteiktas iki metų $n + 2$ gegužės 15 d. Kalbame apie 2008 m. biudžetą, taigi $n + 2 = 2010$ m. gegužės 15 d. Kitas plenarinis posėdis, neskaitant rytdienos, vyks ne anksčiau kaip gegužės 17 d., todėl jeigu nebalsuosime dabar, pažeisime savo pačių Finansinį reglamentą, o tai, mano nuomone, būtų labai blogo valdymo požymis.

Ryszard Czarnecki, pranešėjas. – (PL) Pone pirmininke, jau šešerius metus esu Europos Parlamente ir, nors nenoriu nieko moralizuoti, vis dėlto mandagumas reikalauja, kad tokiu svarbiu klausimu pasiklaustume pranešėjo nuomonės. Norėčiau visiems priminti, kad mūsų Parlamentas šios savo kadencijos metu vos praėjusių metų lapkričio mėn. jau tvirtino, kad Taryba biudžetą įgyvendino – tuomet 2007 finansinių metų biudžetą. Todėl galime teigti, kad Taryba ir vėl nepateikė reikiamų dokumentų.

Mane asmeniškai glumina tai, kad vertindami 2008 m. biudžeto įvykdymą gauname 2007 m. dokumentus, o tai visiškai neatitinka mūsų lūkesčių ir reikalavimų. Vis dėlto esu žinomas kaip kompromisų žmogus ir norėčiau suteikti Tarybai tam tikrą galimybę, nors iš tikrųjų tai, ko gero, jos paskutinė galimybė parengti visus reikiamus dokumentus ir atsisakyti niekam tikusio 1970 m. džentelmeniško susitarimo, kuris, Tarybos nuomone, neleidžia mums *de facto* prižiūrėti šios institucijos.

Todėl esu linkęs padaryti išimtį ir atidėti balsavimą, kad suteiktume Tarybai dar keletą savaičių, dvi ar šešias, o paskui, kaip minėjo B. Staes, pritarisiu neatidėliotinam balsavimui, kuris turėtų vykti ne vėliau kaip birželio mėn.

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsavimas.

(Dėl balsavimo rezultatų ir kitos informacijos žr. protokolą)

13.1. Administracinis bendradarbiavimas ir kova su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (nauja redakcija) (A7-0061/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil)

13.2. Pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių (A7-0065/2010, David Casa)

13.3. Prašymas atšaukti Parlamento nario Miloslavo Ransdorfo imunitetą (A7-0107/2010, Francesco Enrico Speroni)

13.4. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. ES bendrasis biudžetas. Teisingumo Teismas

13.5. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. ES bendrasis biudžetas. Audito Rūmai

13.6. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. ES bendrasis biudžetas. Europos ombudsmenas

13.7. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. ES bendrasis biudžetas. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas

13.8. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos Sąjungos įstaigų vertimo centras

13.9. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos profesinio mokymo plėtros centras (CEDEFOP)

13.10. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Bendrijos žuvininkystės kontrolės agentūra

13.11. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos rekonstrukcijos agentūra

13.12. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos aviacijos saugos agentūra

- 13.13. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos ligų prevencijos ir kontrolės centras (ECDC)**
- 13.14. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos cheminių medžiagų agentūra**
- 13.15. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos aplinkos agentūra**
- 13.16. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos maisto saugos agentūra**
- 13.17. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos narkotikų ir narkomanijos stebėsenos centras**
- 13.18. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos vaistų agentūra**
- 13.19. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos jūrų saugumo agentūra**
- 13.20. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA)**
- 13.21. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos geležinkelių agentūra**
- 13.22. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos mokymo fondas**
- 13.23. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos darbuotojų saugos ir sveikatos agentūra**
- 13.24. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Euratomo tiekimo agentūra**
- 13.25. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondas**
- 13.26. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Eurojustas**
- 13.27. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūra**
- 13.28. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūra (FRONTEX)**
- 13.29. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos pasaulinės palydovinės navigacinės sistemos (GNSS)**
- 13.30. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos ITER įgyvendinimo ir branduolių sintezės energetikos vystymo bendroji įmonė**
- 13.31. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Bendra įmonė SESAR (BIS)**
- 13.32. Gabenamieji slėginiai įrenginiai (A7-0101/2010, Brian Simpson)**

13.33. Aviacijos saugumo rinkliavos (A7-0035/2010, Jörg Leichtfried)

13.34. Bendrijos transeuropinio transporto tinklo plėtros gairės (nauja redakcija) (A7-0030/2010, Brian Simpson)

13.35. Bendrosios nuostatos dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo dėl tam tikrų reikalavimų paprastinimo ir tam tikrų su finansiniu valdymo susijusių nuostatų (A7-0055/2010, Evgeni Kirilov)

13.36. Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikis šiuo metu vykdomoms tarptautinėms sprendimų priėmimo procedūroms (B7-0221/2010)

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Sugaišiu tik keletą sekundžių, kad paaiškinčiau, kodėl atsisakėme savo pakeitimo: pakeitimo atsisakėme visiškai ir tvirtai įsitikinę, kad šį klausimą nagrinėsianti Pirmininkų sueiga labai rimtai atsižvelgs į mūsų pakeitimo dvasią ir raidę.

Norėčiau priminti Parlamentui, kad savo pakeitime reikalaujame, jog Komisija išnagrinėtų reglamento dėl Europos Sąjungos ir Kipro teritorijų, kurių tiesiogiai Kipro Respublika nekontroliuoja, tiesioginės prekybos pakeitimą.

13.37. Teisėkūros įgaliojimų delegavimas (A7-0110/2010, József Szájer)

13.38. Europos Sąjungos jūrų transporto politikos strateginiai tikslai ir rekomendacijos iki 2018 m. (A7-0114/2010, Peter van Dalen)

13.39. Europeana – tolesni veiksmai (A7-0028/2010, Helga Trüpel)

13.40. Veismų plano dėl gyvūnų įvairovės 2006-2010 m. analizė ir įvertinimas (A7-0053/2010, Marit Paulsen)

13.41. ES žemės ūkis ir klimato kaita (A7-0060/2010, Stéphane Le Foll)

13.42. Žemės ūkis gamtinių kliūčių turinčiose vietovėse: ypatingas tikrinimas (A7-0056/2010, Herbert Dorfmann)

13.43. Nauja Europos skaitmeninė darbotvarkė „2015.eu“ (A7-0066/2010, Pilar del Castillo Vera)

13.44. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. ES bendrasis biudžetas. III skirsnis. Komisija

- Prieš balsavimą:

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau paprašyti, kad būtų atliktas techninis pataisymas. 248 dalyje po žodžių „Kozlodujaus branduolinės elektrinės“ turėtų būti įrašyti žodžiai „Kozlodujaus“ 1–4 reaktorių“.

Pirmininkas. – Bus patikrinta, ar visos šios pastabos tikslios.

Bogusław Liberadzki, pranešėjas. – Pone pirmininke, negalėjau atvykti į Strasbūrą, todėl visų mano kolegų, kurie dalyvavo diskusijose, vardu norėčiau jums padėkoti. Palankiai vertinu tai, kad Tarybos atstovas dalyvavo diskusijose, nes biudžeto įvykdymo patvirtinimas yra svarbus klausimas ne tik ES institucijoms, bet ir valstybėms narėms, kurioms Taryba atstovauja.

Mano pranešimo esmė yra keletas pasiūlymų, kurių tikslas – sumažinti klaidų koeficientą, įvardyti problemas ir pagerinti informacijos, kurią teikia Komisija ir Audito Rūmai, atitikimą, kad ateityje galėtume nustatyti ir spręsti tikrąsias problemines savo išlaidų sritis. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, atėjo laikas peržiūrėti biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūrą.

Savo pranešime reikalauju organizuoti aukštesnio lygmens diskusijas, kuriose dalyvautų ES institucijos ir, žinoma, valstybės narės, atsakingos už maždaug 80 proc. išlaidų valdymą. Nors mano pranešime kalbama apie 2008 finansinių metų biudžeto įvykdymo patvirtinimą, jame yra daug klausimų, kurie šiandien labai aktualūs. Visi norime užtikrinti, kad Graikija galėtų įveikti praeities sunkumus. Turkijai skirta dalis susilaukė dėmesio, tačiau nors privalome užtikrinti, kad stojimo į ES lėšos būtų naudojamos veiksmingiau, norėčiau pabrėžti, kad mes neketiname keisti ES santykių su šia šalimi pobūdžio.

Visi pakeitimai, kuriuos įvardijau, yra būtini. Dabartiniai finansiniai sunkumai reiškia, kad kiekvienas euras, įskaitant struktūrinių ir sanglaudos fondų lėšas, turi būti išmintingai panaudotas ir atnešti naudos mūsų žmonėms, gyvenantiems skirtingose šalyse.

Nekantraudamas laikiu ateinančių savaitių, per kurias dirbsime su Komisija ir Audito Rūmais, kad mano pranešime nurodyti reikalavimai veiktų duotų vaisių, taip pat laikiu, kada galėsiu jums atsiskaityti apie veiksmų įgyvendinimą per ateinančius mėnesius.

13.45. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Septintasis, aštuntasis, devintasis ir dešimtas Europos plėtros fondai (EPF)

13.46. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. ES bendrasis biudžetas. Europos Parlamentas

Edith Herczog, *S&D frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, norėtume nukelti žodinį pakeitimą į pirmą šio pakeitimo dalį.

Tekstas turėtų skambėti taip: „laikosi nuomonės, kad taikant veiksmingą ir rezultatyvią bendro valdymo sistemą turi būti tinkamai atsižvelgiama į vadovų vaidmenį; laikosi nuomonės, kad generaliniai direktoriai, direktoriai ir skyrių vadovai turėtų būti atrenkami pagal nuopelnus, atsižvelgiant į lygias galimybes ir geografinę pusiausvyrą...“

Taigi žodiniame pakeitime po žodžio „nuopelnus“ būtų įterpti žodžiai „atsižvelgiant į lygias galimybes ir geografinę pusiausvyrą“.

(Parlamentas sutiko pritarti žodiniam pakeitimui)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pone pirmininke, ar galiu aiškumo dėlei pasiklausti, kaip mes ką tik balsavome dėl 6 pakeitimo – su žodiniu pakeitimu ar be jo?

(Parlamentas sutiko pritarti žodiniam pakeitimui)

13.47. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. ES bendrasis biudžetas. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas

13.48. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. ES bendrasis biudžetas. Regionų komitetas

13.49. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Agentūrų veikla, finansų valdymas ir kontrolė

13.50. 2008 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimas. Europos policijos koledžas (CEPOL)

13.51. ES santykių su Lotynų Amerika strategija (A7-0111/2010, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra)

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Pone pirmininke, man atrodo, kad nebalsavome dėl Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto biudžeto įvykdymo patvirtinimo. Gal aš klystu, bet man atrodo, kad iš karto perėjome prie Regionų komiteto.

13.52. ES ir Kanados aukščiausiojo lygio susitikimas (B7-0233/2010)

13.53. SWIFT (B7-0243/2010)

Jan Philipp Albrecht, Verts/ALE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, norėčiau jums pranešti, kad GUE/NGL frakcijos ir Verts/ALE frakcijos pasiūlytų 8 dalies pakeitimų formuluotės yra tokios pat, kokios yra 2009 m. rugsėjo mėn. rezoliucijoje. Tiesiog norėjau pranešti, kad tai ta pati pozicija, ir nemanau, kad reikia ją keisti prieš derybas dėl SWIFT.

Jeanine Hennis-Plasschaert, autorė. – Pone pirmininke, tiesiog norėčiau pranešti kolegoms, kad mes nepakeitėme savo pozicijos: ji visada buvo įtraukta į šios rezoliucijos tekstą, todėl siūlomas pakeitimas nereikalingas.

Rui Tavares (GUE/NGL). – Pone pirmininke, tiesiog galvoju, kad svarbu...

(Šauksmai iš salės)

Nenorėčiau, kad man trukdytų dešiniausiai sėdintys kolegos. Manau, kad jie taip pat norėtų būti informuoti šiuo klausimu – klausimas yra bus, ar nebus dideliais kiekiais perduodami duomenys Jungtinėms Amerikos Valstijoms; tai yra 8 pakeitimo klausimas. Diskutavome, ar esame, už, ar prieš šią poziciją, todėl būtų gerai žinoti.

(Parlamentas sutiko pritarti žodiniam pakeitimui)

13.54. Keleivio duomenų įrašai (angl. PNR) (B7-0244/2010)

13.55. Cianido kasybos technologijų draudimas

14. Paaiškinimai dėl balsavimo

Paaiškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0061/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Remiu Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos poziciją dėl šių dokumentų kartu su Komisijos pasiūlymu dėl kovos su mokesčių sukčiavimu Europos Sąjungoje. Manau, kad šis pasiūlymas gali pagerinti administracinį bendradarbiavimą Bendrijos vidaus operacijų srityje, kai reikia apskaičiuoti pridėtinės vertės mokesčių ir stebėti, kad mokesčiai būtų teisingai taikomas.

Pažiūrėsime, ar Komisijos pasiūlymas išplėsti tinklą „Eurocanet“ ir įsteigti naują struktūrą „Eurofisc“, kuri veiktų pagal savanoriškumo principą ir neturėtų jokio teisinio veiksnio, padidins kovos su mokesčių sukčiavimu ES lygmeniu sėkmės koeficientą.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Vadovaujantis Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1798/2003, Europos administracinis bendradarbiavimas PVM srityje turi būti tobulinamas, visų pirma kovos su mokesčių vengimu srityje. J. M. Garcías-Margallo y Marfilio parengtame pranešime yra remiamas šis požiūris, pasisakant už Europos Komisijos pasiūlymus, kurių pagrindinis dėmesys skiriamas duomenų mainų procesui tarp valstybių narių palengvinti. Balsavau už šį pranešimą, nes juo taip pat iš esmės tobulinamas Europos Komisijos parengtas tekstas, visų pirma dėl asmens duomenų apsaugos.

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Pagal Europos Parlamento konsultavimosi procedūrą balsavau už savo puikaus kolegos iš Ispanijos J. M. Garcíos-Margallo y Marfilio pranešimą dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje. PVM sukčiavimas yra dažnai organizuojamas tarpvalstybiniu lygmeniu, todėl Europos Sąjunga ir jos valstybės narės turi geriau koordinuoti savo veiksmus, kad galėtų apskritai kovoti su mokesčiniu sukčiavimu ir visų pirma su PVM sukčiavimu. Džiaugiuosi, kad Komisijos pasiūlyme yra nurodytas teisinio pagrindo steigti bendrą struktūrą „Eurofisc“ principas; ši struktūra padės vykdyti daugiašalius greitus ir tikslingus informacijos mainus, kad valstybės narės galėtų tinkamai ir suderintai reaguoti į naujų rūšių sukčiavimą, pasitelkiant bendrai organizuojamą rizikos analizę. Man kaip ir pranešėjui kelia nerimą asmens duomenų apsauga, kuri privalo būti užtikrinta. Šio pobūdžio duomenys turi būti naudojami tik siekiant užkirsti kelią nusikaltimams mokesčių tvarkai arba kovojant su jais.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Palaikiau šį pranešimą, nes manau, kad būtina stiprinti kovos su sukčiavimu srityje nuostatas. Sukčiavimas siekiant išvengti mokesčių turi rimtų padarinių nacionaliniams biudžetams, pažeidžia teisingo apmokestinimo principą ir gali iškraipyti konkurenciją, daryti poveikį vidaus rinkos veikimui. Dabartinis reglamentavimas nepakankami efektyviai užtikrina valstybių narių bendradarbiavimą, nors sukčiavimas pridėtinės vertės mokesčio srityje dažnai organizuojamas per kelias valstybes, todėl norint tam užkirsti kelią, valstybės narės privalo bendradarbiauti. Sveikintina, kad nauja reglamento redakcija bus sustiprinta PVM mokėtojų ir jų operacijų Bendrijos esanti duomenų bazė, kas suteiks valstybėms narėms prieigą prie informacijos, pagerins administracinį bendradarbiavimą ir leis efektyviau kovoti su PVM grobstymu.

George Sabin Cutaş (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už Europos kovos su mokesčiniu sukčiavimu ir su PVM susijusiu vengimu strategiją. Manau, kad Europos lygmeniu turi būti sukurtas kovos su sukčiavimu mechanizmas, nes iš šio reiškinio mato matyti, kad šiai problemai spręsti skirtų priemonių neužtenka imtis tik nacionaliniu lygmeniu.

Tarptautinė PVM asociacija cituoja PVM nuostolių skaičiavimus, kurie svyruoja nuo 60 mlrd. EUR iki 100 mlrd. EUR visoje Europos Sąjungoje. Dėl to raginu valstybių narių administracines valdžios institucijas ir Europos Komisiją glaudžiai bendradarbiauti, siekiant išvengti nuostolingų mokesčio sukčiavimo padarinių nacionaliniams biudžetams ir konkurencijai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Administracinis valstybių narių bendradarbiavimas kovoje su sukčiavimu ir finansiniais nusikaltimais yra labai svarbus dėl sąžiningumo ir teisingumo priežasčių ir dėl didžiulio tokių nusikaltimų poveikio šalies ekonominei padėčiai. Pridėtinės vertės mokesčio srityje kyla nesuskaičiuojama daugybė sukčiavimo pažeidimų, todėl būtina parengti tokių stiprių priemonių turinčią teisinę bazę, dėl kurių būtų galima iš esmės sumažinti šių pažeidimų skaičių.

Pageidaujamas didesnis centrinės valdžios bendradarbiavimas keičiantis informacija užtikrinant asmenų privatumą, taip pat palaikant išsamias duomenų bazines ir tinkamai rengiant pareigūnus tokioms byloms išaiškinti ir apdoroti. Valstybės narės turi kuo greičiau įgyvendinti Europos Sąjungos pateiktas priemones, kad būtų sukurta skaidresnė sistema, galinti veiksmingai kovoti su mokesčiniu sukčiavimu.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Sukčiavimo pridėtinės vertės mokesčio (PVM) srityje sukelti iškraipymai kenkia bendrajai pačios išteklių sistemos, kuri turi būti sąžininga ir skaidri, kad užtikrintų sklandų Europos Sąjungos veikimą, pusiausvyrą. Kadangi valdžios institucijos privalo kompensuoti prarastas pajamas, sukčiavimo augimas reiškia didesnę mokesčinę naštą įmonėms, kurios laikosi mokesčių taisyklių. Nors PVM ir kitokio pobūdžio sukčiavimo tyrimai buvo vykdomi ne visose valstybėse narėse, Tarptautinė PVM asociacija apskaičiavo, kad PVM nuostoliai svyruoja tarp 60 mlrd. EUR ir 100 mlrd. EUR per metus visoje Europos Sąjungoje. Pageidaujamas didesnis centrinių administracijų bendradarbiavimas, dalijantis informacija, nepažeidžiant asmenų privatumo. Valstybės narės turi kuo greičiau įgyvendinti Europos Sąjungos pateiktas priemones, kad būtų sukurta skaidresnė sistema, galinti veiksmingai kovoti su mokesčiniu sukčiavimu.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Kova su mokesčiniu sukčiavimu turi būti ES prioritetas, visų pirma pridėtinės vertės mokesčio srityje. Laikantis šio požiūrio pasisakoma už tarpsektorinę kovos su sukčiavimu visose valstybėse narėse politiką, ypač įskaitant informacijos mainus. Itin svarbu, kad sukčiavimas yra viena iš pagrindinių neteisingumo ES priežasčių, nes dėl to atsiranda nesąžininga konkurencija ir prarandama rinkos pusiausvyrą.

Siiri Oviir (ALDE), raštu. – (ET) Balsavau už Tarybos reglamento dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje projektą, nes dėl šio teisės akto valstybės narės galės

kartu ir veiksmingiau kovoti su tarpvalstybiniu mokestiniu sukčiavimu. Mokestinis sukčiavimas turi rimtų padarinių valstybių narių biudžetams; jis pažeidžia apmokestinimo lygybės principus ir iškreipia konkurenciją. Nors kovos su mokestiniu sukčiavimu priemonės daugiausia tenka valstybių narių kompetencijai, manau, kad priemonių prieš mokestinį sukčiavimą taikymas šiandieniniame globaliame pasaulyje turėtų taip pat tapti ES prioritetu.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Komisijos pasiūlyme yra suteikiama priemonių valstybėms narėms veiksmingai kovoti su tarpvalstybiniu sukčiavimu, papildant ir keičiant dabartinį reglamentą ir sukuriant teisinį pagrindą tiksliniam bendradarbiavimui kovos su sukčiavimu tikslu – „Eurofisc“. Mokestinis sukčiavimas turi rimtų padarinių nacionaliniams biudžetams, sukelia sąžiningo apmokestinimo principo pažeidimą ir gali iškreipti konkurenciją. Be to, neturime pamiršti, kad valdžios institucijos privalo padengti prarastas pajamas, uždėdamos didesnę mokestinę naštą toms įmonėms, kurios laikosi mokestinių taisyklių. Kova su mokestiniu sukčiavimu visoje ES turi papildyti valstybių narių veiksmus. Reglamento projekto tikslas yra ne tik užtikrinti, kad PVM būtų tinkamai apskaičiuotas, bet ir stebėti, kad jis būtų tinkamai taikomas, visų pirma Bendrijos viduje atliekamoms operacijoms, taip pat kovoti su PVM sukčiavimu. Bendrai paėmus, nustatomi keli patobulinimai dėl informacijos mainų, visų pirma, geresnis atvejų, kuriose valstybės narės gali atlikti administracinę tyrimą, įskaitant priemones dėl nuostolių išieškojimo už tokio tyrimo nevykdymą, apibrėžimas.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Džiaugiuosi, kad pažeidimų finansinis poveikis, sprendžiant iš to, kiek jų yra nustatyta, sumažėjo nuo 1 024 mln. EUR 2007 m. iki 783,2 mln. EUR 2008 m.: sumažėjimas nustatytas visose išlaidų srityse, išskyrus tiesiogines išlaidas ir stojimui į ES skirtas išlaidas. Visiškai remiu Komisijos darbą ir norėčiau pabrėžti, kad kova su sukčiavimu ir korupcija yra svarbi Europos institucijų ir visų valstybių narių pareiga.

Atsižvelgiant į ypatingą ekonomikos padėtį, kamuojaančią visą Europą, pritariu, kad būtina apsaugoti Europos Sąjungos finansinius interesus ir kovoti su organizuotu nusikalstamumu, kurio, vadovaujantis nacionaliniais rodikliais, galimybės veikti išvien su institucijomis didėja, visų pirma Bendrijos biudžeto sukčiavimo srityje.

Todėl manau, kad labai svarbu įgyvendinti veiksmingus teisės aktus administraciniam bendradarbiavimui gerinti, sprendžiant žalingos mokestinės praktikos klausimus ir užtikrinant sklandų vidaus rinkos veikimą. Dėl šių priežasčių remiu pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos dėl administracinio bendradarbiavimo mokesčių srityje, pabrėžiant valstybių narių atskaitomybės svarbą, pradedant nuo informacijos, įvedamos į duomenų bazes, kokybės.

Pranešimas: David Casa (A7-0065/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Komisijos pasiūlyme supaprastinti, atnaujinti ir suderinti PVM sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės siūloma patobulinimų, visų pirma dėl nuostatų, suteikiančių teisę mažosioms ir vidutinėms įmonėms naudoti supaprastintas sąskaitas faktūras, taip pat užtikrinančių, kad mokesčių institucijos pripažintų e. sąskaitas faktūras tokiomis pačiomis sąlygomis, pagal kurias jos pripažįsta tradicines sąskaitas faktūras. Šiuo atžvilgiu pranešėjo pasiūlymas suteikti mokesčių institucijoms galimybę nustatyti papildomus reikalavimus, kaip antai eilės numeriai, taikomi supaprastintoms sąskaitoms faktūroms, yra paprasta apsaugos priemonė, užtikrinanti Komisijos pateiktus patobulinimus.

Šioje bendrosios PVM sistemos ir sąskaitų faktūrų srityje Komisija privalo paremti valstybes nares, kurioms reikia techninės pagalbos atnaujinti savo e. administravimą arba pasitelkiant Bendrijos programą „Fiscalis 2013“, arba panaudojant struktūrinius fondus. Manau, kad pranešėjas pateikė pakeitimus, kurie pagerina Komisijos pasiūlymą; dėl šios priežasties balsavau už šio pranešimo priėmimą.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už D. Casos pranešimą dėl PVM sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių. Šia tema 2001 m. Tarybos direktyvoje numatomos bendros taisyklės Europos Sąjungos lygmeniu, kurių tikslas supaprastinti, atnaujinti ir suderinti PVM sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles. Skirtingos valstybės narės taiko nevienodas taisykles, visų pirma e. sąskaitų faktūrų išrašymo srityje. Nors tokių sąskaitų faktūrų pripažinimas padeda supaprastinti padėtį, vis dėlto šalių skirtumai yra kliūtis. Todėl Europos Komisijos ir pranešėjo palaikytas didesnis taisyklių suderinimas yra gera žinia visoms Europos įmonėms, nes e. sąskaitų faktūrų išrašymas bus joms labiau prieinamas ir tokiu būdu bus sumažinta jų administravimo našta.

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Pagal Europos Parlamento konsultavimosi procedūrą balsavau už savo puikios kolegės iš Maltos D. Casos pranešimą dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, iš dalies keičiančios Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatas dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių. Tapo svarbu panaikinti su sąskaitų faktūrų išrašymu susijusią administracinę struktūrą.

Istoriškai susiklostė, kad šioje srityje valstybėms narėms suteiktos galimybės yra siejamos su skirtingomis taisyklėmis, visų pirma sąskaitų faktūrų išrašymo srityje. Tokios taisyklės yra kliūtis įmonėms veikti sklandžiai, visų pirma įmonėms, naudojančioms naujas dematerializacijos technologijas, vidaus rinkoje tuo metu, kai nereikalinga administracinė našta Europoje žaboja ekonominį augimą. Pasisakau už visas pranešime pasiūlytas supaprastinimo priemones, visų pirma skirtas MVĮ, tai yra: panaikinti reikalavimą turėti 27 valstybių narių formalumus atitinkančią sąskaitą faktūrą; patvirtinti, kad popierinės ir elektroninės sąskaitos faktūros vienodai galioja; panaikinti reikalavimą, kad valstybės narės, kuriose turi būti sumokėtas mokeskis, išverstų tam tikras sąskaitas faktūras į savo oficialiąsias kalbas.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Pasisakau už šio pranešimo priėmimą dėl kelių aspektų. Vis dėlto būdamas pranešėjas ir kai kurių pagrindinių pakeitimų autorius norėčiau pakalbėti tik apie pačius svarbiausius aspektus, dėl kurių konkrečiai sumažės administracinė našta įmonėms.

Pirmasis aspektas – tai įpareigojimas valstybėms narėms įgyvendinti pajamomis ir mokėjimais grindžiamą sistemą (grynųjų pinigų apskaitą) MVĮ (kurios yra apibrėžiamos ES lygmeniu kaip įmonės, kurių apyvarta yra ne didesnė kaip 2 mln. EUR); tai bus sveikintina verslo sektoriui skirta iniciatyva. Ji yra diegiama tuo metu, kai įmonės moka PVM iš karto, kai išrašo sąskaitą faktūrą, tačiau atitinkamas mokėjimas pagal sąskaitą faktūrą (ir su ja susijęs PVM) gali būti sumokėtas tik po kelių mėnesių, jeigu apskritai yra mokamas. Vis dėlto kiekvienu atveju išlieka pagrindinis principas, kad PVM atskaitymas yra neatsiejamai susijęs su jo mokėjimu.

Antrasis aspektas yra tas, kad elektroninėms sąskaitoms faktūroms yra suteikiamas toks pat teisinis statusas, taigi elektroniniu paštu siunčiamos sąskaitos faktūros turbūt pakeis dabartines popierines sąskaitas faktūras ir taip palengvins uždavinius ne tik išrašyti ir siųsti sąskaitas faktūras, bet ir valdyti bei kaupti jas.

Vito Bonsignore (PPE), raštu. – (IT) Norėčiau pasveikinti pranešėją D. Casą atlikus tokį svarbų darbą. Mano frakcija visada rėmė mažąsias ir vidutines įmones, kurios yra tikroji Europos ekonomikos varomoji jėga, ir mūsų, politikų, pareiga yra ją paskatinti.

Visų pirma remiu Komisijos pasiūlytą galimybę leisti tiekėjui mokėti PVM, gavus mokėjimą už tiekias prekes ir teiktas paslaugas. Taip pat pritariu principui dėl galimybės pripažinti vienodai teisėtas elektronines ir popierines sąskaitas faktūras. Tokiu būdu jos sudaro priemonių grupę, kurios, mano nuomone, patenka į Europos įmonėms naudingą platesnį biurokratizmo mažinimo procesą, ypač susidarius tokiai kritinei ekonomikos padėčiai.

Todėl tikiuosi, kad šios priemonės bus nedelsiant priimtos platesnėje mažųjų ir vidutinių įmonių paramos struktūroje, ir jos turi veikti paprastesnėje ekonominėje ir finansinėje aplinkoje.

David Casa (PPE), raštu. – Tai buvo mano paties pranešimas dėl PVM sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių. Mums pavyko paprašyti, kad būtų privalomai taikoma grynųjų pinigų apskaitos sistema visose valstybėse narėse, taip suteikiant galimybę MVĮ pasirinkti naudoti šią sistemą, arba jos nesirinkti. Pranešimu taip pat pavyko sumažinti verslui uždėtą nereikalingą našta, kuri buvo nurodyta Komisijos pasiūlyme. Tokiu būdu pavyko pasiekti pranešime užsibrėžtus tikslus ir aš balsavau už jį.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Rengiant Europos Sąjungos teisės aktus reikia siekti šių tikslų: didesnio vidaus rinkos integravimo ir nepagrįstų įmonių sąnaudų mažinimo supaprastinant procedūras ir mažinant administracines kliūtis.

Jų siekiant yra labai svarbi ši direktyva, kurios tikslas – sukurti pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatas dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių. Visų pirma, manau, kad tradicinį sąskaitų faktūrų išrašymo metodą turėtų pakeisti elektroninės sąskaitos faktūros, nes šis metodas yra greitesnis ir pigesnis įmonėms bei asmenims, jeigu laikomasi skaidrumo principo.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Direktyvos, apie kurią diskutuojame, tikslas yra sukurti bendrą pridėtinės vertės mokesčio sąskaitų faktūrų išrašymo sistemą, ją supaprastinant ir sumažinant administracinę našta; tai yra labai svarbu, siekiant didesnio vidaus rinkos integravimo ir nepagrįstų įmonių išlaidų sumažinimo. Manau, kad ši direktyva – tai teigiamas žingsnis link aiškumo ir teisinio tikrumo apmokestinamiems asmenims ir administratoriams, taip pat numatant papildomas kovos su pridėtinės vertės mokesčio sukčiavimo priemones.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Bendra pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistema dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių yra būtina, siekiant supaprastinti, atnaujinti ir suderinti PVM sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles.

Dėl naujosios sistemos įmonės taip pat galės daug sutaupyti, o tai ypač svarbu esant krizei. Šio pranešimo priėmimas taip pat yra dar vienas žingsnis kovos su sukčiavimu ir mokestiniu sukčiavimu srityje.

Siiri Oviir (ALDE), raštu. – (ET) Būdama liberalė balsavau už direktyvą, keičiančią sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles, nes manau, kad šiandien naudojamas metodas, kurį aprašantis skyrius buvo įtrauktas į PVM direktyvą, nevisiškai pasiekė savo tikslą, t. y. tikslą supaprastinti, atnaujinti ir suderinti PVM sąskaitų faktūrų pateikimą. Manau, kad naujos taisyklės sumažins įmonininkams tenkančią biurokratijos našą ir taip pat jomis bus užtikrinta, kad visose valstybėse narėse būtų taikomos tos pačios taisyklės dėl sąskaitų faktūrų rengimo ir išrašymo. Turint omenyje atvirą rinką ir paslaugų judėjimą, joks kitas sprendimas nebūtų pagrįstas.

Pranešimas: Ryszard Czarnecki (A7-0079/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Vadovaudamasis savo kolegos iš Lenkijos R. Czarnecki pranešime Europos Parlamentui pateikta rekomendacija, balsavau už Teisingumo Teismo sekretoriui suteiktą patvirtinimą, kad Teismas įvykdė 2008 finansinių metų biudžetą. Remiu Audito Rūmų prašymą Europos Teisingumo Teismui stiprinti viešųjų pirkimų procedūras. Palankiai vertinu sklandžią ETT veiklą. Vis dėlto nesuprantu, kodėl ETT nenori viešinti savo narių finansinių interesų deklaracijų, ir palaikau Parlamento prašymą nedelsiant tai įgyvendinti.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Šiame pranešime yra pateikta išsami Europos Teisingumo Teismo (ETT) biudžeto padėties analizė. Jame nurodoma, kad reikia nedelsiant spręsti svarbius klausimus, kaip antai stiprinti pirkimų procedūras, siekiant padėti įgaliojimus suteikiančioms tarnyboms rengti viešųjų pirkimų procedūras ir kontroliuoti, ar vykdomi nustatyti reikalavimai. Palankiai vertinu tai, kad ETT į savo veiklos ataskaitą įtraukė skyrių, kuriame nurodytos priemonės, kurių imtasi atitinkamais metais, atsižvelgiant į Parlamento ankstesnius sprendimus dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugniai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Teisingumo Teismo pranešimo.

Pranešimas: Ryszard Czarnecki (A7-0097/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Vadovaudamasis savo kolegos iš Lenkijos R. Czarnecki pranešime Europos Parlamentui pateikta rekomendacija, balsavau už Europos Audito Rūmų generaliniam sekretoriui suteiktą patvirtinimą, kad ši institucija įvykdė 2008 finansinių metų biudžetą. Kaip ir daugelis mano kolegų, EP narių, džiaugiuosi, kad Audito Rūmai tinkamai veikia, taip pat kad finansinis valdymas yra patikimas. Apgailestauju, kad Audito Rūmų narių finansinių interesų deklaracijos, kurias jie pateikia Audito Rūmų pirmininkui pagal Audito Rūmų elgesio kodeksą, nėra viešinamos arba apie jas bent jau nėra pranešama Biudžeto kontrolės komiteto nariams.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Džiaugiuosi, kad Audito Rūmų sąskaitų auditą atliko nepriklausoma įmonė „PricewaterhouseCoopers“ ir priėjo prie išvados, kad „nepastebėjome nieko, kas mus verstų manyti, jog kokiais nors reikšmingais aspektais ir remiantis (nustatytais) kriterijais (a) Audito Rūmams skirti ištekliai nebuvo naudojami numatytiems tikslams, o (b) taikomos kontrolės procedūros neleidžia suteikti būtinų garantijų, kurios užtikrintų finansinių operacijų atitiktį galiojančioms taisyklėms ir teisės aktams“. Taip pat palankiai vertinu tai, kad Audito Rūmai įtraukė skyrių, kuriame nurodytos priemonės, kurių imtasi atitinkamais metais, atsižvelgiant į ankstesnius Parlamento sprendimus dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Audito Rūmų kaip institucijos, daugiausiai atsakingos už Europos institucijų auditą, taip pat turi būti atliktas auditas. Aišku, kad nepriklausomos įmonės „PricewaterhouseCoopers“ atliktas auditas buvo labai teigiamai. Vidaus audito ataskaita buvo taip pat teigiama, nes dauguma rekomendacijų buvo priimtos ir iš anksto pritaikytos pagal keletą veiksmų planų.

Pranešimas: Ryszard Czarnecki (A7-0070/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Vadovaudamasis savo kolegos iš Lenkijos R. Czarnecki pranešime Europos Parlamentui pateikta rekomendacija, balsavau už Europos ombudsmenui suteiktą patvirtinimą, kad ši institucija įvykdė 2008 finansinių metų biudžetą. Palankiai vertinu ombudsmeno N. Diamandouro sprendimą kasmet skelbti savo interesų deklaraciją ir viešinti ją savo interneto svetainėje.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmų metinėje ataskaitoje nurodyta, jog atlikus ombudsmeno institucijos auditą reikšmingų pastabų teikti nereikėjo. Vis dėlto jie nurodė, kad tam tikri viešųjų pirkimų procedūrų aspektai galėtų būti pagerinti. Pritariu pranešėjo palankiam ombudsmeno sprendimo skelbti savo metinę deklaraciją ir viešinti ją internete, vertinimui. Pritariu pranešėjui dėl raginimo, kad ombudsmenas į savo kitą veiklos ataskaitą (už 2009 finansinius metus) įtrauktų skyrių, kuriame būtų išsamiai išdėstyti veiksmai, kurių imtasi, atsižvelgus į ankstesnius Parlamento sprendimus dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugniai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos ombudsmeno.

Pranešimas: Ryszard Czarnecki (A7-0098/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Vadovaudamasis savo kolegos iš Lenkijos R. Czarnecki pranešime Europos Parlamentui pateikta rekomendacija, balsavau už Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui (EDAPP) suteiktą patvirtinimą, kad ši institucija įvykdė 2008 finansinių metų biudžetą. Palankiai vertinu tai, kad renkami šios institucijos nariai (Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas ir priežiūros pareigūno padėjėjas) kasmet skelbia finansinių interesų deklaracijas.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už tai, kaip yra naudojamos viešosios lėšos. Pritariu pranešėjui dėl teigiamo pastangų sujungti finansinių ir žmogiškųjų išteklių valdymą, taip pat kad 2008 m. pagerėjo vidaus kontrolės sistemos veikla ir jos veiksmingumas. Taip pat palankiai vertinu tai, kad renkami Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno (EDAPP) nariai kasmet skelbia finansinių interesų deklaracijas, kuriose pateikiama svarbi informacija apie atlyginamas pareigas arba veiklą ir deklaruotiną profesinę veiklą. Tai labai svarbu, siekiant ugdyti žmonių pasitikėjimą valstybės tarnyboje dirbančiais asmenimis. Pritariu pranešėjui dėl raginimo, kad EDAPP į kitą veiklos ataskaitą (už 2009 finansinius metus) įtrauktų skyrių, kuriame būtų išsamiai išdėstyti veiksmai, kurių imtasi, atsižvelgus į ankstesnius Parlamento sprendimus dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugniai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0071/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Vadovaudamasis savo puikios kolegės ir draugės V. Mathieu pranešime Europos Parlamentui pateikta rekomendacija, balsavau už suteiktą patvirtinimą, kad Europos Sąjungos įstaigų vertimo centras įvykdė 2008 finansinių metų biudžetą.

Negaliu suprasti, kodėl ši įstaiga kaupia tariamai nereikalingus perviršius, pvz., beveik 27 mln. EUR perviršių 2008 m. ir beveik 50 mln. EUR sukauptų lėšų 2008 m. gruodžio 31 d. Taip pat mane stebina, kad ginčas dėl pensijų dar nėra išspręstas.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai nurodo, kad jiems pateiktas pagrįstas patikrinimas, jog Europos Sąjungos įstaigų vertimo

centro metinės ataskaitos yra patikimos ir pagal jas atliktos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Dėl centro veiklos Audito Rūmai nustatė, kad dėl netiksliai pateiktų vertimo užsakymų skaičiaus prognozių susidarė centro biudžeto perviršis ir tuo yra pažeidžiamas Reglamentas (EB) Nr. 2965/94. Todėl ši padėtis turi būti ištaisyta. Kaip ir pranešėja apgailestauju, kad iki šiol neišspręsti centro ir Komisijos nesutarimai dėl darbdavio įmokų ir darbuotojų pensijų sistemą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos Sąjungos įstaigų vertimo centro.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0091/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Savo ataskaitoje Audito Rūmai nurodė, kad Europos profesinio mokymo plėtros centro 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Tai reiškia, kad centras padarė didžiulę pažangą inventorizacijos procedūros, skirtos turtui nustatyti, registruoti ir kapitalizuoti, vidaus kontrolės procedūrų ir viešųjų pirkimų procedūrų srityse. Vis dėlto nieko nepasiekta darbuotojų valdymo srityje, turint omenyje, kad darbuotojams nustatyti tikslai ir veiklos rezultatų rodikliai nebuvo matuojami ar orientuoti į rezultatus. Nepaisant to, kaip ir pranešėja vertinu centro ketinimą 2010 m. pradėti taikyti bandomąją sistemą siekiant užregistruoti laiką, kurį kiekvienas darbuotojas skyrė dirbdamas.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos profesinio mokymo plėtros centro.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0105/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Savo ataskaitoje Audito Rūmai nurodė, kad Bendrijos žuvininkystės kontrolės agentūros 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Man nerimą kelią Audito Rūmų pastaba, kad agentūra nerengia daugiametės darbų programos, o ji yra būtina veiksmingam finansiniam valdymui ir siekiant aiškiai nustatyti tikslus. Todėl reikėtų pasveikinti Administracinę tarybą, kuri priėmė sprendimą pradėti rengti tokio pobūdžio programą. Ji yra būtina, siekiant pagerinti agentūros biudžeto ir finansinį valdymą. Nors Audito Rūmai pritarė šiam valdymui, vis dėlto jis turi tam tikrų trūkumų, kuriuos reikia spręsti. Kaip ir pranešėja manau, kad pritaikyta svarbi priemonė – tai veiksmingas darbuotojų darbo laiko valdymo būdas, griežtai nustatant rekomenduojamų valandų kiekvienam projektui skaičių.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Bendrijos žuvininkystės kontrolės agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0072/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Vadovaudamasis savo puikios kolegės ir draugės V. Mathieu pranešime Europos Parlamentui pateikta rekomendacija, balsavau už Europos rekonstrukcijos agentūros direktoriui suteiktą patvirtinimą, kad agentūra įvykdė 2008 finansinių metų biudžetą. Manau, kad vadovaujantis 2008 m. gruodžio mėn. Komisijos ir agentūros susitarimo memorandumu, kuriame numatoma uždaryti sąskaitas, o visų pirma, kad po 2008 m. gruodžio 31 d. likęs agentūros turtas tampa Komisijos turtu, Komisijai būtų naudinga parengti išsamią ataskaitą apie uždarytas sąskaitas, apžvelgiant ir socialinius, ir finansinius aspektus.

Pasisakau už reikalavimą pasiaiškinti dėl Kosovui skiriamo finansavimo, nes kyla pavojus Europos Sąjungos ir šios jaunos valstybės, kuri ateityje žada tapti ES valstybe nare, patikimumui.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Privalau pabrėžti, kad Audito Rūmai nustatė, jog skiriant tiesioginę 1 399 132 EUR (t. y. 0,31 proc. turimų veiklos biudžeto lėšų) dotaciją vienai tarptautinei organizacijai, nebuvo laikomasi jokių formalių tiesioginių dotacijų skyrimo sąlygų. Kaip ir pranešėja apgailestauju, kad buvo nutraukta veiksmingai dirbusios agentūros veikla ir kad lėšų valdymas buvo perduotas delegacijoms; prašau Komisijos pateikti ataskaitą, kurioje būtų nurodyta, kiek papildomo personalo reikėjo delegacijoms, kad jos galėtų perimti agentūros užduotis; raginu Komisiją išsamiai ir visapusiškai informuoti apie tai, ar buvo skirta biudžeto parama iš lėšų, kurias agentūra perdavė delegacijoms.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina išsiaiškinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos ir ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos rekonstrukcijos agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0068/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Audito Rūmai savo ataskaitoje pranešė, kad Europos aviacijos saugos agentūros 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Pastaraisiais metais padaryta pastebima pažanga ir stengiasi įgyvendinti priemonės, kurias anksčiau patarė taikyti Audito Rūmai ir Vidaus audito tarnyba. Vis dėlto, kaip teigia pranešėja, reikėtų stiprinti šios agentūros tikslų nustatymo mechanizmus, kad būtų lengviau vertinti jų pasiekimą, ir pradėti taikyti naują darbuotojų valdymo – nuo įdarbinimo iki veiklos vertinimo – metodiką.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos aviacijos saugos agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0104/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai praneša, kad jiems pateiktas pagrįstas patikinimas, jog Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Reikėtų pabrėžti, kad centras sustiprino savo funkcijas visuomenės sveikatos srityje, padidino ligoms skirtų programų pajėgumus, toliau plėtojo partnerystę ir patobulino savo valdymo sistemą. Vis dėlto apgailestauju dėl to, kad centras iki šiol nevisiškai įvykdė savo įsipareigojimą už biudžeto įvykdymo patvirtinimą atsakingai institucijai perduoti Centro direktoriaus parengtą ataskaitą, kurioje apibendrintai nurodomas vidaus auditoriaus atliktų vidaus auditų skaičius.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0089/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai praneša, kad jiems pateiktas pagrįstas patikinimas, jog Europos cheminių medžiagų agentūros metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Agentūra atlieka

vaidmenį, kurio negali imtis Komisija; ji visiškai atitinka strateginius Europos Sąjungos prioritetus ir jos veikla papildo kitų agentūrų veiklą. Reikėtų pažymėti, jog Audito Rūmai atkreipia dėmesį į tai, kad dėl sunkumų, su kuriais susidurta diegiant informacinių technologijų sistemą, ir dėl kvalifikuotų darbuotojų trūkumo buvo vėluojama vykdyti pagrindinę veiklą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos cheminių medžiagų agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0092/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai savo ataskaitoje mano, kad Europos aplinkos agentūros 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Sveikinu agentūrą su labai palankiomis pagrindinėmis išvadomis, įrašytomis į Komisijos 2009 m. pavestą atlikti ES decentralizuotų agentūrų išorės vertinimą. Ypač sveikinu ją su tuo, kad ji sukūrė tinkamai parengtą veikla grindžiamą valdymo sistemą, daugiametę darbo programą, išsamią suvestinę su rodikliais ir integruotą valdymo kontrolės sistemą – visa tai prisideda prie efektyvaus valdymo.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos aplinkos agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0086/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai savo ataskaitoje rašo, kad Europos maisto saugos tarnybos 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Ši tarnyba pasiekė aukštą biudžeto vykdymo lygį ir įsipareigojimų (97 proc.), ir mokėjimų (95 proc.) asignavimų srityje. Nepaisant to, reikėtų pažymėti, kad anksčiau Audito Rūmų nustatyti neatitikimai išlieka ir kartojasi, t. y. asignavimai perkeliama į kitus metus ir iš ankstesnių metų perkelti einamosios veiklos įsipareigojimai panaikinami. Tokia padėtis neatitinka metinio periodiškumo principo ir iš jos galima matyti su programavimu ir biudžeto sudarymu susijusius trūkumus, kuriuos būtina panaikinti. Tačiau labai teigiamas pokytis yra tai, kad pastaraisiais metais tarnybai pavyko iš esmės nuosekliai gerinti savo veiklos rodiklius.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos maisto saugos tarnybos.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0067/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai savo ataskaitoje praneša, kad Europos narkotikų ir narkomanijos stebėsenos centro 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Pritariu pranešėjai, kad šis centras turėtų aiškiai nustatyti pasiūlytus tikslus savo metinėje darbo programoje, kad būtų paprasčiau vertinti jo metinę veiklą. Siekdamas veiksmingesnio valdymo, jis taip pat turėtų nustatyti žmogiškųjų išteklių valdymo procedūras, pvz., planuodamas veiklą, nustatyti savo pareigūnų darbo valandų tikslus ir vidutinį laiką, kurį pareigūnai turėtų skirti kiekvienam projektui.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos narkotikų ir narkomanijos stebėsenos centro.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0078/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai praneša, kad jiems pateiktas pagrįstas patikinimas, jog Europos vaistų agentūros metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Kaip ir pranešėja, sveikinu Agentūrą nustačius modernią biudžeto sudarymo pagal veiklos sritis ir naudotojų poreikių patenkinimo stebėsenos sistemą. Vis dėlto agentūra privalo gerinti savo viešųjų pirkimų procedūrų kokybę, kad būtų pašalinti Audito Rūmų nustatyti trūkumai (pvz., susiję su kainos kriterijų vertinimo metodais ir su esminiu poreikiu pagrįsti procedūrų pasirinkimą).

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos vaistų agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0081/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai išreiškė nuomonę, kad yra pagrindo manyti, jog Europos jūrų saugumo agentūros metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Tačiau agentūrai nepavyko parengti daugiametės darbo programos ir ši metinė darbo programa nebuvo susijusi su jos biudžetinėmis išipareigojimais. Vis dėlto agentūra baigia rengti penkerių metų strategiją ir rengia pagrindinius veiklos rodiklius, kuriuos reikės pateikti Parlamentui nagrinėti. Be to, pranešime atkreiptas dėmesys į tai, kad biudžeto sudarymo procedūros buvo nepakankamai griežtos ir kad dėl to atlikta daug biudžeto lėšų perkėlimų ir panaikinta daug mokėjimų asignavimų, ir kad šie dalykai rodo, jog esama planavimo ir priežiūros trūkumų. Tačiau tai galėjo būti vienkartiniai įvykiai, susiję su agentūros persikėlimu į pastatą, kuriame bus jos ilgalaikė darbo vieta.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos jūrų saugumo agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0087/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai savo ataskaitoje praneša, kad Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Tačiau jie pabrėžia su viešųjų pirkimų procedūromis susijusius trūkumus, ypač susijusius su nepakankamu bendrosios sutarties biudžeto įvertinimu, kurie yra kliūtis sąžiningai konkurencijai. Todėl šiuos trūkumus būtina pašalinti. Atsižvelgiant į elektroninių ryšių tinklų svarbą, reikėtų pasveikinti agentūrą su tuo, kad ji pagerino jų atsparumą ir plėtojo bei palaikė bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad

atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0084/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai savo ataskaitoje praneša, kad Europos geležinkelio agentūros 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Tačiau Audito rūmai atkreipia dėmesį į agentūros trūkumus, susijusius su tikslų nustatymu ir veiklos kokybės užtikrinimo priemonėmis, ir į viešųjų pirkimų procedūrų trūkumus. Atsižvelgdama į sustiprintą viešųjų įstaigų veiklos nagrinėjimą, agentūra turi priimti tinkamas šių problemų sprendimo priemones. Galiausiai sveikinu agentūrą nuo 2006 m. įgyvendinus 32 iš 36 rekomendacijų, kurias pateikė Vidaus audito tarnyba. Tačiau viena iš keturių rekomendacijų, kurios šiuo metu įgyvendinamos, yra visų svarbiausia, o trys – labai svarbios, todėl, kaip nurodyta šiose rekomendacijose, raginu agentūrą pradėti taikyti tam tikrus kontrolės standartus, susijusius su bankų parašais, pareigų atskyrimu, vadinamosiomis pažeidžiamomis pareigomis ir įgaliojimų perdavimo palaikymu.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugniai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos geležinkelio agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0083/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai savo ataskaitoje praneša, kad Europos mokymo fondo 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Tačiau perspėja dėl pažeidimų bei nepakankamai skaidrių įdarbinimo procedūrų ir, kad Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) pradėjo tyrimą dėl šio fondo. Vis dėlto reiktų pažymėti, kad fondas tvirtina atsižvelgęs į Audito Rūmų išvadą ir išsamiai persvarstęs savo taikomas įdarbinimo procedūras, nors kol kas nesame informuoti apie šį svarstymą. Pagaliau svarbu pabrėžti, Komisija skyrė 97 proc. pasitenkinimo koeficientą už fondo paramą Komisijai 2008 m.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugniai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos mokymo fondo.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0069/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai praneša, kad jiems pateiktas pagrįstas patikinimas, jog Europos darbuotojų saugos ir sveikatos agentūros metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Labai džiugu, kad agentūra per pastaruosius trejus metus pastebimai pagerino savo finansų valdymą, ir ji ir toliau turėtų siekti užtikrinti aukščiausius standartus biudžeto planavimo, vykdymo ir kontrolės srityse. Vis dėlto dar yra keletas trūkumų, ypač susijusių su viešųjų pirkimų procedūromis, kuriuos reikia panaikinti.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugniai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos darbuotojų saugos ir sveikatos agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0076/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai praneša, kad jiems pateiktas pagrįstas patikinimas, jog Euratomo tiekimo agentūros metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Reikėtų pažymėti, kad 2008 m. agentūra negavo jokių subsidijų, skirtų jos veiklos išlaidoms padengti, ir Komisija padengė visas išlaidas, kurias Agentūra patyrė vykdydama 2008 m. biudžetą. Taip pat reikėtų pažymėti, kad iš 2007 finansinių metų perkelti įsipareigojimai buvo padengti panaudojant nepanaudotą dalį 2007 m. subsidijų. Taigi, agentūra neturi savo atskiro biudžeto, todėl iš tiesų yra integruota į Komisiją. Dėl to gali kilti klausimų dėl agentūros struktūros ir autonomijos, kuriuos galima nagrinėti ateityje.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Euratomo tiekimo agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0088/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Nepaisant to, kad ankstesniais metais Audito Rūmai nustatė įdarbinimo ir viešųjų pirkimų procedūrų trūkumų, dabar jie savo ataskaitoje praneša, kad Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Labai džiugu, kad pagerėjo fondo sąskaitų ir vidaus audito sistemų valdymas. Atsižvelgdamas į šios agentūros svarbą tikiuosi, kad ji toliau stengsis užtikrinti biudžetinę drausmę, gerins savo žmogiškųjų išteklių valdymo procedūras ir veiklos ataskaitoje aiškiai nurodys darbuotojų, įskaitant pagal sutartis dirbančių darbuotojų, skaičių.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0093/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Nors Audito Rūmų nuomonėje teigiama, kad Europos teisminio bendradarbiavimo padalinio (Eurojusto) ataskaitos yra patikimos, o vykdytos finansinės operacijos – teisėtos ir tvarkingos, esu susirūpinęs dėl pranešėjos vertinimo, kad „Eurojusto veiklos rezultatus sunku vertinti dėl to, kad stinga rodiklių, yra naudotojų pasitenkinimo kiekybinio vertinimo trūkumų ir nėra pakankamai derinami biudžetas ir darbo programa“. Taip pat atkreipiu dėmesį į Audito Rūmų išvadą, kad 2008 m. Eurojustas susidūrė su asignavimų perkėlimo į kitus metus problema, nors jų lygis buvo žemesnis, palyginti su ankstesniais metais, todėl reikia imtis priemonių, kad ši padėtis nepasikartotų ateityje. Galiausiai pritariu pranešėjos susirūpinimui dėl to, kad nėra viena iš 26 rekomendacijų, kurias pateikė Vidaus audito tarnyba nėra visiškai įgyvendinta.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Eurajusto.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0090/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą.

Džiaugiuosi Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūrą pastangomis šalinant trūkumus, kuriuos prieš tai nustatė Audito rūmai ir Vidaus audito tarnyba. Ypač norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad pradėtos taikyti veiklos vertinimo priemonės. Tokius veiksmus reikėtų plėtoti toliau.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugniai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0085/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai savo ataskaitoje praneša, kad Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (FRONTEX) 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Pažymime, kad per pastaruosius trejus metus agentūros biudžetas labai padidėjo, pvz., 2008 m. – 69 proc. Vis dėlto Audito Rūmai nustatė kelis trūkumus, ypač susijusius su tuo, kad: a) didelė perkeltų arba panaikintų asignavimų dalis (49 proc. 2008 m. turimų asignavimų nebuvo panaudota šiais finansiniais metais, beveik 69 proc. – 2007 m. ir 55 proc. – 2006 m.); b) teisiniai išpareigojimai prisiimti nepatvirtinus atitinkamų biudžetinių išpareigojimų; ir c) įdarbinimo procedūros neatitinka taisyklių, ypač atsižvelgiant į skaidrumą ir nediskriminacinį taikomų procedūrų pobūdį.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugniai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0073/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Esu susirūpinęs dėl to, kad, kaip teigia pranešėja, institucija nusprendė savo veiklos rezultatus pateikti neatsižvelgdama į tai, kad, 2008 m. pirmojo ketvirčio pabaigoje atlikus numatytą turto ir lėšų perdavimą Komisijai, institucijos vykdomas *Galileo* ir Europos geostacionarinės navigacinės tinklo sistemos programų valdymas bus nutrauktas. Taip pat apgailėstauju, kad Audito Rūmai 2008 finansinių metų metinių finansinių ataskaitų patikimumo ir pagal jas atliktų operacijų teisėtumo ir tvarkingumo patikinimo pareiškimą pateikė su išlygomis.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugniai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos GNSS priežiūros institucijos.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0094/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai savo ataskaitoje rašo, kad Europos ITER įgyvendinimo ir branduolių sintezės energetikos vystymo bendrosios įmonės 2008 finansinių metų metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Reikėtų pažymėti, kad Audito Rūmai biudžeto rezultatų ataskaitoje nustatė 57 600 000 EUR perviršį, sudarantį 38 proc. sukauptų pajamų, ir kad dalis šio perviršio perkelta į 2009 finansinius metus. Tačiau taip galėjo atsitikti todėl, kad bendroji įmonė dar tik pradėjo veiklą ir 2008 finansiniais metais dar nevisiškai įdiegė savo vidaus kontrolės ir finansinės informacijos sistemas.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos ITER įgyvendinimo ir branduolių sintezės energetikos vystymo bendrosios įmonės.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0077/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad valstybės tarnautojams labai svarbu būti atskaitingiems plačiajai visuomenei. Todėl jie privalo objektyviai ir griežtai atsiskaityti už jiems skirtų viešųjų lėšų panaudojimą. Audito Rūmai praneša, kad jiems pateiktas pagrįstas patikinimas, jog Bendros Europos oro erdvės eismo valdymo mokslinių tyrimų (SESAR) bendros įmonės metinės ataskaitos yra patikimos ir vykdytos finansinės operacijos yra teisėtos ir tvarkingos. Tačiau, kaip ir pranešėja, negaliu nepaminėti, kad 2008 m. balandžio mėn. administracinės valdybos priimtas galutinis biudžetas buvo itin nerealistiškas, kaip matyti iš įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų panaudojimo lygio – atitinkamai 1 proc. ir 17 proc. Taip pat norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad buvo operacijų kontrolės trūkumų ir nenustatyta adekvati sutarčių ir viešųjų pirkimų vidaus kontrolė. Manau, kad SESAR būtinai turi imtis tinkamų veiksmų, kad kitais finansiniais metais galėtų išspręsti dabar nustatytas problemas.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visas Europos institucijas, kurios yra išlaikomos iš Europos Sąjungos biudžeto, turi nuodugnai patikrinti Audito Rūmai ir visos audito funkciją atliekančios įstaigos. Būtina patikrinti, ar Europos Sąjungos lėšos yra tinkamai naudojamos, ar šios institucijos atitinka joms apibrėžtus tikslus, taip pat ar lėšos nėra švaistomos. Bendrai paėmus, sprendžiant iš jau mūsų matyto audito, galima sakyti, kad atitinkamos institucijos, išskyrus keletą išimčių, tinkamai naudoja joms skirtas lėšas ir atitinka joms siūlomus tikslus. Todėl balsavau už pranešimą dėl SESAR bendros įmonės.

Pranešimas: Brian Simpson (A7-0101/2010)

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl gabenamųjų slėginių įrenginių, kuria būtų panaikinama galiojanti direktyva ir kelios kitos susijusios direktyvos. Kai kurios techninės dabartinės direktyvos nuostatos prieštarauja tarptautinėms pavojingų krovinių vežimo taisyklėms, todėl labai svarbu pašalinti neatitikimus ir suderinti techninius reikalavimus su tarptautinėmis taisyklėmis.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Slėginės įrangos, pvz., cisternų, talpyklų ir cilindrių vežimas šiuo metu reglamentuojamas Direktyva 1999/36/EB, kurioje nustatyti gabenimo keliais ir geležinkeliais saugos reikalavimai. Be to, šioje direktyvoje nustatytos bendros šios rūšies įrangos projektavimo, konstrukcijos ir vėlesnio tikrinimo normos.

Tačiau šios taisyklės pažeidžia tarptautines pavojingų krovinių vežimo taisykles, todėl Komisija pateikė pasiūlymą dėl persvarstytos direktyvos. Pasiūlyme nepateikta jokių esminių dabartinės reguliavimo sistemos pakeitimų, susijusių su apimtimi ir pagrindinėmis nuostatomis. Juo tik siekiama pašalinti minėtus neatitikimus, suderinant techninius reikalavimus dėl pavojingų krovinių vežimo su galiojančiomis tarptautinėmis taisyklėmis.

Todėl pritariu pranešėjo nuomonei, kad kadangi nerastas horizontalusis sprendimas tarp institucijų dėl naujų nuostatų dėl komitologijos formuluotės, sprendimas dėl dokumento turėtų būti priimtas kuo greičiau, pasiekiant susitarimą per pirmąjį svarstymą.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Slėginės įrangos, pvz., cisternų, talpyklų ir cilindrių vežimas šiuo metu reglamentuojamas Direktyva 1999/36/EB. Nustatant bendras projektavimo, konstrukcijos ir vėlesnio tikrinimo normas, direktyva užtikrinamas laisvas tokių įrenginių judėjimas Europos Sąjungoje, įskaitant jų pateikimą į rinką. Tačiau kai kurios techninės dabartinės direktyvos nuostatos prieštarauja tarptautinėms pavojingų krovinių vežimo taisyklėms. Todėl Komisija pateikė pasiūlymą dėl persvarstytos direktyvos, kuria būtų panaikinama galiojanti direktyva dėl gabenamųjų slėginių įrenginių ir keletas kitų susijusių direktyvų. Dėl minėtų priežasčių balsavau už šią rezoliuciją, kurioje komitetas raginamas priimti pranešimą, nepateikiant papildomų pakeitimų, ir įgalinti pranešėją jo pagrindu pradėti derybas su Taryba.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdami į didėjančią susirūpinimą dėl aplinkos ir jos apsaugos klausimų, turime būti itin atsargūs, nustatydami slėginės įrangos gabenimo saugos taisykles. Šios direktyvos tikslas –

didinti saugą, užtikrinti laisvą tokių įrenginių judėjimą Europos Sąjungoje, nustatant aiškias, skaidrias ir privalomas saugaus slėginės įrangos gabenimo taisykles visose valstybėse narėse, ir suvienodinti Europos Sąjungoje taikomas procedūras.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Svarbiausias šios direktyvos tikslas – pašalinti esamus ankstesnių teisės aktų neatitikimus, techninius reikalavimus suderinant su tarptautinėmis pavojingų krovinių vežimo taisyklėmis. Be to, pasiūlymu siekiama supaprastinti ir racionalizuoti kai kurias nuostatas, visų pirma dėl atitikties vertinimo procedūrų. Į pasiūlymą taip pat įtrauktos nuostatos dėl įrangos naudojimo vežimo operacijoms vidaus rinkoje ir taip nustatyta bendroji produktų pardavimo bendrojoje Europos rinkoje sistema.

Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad, priėmus pasiūlymą, bus užtikrintas aukštas gabenamųjų slėginių įrenginių ir jų naudotojų saugos lygis. Be to, tinkamai jį įgyvendinus valstybių narių lygmeniu, bus geriau saugoma aplinka ir piliečių sveikata.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Nors mūsų pakeitimas ir nepriimtas, balsavau už B. Simpsono pranešimą.

Pranešimas: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Saugumas oro uostuose, vartotojų rinkliavų skaidrumas ir jų standartų bei lygio kėlimas – šios temos nagrinėjamos pasiūlyme dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl aviacijos saugumo rinkliavų.

Dabartinės nacionaliniu lygmeniu reguliuojamos aviacijos saugumo sąnaudų padengimo sistemos yra ne visada aiškios galutiniams naudotojams ir dažnai su jais net nesikonsultuojama prieš apskaičiuojant rinkliavas arba keičiant apmokestinimo sistemą, nors tai jiems turi įtakos. Pranešime, be kita ko, siūloma įtraukti keleivių ir vartotojų apsaugos asociacijas į saugumo valdymo organų ir oro vežėjų konsultacijas, kad būtų galima tinkamai nustatyti saugumo priemonių sąnaudas ir palyginti jas su galutinio naudotojo mokama skrydžio kaina.

Palankiai vertinu dar vieną šio pranešimo aspektą: raginimą įgyvendinti šią direktyvą tik tuose valstybių narių oro uostuose, kurie veiksmingai nustato saugumo priemonių rinkliavas, ir netaikyti jos ten, kur tokia priemonė nenaudojama. Dėl šių priežasčių balsavau už šį pranešimą.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Pastarųjų savaitių įvykiai parodė, kad saugumas oro uostuose yra svarbi valstybių narių užduotis, ir kad reikia imtis visų esminių apsaugos priemonių. Kiekviena valstybė narė sprendžia dėl aviacijos saugumo finansavimo būdų bei aviacijos saugumo taikymo. Labai svarbu, kad direktyvoje yra nustatomi pagrindiniai principai ir procedūros, taikomos už saugumą atsakingos institucijos ir oro vežėjų santykiams. Teisiniai oro uostų reguliavimo reikalavimai valstybėse narėse labai įvairūs, tačiau veiklos vykdytojas oro vežėjams privalo pateikti pakankamai informacijos, kad oro uostų ir oro vežėjų atstovų konsultacijos turėtų prasmės. Todėl direktyvoje nustatoma, kokią informaciją privalo reguliariai teikti oro uosto valdymo organas. Oro vežėjai savo ruožtu turėtų informuoti apie savo skrydžių prognozes, numatomą oro laivyno naudojimą, dabartinius ir būsimus specialiuosius reikalavimus oro uoste, kad oro uosto valdymo organas galėtų optimaliai valdyti savo kapitalą ir skirstyti pajėgumus.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose ir Britta Thomsen (S&D), raštu. – (DA) Europos Parlamento Danijos socialdemokratai susilaukė nuo balsavimo dėl šio pasiūlymo, nes mano, kad, pirma, šis teisės aktas nereikalingas, nes jau galioja reikiami šios srities teisės aktai. Antra, manome, kad ES neturėtų nurodyti valstybėms narėms mokėti jokių papildomų oro uostų saugumo mokesčių. Saugumo rinkliavų finansavimo klausimą reikėtų patikėti atskiroms valstybėms narėms.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl aviacijos saugumo rinkliavų. Šis pasiūlymas itin svarbus siekiant laikytis vartotojų ir keleivių teisių ir jas apsaugoti, nes jame nustatyti keli pagrindiniai principai, į kuriuos turi atsižvelgti oro uostų veiklos vykdytojai, nustatydami saugumo rinkliavas. Tie principai yra: nediskriminavimas, konsultacijos ir teisių gynimo priemonės, sąnaudų skaidrumas, saugumo rinkliavų ir sąnaudų ryšys ir priežiūros institucijos steigimas.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Europos Komisija pateikė pasiūlymą, nustatantį šiuos pagrindinius principus, kurių turi laikytis oro uostų veiklos vykdytojai, nustatydami saugumo rinkliavas: a) nediskriminavimas; b)

konsultacijos ir teisių gynimo priemonės; c) sąnaudų skaidrumas bei saugumo rinkliavų ir sąnaudų ryšys; ir d) priežiūros institucijos steigimas.

Pagrindinis šiuo atžvilgiu išskylantis klausimas yra griežtesnių įgyvendintinių saugumo priemonių finansavimas. Parlamentas ne kartą ragino priimti saugumo rinkliavų finansavimo reglamentą, bet nesėkmingai. Pranešėjas labai gerai argumentuoja, kad šių griežtesnių priemonių finansavimas neturėtų tapti vien keleivių atsakomybė (eksternalizuojant sąnaudas), bet kad šias priemones turėtų finansuoti valstybės narės, nes vis dėlto jos atsako už savo oro uostų saugą. Galiausiai norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad niekada nebus per daug investicijų į oro uostų ir keleivių saugumą, kaip puikiai galėjome suprasti iš paskiausių ketinimų įvykdyti teroristų išpuolius prieš civilinę aviaciją, kurie, laimei, sužlugdyti.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Europos Parlamentas – kelis kartus, bet veltui – ragino priimti saugumo rinkliavų finansavimo reglamentą, kad būtų galima užtikrinti didesnę skaidrumą, o saugumo mokesčius ir rinkliavas susieti su tikrąja jų paskirtimi. Parlamentas mano, kad valstybės narės turėtų apmokėti griežtesnių priemonių įgyvendinimą. Iš teroristų išpuolio prieš kelias savaites dar kartą paaiškėjo, kad už oro uostų saugumą atsako valstybės narės ir kad esamomis ir naujai suplanuotomis saugumo priemonėmis siekiama užkirsti kelią teroro aktams. Tačiau diskutuojant šia tema iki šiol neiškeltas vienas klausimas, t. y. kad vis dėlto šias priemones apmoka keleiviai. Sutinku su šia rezoliucija padarytais pakeitimais, kuriais bus galima išvengti nereikalingų šios srities procedūrų dubliavimo ir administracinių išlaidų.

Louis Grech (S&D), raštu. – Turime užtikrinti, kad oro uostų saugumo rinkliavos būtų skaidrios, objektyvios ir pagrįstos aiškiais kriterijais, atitinkančiais tikrąsias sąnaudas. Nustatant bet kokias naujas kelionių lėktuvu sąnaudas, būtina atsižvelgti į oro uostų svarbą regionų vystymuisi, ypač tuose regionuose, kurie labai priklauso nuo turizmo ir yra nepalankioje padėtyje dėl geografinių ir gamtinių kliūčių, pvz., atokiausiuose regionuose ir salose. Oro uostų naudotojai ir vietos valdžios institucijos turėtų turėti galimybę laiku gauti informaciją apie tai, kaip ir kokių pagrindų apskaičiuojamos rinkliavos. Taip pat reikėtų nustatyti privalomą procedūrą, pagal kurią oro uostų valdytojai ir suinteresuotieji subjektai arba vietos valdžios institucijos turėtų konsultuotis, prireikus persvarstyti rinkliavas. Be to, turi būti tiksliai ir aiškiai apibrėžta bet kokios nepriklausomos priežiūros institucijos kompetencija, ypač galimi jos įgaliojimai imtis baudžiamųjų veiksmų.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Manau, nepriimtina, kad valstybės narės neužtikrina Europos teisės aktuose nenumatytų oro uostų saugumo priemonių finansavimo ir net perduoda sąnaudas oro vežėjams, kurie pasistengia, kad jas apmokėtų keleiviai. Manau, būtina žengti toliau negu 2008 m. reglamentas ir priimti teisės aktą, kuriuo būtų galima užtikrinti, kad keleiviams nereikėtų apmokėti šių papildomų sąnaudų, kurios kartais gali paaiškėti esančios visiškai nesusijusios su saugumo rinkliavomis. Todėl pritariau savo kolegos austro J. Leichtfriedo pranešimui, kuriuo užtikrinamas didesnis skaidrumas piliečiams ir oro vežėjams, o valstybės narės raginamos skirti viešąjį finansavimą saugumo priemonėms, neįtrauktoms į Europos reikalavimus, nes tai priklauso kiekvienos valstybės narės nacionalinio saugumo sričiai. Jei Komisija pateiktų pasiūlymą įtraukti kūno skaitytuvus į Europos metodų sąrašą, kad valstybėms narėms nebereikėtų jų finansuoti, taip pat pritarčiau savo kolegai ir, jei reikėtų, balsuočiau prieš šį pasiūlymą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Vis labiau rūpinantis saugumu mūsų oro uostuose, laipsniškai padaugėjo sąnaudų, kurias apmoka keleiviai. Papildomas griežtesnių saugumo priemonių sąnaudas turėtų finansuoti valstybės narės, nes šiomis priemonėmis siekiama užkirsti kelią teroristų aktams; vis dėlto jas apmoka keleiviai. Balsavome už šį pranešimą, nes nesutinkame su tokia padėtimi.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Užduoties, kurią turi vykdyti valstybė, t. y. visuomenės saugos palaikymo, sąnaudų negalima taip paprastai perduoti kitiems. Atsižvelgiant į vis griežtesnes kovos su terorizmu saugumo taisykles reikėtų nuspręsti, kokias sąnaudas būtų galima pagrįstai perduoti keleiviams. Tik jei šalis pačios gali prisiimti finansinę atsakomybę už nustatytas griežtas saugumo priemones ir priimti su jomis susijusius sprendimus, galime išvengti nevaržyto kūno skaitytuvų ir kitų panašių priemonių skaičiaus didinimo. Isterija dėl terorizmo ir nevaldoma konkurencija siekiant apsirūpinti kuo geresne įranga bus naudinga tik novatoriškoms JAV įmonėms. Dėl šių priežasčių reikėtų palankiai vertinti šį pranešimą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau Už šį pranešimą. Vis dėlto mums buvo svarbu tai, kad PPE ir ALDE frakcijos (per vardinį balsavimą) atmetė abu mūsų tikslus, t. y. susieti saugumo patikrinimo ir nuskaitymo sąnaudas su liberalizuotomis antžeminėmis paslaugomis ir taikyti įvairiūšį sąžiningą požiūrį į saugumo priemonių finansavimą.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Parlamentas kelis kartus ragino Komisiją reglamentuoti aviacijos sektoriaus saugumo rinkliavų finansavimą. Jis visada buvo už tai, kad reikia raginti užtikrinti didesnę skaidrumą ir susieti

saugumo mokesčius ir rinkliavas su tikrąja jų paskirtimi, ir manė, kad valstybės narės turėtų apmokėti griežtesnių priemonių įgyvendinimą.

Komisija pasiūlė nenagrinėti šio klausimo. Ji siekia tik naujo ekonominio poveikio įvertinimo, kad būtų galima apriboti sąnaudas, laikantis nediskriminavimo, konsultacijos ir teisių gynimo priemonių bei rinkliavų skaidrumo principų. Tačiau šiame dokumente siūloma, kad papildomas griežtesnių priemonių sąnaudas turėtų finansuoti valstybės narės. Pabrėžiu saugumo priemonių svarbą oro uostuose ir balsuoju už šią Parlamento iniciatyvą.

Pasiūlymas, kuris turėtų būti įgyvendintas visuose komerciniuose Europos Sąjungos oro uostuose, iš esmės susijęs su susirūpinimu dėl teisės į informaciją, keleivių nediskriminavimu ir vartotojų apsauga. Manau, didesnio skaidrumo ir nereikalingų sąnaudų išvengimo tikslus galima pasiekti tik derinant teisės aktus ir aiškiai apibrėžiant oro vežėjų ir valstybių narių atsakomybę priimti saugumo priemones.

Artur Zasada (PPE), raštu. – (PL) Labai apsidžiaugiau, išgirdęs šiandienos balsavimo rezultatus. Manau, rengiant šį dokumentą, mums pavyko parengti aiškią ir plataus užmojo poziciją, ypač finansavimo klausimu. Norėčiau dar kartą pabrėžti: teroristų išpuoliai nukreipti ne prieš oro vežėjus, jie nukreipti prieš valstybes narės. Valstybė yra savo piliečių saugumo laiduotoja ir turi vykdyti savo įsipareigojimą. Šiandienos balsavimo rezultatas – 613 balsai prieš septynis – yra labai aiškus ženklas Tarybai. Tai liudija apie tvirtą Europos Parlamento nuomonę dėl visų valstybių narių pareigos padengti bent dalį oro eismo saugumo sąnaudų.

Pranešimas: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą dėl Bendrijos transeuropinio transporto tinklo plėtros gairių, nes jo tikslas – statyti ir modernizuoti geležinkelio infrastruktūras, uostus, vandens kelius ir oro uostus. Numatytiems prioritetiniams projektams priskiriama ir Kurtičio–Brašovo geležinkelio linija. Džiaugiuosi, kad įsteigtas komitetas, kuris turi padėti Komisijai įgyvendinti šį sprendimą ir parengti jame nurodytas gaires.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Nesvyruodama balsavau už šį tekstą. Nors jame pateikiami tik formalūs pakeitimai, juo mums primenama, koks svarbus Europos transporto tinklas siekiant suartinti ES piliečius ir paskatinti jų judumą. Toks judumas yra būtinas, nes mūsų Europa nebus autentiška, jeigu nepažinsime savo kaimynų, jų šalių ir jų kultūros. Siūlant geresnį transporto rūšių valdymą ir remiant jų sąveiką, transeuropiniu transporto tinklu taip pat prisidedama prie išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo plano.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Tekstas, apie kurį kalbama, – Komisijos pasiūlymas, kuris tėra ankstesnių teisės aktų ir reglamentų kodifikavimas. Be to, jame pateikiami kai kurie nedideli pakeitimai. Todėl, vadovaudamasis pranešėjo pasiūlymu ir atsižvelgdamas į teises ir politines apsaugos priemones, pritariu, kad turi būti patvirtintas šis tekstas, įskaitant nedidelius Tarybos siūlomus jo pakeitimus ir pataisymus, ir baigti procedūrą susitarus per pirmąjį svarstymą.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Kalbant formaliai, šis pasiūlymas – pasiūlymas kodifikuoti teisinį tekstą. Tačiau Komisija buvo įpareigota išdėstyti jį nauja redakcija, nes jo priedas buvo šiek tiek pakeistas. Balsavau už šių pakeitimų patvirtinimą.

Elie Hoarau (GUE/NGL), raštu. – (FR) Smerkiu tai, kad atokiausi regionai ne visada sudaro neatskiriamą pasaulinio transeuropinio transporto tinklo dalį, nepaisant didelės jo reikšmės ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai. Nesuvokiama, kaip galima atokiausių regionų neįtraukti į tinklo planavimą ir nepavaizduoti kai kuriuose transeuropinio transporto tinklo žemėlapiuose. Pasaulinis tinklas, „jūrų greitkeliai“ ir prioritetiniai projektai turėtų be diskriminacijos apimti visus atokiausius regionus. Į TEN-T politiką taip pat turėtų būti įtraukti tinklo pramonės sektoriai ir bendros ekonominės svarbos paslaugos; neturi būti apsiribojama tik pagrindiniais gabenamųjų krovinių ir keleivių srautais. Turi būti išgirstas reikalavimas laikytis vienodo požiūrio į atokiausius regionus. Kaip galime planuoti palikti juos be transeuropinių tinklų, kai Europos transporto politika yra tokia svarbi mūsų regionų prieinamumui ir judėjimo vidaus rinkoje laisvei? Tuo tarpu Europos Sąjunga viena ranka parduoda mūsų cukraus, bananų ir romo produkciją kitoms šalims, pasinaudodama prekybos sutartimis, ir kartu kita ranka neprileidžia prie Europos vidaus prekybinių kelių. Apgailestaujame, kad šiomis rankomis ji smaigia mus.

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) Per plenarinę sesiją balsavau už pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Bendrijos transeuropinio transporto tinklo plėtros gairių. Tai buvo formalus pasiūlymas, nes buvo rengiamasi kaip reikiant persvarstyti gaires. Nustatyta, kad jos bus

baigtos iki kitų metų pabaigos. Manau, kad vykstant diskusijoms dėl strategijos „Europa 2020“ tikslų mums taip suteikiama labai gera proga vėl patvirtinti transporto politikos Europos lygmeniu vaidmens svarbą. Apskritai valstybės narės ir ypač Rumunija – šalis, kuriai vis dar reikia investuoti į savo transporto infrastruktūrą, – privalo žinoti, kad ši transporto politika iš naujo rengiama siekiant pasirengti naujiems uždaviniams. Senėjanti visuomenė ir specifiniai pagyvenusių žmonių judumo reikalavimai, socialinė migracija ir klimato kaita yra tik keli veiksniai, dėl kurių atsiranda būtinybė kurti tinkamą transporto politiką. Kartu šiuo laikotarpiu rengiama ES Dunojaus strategija suteikiamas puikus pagrindas užtikrinti, kad ES vidaus vandenyse būtų maksimaliai išnaudotas upių transportas.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Daug metų buvo keičiama ir iš naujo apibrėžiama transeuropinio transporto tinklo plėtra. Veiksmingas transeuropinis transporto tinklas yra ne tik būtinas klestinčios vidaus rinkos egzistavimui, bet ir padeda stiprinti ekonominę ir socialinę sanglaudą. Tai, kas įvyko dėl Islandijos ugnikalnio, vienareikšmiškai mums parodė, kad reikalingas toks transeuropinis transporto tinklas, kuris būtų veiksmingas ir galėtų užtikrinti koordinuotą atsaką į tokiose situacijose išskylančias problemas. Šis sprendimas svarbus, nes jame pateikiamos tikslų, prioritetų ir pagrindinių veiksmų, kurių reikia imtis transeuropinio transporto tinklo srityje, gairės.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Suteikdama pirmumo statusą šiaurinei atšakai iš Gdansko į Čekiją ir pranešdama apie savo išsipareigojimą dėl Brenerio tunelio projekto, ES patvirtino Baltijos ir Adrijos jūrų koridorius svarbą. Dar svarbiau pastatyti pietinę koridoriaus dalį per pietinį Austrijos geležinkelį į Italiją. Ypač šiame tinkle, kuriuo pervežama apytikriai pusė visų prekių ir keleivių, mums reikia neutralizuoti pavojingą „adatos skylutės“ padėtį. ES parama Koralmio projektui yra būtina dėl esamo nepakankamo šio regiono krovinių vežimui, pagal kurį, šiaip ar taip, ES visada pirmuoja, skirtų geležinkelio maršrutų pralaidumo. Turėdama Koralmio tunelį, ES turės unikalią galimybę krovinių srautą perkelti į geležinkelius tokiu mastu, kokio siekėme dešimtmečius. Kadangi transeuropinio tinklo plėtra gali būti lemiamą Europos konkurencingumui, o pateikti pakeitimai yra tik formalūs patikslinimai, balsavau už šį pranešimą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, nors mūsų pakeitimas nebuvo patvirtintas.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Dėl nacionalinių prioritetų transeuropinio transporto tinklo (TEN-T) srityje manau, kad svarbu investuoti ne tik į geležinkelius, bet ir visų pirma į „jūrų greitkelius“ ir įvairių rūšių transporto suderinamumą bei sąveikumą.

Tik tikras mišriojo transporto tinklas, palaikomas veiksmingu valdymu, pajėgs užtikrinti jūrų alternatyvos konkurencingumą. Jūrų transportas yra svarbus mano šaliai, kuri turi privilegijuotą galimybę naudotis laivybos keliais, taip pat yra tikrai nepaprastai svarbus tokiems atokiausiems ir salų regionams, kaip Madera. Be to, jis yra svarbi tęsiamos vidaus rinkos vienijimo ir teritorinės sanglaudos priemonė.

Šiam pranešimui aiškiai pritaria ne tik Parlamentas, bet ir Komisija bei Taryba. Be to, jis aiškiai yra formalus. Jo tvirtinimas šiame Parlamente vyksta Transporto ir turizmo komitetui beveik vieningai patvirtinus rekomendaciją.

Trumpai tariant, šiuo pasiūlymu, kuriam asmeniškai pritariau, TEN-T teksto turinys ne iš dalies keičiamas, o tik papildomas 12 valstybių narių, kurios įstojo į Europos Sąjungą 2004 ir 2007 m., žemėlapiais. Šiuo metu rengiamas Europos Sąjungos TEN-T plėtros gairių persvarstytas variantas, kuris bus užbaigtas tik 2010 m. pabaigoje.

Viktor Uspaskich (ALDE), raštu. – (LT) ES: 5 mln. km nutiestų kelių (62 tūkst. km greitkeliai), 215 tūkst. km geležinkelio linijų, 41 tūkst. km vidaus vandenų. Iki 2020 m. tikimasi, jog susisiekimas tarp valstybių narių išaugs dvigubai. Vieninga Europa neįmanoma be koordinuoto ir veiksmingo transeuropinio transporto tinklo (TEN-T). Remiantis ES sutartimi investicija TEN-T sieks apie 500 mlrd. eurų. Todėl svarbu užtikrinti Europos bendradarbiavimą ir apdariai atsirinkti prioritetinius projektus. TEN-T skirtas apjungti žemės, jūros ir oro transporto tinklus visoje Europoje iki 2020. Pagrindinis tikslas – užtikrinti greitą ir lengvą prekių ir žmonių judėjimą tarp valstybių narių. Lietuvos didžiausią uostą Klaipėdą su Vilniumi jungia Europai būdingas greitkelis bei geležinkelio linija su Rytais ir Maskva. Norint, jog uostas išliktų konkurencingas, reikia modernizuoti jo dabartinę infrastruktūrą, pašalinti administracines kliūtis. Geležinkeliai ir vidaus vandenys turėtų būti ypatingai išnaudojami didelių nuotolių transportui, o keliai – trumpiems atstumams. Daugiau pastangų skirti krovinių tranzitui bei vidaus vandenų transportui (veiksmingesnis išlaidų ir energijos atžvilgiu, neterštų aplinkos, saugus). Svarbiausia – keleivių saugumas ir apsauga. Finansų krizė paveikė transporto politiką. Tačiau TEN-T gali būti naudojamas darbo vietų kūrimui, socialinės ir ekonominės sanglaudos

stebėjimui. Transporto politikos svarbą Europos ekonomikai pripažįsta Europos 2020 m. strategija. Laisvas žmonių ir prekių judėjimas apibrėžia ES. O tai įmanoma tik esant geram TEN-T.

Pranešimas: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą, nes manau, jog norint įveikti dabartinę krizę mums reikia rasti būdų paspartinti pagalbos programų įgyvendinimą, kad Europos Sąjungos finansavimu, kuris visų pirma skirtas piliečiams remti, o konkrečiau – nedarbui mažinti, galėtų būti geriau pasinaudojama. Šiuo pasiūlymu siekiama padaryti tam tikrus teisės aktų pakeitimus sanglaudos politikos įgyvendinimo taisyklėms paprastinti ir išankstiniam Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) ir Europos socialinio fondo (ESF) programų finansavimui (išankstiniai mokėjimai) didinti. Ekonominėse prognozėse 2010 m. numatomas didelis 1,1 proc. ES augimo sumažėjimas. Šiuo atveju šis pranešimas yra reakcija į finansų krizę bei jos socialinius ir ekonominius padarinius. Todėl manau, kad itin svarbu siekti didesnio skaidrumo ir sanglaudos politiką reglamentuojančių taisyklių supaprastinimo. Šis įnašas turės teigiamą poveikį programos įgyvendinimo spartai, nes visų pirma nacionalinės, regioninės ir vietos valdžios institucijos galės naudotis aiškesnėmis ir mažiau biurokratiškomis taisyklėmis, o tai suteiks galimybę lanksčiau pritaikyti programas prie naujų uždavinių.

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Praėjusiais metais Komisija pateikė pasiūlymą, kuriuo iš dalies keičiamas reglamentas dėl struktūrinių fondų (1083/2006) siekiant suteikti finansines paskatas valstybėms narėms, labai nukentėjusioms nuo ekonomikos krizės. Viena iš priemonių, pateiktų Komisijos pasiūlyme, buvo nukrypimas nuo bendrojo finansavimo principo numatant laikiną galimybę valstybėms narėms, kurios susiduria su sunkumais, susijusiais su grynųjų pinigų srautais, prašyti 100 proc. kompensuoti finansavimo priemones, atitinkančias Europos socialinio fondo reikalavimus.

Taryba atmetė šį pasiūlymą, tačiau sutiko pratęsti terminą, per kurį turi būti apskaičiuota automatiškai panaikinamų išpareigojimų, skirtų pagal metinį biudžetą ir susijusių su visa 2007 m. metinio finansavimo suma, suma, siekiant gerinti tam tikroms veiksnių programoms skirtų lėšų panaudojimą.

Manau, kad pranešėjo pasiūlyta laikina 2007 finansinių metų pagalbos fondų, sudarančių Europos socialinio fondo dalį, asignavimų atkūrimo priemonė dėl išpareigojimų panaikinimo yra pateisinama atsižvelgiant į Lisabonos sutarties, kuri neleistų taikyti Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 93 straipsnio 1 dalies jos dabartine forma, įsigaliojimą.

Alfredo Antonozzi (PPE), raštu. – (IT) Pasirodė, kad Europos regioninės plėtros fondas, Europos socialinis fondas ir Sanglaudos fondas yra veiksmingos ir nepaprastai naudingos teritorinės plėtros ir ekonomikos krizės, nuo kurios jau kurį laiką kenčia Europa ir pasaulis, padarinių įveikimo priemonės. Atsižvelgdamas į tai, palankiai vertinu pasiūlymus, kuriais siekiama supaprastinti fondų išpareigojimų panaikinimo procedūras ir palengvinti mokėjimus įvairių programų, įgyvendinamų panaudojant minėtus fondus, pagalbos gavėjams. Be to, esu už tai, kad iš 2010 m. išankstinio finansavimo lėšų būtų teikiama papildoma išmoka labiausiai nuo krizės nukentėjusioms valstybėms narėms.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Kaip šio Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pranešimo referentė paraginau savo kolegas balsuoti už šį tekstą. Į šį pranešimą įtrauktų supaprastinimų klausimu reikia pasakyti, jog esu įsitikinusi, kad jie yra labai geras dalykas. Tai yra tikras žingsnis į priekį, nes šiuo atveju yra mažiau teiktinos informacijos, daugiau lankstumo pajamų duodančių projektų atžvilgiu, mažai Komisijos vykdomų aplinkosaugos projektų, kurių vertė yra 25–50 mln. EUR, patikrinimų ir t. t.

Kalbant apie finansinį aspektą, pareikalavau, kad būtų pakartotinai nustatyta pirminio pasiūlymo kryptis. Iš tiesų nebūtų buvusi gera mintis suabejoti išlaidų bendro finansavimo principu ir įgyvendinti projektus, visiškai finansuojamus iš Europos socialinio fondo (ESF), kaip siūlė Komisija. Kad ilgainiui subalansuotų išlaidas, kai kurios valstybės narės būtų turėjusios susidurti su dideliais finansiniais sunkumais. Parlamentas rado kompromisą, kuriuo sudaromos sąlygos mums padėti šalims, daugiausia nukentėjusioms nuo krizės, ir išvengti 2007 m. išpareigojimų panaikinimo.

Šiuo balsavimu suteikiame didelę paramą ES lėšų gavėjams, taip pat inicijuojantiems departamentams. Tačiau nepamirškime, kad vis dar reikia daug ką nuveikti supaprastinimo požiūriu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Svarbu pažymėti, kad nacionaliniams finansiniams ištekliams tenkanti našta vis didėja ir verčia imtis tolesnių veiksnių jai mažinti – geriau panaudoti Bendrijos finansavimą, mobilizuoti visus turimus fondus ir skatinti jų veiklą, siekiant įveikti krizę, visų pirma pasinaudojant Europos socialiniu fondu (ESF) greito ekonomikos atkūrimo priemonėmis įgyvendinti, kaip numatyta minėtame

komunikate. Ypatingai svarbu, kad daugiau pastangų būtų skiriama Bendrijos finansavimo valdymui palengvinti siekiant paspartinti finansavimo skyrimą labiausiai ekonominio nuosmukio paveiktiems paramos gavėjams. Svarbu siekti bendro tikslo – spartinti bendrai finansuojamas investicijas valstybėse narėse ir regionuose ir didinti finansavimo poveikį ekonomikai apskritai, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir užimtumui. Mažosios ir vidutinės įmonės yra ES ekonomikos varomoji jėga ir pagrindinės tvaraus ekonomikos augimo veikėjos, sukuriančios daug kokybiškų darbo vietų. Tolesnis sanglaudos politiką reglamentuojančių taisyklių paprastinimas ir tikslinimas turės neginčijamai teigiamą poveikį programos įgyvendinimo spartai, nes visų pirma nacionalinės, regioninės ir vietos valdžios institucijos galės naudotis aiškesnėmis ir mažiau biurokратиškais taisyklėmis, o tai suteiks galimybę lanksčiau pritaikyti programas prie naujų iššūkių.

David Casa (PPE), raštu. – Šis pranešimas susijęs su kai kurių svarbiausių Europos Sąjungos fondų finansų valdymu. Prie jų priskiriami Europos regioninės plėtros fondas, Europos socialinis fondas ir Sanglaudos fondas. Atidžiai išnagrinėjęs pasiūlymą dėl reglamento (COM(2009)0384), taip pat EB sutarties 161 straipsnį, jau nekalbu apie kitus dokumentus, buvau linkęs palaikyti pranešėjo poziciją, todėl balsavau už šį pranešimą.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), raštu. – (RO) Reglamento dėl struktūrinių ir Sanglaudos fondų įgyvendinimo pakeitimas yra priemonė, kuria siekiama remti ES valstybes nares per dabartinę krizę. Visų pirma ji atitinka jų reikalavimus supaprastinti šių fondų valdymą.

Manau, kad naujos nuostatos kartu padės sumažinti fondų praradimo dėl nepakankamai greito panaudojimo riziką, nes ilgesnis laikotarpis siūlomas projektams, kurie per nustatytą laikotarpį vis dėlto nebuvo patvirtinti arba įgyvendinti.

Be to, tikiuosi, jog šios supaprastintos taisyklės įsigalios per kiek įmanoma trumpesnę laiką, kad valstybės narės ir ypač regionai, kuriems numatyta galimybė pasinaudoti šia ES finansavimo galimybe, taip pat šių regionų valstybės institucijos toliau investuotų į Europos projektus, nepaisydami biudžetinių suvaržymų.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Demokratinio judėjimo delegacija palankiai vertina pranešimo, suteikiančio galimybę supaprastinti kai kurias Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo nuostatas, patvirtinimą. Šių fondų panaudojimo reikalavimų terminams sušvelninimas – svarbus žingsnis į priekį. Dabartinėse taisyklėse nustatyta, kad pagalbą reikia panaudoti per dvejus metus nuo jos gavimo arba priešingu atveju ji turi būti grąžinama. Naujos taisyklės reikš, kad regionai ir valstybės narės nepraras 2007 m. skirtų lėšų projektams, kuriuos įgyvendinti buvo uždelsta. Nuo šiol dėl aplinkosaugos projektų, kurių suma mažesnė nei 50 mln. EUR, valstybės narės nebeturės teikti konkrečių paraiškų Europos Komisijai tvirtinti. Papildomus finansinius avansus 2010 m. bus leidžiama išmokėti labiausiai nuo ekonomikos ir finansų krizės nukentėjusioms valstybėms narėms. Supaprastinus kai kurias nuostatas taip pat bus palengvintas vykdomų veiklos programų persvarstymas ir sudarytos sąlygos mums geriau reaguoti į krizines situacijas. Pvz., nuo uragano Ksintijos nukentėję regionai galės pasinaudoti šiuo nauju lankstumu, kad padėtų šios stichinės nelaimės aukoms.

Robert Dušek (S&D), raštu. – (CS) Komisija pateikė siūlomą reglamento dėl struktūrinių fondų pakeitimą, kurio tikslas – labiausiai nuo finansų krizės nukentėjusioms valstybėms narėms suteikti būtinas ekonomines paskatas. Pakeitimas turėtų paskatinti taikyti vadinamąsias paramos ribas. Vietoj dabartinės 25 mln. EUR ribos turėtų būti taikoma 50 mln. EUR riba. Dideli projektai taip pat turėtų būti apsaugoti nuo automatiško įsipareigojimų panaikinimo. Kai kurioms valstybėms narėms taip pat turėtų būti leista prašyti iš Europos socialinio fondo 100 proc. kompensuoti darbo rinkoje taikomų priemonių išlaidas. Jeigu įmanoma biudžeto požiūriu pradėti finansavimą nereikalaujant bendro dalyvavimo, kuriuo labai abejoju, vienintelis teisingas ir įmanomas būdas – palyginti viskam taikomas taisykles ir reglamentus pagal tuos pačius kriterijus. Visiškai nepriimtina, kad kai kurios valstybės narės būtų pripažintos „labiau nukentėjusiomis nuo krizės“ ir dėl šių priežasčių būtų atleistos nuo taisyklių taikymo. Jeigu turi būti lengvatos, tegul jos būna taikomos visiems vienodai! ES nėra toks milžiniškas subjektas, kad valstybėms narėms galėtume nustatyti skirtingus finansų krizės padarinius. Ūkiai yra tarpusavyje susiję, todėl ekonomikos valdymo padariniai yra abipusiški. Taip pat būtų mums neteisinga neleisti taikyti lengvatų siekiant nubausti valstybes nares, kurios bando skatinti savo ūkius ir nereikalauja pagalbos iš ES. Net krizės laikotarpiu kovokime dėl vienodų sąlygų lygiavertėse situacijose! Pranešime atsižvelgiama į tai, todėl pritariu jo patvirtinimui.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – (RO) Džiaugiuosi, kad buvo patvirtintas E. Kirilovo pranešimas, kurį palaikiau savo balsu. Manau, kad taip greitai po Komisijos komunikato paskelbimo patvirtintas šis pranešimas bus naudingas, nes jame nustatytos priemonės paspartins finansavimo procesą ir taip padės skatinti regionų ekonomikos atsigavimą, kuris dabartinės krizės sąlygomis neabejotinai yra būtinas. Pranešimas neatsiejamas nuo gairių, kurias Taryba parengė remdamasi pakeitimais, susijusiais su bendrai pagal EKP finansuojamų

programų finansų valdymo taisyklėmis ir su programų, kuriomis ketinama palengvinti, supaprastinti ir išaiškinti sanglaudos politiką reglamentuojančius reglamentus, įgyvendinimu. Rumunijos atveju tai reiškia didesnę avansinių išmokų sumą Europos socialiniam fondui ir Sanglaudos fondui ir daugiau laiko Europos fondų panaudojimui, panaikinant išpareigojimus jiems, kad valstybės narės galėtų pakartotinai naudoti šiuos fondus kaip programos dalį. Kiti pakeitimai apima priemonių, kurių reikia norint įgyvendinti struktūrinius fondus, supaprastinimą ir išaiškinimą tiek paraiškų dėl finansavimo pateikimo, tiek programos įgyvendinimo metinės ataskaitos rengimo etape. Be to, yra susitarimas dėl bendros 50 mln. EUR ribos, pagal kurią nustatomas svarbus projektas, kuris galės pretenduoti į finansavimą iš kelių Europos programų.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1083/2006, nustatantį bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo, tam tikrų reikalavimų paprastinimo ir tam tikrų su finansiniu valdymu susijusių nuostatų. Didžiulis ir neturintis precedento dabartinės ekonomikos ir finansų krizės neigiamas poveikis valstybių narių biudžetams reiškia, kad turi būti supaprastintas sanglaudos politikos valdymas ir padidintos avansinės išmokos. Nepaisant sunkios padėties, šios priemonės sudarys sąlygas palaikyti įprastinį pinigų srautą siekiant užtikrinti, kad įgyvendinant šias programas būtų galima atlikti mokėjimus gavėjams.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Mano nuomone, ES sanglaudos politika yra svarbiausias veiksnys formuojant ir įgyvendinant valstybių narių solidarumo principą, kurį propaguoja Europos Sąjunga. Todėl, ypač krizės laikotarpiu, kai šie fondai gali konkrečiai padėti sušvelninti jos poveikį, jaučiamą nepalankiausioje padėtyje esančiuose regionuose, būtina tobulinti dabartinę sanglaudos politikos struktūrą, kad būtų galima veiksmingiau skirti lėšas ir tinkamu laiku pasiekti išpūdingesnius rezultatus.

Be to, priemonės reikia padaryti lankstesnes, nes nelanksčios priemonės, kurių negalima pritaikyti prie nenumatytų aplinkybių, pvz., krizės, kenkia Europos Sąjungos ekonomikos plėtrai. Taip pat svarbu užtikrinti, kad valstybės narės tinkamai panaudotų pagal sanglaudos politiką skiriamas lėšas ir kad turimi ištekliai būtų naudojami veiksmingai. Todėl manau, kad itin svarbu persvarstyti ne tik Europos Sąjungos sanglaudos politiką, bet ir turimus kontrolės mechanizmus, taip pat prievartos metodus, kurie gali būti panaudoti tada, kai valstybės narės nesilaiko reikalavimų.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Šio pasiūlymo tikslas – suteikti papildomą ekonominę paskatą tam tikroms valstybėms narėms, kurios smarkiai nukentėjo nuo ekonomikos krizės. Jis pagrįstas Europos ekonomikos atkūrimo planu, į kurį atsižvelgiant minėto pagrindinio reglamento įgyvendinimo nuostatos jau buvo iš dalies pakeistos 2009 m. siekiant sudaryti sąlygas didesniai lankstumui išankstinių mokėjimų srityje. Pagrindiniu Komisijos pasiūlymo elementu siekiama spręsti finansų krizės pasekmių klausimą. Buvo siūlomas sprendimas suteikti laikiną galimybę valstybėms narėms, kurios susiduria su dideliais su grynųjų pinigų srautais susijusiais sunkumais, prašyti iš Europos socialinio fondo 100 proc. kompensuoti darbo rinkos priemonių finansavimą, kitaip tariant, buvo siūlomas nukrypimas nuo bendrojo finansavimo principo. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai bus teisėkūros procedūros pokyčių. Vietoj pritarimo procedūros, pagal kurią Parlamentas galėjo tik pritarti arba atmesti, Parlamentui suteikta galimybė visapusiškai reikšti savo nuomonę dėl teksto turinio pagal įprastą teisėkūros procedūrą. Todėl balsavau už pasiūlymą, taip pat reikia tikėtis, jog Komisija pateiks atitinkamą pasiūlymą dėl taisomojo biudžeto, kurį turi išnagrinėti ir priimti biudžeto valdymo institucija.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Komisijos pasiūlymas susijęs su siūloma laikina galimybe, kuria galėtų pasinaudoti valstybės narės, turinčios didelių su grynųjų pinigų srautais susijusių sunkumų, kad galėtų finansuoti būtinas augimo ir užimtumo skatinimo priemones, sukurtas kovai su krize ir atitinkančias Europos socialinio fondo reikalavimus. Taip valstybėms narėms būtų leista prašyti Komisijos 100 proc. kompensacijų už 2009 ir 2010 m., kad šiuo laikotarpiu nereikėtų nacionalinio bendro finansavimo.

Tai yra priemonė, kurią propagavome, kad būtų visiškai panaudoti ES fondai, kuriais galima pasinaudoti tuo metu, kai jų labiausiai reikia. Tačiau Tarybos pozicija yra kitokia, todėl ji tik pažymi, kad „labiausiai nuo krizės nukentėjusioms valstybėms narėms reikia skirti papildomą išmoką iš [...] išankstinio finansavimo lėšų“.

Dokumente, dėl kurio balsuoja Parlamentas, palaikoma Tarybos pozicija, kuri, mūsų manymu, yra dviprasmiškesnė ir nepalankesnė labiausiai nuo krizės nukentėjusioms valstybėms narėms. Tačiau manome, kad siūlyti „pratęsti terminą, per kurį turi būti apskaičiuota automatiškai panaikinamų išpareigojimų, skirtų pagal metinį biudžetą ir susijusių su visa 2007 m. metinio finansavimo suma, suma, siekiant gerinti tam tikroms veiksnių programoms skirtų lėšų panaudojimą“, yra teigiama mintis.

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) Didžiausi sunkumai, su kuriais susidūrė Europos Sąjunga dėl ekonomikos ir finansų krizės, paskatino pradėti tam tikrus prioritetinius veiksmus, kuriais bus padedama valstybių ekonomikai prisitaikyti prie susiklosčiusios padėties. Balsavau už pranešimą, nes tvirtai pritariu tam, kad būtų suteiktos papildomos finansinės paskatos labiausiai nuo ekonomikos krizės nukentėjusioms valstybėms narėms ir supaprastinti su finansų valdymu susiję aspektai. Įsipareigojimų panaikinimo atidėjimas galėtų būti naudingas visoms šalims, o šalys, kuriose padėtis blogiausia, galėtų pasinaudoti papildomais išankstiniais mokėjimais. Tokios šalys yra Estija, Vengrija, Rumunija, Latvija ir Lietuva. Geresnis reglamentų dėl sanglaudos politikos išaiškinimas ir procedūrų supaprastinimas turės teigiamą poveikį programų įgyvendinimo spartai. Šis žingsnis ypač svarbus, nes sanglaudos politika yra veiksmingiausia priemonė pagalbos teikimo tikrajai ekonomikai požiūriu.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Sąlygų pasinaudoti Europos regioninės plėtros fondu, Europos socialiniu fondu ir Sanglaudos fondu supaprastinimas yra esminė labiausiai nuo mūsų patiriamos ekonomikos krizės nukentėjusių valstybių narių rėmimo dalis. Kadangi išsiaiškinome finansų krizės tikrajai ekonomikai ir darbo rinkai padarytą žalą, privalome imtis priemonių, gerinančių naudojimosi Europos Sąjungos finansavimo priemonėmis sąlygas. Turi būti užtikrintas reguliarus pinigų srautas, kuris įgyvendinant programas užtikrintų galimybę atlikti mokėjimus gavėjams.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Krizės metu ES vėl parodo savo tikrąjį veidą. Kai rytinės ES valstybės narės turėjo šalti vykstant ginčui dėl Rusijos dujų, buvo mažai solidarumo ženklų. Dabar, kai kalbama senai žinoma ekonomini faktą, susijusį su euru – ES flagmanu, staiga kai kas tampa įmanoma. Netgi buvo atitinkamai pakoreguotos ES subsidijos. Nors galimas darbo rinkos politikos priemonių finansavimo 100 proc. kompensavimas už 2009 ir 2010 m. tolesnio švietimo ir aukštos kokybės gamybinės praktikos neskatinama tiek, kiek norėtume, dabartinėje situacijoje jis tikrai būtinas. Biudžeto įsipareigojimų panaikinimas būtų naudingas visoms valstybėms narėms, o valstybės, turinčios daugiausia problemų, gautų papildomas avansines išmokas. Pinigų dėjimas į statinę be dugno savo nuožiūra be lygiagrečiai taikomų priemonių gali būti pavojingas. Todėl atmečiau šį pasiūlymą.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Atsižvelgiant į ekonomikos ir finansų krizę, reikia maksimaliai išnaudoti priemones, kuriomis bus supaprastintos tam tikros procedūros, būdingos naudojimusi Europos fondais. Šios priemonės yra:

– papildomo išankstinio finansavimo už 2010 m. skyrimas nuo krizės nukentėjusioms valstybėms narėms, taip užtikrinant pastovų grynujų pinigų srautą ir palengvinant mokėjimus gavėjams programų įgyvendinimo etape;

– termino, per kurį turi būti apskaičiuota automatiškai panaikinamų įsipareigojimų, skirtų pagal metinį biudžetą ir susijusių su visa 2007 m. metinio finansavimo suma, suma, pratęsimas, kuris pagerins tam tikroms veiksmų programoms skirtų lėšų panaudojimą ir užtikrins atitinkamą paramą iniciatyvoms, kuriomis remiamas darbo vietų išsaugojimas ir kūrimas;

– valstybės narės, kurios 2009 m. gavo paramą pagal teisės aktus, kuriais sukurama priemonė, pagal kurią teikiama vidutinės trukmės finansinė pagalba valstybių narių mokėjimų balansams, 2010 m. tam tikromis sąlygomis gali pasinaudoti 2 proc. įnašo iš Sanglaudos fondo ir 4 proc. ESF įnašo į veiklos programą.

Šios priemonės padės plėtoti lanksčią ir įtraukią darbo rinką ir gerokai sustiprinti teigiamą poveikį, kurį ES finansavimas daro visai ekonomikai ir ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms, taip pat darbo rinkai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau prieš šį pranešimą, nes mes, Verts/ALE frakcija, pateikėme šešis pakeitimus, tačiau jie visi buvo atmesti.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šį pasiūlymą, nes manau, kad jis labai svarbus Portugalijai ir ypač jos atokiausiems regionams, kurie mūsų išgyvenamos krizės labiau pažeidžiami, nes jie stipriau jaučia jos poveikį ir jiems reikia daugiau laiko, kad išbristų iš jos.

Nors iš esmės sutinku su jos turiniu, privalau pabrėžti sunkumus, su kuriais regioninės ir vietos valdžios institucijos susiduria bandydamos užsitikrinti lėšų išmokėjimą, kuris suteiktų joms galimybę suteikti savo ES finansavimu subsidijuojamų projektų finansavimo dalį. Buvau nusivylęs, kai pamačiau, kad Taryba blokavo galimybę padidinti bendro ES finansavimo dalį iki 100 proc. nors laikinai ir kaip išankstinę išmoką, kuri vėlesniais programų įgyvendinimo metais būtų kompensuota.

Kompromisinis sprendimas, nors ir netobulas, reiškia, kad 2007 m. skirtoms ES lėšoms, nepanaudotoms programoms, kurių pradžia buvo lėta, bus išskirtinai naudingas prieš išsipareigojimų panaikinimą pratęstas terminas.

Visi žinome apie sudėtingą pasirinkimą, dėl kurio šeimos ir įmonės turi apsispręsti šiomis dienomis, ir kokios svarbios gali būti šios priemonės – panašios į šiuo metu planuojamas priemones – ekonomikos atsigavimui, kuris, kaip tikimės, bus greitas ir stabilus.

Viktor Uspaskich (ALDE), raštu. – (LT) Pasaulinė finansų krizė palietė visas ES valstybes. Manau, skaudžiausią smūgį patyrė Baltijos valstybės. Dėl finansinio uragano imtasi griežtų priemonių, prarastos darbo vietos. Tačiau turime unikalią progą krizę paversti galimybe. Norime suteikti jauniems lietuviams daug žadančią Lietuvos ateitį, išvengti didėjančio „smegenų nutekėjimo“. Ši užduotis neįmanoma be ES Struktūrinių ir Sanglaudos fondų – ypač be Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) ir Europos socialinio fondo (ESF). Struktūriniai fondai sudaro didelę dalį ES finansavimo – 277 mlrd. eurų skirta 2007–2013 m. biudžetui. ERPF skatina ekonominę plėtrą bei ekonomikos atkūrimą mažiau palankiose ES vietovėse. Padeda finansuoti tokias priemones, kaip antai, pramoninių vietovių, nukentėjusių dėl sumažėjusių miesto ir kaimo vietovių, atkūrimas. Apima svarbias su regionais susijusias programas – pvz., Baltijos jūros regiono programa, regiono identitetui ir pripažinimui stiprinti. Sanglaudos fondas – svarbus, mažinant skirtumus tarp ES valstybių. Ypač aplinkos ir transeuropinių transporto tinklų atžvilgiu. ESF šiandieną (2007–2013) irgi atlieka lemtingą užduotį – padeda verslui ir darbuotojams prisitaikyti prie naujų rinkos sąlygų, remdamas naujoves darbovietėse, mokymąsi visą gyvenimą bei padidėjusį mobilumą. Lietuvos ESF programa sprendžia darbo jėgos trūkumą, mobilizuodama žmogiškuosius išteklius ir tobulindama įgūdžius bei keldama kvalifikaciją. Nuo įstojimo į ES Lietuva patyrė didžiulį „smegenų nutekėjimą“. Geriausias būdas su tuo kovoti – investuoti ES struktūrinius fondus į jaunus profesionalus.

asiūlymas dėl rezoliucijos: (B7-0221/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už šią rezoliuciją, kurią pateikė Komitetų pirmininkų sueiga, reikalaujanti, kad Komisija pateiktų naujus pasiūlymus dėl šių dokumentų rinkinių, kurie buvo nepatvirtinti Parlamente Lisabonos sutarties įsigaliojimo metu ir kuriems taikomos procedūros galiojimas baigėsi.

Kaip Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonės dėl Tarybos rekomendacijos dėl priemonių kovai su degeneracinėmis nervų ligomis, visų pirma su Alzheimerio liga, taikant bendrą mokslinių tyrimų veiklos programavimą, pasiūlymo pranešėjas, palaikau Komitetų pirmininkų sueigos Europos Komisijai pristatytą kvietimą pateikti naują pasiūlymą dėl šių dokumentų rinkinių, kad su Parlamentu būtų konsultuojamasi būdu, atitinkančiu jo institucinį vaidmenį, taip pat suteiktą pagal naujosios Sutarties nuostatas.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Šia rezoliucija Europos Parlamentas tiesiogiai imasi visų svarbiausių Europos Sąjungos politikos krypčių. Jis rūpinasi teisiniais pakeitimais, kurių reikia tam, kad galėtų iki galo atlikti savo vaidmenį instituciniu lygiu, taip pat tarptautiniu lygiu. Europos Parlamentas galiausiai gali visiškai garantuoti, kad ES piliečių interesai bus ginami, todėl balsavau už rezoliuciją.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Lisabonos sutartimi Parlamentui aiškiai suteikiamos naujos pareigos ir naujos galios. 2009 m. gruodžio 1 d. jai įsigaliojus, daugelis pasiūlymų, kuriuos Komisija buvo pateikusi remdamasi Sutartimis ir kurie tą datą dar buvo nepatvirtinti (įvairiuose teisėkūros arba ne teisėkūros proceso etapuose), bus keičiami. Kai kuriais atvejais skirtumų sprendimų priėmimo procedūros lygmeniu bus dėl to, kad buvo gerokai išplėsta įprastos teisėkūros procedūros taikymo sritis, arba dėl to, kad tarptautinių susitarimų sudarymui taikoma nauja patvirtinimo tvarka. Kitais atvejais tik keičiamas teisinis pagrindas. Komisija siekia pakeisti jį oficialiai, pasinaudodama savo vadinamoju omnibuso pasiūlymu. Tačiau yra keletas pasiūlymų (kurie pateikti pagal buvusį trečiąjį ramstį), kurių teisinis pagrindas gerokai pasikeitė, todėl jie nustojo galioti ir turi būti pakeisti kitais. Kaip iniciatyvos, kuria siekiama sukurti vertinimo mechanizmą Šengeno *acquis* įgyvendinimui stebėti, pranešėjas, raginu Komisiją kuo greičiau pateikti naujus pasiūlymus. Todėl pritariu šio Parlamento pasiūlymui dėl rezoliucijos.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už rezoliuciją dėl Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikio šiuo metu vykdomoms tarpinstitucinėms sprendimų priėmimo procedūroms. Lisabonos sutarties įsigaliojimas reiškia, kad įvairių nepatvirtintų pasiūlymų teisiniai pagrindai turi būti nustatyti iš naujo. Komisija ir Taryba privalo skubiai padaryti būtinus pakeitimus, atsižvelgdama į naują teisinę sistemą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Dėl Lisabonos sutarties įsigaliojimo ne tik įtvirtinama nauja institucinė tvarka ir nauja teisėkūros hierarchija, bet reikalaujama specialių atsargumo priemonių sprendimų priėmimo procedūroms, kurios vis dar vyko tą datą. Šiais atvejais teisiniai pagrindai pasikeitė, kaip pasikeitė ir su jais susijusios procedūros, todėl jų persvarstymas visiškai pateisinamas.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Lisabonos sutartimi Parlamentui suteikiamos naujos pareigos ir naujos galios. 2009 m. gruodžio 1 d. jai įsigaliojus, daugelis pasiūlymų, kuriuos Komisija buvo pateikusi remdamasi Sutartimis ir kurie tą datą dar buvo nepatvirtinti, bus keičiami. Kai kuriais atvejais skirtumų sprendimų priėmimo procedūros lygmeniu bus dėl to, kad buvo gerokai išplėsta įprastos teisėkūros procedūros taikymo sritis, arba dėl to, kad tarptautinių susitarimų sudarymui taikoma nauja patvirtinimo tvarka. Kitais atvejais tik keičiamas teisinis pagrindas. Komisija siekia pakeisti jį oficialiai, pasinaudodama savo vadinamuoju omnibuso pasiūlymu. Tačiau yra keletas pasiūlymų (kurie pateikti pagal buvusį trečiąjį ramstį), kurių teisinis pagrindas gerokai pasikeitė, todėl jie nustojo galioti ir turi būti pakeisti kitais. Todėl balsavau už šią Europos Parlamento rezoliuciją.

Eleni Theocharous (PPE), raštu. – Balsavau prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl Lisabonos sutarties įsigaliojimo poveikio šiuo metu vykdomoms tarpinstitucinėms sprendimų priėmimo procedūroms, nes jame yra reglamentas dėl vadinamosios tiesioginės ES ir okupuotos Kipro Respublikos dalies prekybos.

Reglamento teisinis pagrindas visiškai netinkamas, nes Europos Komisija renkasi Sutarties 133 straipsnį, – dabar, po Lisabonos sutarties įsigaliojimo, 207 straipsnio 2 dalį, – kuriame sprendžiami su trečiosiomis šalimis susiję klausimai. Tokio teisinio pagrindo naudojimas prieštarautų Protokolui Nr. 10 dėl Kipro, kuriame aiškiai numatyta, kad Kipro Respublika įstojo į ES kaip visa teritorija, nors salos šiaurinėje dalyje dėl Turkijos okupacijos laikinai sustabdytas Europos Sąjungos *acquis* galiojimas. Galiojančiu teisiniu reglamento pagrindu menkinamas ES valstybės narės Kipro Respublikos suverenitetas ir teritorinis vientisumas, taip pat jis prieštarauja ES principams ir vertybėms, kurių pagrindu buvo sukurta ES ir kuriuos Europos Parlamentas turėtų gerbti ir propaguoti kaip Europos demokratijos švyturį.

Pranešimas: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už pranešimą, parengtą J. Szájerio, kuriam noriu padėkoti už puikią analizę, atliktą įvertinus Lisabonos sutartimi įgyvendintus pokyčius.

Atsižvelgdamas į didelio masto ir įvairiapusiškas pasekmes, kurias vadinamieji deleguotieji aktai turės teisėkūros procedūrai, manau, kad Parlamento noras taikyti konkrečias ir aiškias sąlygas šiems deleguotiesiems aktams siekiant užtikrinti, kad šis Parlamentas galėtų vykdyti realią demokratinę jų kontrolę, yra ypač pagirtinas. Manau, kad mums taip pat reikės konkrečiai praktiškai išbandyti, kaip ši nauja sistema veikia, kad galėtume daryti bet kokius būtinus jos pakeitimus.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Lisabonos sutartimi demokratijos stokos klausimas sprendžiamas didinant Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų įgaliojimus. Tai yra pagrindas šiai naujai priemonei, pagal kurią teisės aktų leidėjui leidžiama dalį savo įgaliojimų deleguoti Komisijai (sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnis), jeigu tai yra bendro pobūdžio teisės aktas, naudojamas teisės akto dalimis, kurios nelaikomos esminėmis, papildyti arba iš dalies keisti. Taigi, ji padės greičiau ir paprasčiau užpildyti spragas arba teisės akte reglamentuoti ar atnaujinti išsamesnes nuostatas, išvengiant per daug sudėtingų ir ilgai trunkančių teisėkūros procedūrų, kurios paprastai turi neigiamų pasekmių visuomenei. Dvi nuostatos, kurios buvo išsaugotos: tai, kad įgaliojimas bet kuriuo metu gali būti atšauktas, ir tai, kad prieš teisės aktų, patvirtintų Komisijos pagal įgaliojimą, įsigaliojimą reikia gauti išankstinį Parlamento (ir Tarybos) pritarimą. Palaikau šią naują, kuri turėtų pakeisti gerai žinomą vadinamąją komitologijos sistemą, tačiau dabar mums skubiai reikia nustatyti, kaip šie įgaliojimų perdavimai gali būti atliekami, jų taikymo sritį, jų tikslą, taikytinus darbo metodus ir sąlygas, pagal kurias teisės aktų leidėjas gali vykdyti kontrolę.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai reikia išaiškinti kai kurias jos normas, ypač susijusias su teisiniu ir procedūriniu turiniu, pvz., normas, pagal kurias sprendžiami teisėkūros procedūros, normų hierarchijos ir institucijų galių klausimai. Sutarties 290 straipsnio 1 dalyje tvirtinama, kad įstatymo galią turinčiu teisės aktu galima deleguoti Komisijai įgaliojimus priimti bendro pobūdžio įstatymo galios neturinčius teisės aktus, papildančius ar iš dalies keičiančius neesmines įstatymo galią turinčio teisės akto nuostatas. Tai daroma su specialiomis išlygomis ir griežtai ribojant tokių teisės aktų taikymo sritį. Vis dėlto šis teisės, nustatytos Sutartyje, detalizavimas yra svarbus siekiant išvengti pernelyg skirtingų aiškinimų, kurie keltų pavojų ES teisės nuoseklumui. Nors tokie teisės aktai valstybėse narėse yra paplitę, to negalima pasakyti apie teisės aktus, apie kuriuos kalbama. Komisijos ir valstybių narių vyriausybės teisėtumas nėra toks pats,

todėl teisėkūrą deleguojant pirmajai reikalingas didesnis rūpestingumas ir atidumas, be to, šis delegavimas turi būti taikomas saikingai. Sutinku, kad taikant teisėkūros delegavimą turėtų būti sudarytos sąlygos priimti paprastus ir lengviau pritaikomus teisės aktus ir taip prisidėti prie teisinio tikrumo, delegato veiksmingumo ir deleguojančiojo subjekto kontrolės.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį teisės aktų leidėjas gali deleguoti tam tikrą dalį teisėkūros įgaliojimų Komisijai, kuriais remdamasi Komisija gali tik papildyti arba iš dalies keisti teisės aktą. Komisijos atitinkamai priimti vadinamieji deleguotieji teisės aktai yra bendro pobūdžio įstatymo galios neturintys teisės aktai. Pranešėjas propaguoja griežtesnę Komisijos stebėseną, jai naudojantis deleguotomis teisėkūros galiomis. Dėl šios priežasties balsavau už šio pranešimo patvirtinimą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už J. Szájerio pranešimą dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ir F. E. Sponi'o pranešimą dėl M. Ransdorfo imuniteto. Jie buvo patvirtinti didele balsų dauguma.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – (SV) Balsavau už pranešimą dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo. Pagal Lisabonos sutarties 290 straipsnį Parlamentui leidžiama reikšti prieštaravimus dėl Komisijos priimtų teisės aktų pakeitimų ir papildymų arba juos panaikinti. Tačiau tam reikalinga absoliuti balsų dauguma, kitaip tariant, išrinktų Parlamento narių skaičiaus dauguma. Atsižvelgiant į narių nedalyvavimą, tai paprastai yra 60 proc. balsuojančių narių. Anksčiau tai daryti galėjo tik Taryba, jeigu buvo surenkama kvalifikuotoji balsų dauguma. Komisijos ekspertų grupės, kurių nariai parenkami iš valstybių narių, turi didelę įtaką deleguojant teisėkūros galias. Vieną iš to pavyzdžių patvirtina tai, kad pasinaudodama ekspertų grupe Komisija leido naujos rūšies genetiškai modifikuotus kukurūzus, nors Parlamentas ir Taryba tam prieštaravo. Kitas pavyzdys – pirminė Paslaugų direktyva, kurioje Taryba ir Parlamentas išbraukė dalį, kurioje buvo nurodyta, kad turi būti draudžiama reikalauti nuolatinio atstovo darbuotojų komandiravimo atveju, kitaip tariant, profesinės sąjungos analogo. Tačiau Komisija pasipriešino tam ir parengė gaires, nustatančias, kad nebūtina turėti nuolatinį atstovą. Komisija nori išsaugoti savo nepriklausomumą ir toliau naudotis savo ekspertų grupėmis (COM(2009)0673). Pranešėjas J. Szájer atmeta tiek nacionalines ekspertų grupes, tiek nacionalinių valdžios institucijų įtraukimą. Aš nesutinku su šia nuomone.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Lisabonos sutartimi pakeista buvusi komitologijos sistema, joje nurodomos naujos teisinės priemonės, pvz., deleguotieji aktai ir įgyvendinimo aktai. Vadovaudamasis naująja Sutartimi, Parlamentas kartu su Taryba imasi bendro teisės aktų leidėjo vaidmens.

Galimybės deleguoti Komisijai įgaliojimus priimti įstatymo galios neturinčius teisės aktus, papildančius įstatymo galią turinčius teisės aktus, įtvirtinimas Sutartyje yra žingsnis į priekį dėl to, kad juo šioms dviem institucijoms sudaromos vienodos sąlygos. Šiame pranešime siekiama išaiškinti sąlygas, kuriomis gali vykti Parlamento ir Tarybos įgaliojimų perdavimas Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį. Šiame dokumente pabrėžiama teisės aktų leidėjo laisvės deleguoti savo įgaliojimus Komisijai principo, kaip geresnės teisėkūros priemonės, svarba.

Pranešime remiamas reikalavimas vengti teisės aktų leidėjui priskirti papildomus įpareigojimus be tų, kurie jau nustatyti Sutartyje. Teisės aktų leidėjas privalo sudaryti sąlygas Komisijai veiksmingai vykdyti deleguotuosius įgaliojimus ir tinkamai stebėti, kokia nauda iš jų. Dėl minėtų priežasčių ir manydamas, kad pagrindinis prioritetas turi būti teikiamas *acquis* priimti srityse, kuriose prieš Lisabonos sutarties įsigaliojimą nebuvo taikoma kodifikavimo procedūra, balsavau už dokumentą.

Pranešimas: Peter van Dalen (A7-0114/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Vienu iš Europos Sąjungos jūrų transporto politikos strateginių tikslų turėtų išlikti Europos jūrų transporto konkurencingumas. Kad šis tikslas būtų pasiektas, būtina užtikrinti reikiamą paramą naujovėms, moksliniams tyrimams, jų plėtrai, kurie pagreitintų jūrų uostų infrastruktūros modernizavimą bei užtikrintų naujausių technologijų taikymą laivų statybos pramonėje. Mažinant administracinę našą ir biurokratinę kliūtis, išaugtų privataus ir viešojo sektorių investicijos į jūrų uostų ir laivybos sektorių. Vykdamas transeuropinių transporto tinklų plėtrą, numatant jūrų greitkelius bei plėtojant transporto priemonių įvairiarūšiškumą, būtų sukurta konkurencinga ir naujovėms imli Europos jūrų transporto sistema. Taip pat būtina spręsti igulų, plaukiojančių su Europos bendrijos vėliava, taikomo apmokestinimo suvienodinimo klausimą.

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Europos Sąjungos jūrų teritorija – didžiausia pasaulyje. Jūrų ekonomika suteikia darbą penkiems milijonams gyventojų, o 5 proc. ES BVP gaunama iš pramonės sektorių ir paslaugų, tiesiogiai susijusių su šiuo sektoriumi. Duomenys ir faktai vienareikšmiškai rodo, kad jūra yra itin svarbus

užimtumo ir augimo valstybėse narėse išteklius, ypač atsižvelgiant į jos tarptautinį mastą, taigi ir didelį spaudimą, kurį ji turi atlaikyti pasaulinės konkurencijos požiūriu.

Šiuo klausimu pranešime pateikiama daug pozityvių minčių dėl paskatų jūrų sektoriui nacionaliniu lygiu ir geresnio reguliavimo koordinavimo ES lygiu poreikio. Taip galėtų būti pradėta mažinti biurokratizmą, o tai padėtų didinti viso sektoriaus konkurencingumą. Sutinku su pranešime išdėstytu požiūriu, todėl balsuoju už jį.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Demokratinio judėjimo delegacija palankiai vertina ES jūrų transporto strateginių tikslų iki 2018 m. patvirtinimą. Patvirtintoje rezoliucijoje visų pirma raginama tobulinti jūrų specialistus keliant jų profesinę kvalifikaciją ir derinant Europos mokymą. Iš tiesų būtina užtikrinti jūrininkų mokymąsi visą gyvenimą ir perkvalifikavimą visais lygmenimis – tiek krante, tiek laivuose. Atsižvelgdamos į tai valstybės narės privalo skubiai ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos 2006 m. Darbo jūroje konvenciją. Kad jūrų transportas liktų viena iš mažiausiai teršiančių transporto priemonių, vis dar reikia siekti pažangos mažinant išmetamą sieros oksido, azoto oksido, kietųjų dalelių (PM10) ir CO₂ dujų kiekį. Todėl Demokratiniam judėjimui atstovaujantys Parlamento nariai apgailestauja, kad Komisija atsisakė įtraukti jūrų sektorių į ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemas. Privalome toliau daryti pažangą šia linkme, tačiau norint tai padaryti Tarptautinė jūrų organizacija (TJO, angl. IMO) turės nustatyti taršos mažinimo tikslus, taikomus visose valstybėse narėse, o tai sudarys sąlygas mums išvengti konkurencijos su trečiųjų šalių laivynais iškraipymų.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Komisija pateikė komunikatą dėl ES jūrų transporto politikos strateginių tikslų ir rekomendacijų iki 2018 m. Komisijos pasiūlyme aptariama daug įvairių temų, susijusių su ES jūrų transporto politika, ir pagal jį numatoma jūrų transporto suinteresuotiesiems subjektams pakankamai erdvės ir iniciatyvų jame nustatytiems strateginiams tikslams ir rekomendacijoms realizuoti.

Pagrindiniai Komisijos pasiūlyme sprendžiami klausimai yra šie: (i) Europos jūrų laivybos vertė ir konkurencinė padėtis pasaulio rinkoje; (ii) užimtumo galimybės jūrų sektoriuje; (iii) Europos laivybos kokybė; (iv) tarptautinis bendradarbiavimas; (v) Europos jūrų transportas kaip Europos ekonomikos dalis ir kaip ekonominės integracijos varomoji jėga; (vi) Europa kaip pasaulio lyderė jūrų mokslinių tyrimų ir inovacijų srityje.

Įvertinus Portugalijos geografinę padėtį ir strateginę jūros reikšmę, šis klausimas mūsų šaliai yra itin aktualus, todėl bet koks bandymas vystyti vadinamąją jūrų ekonomiką nusipelno mūsų paramos ir pastangų.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Europos jūrų sektoriaus indėlis į Europos Sąjungos vidaus ekonomiką ir transporto sistemą yra akivaizdus ir labai svarbus. Taigi, rengiant bendrą Europos transporto politiką Europos jūrų transporto sektoriaus interesams turėtų būti suteikiama prioritetinga reikšmė. Reikia iki galo suvokti, kad Europos jūrų sektoriaus veikla vykdoma ir jūrų sektoriaus bendrovės konkuruoja visų pirma pasaulinėje rinkoje. Jūrų transporto sektorius susiduria su didelėmis problemomis aplinkosaugos srityje. Visų pirma reikia ypač gerinti į jūrą plaukiančių laivų aplinkosauginį veiksmingumą ir sumažinti išmetamų SO_x, NO_x, kietųjų dalelių ir CO₂ dujų kiekį. Atsižvelgdamas į tai noriu pabrėžti, kad šiuo klausimu būtina sudaryti susitarimus pasaulio lygmeniu, kad laivai nebūtų perregistruojami susitarimuose nedalyvaujančiose šalyse. Saugumo klausimu norėčiau pabrėžti, kad valstybės narės raginamos greitai ir tiksliai įgyvendinti teisės aktų paketą ir ypač Paryžiaus susitarimo memorandumą (kalbama apie rizika grindžiamus patikrinimus). Juos įgyvendinus bus užkertamas kelias nereikalingiems patikrinimams, didinamas stebėsenos veiksmingumas, o tikrinami laivai susidurs su mažiau biurokratinių kliūčių.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Raginimas sumažinti laivų ir uosto infrastruktūrų išmetamą CO₂ kiekį, sąlygų jūrininkams gerinimas, raginimas sumažinti išmetamų SO_x, NO_x, kietųjų dalelių (PM10) ir CO₂ dujų kiekį ar netgi jūrų išmetamųjų teršalų kontrolės teritorijas – daugelis priemonių, kurios gali duoti teigiamą rezultatą, teatsižvelgiant į tai, kaip jos taikomos. Tačiau pastovus laisvos ir neiškreiptos konkurencijos pranašumas ir jūrininkų teisių priklausomumas nuo konkurencijos reiškia, kad šis pranešimas prieštarauja jūrininkų interesams ir bendrajam interesui. Todėl balsuoju prieš šį tekstą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Kartu su šio pranešimo patvirtinimu nustatomi tikslai, reikalingi Europos Sąjungos jūrų transporto politikos egzistavimui. Ši transporto rūšis pamažu atsiduria dėmesio centre, nes tai yra transporto rūšis, kuri yra ekologiška ir turi galimybę tapti dar ekologiškesnė. Jūrų transporto sektorius svarbus Europos ekonomikai, ne tik keleivių, žaliavų, prekių ir energetikos gaminių vežimo požiūriu, bet ir dėl to, kad jis yra svarbiausias įvairioms jūrų veiklos sritims, kaip antai: laivų pramonei, logistikai, moksliniams tyrimams, turizmui, žuvininkystei ir akvakultūrai bei švietimui, – tai tik keli pavyzdžiai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už P. Van Daleno pranešimą dėl jūrų transporto strategijos iki 2018 m., nors mūsų pakeitimas dėl jūrų transporto įtraukimo į apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą buvo atmestas didžiosios daugumos balsavusiųjų (vardinis balsavimas).

Vilja Savisaar (ALDE), raštu. – (ET) Ateityje Europos jūrų transporto sektorius atliks labai didelį vaidmenį Europos Sąjungoje ne tik ekonominiu ir socialiniu, bet ir aplinkosaugos požiūriu. Balsavimu, kuris vyko šiandien, pradedama vykdyti Europos jūrų transporto politikos strategija iki 2018 m., kuri galbūt turės tiesioginį poveikį 41 proc. laivyno, priklausančio Europai, ir netiesiogiai – viso pasaulio jūrų transporto sektoriui. Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija palaikė šį pranešimą, nes jis daugiausia atitinka mūsų lūkesčius, o mūsų pasiūlymai dėl jo patobulinimo sulaukė paramos. Mūsų nuomone, ateityje jūrų transporto sektoriuje svarbiausią vaidmenį turi atlikti šie specialieji žodžiai: veiksmingumas, ekologiškumas ir vienodos rinkos sąlygos. Todėl svarbu, kad šiandien tvirtinamame pranešime visos valstybės narės būtų raginamos ratifikuoti Tarptautinės jūrų organizacijos konvenciją siekiant užtikrinti geresnes sąlygas jūrininkams ir laivų savininkams, taip pat aplinkai. Galiausiai dėkoju pranešėjui už aukšto lygio bendradarbiavimą ir atvirumą rengiant pranešimą.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Jūrų transportas, be jokios abejonės, yra konkurencinis Europos pranašumas, tačiau dar reikia daug padaryti siekiant propaguoti įvairiarūšiškumą ir rūšių derinimą, kurie taip pat apima jūrų transporto, kaip iš tikrųjų konkurencingos alternatyvos, padėties pakeitimą.

Jūrų pramonė susiduria su daug sunkumų, kuriuos galima paversti tikromis galimybėmis, jeigu žinome, kaip išnaudoti juos investuojant į jaunų technikų mokymą, kad kompensuotume specialistų trūkumą šiame sektoriuje. Technologijos tobulinimas ir biurokratizmo mažinimas siekiant pritraukti investicijas į uostų sektorių taip pat yra prioritetai.

Taip pat būtina siekti saugesnės ir švaresnės laivybos mažinant išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kieki ir siūlant veiksmingą atsaką į piratavimo veiksmus. Europos jūrų laivyno padėčiai gresiantys sunkumai, kurie daugiausia kyla dėl valstybės pagalbos, teikiamos trečiojoje šalyje esančiam sektoriui, turi būti įveikiami pagal sistemą, kuri turi būti sukurta Pasaulio prekybos organizacijoje.

Pelnytai turi būti toliau plėtojama Europos infrastruktūra ir uostų pajėgumai, taip pat „jūrų greitkeliai“, kurie labai svarbūs tokioms pietinėms ir periferinėms šalims, kaip Portugalija, ir tokiems atokiausiems regionams, kaip Madeira.

Pranešime, kurį patvirtinome šiandien, šios gairės nagrinėjamos bendrais bruožais, todėl jis nusipelnė mano paramos.

Viktor Uspaskich (ALDE), raštu. – (LT) Daugiau nei 80 % pasaulio prekybos vyksta jūroje, jūrų transportas išlieka tarptautinės prekybos stuburu. ES – svarbiausias pasaulio eksportuotojas ir antras pagal dydį importuotojas. Todėl laivyba ir panašios paslaugos yra būtinos, norint leisti Europos įmonėms konkuruoti pasaulio mastu. Pakrančių laivyba yra svarbi Europos transporto grandinės dalis, ja gabenama 40 % krovinių Europos viduje. Kiekvienais metais daugiau nei 400 mln. keleivių naudojami Europos uostais, todėl jūrų transportas tiesiogiai įtakoja Europos piliečių gyvenimo kokybę. EP yra vienas iš jūrų politikos gynėjų ES. ES jūrų transporto politika palaiko taip pat kitas politikas, ypač integruotą jūrų politiką. Pasaulinė finansų krizė taip pat palietė jūrų transporto sektorių. Todėl dabar ypatingai išlaisvinti Europos jūrininkystės ekonominį potencialą. Skatinti ekonominį augimą, socialinį ir aplinkos stabilumą. Kertinis ES jūrų politikos akmuo – ilgalaikis Europos laivybos konkurencingumas. Ši strategija skatina saugią, švarią ir veiksmingą laivybą, darbo vietų kūrimą Europos jūrų politikos pramonėje. Strateginė vizija, žvelgiant į laivybos, uostų ir panašių sektorių plėtrą, yra svarbi ES jūrų politikos supaprastinimui tam, kad ji galėtų susiremti su būsimais iššūkiais, pvz., kova su piratavimu ir laivybos poveikio aplinkai mažinimas. Būtinai integruotas, tarpsektorinis požiūris, apimantis žuvininkystės, transporto, aplinkos, energetikos, pramonės, mokslinių tyrimų politiką. Baigėsi konkuruojančių Europos kaimynų laikai. Tai taikytina tiek Lietuvai, tiek ir likusiai Europai.

Dominique Vlasto (PPE), raštu. – (FR) Džiaugiuosi, kad patvirtintas pranešimas, į kurį įtraukti kai kurie mano pasiūlymai dėl jūrų transporto politikos ir su ja susijusių sektorių laivų statybos, turizmo arba žuvininkystės požiūriu ateities. Man buvo svarbu vėl patvirtinti, kad būtinas saugumas, kaip jūrų transportui būtina sąlyga, ir pabrėžti, kad, nepaisant sunkios ekonomikos padėties, reikia laikytis aukštų jūrų ir pakrantės aplinkos apsaugos standartų. Dėl laukiamo prekių ir keleivių skaičiaus padidėjimo, griežčiau aplinkos apsaugos standartų ir būtinybės propaguoti transporto įvairiarūšiškumą ir rūšių kaitaliojimą uostų infrastruktūrų modernizavimas tampa būtinybe. Šioms struktūrinėms priemonėms reikia nemažų investicijų, derinamų su skaidriomis ir sąžiningomis finansavimo taisyklėmis, kad būtų remiamos inovacijos ir didinamas Europos uostų konkurencingumas. Galiausiai džiaugiuosi, kad mūsų strategijoje didžiulis dėmesys skiriamas

socialiniam aspektui ir ypač pabrėžiamas užimtumas, mokymas, jūrų sektoriaus specialistų tobulinimas ir jūrininkų darbo sąlygų gerinimas krante ir laivuose.

Pranešimas: Helga Trüpel (A7-0028/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) *Europeana*, t. y. Europos skaitmeninė biblioteka, yra Europos kultūros paveldui skirtas atskiras, tiesioginis, daugiakalbis portalas. Ateityje ji suteiks daugybei skaitytojų galimybę susipažinti su retais arba senais dokumentais iš Europos paveldo, su kuriais sunku susipažinti dėl jų saugojimo būdo.

[Pasiūlyme dėl rezoliucijos, dėl kurios šiandien balsavome, paprašiau Europos Komisijos pradėti specialią žiniasklaidos ir interneto kampaniją, kuri būtų taikoma moksleiviams ir mokytojams ir orientuota į skaitmeninius išteklius, teikiamus portalo švietimo tikslais, kad būtų pagerintos *Europeanos* portalo charakteristikos. *Europeana* turėtų tapti vienu iš švietimo ir mokslinių tyrimų orientyrų, kuris jaunuosius europiečius priartintų prie savo kultūros paveldo ir padėtų ES kurti transkultūrinę sanglaudą.

Šiame pasiūlyme dėl rezoliucijos Europos Parlamentas ragina valstybes nares vienodai prisidėti didinant *Europeanos* projekto informacijos kiekį ir labiau pasistengti teikiant kūrinius bibliotekoms ir nacionalinėms kultūros institucijoms, kad visiems europiečiams būtų suteikta visapusiška prieiga prie jų pačių kultūros paveldo.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Europos skaitmeninė biblioteka *Europeana* rodo plačius užmojus, t. y. suskaitmeninti visus Europos kūrinius siekiant sudaryti sąlygas plačiai visuomenei susipažinti su jais. Tai yra ilgalaikė užduotis, kuriai reikalingas atidus stebėjimas ir išmatuojama eiga. Pranešime savo iniciatyva siūlomas šis tikslas: iki 2015 m. suteikti galimybę susipažinti su 15 mln. kūrinių, taip pat suteikti prieigą visiems ir visomis Europos Sąjungos kalbomis.

Europeanos projektas svarbus – juo prisidedama prie mūsų bendro paveldo praturtinimo ir jo įtakos pasaulyje didinimo ir taip neleidžiama privatiems subjektams monopolizuoti šių kūrinių. Todėl nesvyruodama balsavau už šį plataus užmojo projektą.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Pritariau šiam pranešimui, nes manau, kad norint Europoje gerinti švietimo ir gyvenimo standartus prioritetą turi būti teikiamas prieigai prie kultūros ir švietimo informacijos. Atsižvelgiant į tai, kad naudotis biblioteka *Europeana* būtų naudinga visiems piliečiams, turėtų būti kuo greičiau numatyta galimybė naudotis ja visomis oficialiomis kalbomis. Lygiai taip pat neįgalūs asmenys turėtų turėti galimybę naudotis skaitmenine technologija ir dėl prieinamos formos ir pritaikytų technologijų turėti patogesnę prieigą prie švietimo ir informacijos. *Europeanos* prieinamumas turėtų būti didinamas užtikrinant nemokamą prieigą vidurinių mokyklų, universitetų ir kitų švietimo įstaigų mokiniams, studentams ir mokytojams. Todėl itin svarbu suteikti ir supaprastinti universalią prieigą prie Europos kultūros paveldo ir užtikrinti, kad šis paveldas būtų propaguojamas ir būtų išsaugotas ateities kartoms.

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Europos Sąjungos valstybių narių meno ir kultūros paveldo surinkimas ir išsaugojimas sukuriant įvairiapės terpės platformą, kurioje būtų surinkti vaizdai, garso ir vaizdo įrašai siekiant sukurti išteklius, kurie kartu būtų biblioteka, muziejus ir archyvas – būtent to siekiama *Europeanos* projektu, kuris buvo pradėtas 2008 m. ir kuris dabar kaupia Europos meno paveldą internete padedant daugiausiai nei 1 000 kultūros institucijų.

Nors projektas dar turi daug trūkumų, įskaitant populiarinimą ir informuotumą apie patį projektą didinimą, nežinomų autorių kūrinių arba kūrinių, kuriems taikomos autoriaus teisės, skelbimo internete ir iš dalies tam tikro teikiamų susipažinti objektų ir medžiagos fragmentiškumo problemą, vis dėlto *Europeana* išnaudoja naujų tipų technologiją, kad plačiu mastu kompiuterizuotų Europos kultūros paveldą, įtraukdama ne tik Europos Sąjungos, bet ir nacionalinius bei privačius išteklius.

Išsaugoti informaciją apie meną ir atskirų valstybių narių pristatymus bei kultūros ypatumus yra būtina norint užtikrinti, kad jaunesnės kartos turėtų stiprų savo tapatumo jausmą. Dėl to balsavau už pranešimo projektą.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – (RO) Kadangi balsavimo rezultatas palankus pranešimui „*Europeana* – tolesni veiksmai“, kaip Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonės referentas, džiaugiuosi, kad šis pranešimas buvo užbaigtas, ir tikiuosi, kad Komisija patvirtins jame pateiktas rekomendacijas. Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitete vykstant diskusijoms dėl pranešimo buvo apsvarstyta labai daug klausimų, pvz., IT struktūra, svetainės *Europeana.eu* valdymas, nemokama galimybė naudotis bibliotekos

informacija, būtinybė standartizuoti skaitmeninio procedūras ir svetainės nušvietimas žiniasklaidoje. Kai kurie iš šių klausimų taip pat buvo įtraukti į pagrindinio komiteto, t. y. Kultūros ir švietimo komiteto, pranešimą, o tai man suteikia viltį, kad mes sėkmingai užbaigėme visą pranešimą.

Tačiau manau, kad turi būti toliau svarstomi tam tikri klausimai, kurie nebuvo patvirtinti visa apimtimi, pvz., svetainės valdymas, finansavimo metodai ir visų pirma svetainės, kaip vienos duomenų bazės, o ne portalo, organizavimas. Tikiuosi, kad mūsų apibrėžtos rekomendacijos kartu su pamąstymais minėtais klausimais padės padaryti jį sėkmingu projektu. *Europeana* gali tapti sėkmingu Europos Sąjungos projektu, nes jis grindžiamas ES vertybėmis ir idealais ir jame numatomas pagrindinis Europos kultūros informacijos centras.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą „*Europeana* – tolesni veiksmai“, kuriame visos valstybės narės raginamos aktyviau prisidėti turimais dokumentais iš nacionalinių bibliotekų ir kultūros institucijų, kad visiems europiečiams būtų suteikta visapusiška prieiga prie jų pačių kultūros paveldo. Daugiau nei 15 mln. kūrinių saugojimo svetainėje tikslas artimiausiu metu gali padėti apsaugoti Europos kultūros paveldą, kad ateities kartos galėtų kaupti bendrą Europos atmintį.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Net tais laikotarpiais, kai Europos valstybių nesutarimai ir net priešiškas buvo akivaizdžiausi, Europos kultūra ir mokslas visada sugebėdavo peržengti šias sienas ir skliti po tą regioną, kuris šiandien sudaro Europos Sąjungą, ir net už jo ribų. Juo labiau dera pabrėžti universitetų vaidmenį šioje srityje. Savo religinėmis ištakomis jie atliko lemiamą vaidmenį vėl sujungiant atsiskyrusias dalis, turėjusias būti *respublica christiana*, ir primenant visiems tiems, kurie sugebėjo įveikti nesutarimus ir priversti išgirsti savo idėjas visame žemyne, o iš jo – visame pasaulyje. Kaip portugalas ir kalbos ir kultūros, kuri išplito visame pasaulyje, paveldėtojas, palaikau pastangas, dedamas siekiant, kad Europos kultūra ir mokslas būtų matomesni ir pasiekiamesni dalykai visiems tiems, kurie nori jais naudotis. Šiuo atžvilgiu *Europeana* yra geriausių Europos tradicijų paveldėtoja. Tikiuosi, kad projektas toliau bus nuosekliai tęsiamas ir kad mano šalis pagal savo visuotinį pašaukimą dalyvaus jame turėdama atnaujintus įsipareigojimus.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) *Europeana* pradėta 2008 m., o jos tikslas – užtikrinti, kad Europos kultūros ir mokslo paveldas taptų prieinamas visiems internetu. Šiuo metu *Europeana* turi 6 mln. suskaitmenintų kūrinių katalogą ir turi tikslą iki 2010 m. birželio mėn. pasiekti, kad būtų 10 mln. įrašų. Antruoju, 2011 m. prasidėsiančiu, projekto etapu ketinama sukurti visapusiškai funkcionalios, labiau daugiakalbio pobūdžio, svetainės *Europeana.eu* versiją, kuri turės semantinių žiniatinklio ypatybių. *Europeanoje* turimi tik 5 proc. visų skaitmeninių knygų, kurių beveik pusė gauta iš Prancūzijos, po kurios eina Vokietija (16 proc.), Nyderlandai (8 proc.) ir Jungtinė Karalystė (8 proc.). Visos likusios šalys pateikia po 5 proc. ar mažiau. Pageidautinas didesnis valstybių narių įnašas. Pritariu raginimui užtikrinti, kad įvairių suskaitmenintų objektų skaičius *Europeanoje* iki 2015 m. siektų bent 15 mln. Sutinku, kad ypatingas dėmesys turėtų būti skirtas pažeidžiamiems kūriniams, kurių netrukus gali nebelikti, tarp jų garso ir vaizdo kūriniams. Reikia rasti būdų įtraukti autorių teisių saugomą medžiagą, kad į ją būtų įtraukti dabartiniai ir netolimos praeities kūriniai.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Sukūrus Europos kultūros paveldo – nuo literatūros kūrinių iki kitos kultūrinės ir mokslinės reikšmės medžiagos – skaitmeninę biblioteką, muziejų ir archyvą bus suteikta daug naudos švietimo, mokslinių tyrimų ir kultūros srityje. *Europeana* svarbu užtikrinti nemokamą viešą prieigą prie medžiagos, kuria naudotis sudarytos sąlygos, kad būtų pasiektas jos tikslas – duoti naudos plačiajai visuomenei sudarant sąlygas ja naudotis visiems ne tik Europoje, bet ir likusioje pasaulio dalyje. Be to, būtina nepamiršti, kad svarbu tai daryti formatais ir būdais, kurie užtikrintų prieigą neįgaliems asmenims.

Nepaisant to, yra tam tikrų patvirtintos rezoliucijos aspektų, kurie mažiau aiškūs, ir kitų aspektų, kurie nebuvo pakankamai atskleisti. Neaišku nei kaip bus nustatoma, kuris kultūrinis ir mokslinis turinys bus įtrauktas į *Europeana*, arba kas tai nustatys, nei kaip jis bus administruojamas; šie klausimai yra svarbūs vertinant, kiek jis užtikrins tinkamą atstovavimą Europos kultūros paveldo įvairovei.

Dar lieka abejonių, kaip veiks pranešime siūlomos viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės ir bendras kultūros institucijų, susijusių su *Europeana*, finansavimas. Mes manome, kad kultūrinis ir mokslinis paveldas priklauso visiems ir kad turi būti suteikta nemokama galimybė naudotis juo visiems gyventojams; jis neturi būti laikomas apyvartine preke.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Privalome užtikrinti galimybę visiems europiečiams susipažinti su meno ir kultūros lobiais, kurie sudaro jų paveldą. Būtent atsižvelgiant į tai, nepaisant kai kurių pradinių sunkumų, 2008 m. buvo pradėta įgyvendinti *Europeana* – nuostabi skaitmeninė biblioteka, kurioje šiandien yra beveik 6 mln. suskaitmenintų kūrinių. Šiandien privalome pagerinti *Europeanos* turinį ir kartu užtikrinti

pagarbą intelektinei nuosavybei. Galiausiai aš pati skiriu ypatingą dėmesį patobulinimams, kurie daromi siekiant suteikti galimybę neigaliems visuomenės nariams lengviau naudotis šia priemone; todėl valstybės narės turėtų suteikti šiems žmonėms neribotas ir nemokamas galimybes naudotis bendromis Europos žiniomis, tam panaudojant prieinamas formas ir atitinkamas technologijas.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Projektas *Europeana*, t. y. Europos Sąjungos skaitmeninė biblioteka, turi būti palankiai vertinama kaip iniciatyva, skirta Europos kultūriniam forumui sukurti, suteikiant Europos piliečiams daug galimybių susipažinti su Europos kultūros paveldu. Deja, nors projektas buvo pradėtas 2008 m. lapkričio mėn., jis nejudą į priekį, pirmiausia dėl kliūčių dėl autorių teisių, taip pat dėl sumažinto finansavimo. Šiandien patvirtintoje galutinėje Europos Parlamento pranešimo versijoje pateikiamos naudingos rekomendacijos, kaip ateityje valdyti šį projektą. Pirma, turi būti persvarstytas finansavimo tipas, atsižvelgiant į viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes ir valstybių narių įnašus, kurie šiuo metu labai nepastovūs. Antra, šis pranešimas suteikia galimybę mums pabrėžti, kad realių rezultatų galima pasiekti ne tik taikant didelio masto literatūros kūrinių skaitmeninimą, bet ir ieškant skubių sprendimų, sudarančių sąlygas naudoti autorių teisėmis saugomus kūrinius. Šiuo pranešimu gali būti reikšmingai prisidedama prie esamos sistemos taikant siūlomas taisykles, kaip pateikti kūrinius, kurie turi būti nemokami, nors jų atsiuntimas turėtų būti apmokestinamas prieinama kaina.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Europos kultūros paveldo skleidimas naudingas keliems sektoriams, pvz., švietimo, mokslo, mokslinių tyrimų ir turizmo. Tačiau jis skleidžiamas nevisiškai gerai, taip pat yra didelis skirtumas tarp valstybių narių, jei kalbėsime apie jų kultūros paveldo skaitmeninimą siekiant pagerinti galimybes susipažinti su juo. Reikalingos bendros pastangos, kurios paskatintų greitai įdiegti naujas technologijas, sudarančias sąlygas greitai sukaupti visą Europos kultūros paveldą aukštos kokybės skaitmeninėmis formomis. Šios pastangos reikalingos tam, kad šį paveldą būtų galima skleisti visame pasaulyje ir taip padėti kitiems žmonėms pasinaudoti galimybe susipažinti su Europos kultūros turtu.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) *Europeanos* skaitmeninėje bibliotekoje galima naudotis apytikriai milijonu knygų, žemėlapių ir nuotraukų iš ES valstybių narių. Tai, kad komerciniai operatoriai užregistruoja daug daugiau sėkmingų bandymų su „Google“ knygų paieška ir vystydami nužengė toliau, yra logiška ir siejama su didesniu „Google“ knygų paieškos žinomumu. Kad pasiektume spartesnę *Europeanos* pažangą ir padidintume skaitmeninės bibliotekos žinomumą, mums pirmiausia reikia įtraukti į projektą daugiau universitetų ir institucijų. Tik tada galime kalbėti apie didesnius finansinius išteklius. Net jei *Europeana* yra svarbi Europos kultūros paveldui ir žinojimui, supratimas, kad reikia didinti lėšas, – taip pat ir teikiamas iš ekonominės plėtros fondų – yra ribotas, ypač finansų krizės metu ir atsižvelgiant į milijardus, skiriamus Graikijai padėti. Todėl nuo balsavimo susilaikiau.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (LT) ES devizas „Susivieniję įvairovėje“ labai tinka *Europeanos* projektui. Balsavau už šį pranešimą, kadangi tai pirmas rimtas bandymas pateikti visos Europos kultūrinį paveldą skaitmeniniu formatu. Europa turi vieną didžiausių pasaulyje kultūros lobynų, kuris, mano manymu, turėtų būti prieinamas kuo platesniam visuomenės ratui. Šiek tiek apmaudu, kad skirtingos ES šalys nevienodai aktyviai perkelia savo kultūrinį paveldą į virtualią erdvę. Tai ypač ryšku tarp naujųjų ES valstybių narių. Negalima nepaminėti ir kitų, kol kas neišspręstų, problemų – projekto finansavimo, viešojo ir privačiojo sektorių bendradarbiavimo, o svarbiausia, autorių teisių apsaugos klausimo. Juos reikia kuo greičiau spręsti, kad Europos ir viso pasaulio žmonės galėtų naudotis Europos kultūros paveldu. Tikiuosi, kad mūsų priimtas pranešimas suteiks naują pagreitį *Europeanos* projekto vykdymui.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) Teigiamas balsavimas dėl *Europeanos* programos reiškia paramą mėginimui suskaitmeninti valstybių narių kultūros paveldą. Tačiau labai svarbu pažymėti, kad tikslas – savaime apsaugoti kūrinių elektroninį formatą ir neleisti vartotojams kūrinių keisti. Trumpai tariant, siekiama ne sukurti naują interneto paieškos sistemą, o sukurti svetainę, kuri kartu bus muziejus, biblioteka ir mokslo žinių šaltinis. Tačiau Europos kultūros paveldo skaitmeninimas nebus įmanomas be valstybių narių ir nacionalinių agentūrų pagalbos. Deja, 47 proc. *Europeanos* turinio yra iš Prancūzijos, o šalys, kurios turėtų intensyviai dalyvauti, įvertinus jų didžiulį kultūros paveldą, pvz., Graikija, pristato tik nedidelę procentinę suskaitmenintų bylų dalį. Be to, ypatingas dėmesys turi būti skiriamas intelektinės nuosavybės teisių apsaugai. Skaitmeninimas reiškia nemokamą galimybę piliečiams naudotis žiniomis ir mokslu; jokiomis aplinkybėmis tai nereiškia, kad atsiranda nauja veiklos sfera elektroniniam piratavimui ir neatsakomybei.

Robert Rochefort (ALDE), raštu. – (FR) Būtent 2000 m. buvo pradėta įgyvendinti virtualios Europos bibliotekos idėja. Buvo siekiama patalpinti Europos kultūros paveldą internete, kad su juo galėtų lengviau susipažinti visi. Tas, kuris galvoja apie *Europeana*, galvoja ir apie kultūrą. Šiandien *Europeana* suteikiamos galimybės vienu kompiuterio pelės spragtelėjimu susipažinti su septyniais milijonais vadinamųjų

suskaitmenintų objektų (būtent vaizdų, tekstų ir garso bei vaizdo įrašų), nepaisant to, ar tai būtų pasaulyje pripažinti kūriniai, ar nežinomi slapti lobiai. Savo turinį pateikia daugiau kaip 1 000 kultūros įstaigų, kurioms priskiriamos galerijos, archyvų centrai, bibliotekos ir muziejai (įskaitant gal „net“ muziejų „Rijksmuseum“, Didžiosios Britanijos biblioteką ir Luvrą). Projektas tikrai nėra arti pabaigos. Nauja *Europeanos* versija, kuri šiuo metu kuriama, bus pradėta naudoti šiais metais turint tikslą pasiekti, kad iki birželio mėn. būtų suskaitmeninta daugiau nei 10 mln. objektų. Siekiant šio tikslo dar reikia išspręsti keletą didelių uždavinių. Jiems priskiriama turinio gerinimas per ilgą laiką, daugiau medžiagos, kuriai taikomos autorių teisės, įtraukimas, nebespausdinamų arba nežinomų autorių kūrinių problemos sprendimas, naujų finansavimo būdų radimas, geresnių sąlygų naudotis neįgaliesiems asmenims sudarymas, paslaugų visomis kalbomis teikimas, visi klausimai, į kuriuos įžvalgiai atkreipėme dėmesį tekste, dėl kurio balsavome ir kurį dėl to palaikiau.

Joanna Senyszyn (S&D), raštu. – (PL) Būdama Kultūros ir švietimo komiteto narė, pritariu pranešimui dėl *Europeanos* – tolesnių veiksmų. *Europeana*, kurioje derinami Europos nacionalinių skaitmeninių bibliotekų ištekliai, tampa skaitmenine prieigos prie žmonijos kultūros ir mokslo paveldo vieta. Projektui pritarė Lenkijos bibliotekininkų asociacija. Veiksmingam projekto įgyvendinimui reikia pastovių finansinių išteklių, kurie užtikrintų nacionalinių bibliotekų dalyvavimą ir visuotinę prieigą prie *Europeanos* išteklių. Šiuo metu tik 5 proc. Europos kultūros paveldo turime skaitmenine forma. Beveik pusė jo (47 proc.) gaunama iš Prancūzijos, 6 proc. – iš Vokietijos ir po 5 proc. – iš Nyderlandų ir Jungtinių Karalystės. Manoma, kad pagal projektą nuo 2010 m. birželio mėn. bus pateikta 10 mln. suskaitmenintų objektų ir 15 mln. jų – 2011 m. Kad tai būtų įmanoma, būtina padidinti kultūros produktų skaitmeninimo finansavimą ir kartu užtikrinti glaudų teisių turėtojų, kultūros įstaigų ir viešojo ir privačiojo sektorių bendradarbiavimą. Kad *Europeana* galėtų naudotis kuo daugiau žmonių, medžiaga turi būti pateikiama visomis Europos Sąjungos oficialiomis kalbomis. Siekiant išsamiau informuoti apie *Europeana* reikalinga informavimo kampanija. Plėtojant portalą taip pat turi būti atsižvelgta į neįgalųjų reikmes: jiems turėtų būti suteikta visapusiška prieiga prie bendrų Europos žinių. Šiuo tikslu Europos Komisija ir atskiri leidėjai turėtų užtikrinti, kad neįgaliesiems būtų pateiktos specialios skaitmeninės kūrinių versijos, pvz., balsu skaitomi kūriniai.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), raštu. – (PL) Manau, kad *Europeanos* internetinės įvairialypės terpės bibliotekos atidarymas yra neparastai svarbus žingsnis Europos ir pasaulio kultūros paveldo skaitmeninimo procese. Todėl pritariu H. Trüpel pranešimui.

Projektas suteikia galimybę susipažinti su daugiau nei puspenkto milijono knygų, filmų, žemėlapių, žurnalų, nuotraukų ir muzikos kūrinių, taip pat jis yra archyvas, kuriame ateities kartoms saugoma medžiaga, pirmiau užrašyta ant popieriaus, drobės arba pergamento. Tai neparastai naudinga tiek eiliniams piliečiams, tiek mokslininkams, nes taip pagerinamos sąlygos susipažinti su retais ir sunkiai prieinamais kūrinių.

Pagrindinė kliūtis toliau plėtoti *Europeana* – skirtingų reglamentų dėl autorių teisių skirtingose valstybėse narėse buvimas. Turėtume stengtis suderinti teisę, kad piliečiams galėtume suteikti galimybę susipažinti su kuo daugiau kūrinių ir kartu užtikrintume autoriams sąžiningą sandėrį. Projekto sėkmė iš esmės priklausys nuo to, ar valstybės narės toliau laikysis finansinių įsipareigojimų.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), raštu. – (FR) Susilaikiau balsuojant dėl alternatyvios rezoliucijos dėl *Europeanos* – tolesnių veiksmų, nes Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija šią rezoliuciją pateikė nepaisydama komitete įvykusio balsavimo.

Naujojoje rezoliucijoje atkurama didelė pirminio pasiūlymo dalis, todėl į ją įtraukti pakeitimai, kuriuos pateikiau ir kurie buvo patvirtinti, tačiau naujajame tekste visų pirma siekiama atsakyti suteikti piliečiams priemonės, kuriomis galėtų papildyti *Europeana* turiniu per specialią vietą, ir Web 2.0 įrankių kūrimo perspektyvos.

Todėl atsiskaitau palaikyti šį žingsnį tiek dėl formos, tiek dėl turinio.

Pranešimas: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą, nes jame Europos Komisija raginama įvertinti veiksmų plano dėl gyvūnų gerovės, kuris šiuo metu galioja (2006–2010), taikymą ir parengti kitą 2011–2015 m. veiksmų planą. Šiame pranešime taip pat yra nuostata dėl griežtesnės stebėsenos sistemos sukūrimo ir veiksmingesnių bausmių gyvūnų savininkams, kurie nesilaiko įstatymo nustatytų gerovės reikalavimų, ir dėl papildomų gamybos išlaidų, susijusių su aukštesniais gerovės standartais, kompensavimo Europos ūkininkams; jame taip pat įrodinėjama, kad šių priemonių finansavimas nuo 2013 m. turėtų būti įtrauktas į naujosios bendrosios žemės ūkio politikos dotacijų sistemą. Kitame veiksmų plane dėmesys turi

būti sutelkiamas į Europos gyvūnų gerovės teisę, Europos gyvūnų apsaugos ir gyvūnų sveikatos centrą, geresnį galiojančių teisės aktų vykdymą, gyvūnų sveikatos ir visuomenės sveikatos ryšį ir naujas technologijas.

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Manau, kad įgyvendinant 2006–2010 m. veiksmų planą buvo pasiekta pažanga gyvūnų gerovės srityje, nes dauguma priemonių, pateiktų šiame pranešime, buvo įgyvendinta patenkinamai.

Būdama komiteto, kuris stebi visuomenės sveikatą ir maisto saugą, narė, ypač pritariu priemonėms, kurių, siekiant sumažinti kenksmingą poveikį, gyvūnų mityboje naudojamų antibiotikų daromą žmonių sveikatai, buvo imtasi uždraudus juos 2006 m. Tai yra kitos priežastys, dėl kurių balsavau už šį pranešimą.

Tačiau noriu pabrėžti, kad į būsimą veiksmų planą turėtų būti įtraukta daugiau priemonių, kuriomis būtų siekiama remti ES ūkininkus ir pagerinti dabartinių reglamentų dėl gyvūnų vežimo vykdymą valstybėse narėse.

Liam Aylward (ALDE), raštu. – (GA) Balsavau už pranešimą dėl veiksmų plano dėl gyvūnų gerovės 2006–2010 m. Gyvūnų ir gyvulių sveikata svarbi Europos gyventojams, Europos žemės ūkio sektoriui ir Europos ekonomikai.

Palankiai vertinu pranešime pateiktą rekomendaciją, kad veiksmų plane daugiau dėmesio turėtų būti skiriama teisės aktų, kurie jau galioja, vykdymui. Iš tiesų reikia pagerinti Europos taisyklių ir bausmių sistemų, susijusių su gyvūnų gerove, įgyvendinimą, kad Europos Sąjungoje būtų užtikrinti pakankami minimalūs gyvūnų gerovės standartai. Europos gamintojai ir ūkininkai turi aukštus standartus. Sutinku su pranešimo teiginiu, jog privaloma užtikrinti, kad gyvūninės kilmės produktai, pvz., mėsa, kuri importuojama į Europos Sąjungą, atitiktų tokias pat gyvūnų gerovės sąlygas, kad būtų užtikrinta sąžininga konkurencija ir vienodos sąlygos visiems rinkos dalyviams.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už šį pranešimą, kadangi itin svarbu vykdyti Europos gyvūnų apsaugos politiką ir teisės aktais sukurti bendrus Europos Sąjungos gyvūnų apsaugos standartus. Gera gyvūnų sveikata ir tinkamos gyvulininkystės sąlygos svarbios ne tik gyvūnų gerovei, bet ir visuomenės sveikatai apskritai. Atsižvelgiant į tai, kad remiantis Bendrijos teisės aktais visi gyvūnai laikomi jaučiančiomis būtybėmis, būtina griežtinti gyvūnų gerovės tikrinimą ir laikytis gyvūnų apsaugos standartų. Deja, šiuo laikotarpiu Komisija neparengė konkrečios strategijos, susijusios su gyvūnų gerovės standartais, o apsiribojo 2009 m. spalio mėn. pateikta ataskaita. Pritariu Europos Parlamento raginimui, kad Komisija turi parengti naują veiksmų planą 2011–2015 m. laikotarpiu ir skirti jam būtiną finansavimą. ES biudžete turi būti numatyta pakankamai asignavimų, kad Komisija galėtų atlikti stebėseną, prireikus remti gamintojus ir kovoti su mažėjančiu konkurencingumu, kurį lemia tvirtinami nauji ir keičiami gyvūnų gerovės standartai. Taip pat valstybės narės turi užtikrinti, kad už ES gyvūnų gerovės teisės aktų pažeidimus būtų taikomos veiksmingos baudos. Taigi, tik griežtinant gyvūnų apsaugos teisės aktus ir jų įgyvendinimą, bus galima užtikrinti gyvūnų apsaugą, ir kad vidaus rinkoje nebūtų siūloma bendro įstatymo neatitinkančios gyvulinės produkcijos.

Louis Bontes (NI), raštu. – (NL) Nors Nyderlandų laisvės partija (PVV) palaiko gyvūnų gerovę, tai yra valstybių narių, o ne ES reikalas.

Robert Dušek (S&D), raštu. – (CS) Europoje buvo ir toliau yra neblėstantis noras ir sena tradicija užtikrinti padorų elgesį su gyvūnais. Geros sveikatos ir aukštos kokybės gyvulių auginimas taip pat yra labai svarbu žmonių sveikatai. Griežti, palyginti su kitomis pasaulio valstybėmis, standartai yra Europos ūkininkų prekės ženklų dalis – kaip ir, pvz., jų žemės ūkio produktų kokybė. Dėl šių priežasčių turi būti visokeriopai stengiamasi sukurti teisinį pagrindą minimaliems standartams, galiojantiems visos ES visų rūšių gyvulininkystei, nustatyti. Tik šitaip bus įmanoma užtikrinti laisvą ir sąžiningą ekonominę konkurenciją vidaus rinkoje. Be to, būtina reikalauti minimalių standartų pasaulio rinkoje, kad būtų sutrukdyta Europos gyvulių auginimo gyvulius perkelti už ES ribų į regionus, turinčius žemesnius standartus. Palankiai vertinu pranešėjos siūlymą, kad didesnės gamybos išlaidos, susijusios su griežtesniais standartais, turėtų būti kompensuojamas pagal paramos, teikiamos pagal būsimas bendrosios žemės ūkio politikos formas, sistemą. Tačiau reikia pasakyti, kad daugiau pažangos nepasiekta gyvulių vežimo palydovinio stebėjimo srityje, taip pat gaila, kad kai kurie Europos ūkininkai nesilaiko patvirtintų standartų, ypač kiaulininkystės srityje. Reikėtų nepamiršti, kad aukštesniems standartams užtikrinti reikia didesnių finansinių išlaidų, todėl dėl neatsakingų ūkininkų elgesio rinkoje skriaudžiami padorūs ir atsakingi ūkininkai. Dėl šių priežasčių būtina numatyti atitinkamų sankcijų ES reglamentų pažeidimo atveju galimybę.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl veiksmų plano dėl gyvūnų gerovės 2006–2010 m. analizės ir vertinimo, kuriame siūloma įgyvendinti griežtesnę priežiūros sistemą ir

veiksmingesnes baudas gyvūnų savininkams, kurie nesilaiko pagal įstatymą nustatytų gerovės reikalavimų. Svarbu, kad pagal naująją bendrąją žemės ūkio politiką Europos ūkininkams būtų kompensuojamos didesnės gamybos sąnaudos, susijusios su reiklesniais gyvūnų gerovės standartais.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ir Marita Ulvskog (S&D), raštu. – (SV) Šiek tiek pasvyravę, mes, Švedijos socialdemokratai, apsisprendėme balsuoti už šį pranešimą dėl gyvūnų gerovės Europoje. Pirmenybę turėtume teikti drąsesniam požiūriui į Europos gyvūnų gerovę, todėl nenorime, kad ši apsauga būtų nustatoma taip, kad ja būtų užkertamas kelias atskiroms valstybėms narėms nustatyti aukštesnius, negu ES reglamentų, standartus. Tačiau nusprendėme pranešimą vertinti kaip tęstinio proceso, kuris pamažu sudarys sąlygas patenkinti šiuos standartus, dalį, todėl balsavau už šį pranešimą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Sutinku su Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos šešėline pranešėja J. Jeggle, sakančia, kad reikalingas nuoseklesnis požiūris į gyvūnų gerovę, tačiau tai nereiškia, kad reikia papildomų įstatymų ir reglamentų. Be to, turiu pažymėti, – nesumenkindamas gyvūnų gerovės apsaugos problemas, – kad pernelyg didelis reglamentų ir standartų skaičius galiausiai gali turėti neigiamą poveikį rinkai.

Turime nepamiršti, kad kuo daugiau standartų, tuo sunkiau gamintojams jų laikytis ir tuo mažiau konkurencinga tampa Europos gyvulininkystė. Be to, dėl pernelyg didelės gyvūnų apsaugos neturime būti priversti pamiršti kitų vertybių, kurios ne mažiau svarbios ir kurias svarbu išsaugoti, pvz., ekonominių konkurencingumą, žemdirbystės ir gyvulininkystės tvarumą ir net kai kurias nacionalines tradicijas.

Tačiau, kita vertus, žmonių sveikatą reikia saugoti nuo ligų, perduodamų gyvulių (laukinių gyvūnų, kambarinių gyvūnų arba žmonėms vartoti skirtų gyvūnų), o tam reikia mokslinių tyrimų, kurie mums parodytų, kaip geriau reglamentuoti ir apsaugoti visuomenės sveikatą.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Aukšto lygio gyvūno gerove nuo veisimo iki skerdimo galima padidinti produkto saugumą ir kokybę. Europos šios srities standartai yra vieni aukščiausių pasaulyje. Tačiau dėl šių standartų laikymosi Europos gamintojai neturi patekti į nepalankią padėtį Europos rinkoje. Tiesa, kad šie standartai susiję su ES ūkininkų veiklos, finansinėmis ir administracinėmis sąnaudomis. Abipusė standartų nauda yra būtina, kad konkurencija būtų sąžininga ne Europos Sąjungos gamintojų atžvilgiu. Todėl Europos ūkininkams reikia kompensuoti didesnes gamybos sąnaudas, neatskiriamas nuo aukštesnių gyvūnų gerovės standartų. Šios kompensacijos finansavimą turi sudaryti naujosios bendrosios žemės ūkio politikos subsidijų programos, vykdomos nuo 2013 m. Norėčiau pabrėžti, kad Europos gyvūnų apsaugos politika turi būti vykdoma kartu su nuoseklia prekybos politika. Norėčiau atkreipti dėmesį, kad 2004 m. liepos mėn. bendrajame susitarime arba bet kokiuose kituose pagrindiniuose Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Dohos raundo dokumentuose apie gyvūnų gerovės klausimus neužsimenama. Todėl tol, kol mūsų prekybos partneriai PPO jų nepasirašys, neturi būti diegiami nauji gyvūnų gerovės standartai, kurie turi neigiamą poveikį gamintojų konkurencingumui.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Patvirtintoje rezoliucijoje yra keletas svarbių teigiamų aspektų: pirma, būtinybė reguliuoti importą ir užtikrinti, kad visi iš trečiųjų šalių importuojami gyvūnai ir mėsa atitiktų tokius pat gerovės reikalavimus, kokie taikomi ES; antra, būtinybė atitinkamai padengti papildomas gyvūnų gerovės didinimo sąnaudas; trečia, riboto smulkiųjų ir vidutinių gamintojų, patyrusių žalos dėl maisto tiekimo grandinės veiklos metodų, investavimo pajėgumo pripažinimas; galiausiai pasiūlymas dėl paskatų gyvūnų regioninei veislininkystei, rinkodarai ir skerdimui siekiant išvengti būtinybės gyvūnus vežti ilgais atstumais dėl auginimo arba skerdimo. Deja, pranešime nepripažįstama, kad dabartinė bendroji žemės ūkio politika (BŽŪP) propaguoja ir rodo palankumą intensyvios gamybos metodams, kurie dažnai nesuderinami su gyvūnų gerove ir sveikata. Jame būtų buvę galima ir turėtų būti einama toliau kritikuojant dabartinę BŽŪP, atmetant produktyvumą ir pritariant naujai žemės ūkio politikai. Be to, jame pateikiami pasiūlymai, kurie yra nerealiūs ir vargu ar įvykdomi, pvz., gyvūnų vežimo stebėjimo palydovinės sistemos kūrimas.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Turiu dvi pastabas dėl šio pranešimo. Nors pranešėja ir nevisiškai laikosi savo logikos, malonu suvokti, kad šis Parlamentas galiausiai yra informuojamas apie daugelį problemų. Mūsų gamintojams ir gyvulių auginimojams nustačius teisėtas taisykles jų padėtis pasaulinėje ultralaisvos prekybos sistemoje tampa nepalanki, joje PPO socialines, aplinkosaugos arba kitas problemas laiko netarifinėmis prekybos kliūtimis. Ar reikia kam nors priminti, kad tas pats Parlamentas pirmenybę visada teikė prekybai ir kad dėl to jis yra bendrai atsakingas už šią padėtį? Mane taip pat stebina tai, kad jame neužsimenama apie Komisijos įtvirtinamą teisėkūros atžangą, ypač susijusią su ekologine gamyba, kuri turi poveikį ne tik produktų kokybei, bet ir gyvūnų gerovei ir žmonių sveikatai. Antra, laikas pripažinti, kad

pagarba – cituoju – „papročiams, ypač susijusiems su religinėmis apeigomis ir kultūros tradicijomis“, gali prieštarauti šiems standartams, kuriuos reikalaujate ginti, ir tikrai europietiškomis tradicijoms ir įpročiams. Nepriimtina, kad tuo remdamosi kai kurios užsienio bendruomenės gali primygtinai reikalauti taikyti žiaurius skerdimo būdus ir net rekomenduoti pažeisti šios srities ES reglamentus.

Dan Jørgensen (S&D), raštu. – (DA) Danijos socialdemokratams balsavo už pranešimą dėl gyvūnų gerovės ES. Mes palaikome plataus užmojo gyvūnų gerovės politiką, kuria pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 13 straipsnį didinamas atsižvelgimo į gyvūnų gerovę laipsnis, – galbūt teigiamų paskatų sistemos forma. Tačiau nesame už automatišką naujų lėšų skyrimą Europos žemės ūkio sektoriui dėl finansinių nuostolių, susijusių su dėmesiu gyvūnų gerovei.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Manau, kad gyvūnų gerovė yra prioritetas, kuris turi didelį poveikį visuomenės sveikatai ir Europos ekonomikai. Būtina greitai ir veiksmingai įgyvendinti nuoseklius šios srities teisės aktus ir įsteigti instituciją, kuri koordinuotų gyvūnų gerovę. Šiuo metu esamas Bendrijos veiksmų planas buvo pakankamai įgyvendintas, tačiau ateityje reikės gyvūnų veržimo ir stebėsenos klausimui skirti daugiau dėmesio. Mums reikia stengtis sumažinti įvairių Europos Sąjungos šalių dabartinių gyvūnų gerovės standartų lygių skirtumus, nes šiuo metu yra didžiuliai gyvūnų gyvenimo sąlygų skirtumai ir didėja gyvulių rinkų destabilizacija.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Palankiai vertinu tai, kad šioje srityje Europa pasiekė vieną aukščiausių lygių pasaulyje. Būtina sukurti griežtesnę stebėsenos sistemą ir veiksmingesnes bausmes gyvūnų savininkams, kurie nesilaiko įstatymo nustatytų gerovės reikalavimų, tačiau dėl to, kad dėl tokių priemonių ūkininkai patiria didesnes sąnaudas, esame už kompensacijas, kurios įtrauktos į šį planą ir nuo 2013 m. – į naujosios bendrosios žemės ūkio politikos subsidijų programą. Svarbu pabrėžti, kad kartu su šiuo planu ES turėtų nustatyti griežtas ir tiksliai apibrėžtas taisykles kitoms šalims, kurios nesilaiko šių standartų ir taip tampa nesąžiningomis ES ūkininkų konkurentėmis.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Daug metų ES bandė įgyvendinti standartizuotas direktyvas dėl su gyvulininkyste susijusių klausimų. Pažanga visų pirma padaryta intensyviosios gyvulininkystės srityje, tačiau dar daug ką reikia padaryti. Bet kuriuo atveju tikslinga toliau vykdyti veiksmų planą, ypač dėl galiojančių teisės aktų ir direktyvų įgyvendinimo užtikrinimo. Šiuo atžvilgiu aiškiai reikia dar kartą paminėti iš Rytų šalių importuojamų šunų problemą, kurios atžvilgiu galiojančiuose reglamentuose dar ne visos spragos pašalintos. Sergantys ir neprižiūrimi gyvūnai dažniausiai pernelyg anksti paimami iš jų motinų, vežami į Vakarų labiausiai apgailėtinomis sąlygomis, kad ten būtų už didelius pinigus parduoti. Šis pranešimas turėtų būti vertinamas kaip teigiamas žingsnis teisinga kryptimi, todėl balsavau už jį.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), raštu. – (DA) Balsavau už Europos Parlamento pranešimą savo iniciatyva dėl veiksmų plano dėl gyvūnų gerovės (M. Paulsen pranešimas) analizės ir vertinimo, nes visiškai palaikau ES tikslą didinti gyvūnų gerovę.

Tačiau iš pranešimo neaišku, ar ES turi atlikti maksimalų šios srities suderinimą. Jokiomis aplinkybėmis negalėčiau palaikyti būsimo pasiūlymo, kuris trukdytų valstybėms narėms kurti geresnius privalomus gyvūnų gerovės standartus nei tie, dėl kurių galime susitarti ES lygiu.

Priešingai, manau, kad itin svarbu toliau siekti didesnės gyvūnų gerovės, kad valstybėms narėms būtų įmanoma rodyti pavyzdį šioje srityje.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – (SV) Balsavau už M. Paulsen pranešimą dėl gyvūnų gerovės teisės aktų. Tačiau norėčiau atkreipti dėmesį, jog svarbu, kad šiuose teisės aktuose būtų pateikiami minimalūs standartai. Valstybės narės ir regionai privalo turėti galimybę įgyvendinti reiklesnius gyvūnų gerovės teisės aktus.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Pranešime, dėl kurio šiandien balsavome, objektyviai ir kritiškai vertinami veiksmų plano dėl gyvūnų gerovės 2006–2010 m. rezultatai ir nustatomi realūs ir būtini Europos Sąjungos maisto gamybos ir vartojimo augimo – pažangos požįriai – tikslai. Vienas dalykas, kurį norėčiau pabrėžti, yra pripažinimas, kad geresnės kokybės produktai reiškia, jog gamintojų, ypač pirminių, sąnaudos didesnės, o tai paprastai nereiškia, kad komercinė paklausa didesnė, nes tik mažuma vartotojų rinksis brangesnius produktus.

Todėl pranešime pabrėžiama, kad reikia kompensuoti šiems gamintojams už jų pastangas. Taip pat reikėtų pabrėžti, kad ketinama ES produktams taikomus reglamentus taikyti trečiųjų šalių produktams, nes taip būtų užtikrinta sąžininga ir subalansuota prekybos konkurencija. Galiausiai man atrodo svarbu pateikti

argumentą už Europos koordinavimo įstaigos sukūrimą ir visuotinių ir bendrų teisės aktų priėmimą siekiant suderinti gerosios patirties pavyzdžius ir sukurti priežiūros mechanizmus.

Daniël van der Stoep (NI), raštu. – (NL) Nors Nyderlandų laisvės partija (PVV) palaiko gyvūnų gerovę, tai yra valstybių narių, o ne ES reikalas.

Artur Zasada (PPE), raštu. – (PL) Šiandien patvirtinome svarbią rezoliuciją, kurioje vertinamas Europos Komisijos veiksmų planas dėl gyvūnų gerovės 2006–2010 m. Aukšti gyvūnų gerovės standartai reikalingi ne tik etiniais sumetimais, bet ir dėl susirūpinimo gyvūninės kilmės produktų saugumu ir kokybe, o dėl to atsiranda teigiamas ir patikimas Europos žemės ūkio prekinis ženklas.

Pranešimas: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Richard Ashworth (ECR), raštu. – Nors palaikome Europos miškų valdymo ir apsaugos priemones, nepalaikome naujos Europos miškų politikos, pagal kurią šios srities galios būtų perduotos Europos Sąjungai, sukūrimo. Be to, pranešime remiamasi Dirvožemio direktyva, t. y. teisės aktu, kuriam Didžiosios Britanijos konservatorių delegacija priešinosi, nes valstybės narės gali geriausiai tvarkyti dirvožemio reikalus, nes tų pačių taisyklių taikymas nuo Šiaurės Suomijos iki Pietų Graikijos JK ūkininkams neduos jokios naudos. JK ūkininkai jau laikosi labai aukštų savanoriškų dirvožemio tvarkymo standartų ir toliau juos gerina. Tokia Dirvožemio direktyva, kokia buvo pasiūlyta Europos Komisijos, buvo ydinga daugeliu atžvilgiu, nes ja Didžiosios Britanijos ūkininkams tik būtų įtvirtintas didesnis reguliavimas, didesnės sąnaudos ir mažesnis lankstumas, o jie, mūsų manymu, geriau nei Europos biurokratai žino, kaip tvarkyti savo žemę.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Mano nuomone, pranešimas dėl ES žemės ūkio ir klimato kaitos turi svarbų privalumą – jame aplinkos apsauga derinama su stipresnio Europos žemės ūkio sektoriaus propagavimu. Iš tikrųjų, žemės ūkio sektorius turi ryžtingai imti taikyti gamybos būdus, kuriais būtų labiau tausojama aplinka ir kurie būtų tvaresni.

Nepaisant to, šie tikslai jokiū būdu neturėtų būti pretekstu silpninti ES žemės ūkį. Norėdami tai užtikrinti, privalome garantuoti geresnį išteklių naudojimą ir produktų atsekamumą. Balsavau už šį pranešimą dėl to, kad jame atsižvelgiama į šias pusiausvyras.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Visiškai pritariau šiame pranešimui. Vykdam būsimą BŽŪP reforma turės būti atsižvelgiama į daugelį problemų, įskaitant klimato kaitą. Jau aišku, kad klimato pokyčiai darys neigiamą poveikį ES žemės ūkiui, ypač pietų ir pietryčių regionuose. Taigi, naują BŽŪP turės būti patenkintas visuomenės keliamas tvaresnės žemės ūkio politikos reikalavimas. Kol kas plėtojant BŽŪP aplinkos klausimai darniai nesprendžiami. Vertinant bendrosios žemės ūkio politikos būklę, nepakankamai įsisąmoninti „naujieji iššūkiai“, t. y. klimato kaita, vandens valdymas, atsinaujinantieji energijos ištekliai ir biologinė įvairovė. Esu tikras, kad BŽŪP turi būti paversta žemės ūkio, maisto ir aplinkos apsaugos politika, kurioje būtų numatyta sąžiningesnės ir tvaresnės ūkininkų rėmimo sistemos ir kartu užtikrinamas kaimo vietovių išsaugojimas, biologinės įvairovės apsauga, anglies dvideginio surinkimas ir maisto sauga.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), raštu. – (FR) Bendroji žemės ūkio politika – pagrindinė artimiausių metų kovos su klimato kaita sritis. Iš esmės išmintinga, kad S. Le Follio pristatytame pranešime klimato kaitos klausimui teikiama didžiausia reikšmė.

Klimato kaita žemės ūkiui smogia dvejopą smūgį. Jis pirmiausia kenčia nuo daugėjančių sausrų ir stichinių nelaimių. Tačiau jis taip pat yra atsakingas už 9 proc. Europos išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio. Europos Parlamentas įrodo, jog mums pasiekama tai, kad veiklos būdai būtų dori.

Ūkininkų naudojamos azoto trąšos pagal išmetamas CO₂ dujas yra didelės teršėjos. Planuodami jų naudojimą, propaguodami organinėmis atliekomis grindžiamas trąšas ir pabrėždami ekologinį ūkininkavimą radikaliai sumažinsime išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Metanas iš gyvūnų išmatų taip pat yra vienas iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių. Be to, tiek Europos miškai, tiek dirvožemis yra puikios CO₂ talpyklos.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Europos Sąjunga – didžiausia pasaulyje žemės ūkio produkcijos importuotoja, tačiau taip pat palankiai vertinu vidaus gamybos, turinčios minimalų poveikį klimato kaitai, skatinimą. Trečiądienį Europos Parlamente svarstyto pranešimo išvados mums atskleidžia, kad žemės ūkio produkcijos importavimas iš trečiųjų šalių turi daug didesnę neigiamą poveikį aplinkai, negu vidaus gamyba, kuriai taikomi griežtesni reglamentai dėl išmetamo anglies dioksido kiekio mažinimo ir kuri dėl to klimato kaitos požiūriu tampa palankesnė.

Pasaulio mastu žemės ūkis buvo ir bus pagrindinis maisto šaltinis. Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos teigimu, kad būtų patenkinti pasaulio gyventojų poreikiai, per kitus 40 metų žemės ūkio gamybą reikia padidinti 70 proc. Europos Sąjunga privalo pradėti rengti politiką arba skubiai įgyvendinti esamą politiką, kad išvengtų ilgalaikės krizės. Ši politika turi būti grindžiama plataus užmojo tikslais mažinti išmetamo anglies dioksido, turinčio neigiamą poveikį aplinkai, kiekį, nes mes sukamės užburtame rate. Pasak ekspertų, žemės ūkio veikla, kuri vykdoma nepaisant jos poveikio aplinkai, sukels visuotinį atšilimą, dėl kurio kils didžiulių problemų, net žemės ūkio veiklos vykdymo ilgu laikotarpiu požiūriu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Europos žemės ūkis padeda siekti 2020 m. Europos Sąjungos klimato kaitos poveikio švelninimo tikslų. Išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis mažėjo dėl didesnio ES žemės ūkio efektyvumo, pastovaus inovacijų diegimo, naujų metodų, pvz., CO₂ saugojimo dirvoje, taikymo ir teigiamų pokyčių tvarių atsinaujinančiųjų energijos išteklių gamybos srityje. Todėl naujovėms turi tekti pagrindinis vaidmuo mažinant žemės ūkio poveikį klimato kaitai ir jos poveikį aplinkai. Reikalauju, kad Europos žemės ūkio sektoriaus lėšos būtų naudojamos technologijai kurti siekiant pritaikyti šį sektorių kovai su klimato kaita. Žemės ūkiui atliekant savo vaidmenį kovos su klimato kaita procese turi būti atsižvelgiama į ES žemės ūkio maisto produktų sektoriaus konkurencinę padėtį pasaulio rinkoje, todėl reikia rasti sprendimus, kuriais būtų sudarytos sąlygos tradiciniam žemės ūkiui prisidėti prie tvaraus aplinkos tvarkymo ir kartu apsaugoti žemės ūkį nuo spekuliacijos maisto produktais prekių rinkoje ir tarptautinės prekybos protekcionizmo.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Europos Parlamento Demokratinio judėjimo delegacija palankiai vertina pranešimo dėl ES žemės ūkio ir klimato kaitos patvirtinimą. Ji patvirtina, kad turi būti iškeliami šie nauji uždaviniai, kuriuos turės imtis spręsti bendroji žemės ūkio politika, pvz.: klimato kaita, vandens, atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir biologinės įvairovės klausimai, dirvos tvarkymas (anglies dvideginio surinkimas, vandens kiekio ir mineralinių elementų, biologinės gyvybės ir kt. išsaugojimas). Demokratinio judėjimo delegacija norėjo, kad, vadovaujantis lygiai tokiu pat požiūriu, būtų sukurta bendroji Europos miškų politika siekiant prisidėti prie tvaraus miškų tvarkymo ir gamybos ir geriau išnaudoti medienos pramonę bei jos ekonomikos plėtrą savo interesais. Visi šie klausimai yra esminiai. Būsimoje žemės ūkio politikoje jiems turės būti skirta vieta.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl ES žemės ūkio ir klimato kaitos, nes jame pateikiamos konkrečios priemonės, kuriomis galima prisidėti prie to, kad žemės ūkis būtų tvaresnis. Žemės ūkis yra ne tik viena labiausiai klimato kaitos veikiamų veiklos sričių, bet ir viena didžiausių teršėjų CO₂ dujomis. Dėl būsimo bendrosios žemės ūkio persvarstymo turi būti pradėta intensyviau diegiama praktika, kuri sudarytų sąlygas Europos žemės ūkiui geriau prisitaikyti prie klimato kaitos poveikio ir kartu prisidėti prie jos sulėtinimo.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ir Marita Ulvskog (S&D), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, balsavome prieš pranešimą, kuriame raginama sukurti bendrąją ES miškų politiką. Manome, kad klausimais, susijusiais su miškininkyste, sprendimus ir toliau turėtų priimti valstybės narės.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Žemės ūkis atsakingas už 9,3 proc. bendro Europos Sąjungos išmetamųjų CO₂ dujų kiekio, o 1990 m. jis buvo atsakingas už 11 proc. šių išmetamųjų teršalų. Buvo pastebimas pastovus ir progresyvus išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažėjimas, o žemės ūkis teigiamai padėjo siekti Europos Sąjungos nustatytų tikslų sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį.

Be to, privalau atkreipti dėmesį, kad, nors susirūpinimas žemės ūkio sektoriaus aplinkosauga yra pagrįstas ir reikalingas, jis turi būti tinkamai pasvertas, palyginti su pasiūlymų poveikiu žemės ūkio tvarumo ir našumo požiūriu. Būtent dėl šios priežasties vykdant bendrosios žemės ūkio politikos reformą reikia atidžiai įvertinti žemės ūkio ir aplinkos apsaugos ryšį ir nepamiršti, kad, be savo neigiamo poveikio aplinkai (ypač dėl išmetamųjų CO₂ dujų), žemės ūkis aiškiai prisideda prie gamtos išteklių išsaugojimo ir tvarkymo, ekologinės ekonomikos augimo ir kraštovaizdžio bei biologinės įvairovės valdymo. Tai yra naudingas šalutinis žemės ūkio poveikis, į kurį reikia tinkamai atsižvelgti bet kokiame pasiūlyme išnagrinėti žemės ūkio ir aplinkos ryšį.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Žemės ūkis tiesiogiai susijęs su klimato kaitos problema, nes iš dalies prisideda prie išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio didinimo ir kartu pats yra veikiamas klimato kaitos. Neigiamas klimato kaitos poveikis jau jaučiamas kaip sausra ir dirvožemio erozija, dėl kurių kyla didelių problemų, ypač pietinėse valstybėse narėse. Tačiau žemės ūkis taip pat gali padėti kovoti su klimato kaita ir turi didžiulį tvarios plėtros potencialą. Todėl bendroji žemės ūkio politika privalo remti ūkininkavimo praktiką, kuria būtų ribojamas teršalų išmetimas ir (arba) gerinamas anglies dioksido įsisavinimas,

nes žemės ūkis ir miškai yra pagrindiniai ekonomikos sektoriai, kuriuose dėl žmogaus veiklos susidaranti CO₂ dujos gali būti surenkamos, saugomos, sandėliuojamos dirvožemyje. Mums reikia pereiti prie tvaresnio žemės ūkio, o tai reiškia, kad padidėtų našumas. Kaip teigia Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacija, iki 2050 m. taip pat reikės 70 proc. padidinti pasaulio maisto gamybą siekiant patenkinti daugiau pasaulio gyventojų. Turėsime gaminti daugiau, bet tvariau, o tam reikės užtikrinti didesnę našumą, taikyti geriausius metodus ir praktiką ir daugiau investuoti į šios srities mokslinius tyrimus.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Klimato kaitos poveikio žemės ūkiui vertinimas yra aktuali problema, lygiai taip pat aktualu, visiškai pateisinama ir būtina pasiekti, kad ūkininkavimas būtų geriau suderintas su daugelio gamtinės ir kultūrinės vertės dalykų, pvz., dirvožemio, kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės, išsaugojimu. Nepaistant to, šios problemos neturi nei priversti mūsų pamiršti, kad pagrindinė žemės ūkio funkcija – gaminti maistą, nei būti mums pretekstu teikti bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP), kuri didina jau ir taip didelę ir nepriimtina įvairių šalių – tiek valstybių narių, kaip yra Portugalijos atveju, tiek trečiųjų šalių, – priklausomybę nuo maisto, pakeitimus. Tokia priklausomybė kelia grėsmę šių šalių gyventojų nepriklausomumui ir saugumui maisto požiūriu dėl tariamai neliečiamos „ES žemės ūkio ir maisto sektoriaus konkurencinės padėties pasaulinėje rinkoje“. Būtų buvę atsakinga šiame pranešime nors keletą eilučių paskirti būtinybei atsisakyti produktyvistinio modelio, pagal kurį buvo suformuotos vėlesnės BŽŪP reformos, ir jo tragiškoms socialinėms pasekmėms bei katastrofiškam poveikiui aplinkai – deja, šiuo klausimu jame nebuvo parašyta nė žodžio. Taip pat būtų buvę atsakinga jame išvengti bet kokio dviprasmiškumo tuo metu, kai susiduriame su Europos Komisijos bandymais primesti tarptautinių žemės ūkio verslo įmonių interesus genetiškai modifikuotų kultūrų platinimo srityje.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Palaikiau kolegos socialisto iš Prancūzijos S. Le Follio pranešimą, nes jame ginama idėja, kad Europos žemės ūkis turi toliau bandyti prisitaikyti, kaip jau pradėjo tai daryti, prie vykstančios klimato kaitos pasekmių ir pasirengti poveikiui, kurį šie pokyčiai ateityje turės daugeliui Europos Sąjungos regionų. Iš tikrųjų žemės ūkis turi užimti itin svarbią vietą ir atlikti itin svarbų vaidmenį kovoje su visuotiniu atšilimu. Tai yra esminis klausimas, kai kalbama apie aprūpinimo maistu užtikrinimą ir kelio į tvarumą pasirinkimą. Atsižvelgiant į tai, po 2013 m. šis „klimato“ aspektas neišvengiamai turi būti įtrauktas į BŽŪP teikiant sprendimus ir pagalbą siekiant sumažinti išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, skatinant sandėliuoti anglies dioksidą grunte, plėtojant tvarios atsinaujinančiosios energijos gamybą ir maksimaliai panaudojant fotosintezės funkciją.

Dan Jørgensen (S&D), raštu. – (DA) Danijos socialdemokratai balsavo už pranešimą (A7-0060/2010) dėl žemės ūkio ir klimato kaitos. Pritariame plataus užmojo žemės ūkio politikai, kuria Europos žemės ūkis aprūpinamas, kad galėtų susidoroti su klimato kaita, tačiau nesame už tai, kad Europos žemės ūkio politikai būtų skiriama naujų lėšų.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Klimato kaitos klausimu reikia pasakyti, kad į žemės ūkį nereikėtų žiūrėti kaip į kenksmingą ekonomikos šaką. Visiškai priešingai – į jį reikėtų žiūrėti kaip į pramonės šaką, kuri ne tik turi geriausias galimybes prisitaikyti prie ekosistemos pokyčių, bet ir yra ta pramonės šaka, kuri neabejotinai suteikia galimybę veiksmingai kovoti su kenksmingu visuotinio atšilimo poveikiu. Dabar jau matomas pastebimas išmetamųjų CO₂ dujų lygio sumažėjimas žemės ūkyje, palyginti su ankstesniais dešimtmečiais. Investicijos į kaimo plėtrą ir vadinamasis antrasis BŽŪP ramstis suteiks galimybę užtikrinti geresnę ūkininkų švietimą, technologinę ūkių modernizaciją, taip pat tinkamą aplinkos priežiūrą bei kontrolę ir biologinės įvairovės apsaugą. Tinkamai valdant ūkius bus užtikrintas anglies dvideginio surinkimas ir didesnis aprūpinimo maistu saugumas. Pažangūs moksliniai tyrimai ir atitinkamos investicijos pagal BŽŪP padės žemės ūkiui tapti galinga kovos su klimato kaita ir atmosferos tarša priemone.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šiame pranešime palaikomi produktyvizmas ir liberalizmas, prieštaraujantys bendrajam interesui. Tai priklauso nuo pagarbos žmonėms ir dėmesio mūsų ekosistemai. Produktivyvizmas ir kapitalizmas neskatina nė vieno. Nepaisant to, kad pirmenybė teikiama „trumposioms grandinėms“ (nors jos iš esmės neapibūdintos) ir prioritetas teikiamas atsinaujinantiesiems energijos ištekliams, brangių irigacijos sistemų peržiūrai ar net klimato kaitos poveikio švelninimui, apibūdinamiems kaip „visuomenės gerovė“, yra pernelyg daug nuolaidų, kad būtų nepaisoma mūsų argumentų.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Klimato kaita pamažu tampa tikrove, kurią mes visi turime pripažinti ES politikos prioritetu. Klimato kaitos reiškinys kenkia žemės ūkiui, o tai, kaip teigiama neseniai paskelbtuose pranešimuose, liudija šio sektoriaus perspektyvą esant labai liūdinančią. Akivaizdu, kad visų pirma klimato kaita skaudžiausiai paveiks Pietų Europos šalis. Svarbu, kad pagal bendrąją žemės ūkio politiką būtų imamasi tinkamų veiksnių reaguojant į klimato kaitą, propaguojant geresnę išteklių valdymą. Vandens išteklių optimizavimas, kultūrų veislių, atrinktų dėl jų atsparumo klimatui ir ligoms, parinkimas, dirvožemio

apsauga nuo erozijos, ganyklų išsaugojimas, intensyvesnis apsodinimas mišku, pažeistų teritorijų atkūrimas, geresnė miškotvarka gaisro pavojaus ribojimo požiūriu ir naujos priemonės ligoms stebėti ir kontroliuoti – visos šios priemonės nepaprastai svarbios siekiant Europos žemės ūkį pritaikyti prie visuotinio atšilimo poveikio. Ūkininkai vis labiau priklausys nuo klimato būklės, todėl pritariame bet kokioms priemonėms, kuriomis sprendžiama ši problema.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad žemės ūkis yra gamybos sektorius, kuris kenčia nuo klimato kaitos poveikio ir kuris yra neapsaugotas nuo dėl jo patiriamo spaudimo. Tačiau kartu jis tiesiogiai susijęs su tikslais švelninti klimato kaitos poveikį padedant sumažinti išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir išsaugoti bei užtikrinti pakankamą vandens išteklių valdymą arba skatinant gamybą ir decentralizuojant tvarių atsinaujinančiuosius energijos išteklius. Šiuo atžvilgiu Rytų Europos valstybės, turinčios labai išvystytus žemės ūkio sektorius, gali gauti maksimalią naudą iš biokuro pramonės plėtros ir taip prisidėti prie pajamų didėjimo kaimo vietovėse ir ekologiškų darbo vietų kūrimo (pvz., numatyta, kad iki 2020 m. žemės ūkio sektoriuje bus sukurta 750 000 darbo vietų, susijusių su atsinaujinančiais energijos ištekliais).

Frédérique Ries (ALDE), raštu. – (FR) Pritartina visoms iniciatyvoms, kuriomis siekiama sumažinti visuotinį atšilimą. Taip yra dėl to, kas vakar vyko Europos Parlamente, kai 1 500 išrinktų didžiausių Europos miestų pareigūnų įsipareigojo iki 2020 m. sumažinti išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį daugiau nei 20 proc. Šiandien patvirtintame S. Le Follio pranešime dėl Europos žemės ūkio pritaikymo prie klimato kaitos sutinkama su šiuo požiūriu. Nepamirškime, kad žemės ūkio sektorius atsakingas už beveik 10 proc. išmetamo CO₂ dujų kiekio. Užbėgdamas už akių klimato kaitos poveikiui žemės ūkis turi daug laimėti, kalbant apie užtvindytas teritorijas, ūkininkavimui tinkamų plotų sumažėjimą, miškų naikinimą ir nenusipėjimą grąžą. Todėl būtina remtis tvarių žemės ūkio aspektu. Protingo trąšų ir pesticidų naudojimo propagavimas, derinamas su įvairinama žemės ūkio gamyba ir gyvulininkyste, ūkininkams užtikrins didesnę savarankiškumą ir didesnę savo kapitalo bazę. Akivaizdu, kad Europos žemės ūkis turi atlikti svarbų vaidmenį kovojant su klimato kaita. Yra keletas galimybių: naudoti anglies dioksido rinktuvus, atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir taikyti naujus drėkinimo metodus. Būna šios idėjas paversti konkrečiomis politikos kryptimis ir įtraukti jas į reformuojamą 2013 m. BŽŪP.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – (SV) Balsavau prieš šį pranešimą. Todėl, kad S. Le Foll palaiko bendrąją miškų politiką. Miškų politika yra nacionalinis klausimas, nes tarp ES valstybių narių yra labai didelių skirtumų. Be to, manau, kad, be tarpvalstybinių aplinkosaugos klausimų, nedera žemės ūkio politikos klausimų spręsti Europos Sąjungos lygiu, ypač ES išsiplėtus iki 27 valstybių narių. Tačiau kol yra ES bendroji žemės ūkio politika, noriu, kad sprendimai būtų kuo geresni ir turėtų aiškų tikslą spręsti klimato kaitos problemas. Labai pritariu daugeliui S. Le Follio pasiūlymų, kaip įveikti klimato kaitos grėsmę, kuri yra pagrindinė mūsų laikų problema, tačiau rekomenduoti bendrąją miškų politiką yra netinkamas kelias.

József Szájer (PPE), raštu. – Įrašams: būdamas pagrindinis frakcijos drausmintojas, pareiškiu, kad pirminis PPE frakcijos ketinimas buvo balsuoti prieš 18/2 dalį (vardinis balsavimas). Techninę klaidą padarė frakcija.

Marc Tarabella (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už S. Le Follio pranešimą. Taip pasielgiau dėl to, kad esu įsitikinęs, jog sprendžiant su bandymu įveikti visuotinį atšilimą susijusias problemas žemės ūkis atliks svarbų vaidmenį. Mūsų žemės ūkis padės Europos Sąjungai pasiekti savo tikslą – sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį. Džiaugiuosi, kad buvo patvirtintos 18 ir 20 dalys dėl dirvožemio tausojimo ir kokybės gerinimo įsisavinant anglies dioksidą ir šildymui naudojant biomasę – taip būtų galima labai sumažinti kenksmingą klimato kaitos poveikį. Esu tvirtai įsitikinęs, kad laikui bėgant BŽŪP taps tvaresnė. Palaikau ekologišką bendrąją žemės ūkio politiką!

Viktor Uspaskich (ALDE), raštu. – (LT) Klimato kaita gali atsilipti žemės ūkiui – gali pristigti vandens, atsirasti naujos ligos, perkaisti gyvuliai. Žemės ūkis gali padėti sulėtinti klimato kaitą, bet ir turėtų būti pasiruošęs prisitaikyti prie visuotinio atšilimo daromo poveikio. BŽŪP turi pripažinti visuotinio atšilimo daromą poveikį ir imtis veiksmų, klimato kaitos mažinimui. To galima pasiekti, skatinant tvarią ir atsinaujinančiąją energiją, anglies dioksido saugojimą dirvoje bei ribojant išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Tačiau su BŽŪP prisitaikymu ir klimato kaitos sumažinimu susijusios išlaidos vis dar neaiškios. Reikia atlikti išsamią ekonominės naudos analizę. Klimato kaita yra reali grėsmė, bet artimiausiu metu geresnis išteklių valdymas yra būtinas. ES plėtra turėjo didelę įtaką ES žemės ūkiui. Prie 6 mln. tuometinių ES ūkininkų prisijungė dar 7 mln. ūkininkų. Kaimo vietovės užima 90 % ES teritorijos, daugiau nei pusėje jų verčiamasi ūkininkavimu. Jau vien šitas faktas pabrėžia ūkininkavimo svarbą ES natūraliai aplinkai. 2010 m. vasario mėn. vykusio susitikimo Varšuvoje metu Lietuva ir kitos 8 ES valstybės pasirašė deklaraciją dėl naujos BŽŪ, taip toliau išreikšdamos solidarumą ir būdamas sąžiningos. Nereikia skirstyti Europos į „naujasias“ ir

„senąsias“ valstybes nares – būtina rodyti solidarumą. Norint garantuoti Europos ūkininkams stabilias ir sąžiningas pajamas po 2013 m. bei siekiant sumažinti klimato kaitą reikia stiprios Europos žemės ūkio politikos.

Pranešimas: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už šį puikų italo H. Dorfmanno pranešimą dėl proceso, kurį pradėjo Europos Komisija siekdama persvarstyti gamtinių kliūčių turinčios žemės ūkio vietovės statuso, todėl ir kompensacinių išmokų už nuolatines gamtines kliūtis (pranc. ICHN) suteikimo kriterijus. Visų pirma turėtume pabrėžti, kokia svarbi šio pranešimo 18 dalis, kurioje jau atsisakoma palaikyti Europos Komisijos siūlomus kriterijus: „pabrėžia, kad galutinė nuomonė dėl pasirinktų pagrindinių teritorinių vienetų, Komisijos pasiūlytų kriterijų ir ribinių verčių gali būti pateikta tik kai bus pateikti valstybių narių parengti detalūs žemėlapiai [...]“.

Liam Aylward (ALDE), raštu. – (GA) Balsavau už H. Dorfmanno pranešimą dėl ūkininkavimo gamtinių kliūčių turinčiose vietovėse (mažiau palankios ūkininkauti vietovės).

Apytikriai 75 proc. žemės Airijoje buvo nurodyti kaip nepalankios teritorijos, o pagal dabartinę schemą pagalba teikiama apytikriai 100 000 ūkininkų šeimų. Ši schema yra būtina kaimo gyvybiškumui ir plėtrai, kovai su žemės apleidimu bei biologinės įvairovės ir aplinkos apsaugai. Teikiant tinkamą finansavimą, pagal šią programą galima ūkininkams, kurie ūkininkauja labai sunkiomis sąlygomis, suteikti pajamas didinančią pagalbą.

Kadangi ūkininkavimas Airijoje dėl šalto ir drėgno klimato sąlygų yra ribotas, man malonu matyti, kad šiame pranešime nurodomi sunkumai, susiję su ūkininkavimu nedirbamose šlapiose dirvose. Be to, pritariu nuorodai į vadinamąsias lauko pajėgumo dienas, kurios padeda atsižvelgti į dirvožemio tipo ir klimato sąveiką.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), raštu. – (RO) Manau, kad taikant vienodus kriterijus supaprastės išmokų schemų, taikomų visos Europos Sąjungos gamtinių kliūčių turinčioms vietovėms, įgyvendinimas ir bus užtikrintas didesnis skaidrumas bei vienodas vertinimas paramos pagal šias schemas gavėjams.

Neabejotina, kad svarbiausia šią paramą skirti sritims, kuriose dėl žemės apleidimo padėtis blogiausia. Tai įgyvendinant kartu reikia atsižvelgti į šiuos kriterijus: neturi būti patiriama jokių išlaidų, o dėmesys turi būti skiriamas poveikiui, kurį ribų nustatymas turės sritims, kuriose žemės ūkis atlieka pagrindinį vaidmenį vietos ekonomikoje. Šiuo atžvilgiu manau, jog tikslinga, kad srityse, kuriose ribos pakeistos, būtų veikiančių priemonių, kuriomis būtų siekiama padidinti žemės ūkio sektoriaus konkurencingumą ir paskatinti įvairinimą.

Robert Dušek (S&D), raštu. – (CS) Pranešimu dėl paramos nepalankioje padėtyje esantiems kaimiškiesiems regionams siekiama iš naujo nustatyti nepalankias ES teritorijas ir pagerinti joms teikiamą finansinę ir struktūrinę pagalbą. Anksčiau valstybės narės pripažino nepalankia daugiau nei pusę visos žemės, naudojamos ES žemės ūkiui, todėl būtina iš naujo nustatyti tokiai žemei taikomas koncepcijas ir sąlygas. Parama kaimo plėtrai iš Europos žemės ūkio fondo suteikiamos galimybės valstybėms narėms, gerinant aplinką ir kaimo vietovių padėtį, skirti išmokas turinčių gamtinių kliūčių kalnuotų vietovių ir kitų nepalankių vietovių ūkiams. Šiomis išmokomis dėl pastovaus žemės ūkio paskirties žemės naudojimo turėtų būti padedama išsaugoti kaimo vietoves, remiamos tvarios žemės ūkio sistemos ir kompensuojamos papildomos išlaidos ir negautos pajamos. Moksliniai tyrimai parodė, kad valstybės narės laikinai nepalankias vietoves nustato remdamosi daugeliu įvairių kriterijų, dėl kurių skirtingose valstybėse narėse gali būti skirtingai reaguojama ir gali būti skirtingi išmokų lygiai. Todėl pritariu pranešėjo pasiūlymui palikti šio kaimiškiesiems valstybėms narėms prieš pradėdant mokėti išmokas peržiūrėti naujus kriterijus. Tačiau tam turėtų būti numatytas terminas, nes dėl kai kurių valstybių narių abejingumo galėtų būti labai uždelstas visas reformų procesas, o tai ne tik turėtų neigiamą poveikį išmokoms iš šių fondų, bet ir atskirų valstybių narių teisinę sistemą padarytų dar papesnę. Palaikau visą pranešimą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Pagalba mažiau palankioms ūkininkauti kaimo vietovėms yra svarbi vadinamojo antrojo bendrosios žemės ūkio politikos (kaimo plėtros politikos) ramsčio sudedamoji dalis, nes suprantama, kad turinčių gamtinių kliūčių regionams turėtų būti taikoma specifinės priemonės ir specifiniai politikos metodai.

Šiame komunikate Komisija siūlo, kad pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 50 straipsnio 3 dalyje nustatytą tvarką, remiantis objektyviais kriterijais, būtų nustatytos vadinamosios kitos mažiau palankios ūkininkauti vietovės. Šiuo tikslu ji siūlo aštuonis dirvožemio ir klimato kriterijus, kurių ribinių verčių viršijimas reiškia didelius Europos žemės ūkio trūkumus: klimato kriterijai (ilgalaikė žema temperatūra arba karščio bangos),

biofiziniai kriterijai (blogai drenuota žemė; akmenuotas, smėlingas arba molingas dirvožemis; mažas šaknijimosi gylis; sūrus dirvožemis) ir geografiniai kriterijai (vietovės, kuriose labai nepalanki drėgmės pusiausvyra arba labai status šlaitas). Objektivių kriterijų nustatymas yra teigiamas dalykas, tačiau juos reikia patikrinti vietoje siekiant įsitikinti jų patikimumu ir pritaikomumu pagal realias situacijas ir konkrečiais kiekvieno gamtos arealo charakteristikas.

Taip pat turi būti apsvaistinta pereinamojo laikotarpio su savo schema galimybė bet kokiam regionui, kuris netenka savo mažiau palankios ūkininkauti vietovės kategorijos.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Parama mažiau palankioms ūkininkauti kaimo vietovėms yra svarbi kaimo plėtros politikos dalis. Palaikau atitinkamų kompensacinių išmokų skyrimą mažiau palankioms ūkininkauti vietovėms, kad ūkininkai padėtų išsaugoti kaimo aplinką ir užsiimtų tvarių žemės ūkiu, kuris pasirūpintų viešosiomis gėrybėmis, pvz., kraštovaizdžiu, vandens ir oro kokybe ir biologinės įvairovės išsaugojimu. Ši pagalba sudaro sąlygas socialinei ir teritorinei sanglaudai, išsaugant kaimo vietoves ir suteikiant joms itin svarbios ekonomikai ir gamtai vietovės statusą. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005, apie kurį rašoma šiame pranešime, 50 straipsnio 3 dalies a punktą tai yra kriterijai, susiję su vaidinamosiomis kitomis gamtinių kliūčių turinčiomis vietovėmis. Ekspertų grupė nustatė aštuonis dirvožemio ir klimato kriterijus, kurių ribinių verčių viršijimas reiškia didelius Europos žemės ūkio trūkumus. Sutinku, kad taip pat reikia atsižvelgti į geografinę izoliacijos kriterijų, nes tai yra gamtinė kliūtis. Tikiuosi, kad nustatydamos turinčias gamtinių kliūčių vietoves valstybės narės galės taikyti objektyvius dirvožemio kriterijus, kurie bus pritaikyti jų gamtos arealo sąlygoms.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Teigiama tai, kad tikima, jog „MPŪV išmokos turi būti susietos su aktyviu ūkininkavimu“ ir kad vien griežtų ir vien tik biofizinių kriterijų gali nepakakti. Taip pat vertiname geografinio izoliacijos kriterijaus įtraukimą ir pareiškimą, kad „reikėtų vienu metu taikyti visus patvirtintus kriterijus“. Tačiau šie aspektai prieštarauja kitiems pranešimo aspektams – ypač prisitaikymas prie naujų kriterijų skirtu vadinamojo pereinamojo laikotarpio apibrėžtis; kitaip tariant nebylus Komisijos siūlomų naujų kriterijų patvirtinimas. Visiškai nesutinkame, kad naujieji kriterijai atsispindėtų būsimoje kuriamoje bendrojoje žemės ūkio politikoje (BŽŪP), taip išsaugant šią politiką kaimo plėtros, turinčios bendrą finansavimą, sferoje – kitaip tariant, kitu būdu šalių diskriminacijai išsaugoti. Jeigu būtų įgyvendintas šis Komisijos pasiūlymas, juo būtų pakenkta pietinių šalių, ypač Portugalijos, interesams. Todėl perspėjame, kad rengiant BŽŪP reikia pataisyti šį pasiūlymą ir parodyti bei įvertinti ne tik biofizinių, bet ir socialinių ir ekonominių, kriterijų, pvz., BVP vienam gyventojui, šeimos pajamų vienam dirbančiajam ir dykumėjimo rodiklių, rinkinio naudą.

Lorenzo Fontana (EFD), raštu. – (IT) Šiame pranešime pabrėžiama, kokia svarbi bus nauja bendroji žemės ūkio politika visoms valstybėms narėms. Turinčių gamtinių kliūčių vietovių išsaugojimas bus vienas svarbiausių klausimų pagal šią politiką, kurią ES ir valstybių narių regionai įgyvendins ir taip praktiškai pritaikys subsidiarumo principą. ES Komisija privalo atsižvelgti į šį subsidiarumą, ypač kalbant apie kriterijų, kuriais bus apibrėžtos šios sritys, nustatymą. Komisija negali nekreipti dėmesio į tai, kad atgaivinus turinčias gamtinių kliūčių vietoves bus užtikrinta konkreti pagalba ūkiams, nukentėjusiems nuo didžiulės dabartinės krizės, ir bus padėta išsaugoti geros būklės aplinką. Norėčiau jums priminti, kad tai turi būti įmanoma ne tik teoriškai, bet ir tikrovėje, skiriant atitinkamas lėšas šioms vietovėms apsaugoti ir rekonstruoti. Tai darydami galėtume atsigaivinti ir suteikti paskatų plėtoti žemės ūkio ekonomiką visose srityse, turinčiose augimo potencialą, ir paskatinti grandininį poveikį rinkoje, pvz., šiai vietai būdingų maisto produktų gamybą ir kraštovaizdžio ir aplinkos išsaugojimą. Dėkoju H. Dorfmannui už puikų pranešimą ir sveikinimą su juo.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Norint sudaryti sąžiningas ir visiems Europos Sąjungos ūkininkams vienodas sąlygas, kurios neabejotinai turėtų būti pagrindinis bendrosios žemės ūkio politikos reformos tikslas, taip pat reikėtų pasirūpinti turinčiomis gamtinių kliūčių vietovėmis. Siekiant suderinti teisės aktus, pagal kuriuos vietovės klasifikuojamos kaip tinkamos gauti išmokas, visų pirma būtina suderinti šių vietovių klasifikavimo kriterijus. Pasiiekti šį tikslą bus neįmanoma be glaudaus bendradarbiavimo su valstybėmis narėmis. Pranešimo autoriaus peršamas pragmatizmas leidžiant atskiroms valstybėms narėms nustatyti biofizinius kriterijus gali kelti grėsmę kaip bandymas primesti tam tikrus nacionalinius interesus. Tačiau dėl to, kad Komisija stengiasi užtikrinti Europos teisinės sistemos nuostatų laikymąsi, šis sprendimas turėtų gerokai pagerinti objektyvų vietovių, apie kuriais kalbama, nustatymą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Žinant, kad daugiau nei pusė ES naudojamo žemės ploto (54 proc.) yra klasifikuojama kaip mažiau palankios ūkininkauti vietovės – dėl reljefo, klimato sąlygų arba mažiau derlingos žemės – ir kad tokia priemonė svarbi kaimo plėtrai, darome išvadą, kad pagalba mažiau palankioms ūkininkauti vietovėms turi būti valstybių narių prioritetas. Dėl šios priežasties parengus visapusišką strategiją

mažiau palankioms ūkininkauti vietovėms, kurios tenkina įvairių regionų vietos poreikius, sumažėtų esami valstybių narių skirtumai jiems skiriamos pagalbos požiūriu. Todėl tiksliai nustatčius turinčias gamtinių kliūčių vietoves būtų galima gauti pakankamai lėšų, kad būtų galima išnaudoti žemę ir padidinti žemės ūkio produkcijos kieki.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Nekyla abejonių, kad atokiausių regionų ūkiams ypač reikalinga finansinė parama. Maži kalnų ūkiai dažnai turi kovoti dėl išlikimo, nes vargu ar jiems įmanoma greitai reaguoti į naujus rinkos reikalavimus. Smulkiesiems ūkininkams visų pirma trūksta darbuotojų, kad galėtų išlikti konkurencingi. Todėl vien verslo požiūriu jų padėtis daug sunkesnė negu didelių žemės ūkio įmonių, veikiančių nepalankiose vietovėse. Pastaruosius kelerius metus didelis nykstančių ūkių procentas ir didėjantis ne tik ūkininkavimu besiverčiančių ūkininkų skaičius aiškiai rodo, kad ES subsidijų politika per daug orientuojama į intensyviąją gyvulininkystę ir panašią veiklą. Kad ES valstybės narės išliktų nors šiek tiek nepriklausomos, mums pats laikas renacionalizuoti savo žemės ūkio subsidijas. Tikėdamasis sąžiningesnio kompensacinių išmokų paskirstymo, balsavau už šį pranešimą.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, kuriame sprendžiamos problemos, su kuriomis susiduria daugelio ES valstybių narių ūkininkai. Ypač noriu pabrėžti pakeitimo, kurį pateikiau komitete, svarbą ir padėkoti ji palaikiusiems savo kolegoms. Mano minimo pakeitimo tikslas – užtikrinti, kad turinčių gamtinių kliūčių vietovių ribų nustatymo būdas būtų tinkamas, grindžiamas vienaarūšėmis ekologinėmis teritorijomis, o ne LAU 2, kaip daroma šiuo metu. Be to, noriu pabrėžti, kad į būsimą Komisijos pasiūlymą būtų tikslinga įtraukti lanksčias taisykles, pagal kurias būtų leidžiama suteikti pagalbą ūkininkams, ūkininkaujantiems zonose, turinčiose gamtinių kliūčių nedideliame rajone, kuris administraciniu požiūriu yra nustatytų kriterijų neatitinkančiuose teritoriniuose vienetuose.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Parama turinčioms gamtinių kliūčių kaimo vietovėms yra viena svarbiausių antrojo bendrosios žemės ūkio politikos ramsčio sudedamųjų dalių. Be to, pranešime šiems regionams numatomos subsidijos ne tik maisto gamybos, bet ir makroekonominiu požiūriu. Todėl balsavau už šį pranešimą.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją (A7-0056/2010), nes antrasis bendrosios žemės ūkio politikos ramstis, t. y. kaimo plėtros politika, yra nepaprastai svarbus ne tik didinant pačios BŽŪP veiksmingumą, bet ir lengvinant gamtinių kliūčių turinčios žemės valdymą. Pranešėjo parengtas dokumentas yra labai reikalingas ne tik mums, bet ir visai Europos Sąjungai. Privalome turėti informacijos apie žemę, kuri dėl priežasčių, nepriklausančių nuo jos savininkų, negali būti naudojama veiksmingai arba gerai. Sutinku su pranešėjo pateiktu nepalankių vietovių klasifikavimo kriterijų peržiūros, kuri pradėta 2005 m., įvertinimu. Ankstesnius paramos šioms vietovėms kriterijus reikia keisti, kad jie atspindėtų iš tikrųjų esančias kliūtis. Be to, reikėtų nepamiršti, kad yra vietovių, kurioms taikomi konkretūs kriterijai, nors kliūtys jose pašalintos naudojantis veiksmingais sprendimais. Būtent valstybės turėtų būti atsakingos už mažiau palankių ūkininkauti vietovių nustatymą bei pagalbos plėtojimą ir plėtros programas. Žinoma, visos priemonės turi būti grindžiamos ES sistema.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Kartu su savo frakcija balsavau už šį pranešimą.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – (SV) Susilaukiau balsuojant dėl H. Dorfmanno pranešimo (balsavau prieš jį). Priežastis, kodėl renkuosi šią poziciją, yra aiški iš pranešimo. ES yra pernelyg didelė teritorija, kad būtų galima veiksmingai reguliuoti žemės ūkio pagalbą turinčioms gamtinių kliūčių vietovėms. ES kaimo vietovės nepaprastai skirtingos. Skiriasi auginamos kultūros, dirvožemio drėgmės lygis, dirvožemio rūšių deriniai ir klimato sąlygos. Dėl klimato kaitos labai sunku parengti subsidijoms taikomų kriterijų ir pastovių standartų sąrašą. ES pareikalavo iš valstybių narių detalių žemėlapių, tačiau tik kelios šalys juos pateikė. Vienas pavyzdys, kuris pabrėžiamas Audito Rūmų ataskaitoje: Ispanija išmoka 16 EUR už vieną hektarą, o Malta išmoka 250 EUR už vieną hektarą už tai atrodytą panašias sąlygas. Bendroji žemės ūkio politika buvo parengta tada, kai EB/ES buvo šešios valstybės narės. Šiandien padėtis visiškai kitokia ir net sudėtingesnė. Pagalbos žemės ūkiui valdymą turėtų reguliuoti valstybės narės. Jos turi vietoje įgytą patirtį. Šiuo metu euro krizės laikotarpis yra įpusėjęs. Bendra valiuta yra kliūtis palūkanų normoms ir valiutas pritaikyti prie įvairių euro zonoje susiklosčiusių aplinkybių. Vienintelė žemės ūkio politika taip pat netinka visoms 27 valstybėms narėms.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Šiame komunikate Komisija siekė nustatyti griežtesnius ir vienodesnius kriterijus, pagal kuriuos paskirstoma pagalba ūkininkams gamtinių kliūčių turinčiose vietovėse. Ji taip pat pabandė patikslinti dėl klasifikacijos skirtumų, ypač vadinamųjų tarpinių mažiau palankių ūkininkauti vietovių (tarpinių MPŪV), netolygų kompensacinių išmokų paskirstymą tarp valstybių narių.

Šios išmokos itin svarbios užimtumo ir kaimo bendruomenių išsaugojimui, tolesniam dirbamosios žemės naudojimui ir biologinei įvairovei bei kultūriniam kraštovaizdžiui.

Esu iš esmės patenkintas pranešimu ir ypač nuomone, pateikta Regioninės plėtros komiteto, kuris bando apsaugoti atokiausių regionų interesus, nes salos išbrauktos iš Komisijos komunikato.

Laikantis subsidiarumo principo man atrodo būtų logiška, kad nustatant tarpines MPŪV valstybėms narėms būtų leidžiama atsižvelgti ne tik į biofizinius, bet ir kitus kriterijus, pvz., buvimą sala arba atokiausiu regionu.

Be to, man atrodo svarbu, kad bet kuris regionas, kuris netenka vadinamojo gamtinių kliūčių turinčios vietovės statuso, galėtų pasinaudoti pereinamuoju laikotarpiu, suteikiančiu galimybę sumažinti savo subsidijų praradimo poveikį.

Dabar privalome užtikrinti, kad atliekant bendrą bendrosios žemės ūkio politikos peržiūrą būtų nuosekliai apsvaistytos naujos pagalbos ūkininkams schemas ir užtikrintas geresnis žemės ūkio politikos ir sanglaudos politikos koordinavimas.

Pranešimas: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą dėl naujos Europos skaitmeninės darbotvarkės „2015.eu“, nes manau, kad Europai reikia imtis lyderės vaidmens skatinant naujoves informacinių ir ryšių technologijų sektoriuje. Štai kodėl mums reikia paspartinti investavimą į šį sektorių. Deja, sprendžiant vos pagal kelis rodiklius, pvz., vidutinę duomenų perdavimo spartą arba tai, kad nors plačiajuosčio ryšio paslaugos prieinamos daugiau nei 90 proc. Europos Sąjungos gyventojų, jos pasiekė tik 50 proc. namų ūkių esančius vartotojus, šiuo metu Europai gresia pavojus atsilikti nuo Azijos. Komisija privalo pristatyti aiškią plataus užmojo šios srities darbotvarkę, kuri būtų daugiau nei tik vizija arba perspektyvų dokumentas. Tai yra sprendimai, kuriuos turime palaikyti, pvz., atvirojo kodo programų naudojimas, kuris padėtų paspartinti programinės įrangos inovacijų diegimą pasinaudojant atviraais įnašais ir įmonių sąnaudų mažinimu naudojant šias programas. Kartu turime patvirtinti priemones, kuriomis būtų siekiama sumažinti biurokratizmą bendrojoje ES programoje ir skatinti mūsų konkurencingumą pasaulyje.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) P. del Castillo Vera pranešimas savo iniciatyva yra plataus užmojo, kai kalbama Europos skaitmeninės strategijos klausimu. Šis klausimas vienaip ar kitaip susijęs su interneto prieiga visiems ES piliečiams. Todėl rekomenduojama, kad pusė Europos gyventojų plačiajuosť prieigą įgytų iki 2015 m., o visi gyventojai – iki 2015 m. Šis plačiai paplitęs interneto naudojimas palaikomas pasiūlymuose dėl to, kaip su vartotojais ir saugumu susiję teisės aktai turėtų kisti, ir dėl būtinos skaitmeninės prieigos prie viešųjų paslaugų. Be to, šia darbotvarke mums bus suteikta galimybė teikti paramą pažangiems moksliniams tyrimams ir plėtrai ir taip prisidėti prie spartaus augimo žinių ir galimybių susipažinti su paveldu srityje. Dėl visų šių priežasčių balsavau už šį pranešimą.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Balsavau už šį pranešimą. Esu įsitikinęs, kad pasinaudoti šios skaitmeninės revoliucijos nauda Europa galės tik tada, jeigu visi ES piliečiai bus aktyviai įtraukiami į naująją skaitmeninę visuomenę ir bus suteikiamos visos galimybės dalyvauti šios visuomenės gyvenime. Siekiant šių tikslų reikia išspręsti daug problemų, pvz., užtikrinti, kad būtų prisiimti išpareigojimai dėl ilgalaikių investicijų, vyriausybės įtikinti aktyviau siekti tapti e. vyriausybėmis ir piliečius – naudotis skaitmeninėmis paslaugomis. Norint pasiekti šiuos tikslus, reikia iki 2015 m. smarkiai sumažinti skaitmeninio raštingumo ir kompetencijos spragas. Ypač palankiai vertinu pasiūlymus, kuriais siekiama užtikrinti, kad iki 2015 m. visos pradinės ir vidurinės mokyklos turėtų didelės spartos jungtis ir kad visiems darbingo amžiaus suaugusiems žmonėms būtų pasiūlytos galimybės mokytis IRT. Norėdami turėti konkurencingą skaitmeninę darbotvarkę, privalome pradėti nuo žmonių.

Regina Bastos (PPE), raštu. – (PT) Informacinės ir ryšių technologijos (IRT) yra viena iš sričių, kurios pastaraisiais dešimtmečiais vystėsi sparčiausiai, ir yra naudojamos visose žmonių gyvenimo srityse. Nuolatinių pokyčių ir didėjančio konkurencingumo aplinkoje IRT gali būti galinga priemonė padedant tvariam vystymuisi ir kovojant su skurdu ir socialine bei ekonomine nelygybe. Kiekvienam asmeniui turi būti sudarytos sąlygos įgyti tinkamų gebėjimų ir turėti visuotinę sparčiąją prieigą prie interneto, taip pat reikalinga aiški teisinė sistema, pagal kurią būtų saugomos jo teisės ir kuri suteiktų jam reikalingo pasitikėjimo ir tikrumo. Pranešimu dėl naujos Europos skaitmeninės darbotvarkės „2015.eu“, už kurį balsavau, siekiama bendradarbiauti su Komisija rengiant universalų strateginį pasiūlymą ir veiksmų planą 2015 m. Šiuo tikslu: iki 2013 m. kiekvienas ES namų ūkis privalo turėti prieigą prie plačiajuosčio interneto konkurencinga kaina; ypatingas dėmesys turi būti skiriamas kaimo vietovėms, nuo pramonės perkėlimo nukentėjusioms vietovėms bei didelių ir nuolatinių gamtinių arba demografinių kliūčių turinčioms vietovėms ir visų pirma atokiausiems regionams;

galiausiai neigaliesiems galutiniams vartotojams svarbu užtikrinti tokio lygio prieigą, kokią turi kiti galutiniai vartotojai.

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Vienas iš plačiausio užmojo, tačiau neįgyvendintų, Lisabonos strategijos tikslų – padaryti Europą konkurencingiausia ir dinamiškiausia žinių visuomene pasaulyje. Darbotvarkės „2015.eu“, kuri papildo strategiją „Europa 2020“, patvirtinimo tikslas – priversti piliečius, kaip vartotojus, sutelkti dėmesį į ES priemonę, kuria siekiama užtikrinti, kad visų valstybių narių piliečiai galėtų naudotis IT galimybių ištekliais, kurie garantuotų jiems galimybę naudotis šiandien prieinamomis pagrindinėmis informacijos formomis ir ryšių technologija. Siekti šeimų, studentų, įmonių ir Europos vyriausybių kompiuterinio raštingumo padės įvairūs metodai, kuriais bus sprendžiamas skaitmeninių teisių nustatymo klausimas ir diegiama infrastruktūra plačiajuosčiam ryšiui pagerinti ir išplėsti, ypač kaimo vietovėse.

Kadangi tvirtai tikiu, jog mokymo ateitis neišvengiamai turi būti siejama su kompiuterinio mokymo gerinimu ir IT įgūdžių sąveikumu, balsavau už šį pranešimą.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Palaikau puikų P. del Castillo Veros pranešimą apie naują skaitmeninę darbotvarkę. Sutinku, kad ES turi atlikti pagrindinį vaidmenį kuriant ir taikant informacines ir ryšių technologijas ir taip kurti pridėtinę vertę savo piliečiams ir įmonėms. Taip pat sutinku, kad pasinaudoti šios skaitmeninės revoliucijos nauda bus galima tik tada, jeigu visa ES visuomenė bus aktyviai įtraukiama į naująją skaitmeninę visuomenę ir bus suteikiamos visos reikalingos priemonės, kad būtų galima dalyvauti šios visuomenės gyvenime. Palankiai vertinu šį tikslą užtikrinti plačiajuosčią aprėptį kiekvienam Europos piliečiui visoje teritorijoje, įskaitant atokiausius regionus. Taip pat palankiai vertinu rekomendaciją į švietimo sistemą kartu su užsienio kalbomis įtraukti skaitmeninio išprusimo ugdymo idėją, kuri būtų pradėta įgyvendinti jau pradinio lavinimo etapu, siekiant kuo anksčiau parengti įgudusius vartotojus. Norėčiau pabrėžti galimą perėjimo prie skaitmeninių viešųjų paslaugų (e. vyriausybė), siekiant užtikrinti veiksmingesnį ir individualiems poreikiams pritaiktą viešųjų paslaugų teikimą, naudą piliečiams ir verslui. Taip pat norėčiau atkreipti dėmesį, kad naudojant e. pirkimo sistemas (viešųjų darbų sutartys) galima daug laimėti skaidrumo ir konkurencingumo požiūriu dėl didesnio pasirinkimo, aukštesnės kokybės ir mažesnių kainų.

Lara Comi (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už šį pranešimą, kuriam pritariu tiek jo nuostatų, tiek turinio požiūriu. Manau, kad patvirtindamas šį pranešimą Europos Parlamentas skaitmeninės darbotvarkės – tikro nuoseklaus ir visapusiško Europos plano, kuris yra svarbiausias žingsnis į Europos ateitį, – sukūrimu pasiuntė aiškų signalą politinei vadovybei.

Viena vertus, skaitmeninis vystymasis suteikia dideles galimybes augti, tačiau, kita vertus, jis lemia didžiulius socialinius pokyčius, turinčius didelį poveikį piliečių elgsenai. Svarbu, kad šie pokyčiai priartintų prie demokratiškesnės, atviresnės ir įtraukesnės Europos visuomenės ir klestinčios, konkurencingos ir žiniomis grindžiamos ateities ekonomikos. Tai gali įvykti tik tada, kai, kaip pabrėžta pranešime, asmenybei „bus sudaromos visos galimybės dalyvauti šios visuomenės gyvenime“.

Svarbu, kad dėmesys būtų tiesiogiai skiriamas plačiajuosčių ryšių vystymui ir skaitmeninių technologijų taikymui pagrindiniuose rinkos sekretoriuose, pvz., energetikos, transporto ir sveikatos. Tačiau šiais politiniais veiksmais turi būti pasiūlytos atitinkamos garantijos, kad būtų galima išvengti atotrūkio tarp: didelių įmonių ir MVĮ; valdžios institucijų ir privačiojo sektoriaus; tankiai apgyvendintų ir kaimo, uždarytų ir kalnuotų vietovių; nacionalinės ir tarpvalstybinės elektroninės prekybos.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – (RO) Vertinu P. del Castillo Veros pastangas rengiant šį pranešimą, taip pat savo kolegų Parlamento narių įnašą. Skaitmeninė darbotvarkė ir bendros IRT rinkos sukūrimas yra tarp mūsų ir Tarybai pirmininkaujančios valstybės prioritetų. Palankiai vertinu ypatingą dėmesį, kuris skiriamas šiai jaunimo skaitmeninio raštingumo propagavimo koncepcijai, nes jaunimas daugiausia naudojami naujomis technologijomis, todėl tai turi daryti saugiai ir veiksmingai.

Noriu padėkoti savo kolegoms Parlamento nariams už paramą mano veiksams, kurių ėmiausi prašydamas Komisijos parengti planą, kaip remti naujas interneto įmones ir suteikti įrangą, ypač tiems, kurie neseniai buvo atleisti iš darbo. Esu tikras, kad mano kolegos Parlamento nariai savo balsais ir aš žengiamo svarbų žingsnį bendro veiksmingo požiūriu į skaitmeninę Europos ateitį link. Tikiuosi, kad Komisija palaikys mus nustatant aiškias šios srities taisykles tiek ES, tiek valstybėse narėse.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Vadinamoji skaitmeninė darbotvarkė tampa vis svarbesnė ir būtinesnė mūsų visuomenėje. Technologijų vystymasis, ypač galimybės naudotis internete pateikiama informacija, turiniu ir žiniomis suteikimo požiūriu, buvo nepaprastai greitas, todėl mažiau nei per dešimtmetį „skaitmeninis“ kraštovaizdis dėl visuotinės prieigos prie interneto ir mobiliųjų ryšių iš esmės pasikeitė. Todėl svarbu pažvelgti

į ateitį ir nustatyti skaitmeninės darbotvarkės strategiją, nustatant konkrečius tikslus ir ypatingą dėmesį skiriant klausimams, susijusiems su vartotojų teisėmis ir privatumą ir asmens duomenimis, taip pat su autorių teisėmis ir kova su internetiniu piratavimu.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Informacinės ir ryšių technologijos (IRT) atlieka savo vaidmenį klestinčioje ir konkurencingoje ekonomikoje ir padeda įtvirtinti ekologiškesnę, demokratiškesnę, atviresnę ir įtraukesnę visuomenę. Padėdamos tvariam augimui, IRT užtikrina veiksmingumą ir taip prisideda prie strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimo. Šiuo metu yra didelių nesutarimų tarp valstybių narių ir jų viduje dėl galimos viešosios prieigos prie plačiajuosčio ryšio. Mums būtinai reikia skurti bendrą skaitmeninių paslaugų rinką, kurioje būtų neleidžiama taikyti pavienių taisyklių ir padedama didinti laisvą skaitmeninių paslaugų ir e. prekybos apyvartą. Turi būti patvirtinta plataus užmojo skaitmeninė darbotvarkė ir universalus veiksmų planas, suteikiant galimybę Europai siekti atviros ir klestinčios visuomenės, suteikiant visiems piliečiams ekonomines, socialines ir kultūrinės galimybes ir ypatingą dėmesį skiriant kaimo vietovėms. Norėčiau pabrėžti, kad svarbu suteikti visiems piliečiams visuotinę sparčiąją prieigą prie fiksuoto ir mobiliojo plačiajuosčio ryšio. Nacionaliniai ir Europos fondai turėtų būti naudojami užtikrinti, kad iki 2013 m. visi ES piliečiai turėtų prieigą prie plačiajuosčio interneto konkurencinga kaina.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šiame pranešime yra gana daug teigiamų dalykų, nepaisant to, kad jie išryškėja vidaus rinkoje, kurią propaguoja Europos Sąjunga. Pripažįstame numanomą į pranešimą įtrauktos Europos skaitmeninės darbotvarkės naudą, ypač garantiją, kad bus siekiama užtikrinti „visiems piliečiams prieigą prie kultūros produktų“, garantiją, kad „neįgaliesiems galutiniams vartotojams svarbu užtikrinti tokio lygio prieigą, kokią turi kiti galutiniai vartotojai“, pasirengimą „skirti didesnes investicijas į atvirųjų programų naudojimą ES“ ir tvirtinimą, kad „ypatingą dėmesį reikėtų skirti kaimo vietovėms, pramonės perkėlimo paveiktoms sritims, taip pat regionams, kurie nuolat kenčia dėl nepalankių gamtos ar demografinių sąlygų, ypač itin atokiems regionams“. Prisdėkime prie šių pasiūlymų.

Nepaisant to, manome, kad pažangiausioje skaitmeninėje darbotvarkėje atmetamas bet koks žinių, švietimo ir mokslinių tyrimų sukumercinimas. Štai kodėl nesutinkame, kad teigiami tikslai būtų mažinami bendros Europos rinkos dviprasmybėmis ir svyravimais.

„Gera veikiančios“ vidaus rinkos stiprinimas ir propagavimas nepadaro jos labiau „orientuotos į vartotoją“ ir nelemia „mažesnių kainų“, kaip bandoma priversti mus tikėti. Pasirodė, kad daugeliu atvejų visose Europos Sąjungos veiklos srityse yra atvirkščiai. Todėl susilaikėme.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Daugiau dėmesio reikia skirti naujos skaitmeninės darbotvarkės „2015.eu“, kuri būtų numatyta konkurencingesnė ir pažangesnė, negu neseniai pradėta įgyvendinti strategija „i2010“, ypač dėl jos mokomųjų ir kultūrinių aspektų, nustatymą. Dėl šios priežasties aš, kaip Kultūros ir švietimo komiteto nuomonės referentas, palaikiau šį pranešimą, ypač jo punktus, susijusius su informacinių ir ryšių technologijų vaidmeniu mokant ir rengiant darbo rinkai jaunimą. Pateiktame ir pavirtintame tekste pabrėžiau, kaip svarbu, kad vaikai jau pradinėje mokykloje įgytų pagrindines žinias apie IRT, ir kokia svarbi pridėtinė vertė, kurią internetinis mokymas gali duoti mūsų nuolat besikeičiančiai visuomenei. Taip pat pasidžiaugiau, kad jaunimas yra IRT imliausia gyventojų dalis. Iš esmės jam reikia sutelkti dėmesį į šią sritį, nes taip galima įnešti svarbų įnašą į ES nedarbo lygio mažinimą laikantis ES strategijos „Europa 2020“ tikslų. Galiausiai ne mažiau svarbu tai, kad vėl patvirtinavau būtinybę tobulinti *Europeanos* projektą, kaip darbotvarkės „2015.eu“ dalį, įgyvendinant jį taip, kad būtų užtikrintas didelis jo žinomumas, taip pat užtikrinant, kad būtų pasiektas jam būdingas kultūrinis tikslas.

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) Džiaugiuosi, kad buvo patvirtintas šis pranešimas, kuris padės rengti išsamų pasiūlymą dėl 2015 m. strategijos, skirtos informacinėms ir ryšių technologijoms (IRT). Manau, kad mūsų išbridimas iš ekonomikos krizės iš esmės priklausys nuo to, ar pasiūlyme bus sugebėta palengvinti plačiu mastu ir veiksmingai taikyti IRT verslo sektoriuje. MVĮ gali veikti kaip priemonė, skatinanti Europos ekonomikos atgaivinimą. Tiesą sakant, ateityje Europos Komisija privalo stiprinti priemones, kuriomis remiama tai, kad MVĮ naudotų IRT priemones, siekiant padidinti jų našumą. Šiandien naudojuosi savo balsu tam, kad palaikyčiau pasiūlymą iš šio pranešimo dėl interneto įmonių rėmimo skaitmeninio plano parengimo, pirmiausia siekiant pasiūlyti kitų galimybių tiems, kurie neseniai buvo atleisti iš darbo per dabartinę finansų krizę. Tokia iniciatyva galėtų būti įgyvendinta konkrečiai siūlant nemokamą interneto ryšį ir konsultacijas.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Nauja Europos skaitmeninė darbotvarkė yra būtina siekiant, kad įvyktų skaitmeninė revoliucija, kuri galėtų būti naudinga visai Europos visuomenei. Tačiau tokia revoliucijai reikalinga, kad šiame procese dalyvautų visi piliečiai; tai reikalinga tam, kad jie taptų naujos skaitmeninės visuomenės dalyviais. Siekiant tai paversti tikrove, reikia didžiulių investicijų, kad būtų galima sumažinti

šiuo metu ES esantį skaitmeninį atotrūkį. Negalime pamiršti, kad informuota ir apsišvietusi visuomenė prisideda prie Europos potencialo didinimo.

Miroslav Mikolášik (PPE), raštu. – (SK) Visapusiškas informacinių ir telekomunikacijų technologijų panaudojimas yra būtina konkurencinės Europos ir tvaraus augimo sąlyga.

ES turėtų užtikrinti šių technologijų kūrimą ir taikymą, taip pat suteikti galimybę visiems ES piliečiams dalyvauti naujoje skaitmeninėje visuomenėje pasinaudojant aukštos kokybės didelės spartos interneto ryšiais priimtinomis kainomis. Deja, daugelio valstybių narių telekomunikacijų rinkos dar nepasiekė pakankamo atvirumo konkurencijai lygio, todėl vartotojai ir namų ūkiai atbaidomi aukštomis kainomis ir neįgyja pakankamai skaitmeninių gebėjimų.

Todėl manau, kad būtina išplėsti bendros rinkos integraciją ir visišką liberalizavimą ir pašalinti kliūtis tarpvalstybinėms telekomunikacijų paslaugoms teikti.

Kartu pritariu, kad reikia sukurti geresnį teisinį naujos skaitmeninės erdvės pagrindą, kuriuo būtų užtikrinta pagrindinių pilietinių teisių ir intelektinės nuosavybės teisių apsauga ir užkirstas kelias kompiuteriniams nusikaltimams, vaikų pornografijos platinimui ir kitiems nusikaltimams internetu.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Numatyta, kad iki 2013 m. kiekvienas ES namų ūkis turėtų turėti prieigą prie plačiajuosčio interneto konkurencinga kaina. Be to, norima, kad iki 2015 m. Europa taptų judžiausiu žemynų pasaulyje interneto prieigos požiūriu. Šiuo tikslu palaikau šias priemones, todėl balsavau už šį pranešimą.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (RO) Nauja Europos skaitmeninė darbotvarkė yra plataus užmojo programa, kuria siekiama skleisti naujas technologijas ir sparčius ryšius valstybėse narėse, todėl balsavau už ją. Tačiau, be joje pateikiamų iš esmės oficialių pareiškimų, pvz., didinti mobiliųjų ryšių spartą ir supažindinti piliečius su naujomis technologijomis, atrodo, kad kai kuriuos tikslus bus nepaprastai sunku pasiekti. Pvz., atrodo, kad, nors ir labai trokštama, tikslą, pagal kurį reikalaujama, kad iki 2015 m. visos Europos Sąjungos mokyklos turėtų didelės spartos internetą, bus sunku pasiekti dėl objektyvių priežasčių (pvz., atokiose kalnuotose ir salų šalyse sunku iškart pasiekti didelę spartą). Vadinasi, naują Europos skaitmeninę darbotvarkę reikėtų palaikyti daugeliu suderintų veiksmų ir iniciatyvų, pvz., dosnesniu ES finansavimu siekiant užtikrinti geresnę prieigą prie interneto net nepalankioje geografinėje padėtyje esantiems mokiniams.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Europa vis dar yra pasaulinė lyderė pažangiųjų informacinių ir ryšių technologijų (IRT) srityje. Žiniatinklis, mobiliųjų telefonų GSM standartas, skaitmeninio turinio MPEG standartas ir ADSL technologija – Europos išradimai. Išsaugoti pirmenybę ir taip įgyti konkurencinį pranašumą – nepaprastai svarbus politikos tikslas.

Per pastaruosius ketverius metus IRT politika įrodyta, kad šios technologijos yra Europos ekonominio ir socialinio modernizavimo varomoji jėga, ir padidintas Europos atsparumas krizėms. Visos Europos Sąjungos valstybės narės sukūrė IRT strategiją, taip pat mano, kad šios technologijos bus svarbus įnašas į vidaus augimą ir užimtumą pagal atnaujintą Lisabonos strategiją.

Nepaisant to, XXI a. pirmajame dešimtmetyje IRT mokslinių tyrimų ir inovacijų požiūriu ES atsilieka. Štai kodėl Europos Sąjunga pradėjo plataus užmojo mokslinių tyrimų programas, kuriomis siekiama panaikinti atotrūkį ir palaikyti išvalgią mokslinių tyrimų ir plėtos veiklą. Todėl norėčiau aiškiai pakartoti, kad visiškai palaikau šiuos veiksmus, tvirtai tikėdamas, kad Europa šiame itin svarbiame sektoriuje vėl gali tapti lydere ir pagrindine iniciatore.

Teresa Riera Madurell (S&D), raštu. – (ES) Atsižvelgdamas į skaitmeninės darbotvarkės svarbą stiprinant Europos technologinį pirmavimą balsavau už šį Parlamento pranešimą savo iniciatyva. Informacinės ir ryšių technologijos (IRT) yra ne tik svarbus augimo veiksnys šiuo ekonomikos atsigavimo metu, bet ir būtinos tvariam augimui ir kovai su socialine atskirtimi. Pranešime palaikomos pagrindinės nuostatos, nustatytos Ministrų deklaracijoje dėl skaitmeninės darbotvarkės, patvirtintoje neoficialiame telekomunikacijų ministrų susitikime, vykusiam balandžio 18–19 d. Granadoje. Parlamentas dar kartą pabrėžia, kad ES reikia turėti patikimas, sparčias ir veiksmingas infrastruktūras, ir ragina patvirtinti priemones, kuriomis būtų galima pasiekti visišką visų piliečių plačiajuosčio ryšio aprėptį. Visiems piliečiams reikia dalyvauti skaitmeninėje revoliucijoje, kad ji būtų sėkminga. Tačiau norint, kad ši sėkmė taptų tikrove, negalima nepaisyti tokių aspektų, kaip interneto saugumas. Todėl patvirtintu pranešimu ne tik išipareigojama suteikti visiems piliečiams kompiuterinius gebėjimus, bet ir kartu pabrėžiama, kad reikia didinti interneto saugumą ir pagarbą piliečių teisėms.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją atsižvelgdama į tai, kad į ją nebuvo įtraukta jokių jai kenkiančių pakeitimų.

Pranešimas: Bogusław Liberadzki (A7-0099/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Kaip buvo rekomenduojama puikiam mano kolegos iš Lenkijos B. Liberadzki pranešime, balsavau už patvirtinimo suteikimą Europos Komisijai, kad ji įvykdė 2008 finansinių metų ES bendrąjį biudžetą. Džiaugiuosi, kad buvo pritarta tam tikroms idėjoms, kurios man yra labai svarbios: tarpinsitucinės konferencijos, kurioje dalyvautų visos suinteresuotosios šalys, organizavimas, visų pirma nacionaliniuose parlamenteuose ir nacionalinėse audito įstaigose, siekiant pertvarkyti biudžeto vykdymo patvirtinimo procedūrą; terminų sutrumpinimas, kad dėl biudžeto vykdymo patvirtinimo būtų balsuojama kitais metais po metų pagal peržiūrą; Europos Audito Rūmų raginimas pateikti bendrą nuomonę („vieno bendro audito“ taisyklės taikymas) dėl atspindimų operacijų patikimumo ir reguliarumo, kaip numatyta Sutartyje. Be to, privalome supaprastinti Europos lėšų skyrimo taisykles, nes daug klaidų daroma dėl procedūrų painumo, kurį dažnai padidina nacionalinė painiava. Galiausiai, kalbant apie Europos mokslinių tyrimų institucijų auditą, esu patenkintas, kad Europos Parlamentas sustiprino signalą, kurį pasiuntė Komisijai – kad griežtai ir dažnai nepagrįstai neginčytų finansavimo, remdamasi tarptautiniais audito standartais.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Įgyvendinant 2008 finansinių metų biudžetą pasiekta pažangos, tačiau vis dar išlieka aukštas aptiktų klaidų skaičius struktūrinių ir sanglaudos fondų, kaimo plėtros, mokslinių tyrimų, energetikos ir transporto srityse. Neteisingai išmokėtos lėšos siekia 11 proc. Tai lemia sudėtingos taisyklės ir reglamentai, kurių privalo laikytis valstybės narės. Todėl, vykdant ateinančių metų biudžetą ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas tų taisyklių ir reglamentų supaprastinimui, neteisingai išmokėtų lėšų susigrąžinimo mechanizmo gerinimui bei veiksmingesnių priežiūros ir kontrolės sistemų įdiegimui. Įgyvendinus šias priemones, tikėtina, pagerės Bendrijos biudžeto vykdymas, bus užtikrinta efektyvesnė biudžeto lėšų kontrolė, o valstybių narių vykdomi projektai turės didesnę pridėtinę vertę įvairių ekonomikos ir kitų sričių vystymui.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 317 straipsnyje numatoma, kad atsakomybė už ES biudžeto vykdymą tenka Komisijai kartu su valstybėmis narėmis ir kad Audito Rūmai siunčia Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl finansinių ataskaitų patikimumo ir atspindimų operacijų tvarkingumo ir teisėtumo. Manau, jog dėl skaidrumo svarbu, kad Europos Parlamentas galėtų patikrinti finansines ataskaitas ir išsamiai išanalizuoti Europos Sąjungos biudžeto įvykdymą. Sutinku su pranešėju ir rezoliucijomis dėl biudžetų įvykdymo patvirtinimo, nes atkreipė dėmesį į tai, kad atitinkamu politiniu lygmeniu būtina skubiai pradėti rengti nacionalinę deklaraciją, kurioje būtų apimamos visos pasidalijamojo valdymo principu valdomos Bendrijos lėšos, siekiant, kad visos valstybės narės prisiimtų atsakomybę už gautą ES lėšų valdymą. Tai ypač svarbu, kai suvokiame, kad 80 proc. ES išlaidų administruoja valstybės narės. Galiausiai norėčiau atkreipti dėmesį į teigiamą Audito Rūmų nuomonę apie finansines ataskaitas, kuria Europos visuomenė nuraminama, kad Europos Sąjungos biudžetas valdomas tinkamai ir griežtai, nepaisant tam tikrų problemų, kurių dar yra ir kurios šiose pranešime išsamiai analizuojamos.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Parengti apžvalgą, pateikiamą pagal beveik 40 įvairių ES institucijų pateiktų 2008 m. ES biudžeto vykdymo ataskaitų, yra sunkus darbas. Penkioliktais metais Europos Audito Rūmai negalėjo patvirtinti Europos Komisijos biudžeto įvykdymo, nes jį labai sugadino klaidos ir nepateisintos išlaidos. Tačiau Europos Parlamentas patvirtina jos valdymo biudžeto įvykdymą. Komisija prisidengia valstybių narių, kurios, manoma, valdo 80 proc. išlaidų, visų pirma žemės ūkio ir regioninių išlaidų, atsakomybę. Tačiau problemų šiose dviejose srityse mažėja, o tiesiogiai Briuselio valdomų subsidijų atveju jų sparčiai daugėja. Padėtis, susijusi su Turkijos pasirengimo narystei parama, yra ypač rimta ir ypač kelia nerimą. Jau nekalbu apie decentralizuotas institucijas, kurių daugėja, ir su jomis susijusias nevykusias viešojo pirkimo procedūras, atsitiktinį personalo valdymą ir įdarbinimą, biudžetinius įsipareigojimus, kurie prisiimami anksčiau nei atitinkami teisiniai įsipareigojimai, ir nereikalingas stebėtojų tarybas, dėl kurių padidėja valdymo išlaidos ir kurios galiausiai nesugeba tinkamai suplanuoti savo kartais gana neaiškių veiksmų. Šie atvejai taip dažnai pasitaiko, kad viename iš savo pranešimų V. Mathieu ragina visapusiškai įvertinti jų naudingumą. Todėl balsavome prieš daugumą šių tekstų apie biudžeto įvykdymo patvirtinimą.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Balsavimas už biudžeto įvykdymo patvirtinimą nereiškia, kad padėtis yra visiškai ideali. Manau, kad padėtis keičiasi teisinga kryptimi, tačiau pernelyg lėtai. Klaidų skaičius sumažėjo, tačiau iki šiol nepasiekėme vadinamojo toleruotino klaidų lygio. Noriu pabrėžti, kad reikia numatyti visoms valstybėms narėms prievolę pateikti nacionalines valdymo deklaracijas, kaip ne kartą reikalavo Parlamentas. Esu prieš tik Rumunijai ir Bulgarijai taikomą vadinamąją šviesoforo ženklų sistemą (raudona,

geltona ir žalia spalva), nes ši priemonė būtų diskriminacinė. Trūkumų yra ir daugelyje kitų valstybių narių, todėl reikia taikyti bendras stebėsenos taisykles.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visos Europos institucijos, kurios priklauso nuo Europos Sąjungos biudžeto, turi būti visapusiškai tikrinamos Audito Rūmų ir visų šių funkcijų turinčių subjektų. Būtina patikrinti, ar tinkamai naudojamos Europos Sąjungos lėšos, ar šios institucijos tinkamai siekia joms nurodytų tikslų ir ar nešvaistomą jokie išteklių. Apskritai – tik su keliomis išimtimis, sprendžiant pagal auditą, kuris jau atliktas, – galime sakyti, kad minimos institucijos tinkamai naudoja joms numatytas lėšas ir siekia tų tikslų. Štai kodėl balsavau už pranešimą dėl Komisijos ir vykdomųjų įstaigų.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) B. Liberadzki pranešimas dėl Europos Sąjungos 2008 finansinių metų bendrojo biudžeto įvykdymo patvirtinimo, III skirsnis – Komisija ir vykdomosios įstaigos pasirenka labai neigiamą toną Graikijos atžvilgiu daugeliu klausimų – nuo manipuliavimo finansiniais statistiniais duomenimis iki neaiškių kaltinimų dėl šalyje paplitusios korupcijos. Mūsų Parlamento frakcija paprašė suteikti galimybę balsuoti atskirai dalinio balsavimo tvarka prieš konkrečias užuominas, kuriomis užgauliojama Graikija. Tačiau pasirodė, kad tai neįmanoma, todėl balsavau prieš visą B. Liberadzki pranešimą.

Alf Svensson (PPE), raštu. – (SV) Gegužės 5 d. balsavau už B. Liberadzki pranešimą dėl 2008 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto įvykdymo patvirtinimo, III skirsnis – Komisija ir vykdomosios įstaigos. Tačiau balsavau už tai, kad būtų išbraukta 376 dalis, kurioje siūloma sumažinti Turkijos pasirengimo narystei paramą iki 2006 m. numatyto lygio, ir 378 dalį, kurioje Europos Parlamentas ragina Komisiją iš dalies pakeisti Pasirengimo narystei pagalbos priemonės tikslus, pvz., siūlyti specialias narystės formas. Taip pasiūliau dėl to, jog manau, kad būtų neteisinga, kad pranešime dėl Komisijos biudžeto įvykdymo patvirtinimo būtų suabejota stojimo procesu ir šalių kandidačių stojimo perspektyva. Tvirtai tikiu, kad kartą pradėjus derybas dėl narystės, nepaisant to, apie kurias šalis kandidatės kalbama, jos turėtų būti tęsiamos teigiama dvasia, toliau nekomplikuojant ES stojimo proceso arba jam nekliudant.

Pranešimas: Inès Ayala Sender (A7-0063/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Kaip buvo rekomenduojama nuostabios mano kolegės ir kaimynės Ispanijoje I. Ayala Sender pranešime, balsavau už tai, kad Europos Komisijai būtų suteiktas patvirtinimas, jog ji įvykdė septintojo, aštuntojo, devintojo ir dešimtojo Europos plėtros fondų (EPF) 2008 finansinių metų biudžetą. Besąlygiškai palaikau EPF įtraukimą į biudžetą, tačiau atėjus laikui Europos Sąjunga turės sukurti savo priemonę, kad galėtų imtis veiksmų plėtros srityje. Kalbant apie Europos investicijų banko (EIB) valdomą investicinę priemonę, kuri yra su rizika susijusi priemonė, finansuojama iš EPF siekiant paskatinti privačias investicijas AKR šalyse esant sunkioms ekonominėms ir politinėms sąlygoms, man kyla labai prieštarų minčių dėl idėjos, kad EIB turėtų pateikti ataskaitą, kuri turi būti biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūros dalis, tačiau tai bus diskusijų klausimas, ypač jei, kaip tikisi Parlamentas, Europos Sąjunga taps EIB akcininke.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, svarbu, kad valstybės tarnautojai būtų atsakingi visuomenei, todėl jie privalo pateikti objektyvias ir išsamias finansines ataskaitas, kaip naudojamos viešosios lėšos. Nors, Audito Rūmų nuomone, pajamos ir išsipareigojimai nurodyti be esminių klaidų; vis dėlto yra susirūpinęs dėl to, kad esama daug kiekybiškai neįvertinamų klaidų, turėjusių įtakos biudžetinės paramos išsipareigojimams, ir gana daug su mokėjimais susijusių klaidų. Būdamas pranešėjas, apgailėstauju dėl to, kad Audito Rūmai negalėjo gauti visos reikalingos informacijos ir dokumentacijos, susijusios su dešimčia įvykdytų mokėjimų tarptautinėms organizacijoms, ir kad dėl to jie negali pateikti nuomonės apie išlaidų, sudarančių 190 mln. EUR sumą, arba 6,7 proc. metinių išlaidų, tvarkingumą. Todėl reikalauju, kad Europos plėtros fondas išspręstų visas šias problemas kitiems finansiniams metams (2009).

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visos Europos institucijos, kurios priklauso nuo Europos Sąjungos biudžeto, turi būti visapusiškai tikrinamos Audito Rūmų ir visų šių funkcijų turinčių subjektų. Būtina patikrinti, ar tinkamai naudojamos Europos Sąjungos lėšos, ar šios institucijos tinkamai siekia joms nurodytų tikslų ir ar nešvaistomą jokie išteklių. Apskritai – tik su keliomis išimtimis, sprendžiant pagal auditą, kuris jau atliktas, – galime sakyti, kad minimos institucijos tinkamai naudoja joms numatytas lėšas ir siekia tų tikslų. Todėl balsavau už pranešimą dėl septintojo, aštuntojo, devintojo ir dešimtojo Europos plėtros fondų.

Pranešimas: Bart Staes (A7-0095/2010)

Liam Aylward ir Pat the Cope Gallagher (ALDE), raštu. – (GA) Parlamento nariai P. the Cope Gallagher ir L. Aylward balsavo už pranešimą dėl patvirtinimo, kad Europos Parlamentas įvykdė 2008 finansinių metų Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą, ir abu palankiai vertina pranešėjo rekomendacijas, susijusias su skaidrumo

ir atsakingumo didinimu. Šis skaidrumas ir atsakingumas būtini sėkmingam Europos Parlamento veikimui ir siekiant Europos Sąjungoje paskatinti gerą valdymą.

P. the Cope Gallagher ir L. Aylward ypatingą dėmesį skyrė pakeitimams, kuriais siekiama didesnio skaidrumo ir kuriuose rekomenduojama vidaus audito tarnybos ataskaitas pateikti visuomenei. Be to, jie palaikė rekomendacijas, susijusias su informacijos apie tai, kaip Parlamentas naudoja viešuosius pinigus, teikimu Europos mokesčių mokėtojams.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, svarbu, kad valstybės tarnautojai būtų atsakingi visuomenei, todėl jie privalo pateikti objektyvius ir išsamias finansines ataskaitas, kaip naudojamos jiems skiriamos viešosios lėšos. Šiame pranešime atliekama išsami Parlamento biudžeto būklės analizė, atkreipiant dėmesį į tam tikrus klausimus, kuriuos reikia skubiai persvarstyti. Atkreipiu dėmesį į tai, kad pranešėjas išreiškė susirūpinimą dėl to, kad Parlamento patalpose vis dar pasitaiko smulkių nusikaltimų, todėl prašo generalinio sekretoriaus šiam klausimui skirti daugiau dėmesio, siekiant sumažinti smulkių nusikaltimų skaičių. Nors šis klausimas gali atrodyti nereikšmingas, jis neabejotinai itin svarbus mums visiems, kurie kasdien naudojasi Europos Parlamento infrastruktūra. Galiausiai norėčiau atkreipti dėmesį į teigiamą Audito Rūmų nuomonę apie finansines ataskaitas, kuria Europos visuomenė patikinama, kad Europos Sąjungos biudžetas valdomas tinkamai ir griežtai.

Dan Jørgensen ir Christel Schaldemose (S&D), raštu. – (DA) Europos Parlamentas balsavo už savo paties biudžetų įvykdymo 2008 m. finansinių ataskaitų patvirtinimą. Niekada anksčiau tai nebuvo daroma taip kruopščiai ir kritiškai. Tai aiški pergalė tiek skaidrumo, tiek kontrolės požiūriu, taip pat tai atitinka tradicinį danų požiūrį į gerą patirtį. Pranešime dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo yra daug kritiškų pastabų, kuriose reikalaujama sugriežtinti dabartines procedūras ir praktiką. Prie jų priskiriamos pastabos dėl didesnio aiškumo ir atvirumo papildomų lėšų ir Parlamento finansinių subjektų atskaitomybės atžvilgiu. Žinoma, esame už tai, todėl balsavome už biudžeto įvykdymo patvirtinimą ir visą rezoliuciją. Kiekvienais metais Europos Parlamentas pats sau suteikia patvirtinimą, kad įvykdė biudžetą, štai kodėl reikalinga kritiška jo peržiūra. Žinoma, pranešimas yra daugybės kompromisų rezultatas, tačiau iš esmės jame pasirenkama ypač kritiška pozicija, nors kartu ir nurodoma teisinga būsimų biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūrų kryptis. Be to, nemaža parama šiam kritiškam pranešimui buvo parodyta daugelyje Parlamento frakcijų.

Astrid Lulling (PPE), raštu. – (FR) Mano skepticizmas arba iš tikrųjų mano priešinimas dėl kai kurių pareiškimų B. Staeso pranešimo rezoliucijoje neturėtų būti maskuojamas mano balsavimu už 2008 m. Europos Parlamento biudžeto įvykdymo patvirtinimą. Pareiškimo, kad Strasbūro būstinės atnaujinimo po nelaimės, kuri įvyko 2008 m. rugpjūčio mėn., išlaidos neturi būti dengiamos iš Europos mokesčių mokėtojų pinigų, nepakanka.

Tiesą sakant, Europos Parlamentas yra teisiškai įpareigotas rūpestingai ir dėmesingai prižiūrėti jam priklausančius pastatus.

Be to, buvo pradėtos atitinkamos teisinės procedūros siekiant gauti kompensaciją už po nelaimės patirtas išlaidas.

Galiausiai norėčiau sulaukti griežtos ir objektyvios padėties, susijusios su Parlamento narių pensijų fondais, peržiūros, o ne leisti, kad ją atliekant būtų nukrypta į tam tikrą demagogiją.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visos Europos institucijos, kurios priklauso nuo Europos Sąjungos biudžeto, turi būti visapusiškai tikrinamos Audito Rūmų ir visų šių funkcijų turinčių subjektų. Būtina patikrinti, ar tinkamai naudojamos Europos Sąjungos lėšos, ar šios institucijos tinkamai siekia joms nurodytų tikslų ir ar nešvaistomi jokie išteklių. Apskritai – tik su keliomis išimtimis, sprendžiant pagal auditą, kuris jau atliktas, – galime sakyti, kad minimos institucijos tinkamai naudoja joms numatytas lėšas ir siekia tų tikslų. Todėl balsavau už pranešimą dėl Europos Sąjungos bendrojo biudžeto įvykdymo, I skirsnis – Europos Parlamentas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Šiame balsavime mes rėmėmės pranešėju, nors neliko vieno svarbaus pakeitimo Nr. 22 dėl viešųjų lėšų naudojimo skaidrumo, kurį minėtas pranešėjas gynė.

Pranešimas: Ryszard Czarnecki (A7-0080/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, svarbu, kad valstybės tarnautojai būtų atsakingi visuomenei, todėl jie privalo pateikti objektyvius ir išsamias finansines ataskaitas, kaip naudojamos jiems skiriamos viešosios lėšos. Audito Rūmai savo metinėje ataskaitoje nurodė, jog atlikus Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto (EESRK) auditą jokių esminių pastabų pateikti nereikėjo. Nepaisant to, Audito Rūmai nurodo keletą

atvejų, kai nebuvo jokių teigiamų pokyčių, pvz., EESRK narių kelionės išlaidų kompensavimą, kuris turi būti pagrįstas tik tikrosiomis sąnaudomis arba tuo, kad EESRK savo darbuotojams užtikrina finansinį pranašumą, kurio nesuteikia kitos institucijos, ir kad dėl to padidėja išlaidos. Su pasitenkinimu atkreipiu dėmesį į tai, kad EESRK įprato į savo metinę veiklos ataskaitą įtraukti skyrių, kuriame apibrėžiama, kaip laikomasi ankstesnių Parlamento ir Audito Rūmų sprendimų dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visos Europos institucijos, kurios priklauso nuo Europos Sąjungos biudžeto, turi būti visapusiškai tikrinamos Audito Rūmų ir visų šių funkcijų turinčių subjektų. Būtina patikrinti, ar tinkamai naudojamos Europos Sąjungos lėšos, ar šios institucijos tinkamai siekia joms nurodytų tikslų ir ar nešvaistomi jokie ištekliai. Apskritai – tik su keliomis išimtimis, sprendžiant pagal auditą, kuris jau atliktas, – galime sakyti, kad minimos institucijos tinkamai naudoja joms numatytas lėšas ir siekia tų tikslų. Todėl balsavau už pranešimą dėl 2008 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto įvykdymo, VI skirsnis – Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas.

Pranešimas: Ryszard Czarnecki (A7-0082/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Manau, svarbu, kad valstybės tarnautojai būtų atsakingi visuomenei, todėl jie privalo pateikti objektyvias ir išsamias finansines ataskaitas, kaip naudojamos jiems skiriamos viešosios lėšos. Pateiktų biudžeto įvykdymo finansinių ataskaitų Parlamento vertinimas ir atitinkamas jų patvirtinimas priskiriami šiai kategorijai. Su pasitenkinimu pažymiu, kad Audito Rūmų ataskaitoje minima, jog atlikus Regionų komiteto (RK) auditą jokių esminių pastabų pateikti nereikėjo. Sutinku su teigiamu pranešėjo pateiktu teigiamų pokyčių, nustatytų Regionų komiteto vidaus kontrolės aplinkoje, vertinimu, ypač kalbant apie pagrindinių Regionų komiteto administracinių, veiklos ir finansinių procedūrų aprašą. Galiausiai su pasitenkinimu pažymiu, kad Regionų komiteto metinė veiklos ataskaita yra geros kokybės, ypač tai, kad į ją aiškiai įtraukta informacija, kaip laikomasi ankstesnių Parlamento ir Audito Rūmų sprendimų dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo, pabrėžiant šių sprendimų svarbą ir aktualumą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visos Europos institucijos, kurios priklauso nuo Europos Sąjungos biudžeto, turi būti visapusiškai tikrinamos Audito Rūmų ir visų šių funkcijų turinčių subjektų. Būtina patikrinti, ar tinkamai naudojamos Europos Sąjungos lėšos, ar šios institucijos tinkamai siekia joms nurodytų tikslų ir ar nešvaistomi jokie ištekliai. Apskritai – tik su keliomis išimtimis, sprendžiant pagal auditą, kuris jau atliktas, – galime sakyti, kad minimos institucijos tinkamai naudoja joms numatytas lėšas ir siekia tų tikslų. Todėl balsavau už pranešimą dėl 2008 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto įvykdymo, VII skirsnis – Regionų komitetas.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0074/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Tai, kad daugėja išorės agentūrų, atliko svarbų vaidmenį sutelkiant techninius ir administracinius pajėgumus, kurie prisideda prie sprendimų priėmimo Komisijoje. Tai, kad jos išsibarsčiusios visoje ES teritorijoje, taip pat sudaro sąlygas institucijas iš tikrųjų priartinti prie visuomenės didinant jų matomumą ir teisėtumą. Nors didesnis agentūrų skaičius iš esmės yra teigiamas dalykas, reikalingas tas, kad dėl to atsiranda sunkumų, susijusių su jų veiklos stebėjimu ir vertinimu. Kaip tik dėl tos priežasties, priėmus 2008 m. kovo 11 d. Komisijos komunikatą „Europos agentūros. Tolesnės veiklos kryptys“, Parlamentas, Taryba ir Komisija iš naujo pradėjo bendros agentūrų sistemos apibrėžties kūrimo projektą ir 2009 m. sudarė tarpinstitucinę darbo grupę. Manau, kad ši grupė atliks pagrindinį vaidmenį šalinant problemas, kurias Audito Rūmai nustatė keliose agentūrose, – daugelį iš jų bendrai, taip pat apibrėžiant bendrą sistemą, kuria ateityje būtų sudarytos sąlygos geresniam finansiniam ir biudžetiniam valdymui.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visos Europos institucijos, kurios priklauso nuo Europos Sąjungos biudžeto, turi būti visapusiškai tikrinamos Audito Rūmų ir visų šių funkcijų turinčių subjektų. Būtina patikrinti, ar tinkamai naudojamos Europos Sąjungos lėšos, ar šios institucijos tinkamai siekia joms nurodytų tikslų ir ar nešvaistomi jokie ištekliai. Apskritai – tik su keliomis išimtimis, sprendžiant pagal auditą, kuris jau atliktas, – galime sakyti, kad minimos institucijos tinkamai naudoja joms numatytas lėšas ir siekia tų tikslų. Todėl ir balsavau už pranešimą dėl ES agentūrų veiklos, finansų valdymo ir kontrolės.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0075/2010)

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Savo ataskaitoje dėl Europos policijos koledžo 2008 finansinių metų metinių finansinių ataskaitų Audito Rūmai papildė savo nuomonę dėl metinių ataskaitų, nereikšdami abejonių dėl jų patikimumo, ir pareiškė sąlyginę nuomonę dėl šiose finansinėse ataskaitose atspindimų operacijų teisėtumo ir tvarkingumo. Be to, apskritai Koledžo atsakymai į Audito Rūmų pastabas vėl netinkami, o taisomosios

priemonės, kurių jis ėmėsi, labai miglotos ir nekonkrečios, kad biudžeto įvykdymą tvirtinanti institucija galėtų nuspręsti, ar Koledžas pajėgus ateityje tinkamiau naudoti biudžeto lėšas. Taip pat dar išlieka daugybė su Koledžu susijusių struktūrinių problemų ir neatitikimų, išsamiai išdėstyty pranešime. Būtent dėl šios priežasties sutinku su pranešėjos apsisprendimu atidėti savo sprendimą dėl Europos policijos koledžo direktoriui suteikiamo patvirtinimo, kad Koledžo 2008 finansinių metų biudžetas įvykdytas.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Visos Europos institucijos, kurios priklauso nuo Europos Sąjungos biudžeto, turi būti visapusiškai tikrinamos Audito Rūmų ir visų šių funkcijų turinčių subjektų. Būtina patikrinti, ar tinkamai naudojamos Europos Sąjungos lėšos, ar šios institucijos tinkamai siekia joms nurodytų tikslų ir ar nešvaistomi jokie išteklių. Apskritai – tik su keliomis išimtimis, sprendžiant pagal auditą, kuris jau atliktas, – galime sakyti, kad minimos institucijos tinkamai naudoja joms numatytas lėšas ir siekia tų tikslų. Štai kodėl balsavau už pranešimą dėl Europos policijos koledžo.

Pranešimas: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra(A7-0111/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Dviejų regionų strateginės partnerystės tarp Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos ir Karibų jūros šalių, pasirašytos 1999 m., stiprinimas turi būti Europos Sąjungos užsienio politikos darbotvarkės prioritetas. Nors per pastaruosius 10 metų ES ir Lotynų Amerikos dvišalių santykių plėtojimo požiūriu padaryta nemaža pažanga, vis dar reikia ir toliau imtis veiksmų. Pagrindinis partnerystės tikslas 2015 m. sukurti Europos ir Lotynų Amerikos visuotinės tarpregioninės partnerystės zoną politikos, ekonomikos, prekybos, socialinėje ir kultūros srityse ir taip užtikrinti tvarų abiejų regionų vystymąsi.

Šiandieninis balsavimas reiškia, jog Europos Parlamentas pritaria, kad būtų patvirtinta Europos ir Lotynų Amerikos taikos ir saugumo chartija, kuri pagal Jungtinių Tautų chartiją ir atitinkamus tarptautinės teisės aktus apimtų politinės veiklos ir bendro saugumo strateginius planus ir kryptis.

Be to, manau, kad kova su klimato kaita, kuri stipriausiai smogia neturtingiausiems pasaulio gyventojams, turi tapti pagrindine ES Lotynų Amerikos strategijos dalimi. Abi šalys privalo dėti nemažai pastangų, kad pasiektų bendrą derybų poziciją, iš dalies dalyvaudamos diskusijose, vykstančiose rengiantis JT klimato kaitos konferencijai, kuri metų pabaigoje bus surengta Meksike.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Pranešime savo iniciatyva dėl ES santykių su Lotynų Amerika strategijos išdėstytas požiūris, kad ES teikia pagalbą tarptautinių santykių srityje. Iš tiesų šiame tekste derinami ekonominiai, socialiniai, politiniai ir instituciniai aspektai siekiant užtikrinti, kad prekyba tarp dviejų geografinių vietovių taip pat būtų naudinga nepalankiausioje padėtyje atsidūrusiems gyventojams ir prisidėtų prie tvaraus subkontinento vystymosi. Be to, pranešime rekomenduojama suderinti finansų reglamentus siekiant užtikrinti didesnę atsakomybę šiuo klausimu pasaulio mastu. Todėl nedvejodama balsavau už šį pranešimą.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Šiandien Europos Parlamento plenariniame posėdyje patvirtinta rezoliucija yra svarbus ženklas, rodantis, kad ES labai gerai supranta savo vaidmenį pasaulyje. Lotynų Amerika daugeliui europiečių yra mėgstama turistų lankoma vietovė, tačiau ji Europai reiškia daug daugiau, negu tai. Sprendžiant pagal Europos standartus ir principus, Lotynų Amerika gali nepateisinti lūkesčių demokratijos srityje.

Neseniai Europos Parlamente buvo svarstoma rezoliucija dėl šurkščių žmogaus teisių pažeidimų Kuboje. Dėl šių pažeidimų galiausiai žuvo žmonės, kurie naudojo savo teise laisvai reikšti savo nuomonę. Tokie tragiški atvejai turi daugiau niekada nepasikartoti. Tačiau Europos Sąjungos patirtis rodo, kad laikui bėgant užsimezge santykiai, grindžiami draugyste ir diplomatija, ilgainiui atneša daug daugiau naudos.

Konstruktivus požiūris suteiks galimybę Europos Sąjungai sėkmingai tapti demokratijos principų eksportuotoja, kai ji to norėtų. Lotynų Amerika yra didžiulis žemynas, kurio negalima nepaisyti ekonomikos arba socialiniu požiūriu. Tiesą sakant, Europos investicijų bankas jau ilgą laiką vykdo veiklą Pietų Amerikos žemyne ir taip suteikia galimybę ilgalaikėms investicijoms, kurios savaime yra vertas dėmesio ženklas. Šiandien patvirtinta rezoliucija yra ES vyriausiajam įgaliotiniui suteiktų aiškių įgaliojimų klausimu, kaip žiūrėti į santykius su Lotynų Amerika, dalis.

Corina Crețu (S&D), raštu. – (RO) Pritariu informacijai, pateiktai pranešime dėl abiejų žemynų šalių pozicijų Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT) įgyvendinimo metodų atžvilgiu koordinavimo gerinimo, ypač dėl to, kad šį rugsėjo mėn. ketinama surengti TVT aukščiausiojo lygio susitikimą. Mums reikia sukurti bendrą pagrindą, tuo labiau kad atsiliekame siekdami tikslų, iškeltų 2015 m., ypač tikslo kovoti su skurdu. Ypač pasaulinio nuosmukio metu reikia, kad investicijos būtų daugiausia skirtos skurdžiausioms šalims ir

pažeidžiamesnėms gyventojų grupėms, kad jos galėtų pasinaudoti naujomis darbo vietomis ir sąlygomis, kurių reikia socialinei integracijai.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl ES santykių su Lotynų Amerika strategijos, kuriame pritariama visateisės dviejų regionų strateginės partnerystės sukūrimui. Norėčiau pabrėžti, kokia svarbi rekomendacija suderinti dviejų regioninių blokų pozicijas dėl derybų dėl Jungtinių Tautų Bendrosios klimato kaitos konvencijos.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Pritariu pranešėjo nuomonei, kad reikia sukurti stipresnius ir glaudesnius dviejų regionų bendradarbiavimo ryšius tarp Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos. Nepaisant to, manau, kad ES turi skirti ypatingą dėmesį vienai iš Lotynų Amerikos šalių, nes to jau reikia dėl jos didelio gyventojų skaičiaus, ekonomikos potencialo ir regioninės lyderės padėties. Aišku, kad kalbu apie didžiausią portugališkai kalbančią pasaulio šalį – Braziliją. Gegužės 30 d. Komisijos komunikate COM (2007) 281 aiškiai pripažįstama, kad „ES ir Brazilijos dialogas nebuvo pakankamai išnaudotas ir daugiausia vyko kaip ES ir Mercosur šalių dialogo dalis. Brazilija bus paskutinioji iš BRICS šalių, su kuria ES organizuoja aukščiausio lygio susitikimą. Atėjo laikas į Braziliją žvelgti kaip į strateginę partnerę, didžiausią ekonominę jėgą Lotynų Amerikos ir regiono lyderę“. Nors Europos institucijos atlieka savo pareigą, Europos Parlamentas priešinosi tam, kad santykiai su šia didžiule šalimi būtų kuriami tik per Mercosur ir kad dėl to ji taptų tik viena iš BRIC (Brazilija, Rusija, Indija ir Kinija) šalių, kuriose Europos Sąjunga neturi atskiros Parlamento delegacijos. Būtina nedelsiant ištaisyti šią anachronišką ir apgailėtiną padėtį.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Dviejų regionų strateginė partnerystė padeda stiprinti ES ir Lotynų Amerikos pozicijų koordinavimą tarptautiniuose forumuose ir institucijose. Kadangi reikia siekti ne tik parengti bendrą darbotvarkę, bet ir toliau koordinuoti pozicijas pasaulinės svarbos klausimais, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus ir rūpesčius. Todėl balsavau už Komisijos komunikatą „Europos Sąjunga ir Lotynų Amerika – pasaulinės reikšmės partnerystė“, kuriame siekiama nustatyti veiklos pasiūlymus, kurių tikslas – iki galo įgyvendinti dviejų regionų strateginę partnerystę.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šiame pranešime neatsižvelgiama į realias problemas, su kuriomis susiduriama Lotynų Amerikoje, ir neišdėstomi svarbūs punktai, kuriuos reikėtų įtraukti į ES santykių su Lotynų Amerika strategiją.

Pvz., jame vengiama rašyti apie visas ekonomines ir socialines problemas, kylančias dėl laisvosios prekybos susitarimų pasirašymo, ir sutinkama su santykių su Hondūru normalizavimu, kaip neginčijamu faktu, neatsižvelgiant į valstybės perversmą ir dar neseniai įvykdytą pasipriešinimo perversmui narių nužudymą. Taip pat jame neatsižvelgiama į padėtį Kolumbijoje – sukarintų grupuočių nusikaltimai ir profesinių sąjungų narių ir politikų persekiojimai nelaikomi paminėti vertomis problemomis. Kita vertus, jame kritikuojamos Bolivija ir Venesuela, nors nė karto nepateikiama aiški nuoroda į šias šalis.

Tačiau jame nieko nekalbama apie Jungtinių Valstijų ketvirtojo laivyno perdislokavimą į šį regioną, Jungtinių Valstijų planą pasinaudoti septyniomis Kolumbijos karinėmis bazėmis arba intervencines operacijas, kurios vykdomos iš karinių bazių, esančių ES ir NATO šalių teritorijose.

Deja, dauguma mūsų pateiktų pasiūlymų minėtais klausimais buvo atmesta, todėl galiausiai balsavome prieš rezoliuciją.

Erminia Mazzoni (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už šį pranešimą su viena išlyga, į kurią taip pat dedu viltis – kad rasime sprendimą įsisenėjusiai „Tango bond“ problemai, kuri taip temdo mūsų santykius su Argentina.

Pasiryžimas plėtoti santykius su Lotynų Amerikos šalimis galėtų padėti tinkamai išspręsti visas Europos investuotojų teisių problemas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šis arogantiškas ir imperinis tekstas yra nepriimtinas. Jame pritariama derybų dėl laisvosios prekybos susitarimų su Centrinės Amerikos šalimis, Kolumbija ir Peru atnaujinimui. Šios derybos ekonominiu ir socialiniu požiūriu žalingos lygiai taip pat, kaip demokratiniu požiūriu. Kaip galime derėtis su Hondūro P. L. Sosos pučistų vyriausybe ir paskui pretenduoti būti teisinės valstybės ir žmogaus teisių sergėtojais? Kaip galime derėtis dvišaliu lygiu su despotiškais Á. Uribe's ir A. Garcíos vyriausybėmis ir nepaisyti kitų suverenių valstybių, Andų bendrijos narių, Bolivijos ir Ekvadoro nuomonės? Balsuoju prieš šį tekstą, kuriuo pažeidžiami demokratijos ir humanizmo principai.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Manome, jog tai, kad ES yra pagrindinė investuotoja į Lotynų Ameriką, antra pagal svarbą prekybos partnerė ir pagrindinė plėtros pagalbos donorė, yra pakankama priežastis parengti

aiškia ir gerai apibrėžta ES ir Lotynų Amerikos santykių strategiją. Esame už tai, kad būtų apibrėžtos aiškios gairės, kaip geriausiai bendradarbiauti siekiant prisidėti prie politinio stabilumo, kovoti su klimato kaita, suvaldyti migrantų srautus ir išvengti stichinių nelaimių. Kaip parodė Haičio tragedija, dabar ES aiškiai yra antraeilė, palyginti su kitomis pagalbą suteikusiomis šalimis. Todėl įrodinėjame, kad ES privalo pagerinti savo veiklą tarptautiniu mastu. Kad tai padarytų, ji turi nuosekliau ir veiksmingiau kištis į tarptautinę politiką. Šie teigiami pokyčiai turi įvykti kitame aukščiausio lygio susitikime, kuris gegužės 18 d. rengiamas Madride ir kuriame privalo aktyviai dalyvauti Europos Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai (Europos Komisijos pirmininko pavaduotojas).

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) Negalėjau balsuoti už šį tekstą, nes vienas iš strateginės partnerystės tikslų – sudaryti subregioninius partnerystės susitarimus su Centrinės Amerikos šalimis, Peru, Kolumbija ir Mercosur, nepaisant valstybės perversmo Hondūre ir neteisėtos vyriausybės, kuria tokiu būdu sudarė P. Lobo. ES negali į vyriausybės, kurios buvo valstybės perversmo dalis, žiūrėti lygiai taip pat, kaip į išrinktas vyriausybes. Panašiai, keliant tikslą sukurti Europos ir Lotynų Amerikos visuotinės tarpregioninės partnerystės zoną, neatsižvelgiama į regionų skirtumus. Dabartinės ES ir Peru bei Kolumbijos asociacijos susitarimo sąlygos panašios į laisvosios prekybos susitarimo sąlygas, o tai nebus naudinga Europos arba Lotynų Amerikos gyventojams. Be to, nesutinku su galimybe pradėti trišalį politinį dialogą (pvz., ES, Lotynų Amerikos ir Jungtinių Valstijų). Tokio tipo dialogui jau yra daugiašalės organizacijos, pvz., Jungtinės Tautos. Jis taip pat apima Europos ir Lotynų Amerikos bei Karibų jūros regiono fondo įsteigimą. Neprieštaraučiau šiai koncepcijai, jeigu pranešėjas nebūtų siūlęs jį įsteigti naudojant viešąjį ir privatųjį kapitalą, o tai yra aiškus būdas išleisti tarptautinio verslo įmones.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Visapusiškame pranešime dėl Lotynų Amerikos pasirenkamas protingas požiūris į ES ir Pietų Amerikos valstybių santykių plėtojimo užtikrinimą pasinaudojant strategine partneryste. Šis Europos ir Lotynų Amerikos erdvės sukūrimas ne tik turi galimybę duoti teigiamų ekonominių rezultatų, bet ir visų pirma sustiprinti ES, kaip užsienio politikos dalyvės, vaidmenį, ypač Jungtinių Valstijų atžvilgiu. Deja, pranešime taip pat yra keletas dalių ir tam tikrų formuluočių, kuriose pateikiama užuomina į vos ne misionierišką kai kurių šio Parlamento narių uolumą ir kurios galėtų būti aiškinamos kaip per didelis kišimasis į Pietų Amerikos valstybių vidaus reikalus. Nėra nei būtinybės, nei prasmės išsamiai nurodyti, kaip šios šalys turėtų organizuoti savo ekonomiką arba savo švietimo ir mokslo politiką, arba pateikti išsamią informaciją, kaip jos turėtų reguliuoti savo užsienio politiką. Absurdiška reikalauti, kad Lotynų Amerikos šalys įsivestų, pvz., lytinį auklėjimą. Todėl per galutinį balsavimą susilaikiau.

Justas Vincas Paleckis (S&D), raštu. – (LT) Europos Sąjunga yra Lotynų Amerikos partnerė. Drauge privalome kovoti su šiandienos iššūkiais ir pasaulinėmis problemomis. Tai ir ekonominė, ir finansų krizė, klimato kaita, saugumo grėsmės, kova su terorizmu, prekyba narkotikais ir organizuotu nusikalstamumu. Privalome kartu tausoti aplinką, taupyti gamtinius išteklius, o taip pat kovoti su skurdu ir nelygybe bei migracija. Balsavau už šį pranešimą, nes jis siūlo tinkamas priemones kovoje su skurdu regione: išsilavinimas ir skirtumų tarp turtingiausių ir vargingiausių valstybių regione mažinimas. ES turi Solidarumo fondus, taip pat skatina integracijos projektus, o tuo tarpu Lotynų Amerika tokių galimybių neturi. Pritariu pranešėjui, kad Lotynų Amerikos sekimas ES integracijos pavyzdžiu pavers šį regioną stipresniu. O jo gyventojams atneš daugiau saugumo ir gerovės.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Susilaikiau per galutinį balsavimą dėl šio pranešimo. Nors pranešimas jokių būdu nėra tai, ką galėtume pripažinti puikiu įnašu į artėjantį ES ir Lotynų Amerikos aukščiausio lygio susitikimą, vyksiantį Madride, mums pavyko tekste išsaugoti keletą svarbių aspektų arba balsuojant įtraukti juos į jį. Šio keliančio nusivylimą pranešimo viduryje yra šie teigiami dalykai: 359 narių balsavus už, 235 – prieš ir 17 susilaikius, tekste buvo išsaugota dalis, kurioje kalbama apie Amerikos šalių žmogaus teisių teismo sprendimą dėl moterų žudymo (Campo Algodonero moterų nužudymo byla Meksikoje); mums pavyko įtraukti į tekstą reikalavimą, kad Europos investicinė priemonė visų pirma būtų naudojama projektams, padedantiems kovoti su klimato kaita, pvz., vietinio viešojo transporto ir elektrinių transporto priemonių projektams ir Ekvadoro projektui „ITT-Yasunq“ („laikyti naftą po žeme“). Iš viso buvo patvirtinta 10 ir 16 Žaliųjų frakcijos / EFA pakeitimų. Deja, neliko visų mūsų pakeitimų, kuriuose skeptiškai minimi neseniai sudaryti laisvosios prekybos susitarimai ir asociacijos susitarimai, dėl kurių deramasi, ir kuriuose perspėjama dėl pavojaus, kad gali susilpnėti esamos pažeidžiamos regioninės integracijos pastangos. Galiausiai taip pat buvo atmestas mūsų pakeitimas, kuriame reikalaujama laipsniškai pasitraukti iš milžiniškų projektų, kuriais daroma didžiulė žala aplinkai.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, (PPE), raštu. – (ES) Atsižvelgdama į tai, kad kai kurie terminai, įtraukti į 34 dalį, pasiūlytą Vystymosi komiteto nuomonėje, yra tokie dviprasmiški, kad juos būtų galima aiškinti kaip šiokių tokių nuraminimą dėl tokių atstumiančių dalykų kaip abortai, Europos liaudies partijos

(krikščionių demokratų) frakcijos Ispanijos delegacija paprašė frakcijos balsuoti atskirai dėl šios dalies, kad leistų aiškiai suprasti, jog ji yra prieš bet kokią iniciatyvą, kuria siekiama pažeisti neatimamas labiausiai pažeidžiamų asmenų teises.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjunga ir Lotynų Amerika daug metų plėtojo stiprią strateginę partnerystę. Europos Sąjunga yra pagrindinė investuotoja į Lotynų Ameriką, antra pagal svarbą jos prekybos partnerė ir jai teikia daugiausia vystomosios pagalbos. Pagrindinis tikslas – iki 2015 m. sukurti Europos ir Lotynų Amerikos visuotinės tarpregioninės partnerystės zoną politikos, ekonomikos, prekybos, socialinėje ir kultūros srityse ir taip užtikrinti tvarų abiejų regionų vystymąsi.

Atsižvelgdamas į tai norėčiau pabrėžti, kad visų pirma svarbu atnaujinti derybas dėl ES ir Mercosur asociacijos susitarimo, kuris tikrai bus plačiausio užmojo kada nors buvęs dviejų regionų susitarimas. Be to, palankiai vertinu prekybos partnerystės susitarimus tarp Europos Sąjungos ir Centrinės Amerikos ir su Andų bendrija, taip pat esamų asociacijos susitarimų su Meksika ir Čile plėtojimą.

Nepaisant to, tenka apgailestauti, kad tokie susitarimai galėtų neigiamai paveikti ES vidaus gamybą būtent šiuose sektoriuose, ypač atokiausiuose regionuose, kurie nuolat susiduria su sunkumais. Taip pat tenka apgailestauti, kad Europos Sąjungos lygiu šiems regionams nebuvo rasta atitinkamo kompensavimo. Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad šių dviejų regionų partnerystė turės pasaulinę reikšmę, nes ji teiks abipusę naudą politinėje, ekonominėje ir socialinėje srityse.

Pasiūlymas dėl bendros rezoliucijos RC-B7-0233/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Rezoliucijoje, dėl kurios balsavome šiandien, išreiškiamas Europos Parlamento susirūpinimas dėl Kanados valdžios institucijų, palikusių vizų reikalavimą Rumunijos, Bulgarijos ir Čekijos piliečiams, ir raginama šį reikalavimą kuo greičiau atšaukti.

Palikus vizų reikalavimą šių šalių piliečiams pažeidžiamas laisvo judėjimo principas ir taip sukuriama nepateisinama neatitiktis ir skirtumai. Europos Sąjungos piliečiai turi būti traktuojami vienodai ir teisingai.

Nors ES ir Kanados aukščiausio lygio susitikime, vykusiame 2009 m. Prahoje, vėl buvo patvirtintas bendras partnerių tikslas užtikrinti visiškai saugaus judėjimo tarp ES ir Kanados laisvę, dabar jau 2010 m., tačiau niekas nepasikeitė.

Tvirtai tikiu, kad artimiausioje ateityje Kanados valdžios institucijos dės visas pastangas, kad atšauktų šias vizas. Kartu su savo kolegomis Europos Parlamento nariais tęsiu jau pradėtus veiksmus siekiant kuo greičiau sudaryti sąlygas Rumunijos, Bulgarijos ir Čekijos piliečiams laisvai keliauti.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją, nes tikiu, kad vykstančios derybos dėl išsamaus ekonominio prekybos susitarimo galėtų padėti sustiprinti ES ir Kanados santykius. Tikimasi, kad būsimame ES ir Kanados aukščiausio lygio susitikime bus siekiama stiprinti politinius abiejų partnerių santykius, ypatingą dėmesį skiriant tokiems bendriems uždaviniams, kaip derybos dėl išsamaus ekonominio ir prekybos susitarimo, uždaviniai užsienio reikalų ir saugumo srityse, suderinti veiksmai siekiant kovoti su finansų ir ekonomikos krize, klimato kaita ir energetika. Kadangi ES ir Kanada pasiryžusios kurti mažai anglies dioksido išskiriančiomis technologijomis grindžiamą pasaulio ekonomiką, kuri būtų saugi ir tvari, taip pat investuoti į švaresnę energetikos technologijas ir tapti lyderėmis ekologiškų darbo vietų kūrimo srityje, siekdamas, kad būtų didinamas pajėgumas prisitaikyti prie klimato kaitos pasekmių.

Corina Crețu (S&D), raštu. – (RO) Trijų ES valstybių narių piliečiams vis dar reikia vizų, kad galėtų atvykti į Kanadą. Rumunai ir bulgarai prisidėjo prie čekų, kuriems buvo taikomas privalomas vizų reikalavimas, jiems pakartotinai nustatytas dėl didelio romų antplūdžio. Šioje situacijoje reikalingas glaudesnis bendradarbiavimas, viena vertus, tarp ES valstybių narių siekiant išspręsti romų bendruomenės problemas ir, kita vertus, tarp valstybių narių ir Kanados siekiant sukurti kuo veiksmingesnę ir skaidresnę sistemą informacijai apie vizų išdavimo sąlygas teikti, kad būtų sumažintas atsisakymų išduoti vizą procentas. Kartu reikia peržiūrėti Kanados prieglobsčio suteikimo sistemą. Tiesą sakant, šiuo atžvilgiu rezoliucijos privalumas tas, kad joje pateikiamas tiesioginis reikalavimas Kanadai imtis veiksmų atšaukti privalomą vizų reikalavimą.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – (RO) Kanada yra viena seniausių Europos Sąjungos partnerių, todėl šių metų aukščiausio lygio susitikimas yra svarbus siekiant tęsti ir įtvirtinti šį glaudų dvišalį bendradarbiavimą visose srityse. Balsavau už bendrą rezoliuciją, nes joje glaudžiai ir objektyviai išdėstoma teigiama mūsų būsimo bendradarbiavimo perspektyva.

Abipusiškumo dvišaliuose santykiuose užtikrinimas yra vienas pagrindinių Europos Sąjungos principų. Tikiuosi, kad artimiausioje ateityje Kanada atšauks vizų reikalavimus Rumunijos, Čekijos ir Bulgarijos piliečiams ir taip užtikrins teisingą ir vienodą požiūrį į visus Europos Sąjungos piliečius. Kartu noriu pritarti priemonėms, kurių iki šiol buvo imamasi siekiant pasirašyti ES ir Kanados prekybos susitarimą, ir tikiuosi, kad šių metų susitikimas bus reikalinga paskata užbaigti jį.

Atsižvelgdamas į dabartinę ekonominę padėtį ir klimato padėtį turiu pabrėžti, kad reikia glaudžiau bendradarbiauti siekiant nustatyti tradicinių energijos gamybos išteklių alternatyvas, kurias naudojant būtų atsižvelgiama į konkrečias kiekvienos valstybės ypatybes, nes tiek ES, tiek Kanada dalyvauja kuriant ir naudojant mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančias technologijas. Kartu taip pat turi būti skatinama bendradarbiauti Arkties regiono energetikos, klimato ir jūrų sektoriuose.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Kanada yra patikima ir svarbi Europos Sąjungos partnerė dėl istorinių ir kultūrinių priežasčių, nes yra etninių ir politinių panašumų bei bendrų mūsų civilizacijų vertybių ir orientyrų. Išsamiau ekonominiu prekybos susitarimu su Kanada galėtų būti teigiamai prisidėta prie jau dabar puikių ES ir Kanados santykių gerinimo. Nors šiuose santykiuose atsirado sunkumų, ypač dėl žuvininkystės, saugumo ir imigracijos, tiesa tai, kad, palyginti su kitomis šalimis ES ir Kanados santykiai yra stabilūs ir naudingi abiem partneriams. Tikiuosi, kad šie tikri santykiai truks ilgai ir kad abi Šiaurės Atlanto pusės toliau bus taikios ir klestinčios.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atkreipiu dėmesį, kad Kanados ir Europos Sąjungos partnerystė yra viena iš mūsų seniausių ir glaudžiausių partnerystė nuo 1959 m. ir kad vykstančios derybos dėl išsamaus ekonominio prekybos susitarimo galėtų padėti toliau sustiprinti ES ir Kanados santykius. Noriu pabrėžti, kad 2010 m. Kanada pirmininkauja Didžiojo aštuoneto (G-8) šalių grupei ir kitas Didžiojo dvidešimtuko (G-20) šalių aukščiausio lygio susitikimas vyks Kanadoje. Todėl šiltai ir palankiai vertinu Komisijos pareiškimą, kuriame pažanga derybose dėl išsamaus ekonominio prekybos susitarimo laikoma svarbiausiu ES ir Kanados ekonominių santykių aspektu. Šiuo atžvilgiu manau, kad 2010 m. gegužės 5 d. Briuselyje vykstantis ES ir Kanados aukščiausio lygio susitikimas yra puiki galimybė paspartinti šias derybas. Visų pirma palankiai vertinu ketinimą pradėti svarbią Kanados žvejybos valdymo sistemos reformą, į kurią taip pat būtų įtraukta Žvejybos šiaurės Atlante organizacija (angl. NAFO).

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šiame tekste labai pritariama Komisijos pradėtoms deryboms siekiant užsitikrinti pasaulinio masto ES ir Kanados ekonomikos ir prekybos susitarimą. Dėl šio susitarimo bus tariamasi už Europos piliečių nugarų, nepaisant to, kad jis turės daug įtakos jų kasdieniam gyvenimui tokiose srityse, kaip antai: viešųjų paslaugų panaikinimas; investuotojų teisių viršenybė siekiant apsaugoti jų pelną, palyginti su valstybės teisėmis siekiant apginti bendrą interesą; darbuotojų teisių mažinimas; galimybės naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, vandeniu, švietimu ir kultūra apribojimas. Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija, Europos konservatoriai ir reformuotojai ir Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija siūlo remti ir net paspartinti šios politikos įgyvendinimą ir šį akivaizdų demokratijos atsisakymą. Visiškai nesutinku su tuo.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Kanada turi partnerystės su ES istoriją. Todėl suprantama, kad bėgant metams šie santykiai stiprėjo ir gerėjo. Dėl išsamaus ekonominio prekybos susitarimo šiame aukščiausio lygio susitikime bus deramasi labai ypatingu būdu, tikintis, kad šios derybos bus sėkmingos, nes susitarimas svarbus ES ir Kanados ekonominiams santykiams. ES ir Kanados santykiuose vis dar yra kitų aktualių problemų, pvz., Europos Sąjungos pagalba, visų pirma Haičiui, su žuvininkyste susiję klausimai ir aplinkosaugos problemos. Negalime pamiršti, kad Lisabonos sutartimi šiam Parlamentui buvo suteikti nauji įgaliojimai dėl derybų dėl tarptautinių susitarimų: Dabar Parlamentas privalo dalyvauti visuose derybų etapuose.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Balsavau už bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl ES ir Kanados aukščiausio lygio susitikimo, rengiamo šiandien, nes manau, kad svarbu ne tik išlaikyti aukšto lygio santykius, bet ir juos toliau plėtoti ir gerinti. Visų pirma, atsižvelgiant į tai, taip pat reiktų pabrėžti suplanuotus bendruosius veiksmus siekiant nustatyti banko mokesčius arba finansinių operacijų mokesčių pasaulio mastu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Rezoliucija buvo palaikyta didele balsų dauguma. Susilaikiau dėl 6 dalies dėl romų formuluotės, pateisinančios suvaržytą Kanados vizų politiką, nukreiptą prieš Bulgariją, Rumuniją ir Čekiją. Tačiau štai ką pavyko Verts/ALE frakcijai įtraukti į rezoliuciją dėl melsvojo tuno ir CITES: „yra nusivylusi Kanados vyriausybės pozicija per paskutinę Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių

tarptautinės prekybos konvencijos (angl. CITES) šalių konferenciją dėl melsvojo tuno įrašymo į CITES 1 priedą“.

Alf Svensson (PPE), raštu. – (SV) Kai Europos Parlamentas balsavo dėl rezoliucijos, kuria nustatomi prioritetai būsimam ES ir Kanados aukščiausiojo lygio susitikimui, buvau tarp mažumos narių, kurie balsavo prieš pasiūlymą. Šis tekstas iš esmės puikus, tačiau jame yra dvi dalys, kurių tiesiog negaliu palaikyti. 2 dalyje tvirtinama, kad vienu iš prioritetinių klausimų, kurie turi būti svarstomi aukščiausiojo lygio susitikime, turėtų būti „klausimas, susijęs su banko mokesčių arba operacijų mokesčio nustatymu pasaulio mastu“. Esu griežtai prieš šios rūšies mokesčius arba tarptautinių operacijų mokesčių. Mano nuomone, ekonomikos srityje yra daugybė kitų problemų, kurioms verčiau reikėtų teikti prioritetą aukščiausiojo lygio susitikime.

Be to, man kelia nerimą 6 dalies formuluotė, kurioje tvirtinama, jog Parlamentas „pažymi, kad Kanados vyriausybė pradėjo taikyti vizų reikalavimą Čekijos piliečiams po to, kai į Kanadą atvyko labai daug romų tautybės asmenų“. Tai gali būti priežastis, dėl kurios Kanada tai daro, tačiau, mano supratimu, nėra visiškai jokios priežasties mums, kaip europiečiams, palaikyti ją arba netgi paminėti ją ES tekste. Kadangi šie du fragmentai buvo įtraukti į rezoliuciją, o dauguma, deja, nepalaikė reikalavimo išbraukti juos, balsavau prieš visą rezoliuciją.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos (B7-0243/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Šiandieniniu balsavimu Europos Parlamentas parodė, kad yra pasirengęs pasirašyti susitarimą dėl finansinių mokėjimų pranešimų duomenų tvarkymo ir perdavimo, kaip terorizmo finansavimo sekimo programos dalį. Be to, jis pakartojo, kad bet koks naujas šios srities susitarimas turi būti sudaromas laikantis Lisabonos sutartyje nustatytos naujos teisinės sistemos.

Kova su terorizmu vis dar yra ES prioritetas, o sėkmingas bendradarbiavimas su JAV, kuris apima tokią veiklą, kaip keitimasis duomenimis ir informacija, yra svarbi sąlyga, kad būtų išvengta teroristų išpuolių ateityje.

Manau, jog itin svarbu, kad šis keitimasis duomenimis būtų griežtai apribotas duomenimis, prašomų dėl kovos su terorizmu, nevykdant jokio duomenų masyvų perdavimo, reiškiančio nukrypimą nuo principų, sudarančių Europos teisės ir praktikos pagrindą. Todėl pasinaudojau šiandienos rezoliucija, kad paprašyčiau Komisijos ir Tarybos aiškiai ir tinkamai iškelti šį klausimą vykstant deryboms su JAV, kurios turi įvykti artimiausioje ateityje, ir kartu su mūsų JAV partneriais išsiaiškinti, kokiomis priemonėmis būtų galima nustatyti procedūrą, kuri būtų teisiškai skaidri ir perspektyvi, siekiant leisti perduoti ir rinkti atitinkamus duomenis.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už bendrą rezoliuciją dėl SWIFT, kuri susijusi su Europos bankininkystės duomenų perdavimu į Jungtines Valstijas, kaip kovos su terorizmu dalimi. Po Europos Parlamento prieš kelias savaites paskelbtų perspėjimų dabar derybų procesas vyksta teisinga kryptimi. Dabar Europos Parlamentas dalyvaus šiame procese laikydamasis Lisabonos sutartyje numatytų procedūrų. Tikslas – pasiekti tinkamą veiksmingą mūsų bendrapiliečių apsaugos nuo teroristų išpuolių ir atitinkamų asmens teisių apsaugos pusiausvyrą. Mano nuomone, šiandien Europos Parlamento Tarybai suteiktais įgaliojimais derėtis pritariama šiam požiūriui.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Pritariau šiai rezoliucijai, nes svarbu turėti susitarimą, kuris padėtų tiek Europai, tiek Jungtinėms Valstijoms stiprinti kovą su terorizmu piliečių saugumo sumetimais nepažeidžiant teisinės valstybės principo. ES dar reikia nustatyti pagrindinius principus ir nurodyti, kaip ji apskritai bendradarbiaus su JAV kovos su terorizmu tikslais. Todėl Komisijos ir Tarybos pareiga – iširti būdus nustatyti skaidrią ir teisiškai pagrįstą procedūrą, pagal kurią būtų suteikiamas leidimas perduoti ir atrinkti atitinkamus duomenis, taip pat vykdomas keitimasis duomenimis ir keitimasis duomenimis priežiūra. Išvardyti veiksmai turi būti atliekami visapusiškai laikantis reikalingumo ir proporcingumo principų ir su pagrindinėmis teisėmis susijusių reikalavimų pagal ES teisę, o tai padėtų užtikrinti visapusišką atitinkamų Europos Sąjungos teisės aktų taikymą.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Privalome siekti transatlantinio bendradarbiavimo stiprinimo teisingumo, laisvės ir saugumo srityse geriant žmogaus teises ir pilietines laisves. Žmonių duomenų apsaugos sistema turi būti vykdoma skaidriai bei nedviprasmiškai. Europos teisiniai reikalavimai dėl asmeninės informacijos teisingo, proporcingo ir teisėto tvarkymo yra nepaprastai svarbūs ir būtina visada jų laikytis. Keitimasis tiksliniais duomenimis šiuo metu nėra įmanomas. Sprendimuose turėtų būti numatyta perduodamų duomenų apimtį apribojimai, duomenų, kuriuos paskirtieji tiekėjai gali filtruoti ir atrinkti, rūšių ir duomenų, kurie gali būti perduodami, išvardijimas. Todėl ypatingai svarbu raginti Tarybą ir Komisiją iširti būdus, kaip nustatyti skaidrią ir teisiškai pagrįstą procedūrą, pagal kurią būtų suteikiamas leidimas perduoti ir atrinkti

atitinkamus duomenis, taip pat vykdomas keitimasis duomenimis ir keitimosi duomenimis priežiūra. ES ir JAV susitarime turi būti numatytos griežtos įgyvendinimo ir priežiūros apsaugos priemonės, susijusios su kiekvieną dieną perduodamų duomenų atranka, JAV institucijų prieiga prie pagal susitarimą perduotų duomenų ir naudojimosi šiais duomenimis. Turėtų būti numatyta atitinkama ES paskirta institucija, kuri stebėtų kaip vykdomos šios priemonės.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Kaip nacionalinė valstybė, Rumunija pritarė susitarimo dėl SWIFT patvirtinimui. Tačiau Europos Parlamentas laikėsi nuomonės, kad pirma susitarimo versija, dėl kurios susitarė Komisijos atstovai ir JAV administracija, pažeidžiamos Europos piliečių teisės, nes jų duomenys buvo apdorojami dideliais masyvais, o ne konkrečiu pagrindu, kai kyla įtarimų. Svarbu, kad naujame susitarime, dėl kurio Vašingtone neseniai susitarė ES ir JAV Kongreso atstovai, būtų atkeiptas dėmesys į Europos Parlamento susirūpinimą. Visada bus pavojus, kad nauja susitarimo versija taip pat bus atmesta, jeigu ji toliau prieštarauja Europos žmogaus teisių chartijai.

Europos Parlamentas žino, kad šis susitarimas svarbus net Europos saugumui. Todėl aiškėja, kad Parlamento narių prieštaravimai susiję su susitarimo turiniu, o ne forma. Dėl Lisabonos sutarties įsigaliojimo Europos Parlamentas įgijo didesnius įgaliojimus priimti sprendimus. Šiai institucijai įprasta naudotis savo prerogatyvomis ir stebėti, ar nepažeidžiami Europos Sąjungos piliečių interesai. Tačiau jeigu Europos teisės aktuose išdėstyta požiūrį kietinama išsaugoti būsimoje susitarimo versijoje, jis bus patvirtintas. Kova su terorizmu ir įtartinų banko pervedimų nustatymas kaip niekada anksčiau yra viena svarbiausių ES prioritetinių užduočių.

Françoise Castex (S&D), raštu. – (FR) Po to, kai 2010 m. vasario mėn. Europos Parlamentas atmetė susitarimą dėl SWIFT, Europos Sąjungai ir Jungtinėms Valstijoms reikia susitarti dėl naujo susitarimo dėl banko duomenų perdavimo kovos su terorizmu tikslais. Vasario mėn. atmesdami susitarimą mes, Parlamento nariai, atsisakėme leisti tęsti didelio masto ir nekontroliuojamą duomenų perdavimą į Jungtinių Valstijų izdo departamentą. Balsavau už šią rezoliuciją norėdamas paveikti naują įgaliojimą, kurį Europos Komisija turės tam, kad galėtų derėtis dėl naujo susitarimo su Jungtinėmis Valstijomis. Iš esmės mes prašome persvarstyti „didelio kiekio“ asmens duomenų perdavimą, kad jis būtų atliekamas kryptingiau, kad būtų numatytas teisinis žalos atlyginimas, kad duomenys būtų laikomi kuo trumpiau ir kad keitimasis duomenimis būtų atliekamas abipusiškumo pagrindu. Asmens duomenų apsaugos klausimas – svarbus Europos Parlamentui klausimas. Todėl buvome labai budrūs oro transporto keleivių duomenų perdavimo klausimu. Mes visiškai apsaugosime pagrindines mūsų bendrapiliečių teises.

Proinsias De Rossa (S&D), raštu. – Pritariau rezoliucijai dėl naujos Komisijos rekomendacijos Tarybai leisti pradėti derybas su Jungtinėmis Valstijomis dėl finansinių mokėjimų pranešimų duomenų perdavimo kovos su terorizmu tikslais. Pagal naujas Lisabonos sutarties nuostatas 2009 m. lapkričio mėn. pasirašytam Europos Sąjungos ir JAV laikinajam susitarimui turi pritarti Europos Parlamentas. Balsavau prieš šį susitarimą, kurį blokavo Parlamentas, susirūpinęs privačiomis Europos piliečių ir įmonių teisėmis, kurioms iškilo pavojus dėl nereglamentuotos keitimosi duomenimis dideliais kiekiais tvarkos. Su terorizmu reikia kovoti ryžtingai, tačiau negalima leisti, kad naudojamomis priemonėmis būtų sukurta piliečių teisių, kurios pirmiausia yra svarbiausias teroristų išpuolių tikslas, nesaugumo aplinka. Reikia, kad bet koks naujas susitarimas priklausytų nuo pagrindinių principų, pvz., griežto keitimosi duomenimis apribojimo iki būtino kovos su terorizmu tikslais, o Europos institucijos turi užtikrinti teisminę priežiūrą ir pagrindinių teisių reikalavimų pagal ES teisę laikymąsi. Susitarimas turi būti ribotos trukmės ir jį turi būti galima nedelsiant nutraukti, jeigu būtų nesilaikoma kokio nors įsipareigojimo.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Balsavau prieš šį konkretų pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes jame neatmetamas keitimasis duomenimis dideliais kiekiais su JAV ir kitomis šalimis vykdamą vadinamąją kovą su terorizmu. Jame taip pat neraginama reikalauti tarptautiniu mastu privalomo ES ir JAV susitarimo dėl keitimosi informacija sistemos siekiant užtikrinti teisę. Galiausiai dėl to, kad Europos Parlamentui reikės patvirtinti parengtą susitarimo projektą, būtų nepriimtina pradėti net neoficialias derybas be jo visateisio ir nešališko dalyvavimo.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Balsavau prieš ES ir Jungtinių Valstijų pasirašytą laikinąjį susitarimą dėl finansinių duomenų apie Europos piliečius tvarkymo ir perdavimo ne tik dėl to, kad jis akivaizdžiai blogas, kadangi leidžia suabejoti pagarba būtinumo ir proporcingumo principams, taip pat Europos finansinių duomenų vientisumu ir saugumu, bet ir dėl to, kad Parlamentui buvo nesuteikta galimybė tinkamai pasinaudoti savo prerogatyvomis. Manau, kad reikia gerinti transatlantinį bendradarbiavimą visose atitinkamose srityse, ypač laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje, tačiau tai galima pasiekti tik tada, kai visiškai laikomasi pagrindinių principų, pvz., proporcingumo, būtinumo ir abipusės naudos. Šiomis aplinkybėmis turiau pagirti

tiek Komisiją, tiek Tarybą už jų naują poziciją bendradarbiavimo su Parlamentu atžvilgiu. Tikiuosi, kad kartu mums pavyks nustatyti pagrindinius principus, kurie turi nukreipti ir palengvinti ES ir Jungtinių Valstijų bendradarbiavimą kovojant su terorizmu. Nekantriai laikiu Parlamento delegacijos vizito į Vašingtoną išvadų ir tikiuosi, kad šiuo atveju mes taip pat galėsime pamatyti, kaip pradedamas naujas skyrius.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už šią rezoliuciją, taip pat turiu pakartoti, kad ES ir JAV bendradarbiavimas kovojant su terorizmu, lygiai taip pat, kaip konkretaus ES ir JAV susitarimo šioje srityje pasirašymas, yra nepaprastai svarbus. Šis susitarimas nuolat turi būti Parlamento dėmesio centre. Taryba ir Komisija kiekviename derybų ir šio susitarimo pasirašymo etape privalo informuoti Europos teisėkūros instituciją. Europos Parlamentas ne kartą išreiškė savo poziciją šiuo klausimu.

Kita svarbia rezoliucijos nuostata nustatoma, jog reikia, kad bet kokią prašymą perduoti duomenis patvirtintų Europos teisminė institucija. Duomenų perdavimas turi būti pagrįstas ir vykti skaidriai. Turi būti užtikrintos piliečių teisės, pvz., leidimas susipažinti su duomenimis, iš dalies juos pakeisti ir ištrinti, taip pat gauti kompensaciją ir žalos atlyginimą bet kokio jų privatumo pažeidimo atveju.

Noriu pabrėžti, kad reikia rasti duomenų perdavimą ribojantį sprendimą, kuriuo būtų leidžiama keistis tik įtariamų terorizmu asmenų duomenimis. Svarbu, kad susitarime būtų laikomasi abipusiškumo ir proporcingumo principų ir kad jis būtų nedelsiant nutrauktas, jei prisiimti įsipareigojimai būtų nevykdomi. Tvirtai tikiu, kad TVR taryba atsižvelgs į rekomendacijas, pateiktas šioje rezoliucijoje.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už šią rezoliuciją, nes manau, kad į bet kokią ES ir Jungtinių Valstijų šios srities susitarimą taip pat turi būti įtrauktos įgyvendinimui ir priežiūrai taikomos griežtos saugos priemonės, kurių laikymąsi turi stebėti atitinkama ES paskirta institucija. Tik taip galima užtikrinti, kad šie duomenų perdavimai nebūtų nukrypimas nuo principų, kuriais grindžiami ES teisė ir praktika.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Tarptautinis teisinis ir transatlantinis bendradarbiavimas svarbus kovojant su terorizmu. Todėl reikėtų palankiai vertinti galiojantį ilgalaikį Europos Sąjungos ir Jungtinių Valstijų susitarimą, susijusį su terorizmo finansavimo prevencija. Nepaisant to, toks susitarimas negali kelti pavojaus fizinių ir juridinių asmenų sandorių privatumui. Dėl šios priežasties Europos teisiniai reikalavimai dėl teisingo, būtino, proporcingo ir teisėto asmeninės informacijos tvarkymo yra nepaprastai svarbūs, todėl turi būti toliau taikomi bet kuriomis aplinkybėmis.

ES privalo nustatyti pagrindinius principus, reglamentuojančius bendro bendradarbiavimo su JAV kovos su terorizmu tikslais formas ir informacijos apie jos piliečių sandorius, kurie laikomi įtartinais arba neteisėtais, perdavimo mechanizmus. ES ir JAV teisinio bendradarbiavimo susitarimas, susijęs su terorizmo finansavimo prevencija, turi būti pasirašytas užtikrinant, kad atliekant asmens duomenų perdavimus būtų gerbiamos Europos piliečių ir įmonių teisės ir laisvės ir kad būtų užtikrintas jų saugumas, nekeliant nereikalingo pavojaus jų sandorių privatumui.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdamas į JAV ir ES pasirašyto laikinojo susitarimo sąlygas pripažinau transatlantinio bendradarbiavimo kovojant su tarptautiniu nusikalstamumu ir terorizmu būtinybę. Pabrėžiau, kad šis bendradarbiavimas turėtų vyksti abipusio pasitikėjimo pagrindu ir atsižvelgiant į abipusiškumo, proporcingumo ir pagarbos piliečių teisėms principus. Vis dėlto saugumas neturėtų būti iškeliamas virš kitų teisių, laisvių ir garantijų, o veikiau turi būti su jais suderinamas. Nepriimtina, kad Portugalijoje policija asmens banko duomenis gali gauti tik pagal orderį, o milijonai Europos asmens duomenų JAV policijai perduodama svarstyti ir analizuoti be jokios teismų kontrolės. Todėl balsavau prieš laikinąjį susitarimą. Nepaisant to, naujas pasiūlymas dėl rezoliucijos, apie kurį kalbama, rodo naują Komisijos ir Tarybos poziciją bendradarbiavimo su Parlamentu požiūriu. Tikiuosi, kad būsime ES ir JAV bendradarbiavimas kovojant su terorizmu grindžiamas proporcingumo, būtinumo ir abipusiškumo principais.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Po didelio ES susitarimo su Jungtinėmis Valstijomis dėl SWIFT projekto pralaimėjimo pas mus sugrįžo rezoliucija, kuri verta mūsų griežčiausios kritikos, nes joje sutinkama su idėja keistis dideliais duomenų kiekiais vadinamojoje kovos su terorizmu srityje. Daugelis specialistų tvirtino, kad pagal tokį susitarimą nebūtų užtikrinta teisių, laisvių ir garantijų apsauga. Vadinamasis susitarimas dėl SWIFT ir bendrasis susitarimas dėl duomenų apsaugos ir keitimosi duomenimis yra grėsmė saugumui, o ne saugumo garantija.

Duomenų apsauga, kompetencijos, teisės aktai ir privatumas – skirtingai suprantami dalykai, kai kalbama apie ES ir JAV santykius. Prieš suteikiant Komisijai naują įgaliojimą būtina išsiaiškinti šiuos klausimus.

Nepaisant to, dauguma šio Parlamento narių suteikė Komisijai tikrą veiksmų laisvę, nustatę tokius dviprasmiškus apribojimus, kaip proporcingumas arba abipusiškumas. Taip atveriamą tikrą Pandoros skrynias, palyginti su laisve, ir padedama atimti funkcijas iš valstybių narių, pvz., sprendimo dėl duomenų apie savo piliečius perdavimo priėmimo funkciją, kuri suteikiama vadinamajai Europos viešajai teisminei institucijai.

Didelio kiekio duomenų saugojimo ir perdavimo atveju nėra galimybės užtikrinti proporcingumo ir abipusiškumo, nes toks užtikrinimas susijęs su nemažai nekontroliuojamų pavojų, ypač susijusių su tuo, kas turi teisę naudotis duomenimis, kaip duomenys naudojami ir koku tikslu.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už tai, kad Europos Komisija turėtų didesnius įgaliojimus derėtis su JAV valdžios institucijomis SWIFT klausimu. Iš tiesų privalome gauti patikinimą, kad būtų išsklaidytos dvi svarbios abejonės – duomenų perdavimo dideliais kiekiais klausimas ir galimybė europiečiams turėti teisę kreiptis dėl žalos atlyginimo Jungtinėse Valstijose. Todėl manau, kad šiuos įgaliojimus prieš juos patvirtinant reikėtų gerokai pakeisti, kitaip derybų pabaigoje vėl būsiu priversta balsuoti prieš šį susitarimą, kaip jau dariau anksčiau.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Balsuoju prieš šį tekstą, kuriame pritariama galimybei sudaryti Europos ir Jungtinių Valstijų susitarimą dėl SWIFT duomenų perdavimo. Dabartinėmis sąlygomis neįmanoma išfiltruoti duomenų, kurie bus siunčiami JAV valdžios institucijoms. Taigi JAV valdžios institucijos iš dalies turės galimybę pasinaudoti privačiais duomenimis, siunčiamais kaip skubi priemonė dėl terorizmo grėsmės, kuri, nors ir tikra, vis dar naudojama imperialistiniais tikslais. Be to, šiame tekste iš Jungtinių Valstijų nereikalaujama abipusiškumo, o tik drįstama nuolankiai atkreipti dėmesį, kad tai būtų normalu. Paversti Europą Jungtinių Valstijų vasale būtų visiškai nepriimtina. Dar nebuvo palankesnio laiko Europai patvirtinti savo nepriklausomumą nuo Jungtinių Valstijų.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Kova su terorizmu yra tiek ES, tiek likusios demokratinio pasaulio dalies rūpestis. Sėkmei šioje kovoje svarbus bet koks mechanizmas, kuris galėtų padėti atskleisti galimus išpuolius. SWIFT susitarimas – labai galinga kovos su terorizmu priemonė, nes juo suteikiama galimybė gauti privilegijuotą finansinę informaciją apie tarp šalių pervedamas sumas. Šio susitarimo su Jungtinėmis Valstijomis atnaujinimas yra unikali galimybė ES veiksmingai prisidėti prie naujų teroristų ir galimų išpuolių atskleidimo. Šiuo metu yra didžiulis JAV noras bendradarbiauti: ji propaguoja susitarimą, kuriuo būtų veiksmingai apsaugomi perduoti duomenys ir kuriuo būtų užtikrintas maksimaliai įmanomas abipusiškumas.

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) Balsavau prieš šią bendrą rezoliuciją Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos ir Europos konservatorių ir reformuotojų frakcijos vardu, nes tekste pritariama galimybei sudaryti 27 valstybių narių ir Jungtinių Valstijų susitarimus dėl banko duomenų perdavimo kovos su terorizmu dingstini. Dabartinėmis sąlygomis Jungtinių Valstijų valdžios institucijos neturėtų turėti galimybės gauti didelį kiekį privačių duomenų apie milijonus europiečių. Manau, kad Jungtinių Valstijų reikalavimas nepriimtinas ir kelia pavojų Europos piliečių laisvėms ir teisėms. Šiuo pasiūlymu konservatyviosios jėgos mėgina mus priversti atstovauti JAV interesams visiškai negalvojant apie mūsų piliečių saugumo ir privatumo apsaugą. Europos Parlamentas negali leisti, kad europiečių pilietinės teisės ir laisvės būtų pažeidžiamos prisidengiant kovos su terorizmu tikslais.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Pasiūlyme dėl rezoliucijos dėl derybų dėl naujo SWIFT susitarimo yra daug išsamių pasiūlymų, kaip ateityje būtų galima gerinti duomenų apsaugą suteikiant galimybę Jungtinėms Valstijoms gauti finansinių mokėjimų pranešimų duomenis. Tai labai palankiai vertintina. Tačiau kartu jame nutylėtas esminės tokio masinio įsibrovimo į privatumą būtinybės klausimas. Tai yra aiškiai paprasčiausiai išgalvota. Tačiau neaišku, ar taip galime veiksmingai pasipriešinti terorizmo reiškiniui. Taip pat neaišku, kaip didesnės duomenų apsaugos reikalavimą ketinama praktiškai įgyvendinti. Iš ankstesnės ir bendros patirties žinome, kad duomenys naudojami kuo plačiausiai ir dažnai taip pat naudojami pelno tikslu. Todėl iš esmės nepritariu asmeniškų duomenų perdavimui, todėl taip pat balsavau prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) Šiandien balsavau už Parlamento rezoliuciją, kuriai taip pat pritarė dauguma frakcijų ir kurioje yra Parlamento keliamos sąlygos, kad būtų ratifikuotas naujas SWIFT susitarimas, ir už naujo derybų su JAV raundo pradžią. Parlamento tikslas – nustatyti lanksčias transatlantinio bendradarbiavimo skatinimo taisykles, kurios padėtų kovoti su terorizmu ir sukurti duomenų perdavimo sistemą, kuria Europos Sąjungos piliečiai galėtų pasitikėti. Vienas iš jautriausių derybų klausimų, kuriam turi būti skiriamas ypatingas dėmesys, – perduodamų duomenų kiekio sumažinimas. Siekiant šio tikslo reikia, kad į naują susitarimą būtų įtraukta daug garantijų, skirtų Europos teisės akto, kuriais apsaugomi Europos

piliečių asmens duomenys, atitiktai užtikrinti. Be to, kaip nurodyta rezoliucijoje, svarbu, kad ES piliečiams būtų pasiūlytas geresnis apeliacijų mechanizmas, kad jie galėtų veiksmingiau ginti savo teises.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Susilaikiau per balsavimą dėl rezoliucijos dėl SWIFT (TFSP). Tačiau ji buvo patvirtinta labai didele balsų dauguma (nevardinis balsavimas). Mūsų frakcija susilaikė balsuojant, nes svarbiausi mūsų pakeitimai buvo atmesti, t. y. 8 pakeitimas, kuriame prašoma, kad duomenų perdavimui būtų taikomas teismo leidimas, ir 9 pakeitimas, kuriame prašoma, kad Susitarimas dėl savitarpio teisinės pagalbos (SSTP) būtų naudojamas terorizmo finansavimo sekimo programos (TFSP) tikslais. Taip pat buvo atmesti kiti svarbūs Verts/ALE pakeitimai: ES terorizmo apibrėžtis vietoj ES apibrėžties, tolesnio duomenų perdavimo trečiosioms šalims arba institucijoms draudimas ir duomenų saugojimo laikotarpio apribojimai. Atsižvelgiant į ES ir JAV derybas dėl naujo susitarimo dėl TFSP, vis dėlto rezoliuciją galima vertinti kaip gana stiprų signalą po to, kai paskutinį vasario mėn. buvo atmetas ankstesnis susitarimas (pritarimo procedūra), nors, mūsų nuomone, šią dieną patvirtintas tekstas yra žingsnis atgal, palyginti su paskutinį rugsėjo mėn. patvirtinta Parlamento rezoliucija.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Kova su terorizmu ir jos finansavimas yra neišvengiama tikrovė, kuri nusipelno mūsų viso dėmesio, todėl transatlantinis bendradarbiavimas būtinas. Ankstesniam bandymui sudaryti Europos Sąjungos ir Jungtinių Valstijų susitarimui dėl duomenų tvarkymo ir perdavimo trūko proporcingumo, abipusiškumo ir skaidrumo.

Šiame pasiūlyme dėl rezoliucijos reikalaujama patvirtinti bendrą teroristinės veiklos apibrėžtį ir išaiškinti sampratą „neatrinkti duomenys“. Jame taip pat pakartota, kad reikia naudoti būtinumo principą siekiant apriboti keitimąsi informacija, taip pat kartu griežtai riboti tokių keitimųsi laikotarpį, reikalingą dėl jų tikslo.

Dabar siūloma nemažai garantijų, kurios grindžiamos Europos teisėkūros praktika ir kuriomis užtikrinama didesnė pagrindinių piliečių teisių apsauga. Pastangos dedamos ne tik siekiant išsaugoti nediskriminavimo principą taikant duomenų tvarkymo procedūrą, bet ir siekiant įsteigti Europos instituciją, kuri sugebėtų priimti ir prižiūrėti Jungtinių Valstijų prašymus. Balsavau už šį pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes suprantu, kad šiuo metu dedami pagrindai suteiks galimybę pradėti derybas, kurios bus palankios subalansuotam Europos Sąjungos ir Jungtinių Valstijų susitarimui.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos: (B7-0244/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Pritariau šiai rezoliucijai. Nors mūsų skaitmeniniame amžiuje duomenų apsauga, teisė į informacinį apsisprendimą, asmens teisės ir teisė į privatų gyvenimą tapo vertybėmis, kurios yra vis svarbesnės ir todėl turi būti itin saugomos. Siekiant šias teises tinkamai apsaugoti turėtų būti užtikrinta, kad bet koks asmens duomenų perdavimas iš ES ir jos valstybių narių trečiosioms šalims saugumo sumetimais būtų grindžiamas tarptautiniais susitarimais, turinčiais įstatymo galią. Be to, PNR duomenų naudojimas turėtų būti grindžiamas tais pačiais principais, kuriais būtų paremti susitarimai su trečiosiomis šalimis, ir turėtų atitikti Europos duomenų apsaugos reikalavimus.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Pritariau šioje Europos Parlamento rezoliucijoje išdėstytiems pasiūlymams, kad prieš priimant naują teisinę priemonę turi būti atliktas poveikio privatumui įvertinimas ir pagrįstas proporcingumas, kadangi būtina įvertinti, ar esamos teisinės priemonės yra nepakankamos. Šiandieniniame pasaulyje, kuriame technologijos ir judumas yra esminiai bruožai, asmens teisės ir teisė į privatumą yra tapusios vertybėmis, kurias būtina užtikrinti ir atidžiai saugoti. Sutinku su Parlamento raginimu, jog reikalingas išankstinės informacijos apie keleivius ir keleivių duomenų įrašo priemonių ištyrimas, nes kovojant su nusikalstamumu tuo pačiu turi būti užtikrinta, kad esamos priemonės būtų proporcingos ir nepažeistų asmens pagrindinių teisių. Taigi keleivio duomenų perdavimas turi atitikti Europos Sąjungos duomenų apsaugos standartus ir duomenys privalo būti naudojami tik konkrečių nusikaltnių ar pavojų atžvilgiu. Atsižvelgiant į tai, kad keleivių duomenų įrašai naudojami saugumo tikslais, duomenų perdavimo sąlygos turi būti nustatytos tarptautiniuose susitarimuose su ES, užtikrinant ES piliečiams ir oro linijų bendrovėms teisinį tikrumą. Taip pat naujuose ES susitarimuose reikia nustatyti tinkamas priežiūros ir kontrolės priemonės, kurių pagalba būtų galima koordinuoti keleivių duomenų įrašų perdavimą bei naudojimą.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Pastaraisiais metais nuolatinį rūpestį kelia būtinybė pasiekti suderintą susitarimą su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl keleivio duomenų įrašų duomenų perdavimo. Dabartinėje derybų proceso padėtyje vis dar nėra tikros teisinės duomenų apsaugos Jungtinėse Amerikos Valstijose, nes šie duomenys gali būti saugomi daugelį metų po saugumo patikros ir nėra jokios teisinės apsaugos ne JAV piliečiams. Su Australija ir Kanada pasiekti susitarimai daug priimtinesni, nes juose labiau paisoma

proporcingumo principo, nes duomenų prieinamumas ribojamas teismine kontrole atsižvelgiant į duomenų rūšį, laiką ir mastą. Tik laikydamiesi nuoseklaus požiūrio ir nustatydami bendrus principus ir taisykles dėl PNR duomenų naudojimo galėsime išeiti iš šios aklavietės ir imtis tolesnių veiksmų siekdami sudaryti kokius nors tarptautinius susitarimus šioje srityje su šiomis trimis šalimis ar nagrinėdami gausybę panašių prašymų, kurių netrukus gausime. Pritariu bendram pasiūlymui atidėti balsavimą dėl Parlamento sutikimo tikėdamasis, kad skyrus dar šiek tiek laiko derybomis būtų galima išspręsti klausimus, kuriuos Parlamentas visada kėlė.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Diskusijos dėl transatlantinių skrydžių keleivių duomenų, kuriuos perduoda oro transporto bendrovės, perdavimo buvo opi problema Europos Sąjungos santykiuose su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, Australija ir Kanada ir jos susijusios su viena iš šiandienos dilemų.

Viena vertus, niekas neabejoja, kad būtina reikia apsaugoti kiekvieno piliečio duomenų privatumą ir konfidencialumą. Kita vertus, mažai kas paneigtų, jog gyvename laikais, kai dėl žmonių saugumui keliamo pavojaus reikia ne tik geresnio keitimosi informacija tarp policijos institucijų kovoje su nusikalstamumu, bet ir geresnio šios informacijos apdorojimo, kad ja būtų geriau pasinaudota kovojant su organizuotu nusikalstamumu ir visų pirma terorizmu. Tikiuosi, kad Europos Parlamento sprendimas dėl proceso atidėjimo leis pasiekti tinkamą pusiausvyrą tarp šių vertybių.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Dabartinėje derybų proceso padėtyje vis dar nėra veiksmingos teisinės duomenų apsaugos Jungtinėse Amerikos Valstijose, nes šie duomenys gali būti saugomi daugelį metų po saugumo patikros ir nėra jokios teisinės apsaugos ne JAV piliečiams. Todėl pritariu bendram pasiūlymui atidėti balsavimą dėl Parlamento sutikimo tikėdamasis, kad skyrus dar šiek tiek laiko derybomis būtų galima išspręsti klausimus, kuriuos šia tema šie rūmai visada kėlė.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Pritariu šiai rezoliucijai, kad parodyčiau savo susirūpinimą dėl PNR duomenų (duomenys, kurie iš esmės yra visiškai komerciniai) naudojimo, dėl kurio vyksta derybos siekiant susitarimo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis ir Australija (kovos su nusikalstamumu tikslais). Manau, kad prieš pasirašant bet kokį susitarimą dėl duomenų perdavimo trečiosioms šalims būtų išmintingiau visų pirma padirbėti rengiant bendras tokio pobūdžio susitarimų nuostatas, išdėstant minimalias sąlygas, pvz., teisinius apribojimus, tvirtą teisinį pagrindą, duomenų apsaugos reikalavimus ir ribotą saugojimo laiką. Taip pat turime ginti Europos piliečių teisę, kad neteisingi duomenys būtų sunaikinti ir kad remiantis abipusiškumo principu Europa gautų priėjimą prie mūsų partnerių duomenų. Todėl tikiuosi, kad diskusijos tęsis.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Balsuosiu už šį tekstą. Jame siūloma nepritari dabartiniams susitarimams su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis ir Australija dėl Europos oro transporto keleivių vadinamųjų PNR duomenų. Taip perduodant duomenis pažeidžiama Europos piliečių judėjimo teisė. Frakcija, kuriai priklausau, šiuo klausimu turi patirties: vienam iš darbuotojų, aktyviam žmogaus teisių gynėjui, buvo visiškai uždrausta lankytis Jungtinėse Amerikos Valstijose ar skristi per jų teritoriją po to, kai jis buvo įtrauktas į juodąjį galimų teroristų sąrašą. Tokie susitarimai mums kelia tokio pobūdžio savavališko laisvių apribojimo pavojų. Teroristinių aktų nutinka. Tačiau jų niekada negalima naudoti kaip dingsties apriboti pagrindines laisves.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Keleivio duomenų įrašai (PNR) yra dar vienas ginklas kovojant su terorizmu. Pagal Lisabonos sutartį Parlamentas dar kartą raginamas dalyvauti derybose dėl naujo ES, JAV, Australijos ir Kanados susitarimo dėl PNR. Kaip didelė kovos su terorizmu šalininkė ES pasirengusi derėtis dėl bet kokio susitarimo, kuris šioje kovoje gali būti veiksmingas. Vis dėlto Europos Sąjunga nekels pavojaus pilietinėms laisvėms ir pagrindinėms teisėms.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Dėl jau minėtų priežasčių dėl SWIFT susitarimo nepritariu duomenų perdavimui visų pirma tuo atveju, jeigu iš tikrųjų negali būti įrodyta, kad šie duomenys bus tikslingai naudojami, arba jeigu negalima išvengti netinkamo duomenų naudojimo. Pasiūlyme dėl rezoliucijos išsamiai kalbama apie galimus pavojus ir rekomenduojama atidėti balsavimą dėl prašymo pritarti susitarimams dėl keleivio duomenų įrašų su JAV ir Australija. Todėl balsavau už šį pasiūlymą.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) Sukurti bendrą keleivio duomenų įrašų modelį, kuris bus naudojamas PNR susitarimuose su visomis suinteresuotomis šalimis, ir atidėti balsavimą dėl prašymo pritarti susitarimams su JAV ir Australija, atrodo, yra geriausias sprendimas. Skubotumas, dėl kurio galėtų būti priimtas neigiamas sprendimas dėl PNR susitarimų su JAV ir Australija, sustabdytų duomenų srautą ir dėl to gali būti panaikintos nusileidimo teisės, o tai sukeltų pražūtingus padarinius oro transporto bendrovėms. Šiandien visų Parlamento frakcijų pateiktame pasiūlyme dėl bendros rezoliucijos, už kurį aš taip pat balsavau, pagrįstai tvirtinama, kad PNR susitarimuose turi būti atsižvelgiama į minimalius reikalavimus, kurie yra

neginčytini. Svarbiausias tikslas – keleivio saugumas, tačiau jo negalima siekti privataus gyvenimo ir asmens duomenų apsaugos principų laikymosi sąskaita. Duomenų rinkimo, kuris visada turi būti atliekamas laikantis proporcingumo principo ir paisant būtinumo sumetimų, apribojimas yra labai svarbus keleivio duomenų perdavimo požiūriu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją. PNR rezoliucija priimta labai didele balsų dauguma ir mums pritariant. Joje raginama atidėti balsavimą dėl sutikimo dėl Keleivio duomenų įrašų susitarimų su JAV, Kanada ir Australija, kol bus gautos tvirtesnės garantijos dėl duomenų apsaugos, saugojimo laikotarpio, apribojimų dėl tikslo, kuriuo naudojami duomenys, parlamentinės kontrolės, teisminės kontrolės, teisės gauti duomenis ir teisių gynimo priemonių.

Bendras pasiūlymas dėl rezoliucijos (RC-B7-0238/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Nepritariau šiai rezoliucijai, nes dėl jos kilo didelis susirūpinimas Europos Parlamente ir už jo ribų. Pripažįstama, kad cianidas yra labai nuodinga cheminė medžiaga, naudojama aukso kasybos pramonėje, laikoma pagrindiniu teršalu ir galinti sukelti katastrofiškų ir nepataisomų padarinių žmogaus sveikatai ir aplinkai. Dėl šios cheminės medžiagos įvyko didžiausia ekologinė nelaimė Vidurio Europos istorijoje. Deja, nėra nustatyta jokių aiškių taisyklių ES lygmeniu ir cianidas toliau naudojamas aukso kasyboje, taip keldamas didelį pavojų darbuotojams ir aplinkai. Manau, kad tik visiškai uždraudus cianido kasybos technologijas galima apsaugoti mūsų vandens išteklius ir ekosistemas nuo taršos cianidu.

Elena Băsescu (PPE), raštu. – (RO) Nesu EP narė iš Vengrijos, ginanti šios šalies interesus ir todėl remianti J. Áderį, taip pat nesu NVO darbuotoja. Esu EP narė iš Rumunijos, ginanti savo šalies interesus.

Todėl prieš ragindama uždrausti cianido technologijų naudojimą kasyboje jaučiu esanti įpareigota paprašyti, kad būtų atliktas tyrimas dėl šios technologijos naudojimo poveikio.

Rezoliucijos pateikėjai turėjo pareigą pasiūlyti alternatyvą, kurią ekonominiu požiūriu būtų galima įgyvendinti ir kuri būtų ne tokia nuodinga kaip ta alternatyva, kurią jie ragina visiškai uždrausti.

Išklausiusi Europos Komisijos atstovės Cecilio Malmström pareiškimą prieš dvi savaites ir po susitikimo su vietos bendruomenių atstovais (įskaitant *Roşia Montană* regiono miestų merus) susidariau nuomonę, kad reikia atlikti nuodugnų tyrimą ir išnagrinėti visas esamas galimybes prieš visiškai uždraudžiant šią technologiją.

Prieš priimdami sprendimą turime apsvarstyti visus šiuos klausimus: aplinkos apsauga, darbo vietų kūrimas, investicijų pritraukimas, taip pat ir alternatyvios, kitos nei kasyba, veiklos nevykdymas viso regiono gyventojams.

Galiausiai, balsavau prieš rezoliuciją ir pateikiau du pakeitimus, nes šioje rezoliucijoje išsakoma tik vienos partijos nuomonė ir paisoma tik jos interesų.

George Becali (NI), raštu. – (RO) Pritariu pakeitimui, kuriuo siekiama išbraukti rezoliucijos projekto, dėl kurio šiandien balsuojama, 4 dalį. Todėl balsavau už šį pakeitimą. Vis dėlto dėl kelių priešasčių balsavau prieš rezoliucijos projektą. Negalime reikalauti, kad Europos Komisija uždraustų naudoti cianido technologiją aukso kasyboje tam tikrose valstybėse narėse, pvz., Rumunijoje, kurioje glūdi daug nepanaudotų išteklių. *Roşia Montană* projektą verta remti atsižvelgiant į poveikį ekonominiu bei socialiniu požiūriais ir į tai, kad jis visiškai dera su apribojimais, kuriais siekiama apsaugoti aplinką ir archeologines vietas. Kaip EP narys pritariu, kad šiai vietai, atsižvelgiant į visas jos problemas, būtų sudaryta galimybė. Esu tvirtai įsitikinęs, kad atsakingos nacionalinės valdžios institucijos susiderės dėl tam tikro licencijų mokesčio, kuris gali atgaivinti ir apsaugoti *Roşia Montană* regioną ir visas jo aukso atsargas. Rumunija, kaip valstybė narė, turi teisę kasti savo atsargas saugiai, užtikrindama aplinkos apsaugą ir kartu gaudama ekonominės ir socialinės naudos, proporcingos turimiems gamtos ištekliams.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), raštu. – (FR) Cianidas – tai labai pavojinga cheminė medžiaga, naudojama kasybos pramonėje nepaisant pavojaus, kurį ji kelia aplinkai ir žmogaus sveikatai. Prieš dešimt metų įvykus avarijai daugiau kaip 100 000 kubinių metrų cianidu užteršto vandens išsiliejo į upės baseiną iš aukso kasyklos. Dėl šio išsiliejimo įvyko viena iš didžiausių visų laikų ekologinių nelaimių Vidurio Europoje. Keletą metų nuodingos medžiagos kėlė pavojų ekologiškai pusiausvyrai, maisto grandinei ir pagrindiniams žmogaus poreikiams dėl vandens iš šių upių. Niekas negalėtų sutrukdyti tokiai nelaimei įvykti dar kartą. Europoje yra keletas kasybos projektų, kuriuose naudojamas cianidas. Nelaimė bet kada gali vėl nutikti. Tai tėra laiko ir žmogiško neatsargumo klausimas. Cianidu grindžiamai kasybai tereikia nedaug darbo jėgos, tačiau ji kelia didelį tikrų ekologinių nelaimių pavojų. Europos aplinkosaugos teisės aktuose įtvirtintas atsargumo principas

ir juose reikalaujama vykdyti prevenciją ir stebėti vandens taršą. Todėl balsavau už Parlamento rezoliuciją, kuria raginama uždrausti naudoti cianidą aukso kasyklose ES.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Pritariu ir balsavau už šį specialų pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes cianido kasybos technologijų naudojimo klausimas labai svarbus ir todėl veiksmy reikia imtis nedelsiant ir ryžtingai, be išsisukinėjimo. Iki šiol šiuo klausimu Komisija laikėsi labai laisvo požiūrio ir kartą tai turi pasikeisti. Ši problema susijusi su daugeliu šalių, su Europiečių sveikata ir aplinkos apsauga. Dėl cianido naudojimo kasyboje, kaip antai Rumunijoje ir kitose šalyse, nutikę įvykiai ir jų padariniai puikiai aprašyti ir kelia labai didelį nerimą. Kai Komisijai uždaviau klausimą dėl neseniai priimto sprendimo įkurti cianido naudojimui grindžiamą kasyklą Bulgarijoje, Komisijos atsakymas mano nuogaštavimus padidino. Deja, regis, šiuo metu cianidas gali būti naudojamas šiaurės Graikijoje trijose užsienio bendrovių investicijų programose. Galiausiai, per artimiausius šešis mėnesius Komisija turėtų pasiūlyti visiškai uždrausti naudoti cianidą ES, kad šis draudimas galėtų būti taikomas vėliausiai nuo 2012 m. pabaigos. Visos valstybės narės taip pat turėtų imtis veiksmy, kaip neseniai pasielgė Vengrija, kad būtų uždraustas cianido naudojimas.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją, kuria pritariama visuotiniam draudimui naudoti cianido kasybos technologiją, įsigaliosiančiam 2011 m. pabaigoje. Cianido taršos poveikis tarptautinio masto, todėl šis draudimas turi būti taikomas Europos lygmeniu. Pvz., 2000 m. daugiau kaip 100 000 kubinių metrų cianidu užteršto vandens ištekėjo iš aukso kasyklos Rumunijoje ir užtersė Rumunijos, Vengrijos, Serbijos ir Bulgarijos upes ir upelius. Tikimės, kad valstybės narės nutrauks paramą kasybos projektams, kuriuose naudojamos cianido naudojimui grindžiamos technologijos. Komisija taip pat turės skatinti pramonės vystymąsi šiuose regionuose, skirdama finansinę paramą pakaitinei ekologiškai pramonei veiklai, atsinaujinantiesiems energijos ištekliams ir turizmui.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt ir Cecilia Wikström (ALDE), raštu. – (SV) Švedijos aukso kasybos pramonėje cianidas naudojamas uždaroje sistemoje atsižvelgiant į aplinkos apsaugos reikalavimus. Jis nukenksminamas prieš vandenį išleidžiant iš sistemos ir geriausios turimos technologijos (GTT) užtikrina ribines vertes, kurios yra kur kas mažesnės už tarptautiniu mastu sutartą saugos lygį. Griežti saugumo reikalavimai neleidžia, kad cianidas darytų kokį nors poveikį aplinkai. Šios kasyklos padeda sukurti darbo vietas retai gyvenamose teritorijose ir iki šiol nebuvo galima sukurti alternatyvios technologijos. Taip pat ir šioje srityje reikia skatinti mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą, tačiau esamomis aplinkybėmis draudimas turėtų pražūtingus padarinius socialiniu ir ekonominiu požiūriais.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ir Marita Ulvskog (S&D), raštu. – (SV) Mes, socialdemokratai, plačiai veikiame siekdami, kad laipsniškai būtų atsisakyta pavojingų medžiagų naudojimo maiste, aplinkoje, gamyboje ir kitur. Cianidas yra viena šių pavojingų medžiagų ir akivaizdu, kodėl cianido naudojimas reguliuojamas. Švedijoje visais atvejais cianidas kasyboje naudojamas uždaruose procesuose ir jis naudojamas taip, kaip manoma esant saugu. Kitose ES vietovėse šios cheminės medžiagos naudojimas nėra taip griežtai kontroliuojamas.

Priėmėme sprendimą susilaikyti galutiniam balsavimui, nes negalime pritarti neapgalvotam visiškam draudimui, kuris taip pat sukels sunkumų kasybos pramonės šalyse, kuriose, manoma, cianidas naudojamas atsižvelgiant į saugumo reikalavimus. Vis dėlto norėtume, kad Komisija imtųsi neatidėliotinių veiksmy, kad cianido naudojimas būtų saugus, siekiant užtikrinti, kad visose valstybėse narėse būtų taikomi cianido naudojimo uždaruose procesuose principai ir ilguoju laikotarpiu cianido naudojimas gamyboje būtų laipsniškai uždraustas.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į itin didelį cianido naudojimo nuodingumą ir jo naudojimo kasyboje padarinius tiek jo naudotojams, tiek aplink esančiai faunai ir florai, reikia imtis veiksmy, siekiant uždrausti jo naudojimą kasyboje dėl pagausėjusių nuogaštavimų dėl užteršimo atvejų, turinčių pražūtingus padarinius žmonėms ir aplinkai. Nepaisant to, atsižvelgus į dabartinius poreikius kasybos pramonėje, draudimo negalima įvesti tuojau pat, todėl reikia išnagrinėti ir taikyti priemones, kuriomis siekiama sumažinti cianido naudojimo poveikį aplinkai.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šią rezoliuciją, nes joje siūloma iki 2011 m. pabaigos įvesti visuotinį draudimą naudoti cianido kasybos technologijas Europos Sąjungoje, ir todėl, kad suprantu, jog šiuo metu draudimas yra vienintelis patikimas būdas apsaugoti mūsų vandens išteklius ir ekosistemas nuo taršos, kuri kyla dėl cianido naudojimo kasyklose. Norėčiau pabrėžti, kad reikia įpareigoti tokią veiklą vykdančias įmones įsigyti draudimą, pagal kurį nelaimės ar sistemos veikimo sutrikimo atveju būtų atlyginama žala ir visos išlaidos, patirtos atkuriant vietovės pradinę padėtį ekologiniu ir cheminiu būklės požiūriais.

Françoise Grossetête (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už šį tekstą ir mane tenkina balsavimo rezultatai, nes cianidas labai nuodinga cheminė medžiaga, kuri gali sukelti katastrofiškus ir neatitaisomus padarinius aplinkai ir žmogaus sveikatai. Cianidas taip pat laikomas pagrindiniu teršėju pagal Vandens pagrindų direktyvą (VPD).

Ar reikia kam nors priminti, kad 2000 m. sausio mėn. daugiau kaip 100 000 kubinių metrų cianidu užteršto vandens išsiliejo iš aukso kasyklos *Baia Mare*, Rumunijoje ir užteršė Somešo, Tisos ir Dunojaus upes? Jis pražudė žuvis ir gyvuosius organizmus, o geriamasis vanduo buvo ilgai užterštas Rumunijoje, Vengrijoje, Serbijoje ir Bulgarijoje.

Ar reikia kam nors priminti, kad ši nelaimė dėl labai sunkių padarinių aplinkai vadinama antrąja Černobilio nelaime?

Jeigu paprastu bendru pasiūlymu dėl rezoliucijos nesilaikysime griežtos pozicijos pritardami visiškai cianido kasybos technologijų naudojimo Europos Sąjungoje uždraudimui, tuomet žinia, kurią perduodame Europos Komisijai, ateityje taps bereikšmė.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Kartais paprastai pirmenybė teikiama ne ekonominiams ir šališkumo interesams, bet aplinkos gerovei, gamtos paveldo ir žmogaus gerovės apsaugai. Rezoliucijoje tai pabrėžiama.

Europos Parlamentas šiandien parodė, kad visų pirma gina bendruosius interesus ir žmonių gerovę. Cianido kasybos technologijų naudojimas kelia pavojų, kurio negalime sau leisti, nes padariniai yra neatitaisomi.

Vis dėlto pritariu idėjai, kad tose srityse, kur cianido technologijos buvo uždraustos, pramonė būtų perorientuota suteikiant pakankamą finansinę paramą ekologiškiems pramonės sektoriams, taip pat atsinaujinantiesiems energijos ištekliams ir turizmui.

Tunne Kelam (PPE), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją, nes manau, kad Europoje cianido naudojimas kasyboje turėtų būti uždraustas. Cianidas yra aukso kasyboje naudojama labai pavojinga cheminė medžiaga. Ji kelia pavojų aplinkai ir žmogaus sveikatai. Didelės nelaimės praeityje parodė, kad užteršimas cianidu gali turėti neatitaisomų padarinių aplinkai ir žmogaus sveikatai. Šiuo požiūriu tvirtai pritariu, kad nedelsiant būtų uždrausta tokio pobūdžio kasyba, siekiant užtikrinti, kad nei dabar, nei ateityje niekam nekiltų pragaištingų cianido naudojimo kasyboje padarinių pavojus.

Marian-Jean Marinescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau prieš rezoliuciją dėl draudimo naudoti cianido kasybos technologijas įvedimo iki 2011 m. dėl kelių priežasčių. Sustabdyti dabartinius kasybos projektus, kuriuose naudojamos cianido technologijos, būtų skaudus smūgis šią technologiją naudojančioms valstybėms narėms (Suomijai, Švedijai, Ispanijai, Rumunijai, Bulgarijai ir Graikijai) ir cianidą gaminančioms valstybėms narėms (Belgijai, Jungtinei Karalystei, Čekijai ir Vokietijai). Europa taps visiškai priklausoma nuo aukso – tauriųjų metalų pramonėje ir elektronikos sektoriuje naudojamo metalo – importo. Apie 87 proc. pagaminamo cianido naudojama kituose pramonės sektoriuose nei kasyba, pvz., vitaminų, juvelyrinių dirbinių, lipalų, kompiuterių elektronikos detalių, ugniai atsparių termoizoliacinių medžiagų, kosmetikos gaminių, nailono, dažų, vaistų ir kt. prekių gamybai. Ekonomikos sektoriuje esama technologijų, kurios kelia pavojų žmogaus sveikatai ir aplinkai. Cianido technologija – tik viena jų. Nustatyti reikalavimai ir standartai, kad būtų sudarytos sąlygos tokią veiklą vykdyti saugiai, kad būtų išvengta neigiamų padarinių. Šis principas taip pat galioja kasybos technologijai. Reikia laikytis galiojančių teisės aktų. Neturime teisės uždrausti, tačiau turime teisę apsaugoti.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Vandens pagrindų direktyvoje ES aiškiai išdėstė tikslus dėl vandens išteklių, kuriuose neturi būti jokių cheminių medžiagų, kokybės. Tam, kad šie tikslai būtų pasiekti, labai svarbu uždrausti naudoti cianido kasybos technologijas. Turime pakeisti šią techniką ekologiška alternatyva, nes dėl cianido kasybos technologijų per pastaruosius 25 metus įvyko daugiau kaip trisdešimt didelių nelaimių.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau prieš šią rezoliuciją, nes 2006 m. direktyva, kuri galioja, užtikrinama maksimali aplinkos ir žmogaus sveikatos apsauga kasybos pramonėje naudojant cianido technologijas. Atsižvelgiant į griežtas direktyvos nuostatas dėl kasyklų atliekų ir į tai, kad nėra įgyvendinamų alternatyvų, nebūtina visiškai uždrausti cianido technologijų naudojimo aukso gavyboje.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už galutinį tekstą. Bendras pasiūlymas dėl rezoliucijos buvo priimtas tik su vienu nedideliu teigiamu papildymu (skatinančiu pramonės perorientavimą tose srityse, kur kasyba naudojant cianidą draudžiama). Bandymai vietoj raginimo „inicijuoti visišką uždraudimą“ tiesiog atlikti poveikio vertinimą vardiniu balsavimu (161/416) buvo atmesti, taip pat buvo atmestas pakeitimas, kuriuo siūloma paprasčiausiai „apsvarstyti“ draudimą (vardinio balsavimo rezultatai – 246/337). Mūsų

frakcijos kartu su S&D ir GUE/NGL frakcijomis pasiūlytas pakeitimas „pasiūlyti draudimą“ nurodant jo įsigaliojimo datą nebuvo priimtas (vardinio balsavimo rezultatai – 274/309). Galutinė rezoliucija priimta 524 balsavus už, 54 balsavus prieš ir 13 susilaikius (ALDE frakcija susilaikė, nes nebuvo priimtas pasiūlymas atlikti poveikio vertinimą).

Alf Svensson (PPE), raštu. – (SV) Vakar Europos Parlamente vykusiame balsavime dėl visuotinio draudimo Europos Sąjungoje naudoti cianido kasybos technologijas aš, kaip ir daugelis kitų EP narių iš Švedijos, balsavau prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos. Cianidas yra nuodingas ir labai svarbu, kad jį naudojant būtų laikomasi rekomendacijų dėl aplinkos ir išplovimo darbai būtų vykdomi uždaramame procese. Taip paprastai daroma Europoje ir tai sumažina kenksmingų medžiagų išmetimo pavojų. Visiškas draudimas kasyboje naudoti cianidą reikštų, kad Europos įskaitant ir Švediją, aukso kasyklos turėtų būti uždarytos. Mano nuomone, būtų neprotinga visiškai uždrausti naudoti cianidu grindžiamas kasybos technologijas, kol atsirastų alternatyvų, kurias būtų galima įgyvendinti techniniu, ekonominiu ir aplinkos požiūriais. Todėl balsavau prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos.

15. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

16. Pirmininko pareiškimai

Pirmininkas. – Mus pasiekė liūdna žinia dėl Suomijos piliečio tarptautinio žmogaus teisių stebėtojo Juri Antero Jaakolos nužudymo Meksikoje. Jis ir Meksikos aktyvistas Betty Cariño Trujillo, kuris jį tuo metu lydėjo, buvo nužudyti atlikdami stebėjimo, kaip paisoma žmogaus teisių Meksikoje, misiją. Europos Parlamento vardu reiškiu užuojautą žuvusiųjų šeimoms. Kaip matome, pasaulyje, kuriame gyvename, vis dar būna tokių aukų kaip šios dvi.

Esu tikras, kad žinote, jog praeitą savaitę buvau išvykęs oficialaus vizito į JAV. Oficialiai atidariau naują Parlamento ir Jungtinių Amerikos Valstijų Kongreso ryšių biurą Vašingtone. Taip pat dalyvavau daugelyje svarbių pokalbių, kurie turėtų prisidėti prie Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų bendradarbiavimo, visų pirma ekonomikos srityje, gerinimo. Taip pat kalbėjomės apie strateginę partnerystę ir Europos Sąjungoje įvykusius pokyčius išgaliojus Lisabonos sutarčiai. Tikimės lygiateisio bendradarbiavimo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis.

Gegužės 9 d., sekmadienį, Šumano deklaracijai sukanka 60 metų. Šiam įvykiui paminėti gegužės 8 d., šeštadienį, Briuselyje, o sekmadienį Strasbūre Europos Parlamentas atvers savo duris visiems suinteresuotiesiems asmenims. Taip pat Liuksemburge bus surengtos ceremonijos šiam įvykiui paminėti. Ceremonijoje Strasbūre, be kitų lankytojų, taip pat dalyvaus vienas iš Komisijos pirmininko pavaduotojų ir Prancūzijos bei Vokietijos Europos reikalų ministrai. Aš taip pat dalyvausiu ir norėčiau visus jus paraginti atvykti šį sekmadienį, t. y. po keturių dienų, į Strasbūrą.

17. Sutarčių patikslinimas. Pereinamojo laikotarpio priemonės dėl Europos Parlamento sudėties – Sprendimas nešaukti konvento dėl Sutarčių nuostatų, susijusių su pereinamojo laikotarpio priemonėmis dėl Europos Parlamento sudėties, patikslinimo (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – bendros diskusijos šiais klausimais:

– Í. Méndez de Vigo pranešimas A7–0115/2010 Konstitucinių reikalų komiteto vardu dėl protokolo, kuriuo iš dalies keičiamas Protokolas Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų dėl Europos Parlamento sudėties likusiu 2009–2014 m. kadencijos laikotarpiu, projekto Europos Parlamento nuomonė (ES sutarties 48 straipsnis 3 dalis) [17196/2009 - C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE)] (A7–0115/2010), ir

– Í. Méndez de Vigo rekomendacija A7–0116/2010 Konstitucinių reikalų komiteto vardu dėl Europos Vadovų Tarybos pasiūlymo nešaukti konvento Sutarčių nuostatoms, susijusioms su pereinamojo laikotarpio priemonėmis dėl Europos Parlamento sudėties, peržiūrėti [17196/2009 - C7-0002/2010 – 2009/0814(NLE)].

Íñigo Méndez de Vigo, *pranešėjas*. – (ES) Pone pirmininke, leiskite man pradėti savo kalbą R. M. Rilke žodžiais: „Herr, es ist Zeit. Der Sommer war sehr groß...“. R. M. Rilke buvo mėgstamiausias neseniai mirusio EP nario Dimitrio Tsatso poetas. Kiek anksčiau, 1997 m. lapkričio 19 d., Dimitriui Tsatsui ir man buvo suteikta garbė pateikti šiems rūmams pranešimą dėl Amsterdamo sutarties.

Būtent šiuo pranešimu dėl Amsterdamo sutarties pasiūlėme, kad bet koks Sutarčių keitimas turėtų būti parengtas Konvento.

Mes tai pavadino Bendrijos metodu. Iš tikrųjų šiuo Konvento metodu buvo pasinaudota rengiant Pagrindinių teisių chartiją ir, svarbiausia, Sutartį dėl Konstitucijos Europai.

Ypač šiandien, kai netrukus įvykdysime pirmą Lisabonos sutartyje, kuri, pone pirmininke, remiantis paskutinės analizės duomenimis, yra Sutartis dėl Konstitucijos Europai, dėl kurios taip sunkiai kovojome, numatytą reformą.

Šią pirmą reformą, kuri vykdoma pakeičiant Lisabonos sutarties Protokolą (Nr. 36), lėmė anomalija, nes tuomet, kai pernai birželio mėn. vyko rinkimai į Parlamentą, Lisabonos sutartis dar nebuvo įsigaliojusi dėl mums visiems žinomų netikėtų aplinkybių.

Todėl paskutiniai rinkimai į Parlamentą vyko pagal tuo metu galiojusią Nicos sutartį, kurioje nustatytas 736 EP narių skaičius, o Lisabonos sutartyje – 751 EP nario skaičius.

Padėtis dar labiau komplikuoja, pone pirmininke, nes 1976 m. Akte nustatyta, kad EP naro mandatas trunka penkerius metus. Tai reiškia, kad dabar negalime tiesiog vadovautis Lisabonos sutartyje nustatytu skaičiumi, t. y. 751 EP nario skaičiumi, nes pagal Lisabonos sutartį tam tikra šalis praranda tris EP narius, kurie buvo išrinkti, ir todėl negali palikti Parlamento per šią Parlamento kadenciją.

Todėl, pone pirmininke, tam, kad įsigaliojūt Lisabonos susitarimai, reikia iš dalies pakeisti Protokolą (Nr. 36), ir todėl per šią 2009–2014 m. Parlamento kadenciją įsigaliojus Protokolo (Nr. 36) pakeitimui šiame Parlamente išimties tvarka bus 754 nariai.

Todėl, pone pirmininke, Europos Vadovų Taryba atsiuntė jums raštą pateikdama prašymą, kad pagal 48 straipsnio 2 dalį šis Parlamentas pateiktų savo nuomonę dėl dviejų klausimų.

Pirmasis klausimas yra ar siekiant parengti Protokolo (Nr. 36) pakeitimą būtinas Konventas? Antrasis – ar Protokolui (Nr. 36) pakeisti valstybių arba vyriausybių vadovai gali sušaukti Tarpvyriausybinių konferencijų?

Abu klausimai susiję, nors jie nagrinėjami skirtinguose pranešimuose. Pirmiausia kalbėsiu apie Tarpvyriausybinių konferencijų sušaukimą. Kaip minėjau, susidūrėme su Lisabonos sutarties politinio pobūdžio padariniu ir taip pat su pereinamojo laikotarpio ir išimtinio sprendimu, kuris galios tik šios Parlamento kadencijos laikotarpiu. Todėl ši Tarpvyriausybinių konferencija nagrinės tik klausimą, dėl kurio jau buvo susitarta: kaip paskirstyti šiuos aštuoniolika EP narių mandatų dvylikai šalių.

Todėl, pone pirmininke, diskusijų nėra. Manau, kad Tarpvyriausybinių konferencijų galima sušaukti labai greitai ir klausimas galėtų būti išspėstas per vieną rytą, nes politiniai sprendimai jau priimti.

Todėl paprašysiu balsuoti už Tarpvyriausybinių konferencijų ir pasakysiu, kad nemanau, jog klausimui, kuris jau buvo išspėstas, nagrinėti būtinas Konventas. Pritariame Tarpvyriausybinių konferencijų surengimui; prieštaraujame, kad būtų sušauktas Konventas.

Diego López Garrido, *einantis Tarybos pirmininko pareigas*. – (ES) Pone pirmininke, norėčiau pasidžiaugti tuo, kad per gerbiamą kolegą ir draugą Íñigo Méndezą de Vigo Europos Parlamentas pritaria Europos Vadovų Tarybos nuomonei ta prasme, kad siekiant priimti pasiūlytą Lisabonos sutarties Protokolo (Nr. 36) pakeitimą nebūtina sukviesti Konvento, nes reikia atlikti nereikšmingą pakeitimą, nors jis ir labai svarbus tam, kad iki kitų rinkimų šiems rūmams galėtų priklausyti EP nariai, kurie būtų turėję jiems priklausyti, jeigu būtų galiojusi Lisabonos sutartis.

Šis konkretus atvejis yra gan paradoksalus, nes Í. Méndez de Vigo ir aš dalyvavome Konvente, kuris rengė Konstituciją Europai. Šiuo atveju siekiama pamėginti išvengti ir išvengti, nes reikia atlikti nereikšmingą Lisabonos sutarties pakeitimą – iš tikrųjų, formalų pakeitimą.

Džiaugiuosi, kad tokiu būdu Parlamentas priims Í. Méndez de Vigo pateiktą pasiūlymą ir surengus Tarpvyriausybinių konferencijų bei atlikus atitinkamas ratifikavimo procedūras 27 Europos Sąjungos valstybių narių parlamentuose dar aštuoniolika EP narių iš dvylikos šalių – Jungtinės Karalystės, Slovėnijos, Lenkijos,

Nyderlandų, Maltos, Latvijos, Italijos, Bulgarijos, Švedijos, Prancūzijos, Austrijos ir Ispanijos – galės netrukus prisijungti.

Todėl šių šalių piliečiams Europos Parlamente bus atstovaujama dar geriau. Todėl džiaugiuosi, kad Í. Méndez de Vigo parengė šį pranešimą ir kad Konstitucinių reikalų komitetas jį patvirtino be pakeitimų. Taip pat tikiuosi, kad čia šiame plenariniame posėdyje jis susilauks didelio palaikymo ir netrukus Parlamente galėsime sulaukti šių aštuoniolikos EP narių, taip pat kad tai bus numatyta Lisabonos sutartyje.

Maroš Šefčovič, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti Í. Méndezui de Vigo už puikų pranešimą. Taip pat džiaugiuosi galėdamas Europos Parlamentą informuoti, kad Komisija priėmė teigiamą sprendimą dėl Tarpvyriausybinių konferencijos, kurioje bus išnagrinėti reikiami Sutarties pakeitimai, kuriais bus pritarta dėl papildomų aštuoniolikos EP narių.

Europos Vadovų Taryba paprašė, kad Europos Komisija, remdamasi Ispanijos vyriausybės pateiktu pasiūlymu, pateiktų nuomonę ir, atsižvelgdama į tai, kad Ispanijos vyriausybės pasiūlyme nurodytas ilgai galiojantis politinis susitarimas nedelsiant suteikti įgaliojimus papildomiems aštuoniolikai EP narių, Komisija rekomendavo Tarpvyriausybinių konferenciją pradėti nedelsiant.

Remdamasi Ispanijos pasiūlymu Komisija savo nuomonėje taip pat pažymėjo, kad Tarpvyriausybinių konferencijoje turėtų būti nagrinėjamas tik papildomų EP narių klausimas. Labai džiaugiuosi matydamas, kad Í. Méndez de Vigo pranešimą parėmė didelė dalis Konstitucinių reikalų komiteto narių, ir tikimės, kad taip bus ir per rytojaus Parlamento posėdį.

Taip pat norėčiau pasakyti, kad Komisija tikisi, jog šioje Tarpvyriausybinių konferencijoje greitai būtų susitarta dėl nedidelių Sutarties pakeitimų ir valstybėse narėse atlikus ratifikavimo procedūras aštuoniolika EP narių netrukus galėtų gauti savo mandatus.

Carlo Casini, *PPE frakcijos vardu*. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kalbėsiu labai trumpai, nes komitetas, kuriam pirmininkauju, pasiekė labai visapusišką susitarimą, derantį su jau išsakytomis mintimis, todėl pernelyg ilgos diskusijos nebūtinos.

Problema, kurią iškėliau ir kuri buvo aptarta komitete, iš esmės buvo susijusi su šiais klausimais: pagal 1976 m. Aktą dėl rinkimų ir Lisabonos sutartį reikalaujama, kad šio Parlamento narius tiesiogiai rinktų įvairių tautų žmonės. Dėl to kyla problema tais atvejais, kai EP narių išrinkimui šiai Parlamento kadencijai naudojama rinkimų sistema neleidžia į Parlamentą patekti kandidatams, nesurinkusiems pakankamai balsų, kad gautų vietą, tačiau surinkusiems pakankamai balsų, kad ten patektų vėliau.

Pagal tam tikras rinkimų sistemas tokios sąlygos sudaromos, tačiau pagal kitas, regis, ne. Todėl jeigu nenorime pernelyg ilgai atidėti narių prisijungimo prie Parlamento, turėtume remtis išskirtinėmis, pereinamojo laikotarpio paskyrimo sistemomis, kaip numato Taryba.

Po ilgų diskusijų mano komitetas priėjo prie išvados, kad toks sprendimas teisingas. Todėl mes pritariame jau išsakytomis nuomonėmis. Turiu pasakyti, kad pats asmeniškai pateikiau pakeitimą, kuriuo siūloma iki naujų Parlamento narių išrinkimo paskirti laikinai stebėtojus. Nors dėl šio pakeitimo vis dar diskutuojama, turėtume balsuoti prieš jį, – nesvarbu, kad tai mano pasiūlytas pakeitimas, – nes kompromisiniame pakeitime numatytas greitas, tiesioginis EP narių integravimas į Parlamentą.

Ramón Jáuregui Atondo, *S&D frakcijos vardu*. – (ES) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pasakyti, kad mums reikia priimti nelengvą sprendimą. Pirma, mes peržiūrime Sutartį. Vos jai įsigaliojus pirmą kartą siūlome ją peržiūrėti. Tai nėra lengvas uždavinys.

Vis dėlto, antra, mes atkuriamo, patvirtiname ir sukuriame galimybę aštuoniolikai EP narių, kurie būtų turėję teisę užimti savo mandatus, jeigu Sutartis būtų patvirtinta prieš rinkimus, naudotis šia teise. Be to, pasinaudoti šia teise leidžiame dvylikai šalių, kurios turi teisę pertvarkyti savo padėtį šiame Parlamente, nes su visa Europos Sąjunga yra sutarusios, kad jos turėtų turėti daugiau atstovų nei iki šiol. Kalbame tik apie tai, tačiau tai svarbus klausimas.

Nepaisant to pagal pačią Sutartį reikalaujama, kad Sutarties peržiūrai būtų rengiamas Konventas. Gana pagrįstai Taryba mūsų klausia, ar būtina rengti Konventą siekiant ratifikuoti su visomis ES valstybėmis narėmis pasiektą susitarimą. Parlamento atsakymas – ne. Šiuo atveju būtinybės nėra.

Todėl Tarybą jis įpareigoja sušaukti Tarpvyriausybinę konferenciją ir peržiūrėti sutartį taip leidžiant 27 šalims ratifikuoti pakeitimą ir suteikiant teisę aštuoniolikai EP narių, kurie prisijungs prie Parlamento, ir dvylikai procese dalyvaujančių šalių pasiekti, kad joms Parlamente būtų atstovaujama visapusiškai.

Nagrinėjame šį klausimą, tačiau susiduriame su problema. Pirmiausia norėčiau pripažinti, kad susidūrėme su tam tikrais sunkumais priimdami sprendimą dėl to, ar nauji EP nariai būtinai turi būti išrinkti tiesiogiai, ar jie gali būti renkami kaip nors kitaip.

Manau, kad ši problema, su kuria susidūrėme ir kurią iš tikrųjų reikia išnagrinėti ir pristatyti, buvo tinkamai išspręsta. Norėčiau padėkoti ne tik pranešimą rengusiam pranešėjui Í. Méndezui de Vigo, bet ir A. Duffui, kad mums pavyko pasiekti, mano nuomone, labai svarbų trijų frakcijų susitarimą.

Manome, kad tegul Sutartis būna peržiūrima, tačiau nekviečiant Konvento, kad būtų galima duoti pradžią naudotis patvirtinimo teise. Tačiau kartu šie rūmai valstybių narių parlamentams norėtų priminti, kad jie paskirtų EP narius, kurie į Europos Parlamentą buvo išrinkti tiesiogiai, ir kad čia, Parlamente, ketiname peržiūrėti Europos rinkimų sistemą, kad pagal Europos rinkimų modelį būtų nustatyta bendra tarpvalstybinė EP narių išrinkimo sistema.

Džiaugiuosi, kad šios dvi aplinkybės leido pasiekti pusiausvyrą, tad šio klausimo nagrinėjimas gali būti atnaujinamas.

Andrew Duff, *ALDE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, mums pateiktas pasiūlymas, žinoma, parengtas anksčiau, nei įsigaliojo Sutartis. Jeigu Sutartis būtų įsigaliojusi prieš pateikiant tokį pasiūlymą, nebūtume jam pritarę.

Parlamentas negalėtų sutikti su tuo, kad Prancūzija paskirtų du atstovus iš *Assemblée Nationale* į Parlamentą. Jeigu tam būtume pritarę įsigaliojus Sutarčiai, – jeigu pasiūlymas nebūtų pateiktas iki Sutarties įsigaliojimo, – mes taip pat būtume pažeidę Sutartį, nes šis pasiūlymas neatitinka mažėjančio proporcingumo.

Pritariame pereinamojo laikotarpio sprendimui, tačiau diskusijose gana sėkmingai buvo išsakytos su Parlamento sudėtimi ir jo narių išrinkimu susijusios problemos. Džiaugiuosi, kad visos Parlamento frakcijos dabar sutaria, kad dabar reikia iš esmės pertvarkyti rinkimų procedūrą, ir Parlamentas greitai pateiks pasiūlymus, kuriems svarstyti reikės sušaukti Tarpvyriausybinę konferenciją, kurią visapusiškai ir tinkamai parengs Konventas, į kurį bus įtraukti valstybių narių parlamentai, jo metu bus rengiamos plataus masto konsultacijos ir bus įtrauktos nacionalinės politinės partijos, kad iki 2014 m. šiuo klausimu būtų sudarytas esminis susitarimas.

Esu labai dėkingas savo kolegoms ir koordinatoriams iš kitų frakcijų už konstruktyvias derybas, po kurių buvo išreikštas tvirtas ketinimas pertvarkyti Parlamento rinkimų procedūrą.

Gerald Häfner, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šiuo klausimu ištis sutariame. Laukiame Parlamento narių pagausėjimo ir kol prisijungs aštuoniolika naujų narių. Tam dabar siekiame sudaryti sąlygas, kad jie galėtų atvykti ir dirbti kartu su mumis.

Nuomonės nedaug tesiskiria, tačiau skirtumas iš tikrųjų labai didelis, nes jis susijęs su mūsų veiklos pagrindu, įskaitant tai, kaip suvokiame demokratijos principą ir kaip vertiname pačius rūmus. Jis susijęs su sprendimo, kas bus tie nauji EP nariai, priėmimu. Mūsų nuomone, tai nėra antraeilis klausimas, tai labai svarbus klausimas. Pagal Sutartį Europos Parlamento nariai „renkami remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise laisvu ir slaptu balsavimu penkerių metų kadencijai“. Rinkimų teisę turi piliečiai. Vienuolikoje iš dvylikos šalių taip ir buvo.

Dabar viena iš šalių tvirtina, kad tai neįmanoma ir kad ji į Europos Parlamentą paskirs EP narius, kurie piliečių buvo išrinkti visiškai kitam darbui. Nemanome, kad tai tinkama pozicija Parlamento arba piliečių balsavimo teisės ir demokratijos principo atžvilgiu.

Jeigu Konventas būtų tik techninio pobūdžio problema, galėtume išsiversti be jo, kitaip tariant, jeigu būtume susitarę dėl Sutarčių laikymosi principo. Vis dėlto šiuo metu kyla Sutarties žlugimo pavojus. Pabrėžkime, kad reikia sukviesti Konventą, kuris yra puikus būdas pasiekti bendrą sutarimą būtent tokio pobūdžio klausimais, ne Europos vyriausybių lygmeniu.

Ashley Fox, *ECR frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, pritariu šiam pranešimui ir jo išvadai, kad Europos konventas nebūtinas. Tokio Konvento sukvietimas būtų tik laiko ir mokesčių mokėtojų pinigų švaistymas. Mano rinkimų apygardos rinkėjai nenori Konvento, kuriame, be abejo, būtų aptariama tolesnė politinė integracija. Jungtinėje Karalystėje bendra nuomonė yra tokia, kad politinė sąjunga nužengusi jau per toli.

Nors pritariu priemonėms, kurios leistų Parlamentą papildyti aštuoniolika papildomų EP narių, nematau, kad jiems turėtų būti suteiktas stebėtojų statusas, kol įsigalios perinamojo laikotarpio nuostatos. Tokios priemonės jiems leistų reikalauti, kad būtų mokamas atlyginimas ir padengiamos išlaidos jiems dar nesuteikus teisės balsuoti, ir manau, kad iš principo tai blogai.

Tada, kai beveik visose valstybėse narėse numatyta mažinti viešąsias išlaidas, šis Parlamentas turėtų rodyti pavyzdį. Viešuosius pinigus visada turėtume naudoti išmintingai. Mano frakcija balsuos prieš pranešimą, nes jame nepaisoma šio svarbaus principo.

Søren Bo Søndergaard, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DA) Pone pirmininke, nepritariame daugeliui su ES susijusių pasiūlymų. Be abejo, nesutinkame su daugeliu su Europos Parlamentu susijusių pasiūlymų. Vis dėlto manau, kad pasiektas plataus masto bendras sutarimas dėl to, kad Europos Parlamentui teisėtumą suteikia tai, kad jis demokratiškai ir tiesiogiai renkamas piliečių. O štai šiandien nagrinėjame pasiūlymą, kuris mus verčia manyti, kad tai gali pasikeisti. Pateiktas pasiūlymas, dėl kurio aplinkybės gali susiklostyti taip, kad artimiausius ketverius metus Parlamente dokumentus galėtų priimti žmonės, kurie buvo ne demokratiškai išrinkti, o veikiau paskirti. Tokį pokytį vertinu kaip labai blogą. Taip pat manau, kad toks pokytis labai netinkamas.

Jis, žinoma, prieštarauja Sutarčiai. Todėl turėtume peržiūrėti Sutartį. Tačiau tai prieštarauja įprastiniam mūsų elgesiui. Kai 2007 m. į Europos Sąjungą įstojo Rumunija ir Bulgarija, ar mes joms sakėme, kad nereikia rengti rinkimų? Ar mes sakėme, kad EP nariai iš šių šalių gali pusantrų metų posėdžiauti Parlamente nesurengus rinkimų? Ne, mes joms nurodėme rengti rinkimus ir taip turėtų būti padaryta naujų EP narių atžvilgiu. Taip turėtų būti net tuo atveju, jeigu rinkimus reikėtų rengti tik vienoje šalyje, pvz., Prancūzijoje.

Morten Messerschmidt, *EFD frakcijos vardu*. – (DA) Pone pirmininke, padėtis, kurioje šiuo metu esame, kiek keistoka. Daugelį metų girdėjome, kad Lisabonos sutartis bus demokratijos, skaidrumo ir piliečių įtakos teisėkūrai ES užtikrinimo priemonė. Tada vienas pirmųjų dalykų, ką Europos Parlamentas, daugelį metų piliečiams tai sakęs, nusprendžia padaryti, tai pasakyti, kad atsisako tiesioginių rinkimų, atsisako sukviesti Konventą ir atsisako visų priemonių, kurios anksčiau buvo naudojamos piliečiams įtikinti, kodėl ši Sutartis būtina. Ši padėtis tam tikra prasme gan keista.

Būtų, žinoma, normalu, jeigu rimtai vertintume pažadus, kuriuos davėme rinkėjams, rimtai vertintume tai, kad šių rūmų nariai turėtų būti žmonės, kuriems mandatas suteiktas tiesiogiai tautos, ir rimtai vertintume tai, kad Sutartis keičia ne vyriausybės, o išrinkti atstovai. Jeigu du pranešimai bus priimti, bus sunaikinti abu pagrindiniai elementai – pagrindiniai pažadai, beje, taip pat. Būtent visų sumanymų, iš tikrųjų, visų argumentų siekiant Lisabonos sutarties – visų priemonių, skirtų įtikinti piliečiams, kad jie suteiktų daugiau galių ES – šiandien, kai jau pasiekėme, ko norėjome, atsisakome. Todėl kaip ir ankstesnis kalbėtojas aš noriu pasakyti, kad mano frakcija negali parmeti šių pranešimų.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pone pirmininke, iškart kalbėsiu apie esmę. Í. Méndez de Vigo pranešimo 2 dalyje pagrįstai pabrėžiama, kad vienas Tarybos pasiūlymų visiškai prieštarauja 1976 Akto dvasiai. Jame kalbama apie EP narių, kurie pagal 1976 m. Aktą turi būti renkami tiesioginiuose visuotiniuose rinkimuose, skyrimą, kurį atlieka valstybių narių parlamentai.

Su visa derama pagarba pranešėjui, apgailestauju, kad jis į šiuos aspektus neatsižvelgė labiau ir 5 dalyje neišnagrinėjo jų tiksliau, aiškiau ir griežčiau. Nėra taip, kad būtų visiškai neįmanoma laikytis rinkimų principo. Jeigu valstybės narės nenori rengti papildomų rinkimų, jos tiesiog išnagrinėja 2009 m. vykusių rinkimų rezultatus ir šio balsavimo rezultatus ir, remdamosi proporcingumo principu, pritaiko naujam EP narių skaičiui, kuris ką tik joms buvo priskirtas.

Bet koks kitas sprendimas nebus demokratiškas, ypač mano šalyje, Prancūzijoje, kur atstovai į šalies parlamentą skiriami ne proporcingumo principu, netaikant proporcingumo taisyklės. Tai, išties, būtų tam tikra skyrimo vyriausybės nuožiūra forma, kuri prieštarauja Sutarties esmei.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, vis dar labai neaišku, kaip Taryba tokį klausimą kaip šis išnagrinėjo taip nerimtai. Tikiuosi, kad dėl šios nevykusios klaidos iškart nekils problemų ir kad nebus pakenkta mūsų institucijų patikimumui ir mūsų projektui. Pateiksiu jums konkretų pavyzdį: reikia, kad Italijoje per galimus papildomus rinkimus būtų išrinktas vienas EP narys, tačiau ar mums turėtų labiau rūpėti surengti rinkimus, kuriuose greičiausiai dalyvautų ne daugiau kaip 5 proc. rinkėjų, ar remtis paskutiniųjų 2009 m. rinkimų rezultatais tam, kad bet kuriuo atveju patvirtintume tiesioginiu visuotiniu balsavimu išrinkto EP nario išrinkimą?

Bet kuriuo atveju neturėtume pabloginti padėties: niekada dar nebuvo taip svarbu, kad Europa išvengtų kliūčių instituciniu lygmeniu ir kad būtų atidėtas integracijos procesas. Aš taip pat norėčiau pabrėžti, kaip svarbu yra tai, kad visi aštuoniolika EP narių į Europos Parlamentą patektų tuo pačiu metu, kad nebūtų sutrikdyta trapi tautybių, kurioms atstovaujama rūmuose, pusiausvyra. Pasikartosiu – tai yra klausimas, kurį reikia nedelsiant išspręsti: mano nuomone, neišvairduojama yra tai, kad likusiai 2009–2014 m. kadencijai nauji EP nariai nebūtų išrinkti.

Todėl privalome nedelsdami priimti aptariamą pranešimą ir rekomendaciją, kad Lisabonos sutarties Protokolo Nr. 36 pakeitimui būtų pritarta net nesukviečiant Konvento, o tiesiogiai sukviečiant Tarpvyriausybinių konferenciją, kaip siūlė pranešėjas. Reikia rinktis trumpiausią kelią, nes šiuo metu nėra ką daug aptarinėti. Vietoj to turime atversti naują lapą ir iš naujo pradėti veikti konstruktyviai po, deja, labai nevykusio etapo.

PIRMININKAVO: R. ANGELILLI

Pirmininko pavaduotoja

Matthias Groote (S&D). – (DE) Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjui Í. Méndezui de Vigo. Nematau jokios būtinybės sukviesti Konventą. Tai formalumas, kurį reikia išspręsti. Nuo 1979 m. Europos Parlamentas buvo renkamas tiesioginiu ir slaptu balsavimu ir taip ir ateityje turėtų būti daroma. Tarpvyriausybiniame konferencijoje išnagrinėdami šią problemą labai greitai mes ir Taryba pasielgtume labai išmintingai, nes šešiolika iš aštuoniolikos narių laukia, o tai yra netoleruotina. Sprendimą vėl turi priimti Taryba. Norėčiau Tarybos paprašyti nepasiduoti šiuo klausimu dėl to, kad viena valstybė narė nenustatė aiškių taisyklių tikėdamasi, kad Lisabonos sutartis įsigalios anksčiau. Džiaugiuosi, kad ši Sutartis galioja, tačiau dabar turime atlikti savo namų darbus.

Í. Méndez de Vigo pranešimas yra geras pagrindas sustiprinti šį procesą. Vis dėlto Taryba pasielgtų labai išmintingai, jeigu nepasiduotų pagundai sutikti, kad nariai būtų skiriami į Europos Parlamentą iš valstybės narės parlamento. Tai sukurtų precedentą ir nenorėčiau tam pritarti. Todėl visiškai pritariu pranešėjui su sąlyga, kad nariai į Europos Parlamentą nebus skiriami iš valstybių narių parlamentų.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Ponia pirmininke, Prancūzija yra vienintelė valstybė narė, kuri nesitikėjo, kad Lisabonos sutartis įsigalios, ir kuri atsisako pripažinti 2009 m. rinkimų į Europos Parlamentą rezultatus. Jeigu pritartume trečiam variantui – išimtis Prancūzijai – t. y. kad du nauji EP nariai būtų skiriami, tai reikštų, jog mūsų būtų prašoma pritarti šiurkščiam Europos Sąjungos pirminės teisės pažeidimui: Europos Parlamento narių rinkimas tiesioginiu visuotiniu balsavimu, kuris buvo mūsų teisėtumo pagrindas 31 metus.

Ar mes, spaudžiami vienos valstybės narės, kuri rodo tam tikrą nepagarbą Europos Sąjungai ir Europos piliečiams, laikysimės Tarybos sprendimo? Mūsų Parlamentas neturi pritarti šiam šiurkščiam Europos demokratijos principo pažeidimui. Turime atsisakyti kenkti savo, kaip Europos visuomenės išrinktų atstovų, teisėtumui ir patikimumui. Europos piliečiai, ne valstybių narių vyriausybės, savo nuožiūra renkasi atstovus į Europos Parlamentą.

Ši išimtis Prancūzijai pagrindžia mūsų prašymą Parlamentui, kad šis dalyvautų, jeigu būtų sukviestas Konventas dėl Sutarčių peržiūros, ir kad nepritartų jokiai Tarpvyriausybinei konferencijai.

Trevor Colman (EFD). – Ponia pirmininke, atidėjus Lisabonos sutarties ratifikavimą buvo paskirti 736 EP nariai, o ne dabar siūlomas 751 narys. Didesnį skaičių pasieksime dvylikai valstybių narių paskirsčius aštuoniolika mandatų ir Vokietijai prarandant tris vietas, tačiau to negali įvykti, nes neteisėta anksčiau laiko sutrumpinti trijų Vokietijos EP narių mandatus.

Padėtį dar labiau komplikuoja tai, kad Sutartyje nustatyta, jog EP narių skaičius neturėtų viršyti 751. Kad būtų paskirti papildomi aštuoniolika EP narių mandatų neatsisakant trijų Vokietijai priklausančių mandatų, reikės peržiūrėti Lisabonos sutarties Protokolą Nr. 36. Tai turėtų būti padaryta sukviečiant Konventą, kuris pateiktų pasiūlymus, kurie valstybėms narėms pritarus būtų įtraukti į Sutartį kaip pakeitimai. To nepadarius visi šio Parlamento, kurį sudarytų 754 nariai, – trimis viršijant 751 ribą, – priimti dokumentai būtų neteisėti.

Pagal šioms rūmams pateiktą pasiūlymą šią problemą reikėtų spręsti pasitelkiant Tarpvyriausybinių konferenciją, tačiau tai yra svarbi peržiūra ir Lisabonos sutarties pakeitimas, kurį turi ratifikuoti visos valstybės narės ir turi būti suteikta galimybė kiekvienai valstybei narei surengti referendumą.

Rafał Trzaskowski (PPE). – Ponia pirmininke, griežtai nesutinku su ankstesne kalbėtoja. Šie rūmai turėjo atsakyti į klausimą, ar reikia sukviesti Konventą tam, kad būtų priimtas sprendimas dėl šios problemos, ir mes nusprendėme to nedaryti, tačiau padarėme paisydami šios priemonės, šios naujos priemonės, kuri iš

tikrųjų didina visų mūsų priimamų sprendimų teisėtumą. Žinoma, tai nesukuria precedento ateičiai, nes dėl visų išties svarbių klausimų, susijusių su Sutarties keitimu, pvz., rinkimų procedūros, reikės sukviesti Konventą.

Norėčiau padėkoti Í. Méndezui de Vigo ir koordinatoriams už tai, kad priėmė sprendimą. Tai nebuvo lengva. Susidūrėme su sunkumais dėl papildomų aštuoniolikos šių rūmų narių paskyrimo, nes kai kurios valstybės narės nebuvo numačiusios procedūros, tačiau nusprendėme, kad svarbiausia yra atstovaujumas, kad tai yra principas, kurio turėtume remtis, ir kad šiuose rūmuose atstovavimas būtų suderintas nedelsiant. Todėl priėmėme praktišką sprendimą, ragindami valstybes nares nedelsiant baigti rinkimų procedūras, žinoma, su sąlyga, kad visi EP nariai, kurie prisijungs prie mūsų, bus išrinkti tiesiogiai.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, papildomų EP narių skyrimas nėra naujas klausimas; prisiminkime, kad mūsų kolegos EP nariai A. Severin ir A. Lamassoure šį klausimą jau nagrinėjo ankstesnėje Parlamento kadencijoje. Kaip galima nenustepti dėl visiško šalies – de ja, manosios, Prancūzijos – nepasiruošimo paskirti savo naujus du EP narius? Ar ji negalėjo pagrįstai manyti, kad Lisabonos sutartis kada nors įsigalios ir naujų EP narių klausimas bus iškeltas? Tuomet, kas paaiškintų tokį neižvalgumą, tokį atsainų elgesį?

Prancūzijai suteikdami galimybę, numatytą Protokolo Nr. 36 projekte, EP narius paskirti iš šalies parlamento, – taip leisdami jai išsisukti mažomis sąnaudomis, – mes rizikuojame pažeisti pagrindinę taisyklę, kuri nustato, jog Europos Parlamento nariai turi būti renkami visuotiniu tiesioginiu balsavimu. Tai prieštarauja 1976 m. Akto dėl Europos Parlamento narių rinkimo tiesioginiu visuotiniu balsavimu esmei ir pakenktų pačiam Europos Parlamento teisėtumui ir patikimumui.

Kita vertus, kitų vienuolikos valstybių narių tinkamai išrinkti atstovai neprivalo nukentėti dėl tokio neprofesionalumo. Šis klausimas sprendžiamas gerokai per ilgai tiek jų, tiek jų šalių atžvilgiu, ir būtų tiesiog teisinga, jeigu šie išrinkti atstovai prie mūsų prisijungtų nedelsdami ir pradėtų dirbti. Todėl manome, kad šį klausimą reikėtų išspręsti pasitelkiant Tarpvyriausybinių konferenciją, kurioje galėtų būti greitai pritarta šių narių paskyrimui.

Vis dėlto reikia pabrėžti, kad Prancūzija, kaip ir jos Europos partnerės, vykdo savo įsipareigojimus. Tokio pobūdžio susitarimai nepriimtini rūmuose, kuriems priklauso Europos žmonių atstovai. Nepaisant visko šios diskusijos buvo vertingos tuo, kad netiesiogiai parodė, jog ateityje reikia nustatyti nuostatą dėl vienodos EP narių išrinkimo tiesioginiu visuotiniu balsavimu sistemos. Ši reforma turės būti atlikta sukvietus Konventą. Pasikartosiu, kad sprendimus priima čia, šiuose rūmuose, dirbantys žmonės, o ne vyriausybės.

Zita Gurmai (S&D). – Ponia pirmininke, norėčiau padėkoti Í. Méndezui de Vigo puikiai susitvarkius su darbu ir visiems kolegoms, kurie bendradarbiavo. Po daugelio metų darbo ir gana didelių problemų dėl ratifikavimo Lisabonos sutartis galiausiai įsigaliojo. Europos Parlamentui ji suteikia taip reikalingą svarbesnį vaidmenį.

Turime į tai žiūrėti rimtai ir grįsti savo veiksmus šiais atliktais institucijų pertvarkymais. Visų Europos piliečių labai dėmesį turime sutelkti į šį laipsnišką sprendimų priėmimą. Neturėtume tiek daug laiko skirti administracinio pobūdžio klausimams. Aš esu žmogus, kuris sprendžia greitai, veiksmingai, tačiau priima gerus sprendimus. Europos piliečiai pagrįstai tikisi, kad dirbsime veiksmingai ir skaidriai.

Visapusiškai gerbiu Europos institucijų bendradarbiavimą ir jų tarpusavio pusiausvyrą, nors esu įsitikinusi, kad pasiūlytu kompromisu siūlomas įgyvendinamas sprendimas. Taip galime dirbti veiksmingiau. Todėl sustiprinsime Europos Parlamentą ir tinkamai tarnausime Europos piliečiams.

Galiosiai, tačiau tai ne mažiau svarbu, pati asmeniškai pažįstu kai kuriuos iš jau išrinktų būsimų kolegų ir juo greičiau jie pradės dirbti, tuo geriau. Esu įsitikinusi, kad jų patirtis suteiks pridėtinės vertės mūsų institucijoms.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Ponia pirmininke, kaip ir kiti kalbėtojai, aš taip pat norėčiau padėkoti kolegai Í. Méndezui de Vigo. Jis atliko nuostabų darbą tokiomis aplinkybėmis, kurios kartais buvo sudėtingos ir visuomet įdomios. Konstitucinių reikalų komitete vyko ilgos diskusijos; jos prilygo iššūkiui ir prilygo rimto ir aktyvaus bei svarbaus žmogaus, su kuriuo siejamas EP narys, įvaizdžiui kartu, žinoma, aptariant – ir pagrįstai – svarbų klausimą, kuris jiems turi tiesioginę reikšmę, t. y. mūsų Parlamento sudėtis ir jo narių skyrimo būdai.

Dar kartą pranešėjas sugebėjo atsižvelgti į kartais skirtingas nuomones ir mintis ir apibendrinti jas – manyčiau – labai suderintame tekste. Už tai norėčiau jam padėkoti. Manau, kad šiuose dviejuose pranešimuose dėl Tarpvyriausybinių konferencijos sušaukimo ir dėl pereinamojo laikotarpio priemonių, susijusių su Parlamento

sudėti, pateiktos rekomendacijos yra realios, praktiškos ir veiksmingos. Manau, kad šiuo ir kitais klausimais šios priemonės apskritai yra tikrai tai, ko piliečiai tikisi iš Europos.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Ponia pirmininke, aš taip pat norėčiau nuoširdžiai padėkoti pranešėjui ir taip pat visiems šešėliniams pranešėjams. Kaip Parlamentas dabar turėtų aiškiai parodyti, kad labai laukiame prisijungiant naujų Parlamento narių ir kad Taryba išties nerūpestinga. Dar kartą reikia pabrėžti, kad esame išsikėlę labai aiškų uždavinį – nedelsdami rasti sprendimą, kad laisvuose rinkimuose išrinkti nariai – aštuoniolika jų – galėtų pradėti dirbti netrukus.

Kaip Parlamentas privalome ne tik apskritai atstovauti žmonėms dėdami visas pastangas, bet ir kuo veiksmingiau dirbti komitetuose, o kad tai padarytume taip pat tikimės pasinaudoti kolegų narių, kurie buvo išrinkti laisvuose ir tinkamai surengtuose rinkimuose, patirtimi ir žiniomis. Kaip Austrijos pilietė labai laikiu, kol prie mūsų prisijungs Joe Weidenholzer, ir tikiuosi, kad netrukus galėsime jį čia sutikti kaip Parlamento narį.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Ponia pirmininke, nevykusi Lisabonos sutartis ką tik buvo pasirašyta ir jau pateikti kiti pakeitimai, o naujų narių – kalbama apie iliuzinius narius – klausimą supanti netvarka išties didelė. Taip, žinoma, be kita ko, atsitiko dėl skirtingų mūsų rinkimų sistemų, dėl kurių kyla su demokratija susijusios problemos. Pvz., Prancūzijoje, kur kandidatai renkami regioniniu lygmeniu ir nėra sąrašų, nariams nėra labai sunku sudaryti sąlygas pereiti. Turėtume aiškiai parodyti, kad palankiau vertiname rinkimus, o ne parlamento pasirinkimą.

Antra, taip pat būtų visiškai pagrįsta, – ir piliečiai to tikisi, – jeigu pateiktume konkrečią informaciją apie EP narių veiklą ir uždarbį tuo laikotarpiu, kai jie bus stebėtojai. Ši „vaiduoklių“ padėtis, žinoma, nepadidins piliečių pasitikėjimo Europos Sąjunga. Taip pat turime nedelsdami paaiškinti, kada nauji EP nariai turėtų prisijungti prie Parlamento ir koks statusas jiems turėtų būti suteiktas. Be to, vis dar nėra aišku, ar Lisabonos sutartis bus peržiūreta – tai būtų pageidautina – ir kokia bus padėtis dėl Kroatijos įstojimo. Piliečiai tikisi, kad Taryba šį klausimą greitai išspręs.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pagal Lisabonos sutartį Europos Parlamento sudėtis pakito. Nepaisant to, kad nuo jos įsigaliojimo praėjo jau šeši mėnesiai, dar nebuvo sušaukta Tarpvyriausybinė konferencija, kad šie pakeitimai būtų įgyvendinti. Valstybės narės turi ratifikuoti specialų protokolą dėl papildomų Europos Parlamento narių. Tai svarbus procesas, tačiau tai nekeičia fakto, kad reikia nedelsiant įgyvendinti visas Sutarties nuostatas. Pritariu pranešėjo išsakytai nuomonei šiuo klausimu.

Reikėtų priminti, kad tos valstybės narės, kurių nacionalinės delegacijos pagal Sutartį padidėjo, turėtų būti suinteresuotos, kad nauji jų nariai galėtų kuo greičiau atstovauti savo rinkėjams. Tai atitinka pagrindinius demokratijos principus, kurie yra Europos Sąjungos pagrindas. Svarbu, kad visi papildomi EP nariai prisijungtų prie Parlamento vienu metu, kad išvengtume mūsų institucijai skirtų kaltinimų dėl netinkamo veikimo.

Milan Zver (PPE). – (SL) Aš taip pat norėčiau paantrinti tiems, kurie siekia pabrėžti būtinybę Europos Parlamentui būti atstovaujama visos sudėties ir nedelsiant dirbti visos sudėties. Manau, kad atsižvelgiant į Lisabonos sutarties, kuri yra mūsų Konstitucija, pakeitimą mūsų interesams dar nepakankamai atstovaujama. Taip pat manau, kad Tarpvyriausybinė konferencija būtų teisinga kryptis ir greičiausias būdas sutvirtinti mūsų teisinę bazę bei leisti Europos Parlamentui būti atstovaujama visos sudėties. Norėčiau pasveikinti pranešėją Í. Méndezą de Vigo, kuris išnagrinėjo teisinius pagrindus, ir manau, kad dabartinis sprendimas juos puikiai atspindi. Be to, prisijungiu prie tų, kurie laukia, kol galės pasveikinti naujus narius Europos Parlamente, nes manau, kad mums jų reikia. Tiems, kurie savo šalyje vykusiuose rinkimuose, rinkimuose į Europos Parlamentą, nenumatė, kad gali reikėti paskirti arba, veikia, išrinkti papildomus narius, norėčiau pasakyti, kad šie rūmai nepraras savo teisėtumo vien dėl to, kad du nariai prisijungs prie Parlamento iš valstybių narių parlamentų.

Seán Kelly (PPE). – Ponia pirmininke, kaip ir kiti kolegos, manau, kad jeigu žmonės buvo išrinkti į Europos Parlamentą, jie turi teisę užimti savo vietas taip pat kaip per pastaruosius dvylika mėnesių 736 EP nariai užėmė savąsias. Tai trumpalaikė problema, kuriai reikia trumpalaikio sprendimo, nes po ketverių metų viskas bus nusistovėję ir veiks įprastai.

Taip pat manau, kad neteisinga kaltinti valstybes nares nesiėmus išankstinių veiksmų prieš 12 mėnesių, nes prieš 12 mėnesių buvo didelė tikimybė, kad Lisabonos sutartis nebus ratifikuota, ir, žinoma, taip manė daugelis žmonių mano šalyje ir kitose šalyse. Tačiau dabar, kai visos ratifikavimo procedūros baigtos, svarbu, kad žmonėms, kurie buvo išrinkti, būtų sudarytos sąlygos užimti savo vietas, kad jie galėtų prisidėti prie Parlamento darbo ir galėtume dirbti iki kitų rinkimų po ketverių metų, kai viskas bus, kaip sakoma, puiku.

Diego López Garrido, *einantis Tarybos pirmininko pareigas*. – (ES) Ponia pirmininke, aš tik norėčiau pridėti, kad pritariu gerbiamų EP narių kalboms, kuriose buvo išsakyta, kaip svarbu išspręsti iškilusį klausimą dėl Lisabonos sutarties, t. y. klausimą dėl aštuoniolikos EP narių, kurie dar neprisijungė prie Parlamento, nes paskutiniai rinkimai vyko likus nedaug laiko iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo.

Todėl ši Protokolo (Nr. 36) peržiūra derama. Taip pat visiškai pritariu tiems, kurie mano, jog tai reikėtų padaryti pasitaikius pirmai progai ir kad ši padėtis, kai Parlamente nėra aštuoniolikos EP narių, atstovaujančių dvylikos valstybių narių piliečiams, turėtų būti ištaisyta nedelsiant. Todėl iš esmės pritariu Í. Méndezui de Vigo, kuris mano, kad Konventas nebūtinai ir kad kuo greičiau turėtų būti sušaukta Tarpvyriausybė konferencija, kad 27 valstybių narių parlamentai ratifikuotų sprendimą pirmai progai pasitaikius ir kad dėl to aštuoniolika aptariamų EP narių galėtų prisijungti prie Parlamento, nes jie turėjo čia būti nuo Parlamento kadencijos pradžios.

Maroš Šefčovič, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – Ponia pirmininke, manau, kad šios diskusijos aiškiai parodė, jog bandome rasti sprendimą išskirtinėje padėtyje, kad ieškome praktiško sprendimo, ir kad toks yra pereinamojo laikotarpio sprendimas. Todėl labai pritariu praktiškam Í. Méndezui de Vigo požiūriui ir jo parengtam pranešimui ir, kaip galiu spręsti remdamasis diskusijomis, jis susilaukia labai daug paramos šiame plenariniame posėdyje. Manau, jog akivaizdu, kad mūsų bendras tikslas – kad aštuoniolika naujų EP narių kuo greičiau pradėtų dirbti Parlamente.

Grįžtant prie Komisijos pozicijos manau, kad mums buvo pateikti labai aiškūs klausimai apie šio pokyčio valdymą ir valdymo priemones. Komisija, atsižvelgdama į pasikeitimo, kuris bus aptartas, mastą ir pobūdį, labai aiškiai išsakė savo pritarimą dėl Tarpvyriausybės konferencijos.

Kalbant apie papildomų EP narių pasirinkimo sąlygas, manau, kad šis klausimas bus iškeltas per Tarpvyriausybė konferenciją, tačiau norėčiau pridurti, kad manau, jog Europos Vadovų Tarybai svarstant šį klausimą buvo gana aišku, kad Taryba siekia suderinti suprantamą norą, kad papildomi EP nariai būtų atrinkti tokiu būdu, kuris būtų kuo panašesnis į pačius Europos Parlamento rinkimus, ir būtiną laikytis nacionalinių konstitucinių reikalavimų; taip atsirado trys pasirinkimo galimybės, apimančios šiandienines aplinkybes, kurios, žinoma, bus suderintos per kitus rinkimus.

Baigdamas kalbėti norėčiau taip pat pasidžiaugti Europos Parlamente išsakytomis mintimis apie galimus Europos Parlamento rinkimų pokyčius ateityje, tačiau manau, kad reikia pabrėžti, jog tai yra ir bus skirtingi klausimai. Šiandien diskutuojame apie tai, kaip aštuoniolikai papildomų EP narių prisijungti prie Parlamento. Kitą kartą aptarsime galimus balsavimo rinkimuose pakeitimus.

Íñigo Méndez de Vigo, *pranešėjas*. – (ES) Ponia pirmininke, kai tokias skirtingas ir atitolusias nuomones turintys žmonės kaip M. Mauro, B. Gollnisch ir T. Colman prieina prie išvados, kad esama problemų dėl rinkimų tvarkos ir EP narių rinkimo į Europos Parlamentą sistemų, reiškia, kad mums reikia vienodos rinkimų tvarkos.

Tai buvo mandatas, aiškiai numatytas dar Romos Sutartyse. Todėl mes, koordinatoriai, – ir norėčiau pasinaudoti šia proga visiems padėkoti, o ypač Ramónui Jáuregui Atondo ir A. Dufui, – sutarėme dėl 2 pakeitimo, dėl kurio bus balsuojama rytoj. Tikiuosi, kad šis pakeitimas susilauks šių rūmų palaikymo visų pirma tam, kad greitai galėtume išspręsti šį vienodos rinkimų į Europos Parlamentą tvarkos klausimą. Tokiomis priemonėmis, manau, panaikintume tokius klausimus.

Savo kalboje R. Trzaskowski kalbėjo apie reikalingą atstovavimą šiam Parlamentui, kurį taip pat pabrėžė didžioji dalis kalbėtojų ir, be to, Komisijos pirmininko pavaduotojas M. Šefčovič.

Pritariu. Iš tikrųjų panešimo 1 dalyje pasakome pakankamai, kad aštuoniolika EP narių turėtų prie Parlamento prisijungti *en bloc*, priešingu atveju prarastume atstovavimą.

Tam, kad jie galėtų patekti į Parlamentą *en bloc*, kad laikytumėmės šio politiniu teisingumu paremto akto – Lisabonos sutarties – turime elgtis praktiškai, nes pereinamoju laikotarpiu ir išskirtinėmis aplinkybėmis, ponios ir ponai, reikia pereinamojo laikotarpio ir išskirtinių aplinkybių sprendimų.

Todėl apie tai kalbu gana atvirai, man nepatinka galimybė EP nariams, kurie nebuvo išrinkti 2009 m., patekti į Parlamentą, tai, be to, nurodau pranešimo 2 dalyje. Nepaisant to, jeigu man reikėtų pasirinkti arba pastarąjį variantą, arba variantą, pagal kurį aštuoniolika narių nepatektų į Parlamentą, arba pasiūlyti praktinį sprendimą ir aštuoniolikos narių patekimą į Parlamentą, kas, vadinasi, reikštų, jog laikytumėmės Lisabonos sutarties, prašyčiau šių rūmų, kaip tai jau padariau pranešime, pasirinkti šį sprendimą; tai pereinamojo laikotarpio ir praktiškas sprendimas, bet, svarbiausia, ponias pirmininke, teisingas sprendimas.

Norėčiau padėkoti visiems už bendradarbiavimą ir įdomias mintis apie šį pranešimą.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2010 m. gegužės 6 d., ketvirtadienį, 11.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

John Attard-Montalto (S&D), raštu. – Manau, neteisinga, kad šalims, kurioms buvo skirtos papildomos vietos Europos Parlamente, dar nėra atstovaujama. Kalbu ne tik dėl Maltos, kuriai paskirta šešta vieta, bet ir dėl kitų šalių, kurios atsidūrė tokioje pačioje padėtyje. Tiesa, kad yra tam tikrų teisinio ir konstitucinio pobūdžio apribojimų, dėl kurių reikia rasti sprendimą, kad nauji Europos Parlamento nariai galėtų užimti savo teisėtas vietas. Kita vertus, nuo 2009 m. birželio mėn. vykusių rinkimų į Europos Parlamentą praėjęs laikas rodo, kad ES tapo griozdiška institucija, kuriai reikia mėnesių, gal net metų, kad būtų pradėtos taikyti Lisabonos sutarties, kuri galiausiai buvo patvirtinta prieš mažiau nei šešis mėnesius, dalys. Be nepakankamo atstovavimo tam tikroms šalims yra ir kitas klausimas, kuriam, mano manymu, reikia skirti dėmesį. Kalbu apie žmoniškąjį veiksnį. Aštuoniolika būsimų Europos Parlamento narių turėtų išgyventi labai sunkų savo gyvenimo laikotarpį, ypač psichologiniu požiūriu. Esu tikras, kad nėra nė vieno esamo Europos Parlamento nario, kuris nesuprastų šių aštuoniolikos politikų padėties.

Krzysztof Lisek (PPE), raštu. – (PL) Mano nuomone, Europos Parlamentas privalo nedelsdamas priimti sprendimą šiuo klausimu, kad mūsų būsiami kolegos nariai, kurie buvo demokratiškai išrinkti, galėtų užimti savo vietas. Tai labai svarbu ne tik jiems, bet iš esmės dėl už juos balsavusių žmonių priimto sprendimo paisymo. Privalome neversti jų laukti dar ilgiau.

Visi mūsų nauji kolegos nariai turėtų būti išrinkti demokratiškuose rinkimuose. Žinau, kad šiuo metu skirtingose valstybėse narėse rinkimų tvarkos taisyklės labai skiriasi. Todėl norėčiau išreikšti viltį, kad dabartinė padėtis mus paskatins pradėti kalbėti apie rinkimų tvarkos ES valstybėse narėse suderinimą.

Indrek Tarand (Verts/ALE), raštu. – Norėtume padėkoti pranešėjui už puikiai atliktą darbą. Vis dėlto esame nusivylę Prancūzijos sprendimu pakeisti pirminės Europos rinkėjų valią naujus Europos Parlamento narius paskiriant iš Nacionalinės Asamblėjos. *Ceterum censeo* – Prancūzija nusprendė parduoti Mistralio klasės karo laivus Rusijai; manome, kad ji nuoširdžiai gailės dėl savo veiksmų

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

18. Pasiruošimas 2010 m. gegužės 7 d. vyksiančiam euro zonos valstybių ar vyriausybės vadovų aukščiausiojo lygio susitikimui (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl pasiruošimo euro zonos valstybių ir vyriausybės vadovų aukščiausiojo lygio susitikimo (2010 m. gegužės 7 d.).

Diego López Garrido, einantis Tarybos pirmininko pareigas. – (ES) Pone pirmininke, šią savaitę, gegužės 7 d., vyks euro zonos valstybių ir vyriausybės vadovų susitikimas ir tai yra diskusijos Europos Parlamente dėl šio svarbaus susitikimo. Susitikimo tikslas bus oficialiai įforminti pasiektą susitarimą dėl paskolų Graikijai, finansinės paramos Graikijai paketo, siekiant susidoroti su sudėtinga finansų padėtimi šioje euro zonos šalyje ir parodyti, ko iš šios padėties ir šių susitarimų dėl euro zonos ir visos Europos Sąjungos ateities galima pasimokyti.

Penktadienį valstybių ir vyriausybės vadovai patvirtins finansinį paketą, kurį Europos Sąjunga suteikė Graikijai. Kitaip tariant, bus oficialiai įformintas išsipareigojimas, – kuris šiuo metu yra politinis išsipareigojimas, – prisiimtas Europos Sąjungos valstybių ir vyriausybės vadovų susitikime vasario 11 d., išsipareigojimas padėti Graikijai susitvarkyti su labai sunkia jos finansine padėtimi.

Todėl penktadienį valstybių ir vyriausybės vadovai išsakys ir išdėstys savo ketinimus dėl kitų penkiolikos euro zonos priklausančių valstybių narių ketinimų ir susitarų, kad Graikija gautų šią paramą, šias paskolas, kai tik jos vyriausybė patvirtins griežtą ekonomikos ir finansų sureguliuojimo programą. Jų tikslas – užtikrinti Graikijos finansinį stabilumą ir visos euro zonos finansinį stabilumą, dėl ko buvo politiniu lygmeniu susitarta ne tik Graikijos atveju atžvilgiu, bet politiniu lygmeniu susitarta vasario 11 d. valstybių ir vyriausybės vadovų rezoliucijoje.

Tai svarbus sprendimas politiniu ir istoriniu požiūriais, nes jis labai svarbus dėl euro zonos ir visos Europos Sąjungos tarptautinio patikimumo finansiniu požiūriu. Tai svarbu dėl Europos Sąjungos Sutartyse reikalaujamo fiskalinio konsolidavimo, fiskalinio konsolidavimo euro zonoje ir visoje Europos Sąjungoje ir tai labai svarbu veiksmingam ir ilgalaikiam ekonomikos atkūrimui Europos Sąjungoje sutvirtinti.

Šiandien O. Rehn, kuris dalyvauja šiame posėdyje, paskelbė Komisijos prognozės 2010–2011 m., pranešdamas apie laipsnišką Europos Sąjungos ekonomikos atsigavimą. Komisijos prognozės patvirtina, kad Europos Sąjungoje ekonomika atsigaus ir kad po didžiausios jos istorijoje recesijos prognozuojamas 1 proc. ekonomikos augimas 2010 m. – šiais metais – ir 1,75 proc. 2011 m.

Todėl praėjusių metų trečiajame ketvirtyje Europos Sąjungoje ekonomikos recesija baigėsi ir prasidėjo ekonomikos atsigavimas. Europos ekonomikos gaivinimo planas ir valstybių narių priimti sprendimai prie to svariai prisidėjo – buvo skirtos didelės piniginės sumos iš valstybių narių ir Europos Sąjungos biudžetų įvairių šalių ekonomikoms pagal Europos ekonomikos gaivinimo planą. Tai viena iš priežasčių, dėl kurių – dar kartą pakartosis – patyrę didžiausią istorijoje recesiją jau matome, kad ekonomika Europos Sąjungoje atsigaus.

Tai Komisijos prognozės ir sprendimas suteikti paskolą Graikijai neabejotinai iš esmės prisideda užtikrinant, kad euro zonoje ir visoje Europos Sąjungoje ekonomikos atsigavimas būtų veiksmingas ir ilgalaikis.

Manome, kad Europos Sąjungos ekonomikos valdysena, ekonomikos valdymas turi turėti tvirtus pagrindus. Pirmas jų – atsakomybės prisiėmimas už prisiimtus įsipareigojimus, pvz., kai Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo buvo pasirašyta ir ratifikuota. Antrasis – solidarumas, kuris yra pagrindinis Europos Sąjungos ir visų jos politikų principas. Trečias – fiskalinės konsolidacijos koordinavimas, tarptautinio atstovavimo Europos Sąjungai koordinavimas – pvz., žvelgiant į G20 susitikimus – ir koordinavimas siekiant augimo ir išėiti iš krizės. Esu įsitikinęs, kad tai bus nurodyta dokumente, kurį Komisijos narys O. Rehn rengia šiuo klausimu ir kurį pateiks Komisijai gegužės 12 d.

Galiausiai, norėčiau pasakyti, kad Europos Sąjungos ekonomikos valdysenai, kuri kuriama ir plėtojama ir kurios pagrindas Europos Sąjungoje, reikia veiksmingų priemonių ir priežiūros. Esu tikras, kad Europos Komisijos rengiamame dokumente bus apie tai kalbama. Mums reikia kokybiškų viešųjų finansų. Mums reikia finansų sistemos priežiūros, europinės finansų sistemos priežiūros ir šiuo atžvilgiu norėčiau paraginti Europos Parlamentą nedelsiant priimti finansų priežiūros paketą. Šiame pakete turėtų būti reglamentai ir direktyvos, kurie aptariamai čia ir dabar Parlamente, ir kurie per artimiausias kelias dienas bus aptarti atitinkamame komitete, o tada atitinkamame plenariniame posėdyje.

Mums taip pat reikia galimų krizių prevencijos sistemos ir taip pat reikia – kaip jau anksčiau sakiau – bendros pozicijos atstovaujant Europos Sąjungai tarptautiniu mastu ir šiuo atveju aš, žinoma, kalbu apie G20 susitikimus. Manau, kad tai veiksmai, kurių imamasi Europos Sąjungos ekonomikos valdymo ir valdysenos sumetimais; parama ir paskolos Graikijai – tai dalis šių veiksmų ir todėl manau, kad Europos Sąjunga eina teisinga kryptimi ir šią kryptį įtvirtino.

Esu tikras, kad valstybių ir vyriausybės vadovai patvirtins finansinės paramos Graikijai paketą, kuris, trumpai tariant, kaip jie nurodė savo vasario 11 d. pareiškime, yra įsipareigojimas užtikrinti euro zonos ir visos Europos Sąjungos finansų stabilumą, ekonomikos stabilumą.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – Pone pirmininke, buvau paprašytas pateikti pareiškimą šiuose rūmuose prieš penktadienio euro zonos valstybių ir vyriausybės vadovų susitikimą.

Pirmiausia norėčiau pareikšti užuojautą nukentėjusiųjų dėl šiandieninio smurto Atėnuose šeimoms. Nesutikti ir protestuoti – tai piliečių teisė mūsų demokratinėje visuomenėje, tačiau niekas negali pateisinti smurto.

Jums leidus nagrinėsiu praeitą sekmadienį patvirtintą finansinės paramos Graikijai paketą. Tuomet pateiksiu jums savo išvagas dėl to, ką reikia padaryti, kad užkirstume kelią tokio pobūdžio krizei pasikartoti.

Kalbant apie Graikiją, Graikijos valdžios institucijos susitarė dėl daugiamečių fiskalinės konsolidacijos ir struktūrinės reformos programos. Ją bendrai parengė Komisija, Europos centrinis bankas ir Tarptautinis valiutos fondas.

Graikijos vyriausybė pateikė tvirtą ir patikimą paketą, kuris ves jos ekonomiką tvarių kelių ir atkurs pasitikėjimą. Svarbu, kad įvertintume drąsą, kurią ministras pirmininkas G. Papandeu ir jo vyriausybė parodė.

Graikija imsis sudėtingų veiksmų, bet visi žinome, kad tokiems veiksams nėra alternatyvų.

Mainais į tai ir Komisijai bei Europos centriniam bankui rekomendavus buvo aktyvuotas Europos koordinuotas pagalbos Graikijai mechanizmas. Tai precedento neturintis solidarumas, neturintis sau lygių pasaulyje.

Ši parama turės lemiamą reikšmę padedant Graikijai atkurti ekonomiką ir išsaugos visos euro zonos finansų stabilumą.

Norėčiau pabrėžti, kad Komisija užtikrino, jog nors ir paremtas dvišalėmis paskolomis tai – Europos mechanizmas. Komisija prisidėjo jį kuriant ir turės svarbų vaidmenį jį valdant ir įgyvendinant.

Komisija yra ir išliks pagrindinė vertintoja, kaip Graikija laikosi paketo suteikimo sąlygų. Komisija taip pat valdys dvišales valstybių narių suteiktas paskolas.

Iki savaitės pabaigos žinosime pakankamai valstybių narių, kurios užbaigė procedūras, kad suteiktų šias dvišales paskolas Graikijai. Esu tvirtai įsitikinęs, kad Graikijai suteikta precedento neturinti finansinė parama – 110 mlrd. EUR – ir sureguliuojama programa yra tinkamos priemonės sprendžiant Graikijos krizės klausimą. Nėra priežasčių abejoti, kad Graikija ir euro zonai priklausančios valstybės narės ją tvirtai įgyvendins.

Tam pritaria ir kiti, kuriems rūpi. Pvz., atkreipiau dėmesį į ką tik pateiktus palaikančius buvusių, esamų ir būsimų G20 finansų ministrų pareiškimus. Deja, atrodo, įtikinome dar ne visus rinkos dalyvius. Turime garsiai ir aiškiai pasakyti, kad skeptikai klysta. Grįšiu prie šio klausimo netrukus.

Penktadienio euro zonai priklausančių valstybių ir vyriausybės vadovų susitikime kalbėsime platesniais klausimais nei šis dėl to, kokių veiksnių reikėtų imtis, kad atsižvelgdami į šią padėtį padarytume teisingas išvadas. Pradėsime, žinoma, nuo diskusijų, nes sprendimus reikia išsamiau aptarti ir galiausiai priimti kartu su 27 valstybėmis narėmis – euro zonai priklausančiomis valstybėmis narėmis, tačiau taip pat kitomis Europos Sąjungos valstybėmis narėmis. Norėčiau labai aiškiai pasakyti: 27 valstybių narių diskusijos ir sprendimų priėmimas yra stiprybės šaltinis.

Nors procesus turime pagreitinti, tiesa ta, kad bendri 27 valstybių narių veiksmai – to nėra niekur kitur pasaulyje – yra geriausias galimas pagrindas mūsų bendrai ateičiai labiau nei bet kada anksčiau susijungusiam pasaulyje.

Mano nuomone, turime mąstyti ir veikti dviem kryptimis: pirma, pakartotinai įvertinti ekonominės valdysenos, įskaitant Stabilumo ir augimo pakta, taisykles ir, antra, finansų rinkų reforma.

Komisija aktyviai dirbo ekonominės valdysenos klausimu ir yra pasirengusi kitą trečiadienį pateikti savo pasiūlymą, kaip ją pagerinti. Svarstyti trijų pagrindinių grupių klausimai. Pirma, atsakomybė: turime sustiprinti Stabilumo ir augimo pakta ir, svarbiausia, valstybių narių paklusnumą. Akivaizdu, kad reikia sustiprinti tiek prevencinę, tiek korekcinę pakto pusę. Džiaugiuosi, kad daugelis anksčiau dėl pakto abejojusiu – arba net siūliusiu jį silpninti – dabar sutinka, kad reikia griežtesnių taisyklių ir, svarbiausia, griežtai jas vykdyti.

Antra, tarpusavio priklausomybė: su tuo visi esame susiję. Manau, kad krizė aiškiai parodė, jog turime spręsti netolygumo tarp valstybių narių, visų pirma euro zonoje, klausimą. Tai apima konkurencingumo skirtumus, nes tai esminis veiksnys, dėl kurio atsiranda kito pobūdžio netolygumų.

Tai, žinoma, negali reikšti, kad vieni tampa mažiau konkurencingi, kad kiti atrodytų palyginti konkurencingi. Visi konkuruojame pasaulio rinkose. Mums reikia padidinti bendrą konkurencingumą suderintai ir vieniems kitus stiprinant. Taip pat manau, kad reikia išnagrinėti kitas netolygumų priežastis. Kad pasiektume pažangą, pasiūlysiu griežtesnę priežiūrą ir platesnio masto ekonomikos politikos koordinavimą. Taip pat džiaugiuosi matydamas daugiau atvirumo dabar, kai siekiant įgyvendinti šį tikslą valstybės narės turi imtis priemonių.

Trečia, nuoseklumas: turime užduoti sau klausimą, ar mūsų fiskalinių taisyklių sistema užbaigta. Manau, kad vertinga būtų sukurti nuolatinį mechanizmą pavojingiems atvejams spręsti. Galiausiai, geriau pasisaugoti, nei vėliau gailėtis.

Tikiuosi, kad galėsime pasinaudoti tinkama proga – tikimės, kad padėsime įgyvendinti šias reformas. Žvelgiant iš politinės pusės manau, kad esame viename iš tokių Europos integracijos etapų, kuriame jeigu nesukursime Europos, galime žengti atgal. Negalime nieko neveikti. Tai labai ypatinga akimirka, akimirka mūsų gyvenimo Europoje, kur kiekvieną dieną tikrinamas mūsų solidarumas, mūsų atsakomybė. Tikiuosi, kad mūsų valstybių narių vadovai sugebės su tuo susidoroti, ne tik padėti kitiems, bet ir parodyti savo atsakingumą mūsų bendro Europos projekto atžvilgiu.

Šios reformos bus įvestos tada, kai jau vykdomos precedento neturinčios priemonės. Neginčytinai ryžtingai ir greičiau, nei buvo numatyta iki krizės, privalo būti koreguojamas deficitas ir įsiskolinimo lygis kai kuriose valstybėse narėse.

Tačiau taip pat reikia pasakyti, kad negalime neatsižvelgti į tai, jog biudžeto sumažėjimą 2009 m. didžiąja dalimi lėmė savaiminių stabilizatorių veikimas susidūrus su precedento neturinčiu ekonominės veiklos sumažėjimu dėl finansų krizės, prasidėjusios ne Europoje. Kitaip tariant, bendra padėtis euro zonoje didžiąja dalimi susiklostė dėl visame pasaulyje vykdytos kovos su recesija politikos.

Visada buvo aišku, kad padėtis vėliau bus ištaisyta ir daugelis euro zonai priklausančių valstybių jau ėmėsi drąsių reformų, pvz., savo pensijų sistemų reformos. Reikia, kad vyriausybės parodytų atsakingumo pavyzdžiu pasektų finansų rinkos dalyviai. Todėl ne mažiau svarbu ir toliau išlaikyti tvarų ir atsakingą finansų sektorių, tarnaujantį ekonomikai ir jos piliečiams.

Reikia prisiminti, kad finansų rinkos dalyviai yra pagrindiniai veiksniai, reguliuojantys rinkos nuotaikas. Psichologija rinkose taip pat svarbi. Finansų krizė kilo dėl trumpalaikiškumo, cikliškumo ir atsakomybės nebuvimo. Būtent tai turime skubiai ištaisyti.

Turime turėti stiprias ir stabilias Europos finansinių paslaugų rinkas, kad užtikrintume augimui ateityje reikiamas investicijas remiantis 2020 m. Europos vizija. Reikia, kad visi mūsų rinkos dalyviai elgtųsi atsakingai. Mes jau įdėjome daug pastangų vykdydami finansų rinkų reformą. Tikiuosi, kad šie rūmai tai visiems aiškiai parodys.

Europos institucijos dirba ir turi atrodyti kaip dirbančios kartu: Parlamentas, Taryba ir Komisija. Pirmenybę skyrėme veiklai, susijusiai su atsakingu rizikos valdymu, saugesnėmis išvestinių finansinių priemonių rinkomis, geresne finansų priežiūra ir užtikrinimu, kad bankai išlaikytų pakankamą kapitalą, kad padengtų savo realią riziką. Šią veiklą reikia paspartinti.

Per artimiausias savaites turėsime užbaigti jau vykdomas reformas. Kaip jau sakiau kreipdamasis į šiuos rūmus vos prieš dvi savaites, tikiuosi, kad greitai bus pasiektas persilaužimas svarstant mūsų pasiūlymą dėl rizikos draudimo ir privataus kapitalo fondų.

Taip pat norėčiau, kad būtų greitai susitarta dėl veiksmingų naujų Europos priežiūros priemonių. Europos sisteminės rizikos valdyba ir trys priežiūros organai turėtų pradėti veiklą 2011 m. pradžioje.

Tačiau jie neturi būti tik popieriniai tigrai: privalome kartu užtikrinti, kad jiems būtų suteiktos jų darbui reikalingos priemonės. Tai apima ir privalomų sprendimų priėmimo įgaliojimus išties neatidėliotiniams klausimams spręsti, Europos taisyklėms vykdyti – pabrėžiu, Europos, ne tik nacionalinėms, taisyklėms vykdyti – ir visiems ginčams nacionalinių priežiūros institucijų kolegijose spręsti. Pats laikas priimti šiuos sprendimus ir užtikrinti, kad jais būtų siekiama aukštų tikslų.

Šiais metais rengiama dar daugiau pasiūlymų siekiant pagerinti indėlininkų ir investuotų apsaugą, griežtinti kovos su piktnaudžiavimu rinka priemones, toliau gerinti bankų kapitalo kokybę ir mastą bei skatinti pernelyg daug neįsiskolinti.

Per pastaruosius tris mėnesius ir, paradoksalu, dar šią savaitę padėtis valstybės garantuojamų skolų rinkose atskleidė naujų problemų. Komisija jau dirba iš esmės peržiūredama išvestinių finansinių priemonių rinkas, siekdama padidinti šių rinkų skaidrumą ir saugumą. Pirmiausia pasiūlysiu teisės aktus sutartims dėl reikalavimus atitinkančių išvestinių finansinių priemonių standartizuoti, nustatant, kad jos turi būti sudaromos per tinkamai reglamentuojamą ir prižiūrimą pagrindinę sandorio šalį. Šiuo metu taip pat svarstome, ar reikalingos papildomos konkrečios priemonės dėl valstybės garantuojamų skolų išvestinių finansinių priemonių rinkų.

Ši krizė dar kartą pabrėžė kredito reitingų agentūrų vaidmenį. Šios agentūros vaidina pagrindinį vaidmenį finansų rinkų veikimo atžvilgiu, tačiau reitingai, regis, yra pernelyg cikliški, pernelyg priklausomi ne nuo pagrindinių veiksnių, bet nuo bendros padėties rinkoje – neatsižvelgiant į tai, ar padėtis rinkoje pernelyg optimistiška, ar pernelyg pesimistiška. Atsižvelgiant į tai, kad kredito reitingų agentūrų reikšmė tokia didelė ir jos rinkoms daro didelę įtaką, jos taip pat yra atsakingos, kad būtų užtikrinta, jog jų vertinimai būtų teisingi ir išsamūs. Todėl 2008 m. Komisija greitai pateikė pasiūlymą dėl naujų teisės aktų, reglamentuojančių šių agentūrų veiklą, kurie įsigalios per artimiausius kelis mėnesius.

Šios taisyklės užtikrins, kad kredito remtinių agentūros veiks skaidriau, skelbs savo metodikas ir vengs interesų konfliktų, tačiau mums reikia platesnio masto priemonių. Dėl šių europinio masto dalyvių priežiūros

griežtinimo Komisija mano, kad juos tiesiogiai turėtų prižiūrėti būsima Europos vertybinių popierių ir rinkų priežiūros institucija.

Mes taip pat pradėjome mąstyti, ar gali būti reikalingos papildomos priemonės konkrečiai valstybės garantuojamų skolų tinkamam vertinimui užtikrinti. Pirmiausia turime susitvarkyti savo kieme, tada versti kitus elgtis taip pat.

Komisija dės visas pastangas užtikrinti, kad finansų rinkos nebūtų spekuliacijų vieta. Laisvosios rinkos yra sėkmingai veikiančios šalių ekonomikos pagrindas, tačiau laisvosios rinkos turi būti reguliuojamos taisyklėmis ir jų turi būti laikomasi, ir taisyklės bei laikymasis turi būti griežtinami, jeigu neatsakingi veiksmai kelia pavojų kažkam, kam neturėtų kilti pavojus.

Elgesys rinkoje turi būti grindžiamas teisinga ir objektyvia analize, o finansų tarnybos turi suvokti, kad būtent tokia jų paskirtis: tarnyba nėra savaiminis tikslas. Jos neturi atsiskirti nuo jų ekonominės ir visuomeninės paskirties. Finansų rinkų dalyviai vis dar vykdo veiklą, nes reguliavimo institucijos ir demokratinė institucijos – galiausiai, mokesčių mokėtojai – stabilizavo rinkas finansų krizės laikotarpiu.

Todėl tuo metu veikėme greitai, ateityje taip pat veiksime greitai. Taigi šio penktadienio Europos valstybių ir vyriausybės vadovų susitikimo pranešimas turėtų būti aiškus ir bus aiškus: dėsime visas pastangas visose srityse.

Pirmininkas. – Norėtume prisidėti prie užuojautos, kurią savo kalboje pareiškė J. M. Barroso. Tai, apie ką kalbėjo J. M. Barroso, nutiko šiandien Graikijoje. Labai tikimės, kad Graikijoje bus surasta išeitis iš aklavietės. Naujausios problemos sukėlė visų Europos Parlamento narių susirūpinimą ir susidomėjimą.

Joseph Daul, PPE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mes Europoje gyvename labai sunkiu laikotarpiu Graikijai išgyvenant krizę, piliečiams – jos padarinius ir, kaip jūs pabrėžėte, tragiškus ir dramatiškus padarinius, daugelis mūsų valstybių narių vis labiau įsiskolina, o Europos reakcija ne visada atitinka mūsų lūkesčius, tačiau ji bent jau yra.

Atėjo laikas europiečiams iš šių įvykių pasisemti patirties ir reikalauti radikalių Europos valdymo reformų. Reformų, kurios užtikrins, kad valstybės narės nebepriiminėtų sprendimų vienos, nepasitarusios su savo partneriais – su kuriais, šiaip ar taip, turi bendrą valiutą, vertybes ir, vadinasi, bendrą likimą – dėl savo prioritetų biudžeto klausimu, fiskalinių ir socialinių prioritetų. Žmonių mentaliteto pertvarkymo, kad mūsų partijos, mūsų ministrai, mūsų kolegos valstybių narių parlamentuose baigtų nuolat peikti Europoje priimtus sprendimus, kai jie patys dalyvavo priimant šiuos sprendimus.

Ar dar galime reikalauti solidarumo iš savo partnerių, kai susiduriame su sunkumais, ir visiškai ignoruoti juos, kai viskas sugrįžta į įprastą vėžes? Ar dar galime reikalauti didelės paramos iš savo partnerių negalėdami užtikrinti visiško skaidrumo, kai pateikiame savo valstybės sąskaitas? Galiausiai, ar dar galime stebėtis, kad uždavinėjami klausimai, kai žmonės, tarp kurių yra dirbančių po 35 valandas per savaitę ir į pensiją išeinančių 60 metų amžiaus, ir tokių, kurie dirba 48 valandas per savaitę ir į pensiją išeina 67 metų amžiaus, raginame laikytis solidarumo? Nemanau. Priešingai, manau, kad atėjo laikas užduoti realius klausimus ir pateikti realius atsakymus į šiuos klausimus.

Atsižvelgiant į padėtį pasaulyje, kuriame gyvename, šie atsakymai – didžioji jų dalis – yra ne nacionalinio, bet Europos lygmens. Šie atsakymai nereiškia įsiteikimo visuomenei, jie reiškia atsakomybės prisiėmimą ir supratingumą. Už šių atsakymų pateikimą esame atsakingi mes; turime juos pateikti nedvejodami, priešingu atveju jie mums bus primesti greičiau, nei galvojame. Mūsų žmonės galės ne tik kaltinti – ir tai daryti pagrįstai – mums jiems neatskleidus tiesos, bet jie taip pat turės pakęsti sprendimus, kurie bus dar skausmingesni negu sprendimai, kuriuos reikia priimti dabar. Labai aiškiai turime reikalauti ekonomikos, socialiniais ir fiskaliniiais principais grindžiamos Europos – tikslo, kuriam pasiekti reikalingos praktinės mūsų tiek kairiųjų politinių pažiūrų, tiek dešiniųjų politinių pažiūrų vyriausybės priemonės.

Ar Taryba į šiuos argumentus atsižvelgs? Ar sugebėsime užtikrinti, kad jie būtų aiškiai išgirsti? Klausimą pateikiu G. Verhofstadtui, kuris turi tam tikros darbo Taryboje patirties. Ar, jo nuomone, galima kartu dalyvauti diskusijose Taryboje? Ar Komisija į šiuos argumentus atsižvelgs? Tikiuosi, ir jus, pone J. M. Barroso, primygtinai raginu juos išnagrinėti: jūsų, kaip Sutarčių sergėtojo, prašau užtikrinti, kad valstybės narės tinkamai ir visapusiškai taikytų sprendimus, kuriuos priimame. Atkreipti dėmesį, pvz., dėl Paslaugų direktyvos, kad taip toli gražu nėra. Ekonomikos augimo požiūriu tai yra prarasta galimybė, kurios daugiau nebeturėsime.

Ponios ir ponai, nesu idealistas. Laikau save naiviu, tačiau manau, kad tiesos akimirka Europoje atėjo, ir siūlau drąsiai, atsakingai priimti šiuos iššūkius, kaip tai prieš 60 metų padarė mūsų Europos Sąjungos steigėjai –

R. Šuman, De Gasperi, K. Adenauer – kurie nedvejodami ėmėsi drąsių ir įžvalgių sprendimų. Turime sekti jų pavyzdžiu: jie nelaukė; jie nerengė referendumo. Jie visapusiškai pasinaudojo savo politine drąsa, kad išspręstų iškilusias labai svarbias problemas.

Ponios ir ponai, krizė, kurią išgyvename, gali būti vertintina kaip teigiamas dalykas, jeigu esame pakankamai drąsūs imtis tinkamų priemonių, tačiau ji gali būti labai sunki, jeigu vengsime reikalingų reformų. Mums skubiai reikia ekonomikos ir socialinės valdysenos: mums skubiai reikia sureguliuoti taisykles dėl apmokestinimo. Galiausiai, turime elgtis atsargiai ir dirbtinai nesukurti atotrūkio tarp Europos Sąjungos valstybių narių ir kitų šalių. Europos solidarumo reikalavimas taikytinas visoms 27 šalims. Raginu jus, Tarybos nariai, pažvelgti į Europą, tokią, kokia ji iš tikrųjų yra. Raginu jus atlikti tyrimus, kas jums nutiks, jeigu ateityje Prancūzija ir kitos šalys patirs tokius pačius sunkumus kaip Graikija. Kuo pavirs euras? Kokių priemonių galėsime imtis dėl mūsų Europos piliečių?

Ačiū už dėmesį. Esame atsakingi kartu ir mums laikas nesustos.

Pirmininkas. – Pastebėjau, kad vienas iš EP narių, B. Madlener, paprašė kalbėti pagal mėlynosios kortelės procedūrą. Tačiau, jūs jau esate įtrauktas į kalbėtojų sąrašą. Sąraše įtrauktas kalbėtojas Barry Madlener. Suteiksiu jums žodį po kelių akimirkų. Pažadu, kad galėsite kalbėti.

Maria Badia i Cutchet, S&D frakcijos vardu. – (ES) Pone pirmininke, visų pirma Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos vardu norėčiau pasakyti, jog esame visiškai solidarūs su Graikijos žmonėmis dėl šiandieninių mirčių. Taip pat norėčiau priminti ir Graikijos žmonėms pasakyti, kad esame jų pusėje ir palaikome jų pastangas, kurias jie deda šiuo ilgu ir sunkiu išbandymų laikotarpiu, kurį patiria.

Taip pat norėčiau kreiptis konkrečiai į ministrą pirmininką Georgią Papandreou ir paskatinti jį laikintis ryžtingumo ir politinės drąsos bei atliekant visą sunkų darbą gelbstint savo šalies ateitį.

Tikimės, kad artimiausiais mėnesiais ir metais Europos Sąjunga dės visas pastangas reikalingiems procesams reformuoti. Negalime ir toliau likti tik stebėtojai. Europos Sąjunga turi dalyvauti reformoje ir ją remti. Pasiekimų sėkmė turi būti bendra visų suvienytos Europos žmonių, siekiančių bendro likimo, sėkmė. Kad pasiektume šį tikslą, turime užtikrinti, kad Europos ir fiskalinės priemonės būtų sutelkiamos tinkamai, suteikiant visą pagalbą ir paramą, kurią galime suteikti šiuo sunkiu laikotarpiu.

Be to, kalbant ne tik apie krizę Graikijoje, manau, kad galime daryti išvadą, jog pastarosios kelios savaitės buvo labai daug žadančios. Turime pasitelkti visą sukauptą patirtį, kad sustiprintume ekonomikos valdyseną ir sukurtume Europos Sąjungą, kuri būtų ne tik valiutų, bet ir tikra ekonominė sąjunga. Tai, kas buvo nesuvokiama tada, kai dirbo Jacques Delors, dabar tapo neišvengiama, ir turime susidoroti su šių dienų poreikiais.

Kad įgyvendintume visus šiuos aukštus tikslus pirmiausia turime išmokti dirbti kartu. Stabilumo ir augimo paktas – vienas iš elementų, labiausiai atskleidusių, kad reikia koordinuoti mūsų šalių ekonomikos politiką. Savo šalių ekonomikos politiką turime koordinuoti aktyviai ir veiksmingai, o didžiausią dėmesį skirti tvaraus, tvirto ekonomikos augimo, kuriam visi pritaria ir kuris užtikrins darbo vietas, procesui. Tikimės, kad greitai Europos Komisija pateiks trumpus pasiūlymus šiuo klausimu, kurie bus susiję ne tik su represyvos politikos logika. Turime išmokti kurti ir augti kartu.

Pirmininke J. M. Barroso, tikiuosi, jūs suprantate, kad būtina nedelsiant panaudoti visas Komisijos galias, kuriomis ji gali pasinaudoti šiame etape.

Antra, turime susikurti priemones, kurių reikia kovai su krize. Pats laikas Tarybai pritari ti dėl Europos finansų stabilumo priemonės sukūrimo pasiūlymo, kurį kovo mėn. priėmė Europos socialistų partijos ministrai pirmininkai ir vadovai. Turime pasmerkti agresyvų ir spekuliatyvų kai kurių finansų specialistų elgesį, tačiau taip pat turime suprasti, kad sukūrėme valiutinę sistemą, kuri neveiksminga krizės laikotarpiu.

Trečia, turime sukurti naują Europos solidarumo koncepciją. Turime arba siekti bendro likimo, arba to atsižadėti pasiduodami neigiamam nacionalinio savanaudiškumo ir destruktivos tarpusavio konkurencijos poveikiui. Negalime tvirtinti, kad norime gyventi kartu sakydami, kad iš tikrųjų kiekvienas norime veikti savo nuožiūra. Dabartinė krizė yra sunkus išbandymas ir turime visiškai suvokti jos reikšmę.

Ketvirta, turime suteikti pakankamai svarbos finansų sričiai. Artimiausios savaitės ir mėnesiai suteiks Parlamentui galimybę išsakyti nuomonę dėl tam tikrų labai svarbių pasiūlymų dėl teisės aktų, pvz., rizikos draudimo ir finansų priežiūros.

Raginu visas institucijas paremti mūsų atsakingą požiūrį, siekiant užtikrinti, kad Europa greitai sukurtų tvirtą reguliavimo ir stebėsenos sistemą. Tikimės, kad dirbdami kartu galime įvesti finansinių sandorių mokestį, kad finansų sektoriaus subjektai tinkamai prisidėtų prie pastangų ekonominiame sektoriuje, kurias turime dėti kiekvienas iš mūsų.

Graikijos ateitis labai priklausys nuo kaimyninių šalių, – mūsų – nes esame pagrindiniai jos ekonominiai partneriai, ekonomikos augimo. Jeigu nesugebėsime įvykdyti uždavinių, kurie jau buvo nustatyti 2020 m. strategijoje, jeigu nesugebėsime sukonkretinti bendros politinės darbotvarkės ir jeigu mūsų šalių ekonomika pasmerkta lėtam augimui, užtikrinant nedideles užimtumo galimybes, mes negalėsime užkirsti kelio tolesnėms nelaimėms, kurios gali būti dar didesnės ir sunkiau valdomos.

Mūsų žemyno ateitis pavojuje. Europos ateitis priklauso nuo mūsų išmintingumo, mūsų solidarumo ir mūsų ryžto.

Guy Verhofstadt, ALDE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, jums leidus pradėsiu savo kalbą pasakydamas jums, kad tikiuosi, kaip, manau, tikisi visi kolegos EP nariai ir Komisijos Pirmininkas, kad sistema, kurią sukūrėme, bus veiksminga. Turėjau asmeninių abejonių nuo pradžių ir kritikavau dvišalių paskolų sistemą, tačiau tai nereiškia, kad nesitikiu, jog ji bus veiksminga ir sustabdys prieš eurą nukreiptą spekuliaciją.

Pamažu, ponios ir ponai, vyko į eurą nukreiptos spekuliacijos ir ataka, ir taikytasi buvo ne į Graikiją ar Graikijos viešųjų finansų būklę. Tai kur kas rimčiau ir mastas kur kas platesnis. Tikiuosi, kad ši sistema, oficialiai įforminta gegužės 7 d., galės iki galo pasiekti savo tikslą dėl paprastos priežasties – kitos priemonės neturime. Kitos priemonės neturime. Todėl ši sistema turi būti veiksminga ir ją reikia paremti.

Vis dėlto, taip pat svarbu – tai antroji mano mintis – aiškiai suprasti, kad netolimoje ateityje nebus galima jos naudoti nuolat. Struktūrinio pobūdžio priemonės turės būti numatytos nedelsiant; galbūt ne per kelis artimiausius mėnesius, bet per kelerius artimiausius metus – neabejotinai, nes vėl susidursime su tokiomis aplinkybėmis. Be to, jeigu norime turėti galimybę naudotis struktūrinėmis priemonėmis ateityje, turime prisiminti viena: reikia pasimokyti iš pastarųjų penkių mėnesių įvykių. Mums prireikė penkių mėnesių, kad sukurtume priemonės: trijų mėnesių, kad priimtume sprendimą iš principo, tada dviejų mėnesių, kad priimtume sprendimą dėl jos naudojimo sąlygų. Kodėl? Nes tai tarpvyriausybė sistema!

Pakartojau, kad, mano nuomone, pirma, ko ateičiai reikia pasimokyti, yra tai, kad turime vadovautis Komisijos Bendrijos metodu. Kadangi Komisija pasiūlė suteikti Europos paskolą: ji galėjo būti patvirtinta netrukus, gruodžio arba sausio mėn., ir jau galėjo šiandien turėti poveikį ir sustabdyti prieš eurą nukreiptą spekuliaciją.

Todėl tikiuosi, kad gegužės 7 d. pirmasis sprendimas, pirma, ko reikia pasimokyti iš to, kas įvyko per pastaruosius penkis mėnesius, bus mūsų prašymas – tikintis, kad tai pasiteisins – Komisijai pasiūlyti Europos paskolą, kuri gali tuoj pat sustabdyti prieš eurą nukreiptą spekuliaciją, nes visas Europos Sąjungos patikimumas ir likvidumas paremtas tokiu pasiūlymu, o taip nėra tarpvyriausybėje sistemoje, kurioje šešiolika šalių turi pasakyti „taip“, šešiolika parlamentų turi pasakyti galbūt „taip“ ir t. t.

Taip pat tikiuosi, – nors O. Rehn jau pradėjo teikti pasiūlymus, – kad antra, ko pasimokome iš šios patirties, yra tai, kad reikia įvykdyti tam tikras struktūrines reformas, būtent Stabilumo ir augimo pakte – kurį pasiūlė O. Rehn – numatyti prevencines priemones, sukurti Europos valiutos fondą, struktūrinę priemonę, kuri galėtų būtų panaudojama nedelsiant, ir, trečia, peržiūrėti 2020 m. strategiją, kuriai įgyvendinti reikia kur kas daugiau pastangų nei strategijai, šiuo metu išdėstyta dokumentuose.

Mums taip pat reikia pertvarkyti reitingų agentūras, net jeigu pastarosios panašios į orų prognozes: arba jos dirba per daug lanksčiai ir norime, kad jos dirbtų kiek mažiau lanksčiai, arba jos pernelyg nelanksčios ir norime, kad jos dirbtų kiek lanksčiau. Vis dėlto Europos lygmens iniciatyva tikrai gera mintis, kurią reikia išanalizuoti.

Galiausiai – tai, pone pirmininke, paskutinė mano mintis – raginu Tarybai pirmininkaujančią Ispaniją labai greitai susitarti dėl finansų priežiūros. Dovanokite, pone D. Lópezai Garrido, bet ne mus, o Tarybą reikėtų kaltinti! Ar nesu teisus manydamas, kad būtent Taryba pakeitė Komisijos pasiūlymą? Komisija buvo pateikusi kai kuriuos pasiūlymus, kuriuos net kritikavau, tačiau jų tikslai buvo kur kas aukštesni nei Tarybos tikslai. Esame tie, kurie kol kas perdaro Komisijos darbą, ir jums turiu vertingą pasiūlymą.

Jeigu norite, kad finansų priežiūra ir pasiūlymai būtų pradėti vykdyti per mėnesį, iškart Taryboje ir ECOFIN patvirtinkite pakeitimus, kuriuos Parlamentą pateiks jums per artimiausias kelias dienas. Jų patvirtinimas visiškai neužtruks ir finansų priežiūra bus vykdoma. Tikiuosi, kad galėsite perduoti šią informaciją savo

kolegomis ECOFIN, kurie savo pasiūlyme pateikė tik pagrindinius sistemos, skirtos išvengti Komisijos sukurtos finansų priežiūros, principus.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, tam tikra prasme išlaikysiu G. Verhofstadto kalbos kryptį. Akivaizdu, kad keturis mėnesius buvome pasyvūs. Akivaizdu, kad padarėme klaidų. Akivaizdu, kad būdami pasyvūs suteikėme akstiną rinkoms ir spekuliacijai. Atsakingi Tarybos nariai bent jau galėtų tai pripažinti! Jie turėtų pasakyti: „Mes kalti! Tai mes! Tai mūsų kaltė!“ Nežinau, kaip A Merkel, N. Sarkozy vadinami arba ką jie gyvenime veikia, bet kiekvienas tai gali perskaityti laikraščiuose: veiksmų reikia imtis nedelsiant. Tai pirmą mano mintis.

Antra, norėčiau, kad suprastume bent viena, t. y. kad G. Papandreou vyriausybei iškelto uždavinio beveik neįmanoma įgyvendinti. Raginu ECOFIN, valstybių arba vyriausybės vadovus, suvokti, kad jų šalys negali įgyvendinti reformų. Kiek Prancūzijai reikia laiko į pensijų sistemai pertvarkyti? Kiek Vokietijai reikia laiko pensijų sistemai sukurti? Dabar G. Papandreou prašoma viską pakeisti per tris mėnesius. Jūs visiškai pamišę.

Dabartiniai įvykiai Graikijoje tai patvirtina. Graikijai – veikia G. Papandreou – nesuteiktas laikas, kad Graikijoje būtų pasiektas konsensusas. Graikijoje niekas nesisolidarizuoja su valstybe. Politiką vykdo kiekvienas sau, tai apgailaustina, ir šią padėtį taip pat lėmė dešimtmečiai korupcijos Graikijos politiniuose sluoksniuose. Vis dėlto, reikia sukurti sanglaudą. Ji turi būti sukurta, jos negalima paskelbti!

Pamatysite, kas nutiks Ispanijoje, jeigu kils sunkumų, ir pamatysite, kas nutiks Portugalijoje, jeigu kils sunkumų. J. M. Barroso šiek tiek žino, apie ką kalbu, nes taip jis pralaimėjo rinkimuose. Todėl – ne, jis niekada nepralaimėjo rinkimuose – noriu pasakyti, kad turime jausti atsakomybę ir nereikalauti to, kas neįmanoma. Man susidarė išpūdis, kad kažkada buvo sakoma, buvo girdėti sakant: „Noriu, kad sugrąžintumėte mano pinigus“. Dabar man susidarė išpūdis, kad vyriausybės lygmeniu dabar sakoma: „Noriu pasipelyti Graikijos sąskaita“. Tai taip pat problema: skolinamasi 1,5 proc. arba 3 proc. palūkanomis ir skolinama Graikijai su 3,5 arba 6 proc. palūkanomis, pelnomasi Graikijos sąskaita. Tai nepriimtina!

Be to, Europa gali įgyvendinti iniciatyvas. G. Verhofstadt teisu kalbėdamas apie Europos valiutos fondą, investicijų ir solidarumo fondą, kad būtų galima sukaupti lėšų Europos paskolai. Reikia iš dalies pakeisti Sutartis. Taigi, ponai ir ponios, mes, šių rūmų nariai, turime galimybę imtis iniciatyvos iš dalies pakeisti Sutartis. Dabar palaukime Tarybos sprendimo; ji nesugeba priimti sprendimo. Imkimės iniciatyvos, bendros rūmų iniciatyvos iš dalies pakeisti Sutartis, kad pagaliau būtų sukurtas Europos valiutos fondas, kuris tikrai galėtų kovoti su spekuliacija. Galime tai padaryti; taip, mes galime. Padarykime tai.

Dabar norėčiau tarti keletą žodžių apie įvykių Graikijoje valdymo būdus. Prašau Komisijos įtraukti Užimtumo generalinį direktoratą sprendžiant valdymo klausimus, kad mes taip pat galėtume vertinti įvykius Graikijoje. Prašau Tarybos pasakyti TVF, kad šis įvykių Graikijoje valdymą įtrauktų Tarptautinę darbo organizaciją, nes kalbame apie žmones. Jeigu kyla problemų su įdarbinimu, reiškia yra darbuotojų. Manau, kad veiksmų reikia imtis remiantis ne tik finansiniais, bet ir saugumo sumetimais ir TDO arba Užimtumo generalinio direktorato nurodymais. Pastarasis turėtų pašalinti beprotę, kuri kartais būdinga sprendimų priėmėjams, kurie sprendimus priima vadovaudamiesi tik finansiniais argumentais.

Man liko paskutinioji mintis. Yra būdas, kaip suteikti paramą Graikijos biudžetui, ir jis paprastas: Europos Sąjunga turėtų imtis iniciatyvos, kurios tikslas – nusiginklavimas regione. Kitaip tariant, politinė Graikijos ir Turkijos iniciatyva, kuria būtų siekiama nusiginkluoti. Kitaip tariant, imtis politinės iniciatyvos Rusijos karines pajėgas... Graikijos karines pajėgas... Turkijos karines pajėgas – atsiprašau – atitraukti iš Šiaurės Kipro. Leiskime jiems nusiginkluoti. Pasakysiu viena: vis dėlto žmonės veidmainiai. Per pastaruosius kelis mėnesius Prancūzija Graikijai pardavė šešias fregatas už 2,5 mlrd. EUR., sraigtasparnių už daugiau kaip 400 mln. EUR ir keletą reaktyvinių lėktuvų *Rafale* (vienas reaktyvinių lėktuvų *Rafale* kainuoja 100 mln. EUR). Deja, mano bandymai šnipinėti neleidžia man pasakyti, ar kalbame apie dešimt, dvidešimt ar trisdešimt reaktyvinių lėktuvų. Tai beveik 3 mlrd. EUR suma. Dar yra Vokietija, kuri pastaraisiais mėnesiais Graikijai pardavė šešis povandeninius laivus, kurie turi būti pagaminti per artimiausius kelerius metus. Jie kainavo 1 mlrd. EUR.

Vis dėlto tai veidmainiavimas. Duodame jiems pinigų, mūsų ginklams įsigyti. Prašau Komisijos čia, Europos Parlamente, ir Taryboje pateikti duomenis apie visus ginklus, kuriuos Graikijai ir Turkijai pardavė Europa. Suteikite šiek tiek skaidrumo. Leiskite mums žinoti! Taigi, jums pasakysiu, kad jeigu elgtumėmės atsakingai, turėtume užtikrinti Graikijos teritorinį vientisumą: Graikija turi 100 000 kareivių, daugiau kaip 100 000! Vokietija turi 200 000 kareivių. Tai visiškai absurdas: 11 mln. gyventojų turinti šalis turi 100 000 kareivių! Paklauskime Graikijos. Tai gali būti kur kas veiksmingiau, nei sumažinti atlyginimus kažkam, kas uždirba 1 000 EUR. Tai mano prašymas Komisijai: būkite kiek teisingesni.

(Plojimai)

Derk Jan Eppink, *ECR frakcijos vardu*. – (NL) Pone pirmininke, kaip revoliucijos priešininkas iš prigimties kalbėsiu su mažesniu užsidegimu negu D. Cohn-Bendit, bet dabar suprantu, kodėl 1968 m. jam buvo sėkmingi; būdamas vaikas tegalėjau sekti įvykius per televiziją.

Ponios ir ponai, kaip ir visiems Europos žmonėms man kelia rūpestį dabartiniai pokyčiai. Pvz., taupiams žmonėms ir pensininkams kyla klausimas, kuo tai baigsis. Klausimas ir susirūpinimas teisėti. 110 mln. EUR paktas – milžiniška pinigų suma.

Iš pradžių kalbėjome apie 35 mlrd., tada apie 60 mlrd., o dabar apie 110 mlrd. Tai didžiulė suma, ribojamųjų priemonių Graikijai paketas taip pat didžiulis; tačiau nepamirškime, kad Graikija per ilgai gyveno kredito sąskaita, išėjimo į pensiją amžius buvo 53 metai. Kas to nenorėtų? Kyla klausimas, ar Graikija išsikapstys. Dabar matome streikus, maištą, riaušes ir t. t. Todėl Graikijos problema tampa Europos, mūsų problema.

Pone D. Cohn-Bendit'ai, problema Atėnuose paliečia olandus, flamandus, vokiečius – mus visus – ir pavojus išlieka. Manau, kad Graikija turėjo būti pašalinta iš euro zonos, kai buvo atskleistas netinkamas biudžeto lėšų panaudojimo faktas. Turėjome nustatyti paramos nutraukimo terminą, tačiau to nepadarėme ir dabar turime toliau ją teikti ir tikėtis sėkmės.

Taip pat turime pakeisti Stabilumo ir augimo pakto taisykles. Šiuo metu jis neužtikrina nei stabilumo, nei ekonomikos augimo. Mano nuomone, reikia griežtinti priežiūros reikalavimus, Europos Komisija turi parodyti daugiau drąsos ir turi būti labiau prižiūrima, kaip laikomasi taisyklių. Pastaraisiais metais to nebuvo.

Vis dėlto manau, kad mums taip pat reikalinga pasitraukimo iš euro zonos tvarka šalims, kurios nebegali vykdyti euro zonos reikalavimų. Pasitraukimo iš Europos Sąjungos tvarką turime, o iš euro zonos – ne, ir manau, kad mums šios galimybės reikia, kad šalis galėtų įvesti ir devaluoti savo valiutą, kad atsigaugtų iš naujo. Kodėl Lisabonos sutartyje numatyta pasitraukimo iš Europos Sąjungos procedūra, o iš euro zonos – ne?

Pastarąjį kartą Komisijos narys O. Rehn man sakė, kad šalies pasitraukimas iš euro zonos prieštarautų glaudesnės Europos Sąjungos principams, tačiau dabar Graikijos atvejis parodo šios netiesos dėl glaudesnės Europos Sąjungos ribas. Staiga euras silpnas ir žemas ekonomikos augimo tempas. Ponios ir ponai, esame glaudesnės Europos Sąjungos teorijos belaisviai. Europos mokesčių mokėtojus laikome atpirkimo ožiais ir tie mokesčių mokėtojai kasdien reiškia vis didesnę nepasitenkinimą; nereikėtų to pamiršti.

Lothar Bisky, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mes, žinoma turime padėti Graikijai. Vis dėlto vadinamoji gelbėjimo operacija tam tikrais atžvilgiais taip pat absurdiška. Prancūzijai ir Vokietijai procese užėmus galingųjų valstybių vaidmenį sprendimo dėl paramos paketo priėmimo procesas buvo labai brangus ir užsitęsęs.

Ketverius metus finansų rinkos reguliavimas buvo mažinamas, o dabar visi nustebę, kad brangu. Kas dabar sumokės politinių klaidų kainą? Darbuotojai, paprasti piliečiai? Bankams nenustatomi jokie išpareigojimai. Ne, dar kartą mokesčių mokėtojai turės paimti sąskaitą ir giliai pasikapstę savo kišenėse sumokėti už bankų spekuliaciją. Dar kartą nesavarankiškai dirbantys darbuotojai turės sutikti, kad būtų sumažintas atlyginimas. Kai Tarptautinis valiutos fondas duoda nurodymus, pašalinamas bet koks panašumas į demokratišką sprendimo priėmimo procesą.

Meksikos įlankoje išsiliejus naftai reikalauta taikyti principą „teršėjas moka“. Manau – tai teisinga. Jei kyla abejonių, tas, kas ieško pinigų arba aukso, turėtų būti atsakingas už žalos atlyginimą. Šiuo metu – bent jau Vokietijoje – bankams net nereikia grąžinti skolų, kurias jie prisiėmė ir kuriomis jie noriai spekuliuoja euro atžvilgiu – taip, euro atžvilgiu. Be to, jie vis dar spekuliuoja, nors seniai matome, kad šiuo klausimu reikia ką nors daryti.

Pasiūlymai dėl veiksmų, kurių galima imtis, pateikti. Pateikti visi pasiūlymai – draudimas prekiauti kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir pardavinėti skolintus vertybinius popierius, finansų rinkos finansinių sandorių mokesčio įvedimas, specialūs mokesčiai finansų sektoriaus premijoms, teisiškai įpareigojantys banko ir draudimo mokesčiai. Graikija, žinoma, taip pat turi atlikti paruošiamuosius darbus. Kaip ir kitos Europos Sąjungos šalys, Graikija turėtų įvesti turto mokestį, kovoti su korupcija ir sumažinti išlaidas ginkluotei. D. Cohn-Bendit apie tai labai įtikinamai jau kalbėjo. Todėl šiuo klausimu faktų neminėsiu ir pritarisiu jo kalboje išsakytomis mintims.

Galiu suprasti į gatves išeinančius ir protestuojančius Atėnų žmones. Negaliu suprasti smurto. Pritariu visiems, kurie pareiškė užuojautą nukentėjusiems, dėl kurių kančių tenka apgailėstauti. Smurtu bus pasiektas priešingas rezultatas tam, kurio siekia protestuotojai ir dori demonstracijų dalyviai. Turime paraginti nutraukti smurtą.

Nikolaos Salavrakos, EFD frakcijos vardu. – (EL) Labai ačiū, pone pirmininke. Stengiamės, kad skaičiai gerai atrodytų, ir visi puikiai žino, kad kai skaičiai atrodo gerai, žmonės laimingi. Turime surasti pusiausvyrą; turime suderinti skaičius ir nenuliūdinti žmonių.

Dėl šio neįprasto elgesio Graikija šiandien gedi trijų aukų, trijų darbuotojų mirčių dėl agresyvių kitų darbuotojų protesto. Šiuo metu ekonomikos krizė Europoje, kuri pas mus atkeliavo iš kitapus Atlanto vandenyno ir kuri, regis, čia dar didesnė, politiką ir politikus paverčia paniekos objektais.

Graikijoje žemutiniai visuomenės sluoksniai politikų atžvilgiu nusiteikę labai blogai: Graikijos parlamentą sudaro 300 narių ir girdėjau Graikijos visuomenę ritmingai šaukiant: „pakart visus 300!“ Tai pavojingas metas. Skaičiau apie tokius pat atvejus ir apie tą pačią panieką politikams kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse; visi tai žinome, taip pat visi žinome, kad reikia išsaugoti demokratiją.

Atsižvelgdamas į šias aplinkybes ir šias mintis, kadangi neturiu laiko kalbėti išsamiau, norėčiau pabrėžti, kad vadovai ateityje turės dirbti greičiau ir siekti ilgalaikeškesnio sprendimo didesnei daliai valstybių. Graikija viena jų; tai ledkalnio viršūnė. Tačiau yra kitų valstybių narių, – tiek euro zonoje, tiek už jos ribų, – susiduriančių su ekonominiiais sunkumais, kurie per artimiausius mėnesius dar labiau padidės.

Pirmininkas. – Pone N. Salavrakai, nenutraukiau jūsų kalbos, nes esate graikas ir jūsų kalba mums labai svarbi.

Barry Madlener (NI). – (NL) Pone pirmininke, konkrečiai norėčiau kreiptis į G. Verhofstadtą, J. Daulį ir M. Schulzą – posėdyje jis nedalyvauja, tačiau kreipiuosi į jo frakciją, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakciją – nes jie iš dalies buvo kalti dėl problemų. Jų tvirtinimu, solidarumas būtinas. Leiskite jums priminti, kad daugelį metų Graikija buvo daugiausia lėšų iš Europos gaunanti valstybė. Dėl to šalis ėmė sukčiauti ir jūs labai mielai būtumėte sutikę tame dalyvauti, nes esate taip palankiai nusiteikę Europos atžvilgiu ir trokštate, kad Europa plėstųsi, kad jūs taip pat jau nebeturite kritiškos nuomonės, o dabar esame priversti prisiimti nemalonią atsakomybę.

Nežinau, ar pamenate, kad Ispanija – antra valstybė pagal eiliškumą – per pastaruosius penkiolika metų legalizavo du milijonus nelegalių imigrantų. Visi manėte, kad tai nuostabu, tačiau dabar Ispanijoje nedarbo lygis siekia 20 proc. ir ji yra tokioje pat sudėtingoje padėtyje kaip ir Portugalija. Visose šiose šalyse dirba socialistinės politinės krypties vyriausybės, kurias jūs ilgai rėmėte Europos lėšomis ir kurios viską sujaukė gyvendamos ne pagal savo galimybes. Kasmet jūs stebėjote, kasmet pritardavote tam, o dabar mes, piliečiai, turime už tai sumokėti. Jums išties turėtų būti gėda.

Vienintelis sprendimas – negirdėjau, kad jį būtų paminėjęs kuris nors kalbėtojas – Graikijos atžvilgiu yra laikytis griežtos pozicijos. Šalis turi vėl įsivesti drachmą, nes jos narystė euro zonoje nepagrįsta. Jeigu kita valstybė yra Ispanija, ji paprasčiausiai vėl įsiveda pesetą, kaip ir Portugalija eskudą, ir jos vėl galės konkuruoti. Ši Europos dalis ydinga ir šiaurės Europos piliečiai greitai atsisakys toliau mokėti už jūsų klaidas ir socialistų vyriausybių nerūpestingumą šios šalyse. Galiausiai, pakartosiu, Graikija, Ispanija ir Portugalija – visos socialistinės santvarkos šalys – gavo Europos Sąjungos lėšų. Imigracija vešėjo, o jūs stebėjote ir nieko nedarėte.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Ačiū, pone pirmininke. Norėčiau pakomentuoti tam tikras N. Salavrako anksčiau išsakytas mintis dėl trijų žmonių, trijų darbuotojų, kuriuos Atėnuose nužudė kiti trys darbuotojai. Tam nėra jokio pateisinimo. Šiuos žmones nužudė žudikai, nusikaltėliai. Šiandien Atėnuose darbuotojai surengė didelį mitingą už taiką. Jie nieko neužmušė. Tikruosius nusikaltėlius pasmerkė ministras pirmininkas Georgikos Papandreou, o ką tik ir visos parlamento politinės partijos. Tai didelė klaida ir pavojinga painioti taikius protestus ir tokius nusikaltimus, kokie buvo įvykdyti Atėnuose. Juos smerkia visi, jie nėra Graikijos darbuotojų atstovai ir jie neišsako visų žmonių įsitikinimo, kad jeigu esame vieninga tauta, išvesime šalį iš krizės.

Pirmininkas. – Šiose diskusijose norėčiau išsakyti savo nuomonę. Vis dėlto norėčiau pasakyti, kad visi mes, esantys šiuose rūmuose – visi Europos Parlamento nariai, esu įsitikinęs, kad taip pat ir Komisijos Pirmininkas ir Tarybos vardu posėdyje dalyvaujantis D. López Garrido – norėtume dar kartą išreikšti didelį solidarumą su graikų tauta. Jie mūsų draugai ir žinome, kokia didelė atsakomybė gula ant abiejų Graikijoje vykstančio ginčo šalių pečių. Tai labai didelė atsakomybė.

Norėčiau jums visiems pasakyti, kad aš taip pat jaučiau tą atsakomybę iš abiejų pusių. Buvau profesinės sąjungos narys ir aktyvistas ir daug metų buvau aktyvus narys. Taip pat vadovavau vyriausybei ir suprantu, kokia sudėtinga šiandieninė padėtis Graikijoje. Visi norime parodyti solidarumą ir išreikšti didelę užuojautą visų pirma aukų šeimoms ir draugams. Normalu, kad norime tai padaryti ir laikome tai Europos Parlamento pareiga. Ačiū už atsakingas šiandienos diskusijas šiuose rūmuose.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Esame sudėtingoje padėtyje. Akivaizdu, kad nėra solidarumo tarp Europos Sąjungos vadovų – visų pirma Vokietijos – susitarimo dėl padėties Graikijoje klausimu. Visų pirma jie perima politinę šalies kontrolę, versdami graikus socialinėje srityje sugrįžti dešimtis metų atgal. Tai paneigia visus principus, kuriuos jie skelbė apie socialinę ir ekonominę sanglaudą, konvergenciją, solidarumą ir vadinamąjį Europos socialinį modelį.

Kaip tai puikiai parodo darbuotojų ir darbuotojų visuomenės sluoksnio kova Graikijoje, nepriimtina reikalauti, kad Graikijos vyriausybė keltų pavojų pagrindinėms teisėms. Tai primetama mainais už paskolą, kurios palūkanų norma yra didesnė nei paties Tarptautinio valiutos fondo palūkanų norma. Atrodo, kad euro zonos vadovams nėra ribų. Pasinaudoję Graikijos trapumu jie pasipelnė, o dabar primeta savo aukštesniąją visiško dominavimo šalies vidaus politikoje poziciją mainais už paskolą, iš kurios palūkanų jie taip pat pasipelnys.

Šį sprendimą reikia pakeisti kitame aukščiausio lygio susitikime. Vadovai turi priimti sprendimą dėl negrąžintinos paramos iš Europos Sąjungos biudžeto arba išimties tvarka, arba šias lėšas finansuojant iš būsimo Europos Sąjungos biudžeto. Kartą ir visiems laikams turtingesnės euro zonos šalys turi taikyti ekonominės ir socialinės sanglaudos principą.

PIRMININKAVO: Isabelle DURANT

Pirmininko pavaduotoja

19. „Europa 2020“ – nauja Europos užimtumo ir augimo strategija (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimas: „Europa 2010“ – nauja Europos užimtumo ir augimo strategija.

Diego López Garrido, einantis Tarybos pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, džiaugiuosi galėdamas nagrinėti temą, kuriai Taryba ir Tarybai pirmininkaujanti Ispanija teikia didžiausią reikšmę, t. y. „Europa 2020“ – kokybiško užimtumo ir augimo strategija.

Kaip jau minėta, mėginame įveikti sunkiausią ekonomikos krizę po XX a. ketvirtąjo dešimtmečio ir privalome daryti viską, kad prasidėtų ekonomikos atsigavimas, kurio pradžia, atsižvelgiant į šiandien Komisijos pateiktas prognozes, Europos Sąjungoje jau galime išvelgti, taip pat turime sušvelninti šios krizės padarinius.

Tačiau, kartu su valstybių narių ir Europos institucijų atliktu trumpalaikiu darbu, turime žvelgti toliau nei šis dešimtmetis ir užtikrinti socialinio modelio – Europos socialinio modelio – tvarumą. Tai strategijoje „Europa 2020“ įtvirtintas dvigubas iššūkis.

Negalime grįžti į krizę, kuri dar nėra visiškai pasibaigusi, visų pirma turime siekti įgyvendinti ekonomikos augimo strategiją – naujesiems laikams pritaikytą ekonomikos augimo modelį. Ši strategija turi būti skirta pasiekiamam ir įvykdytinam augimui, taip pat joje turėtų būti atspindėta kelerių ateinančių metų Europos Sąjungos pagrindiniai politiniai ir ekonominiai įsipareigojimai.

Kaip jums puikiai žinoma, valstybių vadovų ar vyriausybės diskusijos dėl strategijos „Europa 2020“ neoficialiu lygmeniu prasidėjo vasario 11 d. Vėliau diskusijos dėl strategijos vyko Europos Vadovų Taryboje kovo mėn., o per paskutinius šešis mėnesius, Ispanijai pirmininkaujant Tarybai, strategija aptarta daugelyje Tarybos padalinių.

Kovo mėn. Europos Vadovų Taryba pritarė strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimui, o galutinai jai bus pritarta Europos Vadovų Taryboje birželio mėn., taip pat apibrėžė elementus, struktūrą ir netgi planus strategijai toliau plėtoti.

Strategijoje didžiausias dėmesys skiriamas pagrindiniams Europos klausimams: žinioms ir naujovėms, tvariai ekonomikai, kurios reikalauja Europos Parlamento, aukštam užimtumo lygiui ir socialinei integracijai.

Šiais penkiais pagrindiniais tikslais siekiama 75 proc. vyrų ir moterų užimtumo, rengiamasi 3 proc. BVP investuoti į tyrimus bei plėtrą ir laikytis „20-20-20 tikslų“ kovoje su klimato kaita. Tikslas siekti, kad sumažėtų išsilavinimo neturinčių gyventojų ir didinti gyventojų su aukštuoju išsilavinimu santykį dar nėra kiekybiškai įvertintas, nenustatyti taip pat socialinės integracijos skatinimo ir skurdo mažinimo tikslai.

Tai pagrįsta Komisijos išleistu komunikatu, kuris kovo mėn. turėjo lemiamą reikšmę, priimant sprendimus ir darant išvadą Europos Vadovų Taryboje.

Pirma, strategijoje „Europa 2020“ numatyta keletas integruotų gairių. Komisija ką tik pateikė pasiūlymą sutelkti dėmesį į šias integruotas gaires – Tarybai pirmininkaujanti Ispanija išipareigojo dirbti visose atitinkamose Tarybos veiklos srityse, kad Ekonomikos ir finansų taryba ir Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų taryba birželio mėn. galėtų informuoti Europos Vadovų Tarybą – taip pat parengė užimtumo gaires, kurioms turi pritarti Europos Parlamentas.

Antra, iškelti pagrindiniai tikslai, kuriuos jau minėjau.

Trečia, šioje strategijoje pateikta tai, ko nebuvo anksčiau – nacionaliniai tikslai. Kiekviena valstybė narė privalo nustatyti nacionalinius tikslus, kurie, žinoma, privalo būti integruoti į Europos tikslus ir sulaukti Komisijos bei Tarybos palaikymo.

Ketvirta, kalbėta ir apie ekonomikos augimui nacionaliniu lygmeniu įtaką darančias kliūtis. Be to, yra naujovių, susijusių su Lisabonos sutartimi: Tarybai pirmininkaujanti Ispanija didžiausią dėmesį rengiasi skirti vidaus rinkai įtaką turintiems veiksniams.

Penkta, Komisija parengė „pavyzdines iniciatyvas“. Pirmą iniciatyvą siekiame įgyvendinti Ispanijos pirmininkavimo Tarybai laikotarpiu: tai skaitmeninė darbotvarkė, kuri gegužės mėn. bus aptariama Transporto, telekomunikacijų ir energetikos taryboje po Komisijos komunikato, kurį ji išipareigojo paskelbti gegužės 18 d.

Ponia pirmininke, apibendrinamas norėčiau pasakyti, kad dėl naujosios strategijos kai kuriuose Tarybos padaliniuose vyks specialios diskusijos, taigi siekiame, kad jos būtų viešos, pvz., diskusijos, kurios vyks kitą savaitę Švietimo, jaunimo ir kultūros taryboje.

Norėčiau pabrėžti, kad darbas birželio mėn. nebus baigtas. Tada bus pradėta įgyvendinti strategija „Europa 2020“, tačiau darbas dar nesibaigs. Strategija turės būti įgyvendinta ir įdiegta, rengiant nacionalines reformų programas.

Pabaigoje norėčiau pasakyti, kad „vadovavimo“ strategijai požiūriu Europos Vadovų Taryba atlieka svarbų vaidmenį. (Nuo pat pradžios ji atliko svarbų vaidmenį, o šią idėją visą laiką palaikė tiek Tarybai pirmininkaujanti Ispanija, tiek ypatingą vaidmenį atlikęs Europos Vadovų Tarybos pirmininkas H. Van Rompuy). Europos Vadovų Taryba kartu su Europos Komisija rengiasi labai svarbiam vaidmeniui ir imtis svarbių užduočių, plėtojant šią strategiją ir jai vadovaujant. Tai bus dvi pagrindinės šią strategiją įgyvendinančios institucijos, taigi visi norime, kad būtų panaudotos visos turimos specialios priemonės.

José Manuel Barroso, Komisijos Pirmininkas. – Ponia pirmininke, Europa turi priimti ryžtingą sprendimą. Siekdami įveikti ekonomikos ir finansų krizę, galime rinktis metodą, pagal kurį siekiama sau naudoti kitų sąskaita (angl. „beggar-thy-neighbour“), požiūrį *sauve qui peut* („gelbėkitės, kas galite“) ir rizikuoti viskuo, ką pasiekėme per pastaruosius 60 metų. Tačiau galime panaudoti visas turimas priemones ir veiksmingai sustiprinti Europos bendradarbiavimą.

Pastarųjų mėnesių įvykiai – nuolatinis rinkos kintamumas, tolesnių finansų rinkos reformų poreikis ir ryžtingo valstybės finansų konsolidavimo poreikis – tik atskleidė šio pasirinkimo svarbą. Šiuo metu labai svarbu pabrėžti Europos dimensijos svarbą, o galimybę tai padaryti turime remdamiesi strategijos „Europa 2020“ tikslais.

Mane pakvietė su jumis aptarti strategiją „Europa 2020“, tačiau atskirai vertinant šį pažangų, tvarų ir visa apimančią ekonomikos augimą skatinančių priemonių rinkinį, jis neatrodo prasmingas, nes viena iš pagrindinių išvadų, kurias padarėme per krizę, yra ta, kad turime dirbti visi kartu, visais lygmenimis ir visose srityse, užpildydami finansų rinkos reguliavimo ir priežiūros sistemos spragas, atkurdami makroekonomikos stabilumą ir valstybės finansų patikimumą, pradėdami įgyvendinti tokias struktūrines reformas, kurios galėtų nukreipti Europą į tvaraus augimo ir užimtumo užtikrinimo kelią.

Visos šios trys sritys yra vienodai svarbios – turime dirbti visose šiose srityse, jei norime pasiekti užsibrėžtus tikslus. Tam reikia visa apimančio požiūrio, finansų rinkų reformų, sustiprinto vadovavimo ekonomikai ir

strategijos „Europa 2020“, kad užtikrintume tvarų, visa apimančių ir pažangų ekonomikos augimą ir pasaulio reformų Didžiajame dvidešimtuose (G20) įgyvendinimą, nes didžioji dalis klausimų susiję su išorės aspektais. Turime protingai naudotis visais turimais švertais, suprasdami, kad kiekvienas iš jų turi poveikį visiems kitiems. Norėčiau trumpai juos aptarti. Negrįšiu prie finansinių klausimų, apie kuriuos ką tik kalbėjau, tačiau pradėsiu nuo Didžiojo dvidešimtuko.

Didysis dvidešimtukas pasitelkė įvairias priemones, siekdamas reaguoti į finansų ir ekonomikos krizę, ir tobulina valdymą platesniu pasauliniu lygmeniu. Europos Sąjunga taip pat duoda postūmį Didžiajam dvidešimtukui ir siūlo nemažai idėjų. Komisija labai prisidėjo, siekdama užtikrinti, kad visų 27 valstybių narių interesai būtų tinkamai atspindėti mūsų darbe. Sunkiai dirbsime, kad Europos Sąjunga išlaikytų pirmaujantį vaidmenį birželio mėn. vykstančiame aukščiausiojo lygio susitikime Toronte ir aukščiausiojo lygio susitikime, kuris vyks Seule lapkričio mėn.

Pagrindinis tikslas susitikimuose bus sulaukti aiškios Didžiojo dvidešimtuko nuomonės dėl dabartinės išėjimo iš krizės strategijos, kuri skirta ekonomikos atsigavimui skatinti – strategijos, kurią įgyvendinant visos pagrindinės šalys atliktų savo vaidmenį. Turime pasauliniu mastu atkreipti dėmesį į kai kuriuos disbalansus, kurie ir sukėlė krizę. Taip pat turime užtikrinti, kad pasaulio ekonomikos augimo atkūrimo našta prisiimtų visos Didžiojo dvidešimtuko narės. Šiomis aplinkybėmis labai svarbu informuoti apie strategiją „Europa 2020“ ir apskritai glaudesnę ekonominę politiką koordinavimą ES, visų pirma euro zonoje. Svarbu, kad Europa pasiūlytų koordinuotą požiūrį Didžiajam dvidešimtukui.

Kitas tikslas – finansų rinkos reformos įgyvendinimas. Turime ir toliau raginti tarptautinius partnerius laiku, nuosekliai ir vienodomis sąlygomis vykdyti esamus Didžiojo dvidešimtuko įsipareigojimus.

Todėl manau, kad atėjo tinkamas metas Didžiajam dvidešimtukui paaiškinti, kaip finansų sektorius galėtų prisidėti prie bankų atsigavimo finansavimo. Turime atrasti koordinuotą ir patikimą metodą. Pasaulinis susitarimas dėl bankų stabilumo mokesčių, susijęs su konkrečiomis priemonėmis, numatytomis rezoliucijoje, būtų aiškus ženklas. TVF neseniai siūlė, kad tai galėtų būti finansinės veiklos ar pelno apmokestinimas. Laukia labai įtemptos diskusijos. Vertindamas parengiamąjį darbą, kurį atliekame kartu su Didžiojo dvidešimtuko partneriais, turiu pasakyti, kad daugelis prieštarauja šiai idėjai; tačiau manau, kad turėtume ją įgyvendinti. Europos Sąjungos perduodama žinia neabejotinai bus aiškiausia, jei visi kalbėsime vienu balsu ir jei galėsime pasakyti, kad Europos Sąjunga jau atliko savo namų darbus.

Todėl iki susitikimo Toronte turime pasiekti sutarimą dėl esminių finansinių paslaugų reguliavimo priemonių, kaip jau minėjau šiandien, šią popietę. Tam prireiks ir Parlamento, ir Tarybos lankstumo bei kūrybingo pragmatizmo.

Taigi galime pereiti prie strategijos „Europa 2020“ esmės – dabar jau tinkamomis aplinkybėmis, remiantis visa apimančiu požiūriu, kaip jau minėjau pradžioje. Kaip jums žinoma, strategijos „Europa 2020“ pagrindus valstybių vadovai ir vyriausybės patvirtino kovo mėn. Juos šiame Parlamente aptarėme keletą kartų. Komisija su jumis tarėsi dar prieš pateikdama pasiūlymą. Dabar reikia nuodugniai išnagrinėti šią strategiją, nes veiksmų poreikis visiems yra akivaizdus. Kaip minėta kai kuriose kalbose per pirmesnes diskusijas, viena iš išvadų, kurias padarėme po šios finansų krizės, ir euro zonos problemos byloja apie tai, kad reikia toliau koordinuotai ir ryžtingai tęsti struktūrinę reformą.

Geresnis ekonominės politikos koordinavimas – tai esminis strategijos „Europa 2020“ bruožas. Dar prieš krizę Graikijoje siūlėme geriau koordinuoti ekonominę politiką. To būtina reikia siekiant išvengti krizių ateityje. Tai labai svarbu, jei norime sėkmingai įveikti krizę, atgaivinti ekonomikos augimą, sukurti daugiau ir geresnių darbo vietų ir užtikrinti tvarią ir visa apimančią Europos ateitį.

Dėl penkių Komisijos pasiūlytų tikslų jau beveik sutarta; jau nustatyti kiekybiniai rodikliai, susiję su užimtumu, tyrimais ir kova su klimato kaita.

Dėl kiekybinio tikslo išsilavinimo srityje – mažinti mokyklų nebaigusių asmenų skaičių ir didinti gyventojų, turinčių trečiosios pakopos ar atitinkamą išsilavinimą, skaičių – bus susitarta Europos Vadovų Tarybos susitikime 2010 m. birželio mėn., atsižvelgiant į Komisijos pasiūlymus.

Taip pat įsipareigoju nustatyti skaičiais pagrįstus tikslus dėl kovos su skurdu ir socialinės atskirties. Negalime susitaikyti su tuo, kad 80 mln. žmonių Europos Sąjungoje susiduria su skurdo grėsme. Taryboje vyksta darbas šiuo klausimu, taigi darysiu viską, kad įtikinčiau valstybes nares šio tikslo svarba, nes žinau, kad Parlamento nariai taip pat ryžtingai nusiteikę šiuo klausimu.

Strategija „Europa 2020“ turi būti suderinta programa. Be abejo, socialinis teisingumas negali egzistuoti be konkurencingos rinkos, tačiau siekiame, kad ir Europos ekonominis veiksmingumas būtų pagrįstas teisingumu.

Nacionaliniai siekiai suteiks galimybę geriau ir veiksmingiau stebėti pažangą valstybėse narėse, tuo užtikrinant tikslų siekimą ES lygmeniu. Šiuos nacionalinius siekius nustato valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija. Tikiuosi, kad dėl jų bus susitarta birželio mėn. Europos Vadovų Tarybos susitikime, po kurio iš karto galėsime pradėti juos įgyvendinti.

Praėjusią savaitę Komisija pateikė pasiūlymą dėl integruotų gairių. Jose atskleidžiami strategijos „Europa 2020“ prioritetai. Pateikiama mažiau gairių negu praėjusį kartą – dabar jų turime tik dešimt, palyginti su pirmesnėmis 24 gairėmis – tai paskatins visus dalyvius prisiiinti atsakomybę už priemonės įgyvendinimą. Manau, kad tai žingsnis į priekį.

Birželio mėn. Europos Vadovų Taryba turėtų išreikšti politinį pritarimą už integruotų gairių slypintiems principams, tačiau jie bus patvirtinti tik po diskusijų čia – Europos Parlamente – kurios, tikiuosi, įvyks kuo greičiau.

Strategija „Europa 2020“ – ne tik įkvepiantis tikslų sąrašas, ne tik vizija – tai reformų programa. Bus imtasi veiksmų Europos lygmeniu, tačiau labai svarbus tai, kad reformos vyks kiekvienoje iš 27 valstybių narių, remiantis subsidarumo principu. Turime aiškiai nurodyti, kas turi būti padaryta Europos lygmeniu, o kas – šalies lygmeniu. Labai svarbu įgyvendinimas, kaip teigė gerbiamas Tarybos atstovas D. López Garrido; dabar valstybių narių lygmeniu kur kas geriau suvokiama, kad reikia stiprinti Europos valdymą. Manau, kad valstybės narės pasimokė iš keleto trūkumų Lisabonos sutartyje, kurioje didžioji dalis, jeigu ne visi, iškeltų tikslų yra geri ir tinkami, tačiau, jei atvirai, trūksta atsakomybės jausmo ir galių įgyvendinti programas. Todėl turime užpildyti šias Lisabonos strategijos spragas. Turite imtis labai svarbaus vaidmens ir užtikrinti, kad strategija „Europa 2020“ būtų įgyvendinta.

Europos Parlamentas ne tik atlieka bendro įstatymų leidėjo vaidmenį, bet gali labai veiksmingai sutelkti piliečius, taip pat – o kodėl gi ne? – šalių parlamentus. Norėčiau pasakyti, kad tokiems santykiams Europos Parlamento ryšiai su šalių parlamentais labai svarbūs. Turime būti tikri, kad šios reformos bus suvokiamos ne kaip reformos, kurias „jie“ vykdo Briuselyje ir kartais Strasbūre, o kaip reformos, kurios vykdomos visais Europos visuomenės lygmenimis. Visi pagrindiniai socialinio ir ekonominio bei politinio lygmens dalyviai turi jausti bendrą būtinybės jausmą ir reformų poreikį; tai turi vykti visais vyriausybės lygmenimis, tačiau turi prisijungti ir socialiniai partneriai. Tikiu to svarba ir džiaugiuosi Ispanijos ministro pirmininko J. L. R. Zapatero pareiškimais dėl socialinių partnerių įtraukimo reikšmės. Privalome užtikrinti tvirtesnę, bendrą valdymą, sujungdami visas turimas koordinavimo priemones: strategijos „Europa 2020“ ir Stabilumo ir augimo pakto įgyvendinimo ataskaitas ir vertinimus, kurie atliekami vienu metu, derinant priemones ir tikslus, Europos sisteminės rizikos valdybos indėlių, užtikrinant bendrą finansinį stabilumą; struktūrines reformas; priemones konkurencingumui didinti; makroekonominę plėtrą – viską kartu tam, kad įveiktume krizę ir tvirtai žengtume link pažangaus, tvaraus ir visa apimančio ekonomikos augimo.

Jeigu iš tikrųjų siekiame ekonominio valdymo, tai vienintelis kelias. Negalime kalbėti apie tvirtą ekonominį valdymą Europos lygmeniu ir atskirti makroekonomiką nuo mikroekonomikos, vidaus reikalus nuo išorės reikalų.

Todėl valstybės narės ir Europos institucijos turi remtis visa apimančiu požiūriu ir kartu taikyti visas šias priemones – tai vienintelis būdas pelnyti pasitikėjimą mūsų strategija.

Pradžioje kalbėjau apie ryžtingą pasirinkimą, ir Komisija žino, koku keliu nori eiti. Manau, kad Parlamentas pritarš šiam pasirinkimui – ryžtingam pasirinkimui, Europos pasirinkimui – ir tikiuosi jūsų pritarimo, tęsiant šį darbą.

Corien Wortmann-Kool, PPE frakcijos vardu. – (NL) Ponia pirmininke, Komisijos Pirmininke J. M. Barroso, pone J. López Garrido, diskusijos dėl strategijos „ES 2020“ pagrįstai vyksta prieš diskusijas apie krizę euro zonoje, nors kiekvienos diskusijos svarbiausia tema – kaip sustiprinti Europos valdymą. Kalbate apie ekonominės politikos koordinavimą, tačiau didžiausia problema yra ta, kad jis pernelyg dažnai buvo aiškinamas kaip nepivalomas, todėl valstybės narės neatsižvelgė į susitarimus. Taip negali tęstis. Tai susiję su Stabilumo ir augimo paktu, ir tai yra pamoka, kurią turime išmokyti iš Lisabonos strategijos. Taigi turime veikti kitaip, kad įgyvendintume strategiją „Europa 2020“.

Mūsų frakcija, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, tikisi, kad Komisija tvirtai įsipareigos vadovauti Europos ekonomikai iki šios strategijos „ES 2020“ įgyvendinimo. Viliamės, kad birželio mėn. Taryba priims ryžtingus sprendimus ir įsipareigos siekti plataus užmojo valstybių narių iškeltų tikslų ir

protingo Europos valdymo. Prireikus Parlamentas pareikalaus taip elgtis. Ateinančių metų biudžeto planai turi atitikti strategiją „ES 2020“, o Parlamentas atliks institucinių vaidmenį ir kitais klausimais, siekiant tvaraus ekonomikos augimo ir darbo vietų piliečiams kūrimo.

Ponia pirmininke, problemos, su kuriomis susiduriame euro zonoje – tai dar vienas patikimų valstybės finansų svarbos įrodymas, lemiantis euro, finansinį ir ekonominį stabilumą bei apsaugantis mus nuo to, kad ši našta nebūtų užkrauta ateinančioms kartoms, mūsų vaikams. Svarbu reformuoti valstybės finansus, jeigu siekiame sėkmingai įgyvendinti strategiją „ES 2020“ ir atkurti konkurencingumą. Todėl, Komisijos nary O. Rehn'ai, labai svarbu, kad kitą savaitę pateiktumėte pasiūlymų, kaip patobulinti Stabilumo ir augimo pakta. Būtina sustiprinti prevencinį pakto poveikį ir suteikti tvirtesnį pagrindą valstybių narių finansams, kad jie taptų tvaresni. Todėl frakcijos vardu raginu prisiimti jums, kaip Komisijai, tenkančią atsakomybę ir pateikti plačių užmojų planus. Tokiu atveju galite tikėtis mūsų paramos.

Parlamentas turi ieškoti būdų, kaip – kartu su jumis – galėtume skatinti Tarybą pritarti Stabilumo ir augimo pakto tobulinimui. Būtume patenkinti, jeigu Taryba sukurtų darbo grupę. Tikiuosi, kad iki metų pabaigos Taryba pritaris Europos Komisijos pasiūlymams.

Privalome pasinaudoti Lisabonos sutarties suteiktomis galimybėmis ir artimiausiu metu sustiprinti Europos valdymą. Negalime švaistyti laiko veltui.

Pervenche Berès, S&D frakcijos vardu. – (FR) Ponia pirmininke, Komisijos Pirmininke, Tarybos Pirmininke, ką tik vykusios dvejopos diskusijos yra susijusios intelektualiu požiūriu. Ar šis ryšys iš tikrųjų ką nors reiškia realiai? Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijoje turime abejonių, nes neišvelgiame sąsajos tarp mums Komisijos pateikto teksto ir strateginės partnerystės, kurią siekiate pradėti įgyvendinti liepos mėn., net nesuteikdami Parlamentui galimybės pateikti atvirą nuomonę apie „užimtumo“ gaires.

Kaip galima galvoti, kad išsipareigosime ateinantiems dešimčiai metų? Kitiškai neįvertinę, kaip pavyko įgyvendinti Lisabonos strategiją, teigiate: „Viskas pasikeitė, dabar turime ne 27 gaires, o tik dešimt!“ Ar tai pasikeitimas, J. M. Barosso?

Atrasti sąsają reiškia susimąstyti ir suvokti, kad norėdami sėkmingai įgyvendinti strategiją „ES 2020“, pirmiausia turime įvertinti, ką esame pasiekę, o tik paskui apibrėžti tolesnius tikslus. Taip pat turime nuspręsti, ką iš tikrųjų norime pasiekti. Tiesa ta, kad šiuo metu visoje Europos Sąjungoje išgyvename pačią didžiausią krizę nuo pat jos įkūrimo; nebuvo susidūrę su sunkesne padėtimi nei šiuo metu. Negalime to ignoruoti. Kad įveiktume krizę, negalime remtis strategija, nes tai reikštų, kad siekdami išlaisvinti rinką reikalaujame iš valdžios institucijų pamiršti esamus ekonominius įsipareigojimus.

Negalime svarstyti šios strategijos, neatsižvelgdami į esamas priemones. Kaip žinote, pone J. M. Barroso, jų turime ne tiek daug. Turime priemonę, vadinamąjį Stabilumo ir augimo pakta, turime ir dar vieną priemonę, kurią vadiname finansine programa. Jeigu jos nėra aiškiai susietos, nieko negalėsime pasiekti.

Be to, žvelgiant iš pradinio taško, jaučiame tam tikrą susirūpinimą. Pirmia, S&D frakcijos nariai reikalauja, kad valstybės narės nedelsdamos nutrauktų spekuliacijas rinkose. Mes nekalbame konkrečiai apie Graikiją ar kurią nors kitą valstybę narę. Kalbame apie vadinamąjį „domino efektą“ ir spekuliacijų ribojimo stoka.

Todėl siūlome sukurti finansinio stabilumo mechanizmą, kuriuo valstybės narės būtų apsaugotos nuo tokių spekuliacijų ir galėtų daryti tai, ką turi daryti, t. y. grįžti į atsigavimo kelią ir apsaugoti esamą socialinį modelį. Kaip visiems žinoma, per šią krizę minėta, kad mūsų socialinis modelis – didžiausias mūsų turtas, susijęs su globalizacija.

Jeigu strategijos „ES 2020“ rezultatas bus biudžeto konsolidavimas, kuris sugriaus šį socialinį modelį, Europa ateityje pralaimės tarptautinę konkurencinę kovą. Europa praras galimybę ryžtingai ginti šį turimą modelį, ir teks užleisti vietą kitiems žemynams, nebent sugebėsime išsilaikyti, pasikliaudami vien rinkos jėgomis. Tai nėra mūsų ateities vizija.

Lena Ek, ALDE frakcijos vardu. – Ponia pirmininke, jau daugelį mėnesių žinome, kad Graikija susiduria su sunkumais. Matome, kaip tiesiog mūsų akyse nuvertėja euras ir vis plečiasi vyriausybės obligacijų platinimo mastas. Net ir dabar niekas neabejoja, kad Europa išgyvena didelę krizę, nors manėme, kad buvome pradėję atsigauti.

Turime rimtai spręsti konkurencingumo, produktyvumo ir tvaraus ekonomikos augimo klausimus, tačiau Europos lyderiai vis dar ginčijasi dėl galimų veiksmy. Tam neturime laiko. Reikia tikrų veiksmy, ir jų reikia

dabar. Kadangi spaudimas Taryboje nėra veiksmingas, turime nustatyti naujus tikslus ir pasirinkti skaidrias priemones, išsamiai nagrinėdami kiekvienos valstybės narės ataskaitas. Visi turime laikytis Stabilumo ir augimo pakto, taip pat gauti patikimą ir teisingą informaciją, kuria remdamiesi galėtume priimti sprendimus.

Siekiant daryti papildomą spaudimą vyriausybėms, struktūrinių fondų ir kita Europos parama turi būti susijusi su vyriausybių galimybėmis pateikti teisingą informaciją. Norėčiau pateikti palyginimą. Jei smulkusis ūkininkas, pateikdamas duomenis, suklysta dėl pusės hektaro, jis netenka paramos visai savo veiklai tam tikram skaičiui metų. Būtent tokį palyginimą turime pateikti. Todėl parlamentinėse rezoliucijose ir esame tokie griežti valdymo atžvilgiu.

Gėda, kad Komisija neįstengia pateikti pasiūlymų, dėl kurių diskutuojame jau keletą metų. Kad sukurtume ateities ekonomikos augimo pagrindą, į strategiją „ES 2020“ turime įtraukti strateginę politikos darbotvarkę. Norėčiau pateikti keletą pavyzdžių. Susitarėme dėl ekonomikos atgaivinimo plano. Didžioji jo dalis dar nėra įgyvendinta. Parlamentas pageidavo, kad būtų parengtas B planas, taigi į jį atsižvelgiama vertinant rezultatus, tačiau kol kas B planas dar nepraradėjo veikti. Susitarėme dėl tam tikrų planų, susijusių su nauja energetine technologija. Šis planas, kuris yra reali strateginė priemonė, vis dar nėra finansuojamas 50 proc. Ekonomiškai veiksmingiausias būdas sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą į atmosferą – laikytis energijos vartojimo efektyvumo strategijos. Todėl raginu Komisiją ir valstybes nars iškelti energijos vartojimo efektyvumo klausimą kaip svarbiausią veiksmų planą.

Reikia tobulinti galiojančius teisės aktus, nes jie nėra pakankamai veiksmingi. Reikia parengti žadėtąjį energijos vartojimo efektyvumo veiksmų planą, apie kurį kalbama jau labai seniai. Reikalinga energetikos infrastruktūra, energetikos atitikmuo greitiesiems traukiniams, bendra energetikos sistema ir pažangios energetikos sistemos, kurioms įgyvendinti turime lėšų.

Turime garantuoti techninę pažangą ir skatinti bei parengti strategiją kovai su socialine atskirtimi ir lyčių nelygybe. Šiandieninės krizės sąlygomis Komisija turi prisiimti atsakomybę ir užbaigti kartu pradėtus darbus. Taryba turi būti ryžtingesnė ir sustabdyti rietenas. Pateiksime ryžtingą rezoliuciją dėl antrojo žingsnio, įgyvendinant strategiją „ES 2020“.

Rebecca Harms, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, šios programos „Europa 2020“, kaip puikios strategijos, padėsiančios mums įveikti krizę, pristatymas panašus į politinę provokaciją. Pakanka įvertinti ankstesnę finansų rinkų reglamentavimo politiką, ir – jei tik būsime pakankamai sąžiningi – suprasime, kad ištikus mėnesius ir net metus žadėjome sureguliuoti rinkas, kurios tapo nevaldomos, tačiau iki šiol įstengėme žengti tik mažytį žingsnelį link to. Dėl Graikijos šiuo metu esame tiesiog priversti pažvelgti į save veidrodyje.

Vertindami Graikiją ištikusią krizę, galime išvelgti, kad iki šiol vykstantys įvykiai yra labai nepriimtini. Piliečiai girdėjo, kaip skelbėme, kad gelbėsime bankus. Jiems, nors ir sukandus dantis, teko su tuo sutikti. Dabar jie už tai moka. Tokios priemonės per daug apsunkino valstybės finansus. Šiuo metu gelbėjame Graikiją; turime tai daryti, dėl to nėra jokių abejonių. Daugelio Europos Sąjungos šalių valstybės finansams tai taps dar vienu iššūkiu.

Bankai tebėra sunkioje padėtyje, tačiau yra verti plojimų, nes paaiškėja, kad savanoriškai šiek tiek pradeda gelbėti Graikiją. Pone J. M. Barroso, Europos Sąjungos rinkoje, kuriai priklauso 27 valstybės, neturime kitų alternatyvų, tik įvesti finansinių sandorių mokesťi ar kitą priemonę, kuri sumažintų spekuliantų siekį gauti didžiulį pelną šioje srityje. Mums tikrai reikia priemonės, kuri priimtinais būdais iš krizės pelną gaunančius ir euro atžvilgiu spekuliuojančius subjektus priverstų padėti finansuoti sritis, kurias turime finansuoti. Valstybės finansų srityje negalime toliau eiti tuo keliu, kurį pasirinkome.

Iš pateikto pasiūlymo vis dar negaliu suprasti, kokių veiksmų turime imtis. Apie klausimą, susijusį su reguliavimu pasauliniu lygmeniu, girdėjome per diskusijas dėl klimato kaitos. Šiuo atžvilgiu nepasiekiamo jokios pažangos jau daugelį metų.

Mano požiūriu, klimato kaita – antroji pagal svarbą tema. Net ir šiuo atveju negalime kalbėti apie krizės įveikimą, nes grimztame tik giliau, iki šiol nesugebėdami pasirinkti tinkamų priemonių. Apgailėtina tai, kad šiandien prieš pat šią diskusiją paaiškėjo, jog Connie Hedegaard labai stengėsi Komisijoje nustatyti Europos Sąjungos minimalius tikslus šioje srityje. Jeigu tinkamai įvertinsime dabartinę padėtį, suprasime, kad atėjo metas pereiti prie 30 proc. tikslo. Jeigu neišskelsime tokio tikslo, tai tokiu atveju, pvz., galime pamiršti savo garsiąją ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų prekybos sistemą. Jei CO₂ kaina nėra tinkama, nes mūsų tikslai per menki, tada veltui ištikus metus atkakliai diskutavome, nes vis dar esame toli nuo iškeltų tikslų. Dėl Europos ekonomikos pavertimo tvaresne – kaip nurodyta Komisijos programos antraštėse – visi

galėtume pritarti, kad norime tai pasiekti. Tačiau, pone J. M. Barroso, Komisija šioje programoje nenurodė, kaip galima būtų pasiekti tokius Europos ekonomikos tikslus. Kokios priemonės ir skatinamosios programos padėtų tai padaryti?

L. Ek paminėjo kelias konkrečias sritis. Siekiant įgyvendinti šią programą, reikia įdėti dar daug darbo. Manau, kad remdamasis atliktais darbais, Europos Parlamentas dar negali pasakyti, kad po Lisabonos strategijos ši strategija yra sėkminga. Ši strategija „Europa 2020“, galima sakyti, parengta taip, kad bėgdami nuo nesėkmės, kurią patyrėme su Lisabonos strategija, patirsime kitą nesėkmę.

Michał Tomasz Kamiński, ECR frakcijos vardu. – (PL) Ponia pirmininke, manau, kad šiandien J. M. Barroso teko labai sunkus vaidmuo. Darbas, kurį jis turi atlikti – vienas sunkiausių Europos Sąjungoje. Jis turi skirti savo laiką ir diskutuoti su kairiųjų ir dešiniųjų pažiūrų atstovais – asmenimis, kurie gali surasti geriausius atsakymus, sprendžiant pačius sunkiausius klausimus. J. M. Barroso turi meistriškai laviruoti tarp šių pasiūlymų. Manau, kad geriausias iš šių pasiūlymų – Komisijos parengta strategija „ES 2020“. Mane nustebino šiuose Rūmuose pateikti pasiūlymai, kad, siekiant pagerinti šiandieninę labai sudėtingą padėtį, reikia kartoti padarytas klaidas.

Aštuoniolika metų praleidau šalyje, kuri buvo vadinama Lenkijos Liaudies Respublika ir kurioje buvo įkurta Vidaus prekybos ministerija, tačiau parduotuvių lentynos buvo tuščios. Nors buvo Vidaus prekybos ministerija, nebuvo jokios vidaus prekybos. Šiandien, jau dvidešimt metų, už kuriuos dėkoju Dievui, Lenkijoje turime Vidaus prekybos ministeriją ir vidaus prekyba vyksta.

Norėčiau pasakyti, kad vaistai nuo dabartinės krizės nėra nei griežtesnis reguliavimas, nei didesni mokesčiai ar daugiau intervencinių priemonių. Be abejo, nesu laisvosios rinkos fanatikas. Manau, kad valstybės vaidmuo – rinkos mechanizmų koregavimas, tačiau tai turi būti daroma labai atsargiai. Jei norime sąžiningai kalbėti apie Europos vystymąsi, prisiminkime, kaip paskutinėje parlamentinėje sesijoje balsavome dėl Paslaugų direktyvos. Prisiminkime, kas nutiko su šia direktyva šiuose Rūmuose. Be laisvo žmonių, paslaugų ir kapitalo judėjimo, Europa pasaulyje negalės veiksmingai konkuruoti su kitais žemynais.

Šiandien girdime, kad negalime konkuruoti su kitais politinės ir ekonominės integracijos regionais, tačiau kas kitas, jeigu ne mes patys savo regiono verslininkus dėl per didelio reguliavimo ir verslui tekusios didžiulės naštos privertėme persikelti kitur. Todėl paklauskime savęs, ką dar galime padaryti, kad pritartume strategijai „ES 2020“, nes neturime kitos strategijos, ir, be abejo, įveiktume krizę.

Nekyla jokių abejonių, kad turime padėti Graikijai. Lenkams, kuriems čia atstovauju, žodis „solidarumas“ turi labai svarbią reikšmę. Todėl šiandien turime pareikšti savo solidarumą su Graikija. Dar kartą noriu pabrėžti, kad turime daryti viską, kad padėtume Europai įveikti ekonomikos krizę, nes tai ne tik problema, su kuria susiduria milijonai šeimų, bet ir tikėjimo mūsų ateitimi problema. Tikiu Europos ateitimi, tikiu mūsų sėkme.

Gabriele Zimmer, GUE/NGL frakcijos vardu. – (DE) Ponia pirmininke, jei palygintume diskusijas dėl pirmesnio darbotvarkės klausimo su šiomis diskusijomis, suprastume, kad kalbame apie dvi panašias sritis. Viena vertus, turime Europos Sąjungą, kurioje valstybės, pvz., Graikija, Italija, Ispanija ir Portugalija, išgyvena didelę krizę, o kitos valstybės, pvz., Vokietija ir Prancūzija, imasi blokuojančių veiksmų; ir, kita vertus, turime Europos Sąjungą, kurioje sukurta strategija neišsprendžia šių iškilusių problemų.

Šia strategija nenuitiesėme kelio Europos Sąjungos plėtrai ir nesuradome atsakymų į klausimus, ką daryti su priemonėmis, kurios neveikia. Be to, neįdėjome jokių pastangų, siekdami išsiaiškinti kompetencijos pasiskirstymą tarp valstybių narių ir Europos Sąjungos ar santykių tarp euro zonos šalių ir tos Europos Sąjungos dalies, kuri nėra euro zona. Neįtraukėme nė vieno iš šių klausimų, kurie pastaraisiais metais iškilo dėl Lisabonos strategijos, nepateikėme nė vieno į ateitį nukreipto atsakymo. Nepateikėme paaiškinimo dėl Europos Sąjungos plėtros ateityje. Tai neabejotinai sukėlė daug nesutarimų, kuriuos dabar galime išvengt.

Diskusijų dėl Europos ekonomikos valdymo ir Europos valiutos fondo klausimu, negalime tiesiog elgtis taip, kaip elgėmės anksčiau. Dėl strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo norėčiau pasakyti, kad neabejotinai turime atidėti šios strategijos įgyvendinimo pradžią ir skirti daugiau laiko sprendimų priėmimo procesui, taip pat turime atlikti analizę ir nustatyti, su kokiais iššūkiais iš tikrųjų susiduriame. Turime į tai daug aktyviau nei anksčiau įtraukti pilietinę visuomenę ir Europos Parlamentą. Kitaip vėl patirsime nesėkmę!

Godfrey Bloom, EFD frakcijos vardu. – Ponia pirmininke, gėdinga, kad J. M. Barroso jau paliko šiuos Rūmus. Manau, šį vakarą iš manęs būtų daug ko pasimokęs!

Patarčiau per daug nesijaudinti dėl strategijos „ES 2020“, nes manau, kad jos greitai neliks! Atsitiks tas pats, kaip su Sovietų Sąjunga, su kuria strategija turi daug bendrų bruožų, ir atsitiks dėl tų pačių priežasčių: strategija centralizuota, korumpuota, nedemokratiška ir nekompetentinga, valdoma begėdiško stambių verslininkų ir nutukusių biurokratų aljanso; ji finansuojama pagal ekofašistų parengtą darbotvarkę, grindžiamą iškreiptu moksliniu šlamštu, vadinamu „klimato kaita“.

Kai tik Europos žmonėms bus suteikta teisė išreikšti savo valią referendume, jie iš karto atmes šią strategiją. Deja, Jungtinės Karalystės piliečiai negavo galimybės išsakyti savo nuomonę, ir tai įvyko dėl trijų partijų, kurios vienintelės turėjo galimybę rengti diskusijas per televiziją, apgaulės, prie kurios Europos Sąjungoje prisidėjo ir kurioje dalyvavo korumpuota visuomeninė transliuotoja BBC.

ES jau pradeda griūti. Tokia padėtis kaip Graikijoje, greičiau nei galime įsivaizduoti, išplis į kitas Viduržemio jūros regiono valstybes, vėliau pasieks šiaurines Europos šalis, kurioms tenka mokėti už kitų padarytas klaidas. Mūsų vaikai ir anūikai keiksnos mus už tai, kad jiems teks spręsti, kaip susidoroti su šios netvarkos, kurios galėjome išvengti, padariniais!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Ponia pirmininke, pažangus, tvarus augimas, veiksmai, reformos, ekonomikos valdymas – daug puikių žodžių ir didingų tikslų. Tačiau turiu keletą klausimų, susijusių su nerimą keliančiais dalykais. Ar išgirtosios naujosios strategijos neištiks panašus linkimas kaip jos pirmtakės? Kaip galėtume įtraukti regionus ir vietinę valdžią, siekdami sėkmingai įgyvendinti strategiją, ir, visų pirma, kaip galėtume dar labiau paskatinti ir kontroliuoti nacionalinių biudžetų reorganizaciją? Tačiau remdamiesi su šiuo modeliu susijusiais sprendimais privalome būti labai atsargūs ir užtikrinti, kad centralizuota Europos ekonominio valdymo forma nesuardytų paskutinių nacionalinio suvereniteto likučių.

Suverenitetas reiškia ir atsakomybės prisiėmimą, įskaitant ir atsakomybę už neteisingą finansų politiką. Kai kurios valstybės narės gyvena ne pagal savo išgales, iš kitų valstybių narių kišenės. Be abejo, turime rodyti solidarumą, bet tai neturi būti vienkryptis procesas. Centralizuotas ekonomikos valdymas iš Briuselio, diktuojant Europos standartus, be abejonės, būtų netinkamas pasirinkimas.

Gunnar Hökmark (PPE). – Ponia pirmininke, manau, kad svarbu kalbėti apie gerą valdymą ta prasme, kad spaudžiame vieni kitus įgyvendinti reikalingas reformas, tačiau nepamirškime, kad geriausias geras valdymas, kurį galime sukurti, yra užtikrinimas, kad Europos Sąjunga darytų tai, ką turi daryti.

Įžvelgėme keletą trūkumų; vienas iš jų susijęs su tuo, kaip reikėtų patobulinti Stabilitumo ir augimo pakta. Nepamirškime, kad prieš kurdami naujas taisykles, turime laikytis pačių pagrindinių taisyklių, tačiau norėčiau pabrėžti kai kuriuos kitus dalykus. Tai finansų rinkos; norėčiau pakalbėti apie finansų rinkas kaip ekonomikos dalį, o ne atskirą sektorių, nes niekada nesulauksime investicijų ir naujų darbo vietų kūrimo, jei manysime, kad tai atskira tema.

Šiek tiek sutrikau išgirdęs, kad komiteto Baseli II pirmininkas pasakė, jog minimalų kapitalą apibrėžiančios naujosios taisyklės ekonomikos augimą sulėtins 1 proc. Tai ganėtinai žemas lygis. Minimalaus kapitalo reikalavimo padidinimas gali nulemti mažesnes investicijas, o tokios padėties tikrai nepageidaujame, siekdami iš naujo įskiepyti pasitikėjimą Europos ekonomika tuo metu, kai pradama įveikti ir biudžetų deficito problema.

Norėčiau pakalbėti apie tai, ką visi kartu galime padaryti, t. y. sukurti žinių ekonomiką. Paradoksalu tai, kad kuo labiau mūsų visuomenės ir ekonomikos virsta žinių ekonomikomis, tuo mažiau lieka vidaus rinkos, nes vidaus rinka buvo sukurta pramonei ir senųjų laikų ekonomikai, o ne paslaugų sektoriui, o šioje srityje turime žengti pirmyn, įgyvendindami paslaugų direktyvą. Taip pat norėčiau pasakyti, kad turime įgyvendinti dar vieną reformą, po kurios Europos universitetai taptų laisvesni ir europietiškesni, atviri studentams ir moksliniams tyrinėtojams, taip pat sukurti dinamišką žinių visuomenės plėtrą.

Imkimės tų veiksnių, kurių galime imtis kartu Europos lygmeniu. Tai geriausias Europos valdymas, kokį tik galime sukurti.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Ponia pirmininke, esu iš tos pačios šalies, kaip ir prieš mane kalbėjęs Parlamento narys, tačiau atstovauju kairiųjų pažiūrų politikams. Tai atsispindi ir mūsų, socialistų demokratų, pateiktame pasiūlyme.

Žvelgiamoje padėtyje pasaulyje. Matome, kas vyksta Graikijoje: gatvių mūšiai, gresiantys visuotiniai streikai, nevilts, pasipiktinimas, pyktis dėl su rinka susijusių varžytuvių, kuris daro įtaką visoms šalims. Be abejo, padėtį pablogino ir tai, kad pagrindinės euro zonos šalys nuvylė Graikiją. Tačiau krizė gali plėstis. Šis laikas pavojingas visoms šalims. Tik keletas šalių gali jaustis saugiai. Todėl visi turime sutelkti dėmesį krizei įveikti

ir teikti pasiūlymus, kaip tai padaryti. Turime pasirinkti kelią, kuriuo eidami neapsiribotume trumpalaikiais sprendimais ir trumpalaikiais laimėjimais ir neįskeltume ugnies, kuri vėl išsiliepsnotų ir sudegintų viską aplinkui.

Pirma, turime investuoti į tai, kas išlieka paklausiausia. Man neramu prieš aukščiausiojo lygio susitikimą birželio mėn., kad renkamės tokį kelią, apie kurį minėjo prieš mane kalbėjęs Parlamento narys. Svarbu, kad per aukščiausiojo lygio susitikimą būtų įsipareigota neįvesti Europoje energijos taupymo režimo. Svarbu išlaikyti griežtus reikalavimus ir skatinti investicijas. Reikia sumažinti moterų, vyrų, jaunų ir pagyvenusių žmonių nedarbo lygį. Aš asmeniškai esu labai nusivylusi ankstesnės Komisijos skelbta apgaulinga lygybe po susitikimo.

Antra, turime pradėti keistis, kad taptume klimato atžvilgiu pažangia visuomene. Kiekvienoje krizėje slypi vystymosi galimybė: turime pakeisti būdus, skatinti pokyčius. Labai svarbu, kad Komisija suteiktų C. Hedegaard galimybę būti atsakinga už veiksmus klimato srityje, būti tokia politike, kuri Kankuno susitikime padėtų pakeisti padėtį Europoje.

Trečias klausimas susijęs su finansų rinkomis. Prieš keletą savaičių Specialiajame finansų, ekonomikos ir socialinės krizės komitete lankėsi amerikiečių profesorius, kuris pareiškė: Jungtinėse Amerikos Valstijose teigiame, kad negalime reguliuoti finansų rinkos, nes taip nedaroma Europoje. Reiktų tai daryti, tačiau mes neturime drąsos. O ką gi jūs sakote Europoje? Sakote, kad negalite reguliuoti finansų rinkos, nes taip nedaroma Jungtinėse Amerikos Valstijose. Taip ir mėtomas šis kamuolys vienu kitiems. Dėl tokios politikos atsiranda laiminčiųjų, bet ir daug pralaiminčiųjų. Reikia atrasti drąsos pakeisti šią padėtį Europoje.

PIRMININKAVO: Libor ROUČEK

Pirmininko pavaduotojas

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, remdamasis sukaupta patirtimi ekonomikos srityje, galiu pasakyti, kad strategijos yra geros tiek, kiek geros konkrečios jų įgyvendinimo ir priežiūros priemonės. Komisija dar turi pateikti į tai atsakymus. Išgirdome, kad iškeliami tikslai, kuriems galime pritarti, išgirdome, kad rengiami didingi planai, tačiau beveik nieko neišgirdome apie tai, kaip reiktų konkrečiai įgyvendinti šiuos tikslus.

Iš tikrųjų, manau, kad finansų ir ekonomikos krizė – didžiausia mūsų patirta krizė nuo Antrojo pasaulinio karo laikų, ir toliau gilėjanti dėl problemų, susijusių su nacionalinėmis skolomis – turėjo būti Komisijos prioritetų sąrašo viršuje. Manau, tai būtų buvęs teisingas pradinis taškas loginiu požiūriu, nes abi krizės labai pakeitė padėtį.

Jei nenorime sustoti ties didingais planais, bet iš tikrųjų norime kažką pasiekti per artimiausius dešimt metų, turime išspręsti tam tikrus konkrečiai apibrėžtus klausimus.

Pirma, reikia peržiūrėti finansus – net tik ES, bet ir kiekvienoje valstybėje narėje, taikant vienodus kriterijus, kad sužinotume tikrąją finansinę padėtį, kokią finansinę laisvę turime ir ką iš tikrųjų galime sau leisti.

Antra, turime sukurti krizės sukeltų problemų sprendimo mechanizmą, kad ateityje kilus audroms rinkose galėtume išvengti sutrikimų.

Trečia, turime baigti kurti vidaus rinką tose srityse, kur ji dar nėra sukurta – daug tikiuosi iš M. Monti pranešimo – ir paslaugų srityje.

Ketvirta, turime pagrįstai nustatyti, kaip bendrąją pinigų politiką papildysime bendrąja, glaudžiai susijusia ekonomikos ir finansų politika ir netgi fiskaline politika.

Penkta, turime konkrečiai nustatyti, kaip galėtume pakeisti padėtį dėl pastebėtų didėjančios konvergencijos skirtumų tarp valstybių narių, sutelkdami dėmesį į tuos ekonominius projektus, kurie iš tikrųjų yra europietiški savo prigimtimi. Jų yra labai daug: energetikos politika, energetiniai tinklai, greitųjų traukinių ir kelių tinklai, navigacijos sistemos ir daugelis kitų panašių projektų.

Emilie Turunen (Verts/ALE). - (DA) Pone pirmininke, norėčiau pradėti kalbą, pažymėdama, kad darbas su strategija „ES 2020“ yra labai svarbus, nes turime rimtai apsvarstyti, kaip ateityje valdysime Europą. Turime rimtai apsvarstyti, ką veiks tie 23 mln. bedarbių Europos piliečių. Todėl Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas mano, kad strategijoje trūksta svarbioms sritims keliamų konkrečių tikslų, kurie padėtų užtikrinti, kad socialinės Europos projektas taptų prioritetu per visus ateinančius dešimtį metų.

Pirma, neturime jokių aiškių tikslų, kaip sumažinti jaunimo nedarbo lygį, kuris visose valstybėse narėse yra pavojingai aukštas. Pirmieji žingsniai galėtų būti patvirtinti Europos jaunimo garantijas, kurios jauniems žmonėms suteiktų atramos tašką darbo rinkoje. Antra, turime nustatyti konkrečius kovos su skurdu uždavinius. Mano nuomone, gėdinga tai, kad Europos valstybės narės, priklausančios turtingiausiajam pasaulio regionui, negali susitarti dėl skurdo mažinimo tikslų. Kai kurie teigia, kad nemėgsta šios apibrėžties. Šiems žmonėms galėčiau pasakyti, kad nereikia leisti techniniams dalykams pastoti kelią; kiti teigia, kad sutartyse nėra sukurta teisinės bazės. Jiems galiu atsakyti, kad turime naują Lisabonos sutartį.

Trečia, turime nuosekliai dirbti, rengdami privalomą užimtumo planą. Turime susieti ekologines investicijas su naujų darbo vietų kūrimu. Turime iš naujo apmokyti ir perkvalifikuoti darbo jėgą, kad ji galėtų dirbti naujose darbo vietose. Galiausiai, ES valstybių narių vadovai ar vyriausybės privalo užtikrinti, kad būtų iškeltas aiškus socialinės Europos vystymo tikslas, kad joje lygiai su tokiais pat plačiais užmojais būtų sprendžiamos užimtumo ir socialinės apsaugos problemos, o didžiausias dėmesys būtų sutelktas ne tik į naujai kuriamų darbo vietų skaičių, bet ir į jų kokybę. Strategijoje „ES 2020“ šie parametrai nepateikiami, tačiau tai turi būti padaryta.

Malcolm Harbour (ECR). - Pone pirmininke, norėčiau pakalbėti apie strategijoje „ES 2020“ išvargiamą ambicijų stoką, apie būdus, kaip galėtume panaudoti turimas priemones – bendrąją rinką – kad ji veiksmingai veiktų ir padėtų kurti naujas darbo vietas ir galimybes: apie tai kalbėjo E. Turunen. Nėra gerai – pabrėžiu tai Pirmininkui ir Tarybai, jei Komisijos narys klausosi – bendrąją rinką ir jos laimėjimus pateikti su antrašte „Trūkstamos sąsajos ir kliūtys“. Kolegos, viskas yra kur kas svarbiau. Ir nepakanka raginti, kad Komisija pateiktų siūlomus veiksmus; tai bendras darbas, kurį turi atlikti ir Komisija, ir valstybės narės.

Vidaus rinkos komitete, kurio narys esu, šią savaitę didele balsų dauguma patvirtinome pranešimą, kuriame pateikiama keletas labai plataus užmojo idėjų dėl bendrų veiksmų, kaip baigti kurti bendrąją rinką. Kitą savaitę gausite šį pranešimą kartu su profesoriaus M. Monti pranešimu. Norėčiau apžvelgti keletą esminių pokyčių abiejų šalių požiūriu. Norime turėti bendrosios rinkos aktą, aiškių politinių tikslų rinkinį, kaip baigti kurti bendrąją rinką, norime atlikti viešojo pirkimo procedūras, iš tikrųjų nepakankamai taikomą priemonę, siekiant naujovių ir žaliosios technologijos tikslų. Tai vargu ar minima šiame dokumente. Dėl Dievo meilės, kodėl svarstome kitus tikslus, kai nejudame į priekį su jau iškeltais tikslais?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, strategijoje nepateikiami atsakymai, kaip spręsti rimtas problemas ir netgi mažiau reaguojama į ekonomines ir socialines bėdas, kurias laisvosios konkurencijos politika sukėlė kai kuriose valstybėse narėse, turinčiose silpną ekonomiką. Klystame atkakliai laikydamiesi tokios politikos, tapachios liberaliajai Lisabonos strategijai, kurią įgyvendinant buvo pamiršti visiško užimtumo ir skurdo mažinimo tikslai, nustatyti prieš dešimt metų, o pirmenybė suteikta ekonominių ir finansinių grupių interesams; nors joms tai buvo naudinga, tačiau pablogino padėtį socialinėje ir užimtumo srityse.

Viskas, ką turite padaryti, tai tiesiog įvertinti neapgalvotų Stabilumo pakto kriterijų taikymo padarinius, taip pat strateginių viešųjų paslaugų sektorių liberalizavimą ir privatizavimą, įskaitant finansines paslaugas, energetiką, transportą ir pašto paslaugas. Viskas, ką turite padaryti, tai tiesiog įvertinti, kas vyksta darbo sektoriuje, kai mažėja darbo vietos garantija ir didėja nedarbas, nes šiuo metu bedarbių skaičius viršija 23 mln., prie kurių galima pridėti 85 mln. skurde gyvenančių asmenų.

Priešingai nei mėginama įtikinti, visi skaičiai rodo, kad laikantis tos pačios strategijos kaip iki šiol, ekonominio augimo rodikliai išliks labai žemi, žemesni negu kitose pasaulio dalyse, o tai reiškia, kad didės nedarbas, mažės užimtumas ir atlyginimai, daugės skurdo ir socialinės atskirties atvejų. Deja, kaip parodė Graikijos padėtis, ES biudžetas nereaguoja į ekonominės ir socialinės sanglaudos poreikį.

Atėjo tinkamas metas įvertinti ir pripažinti vykdomos politikos padarinius. Atėjo metas iškelti socialinio tvarumo klausimą. Atėjo metas sustabdyti finansines spekuliacijas ir finansų rinkos vyravimą ekonomikoje. Atėjo metas nutraukti Stabilumo pakto galiojimą ir suteikti kitas funkcijas Europos centriniam bankui, veiksmingai kontroliuoti finansų sektorių ir suteikti pirmenybę tikram pažangos ir socialinio vystymosi paktui.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, tai, kad dabar aptariame ir diskutuojame dėl strategijos „Europa 2020“, o Atėnuose miršta darbininkai, ir šalis, tauta atsidūrusi ant bedugnės krašto, atskleidžia daug reiškiantį ar, net sakyčiau, groteskišką Europos politikos paveikslą.

Neįtikėtina, kad tokiomis aplinkybėmis Komisija nejaučia poreikio nuodugnai ir tinkamai įvertinti savo darbą, nes nėra taip, kad Komisija nesuvoktų, jog ši krizė, kuri kai kuriais aspektais jau pasiekė dramatišką

mastą, yra daugelio didelių klaidų padarinys, ir tai jau parodė Lisabonos strategijos žlugimas. Daug klaidų ir vienas kaltininkas: tai euras.

Visuose pareiškimuose teigiate, kad Graikijos atvejis – vienkartinis, tačiau ar taip kalbėsite ir tada – tikėkimės, kad taip neatsitiks – kai susidarys kita panaši padėtis, pvz., Ispanijoje: ar tai bus dar vienas vienkartinis atvejis? Jau pavargome girdėti vienkartiniais įvykiais pagrįstus pateisinimus: paskolų krizė taip pat buvo vienkartinė. Sunku patikėti ir dar sunkiau priimti Komisijos teiginį, kad Europos Sąjunga, siekdama plėtoti strategiją, dar nenusprendė išvalyti Europos bankų ir parodyti indėlininkams, gamintojams ir realiajai ekonomikai, kiek dar šlamšto tebėra Europos bankuose.

Turime nepamiršti šių klausimų ir pabrėžti, kad rimta strategija turi būti pagrįsta realiąja ekonomika, mažųjų ir vidutinių įmonių sistema ir, be abejonės, ją įgyvendinant atsakingas vaidmuo turi tekti darbuotojams, juos įtraukiant į šį procesą.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, be abejonės, didžiausia ES problema – nedarbas. Tačiau dėl šios padėties negalime kaltinti darbuotojų, smulkių žemės savininkų ar verslininkų. Vienintelis kaltininkas – tokia politinė ir ekonominė filosofija, kuria remiantis kartu su tarptautinėmis bendrovėmis buvo suvienytos jėgos prieš darbuotojus, smulkius žemės savininkus ir smulkiuosius verslininkus vietos lygmeniu. Neturinčios šaknų, išskirtinai į pelną nukreiptos tarptautinės bendrovės siekia gauti pelno liūto dalį ir kuo mažiau prisidėti prie viešųjų išlaidų.

Visi vietinius interesus ginantys strateginiai sprendimai naudingi Europos Sąjungos valstybėms narėms, o tarptautinių bendrovių viešpatavimą palaikantys sprendimai yra žalingi. „Jobbik“ judėjimas (*Judėjimas už geresnę Vengriją*) norėtų nutraukti tarptautinių bendrovių ekonominę monopoliją ir sugrąžinti Europą smulkiems žemės savininkams ir šeimos verslo įmonėms, kad jų padedami Europos bendrijoje galėtume įveikti nedarbą.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Tarybos Pirmininke, Komisijos Pirmininke, Komisijos pirmininkas ką tik pareiškė, kad tokiais laikais, kaip šie, negalime taikyti modelio, kai siekiama sau naudoti kitių sąskaita, o turėtume vadovautis geru bendradarbiavimu ir ryžtingais sprendimais. Tai tiesa. Todėl mums reikia veiksmų strategijos. Tačiau susidaro išpūdis, kad šiame projekte „ES 2020“, visų pirma atsižvelgiant į tai, kaip dėl jo derybos vyksta šiuose Rūmuose ir kaip rengiamės jas užbaigti, nepateikiama jokia strategija. Tai panašiau į svarstymus, kurie išdėstyti dokumente ir dabar aptariami paspartinta tvarka. Abejoju, ar taip galima išvengti J. M. Barroso pakankamai tiksliai apibrėžtų problemų. Pvz., minėta, kad didžiausia dėl Lisabonos strategijos iškilusi problema buvo ta, jog nebuvo įtrauktos poveikį patiriančios šalys, o nesant pakankamai atsakomybės, jos ir negalėjo dalyvauti strategijos įgyvendinimo procese. Būtent taip ir atsitiko.

Tačiau jeigu iš tikrųjų susidūrėme su tokia problema, kurdami naują strategiją, turime skirti tam laiko ir ramiai dirbti, suteikdami galimybę suinteresuotosioms šalims nuoširdžiai išsitraukti į šį procesą, o vėliau ramiai aptarti strategiją. Suprantu, kad dėl finansų krizės ir kiekvieną dieną iškylančių naujų problemų dėl Graikijos negalime taip elgtis. Tai nėra kritika. Kritikuoti norėčiau tai, kad mes, Parlamento nariai, leidžiame sau primesti nurodymus, kaip dirbti su šia programa.

Komitetų pirmininkų konferencijoje keletą kartų išreiškėme norą atidžiau parengti grafiką, kad galėtume dirbti kruopščiau. Tačiau procedūra buvo paspartinta, todėl diskutuojame šiandien, nors diskusijos dar vyks per kitą mėnesinę sesiją gegužės mėn., o birželio mėn. pasiūlymas bus perduotas Tarybai, tuo viskas ir baigsis. Nesistebėkite, jeigu galiausiai, įvertinę atliktus veiksmus, nepastebėsime akivaizdžių skirtumų. Tai manęs nestebina, nes taip dirbdami negalime pasiekti pokyčių. Reikia kruopščiai analizuoti, o ne teikti paviršutiniškas išvadas, kaip pastarosiomis dienomis darė už klimato politiką atsakinga Komisijos narė – kurios padarytos krizės sąlygomis ir atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu išmetama mažiau CO₂ – kad dabar galime kelti tikslą dėl 30 ar 40 proc.

Krizė negali tapti standartu! Standartas turi būti į ateitį nukreipta perspektyva. Turime nuodugniai išnagrinėti padėtį ir pagrįstai atsižvelgti į tai, kokias išvadas galime padaryti iš naujovių, ekonomikos vystymosi ir mokslinių tyrimų srities. Tačiau, be abejonės, taip nesielsime.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Dėkoju, D. Lópezai Garrido, dėkoju tam, kuris gali perduoti šią žinią Komisijos narių kolegijos pirmininkui.

Tikiuosi, kad jūsų žodžius lydės veiksmai, o birželio mėn. matysime visai kitokią Tarybą negu pavasarį. Taip yra todėl, kad jūsų kalba, kuriai pritariu nuo pradžios iki pabaigos, manęs neįtikina ir nepašalina nuogaštavimų,

kad matysiu apatišką, abejojančią Tarybą, kuri kartais iškelia šiurpą keliančius klausimus, pvz., kad tikslai, mūsų dideli kiekybiškai įvertinti politiniai tikslai, yra netikslingi ir netgi nepasiekiami.

Dėkoju, D. Lópezai Garrido, manau, jog Tarybai pirmininkaujanti Ispanija padės pašalinti visas iškilusias abejones, nes esu įsitikinęs, kad kada nors dabartiniai laikai Europos istorijoje bus vertinami kaip reikšmingi. Tai sudėtingi laikai, kai iškeliami tokie pagrindiniai iššūkiai kaip, pvz., ko siekiame: daugiau Europos ar mažiau Europos.

Tai strategijos „Europa 2020“ tikslas. Ar po dešimties metų būsime vieningesni ar dar mažiau vieningi? Ar pergalę pasieks tie, kurie tiki, kad sprenddami ekonomines ir socialines problemas turime dirbti kartu, ar tie, kurie grįžta prie nacionalizmo ir griaua netgi esminius per keturiasdešimt metų sukurtus dalykus? Ar tapsime labiau palaikantys? Ar būsime pasirengę patvirtinti solidarumo vienas kitam tikslus, lygiau dalytis, sukurti didesnę gerovę ir ja lygiau dalytis, ar viską paliksime rinkos valiai?

Netikiu, kaip teigė keletas kolegų, jog viskas atsitiko dėl to, kad viskas vyko Europoje, buvo daug reguliavimo ir socialinio teisingumo Europos lygmeniu. Priešingai, susiduriame su Europos lygmens ir reguliavimo stoka, ir tai buvo krizės priežastis.

Pone D. Lópezai Garrido, norėčiau paprašyti dviejų dalykų: išlaikyti kovos su skurdu tikslus ir geresnio išsilavinimo skatinimo tikslus, kurie pateikti Komisijos dokumento tekste, tačiau jų nėra Tarybos dokumento tekste, taip pat susieti Parlamentą su žmonių balsu, t. y. žmonių darbotvarkė turi tapti Europos darbotvarkė, o ne technokratų darbotvarkė ar vadinamąja „rinkų“ darbotvarkė, kuri neretai tėra tik spekuliantų darbotvarkė.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pone pirmininke, tai, kas nutinka Graikijai, turi įtaką mums visiems, netgi euro zonai nepriklausančioms šalims. Šiuo metu Europa turi būti vieninga ir imtis ryžtingų veiksmų, o ne toliau ginčytis. Todėl, Komisijos nary, labai gaila, kad penktadienį čia nedalyvaus vienuolika šalių. Teigta, kad Europoje mus jungia vienas likimas, tačiau, deja, šiomis aplinkybėmis šis pasakymas negalioja.

Be abejo, finansų rinkų priežiūra turi būti sustiprinta ir, žinoma, reikia griežtesnės teisinės bazės. Tai, kaip liberalas, galiu suprasti ir priimti, bet viskas turi vykti suderintai ir turi būti koordinuojama pasauliniu lygmeniu.

Jeigu reikia, turime imtis ryžtingų ir griežtų veiksmų, tačiau negalime veikti apimti panikos. Turime išlikti kuo ramesni, kad nepadarytume daugiau žalos ekonomikos atsigavimui, kuris, nepaisant visko ir padėties Graikijoje, jau pastebimas.

Klausydamasis G. Bloomo, jaučiausi ištis nusiminęs. Dabar jo nėra šiuos Rūmuose, tačiau Europos Sąjungos palyginimas su Sovietų Sąjunga – tai įžaidimas visiems nukentėjusiems nuo sovietų tironijos ir tiems milijonams, kurie mirė sovietų laikotarpiu. Manau, kad G. Bloom turėtų atsiprašyti visų žmonių, kuriuos jis įžaidė.

Lajos Bokros (ECR). - Pone pirmininke, Ispanijos ministras pirmininkas José Luis Rodríguez Zapatero iškilmingai paskirdamas Ispaniją pirmininkaujančią Tarybą valstybe, kalbėjo apie strategiją „Europa 2020“, tačiau nė karto nepabrėžė, kodėl vis dėlto žlugo Lisabonos strategija. Tada uždaviau klausimą: kaip galima pristatyti naują strategiją, prieš tai neišanalizavus senosios strategijos žlugimo priežasčių?

Dabar neturiu kito pasirinkimo, tik dar kartą pakartoti savo klausimą, nes naujajame dokumente nė žodžiu neužsiminta apie strategijos žlugimo priežastis. Pone D. Garrido, prašau atsakyti į klausimą: kaip įmanoma parengti naujus, plataus užmojo tikslus, prieš tai neišanalizavus Lisabonos strategijos žlugimo priežasčių?

Cornelis de Jong (GUE/NGL). - (NL) Pone pirmininke, reikalauju, kad Komisija ir Taryba aiškiai apsispręstų. Pirma: pasirinkti demokratiją. Kaip Komisija ketina priimti sprendimus, kuriais dešimčiai metų bus nustatyta valstybių narių socialinės ir ekonominės politikos kryptis, jeigu rinkėjai per tą laikotarpį, t. y. per visus dešimt metų, neturės galimybės pareikšti savo nuomonės? Pvz., tai reikštų, kad kadenciją baigiantis Olandijos Ministras Pirmininkas galėtų priimti sprendimus ateinantiems dešimčiai metų, tačiau tai tiesiog nepriimtina.

Antra: už darbą turi būti mokama. Tikslas pasiekti 75 proc. užimtumo lygį skamba puikiai, bet Europai daugiau nereikia skurdžių darbuotojų. Kaip Taryba iš tikrųjų apibrėžia užimtumą?

Trečia, pasirinkite skaidrias valstybines išlaidas. Kaip Komisija gali pateikti 2011 m. biudžetą, kuriame numatytas ne mažesnis kaip 5,8 proc. augimas, kai strategijoje „Europa 2020“ dėmesys sutelkiamas į taupymo priemones?

Ketvirta: pasirinkite socialinę vidaus rinką. Ar Komisija ir Taryba sutinka su Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetu, kuris pasiūlė, kad vidaus rinka turėtų tapti socialesnė, o viešojo pirkimo procedūrose daugiau dėmesio būtų skiriama kokybei ir socialiniam teisingumui?

Penkta: nuspręskite mažinti skurdą. Skurdo mažinimo klausimu galėčiau pažymėti, kad Taryba siekia tik ekonomikos augimo. Pastaraisiais metais ekonominis augimas leido vadybininkams mokėti didžiules algas, tačiau neturtingieji tapo dar neturtingesni. Kokių veiksmų imsitės, pvz., siekdami užtikrinti, kad daugiausia uždirbantys ir bankai, o ne neturtingieji, apmokėtų sąskaitas, kurios atsirado per krizę?

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, siekiant konstruktyviai spręsti užimtumo problemą, ES veiksmų planuose turi būti trys slaptažodžiai: reaguoti, plėtoti, apsaugoti.

Reaguoti: tai reiškia atsitraukti nuo šventinių euro propagandos kalbų ir imtis konkrečių veiksmų, siekiant padėti problemų kamuojamiems ES piliečiams, užtikrinant tiesioginį ryšį tarp mokymo, rinkos ir teritorinių reikalavimų ir keičiant jaunų žmonių suvokimą apie rankų darbo reikalaujančias profesijas.

Plėtoti: tai reiškia strategiją „Europa 2020“ paversti pozityvia verslo poreikių ir darbuotojų reikalavimų sinteze, remiant darbo rinką, kurioje yra tokios darbo sutarčių lankstumo ir užimtumo garantijos, kurios padeda reaguoti į paklausos rinkoje nestabilumą.

Apsaugoti: tai reiškia sugrąžinti darbo vietas jas praradusiems asmenims, pirmiausia ir svarbiausia – mūsų piliečiams: valstybės narės, remdamosi tikraisiais imigracijos poreikiais, privalo apibrėžti imigracijos politiką, nes turėdamos 23 mln. bedarbių keletui metų turėtų sustabdyti imigraciją iš ES nepriklausančių šalių. Nežinau kito metodo, kuris padėtų apsaugoti mūsų darbo vietas, mūsų socialinę sistemą. Reikia pragmatizmo, drąsos ir decentralizacijos.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Tvariam ekonomikos augimui taip pat reikia didelių ir stabilių investicijų transporto sektoriuje. Transporto sektoriuje sukuriama 10 proc. Europos Sąjungos BVP ir išlaikoma daugiau nei 10 mln. darbo vietų.

Norėčiau pasinaudoti šia galimybe ir paraginti Europos Komisiją ir Tarybą, užbaigiant strategiją „ES 2020“, atsižvelgti į šias labai svarbias aplinkybes, susijusias su transporto sektoriumi: tyrimų, plėtros ir naujovių skatinimą, kad transportas taptų ekologiškesnis, ES tikslų įtvirtinimą dėl transporto dekarbonizavimo, naudojant alternatyvius išteklius, elektrinius automobilius, intelektuales transporto sistemas (*angl. ITS*), intelektualųjį transporto valdymą, apimančią ir aviacijos sektorių, infrastruktūrų bendradarbiavimo tobulinimą, siekiant sustiprinti aplinkos apsaugą, pagerinti darbuotojų socialines sąlygas ir keleivių saugumą bei apsaugą.

Norėčiau atkreipti dėmesį į toliau išvardytus labai svarbius, su konkrečiomis sritimis susijusius aspektus: skubų poreikį įgyvendinti „Bendro Europos dangaus“ projektą aviacijos sektoriuje, poreikį įgyvendinti geležinkelių sektoriaus funkcinį suderinamumą, išplėsti ir pagerinti kelių infrastruktūrą ir saugą Europos keliuose, tobulinant kelių transporto sektorių, pasiekti bendradarbiavimą tarp transporto rūšių vidaus uostuose ir išplėsti „vandenų kelius“ jūros ir upių transporto sektoriuje, taip pat tvaraus vystymosi poreikį miestų mobilumo sektoriuje.

Europos Komisija privalo atsižvelgti į visus šiuos su judėjimu susijusius aspektus, kurie turi būti pagrindiniai strategijos „ES 2020“ elementai. Gerai koordinuojama transporto sektoriaus plėtra – labai svarbi tvariam vystymuisi ir stabilių darbo vietų išlaikymui ir kūrimui.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pone pirmininke, labai jums dėkoju. Kaip graikė, norėčiau pradėti kalbą apgailestavimu dėl mano šalyje vykstančių tragiškų įvykių, kai per didelį ir taikų mitingą ekstremistams atidengus ugnį mirė trys banke įstrigę piliečiai.

Remdamasi šiomis tragiškomis aplinkybėmis, norėčiau paprašyti Parlamento narių, nes žinau, kad šiandien visos Europos ir žiniasklaidos atstovų akys nukreiptos į Graikiją, sunkų laikotarpį išgyvenančiai tautai parodyti atsakomybę, orumą, solidarumą ir, svarbiausia, pagarbą. Sakau tai, nes bijau, kad nuo rytojaus didžiausi Europos sostinių laikraščiai, atsižvelgdami į šiuos tragiškus įvykius, paskelbs, kad jų abejonės dėl to, ar Graikija gali ir yra pasiryzusi priimti labai sudėtingus sprendimus dėl finansinių reformų, yra pagrįstos.

Praeitą sekmadienį, tą pačią dieną, kai pasiekėme susitarimą, prasidėjo ta pati istorija, apie kurią girdime nuo vasario 11 d., istorija su rimtais komentarais apie Graikijos priemonių neveiksmingumą ir Graikijos skolos restruktūrizavimo perspektyvas, ir spėjimais, kad šalis gali pasitraukti iš euro zonos bei, žinoma, naujomis rinkų atakomis, nukreiptomis tiek į Graikijos obligacijas, tiek į Portugalijos ir Ispanijos obligacijas.

Norėčiau žinoti, nes diskutuojame ir dėl strategijos „ES 2020“ perspektyvų, kur tai nuves. Kur einame su šia visiška nacionalinės ekonomikos priklausomybe nuo rinkos krizių, nuo reitingų, kuriuos nustato tokios kredito reitingų agentūros, kurios nėra niekam atsakingos, ir kurių reitingai, suteikti bendrovėms ar valstybėms, pirmiausia euro zonos valstybėms, nesvarbu, teisingi jie ar ne, nedaro jokios įtakos, ir jiems netaikoma jokia kontrolė?

(Plojimai)

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Per pastaruosius dvejus metus susidūrėme su pačia didžiausia pasaulio ekonomikos krize. Todėl labai svarbu sutelkti pastangas ir skatinti konkurencingumą, produktyvumą ir ekonomikos augimo potencialą.

Strategijos tikslai turi būti realistiški. Todėl juos reikia apibrėžti, laikantis glaudžių sąsajų su valstybių narių nacionaliniais tikslais, kuriuos valstybės nustatė pačios, remdamosi savo prioritetais ir konkrečiomis kiekvienos valstybės narės ypatybėmis. Todėl džiaugiuosi išdėstyta nuomone, kad Europos bendrijos lygmeniu patvirtinti tikslai turi būti suskirstyti į įvairius nacionalinius tikslus.

Paprasčiau Komisijos pateikti naujas priemones, kaip Parlamento rezoliucijos dalį, pvz., galimas sankcijas toms valstybėms narėms, kurios netaikys strategijos, taip pat skatinančias priemones toms valstybėms narėms, kurios taikys šią strategiją. Tiesą sakant, Europos Sąjungos lėšų skyrimą turėtų lemti ne tik pasiekti rezultatai, bet ir suderinamumas su strategijos tikslais. Tačiau neturėtume ignoruoti sanglaudos politikos svarbos, siekiant Europos Sąjungos ekonominių ir vystymosi tikslų.

Todėl privalome atidžiai išnagrinėti Komisijos pasiūlymus, nes, pvz., pasiūlymas automatiškai sustabdyti struktūrinių fondų paramą valstybėms narėms, turinčioms didelį biudžeto deficitą, būtų neįvykdoma priemonė, kuri neatitinka sanglaudos politikos tikslų, ypač tų, kuriais siekiama mažinti skirtumus tarp valstybių narių.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Europos Sąjunga pagal gyventojų skaičių yra didžiausias geopolitinis vienetas pasaulyje. Mūsų laimėjimai, kuriuos turime vertinti, atsižvelgdami į dabartinį krizės laikotarpį, susideda iš mūsų valstybių galimybės pasinaudoti savo pajėgumais, pirmiausia naujovių ir eksporto srityse.

Tai labai akivaizdu konkurentų, pvz., JAV ir Japonijos, taip pat Kinijos, Indijos ir Brazilijos, atveju. Todėl manau, kad svarbiausia strategiškai susitelkti į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą. Šiuo atžvilgiu socialinės problemos ir klimato kaita neturėtų atitraukti dėmesio nuo pagrindinių tikslų.

Taip pat turime nepamiršti, kad svarbi pažangaus ir tvaraus augimo valstybėse narėse ir jų regionuose bei savivaldybėse sąlyga – pakankama infrastruktūra ir transporto, ir aplinkos srityje. Strategijoje „Europa 2020“ nepakankamai atsižvelgta į šį veiksnių ir visai neskirta dėmesio investicinei veiklai, susijusiai su infrastruktūros plėtra, tęsti ir stiprinti, ypač tose valstybėse ir regionuose, kuriuose infrastruktūra dar nėra pakankamai išplėta.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Pone pirmininke, ES Komisijos Europai siūloma pagrindinė strategija iki 2020 m. paremta neoliberaliuoju kapitalizmu ir rinkos sistema – kitaip tariant, būtent tais pačiais veiksniais, kurie įstūmė pasaulį į dabartinį ekonominį chaosą ir kurie atskleidžia Komisijos ir ES šalių vyriausybės atsaką į Graikijos patiriamą finansų krizę: tai gėdinga kapituliacija prieš spekuliacijas ir finansų rinkos ryklius; reikalavimas dar pabloginti Graikijos darbininkų, pensininkų ir neturtingų žmonių gaunamas paslaugas ir esamus gyvenimo standartus, siekiant pamaitinti nepasotinamas finansų rinkas, kurios nėra visagalis Dievas, kaip žiniasklaidos apžvalgininkai mėgina mus įtikinti, o investicijų bankai, rizikos draudimo fondų valdytojai, obligacijų turėtojai ir panašūs parazitai, kurie siekia didžiulio pelno, sąmoningai spekuliuodami tam, kad sukurtų finansinį nestabilumą, o paskui iki paskutinio prakaito lašo išnaudotų dirbančius žmones. Ar tokioje Europoje norėtume gyventi 2020 m.?

Apgailėtina girdėti J. M. Barroso kreipimąsi į juos, mėginant pažadinti jų atsakomybės jausmą: paprašykite ryklio, kad šis atsisakyto kraujo troškimo! Graikijos darbininkų klasės kovą turėtų paremti visos Europos darbininkai. Turime nuversti rinkos diktatūrą. Tai padės padaryti ne bankus deginantys idiotai, o ilgalaikė ir masinė dirbančių žmonių mobilizacija ir streikai, taip pat nesveikos sistemos pakeitimas demokratišku socializmu ir tikrai žmogiška visuomene, kuri turi būti sukurta iki 2020 m.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Su visa derama pagarba pateiktiems dokumentams turiu pasakyti, kad negalima nepastebėti jų panašumo į penkmečio planus, kurie turėjo užtikrinti Rytų bloko klestėjimą. Net pradžioje buvo pripažįstama, kad ankstesnioji strategija dėl įvairių priežasčių nebuvo sėkminga.

Buvo nustatyti drąsūs tikslai ir žmonės mėginti įtikinti, kad šį kartą viskas bus geriau. Tačiau taip nebuvo. Strategijos atsiradavo ir dingdavo, o ekonomika galiausiai sugriuvo. Tose strategijose nebuvo atsižvelgta į pagrindines ekonominio gyvenimo taisykles. Šiandien Europa išsisėmusi, neatsižvelgiant į tai, kad galėtų pasigirti didesniu išsilavinusių žmonių procentu negu šalys, kurioms sekasi geriau, pvz., Kinija ar Indija. Kodėl taip yra? Nes Europa į kiekvieną naują problemą reaguoja taip, kaip Europos Vadovų Taryba arba Komisija, sukurdama dar vieną naują instituciją ar valdžios įstaigą. Didžioji dalis išsilavinusių europiečių pranyksta įvairių organizacijų užkaboriuose, nes šie milijonai išsilavinusių žmonių, kurie galėtų kūrybingai dirbti kitose srityse, pvz., gamybos sektoriuje, kurdami naujoves ir vystydami šį sektorių, nešioja krūvas popierių biuruose ir naudoja bendruosius išteklius.

Ponios ir ponai, jei iš tikrųjų norime dirbti sėkmingiau, pirmiausia turime supaprastinti sambūvio ir verslo taisykles ir sumažinti administracinę našta. Turime suteikti daugiau erdvės skleisti žmonių nepriklausomybei, verslumui ir kūrybiškumui, o šiuo metu administravimui išleidžiamus pinigus skirti pažangai ir naujovėms bei gamybos sektoriaus plėtrai skatinti.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mūsų tikslai: Europos bendruomenė, patikima politinė sąjunga, tvarus augimas, tvarus užimtumas ir naujovės, socialinė sanglauda ir tvarus konkurencingumas.

Strategija „Europa 2020“ nėra mūsų tikslas. Strategija „Europa 2020“ turi būti priemonė, leidžianti pasiekti išskeltus tikslus. Strategija turi tapti 2010 m. Roberto Schumano deklaracija ir būti tokia reali, kokia ji buvo 1950 m. gegužės 9 d. Strategija „Europa 2020“ neturi tapti nepasiekiamų ateities troškimų kolekcija arba šiukšliadėžė, pilna neišspręstų klausimų, problemų ir nusivylimų. Strategija turi būti reali, tinkama finansuoti, tvari priemonė, kurioje būtų pateikti atsakymai, atsižvelgiant į krizės sąlygas ir kuri būtų motyvuotas Europos Sąjungos projektas, kurį būtų galima patikrinti ir kuriam galėtume pritarti. Strategija „Europa 2020“ turi išjudinti konkrečius augimo, užimtumo, tyrimų ir tvaraus konkurencingumo projektus.

Turime peržiūrėti visų valstybių narių ir Europos Sąjungos finansus, kad sužinotume tikrą pradinę poziciją ateities planams įgyvendinti ir kad žinotume, ką turime finansuoti ir kam mums reikia pinigų. Taip pat reikia patikrinti strategijos „Europa 2020“ suderinamumą su nacionaline biudžeto, mokesčių, tyrimų, energetikos, naujovių ir socialinių reikalų politika. Reikėtų pritarti O. Rehno siūlomoms priemonėms.

Strategija „Europa 2020“ turi tapti naujos, bendros politinės valios išraiška ir mūsų atsaku į, kad ir kaip būtų liūdna, didėjantį nacionalizmą, egoizmą ir protekcionizmą. Užbaikime kurti vidaus rinką ir, kartu su pinigų sąjunga, sukurkime stiprią ekonominę sąjungą, kaip patikimos politinės sąjungos dalį. Štai ko mums reikia, nei daugiau, nei mažiau.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, turiu išreikšti savo nerimą dėl birželio mėn. vyksiančio aukščiausiojo lygio susitikimo, nes šiose diskusijose neišžvelgiu nieko naujo, kas galėtų patobulinti pavasarį Tarybos priimtas rekomendacijas. Tai buvo nuviliančios rekomendacijos, nes nebuvo remtasi net menkiausia Lisabonos trūkumų kritika ir padariniais, kai nebuvo įgyvendinti tam tikri svarbiausi to meto politiniai ir kultūriniai planai.

Be to, šios rekomendacijos nuvilia, nes jose ignoruojama krizė: bendra tvarka pateikta 10 punktų, kurie tarpusavyje nesusiję jokių loginiu ryšiu; tai geri ketinimai, kuriais, deja, nekuriama politika. Vis dar esame tame pačiame taške. Taip pat nepastebiu didelio noro nustatyti prioritetus. Europos problema – jos konkurencingumo lygis pasaulinėje sistemoje. Todėl negalime nepaisyti socialinės sanglaudos, vieno iš pagrindinių konkurencingumo veiksnių. Be sanglaudos, jokia šalis – jau nekalbant apie daugiavalstybines grupes – negali išlikti pasaulinėje rinkoje, nes dėl vidaus konfliktų šalis kasdien tampa vis mažiau konkurencinga.

Kita vertus, iškyla naujovių klausimas: neužtenka vien jo paminėti; turime nustatyti konkrečius tikslus, nenumatytus rekomendacijose, apie naujovėms skiriamus išteklius ir produktų, ir procesų srityse. Tik pilietinio gyvenimo ir darbo kokybė ir, iš kitos pusės, prekių gamybos ir paslaugų kokybė po šios labai sunkios krizės gali Europai sugrąžinti konkurencingumą. Dar norėčiau pasakyti, kad yra viena niekada nepaminėta problema: tik išlaikydami politinę integraciją galime pasiekti plataus užmojo tikslus. Valstybėse narėse apie tai nekalbama, jos nebegvildena šios temos: pasibaisėtinas krizės Graikijoje valdymas – puikus to įrodymas.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Esu iš tokios valstybės narės, kurioje dvidešimt aštuonerius ar dvidešimt devynerius metus gyvenau centriniu planavimu pagrįstoje sistemoje, pagal kurią gyvenimas buvo reguliuojamas penkmečio planais, o visus penkmečio planus visada pakeisdavo nauji planai, nes ankstesni niekada nebūdavo

visiškai įgyvendinami. Todėl prašyčiau atleisti, jeigu kartais būnu jautrus ar perdėtai jautrus, kai prabylame apie planavimą, kaip Europa atrodys 2020 m., ir jeigu iš tikrųjų per įdomias diskusijas nekreipiame dėmesio ar per mažai kreipiame dėmesio į tai, kas šiandien vyksta ne tik Graikijoje, bet ir visoje euro zonoje. Visą popietę labai atidžiai klausiausi šiuose Rūmuose vykstančių diskusijų, kai prašyta daugiau Europos, daugiau centralizacijos ir daugiau centrinės kontrolės. Šiuo metu ir šiose diskusijose norėčiau atsakyti, kad reikia mažiau centralizacijos, bet daugiau pasitikėjimo rinka, daugiau rinkos ir rinkos mechanizmų, nes tai, kas iš tikrųjų vyksta šiuo metu ne tik ES ir ne tik euro zonoje, bet ir JAV ir kitose panašiose šalyse – tai neįtikėtina valstybės įsikišimo žlugimo istorija.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Pone pirmininke, dauguma Parlamento narių klausė, kodėl žlugo Lisabonos strategija, ir ar turėtume pradėti nuo žlugimo analizės, norėdami žengti pirmyn.

Manau, kad Lisabonos darbotvarkės problema buvo ta, kad visi siekiai tebuvo tik tuščia svajonė ir neįgyvendinti praktiškai. Galiausiai sužinojome, kad, viena vertus, tai buvo teorija, t. y. Lisabonos darbotvarkė, apie kurią visi kalbėjome, tačiau, kita vertus, tai, kas daroma praktiškai, nieko bendro su šia teorija neturi.

Todėl, remdamasis šia patirtimi, manau, kad strategija „Europa 2020“ turi tapti nauja darbotvarke, kuri turi būti patvirtinta tik tada, jei bus sulaukta didžiulio – norėčiau dar kartą pabrėžti, kad didžiulio – įsipareigojimo iš visų institucijų: Europos politinių institucijų ir šalių politinių institucijų.

Tai turi būti toks įsipareigojimas, kurį būtų galima patikrinti ir įvertinti; toks, apie kurį galėtume gauti informacijos ir skubiai pataisyti padėtį, jei, nesėkmės atveju, įsipareigojimai nebūtų vykdomi. Mes net neįsivaizduojame, kad atsidūrėme ypatingų aplinkybių padėtyje. Jeigu nesuvoksime, kad šiam bendram projektui reikia tokių priemonių, kurios padėtų judėti pirmyn, greitai iš tikrųjų atsidursime tokioje padėtyje.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Pone pirmininke, Lisabonos strategijos tema buvo konkurencingumas, ir akivaizdu, kad tai buvo vienpusė ekonominė strategija, kuri, be abejonės, iš dalies patyrė nesėkmę. Todėl labai džiaugiuosi, kad dabar strategijos „ES 2020“ tema – tvarumas. Tai teisingas kelias, nes užtikrinta geresnė plėtra ir poreikių ekonominėje, socialinėje ir aplinkos apsaugos srityse pusiausvyra.

Tvarumo trūkumas tas, kad tai labai bendra apibrėžtis, kuriai trūksta esmės. Turime apibrėžti konkrečiau. Šiuo atžvilgiu Komisijos dokumentas per daug neapibrėžtas, nes trūksta daugelio dalių, kurios sudarytų išsamią strategiją ir leistų ją įgyvendinti. Teisingas požiūris yra tausioji Europa – turime menkus energijos išteklius ir menkas žaliavų atsargas – tačiau mums trūksta priemonių ir tikslų, kad galėtume pasiekti išteklių vartojimo efektyvumą gamybos ir vartojimo srityse. Todėl tikiuosi, kad birželio mėn. turėsime šį tą realesnio ir tiksliai žinosime, ką kiekvienas turime daryti – ką darys Komisija, Parlamentas ir valstybės narės.

Svarstant tausiosios Europos klausimą, aplinka tarsi buvo pamiršta, o juk oras, vanduo, žemė ir ekosistemos taip pat yra ištekliai. Į tai visiškai neatsižvelgta. Todėl norėčiau iš Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto narių išgirsti, ką turėtume daryti šiuo klausimu. Įgyvendindami biologinės įvairovės strategiją, patyrėme nesėkmę. Parengta naujoji strategija, kuri turi atvesti mus į 2020 m., ir šioje strategijoje būtina atsižvelgti į minėtą klausimą.

Daugelį kartų diskutuota dėl klimato apsaugos. Manau, kad siekiami tikslai turi būti pakeisti nuo 20 proc. iki 30 proc., taip pat turime nustatyti privalomus tikslus energijos vartojimo efektyvumo srityje. Bet ir tai pernelyg neapibrėžta – tai turi tapti privaloma.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pone pirmininke, mūsų aptariama strategija „Europa 2020“ pirmiausia turi ideologinį aspektą. Iškelta daug pagirtinų tikslų, pvz., siekis didinti dalyvavimą darbo rinkoje ir pasiekti, kad trečiosios pakopos išsilavinimo diplomus turėtų 40 proc. ES gyventojų, taip pat padidinti naujovėms skirtas lėšas. Nuostabą kelia tai, kad nenumatyta jokių sankcijų toms šalims, kurios nesilaikys reikalavimo įgyvendinti šias gražias idėjas. Gali susidaryti įspūdis, kad strategijos autoriai visai nekreipia dėmesio į sudėtingą krizinę padėtį Graikijoje, arba į tai, kas gali netrukus nutikti Ispanijai ir Portugalijai – įvykius, kurie gali paskatinti ne tik euro zonos skilimą, bet ir Europos Sąjungos iširimą.

Tokiu dramatišku Europai laikotarpiu pateikta rekomendacija sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą 30 proc., o tai, pvz., slopintų Vidurio ir Rytų Europos valstybių ekonomiką, tarp jų ir Lenkijos ekonomiką. Šios šalys taip pat gali patirti nuostolių dėl sanglaudos politikos apribojimų. Daug požymių rodo, kad utopinių ir socialistinių projektą „ES 2020“ ištiks toks pat likimas, kaip ir Lisabonos strategiją. Reikia tikėtis, kad bent jau kol kas jis nepadarys daugiau žalos.

Danuta Maria Hübner (PPE). - Pone pirmininke, manau, kad siekiant paversti strategiją veiksminga, reikia glaudžių ryšių tarp jos tikslų ir turimų politikos priemonių, o strategijos „ES 2020“ atveju išvelgiu keturias pagrindines politikos priemones, kurios galėtų tapti strategijos „ES 2020“ įgyvendinimo mechanizmais.

Pirma, pati svarbiausia priemonė, yra toks vidaus rinkos reguliavimas, kuriuo būtų skatinama konkurencija ir ekonominis veržlumas, taip pat pripažintos dėl ekonominės integracijos atsiradusios socialinės prievolės; todėl šiuo klausimu labai pritariu Malcolmo Harbouro pareikštai nuomonei.

Antra, kapitalo investavimas į transporto, energetikos ir telekomunikacijų struktūras. Mums reikia didžiulių kapitalo investicijų. Todėl reikia sutelkti ir viešąjį, ir privatų finansavimą, būtina skatinti viešojo ir privataus sektoriaus partnerystę, taip pat stiprinti Europos finansų įstaigas, kad galėtume įveikti augimo finansavimo kliūtis, kurias sukuria valstybių narių biudžetų deficitai ir skolos pirkėjai.

Trečia, Europos biudžeto finansavimas skirtas viešosioms išlaidoms. Kadangi ES tikslai, visų pirma, yra horizontalūs, o ne sektoriai, ES biudžeto išlaidas reikia pagrįsti integruotu požiūriu į vystymąsi, susietu su finansinių ir inžinerinių priemonių stiprinimu, taip pat skatinti mūsų valstybes atsiverti pasaulinei konkurencijai.

Ketvirta, valstybių biudžetų išlaidų koordinavimas prioritetinėse srityse turi būti pagrįstas atviru koordinavimo metodu. Tačiau negriežti šio metodo mechanizmai – netgi patobulinti – gali mus tik šiek tiek priartinti prie strategijos „ES 2020“ tikslų, todėl gali būti tik pagalbinė priemonė.

Koordinavimas Europos lygmeniu turi būti sutelktas į tas sritis, kuriose jau sukurta arba galima sukurti tikrąją Europos pridėtinę vertę ir kuriose nebus pakenkta konkurencijai. Turimas politikos priemonės privalome taikyti taip, kad užtikrintume, jog išvengsime didelio valstybės kišimosi į ekonomikos augimą modelio, kurį sukuria tradicinė sektorinė pramonės politika, spąstų. Tai galėtų pakenkti investavimui ir Europos verslo patrauklumui. Strategija „ES 2020“ turi tapti augimo ir darbo vietų kūrimo strategija, nes kitos galimybės neturime.

Kader Arif (S&D). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, išgyvename precedento neturinčią finansų, ekonomikos ir socialinę krizę. Ji padarė didelę įtaką mūsų žemynui ir žmonėms, sukeldama didelių socialinių ir žmoniškų sunkumų, kurių nemaloniu ir gėdingu pavyzdžiu, deja, tapo Graikija.

Nedarbas nuolat auga. Milijonai europiečių neturi darbo, ir šis skaičius kasdien didėja. Turime surasti politinį, ryžtingą, skubų ir koordinuotą atsakymą, kuriame reikia atsižvelgti į sunkią šiuo metu išgyvenamą krizę aplinkos apsaugos srityje, kurią įveikiant teks taikyti naują vystymosi modelį.

Šios gausios krizės ES piliečiams suteikia akstiną puoselėti daug lūkesčių ir vilčių, kuriuos turėjome pateisinti strategijoje „Europa 2020“. Tačiau susidūrus su šiais didžiuliais iššūkiais, atsakas nebuvo pateiktas, taigi labai dėl to apgailėstauju. Europos Vadovų Tarybos kovo mėn. pateiktose gairėse neįstengėme susidoroti su šia užduotimi. Stokojame pasiryžimo, plačių užmojų, tačiau, deja, manęs tai jau nestebina.

Jūs, Tarybos ir Komisijos nariai, jūs ir jūsų Komisijos nariai visur giriate savo politikos darnumą. Tačiau susidaro įspūdis, kad tai tik sąvoka, už kurios slepiate savo neveiklumą. Neturite darnios strategijos, apimančios ekonominę, socialinę, prekybos, pramonės, žemės ūkio ir tyrimų politiką, kuri užtikrintų tvarią ir teisingą plėtrą.

Be to, niekur neišvelgiame su prekyba susijusių Europos veiksmų išorės aspekto, arba jis slypi po neliečiama, liberaliaja „globaliosios Europos“ dogma. Reikia, kad prekyba būtų tokia priemonė, kuri padėtų kurti darbo vietas ir skatinti augimą, kovoti su skurdu ir remti vystymąsi.

Tačiau siekiate – ne dėl techninių, o dėl politinių priežasčių – visai kitokio tikslo: skubate mažinti išlaidas ir karpyti atlyginimus, skubate užbaigti dvišalius laisvosios prekybos susitarimus, darydami žalą daugiašališkumui, ir taip sukeliate socialinį ir fiskalinį dempingą. Dėl tokios politikos praradome per daug darbo vietų, sukėlėme pernelyg daug veiklos perkėlimo atvejų ir per didelę socialinę žalą, kad galėtume ir toliau ją tęsti.

Taigi tikimės, kad Taryba ir Komisija pažadins Europos dvasią ir atsisakys nacionalinių savanaudiškų interesų, paversdama Europą ne tik klestėjimo, bet ir solidarumo rojumi. Reikia užtikrinti, kad Europa sukurtų kitokią savo įvaizdį ne tik savo piliečiams, bet ir kitoms pasaulio šalims: būtent apie tai ir kalbama Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos parengtoje rezoliucijoje.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Pone pirmininke, nematau prasmės komentuoti šių Rūmų dešiniųjų ir kairiųjų pažiūrų narių pateiktų nuomonių, nes jos nėra labai svarbios šiuose Rūmuose, kuriuose susirenka Europos vystymuisi besirūpinančios politinės jėgos. Tačiau prieš strategiją „ES 2020“ palygindami su komunistinio režimo penkmečio planu, tie žmonės turėtų mokykliniuose vadovėliuose pasiskaityti apie ekonominę politiką ir jos istoriją. Tada jie išvelgtų skirtumus.

Toliausiai kairėje sėdintys nariai – ne tie sveiko proto nariai, kurie sėdi tik šiek tiek kairiau nuo mūsų – dabar sako, kad Europa turėtų daugiau ar mažiau sugrįžti į komunistinius laikus. Deja, kai kurioms Europos šalims teko susidurti su komunizmu, ir visi žinome, ką teko toms šalims patirti. Galime daug ko norėti, tačiau svarbiausia, kad suteiktume piliečiams galimybę gyventi oriai ir klestėti, įgyti išsilavinimą ir gauti kitas visuomenines paslaugas.

Be to, mums, kaip politinei sistemai, reikia apsvarstyti, kaip geriausiai galėtume panaudoti turimus išteklius. Tiesiog reikia atlikti planavimo procedūrą. Kiekviena šeima ir kiekviena vietos valdžios institucija svarsto, kaip panaudoti išteklius taip, kad būtų pasiekta pažanga per tam tikrą laiką. Ir mes turime elgtis lygiai taip protingai.

Iki šiol tik rinkos ekonomika – ribota, o ne nežabota rinka – galėjo teikti šias paslaugas ilguoju laikotarpiu. Todėl logiška Europos lygmeniu svarstyti, kaip galėtume tvarkyti Europos rinkos ekonomiką. Mąstyti vien tik apie savo šalį jau nebėra sėkminga strategija, ir jai lemta žlugti. Turime apsvarstyti, kaip Europos rinka galėtų tarnauti žmonėms. Svarbus ne konkurencingumas, kaip jį suvokiame, – svarbu užtikrinti, kad Europa būtų konkurencinga, o žmonės galėtų naudotis paslaugomis. Apie tai čia ir kalbame.

Daugelis Parlamento narių leidosi į smulkmenas. Norėčiau apsiriboti tik šiais bendrais teiginiais. O radikalesnių pažiūrų Parlamento nariams norėčiau patarti: galvokite, ką kalbate, ir pirmiausia paskaitykite istorijos vadovėlius!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Šiuo metu nedarbo lygis Europoje pasiekė 10 proc., o jaunimo nedarbas siekia 20 proc. Šiais metais neturėjome priežasčių švęsti gegužės 1-osios, Tarptautinės darbininkų dienos, nes Europos Sąjungoje yra 23 mln. darbo neturinčių žmonių.

Turime aiškiai apibrėžti tuos ES sektorius, kuriuose reikia diegti investicijas, kad būtų sukurtos naujos darbo vietos. Tik būdami išsilavinę jauni žmonės įgis reikalingų įgūdžių susirasti darbą ir gerai gyventi. Investicijos žemės ūkio sektoriuje taip pat padės užtikrinti, kad Europa galėtų apsirūpinti būtiniausiais maisto produktais ir biokuru.

Labai svarbu investuoti į transporto infrastruktūrą. Šiais metais turime peržiūrėti TEN-T prioritetinių projektų sąrašą. Europai reikia greitaeigio geležinkelių tinklo, kuris sujungtų Europos Sąjungos sostines ir didžiuosius Europos miestus. Taip pat reikia modernizuoti kelių infrastruktūrą, uostus, oro uostus. Esu įsitikinusi, kad Europos Sąjunga pirmiausia turi investuoti į Rytų Europos transporto infrastruktūros plėtrą. Tai vienintelis būdas sukurti iš tikrųjų veiksmingą vidaus rinką. Tačiau visiems šiems projektams reikia milijardus eurų siekiančių finansinių išteklių, kurie į nacionalinius biudžetus sugrįš per mokesčius ir rinkliavas, o visų pirma dėl sukurtų darbo vietų ir paskatinto ekonomikos vystymosi.

Be to, investicijos į energetikos infrastruktūrą, energijos vartojimo efektyvumą ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius leis sumažinti ES energetinę priklausomybę ir iki 2030 m. sukurti apie 2,7 mln. naujų darbo vietų. Tačiau užuot investavus į Pažangių miestų iniciatyvą, pagal Europos ekonomikos atkūrimo planą lieka neišleista daugiau nei 150 mln. eurų. Paskutinis, bet ne mažiau svarbus, dalykas yra tas, kad Europos Sąjunga turi investuoti į tyrimus ir tvarų Europos pramonės vystymąsi.

Ponia pirmininke, norėčiau baigti kalbą, paragindama Komisiją ir Tarybą sukurti priemonę, pagal kurią skiriama parama viešojo sektoriaus darbuotojams, dėl ekonominės krizės praradusiems darbą, būtų panaši į Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Ponios ir ponai, manau, kad visi puikiai žinome, kokios svarbios užduotys mūsų laukia. Turime sukurti bendrą valstybėms narėms ir Europos Sąjungos institucijoms skirtą strategiją, kurioje būtų užtikrintas krizės padarinių sprendimas, kartu leidžiant Europos Sąjungai ir valstybėms narėms išlikti konkurencingomis pasaulio ekonomikos erdvėje ir vystytis aplinką tausojančiu būdu, kad visi Europos Sąjungos piliečiai kuo greičiau pajustų gyvenimo standartų pagerėjimą.

Tačiau norėčiau pateikti dvi pastabas dėl naujosios strategijos, kuri, mano nuomone, apima svarbiausias sritis, tačiau svarbu paminėti du dalykus. Pirmiausia, tam tikras atsargumas ir apdairumas yra pagrįstas, atsižvelgiant į kiekybiškai įvertinamus tikslus. Tikslai turi būti plataus užmojo, tačiau realūs ir pasiekiami, atsižvelgiant į

kiekvienos valstybės pradinę poziciją ir galimybes. Viena prasmė žodžiui „skurdas“ teikiama Didžiojoje Britanijoje, ir visai kita prasmė šiam žodžiui teikiama Bulgarijoje. Taip pat skiriasi mūsų švietimo sistemos. Todėl, pvz., kyla klausimas, ar tikrai visur reikia didinti universitetinį išsilavinimą turinčių žmonių skaičių iki 40 proc., ar taip tiesiog nedidiname darbo neturinčių universiteto absolventų skaičiaus? Todėl manau, kad profesinio mokymo tobulinimas turėtų būti įtrauktas į užsibrėžtų tikslų sąrašą.

Antroji pastaba susijusi su tuo, kad strategija turėtų padėti stiprinti ES vidaus sanglaudą, kitaip tariant, susiliejimą. Sutinku, kad pagrindiniai sektoriai turi sulaukti pagalbos, nes jie yra Europos ekonomikos variklis. Tačiau nereikia pamiršti, kad 27 valstybių narių vidaus skirtumai skirtinguose vystymosi etapuose tik padidėtų, jei vykdytume tokią vienpusę ekonomikos vystymosi politiką, kurioje būtų pabrėžiamas konkurencingumas, neatsižvelgiant į savitus valstybių narių bruožus. Be vidaus sanglaudos negali būti išorinio konkurencingumo. Nepakankamai išsivysčiusių regionų atotrūkio įveikimas visai Europos Sąjungai reikėtų platesnes rinkas, veiksmingą paklausą ir naujovių galimybes, taip pat reikėtų teikti mažiau socialinės rūpybos paslaugų. Šiems mažiau išsivysčiusiems regionams reikia sukurti tokias gaires, kurios leistų jiems pasinaudoti vidaus rinkos teikiamomis galimybėmis. Tuomet visi taps konkurencingi pagal savas galimybes. Tikiuosi, kad šioje naujojoje strategijoje surasime vietos sanglaudos politikai.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - Šiandien kalbame apie tai, kokią Europos Sąjungą norėtume matyti po dešimties metų. Šiuo metu nedarbas, ypač jaunimo, yra viena didžiausių Europos Sąjungos problemų, o tai, deja, verčia kalbėti apie dabartinį jaunimą kaip apie šių laikų prarastą kartą. Kalbama apie naujų darbo vietų kūrimą, aplinkos išsaugojimą, kalbama apie jaunimo iniciatyvos skatinimą, apie paramą švietimo sistemai, apie daugelį kitų svarbių elementų, tačiau dažniausiai kalbame apie tai kaip apie atskirus dalykus, nematydami bendro vaizdo. Skaitant dabartinius siūlymus dėl Europos Sąjungos strategijos „Europa 2020“, deja, neapleidžia jausmas, jog tai vėl gali likti tik tuščiomis kalbomis, jei neatsižvelgsime į nuomones tų, kurie ir turės įgyvendinti šią strategiją, t. y. jaunimą. Strategiją „Europa 2020“ norisi matyti kaip ekonomikos ir ekologijos jungtį, kurią įgyvendinti padėtų būtent jauni žmonės, kad tai taptų galimybe jaunimui siūlyti savo žinias ir kurti Europos Sąjungos ateitį. Kadangi ir pati esu to paties jaunimo, įgyvendinančio strategiją, atstovė, pateiksiu keletą konkrečių pasiūlymų. Visų pirma, skatinkime kurti vadinamąsias žaliąsias darbo vietas, t. y. numatykime galimybes skirti didesnę paramą verslui, kuriančiam „žaliąsias“ darbo vietas ir priimančiam į jas jaunimą, ar tai būtų žemės ūkis, gamyba, ar transporto ir paslaugų sektoriai. Antra, daugiau dėmesio skirkime aplinkosaugai, tiksliau – aplinkosauginiam švietimui, tiek integruojant jį į mokymo programas, tiek naujų dalykų pavidalu. Žengę šiuos du žingsnius pritrauksime daugiau jaunimo į žaliosios ekonomikos kūrimą, jaunimo, kuris turi pakankamai žinių, igūdžių ir, tikiu, ryžto. Labai norėtuosi, kad čia – Europos Parlamente – būtų kuo mažiau skepticizmo ir nepamatuotų palyginimų, ką girdėjome šiandien, o kaip tik kuo daugiau ryžto ir optimizmo bei susitelkimo.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Tvirtai tikiu, kad pasitelkę strategiją „Europa 2020“ sukursime ekonomiškai galingesnę ir pažangesnę Europą. Taip pat esu įsitikinęs, kad sėkmingai įveiksime dabartinę ekonomikos ir finansų krizę, nes turime didžiulį galimybių dėl naujoviškos darbo rinkos ir gamtos išteklių. Džiaugiuosi Komisijos pastangomis, rengiant šį komunikatą.

Tačiau jaučiuosi įsipareigojęs diskutuoti apie sanglaudos politiką ir pareikšti nepasitenkinimą, nes panašu, kad pasikeitė Lisabonos strategijos įgyvendinimo kryptis. Ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos siekimas susijęs su kitokiais veiksniais nei augimas, t. y. pažanga, tvarumu ir prisidėjimu prie integracijos. Piliečiai per mūsų išrinktus atstovus sako, kad vis dar reikia investicijų į infrastruktūrą, galimybės naudotis paslaugomis ir siekti visų regionų vystymosi, kad ir kokie atokūs jie būtų.

2007–2013 m. laikotarpiui nustatyti prioritetai atskleidė didžiulį infrastruktūros gerinimo poreikį ir ekonomikos konkurencingumo skatinimo poreikį konvergencijos srityse. Ekonomikų tarpusavio priklausomybė rodo sanglaudos poreikį ir užtikrina [...]

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Pone pirmininke, norėčiau pradėti savo kalbą iš šios Europos Parlamento tribūnos, pareikšdama užuojautą trimis savo tautiečiams, kurie nužudyti Atėnuose per šiandien įvykusius susirėmimus. Nuoširdžiai apgailestauju, kad Pirmininkas J. M. Barroso nepareikšė užuojautos Komisijos vardu. Tikiuosi, kad pirmininkui atstovaujantis O. Rehn per savo antrąjį pranešimą ištaisys padėtį.

Antras dalykas, kurį norėčiau pabrėžti, yra tas, kad Komisija turi imtis veiksmų, nes juo ilgiau ieškosite sprendimų šiandieninėms Europos problemoms, įskaitant ir Graikijos problemas, tuo labiau pakenksite strategijos „ES 2020“ tikslams. 2020 m. tikslai grindžiami 2010 m. padėtimi. Tikslas mažinti skurdą

grindžiamas šiandiena. Dėl priemonių, kurių imtis Graikija buvo priversta, ji negalės prisidėti prie šio tikslo įgyvendinimo.

Turite padėti Graikijai, kitaip 40 proc., kurie yra jauni universitetų absolventai, neturės darbo. Susimąstykite apie tai ir jau dabar imkitės veiksmų.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - (DE) Labai dėkoju jums, pone pirmininke. J. M. Barroso kalbėjo apie priemones, kurių turime imtis įgyvendindami strategiją „Europa 2020“, tačiau paskui paliko šiuos Rūmus. Jis neišgirs diskusijų dėl vienos iš pačių svarbiausių priemonių. Ketinu kreiptis į Tarybai pirmininkaujančią Ispaniją ir dėkoju einančiam Tarybos Pirmininko pareigas už tai, kad pasiliko čia ir klausysis diskusijų iki pat pabaigos.

Viena iš svarbiausių priemonių, kurią turime panaudoti įgyvendindami strategiją „Europa 2020“ – tai tvarus vystymasis, siekiant išnaudoti žaliųjų darbo vietų galimybes. Tam prireiks visapusiškos šių galimų žaliųjų darbo vietų iniciatyvos. Todėl būtina užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į pokyčius ir darbuotojų teises ir būtų parengta mokymo ir tolesnio mokymo iniciatyva. Žinau, kad Tarybai pirmininkaujančios Ispanija ir Belgija sprendžia šį klausimą, todėl norėčiau paskatinti tęsti šį darbą ir iki metų pabaigos pateikti Tarybai iniciatyvą.

John Bufton (EFD). - Pone pirmininke, diskutuojame dėl strategijos „Europa 2020“ – šis laikotarpis ateis po dešimtmečio – tačiau manau, kad reikėtų susimąstyti ir apie pastarųjų dešimties valandų įvykius. Išgirdus apie piliečių mirtį Graikijoje apėmė didelis liūdesys; tai labai liūdna. Man gaila šeimų, aš reiškiu užuojautą mirusiųjų asmenų šeimoms ir draugams. Kita vertus, Europos Parlamente prieš keletą savaitių išpėjau apie pilietinius neramumus, kylančius dėl padėties euro zonoje, ir apie problemas, su kuriomis šiuo metu susiduriame.

Manau, kad atėjo laikas Parlamentui, Komisijai ir Tarybai suvokti, jog euro zona yra ydinga: ji neveikia. Jau žinome, su kokiomis problemomis susiduriama Graikijoje. Įtariu, kad tokia padėtis susiklostys ir Ispanijoje, ir, kad nebūtų prarasta dar daugiau gyvybių, ar ne metas būti sąžiningiems ir iš tikrųjų įvertinti euro zonos šalių padėtį ir pripažinti, kad euro zonoje yra daug trūkumų?

Piotr Borys (PPE). - (PL) Pone pirmininke, ES ekonomika ir toliau yra stipriausia, tačiau šis Eldorado rojus nebūtinai tęsis amžinai. Krizė ir tragiški įvykiai Graikijoje parodė, kad šiandien iš plačių užmojų strategijos „Europa 2020“ turime padaryti keletą išvadų. Priešingai nei Lisabonos strategijos atveju, įgyvendinant strategiją „Europa 2020“, reikės drąsos ir nuoseklumo. Nuo mūsų priklauso, ar būsimosios kartos galės gyventi darnioje ir turtingoje Europoje, ar paliksime joms krizės krečiamą Europą.

Šiuo metu 30 proc. Europos piliečių neturi profesinio išsilavinimo. Tai paaiškina plataus užmojo su išsilavinimu susijusius tikslus: siekiama iki 10 proc. sumažinti mokyklos nebaigusiu asmenų skaičių, o 16 mln. žmonių turėtų įgyti aukštąjį išsilavinimą. Taigi mano kreipimasis gali būti apibendrintas, teigiant, kad šiandieniniai didžiuliai iššūkiai švietimo srityje turi būti sprendžiami labai sąžiningai ir sparčiai. Visas ES institucijas ir valstybes nares raginu imtis koordinuotų ir itin nuoseklių veiksmų.

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Tenka apgailestauti, kad Komisijos Pirmininkas nepasiliko šiuose Rūmuose, nes net turint kitų svarbių užduočių, mano nuomone, „Europa 2020“ – nepaprastai svarbus strateginis dokumentas, ir net neįsivaizduoju, kas šiuo metu Pirmininkui galėtų būti dar svarbiau.

Tačiau iš diskusijų, kuriose dalyvavo įvairūs politikos atstovai, akivaizdžiai matyti, kad šis dokumentas Europos Parlamente nesukėlė didelio entuziazmo. Objektiviai vertinant, reikia pasakyti, kad rengiant šį dokumentą padėtis Europoje buvo labai sudėtinga, o minėtu dokumentu turime įveikti vieną didžiausių patirtų ekonomikos krizių. Manau, kad vienas iš svarbiausių dalykų, kuriuos reikėtų spręsti šioje strategijoje – tai apsauga tokių labiausiai ekonomiškai pažeidžiamų žmonių, kurie jau prieš krizę gyveno sunkiomis sąlygomis ir šiandien tebegyvena tokiomis pat sunkiomis sąlygomis ir kurie nesukėlė šios krizės.

Todėl manau – ir tai konkretus pasiūlymas dėl šio dokumento – kad būtų naudinga, jei skurdo ir socialinės atskirties sričių gairės būtų prijungtos prie bendrų gairių, kad tai nebūtų antrarūšės gairės, taikomos tik įdarbinimo sričiai, o taptų įvairių sričių gairėmis, kurios taikomos visoms šioms svarbioms sritims.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Ateities Europos strategija pagrįsta dviem vertybių sistemomis, taigi norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad šios dvi vertybių sistemos gali būti sunkiai suderinamos, jei tai iš viso yra įmanoma, todėl turėsime pasirinkti tik vieną iš jų. Vienos vertybių sistemos raktiniai žodžiai – konkurencingumas, augimas, globalizacija, o kitos sistemos raktinis žodis – tvarumas. Tai tvarumas aplinkos apsaugos požiūriu. Žinome, kad priverstinis augimas ir globalizacija sukelia baisius padarinius aplinkai. Tai nėra tvarumo esmė. Kalbame apie tvarumą socialine prasme. Subjektai, tarp jų ir smulkūs žemės savininkai, mažosios ir vidutinės

įmonės, kurie negali atlaikyti „perkaitusios“ konkurencijos ir smukdančios globalizacijos, tampa nekonkurencingi ir nuskursta. Socialine prasme tai visiškai prieštarauja tvarumui. Mano rinkėjai ir aš pati manau, kad iš šių dviejų vertybių sistemų turime pasirinkti tvarumą.

Diego López Garrido, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas*. – (ES) Pone pirmininke, norėčiau pradėti savo kalbą, atsakydamas į tiesiogiai man pono L. Bokroso užduotą klausimą. Apie tai kalbėjo ir S. G. Cofferati, kurio čia dabar nėra, taip pat P. del Castillo, kurios taip pat nėra šiuose Rūmuose. Šią temą gvildeno ir kiti Parlamento nariai.

Kodėl Lisabonos strategija patyrė nesėkmę? Tai buvo L. Bokroso užduotas klausimas.

Esu įsitikinęs, kad yra daug priežasčių, ir būtų kiek perdėta ir arogantiška supaprastinti šią padėtį. Vis dėlto, jeigu aiškindamas, kodėl Lisabonos strategijai įgyvendinti pritrūko sėkmės, turėčiau pasirinkti vieną priežastį, manau, kad labiausiai apibendrinanti būtų ši: Europos Sąjunga – sukūrusi bendrąją rinką ir turinti bendrą valiutą – kurdama ekonominę sąjungą, nesinėmė reikalingų veiksmų. Tai nebuvo padaryta.

Mastrichto sutartyje kalbėta apie ekonominę ir pinigų sąjungą. Išlikome pinigų sąjunga, tačiau taip ir netapome ekonomine sąjunga.

Todėl manau, kad strategija „Europa 2020“ turi tapti naujojo Europos Sąjungos tarpsnio dalimi, žingsniu į ekonominės sąjungos sukūrimą. Ekonominė sąjunga pirmiausia reiškia ekonominį ir socialinį ES valdymą.

Svarbiausias ekonominės sąjungos elementas – augimo ir kokybiškų darbo vietų kūrimo strategija, ir tai iš esmės yra šių diskusijų tikslas. Šios diskusijos man atrodo labai įdomios, nes į jas daugelis įnešė savo indėlį, joms būdingi ir nauji svarbūs aspektai, kurie nebuvo įtraukti į Lisabonos strategiją arba jiems nebuvo skirtas toks pat dėmesys. Pvz., technologiniai arba socialiniai aspektai, kuriuos minėjo S. G. Cofferati, A. Cercas ir K. Arif, taip pat kovos su klimato kaita aspektas, kuris pabrėžtas A. Schroedterio kalboje.

Tačiau ekonominės sąjungos neįmanoma sukurti, vien tik rengiant augimo strategiją ir skatinant kokybišką užimtumą. Tai dar ne viskas. Kita vertus, tai atsakymas į R. Harms, kurios nėra šiuose Rūmuose, užduotą klausimą.

Be to, reikia imtis tam tikrų veiksmų, prie kurių šiuo metu dirba Komisijos narys O. Rehn – jis kalbės po manęs – ir apie kuriuos jau esu užsiminęs. Reikia koordinuoti ekonominę, užimtumo ir socialinę politiką, nes šio koordinavimo Europoje dar nėra, ir nebuvo, įgyvendinant Lisabonos strategiją.

Lisabonos sutartyje reikalaujama vykdyti šį koordinavimą. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 5 straipsnyje teigiama, kad valstybės narės turi, yra įsipareigojusios – tai nėra pasirinkimo galimybė – koordinuoti ekonomikos ir užimtumo politiką. Be to, valstybės narės galėtų, jeigu nori – manau, kad ir turėtų tai daryti – koordinuoti socialinę politiką.

Be augimui ir darbo vietų kūrimui skirtos strategijos ir ekonominės ir užimtumo politikos koordinavimo, reikia atlikti Europos finansų rinkų priežiūrą. Kalbu apie pirmiau jau minėtą priežiūros paketą, dėl kurio gavau atsakymą iš G. Verhofstadto. Džiaugiuosi, jog jis pritaria, kad Europos Parlamentas turėtų kuo greičiau patvirtinti savo poziciją dėl finansų rinkos priežiūros paketų.

Be to, reikia pakalbėti ir apie tai, ką J. M. Barroso labai pabrėžė savo kalboje, kad reikalingas išorės aspektas. Europos ekonominė sąjunga turi turėti išorės aspektą, bendrą išorės poziciją, ypač Didžiojo dvidešimtuko susitikimuose. Kalbu apie J. M. Barroso išdėstytą poziciją, su kuria visiškai sutinku.

Ekonominei sąjungai taip pat reikia valdymo institucijų: Europos Vadovų Tarybos, kuri apibrėžia strategines kryptis, Komisijos, kuri prižiūri ir įgyvendina strategiją, ir strategijai reikalingų teisės aktų leidybos institucijos: Tarybos ir Europos Parlamento.

Be to, reikalingos priemonės šiai strategijai skatinti, pvz., Struktūrinių fondų ir Europos fondų patvirtinimo vadovauti šiai strategijai, o tai Lisabonos strategijos įgyvendinimo metais nebuvo pasiekta – ar bent jau nepasiekta plačiu mastu.

Tai, mano nuomone, Europos Sąjungoje jau vyksta: žingsnis į naują etapą, kuris reikalingas XXI a. Tai globalizacijos etapas, ekonominės sąjungos etapas. Turi būti sukurta ne tik vidaus rinką ar pinigų sąjunga, bet ir ekonominė sąjunga. Tai kelias, kuriuo turime eiti, ir eiti juo nuosekliai, užmegzdami tarpinstitucinį dialogą, kuris šią popietę čia ir vyksta, ir tai daryti turime kuo greičiau.

Manau, kad Europos žmonės būtent to mūsų visų ir prašo.

PIRMININKAVO: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU*Pirmininko pavaduotoja*

Olli Rehn, *Komisijos narys*. – Ponia pirmininke, norėčiau padėkoti jums už labai vertingas ir atsakingas diskusijas šį vakarą ir norėčiau pataisyti vieną teiginį dėl Komisijos Pirmininko J. M. Barroso. Jis pareiškė užuojautą Komisijos vardu. Norėčiau prisijungti ir pareikšti savo užuojautą šiandien Atėnuose įvykusių riaušių aukų šeimoms ir artimiesiems. Nesutarimai demokratijai yra normalus dalykas, tačiau prievarta čia niekada nepateisinama.

Tvarus ekonomikos augimas ir darbo vietų kūrimas iš tikrųjų yra strategijos „Europa 2020“ šerdis, taigi norėčiau tarti keletą žodžių apie finansinį stabilumą, kuris yra būtina sąlyga, siekiant grįžti prie tvaraus ekonomikos augimo ir strategijos „Europa 2020“ tikslų. Galite ją vadinti „Europa 2020“, nes mums jos reikia, kad sėkmingai veiktume kaip Europa 2020 m.

Praėjusį sekmadienį euro zonai priklausančių valstybių narių priimtas sprendimas aktyvinti koordinuotos ir sąlyginės finansinės pagalbos Graikijai mechanizmus nebuvo lengvas, tačiau tai buvo būtinas sprendimas. Taip pasielgti buvo atsakinga ir teisinga. Dabar Komisija turi užtikrinti, kad dvišalė pagalba būtų koordinuojama, o sąlygiškumas taikomas sistemiskai ir griežtai.

Finansine parama Graikijai bus suteikta galimybė atsikvėpti ir atkurti valstybės finansų tvarumą, taip pat bendrą ekonomikos konkurencingumą. To reikia ne vien Graikijai, bet ir tam, kad išsaugotume Europos finansinį stabilumą ir išvengtume Graikijos „krūmynų gaisrų“ virsmo Europos „miškų gaisrais“. Finansinis stabilumas būtinas vykstančio Europos ekonomikos atsigavimo tvariam augimui ir darbo vietų kūrimui.

Kai kurie kalbėję nariai minėjo užkrečiamąjį poveikį ir nerimą dėl kitų euro zonos ar Europos Sąjungos šalių. Niekas negali paneigti, kad pastarosiomis dienomis ir savaitėmis visose finansų rinkose tvyrojo įtampa, tačiau, kaip ir visose finansų rinkose, čia pasireiškia gerokas perviršis. Visos euro zonai priklausančios valstybės narės imasi reikalingų priemonių, kad galėtų įtvirtinti valstybės finansus, o visų pirma Portugalija ir Ispanija.

Graikija – unikalus ir konkretus atvejis euro zonoje, o šiuo metu ir Europos Sąjungoje. Tiksliau sakant, euro zonai priklausančios valstybės narės kartu su Komisija, Europos centriniu banku ir Tarptautiniu valiutos fondu rūpinasi Graikijos padėtimi. Esu įsitikinęs, kad mums pavyks susidoroti su iškilusiais sudėtingais iššūkiais.

Taip pat privalome išmokti krizės pamokas; tai svarbu ekonominiam strategijos „Europa 2020“ valdymui. Naujaisi pokyčiai Europos ekonomikoje, ypač aplink Graikiją, atskleidė neatidėliotiną ir skubų poreikį stiprinti Europos ekonominį valdymą. Kitą savaitę Komisija pateiks konkrečių pasiūlymų, kaip Europos Sąjungoje galėtume sustiprinti ekonominės politikos koordinavimą ir valstybių narių biudžetų priežiūrą.

Ekonominėje ir pinigų sąjungoje „P“ daug stipresnė nei „E“. Atėjo laikas įkvėpti gyvybės „E“. Tai buvo ir Ekonominės ir pinigų sąjungos kūrėjų pagrindinė idėja. Mūsų pagrindinis principas reiškia tai, kad prevencija visada veiksmingesnė už korekciją, todėl pasiūlymai bus paremti prevencijos stiprinimu, taip pat korekcija. Pasiūlymai susideda iš trijų pagrindinių sudedamųjų dalių.

Pirma, ir prevencinėmis, ir koreguojamomis funkcijomis turime sustiprinti Stabilumo ir augimo paktą. Būtina sistemingesnė ir griežtesnė prevencinė biudžeto priežiūra, kad Graikijos atvejai daugiau niekada nepasikartotų.

Antra, turime siekti daugiau nei biudžetinė priežiūra. Turime atkreipti dėmesį į makroekonominį disbalansą ir konkurencingumo skirtumus, todėl reikia stiprinti ir eksporto konkurencingumą, nes to skubiai reikia daugelyje šalių, ir vidaus paklausą, kur to reikia ir kur įmanoma.

Trečia pagrindinė sudedamoji dalis – krizės sprendimo mechanizmas. Graikijos atveju finansinis mechanizmas padeda neatidėliotinai įgyvendinti dabartinius tikslus. Taigi akivaizdu ir būtina sukurti nuolatinis krizės problemų sprendimo mechanizmus, pasižyminčius būdingomis griežtomis sąlygomis ir stabdžiais, sulaikančiais nuo naudojimosi jais. Kaip jau šiandien minėjo Pirmininkas J. M. Barroso, geriau apsidrausti negu gailėtis, ir užtikrinti, kad būtume pasirengę įveikti blogiausius scenarijus.

Taigi, tikiuosi jūsų paramos. Manau, kad Europos Parlamentas parems Europos ekonominio valdymo stiprinimo idėją. Taip pat raginu euro zonai priklausančių valstybių narių vadovus ir vyriausybes, taip pat Europos Vadovų Tarybą, penktadienį paremti mūsų pasiūlymus ir juos neatidėliotinai, be jokio delsimo, patvirtinti, kad jie taptų veiksmingi ir realūs. Kodėl? Nes per didelė prabanga švaistyti laiką; raginu kuo

greičiau priimti sprendimus, kad galėtume sėkmingai įgyvendinti strategiją „Europa 2020“ ir sukurti Europoje realų pagrindą tvariam augimui ir darbo vietų kūrimui. Būtent to Europos piliečiai iš mūsų tikisi.

Pirmininkė. - Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks per antrą mėnesinę sesiją gegužės mėn.

(Posėdis sustabdytas penkioms minutėms dėl techninių kliūčių)

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Europa išgyvena sunkmetį, sukeltą pasaulio ekonominės krizės, ir atsigavimas tebėra trapus, o valstybės narės sumokės skirtingas kainas už išėjimą iš krizės. Europos Sąjungai reikia naujos strategijos, kurioje didžiausias dėmesys būtų skiriamas naujų darbo vietų kūrimui, investicijoms į mokslą, mokymosi visą gyvenimą galimybės užtikrinimui ir gyvenimo sąlygų gerinimui. Noriu atkreipti dėmesį į vieną iš svarbiausių Komisijos įsipareigojimų – mažinti skurdą Europoje ir didinti socialinę aprėptį. Tačiau norėčiau pažymėti, kad siekiant įgyvendinti šį įsipareigojimą, būtina imtis konkrečių priemonių, tokių kaip privalomų minimalių socialinių standartų ir minimalių pajamų įtvirtinimas visoje ES, taip pat būtina sukurti papildomas priemones labiausiai pažeidžiamų visuomenės grupių socialinės apsaugos užtikrinimui. Taip pat norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad naujoje strategijoje nustatyti tikslai yra vienas bendras visos Europos tikslas, kurio turi būti siekiama tiek nacionaliniais, tiek visos ES veiksmais. Taigi raginu Komisiją palaikyti dialogą su valstybėmis narėmis, kad nacionaliniai sprendimai atitiktų ES pagrindinius tikslus, nes tik tada strategija duos konkrečius rezultatus ir tai nebus tik gražių šūkių rinkinys.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), raštu. – (RO) Būtina, kad ir bendra žemės ūkio politika, ir sanglaudos politika prisidėtų prie Europos užimtumo ir ekonomikos augimo strategijos. Manau, kad BŽŪP nedelsiant turime pateikti pasiūlymus, kaip rasti išeitį iš padėties, susidariusios dėl ekonomikos krizės poveikio žemės ūkio bendrovėms, pvz., dėl sunkumų, su kuriais susiduria ūkininkai, siekdami gauti kreditus, dėl iš ūkininkavimo gautų pajamų ribojimo ir nedarbo didėjimo kaimo vietovėse. Ir toliau turi būti pateikiami sprendimai dėl žemės apleidimo Europos Sąjungoje keliamos grėsmės, gyventojų skaičiaus kaimo vietovėse mažėjimo ir kaimo populiacijos senėjimo, užtikrinant ilgalaikį Europos Sąjungos kaimo bendruomenių tvarumą.

Be to, privalau pabrėžti, kad susidūrus su šiais iššūkiais dėl BŽŪP po 2013 m., įgyvendindami tvirtą, tvarią, gerai finansuojamą, patikimą ir daugiafunkcę maisto politiką, turime pasiūsti patikimą žinią ir pateikti atsakymus į klausimus, kurie rūpi ir kaimo bendruomenei, ir platesnei visuomenei. Noriu pabrėžti jaunosios kartos pritraukimo į kaimo vietas svarbą ir naujų, alternatyvių ekonominių galimybių sukūrimą, užtikrinant kaimo vietovių populiacijos tvarumą. Esu įsitikinusi, kad nedarbo problemos kaimo vietovėse turi būti sprendžiamos, siūlant įvairinimo ir naujų pajamų šaltinių galimybes.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – Norėčiau padėkoti Komisijai ir Tarybai už jų pareiškimus dėl naujosios Europos darbo vietų kūrimo ir augimo strategijos. Manau, kad naujų tikslų energetikos srityje nustatymas bus svarbiausias veiksnys kuriant tvaresnę Europą iki 2020 m. Norėčiau Komisijai priminti, kad kai kurioms valstybėms narėms reikės tam tikros pagalbos plėtojant ir diegiant atsinaujinančiąsias technologijas, kad jos galėtų pasiekti nustatytą 20 proc. tikslą dėl energijos, pagamintos iš atsinaujinančiųjų išteklių. Norėčiau pabrėžti teigiamą paramos Skaitmeninės darbotvarkės iniciatyvoms, kaip pavyzdinėms iniciatyvoms naujiems įgūdžiams ir naujoms darbo vietoms kurti, poveikį, ir norėčiau, kad Komisija pateiktų konkrečių teisėkūros pasiūlymų dėl interneto aplinkos kūrimo, siekiant sudaryti ir finansines, ir administracines sąlygas interneto įmonėms ir elektroninei prekybai skatinti. Dėl tyrimų ir naujovių Europoje, džiaugiuosi Komisijos narės M. Quinn pateiktu atsakymu apie poreikį tobulinti tyrimų infrastruktūrą naujosiose valstybėse narėse. Mokslinių tyrimų institutai ir mokslininkai laukia iš Komisijos ir Tarybos skubių ir koordinuotų veiksmų, sprendžiant šį klausimą, kad jiems būtų suteiktos vienodos galimybės naudotis bendrosiomis programomis.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Gili krizė, į kurią vyraujantis naujasis liberalizmas įstūmė Europos žemyną, paskatino strategijos „ES 2020“ autorius pabandyti į savo tikslus įtraukti socialinę ir aplinkos apsaugos retoriką ir propagandą, kuriomis akivaizdžiai naudojamosi. Tačiau šia retorika užgožti „visiško užimtumo“ ir „skurdo panaikinimo“ tikslai, kuriuos aptinkame šios strategijos pirmtakėje Lisabonos strategijoje. Be to, vertinant strategijos „Europa 2020“ priemones, lieka nedaug vietos abejonėms: tai sena strategija, kuria siekiama pagrįsti ir įgyvendinti seną politiką su gerai žinomais jos padariniais. Galiausiai, didesnis darbo rinkos lankstumas ir reguliavimo panaikinimas, pirmenybė vidaus rinkos stiprinimui, dar didesnė ekonomikos sektorių liberalizacija ir privatizacija, taip pat tarptautinės prekybos liberalizacija ir reguliavimo panaikinimas buvo priemonės, kurios nulėmė dabartinę padėtį. Ir toliau atkakliai laikytis šių

priemonių reiškia „visiškai bankrutuoti“ ir eiti keliu, kuris atves į tikras ekonomines, socialines ir su aplinkos apsaugos sritimi susijusias negandas. Daugiau kaip 20 mln. darbo neturinčių žmonių tampa priemone, kuria siekiama toliau nuvertinti darbo jėgą likusių darbuotojų atžvilgiu, skatinamas darbo vietos garantijų mažėjimas, pertraukiamas darbas ir struktūrinis nedarbas. Galiausiai, gyrimasis „socialine rinkos ekonomika“ – ne kas kita, kaip visų socialinio gyvenimo sektorių, gamtos ir gamtinių išteklių komercinimas.

Edít Herczog (S&D), raštu. – (HU) Europos Sąjungoje ekonomikos augimas sustojęs, o nedarbo lygis viršija 10 proc. Tai reiškia, kad turime sukurti tvariam augimui ir darbo vietų kūrimui būtiną strategiją, kuria galėtume atgaivinti Europos Sąjungą. Viskas priklausys nuo to, ar padedami šios strategijos sugebėsime atkurti ir suteikti ekonomikai naujus pamatus, ir ar piliečiai sugebės gyventi pagal naują mąstyseną. Tokį Europos Sąjungos atsinaujinimą gali paskatinti naujovės, moksliniai tyrimai ir vystymasis. Rūpinantis būsimaisiais piliečiais, Europos Sąjungoje kuriama strategija „ES 2020“, pagrįsta naujovėmis, moksliniais tyrimais ir vystymusi, siekiant užtikrinti nuolatinį ekonomikos augimą ir sukurti piliečiams naujas darbo vietas.

Nesant išteklių, moksliniais tyrimais ir vystymusi nesukursime reikiamo finansinio pagrindo ir negalėsime visiškai pasinaudoti naujovių teikiamomis galimybėmis. Naujoves galima įgyvendinti tik plėtojant partnerystę ir bendrą paramą. Išteklius galima surinkti iš trijų sričių: ES, valstybių narių ir privataus sektoriaus. Diegiant naujoves bendrovių lygmeniu, reikia tinkamų žmogiškųjų išteklių. Tai galima pasiekti, suteikiant aukštos kokybės išsilavinimą ir mokymą ir atliekant koordinavimą valstybės narės lygmeniu. Reikia remti universitetus, kad būtų rengiami jaunieji tyrėjai, kurie mažosioms ir vidutinėms įmonėms galėtų pasiūlyti nuolatines naujovių diegimo galimybes. Švietimo sektoriuje naujovių galimybės apima dvi pagrindines tendencijas: skaitmeninio formato naudojimą ir energijos vartojimo mažinimą.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Ekonomikos krizės paastrėjimas Graikijoje kartu su stabiliu nedarbo lygiu, kuris Europos Sąjungoje siekia apie 10 proc., lemia tai, kad nedelsiant būtina įgyvendinti strategiją „Europa 2020“. Šių tikslų įgyvendinimas turi būti grindžiamas patikimais ir suderintais veiksmais, kuriais būtų siekiama įveikti krizę, o užimtumas taptų viena iš pagrindinių šios darbotvarkės temų. Visi sutinkame, kad Europai reikia labai kvalifikuotos darbo jėgos, kuri galėtų įveikti dabar ir ateityje iškiliančius iššūkius tam, kad būtų sukurta konkurencingesnė ir tvaresnė ekonomika. Tačiau norint išspręsti dabartines problemas vien tik gražių teiginių neužtenka. Todėl norėčiau pabrėžti, kad reikia nedelsiant investuoti ne tik į tinkamų įgūdžių įgijimą, bet ir į švietimo sistemas, kad jos atitiktų paklausą rinkoje. Valstybės narės turi išlikti iniciatyvios, vykdydamos įsipareigojimus, nustatytus kartu su Europos Vadovų Taryba. Taip pat būtina imtis reikalingų priemonių, padedant ES įveikti dabartinę krizę ir paskatinti ekonomikos augimą.

Tunne Kelam (PPE), raštu. – Pati svarbiausia diskusijų apie strategijos „Europa 2020“ ateitį tema – skurdo mažinimo ir tvarumo iššūkiai. Akivaizdu, kad Lisabonos strategijoje jų neišsprendėme, ir turime realistiškai įvertinti, ar sugebėsime tai padaryti strategijoje „Europa 2020“. Tam, kad strategija „Europa 2020“ būtų sėkmingai įgyvendinta, labai svarbu, kad valstybės narės, ES institucijos ir visa visuomenė dirbtų kartu. Metodai „iš viršaus į apačią“ ir „iš apačios į viršų“ turi atitikti vienas kitą. Reikia nustatyti realius orientacinius užimtumo didinimo tikslus, visų pirma jaunimo įdarbinimo srityje. Europos švietimo sistemos turi tapti labiau kreipiančios į mokslinius tyrimus ir naujoves; neišvengiamai reikės didesnių investicijų švietimo srityje. Reikia sukurti geresnius darbo rinkos ir švietimo sistemos ryšius. Mokymosi visą gyvenimą ir visą gyvenimą aprėpiančio mokymosi sąvokos turi būti vartojamos atsakingai. Labai pritariu profesinio švietimo sistemų stiprinimui, ir manau, kad šiuo klausimu būtina daug glaudžiau dirbti privačiame sektoriuje. Vis konkurencingesniame pasaulyje Europa turi turėti plačių užmojų ir būti įsipareigojusi visais lygmenimis. Kitaip ir vėl turėsime strategiją, primenančią Sovietų Sąjungos penkmečio planus. Įtikinanti Europos strategija, skirta stipresnei Europai kurti, turėtų padėti pirmauti pasauliniu lygmeniu.

Ádám Kósa (PPE), raštu. – (HU) Integruotos ekonomikos ir užimtumo gairės – strategijos „ES 2020“ pagrindiniai elementai. Dėl užimtumo direktyvų projektų manau, kad svarbu paminėti tai, jog visa apimantis augimas gali būti pasiektas tik iš tikrųjų investuojant į žmones. Ilgesnė gyvenimo trukmė savaime nereiškia ilgesnės darbo karjeros. Investicijos į sveikatą labai susijusios su Vengrijos atveju, kur žmonės miršta daug jaunesni negu Vakarų Europoje, kartu mažėja gimstamumo lygis. Net ir vyresniame amžiuje turi būti išsaugoti tinkami gebėjimai, tačiau tai galima padaryti tik per modernesnę ir prieinamesnę sveikatos priežiūros sistemą. Kitaip tariant, reikia geriau apsvarstyti, kaip galima būtų užtikrinti geresnes galimybes pagyvenusiems žmonėms, kurie išlieka darbingi, suteikti darbo vietas. Tai būtų naudinga ir jaunesniems, ir negalią turintiems žmonėms. Todėl sveikatos temai turi būti teikiama pirmenybė (pvz., darbo sąlygų gerinimas, sėkmingesnė reabilitacija, geros sveikatos išsaugojimo palengvinimas ir pan.). Beje, apie tai kalbama aštuntoje gairėje (investicijos į žmogiškųjų išteklių plėtrą), nors ir specialiai nepabrėžiant konkrečių detalių. Europoje ir pasaulyje vyksta daug diskusijų dėl sveikatos priežiūros, ir niekur nėra vienodo požiūrio. Tačiau turime

suvokti, kad norint užtikrinti Europos konkurencingumą ilguoju laikotarpiu, turi būti išlaikyta pusiausvyra tarp išlaikomų asmenų skaičiaus ir sveikesnių ir darbingesnių gyventojų dalies. Raginu Europos institucijas atsižvelgti į tai rengiant strategijas ir jas įgyvendinant.

Iosif Matula (PPE), raštu. – (RO) Pritariu strategijai „Europa 2020“, skatinančiai pažangų (paremtą žiniomis ir naujovėmis), aplinką tausojantį ir prie socialinės įtraukties prisidedantį ekonomikos augimą. Norėčiau, kad ši strategija būtų įgyvendinama kuriant gerai mokamas darbo vietas ir gerinant žmonių gyvenimo standartus. Jei norime turėti stiprią ir darnią Europą, didžiausią dėmesį turime skirti naujų valstybių narių regionų ekonominiam vystymuisi ir mažinti esamus skirtumus. Net nereikia sakyti, kad tinkamos infrastruktūros kūrimas turi tapti prioritetu.

Norėčiau pabrėžti simbolinės „Pažangaus jaunimo“ iniciatyvos įgyvendinimo svarbą. Turime didinti finansavimą toms Europos programoms, kuriomis siekiama užtikrinti, kad švietimo sistema visais lygmenimis visą laiką būtų moderni ir šiuolaikiška, ir palengvinti mokytojų, studentų ir tyrėjų mobilumą. Europos mokyklose ir universitetuose teikiama išsilavinimo kokybė turi gerėti, kad atitiktų darbo rinkos reikalavimus. Turime pasirinkti tinkamą politiką ir finansavimą, skatindami užsienio kalbų mokymąsi, daugiadalykiškumą, dviejų specializacijų įgijimą universitetuose, nes tai labai svarbu darbu konkrečiose mokslinių tyrimų ir naujovių srityse, taip pat gerindami jaunų žmonių galimybes įsitvirtinti darbo rinkoje. Be to, džiaugiuosi, kad strategijoje „ES 2020“ siūlomos „Jaunimo įdarbinimo gairės“ Europos lygmeniu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Tai, kas atsitiko su Lisabonos darbotvarke, dar kartą parodė, kad neužtenka vien gražių idėjų ir principų: svarbiausia įgyvendinti siūlomas priemones. Deja, ekonomikos ir finansų krizė sutapo su Lisabonos darbotvarkės pabaiga. Nepaisant to, esu įsitikinęs, kad neteisinga visą atsakomybę už programos nesėkmes suversti krizei, net nemėginant išsiaiškinti, ar Europos Sąjunga nepadarė klaidų jos gyvendinimo procese. Galbūt išmoktos pamokos padėtų įgyvendinti būsimą strategiją „ES 2020“.

Manau, kad Bendrijoje turime svarbių priemonių, kuriomis galime įgyvendinti naujas strategijas ir kurias pabrėždamas, visų pirma, turiu galvoje sanglaudos politiką. Tačiau reikia pažymėti, kad negalime atsakyti sanglaudos politikos tikslo persikirstyti finansavimą tam, kad įgyvendintume strategiją „ES 2020“. Tai būtų klaida, kuri sukeltų didelių problemų toms valstybėms narėms, kurioms reikia šio finansavimo, siekiant panaikinti išsivystymo lygio spragas, skiriančias jas nuo kitų valstybių. Europos lygmeniu tai reikštų sanglaudos principo nebuvimą.

Kristiina Ojuland (ALDE), raštu. – (ET) Pone pirmininke, labai džiaugiuosi, kad Komisija parengė į ateitį nukreiptą strategiją „Europa 2020“: pažangaus, tvaraus ir visa apimančio augimo strategiją, nes jau daugelį metų Europos šalys, tvarkydamos ekonomikos ir finansų reikalus, remdavosi principu *après nous le déluge* („po mūsų nors ir tvanas“). Nepaisant to, kad Komisija, rengdama šią strategiją, atliko pagyrimo vertą darbą, strategija stebina savo naivumu. Komisijos teiginiuose vaizduojama ekologiška, lygiateisė Europa, pagrįsta socialine rinkos ekonomika, nors visai neaišku, kokiais ištekliais tai galėtume pasiekti. Sovietų Sąjungoje buvo įprasta retkarčiais, neatsižvelgiant į realią padėtį, žadėti, kad komunizmas bus sukurtas po dešimties metų. Norėčiau tikėtis, kad po deklaratyvios Lisabonos strategijos žlugimo Komisija nebandė pateikti dar vieną tuščiais žodžiais paremtą utopiją ir suklaidinti Europos piliečius. Šiandien reikia ne svajonių, o konkrečių veiksmų, kurie padėtų apsaugoti Europos ekonomiką nuo nuosmukio. Seniai jau laikas Europoje pradėti įgyvendinti rimtas struktūrines reformas, ypač socialinės politikos srityje, nes dabartinis socialinės gerovės modelis jau nebėra tvarus.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Tikslas iki 2020 m. bent 25 proc. sumažinti ES skurdo lygį glaudžiai susijęs su tikslu iki 75 proc. padidinti užimtumo lygį. Kiekybinio skurdo mažinimo tikslo iškelimas – problemiškas. Skurdas apima ekonominius, socialinius, kultūrinius ir išsilavinimo aspektus, o tai reiškia, kad užsibrėžtiems tikslams įgyvendinti tinkamesni kokybiniai, o ne kiekybiniai tikslai.

2010 m. kovo mėn. Rumunijoje paskelbti oficialūs duomenys rodo, kad užimtumo lygis yra daug mažesnis negu strategijoje „ES 2020“ numatytas minimalus lygis (50 proc., palyginti su numatytais 75 proc.), kuris laipsniškai mažėja dėl dabartinės ekonomikos padėties. Moterys ir vyresni nei 45 metų amžiaus žmonės, taip pat jaunimas, ieškodami darbo susiduria su dideliais sunkumais. Sunku patikėti, kad iki 2020 m. Rumunija sugebėtų pasiekti šį tikslą.

Turime rasti atsakymus į klausimus apie pagalbą potencialiai darbo jėgai ir turimas žinias apie įvairias visuomenės grupes darbo rinkoje: moteris ir vyrus, jaunus žmones, pagyvenusius žmones ir migrantus. Kitas klausimas: kaip galėtume sumažinti jaunimo nedarbą ir kaip galėtume veiksmingai padidinti moterų dalyvavimą darbo rinkoje išplečiant jų įsitraukimą į kiekvieną verslo sektorių. Jei negalėsime pateikti aiškaus

atsakymo į šiuos klausimus, du su užimtumo augimu ir skurdo lygio mažinimu susijusius tikslus išties Lisabonos darbotvarkės likimas.

Georgios Stavrakakis (S&D), raštu. – (EL) Norėčiau išreikšti savo pritarimą kovo mėn. Tarybos priimtoms išvadoms, nes jose pripažįstama sanglaudos politikos svarba strategijos „Europa 2020“ gairėse ir taip užpildoma didžiulė spraga pirminiame Komisijos tekste, kuriame visai nebuvo kalbama apie sanglaudos politiką. Be to, ir J. M. Barroso, ir Komisijos narys J. Hahn pripažino sanglaudos politikos svarbą, įgyvendinant šią strategiją. Sanglaudos politika akivaizdžiai prisidėjo prie konkurencijos stiprinimo ir užimtumo didinimo, visų pirma per „tikslinį paskirstymą“, taigi turime pasinaudoti viskuo, ką pasiekėme pagal šią sistemą. Tačiau tai nereiškia, kad sanglaudos politika bus paversta paprastu strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo įrankiu. Šios politikos galimybės daug didesnės. Kaip tikra solidarumo principo išraiška vietos ir regioniniu lygmeniu ši politika užtikrina vystymosi iniciatyvų įgyvendinamumą ir garantuoja, kad strategija „Europa 2020“ taps bendru ES tikslu, stiprinant visų trijų aspektų – ekonominio, socialinio ir teritorinio ir sanglaudą, ir nebus skirta vien tik vienašališkai ekonomikos plėtrai. Ir galiausiai turime išnaudoti sanglaudos politikos potencialą, siekdami išvengti dalinio tikslų sutapimo ir finansavimo skirtingose Europos politikos srityse.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), raštu. – (HU) Strategija „ES 2020“ Europos ekonomikoje turi paskatinti „žaliąją revoliuciją“, su energijos taupymu, aplinkos tausojimu ir tvaria ekonomika susijusį restruktūrizavimą ir ekologiškas naujoves. Tačiau plėtra negali būti tiesiog pagalba tiems Europos regionams, kurie jau viršijo vidurkį. Todėl didžiausią dėmesį turėtume skirti labiausiai neišsivysčiusių ir mažiau palankių ūkininkauti regionų plėtrai remti. Ekonominio veiksmingumo atžvilgiu vis dar yra didžiulį skirtumą tarp Rytų ir Vakarų Europos. Pvz., Bulgarijoje reikia tris kartus daugiau energijos BVP vienetui sukurti negu Vokietijoje, todėl padidėjus energijos kainoms mažėtų šalies konkurencingumas.

Skatindama ekologišką ekonomikos restruktūrizavimą, Europos Sąjunga neturėtų pamiršti jau veikiančių, išbandytų ir patikrintų Bendrijos politikos sričių, pvz., bendros žemės ūkio politikos ir sanglaudos politikos. Siekiant aplinkos apsaugos tikslų ir kovai su klimato kaita bus reikalinga bendra žemės ūkio politika. Geriausi Europos kaimo valdytojai yra žemės ūkio produkcijos gamintojai. Be sanglaudos politikos taip pat negalime sėkmingai įgyvendinti strategijos „ES 2020“. Sanglaudos politika pateikia visą priemonių rinkinį ir suteikia reikiamo lankstumo ES ekonominio vystymosi politikai. Sanglaudos politikos priemonės gali padėti pasiekti tikslus konkrečiose srityse. Pvz., galime toliau didinti atsinaujinančiosios energijos išteklius, gerinti energijos ir išteklių naudojimo veiksmingumą, taip pat remti ekologiškų naujovių diegimą.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Praėjo dešimt metų nuo Lisabonos strategijos patvirtinimo, tačiau dauguma strategijos tikslų vis dar neįgyvendinta. Labiausiai nerimauju dėl silpno ekonomikos augimo, nes jis turi lemiamą reikšmę, siekiant kitų tikslų, taip pat atsižvelgiant į tai, kad tik dvejus iš dešimties strategijos gyvavimo metų augimas viršijo 3 proc.

Lisabonos strategija buvo tvirta savo plačiais užmojais, tačiau joje trūko veiksmų tvirtybės, nes ji buvo paremta negriežtais teisės aktais ir atviru koordinavimo metodu. Naujoje strategijoje „Europa 2020“, be užimtumo tikslų, iškelti ir tikslai, susiję su išsilavinimu, aplinka, kova su skurdu ir investavimu į naujoves. Ir naujieji tikslai, ir jų įgyvendinimo priemonės priklauso nuo valstybių narių, todėl šiomis krizės sąlygomis ir atsižvelgiant į išipareigojimą laikytis stabilumo ir augimo planų, mums reikės geresnių valdymo mechanizmų ir tikro šalių ekonominio ir biudžetų koordinavimo. Ši programa pristatoma vyraujant ekonominiam neuztikrintumui ir esant aukštam nedarbo lygiui, kurio sumažinimas – viena iš prioritetinių sričių. Komisija turi užimti vairuotojo vietą ir vadovauti šiam procesui. Būtina pasiekti didelį ekonomikos augimą, kad galėtume laikytis minėtų stabilumo ir augimo planų, o tokį augimą galime skatinti reformomis ir investicijomis, kurios numatytos strategijoje „Europa 2020“.

Iuliu Winkler (PPE), raštu. – (HU) Manau, kad turime nebijoti drąsiai svajoti: dokumentas „Europa 2020“ turi apimti visas Europos Sąjungos bendradarbiavimo sritis ir tapti vidutinės trukmės ir ilgalaikė Europos strategija. Tačiau norint ją įgyvendinti prireiks Europos piliečių solidarumo. Lisabonos sutartyje numatyta, kad naujoji strategija turi būti rengiama kartu su išplėstos Europos Sąjungos 27 valstybėmis narėmis, kad piliečiai galėtų jaustis prisidedantys prie bendrų Europos pastangų. Vengrų rinkėjai Rumunijoje tikisi, kad ES pareikš tokį solidarumą, surasdama greitus sprendimus, kaip padėti Pietų ir Rytų Vidurio Europos regionams pasiekti vienodą lygį su kitomis valstybėmis. Strategijoje turi būti aptariamose konkrečios temos, pvz., platesnio masto šalių vystymasis, vidaus rinka, žemės ūkio ir MVĮ veiklos pažanga, taip pat ir kiti sudėtingi klausimai, pvz., socialiniai tikslai, demografiniai iššūkiai, lygios galimybės darbo rinkoje, Europos sistemų ir tinklų persipynimas visose gyvenimo srityse. Strategija „Europa 2020“ turi tapti atsigriebimo ir susiliejimo strategija.

Artur Zasada (PPE), raštu. – (PL) Per diskusijas dėl strategijos „Europa 2020“ negalime apeiti tokios svarbios ir reikšmingos temos kaip transportas. Transporto sektoriuje sukuriama apytiksliai 10 proc. Europos Sąjungos BVP ir užtikrinama per 10 mln. darbo vietų. Taip pat šis sektorius labai svarbus Europos vidaus rinkai ir užtikrinant laisvą asmenų ir prekių judėjimą. Manau, kad geležinkelio transporto klausimas turėtų būti sprendžiamas ryžtingai ir sparčiai. Esu įsitikinęs, kad iki 2020 m. galime išplėsti Europos geležinkelių tinklą. Manau, kad nuo 2014 m. visi nauji riedmenys ir naujos geležinkelių transporto jungtys turi būti aprūpinta sistemomis, suderintomis su Europos geležinkelių eismo valdymo sistema.

20. Susitarimas dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (diskusijos)

Pirmininkė. – Posėdis atnaujintas.

Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai: Susitarimas dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (2010/2647(RSP)).

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, šiandien Atėnuose trys žmonės parado pagrindinę žmogaus teisę: teisę gyventi. Tai buvo smurtas, kurį visiškai ir kategoriškai smerkiame. Tarybai pirmininkaujanti Ispanija norėtų išreikšti Tarybos vardu užuojautą ir gailėtį šeimoms ir pakartoti Parlamento Pirmininko pareiškimą.

Kalbame apie žmogaus teises, apie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, kuri, kaip minėjau, apima teisę į gyvenimą ir fizinę gerovę.

Europos Sąjunga pagrįsta žmogaus teisėmis ir pagrindinėmis laisvėmis, ir per jos gyvavimą patvirtintuose tekstuose nuolat pateikiamos nuorodos į teises ir pagrindines laisves. To kulminacija – Lisabonos sutartis.

Visų pirma, pirmą kartą Europos istorijoje į Lisabonos sutartį įtraukta teisiškai privaloma Europos Sąjungos piliečių Pagrindinių teisių chartija. Be to, institucijoms nurodoma, kad ES prisijungs prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos.

Todėl esame politinės, kultūrinės ir teisinės ES keliavimo į žmogaus teisių įtvirtinimą kulminacijos liudininkai, nes šias teises Europos Sąjunga laiko svarbiausia politikos sričių, veiksmų ir išskirtinumo dalimi.

Šiuo atžvilgiu manome, jog Europos Sąjungai labai svarbu tęsti jau pradėtą procesą, kad atėjus laikui būtų galima pasirašyti Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją. Be to, tai reiškia Strasbūro Žmogaus Teisių Teismo jurisdikcijos pripažinimą ir garantijų piliečiams padidinimą. Tai taip pat reiškia, kad Europoje egzistuojančios skirtingos žmogaus teisių ir laisvių teisinės bazės bus priartintos viena prie kitos: nacionalinės teisės aktai – kiekvienoje Europos valstybėje, kuri yra demokratiška ir gerbia bei gina žmogaus teises, esančios garantijos – Europos Sąjungos teisės aktai ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija, kuri yra dar vienas teisinis dokumentas, kuriam pritarė ne tik Europos Sąjungos valstybės narės, bet ir kitos Europos valstybės, net jei jos ir neįeina į Europos Sąjungos sudėtį.

Taigi matome šių atskirų teisės aktų susiliejimo procesą, kurio rezultatas bus Europos Sąjungos pasirašyta Konvencija.

Kovo 17 d. Komisija pateikė rekomendaciją Europos Sąjungai pradėti derybas dėl Konvencijos pasirašymo. Vėliau Taryba padarė viską, siekdama paspartinti diskusijas dėl derybų mandato. Taryboje sukurta darbo grupė, kuri diskutuoja glaudžiai bendradarbiaudama su Europos Komisija.

Taryba atsižvelgė į visus mandatus, numatytus Konvencijos Protokole Nr. 8, kuris šiuo atžvilgiu yra teisinis ataskaitos taškas, pvz., galimas Europos Sąjungos dalyvavimas Europos Konvencijos kontrolės institucijose ir poreikis gerbti ES kompetenciją ir institucijoms suteiktus įgaliojimus. Taip pat apsvaistytas poreikis skirti Europos Sąjungos teisėją šiame teisme, šio Parlamento dalyvavimas Europos Tarybos parlamentinėje asamblėjoje ir ES dalyvavimas Ministrų Komiteto susitikimuose, kai atliekamos su Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos taikymu susijusios funkcijos.

Taryba labai įdėmiai sekė šių metų kovo mėn. Parlamente vykusias diskusijas bei svarstymus ir, pateikdama pasiūlymo projektą, kurį parengė Ramón Jáuregui Atondo, Kinga Gál ir Cristian Dan Preda, atsižvelgė į Parlamente pareiktą nuomonę. Tarybai pirmininkaujanti Ispanijos prognozės ir Tarybos pozicija yra ta, kad mandatas deryboms su Europos Vadovų Taryba, kurios užims laiko, bus techninės ir sudėtingos, bus patvirtintas iki 2010 m I pusmečio pabaigos.

Viviane Reding, Komisijos pirmininko pavaduotoja. – Ponia pirmininke, mano kolega Olli Rehn jau išdėstė Komisijos poziciją ir užuojautą dėl nelaimės Graikijoje, todėl norėčiau tiesiog apžvelgti mūsų darbo gerinimo galimybes, nes tai bus labai svarbu, baigiant kurti ES pagrindinių teisių apsaugos sistemą, o ES prisijungimas prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, kuri įtvirtinta Lisabonos sutartyje, nėra pasirinkimas. Tai – tikslas, kaip teisingai pareiškė Tarybai pirmininkaujanti valstybė, tačiau šis prisijungimas – tik vienas iš keturių labai plataus užmojo ir išsamių pagrindinių teisių politikos elementų Europos Sąjungos lygmeniu.

Visų pirma, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Pagrindinių teisių chartija tapo teisiškai privaloma, ir ši teisiškai privaloma chartija – moderniausiai apibrėžtos pagrindinės teisės pasaulyje, atsižvelgiant į politinį įsipareigojimą dėl pagrindinių teisių, aiškumą ir teisinį tikrumą, – kurioje įtvirtinamos visos Konvencijoje nustatytos teisės. Šių teisių esmė ir taikymo sritis tokia pati kaip Konvencijoje nustatytų teisių, tačiau Chartija siekia daug toliau. Joje, pvz., galime rasti vadinamąsias trečios kartos pagrindines teises: duomenų apsaugą, bioetikos, gero ir skaidraus administravimo garantijas. Chartijos suteikiamas apsaugos lygmuo turi būti bent jau toks pat aukštas kaip Konvencijoje. Daugeliu atveju jis yra aukštesnis.

Antra, pagrindinių teisių apsauga yra Stokholmo programos, kurioje apibrėžtos strateginės gairės dėl laisvės, saugumo ir teisingumo sričių plėtros Europoje, prioritetas.

Trečia, naujo paketo – teisingumo, pagrindinių teisių ir pilietybės – sukūrimas rodo, kiek daug svarbos Komisija teikia Komisijos veiksams stiprinti šioje srityje.

Ir, ketvirta, ES prisijungimas prie Konvencijos. Tai reiškia, kad kiekvienas asmuo, kuris skundžiasi tapęs Konvencijos pažeidimo auka dėl Europos Sąjungos įstaigos ar institucijos veiksmų, Strasbūro teismui gali pateikti skundą prieš ES tokiomis pat sąlygomis kaip ir pateikiant skundą prieš valstybes nares. Politiniu požiūriu prisijungimas reiškia, kad Europos Sąjunga dar kartą patvirtins lemiamą Konvencijos sistemos vaidmenį žmogaus teisių apsaugos srityje Europoje – Europoje plačiąja prasme, ne tik Europos Sąjungoje – tačiau prisijungdama prie šios Konvencijos Europos Sąjunga peržengia Strasbūro sistemos ribas, o tai yra išorinės pagrindinių teisių teisminės kontrolės sistema, nes tokiu atveju visiškai ir oficialiai patikime savo teisinę sistemą šiai kontrolei. Tai, žinoma, sustiprins pasitikėjimą ES vidaus ir išorės įsipareigojimais laikytis pagrindinių teisių.

Komisija iki kovo mėn. vidurio derybų mandatą pasiūlė Tarybai. Lisabonos sutarties Protokole Nr. 8 nurodytas tam tikras skaičius esminių garantijų, kurios turi būti suteiktos prisijungimo susitarime, nes turime išlaikyti savitas Europos Sąjungos teisės savybes, taigi Tarybai skirtose Komisijos rekomendacijose atsižvelgiama į šiuos reikalavimus. Norėčiau paminėti du iš jų.

Akivaizdu, kad Sutartyse nustatytai ES kompetencijai ir galioms šis prisijungimas negali daryti įtakos, todėl prisijungimo sutartyje nustatytos nuostatos šiuo klausimu turi būti labai aiškiai apibrėžtos. Be to, Europos Sąjungos prisijungimas negali daryti įtakos nei atskirų valstybių narių padėčiai Europos Žmogaus Teisių Teismo atžvilgiu, nei jose galiojantiems protokolams ar išlygoms. Derybose reikia užtikrinti, kad prisijungimo sutartyje būtų sukurti įsipareigojimai pagal esmines Konvencijos nuostatas tik dėl ES įstaigų ir institucijų priimtų veiksmų ir priemonių.

Šiuo metu Komisija siekia užtikrinti sklandų Europos Sąjungos įsiliejimą į Konvencijos sistemą. Prisijungimu turėtų būti išsaugotos pagrindinės ir procedūrinės sistemos savybės. Tačiau prisijungimas turi atitikti du reikalavimus. Pirma, kaip jau minėjau, reikia išsaugoti tam tikrus Europos Sąjungos teisės bruožus; bet to, po prisijungimo svarbu apsaugoti Teisingumo Teismą ir jo prerogatyvas. Pateikta įdomių pasiūlymų, kuriuose siekiama įtraukti Europos Teisingumo Teismą į bylas, kai Europos Sąjungos teisės aktų atitikties klausimas sprendžiamas Strasbūro teisme, be išankstinio kreipimosi į Europos Teisingumo Teismą. Galbūt šie pasiūlymai gali būti parengti taip, kad nereikėtų atlikti pakeitimų Sutartyje, todėl juos reikia atidžiai išanalizuoti ir aptarti Tarybos darbo grupėje. Žinau, kad Tarybai pirmininkaujanti Ispanija daro viską, kad paspartintų šias diskusijas.

Antra, svarbu atsižvelgti į savitą Europos Sąjungos prigimtį, kaip atskiro teisinio vieneto, kuriam suteiktos autonominės galios ir kuris taps susitariančiąja šalimi kartu su valstybėmis narėmis dėl mechanizmo, kuris iš pradžių nebuvo sukurtas šiam tikslui – jis buvo skirtas valstybėms narėms – todėl, atsižvelgiant į Europos Sąjungos teisės prigimties savitumą, reikės atlikti ribotą skaičių techninių ir procedūrinių pakeitimų, siekiant prisiderinti prie Konvencijos. Tarp jų yra ir vadinamasis „bendros atsakomybės mechanizmas“.

Labai svarbu, kad būtų atsižvelgta į ES teisės decentralizacijos įgyvendinimą valstybėse narėse. Dėl tokio mechanizmo Europos Sąjunga įgis teisę prisijungti kaip bendra atsakovė prie valstybėms narėms iškeltų bylų, kai bus sprendžiamas ES teisės aktų atitikties klausimas.

Remdamasi instituciniu požiūriu, taip pat norėčiau pabrėžti Komisijos poziciją, kad Europos Sąjungos atstovai lygiomis teisėmis su kitų šalių atstovais turėtų dalyvauti Konvencijos institucijose. Pvz., tai reiškia, kad teisėjo išrinkimas kiekvienai susitariančiajai šaliai užtikrina vieno iš pagrindinių Konvencijos principų laikymąsi. Šis principas reiškia, kad teisme atstovaujama kiekvienai teisei sistemai; be to, tai yra atspindys Konvencijoje įtvirtintos kolektyvinės garantijų sistemos, kurioje turi dalyvauti kiekviena susitariančioji šalis, o tai reiškia, kad ES turės išrinkti nuolatinį teisėją, kuriam bus suteiktas tas pats statusas ir tokios pat pareigos, kaip ir jo kolegoms, ir kuris galbūt dalyvaus visose bylose.

Nepakanka tokio *ad hoc* teisėjo, kuris dalyvautų tik prieš Europos Sąjungą iškeltose bylose ar su Europos Sąjungos teise susijusiose bylose. Dėl tokio teisėjo išrinkimo metodo norėčiau pasakyti, kad čia taip pat turėtų būti taikoma įprasta Konvencijoje numatyta procedūra. Tai reiškia, kad Europos Tarybos parlamentinė asamblėja išrenka šį teisėją iš Europos Sąjungos pateiktų trijų kandidatų sąrašo. Esame įsitikinę, kad parlamentinėje asamblėjoje renkant teisėją į Strasbūro teismą turėtų būti leista dalyvauti tam tikram skaičiui Europos Parlamento narių.

Norėčiau padėkoti AFCO ir LIBE komitetų pranešėjams, R. Jáuregui ir K. Gál, už puikų bendradarbiavimą ir už labai naudingus svarstymus, kuriuos kovo 18 d. surengė AFCO komitetas. Džiaugiuosi, kad Tarybai pirmininkaujanti Ispanija šiam klausimui teikė daug svarbos. Esu įsitikinusi, kad pasibaigus vasarai jau galėsime pradėti derybas dėl prisijungimo. Užtikrinu, kad Komisija, kaip ES derybininkė, išsamiai informuos Parlamentą apie derybų eigą.

Ponia pirmininke, nemanau, kad šiandien reikia dar kartą pabrėžti, kokios svarbios Europai yra pagrindinės teisės ir kokios jos svarbios teikiant visus mūsų pasiūlymus. Esu įsitikinusi, kad Europos Sąjungai nebus sunku prisitaikyti prie Konvencijos standartų, o prisijungimas prie Konvencijos neabejotinai sustiprins pagrindinių teisių apsaugą Europoje, atsižvelgiant į kiekvieną teisę ir kiekvieną Europoje gyvenantį žmogų.

Marietta Giannakou, *PPE frakcijos vardu*. – (EL) Ponia pirmininke, visiškai pritariu Lópezo Garrido Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos vardu ir Vivianos Reding išsakytiems teiginiams, taip pat noriu pasidžiaugti Jáuregui Atondo ir Kingos Gál pranešimais bei atliktu darbu.

ES prisijungimas prie Europos Tarybos parengtos Europos žmogaus teisių konvencijos ir jos protokolų, susijęs su Lisabonos sutarties taikymu, pagerins ES piliečių apsaugą žmogaus teisių srityje. Taip bus sukurta visos Europos pagrindinių laisvių ir žmogaus teisių apsaugos sistema, prižiūrima vadovaujantis Strasbūre esančio Europos Žmogaus Teisių Teismo praktika. Kartu ES įgis ne tik išorės apsaugą, bet ir tarptautinę išorės apsaugos instituciją, todėl ES labiau pasitikės trečiosios šalys, iš kurių ji, plėtodama dvišalius santykius, dažnai reikalauja laikytis Europos žmogaus teisių konvencijos.

Ponia pirmininke, kaip tik dabar, vykstant diskusijai apie žmogaus teises ir pagrindines laisves, mano šalyje, Atėnuose, per demonstracijas prieš vyriausybės priemones, kuriomis siekiama įveikti ekonomikos krizę, ekstremistai ir marginalai nužudė tris piliečius, tris darbininkus. Atgailaudama ir sielvartaudama, pagrindinei opozicinei Graikijos partijai atstovaujančių savo kolegų vardu norėčiau pabrėžti, kad mūsų frakcija nusiteikusi ryžtingai prisidėti, siekdama išsaugoti demokratiją ir sklandžią institucijų veiklą.

Vertindami lėšas, kurias šiuo kritiniu laikotarpiu mums skiria partneriai ir Tarptautinis valiutos fondas, esame tvirtai pasiryžę padėti įgyvendinti reformas, kurios būtinos, norint įveikti šią krizę. Būdami atsakingi, mes prisidėsime prie pastangų, kad būtų išlaikyta ramybė ir apsaugota Graikijos žmonių vienybė bei pašalintos mūsų demokratijai kenkiančios ekstremizmo apraiškos.

Ramón Jáuregui Atondo, *S&D frakcijos vardu*. – (ES) Ponia pirmininke, jeigu visa, apie ką šiandien kalbame, turėčiau sutraukti į vienintelį teiginį, tai garsiai ir aiškiai Europos žmonėms pasakyciau, kad pirmą kartą bus teismas, kuris, jiems įgyvendinant ES teisę, užtikrins žmogaus teises ir pagrindines laisves Europos Sąjungoje ir jų pačių šalyse.

Esminė mintis tokia, kad yra naujas Europos žmonėms skirtas teismas, Strasbūro teismas, turintis užtikrinti, kad būtų laikomasi Europos Sąjungos teisės ir, kad ją įgyvendinant, visose valstybėse narėse būtų vykdomi būtinausi įsipareigojimai, sudarantys Europos idėjos šerdį. Šie būtinausi įsipareigojimai yra mus sutvirtinančio istorinio Europos integracijos proceso dalis. Šis žmogaus orumo – žmonių orumo – idėja grindžiamas integracijos procesas yra ugdymosi procesas, įgyjantis demokratijos, teisinės valstybės, iš teisinės valstybės ir žmogaus teisių kylančios gerovės pavidalą.

Lisabonos sutartimi mums suteikiama galimybė Europos Sąjungoje įforminti Chartiją, kuri, anot V. Reding, yra pati išsamiausia šioje srityje priimta pagrindinių teisių chartija, ir ji puiki paskata tapti Strasbūro teismo dalininkais.

Kaip tik šio uždavinio dabar ir imsime. Suprantu, kad susidursime su daugybe techninių sunkumų, bet noriu pabrėžti, kad svarbu, jog Komisija sparčiai ir veiksmingai padirbėjo, siekdama specialiųjų įgaliojimų, prisidėsiančių prie mūsų pažangos šiose derybose.

Norėčiau pasveikinti jus, ponias Viviana Reding, atlikus darbą, kuris, pakartosiu, buvo spartus ir veiksmingas, ir Tarybai pirmininkaujančią Ispaniją. Norėčiau pranešti, kad kitoje mėnesinėje sesijoje patvirtinsime šiam klausimui skirtą pranešimą ir paprašyti jūsų stebėti šias sudėtingas, bet Europai labai svarbias derybas ir teikti su jomis susijusią informaciją bei paramą.

Cecilia Wikström, ALDE frakcijos vardu. – (SV) Ponia pirmininke, Europos Sąjungos prisijungimas prie Europos žmogaus teisių konvencijos ilgai buvo tarp darbotvarkės klausimų. Dabar jau turime teisinį pagrindą, leidžiantį šiam prisijungimui iš tikrųjų įvykti. Visi galime tuo džiaugtis. Europos Sąjungai prisijungus prie Europos žmogaus teisių konvencijos, pagrindinių teisių apsauga bus išplėsta ir sustiprinta, su ES veikla susiję mūsų valstybių narių piliečiai labiau apsaugoti, o dviejuose Europos teismuose, Hagos ir Strasbūro, teisinė praktika žmogaus teisių srityje bus tinkamiau derinama.

Europos Sąjungai prisijungus prie Europos žmogaus teisių konvencijos, ES institucijų teisingumo sritis administruos Europos Žmogaus Teisių Teismas. Taigi nepriklausomi išorės stebėtojai prižiūrės, kad ES būtų gerbiamos pagrindinės žmonių teisės ir laisvės.

Tai labai svarbus žingsnis. Visai nesunku įsiteigti mintį, kad čia, Europoje, nėra tokių žmogaus teisių pažeidimų, kurie vykdomi kitose pasaulio vietose. Mes, Europos Sąjungos valstybės narės, turime įstatymus, įstatus ir giliai įsišaknijusias vertybes, kurios saugo mūsų teises. Remiantis Lisabonos sutarties pradžios tekstu, išraiškos laisvė, spaudos laisvė ir religijos laisvė – tai Europos laisvės, be išlygų gerbtinos visoje Europos Sąjungoje. Deja, šios nuostatos ne visada laikomasi, nes yra valstybių narių, Europos Sąjungoje pažeidinėjiančių pagrindines teises. Gaila, bet ir mes patys šiame Parlamente tik iš šalies stebime, kaip tai vyksta.

ES prisijungus prie Europos žmogaus teisių konvencijos, kad būtų sustiprintos ir išplėtos piliečių laisvės ir teisės, bus svarbu, kad Europos Parlamento priimami teisės aktai ir veikla atitiktų šią konvenciją. Žinoma, valstybėse narėse dar turėsime gerokai padirbėti, kol išsišluosime savo pačių kiemą, kol bendras vertybes išreiškiantys gražūs žodžiai virs tikrove.

Heidi Hautala, Verts/ALE frakcijos vardu. – (FI) Ponia pirmininke, labai svarbu žmogaus teises suvokti kaip savaiminę vertybę, nors jos turi ir praktinę vertę – tai suprantu, bendraudama su trečiųjų šalių atstovais kaip Žmogaus teisių pakomitečio pirmininke.

Kaip tik šiandien kalbėjau su keliais Maroko Parlamento nariais. Džiaugiuosi, galėdama jiems sakyti, kad ir pati Europos Sąjunga savo veikla pabrėžia žmogaus teisių svarbą – ne tik mėgina tai įrodyti kitiems. Taigi trečiųjų šalių atstovams galime paaiškinti, kad Europos Sąjungos prisijungimas prie Europos žmogaus teisių konvencijos iš tikrųjų reiškia tai, kad mūsų veiklą, kaip buvo minėta anksčiau, prižiūrės išorės stebėtojai, ir pridurti, kad pirmą kartą tarp Komisijos narių yra žmogus, atsakingas būtent už šios srities reikalus ir susijusius teisinius klausimus.

Norėčiau priminti, kad, Europos Sąjungai prisijungus prie Europos žmogaus teisių konvencijos, Europos Žmogaus Teisių Teismui tenkantis pernelyg didelis darbo krūvis, matyt, vis tiek nesumažės. Turėtume pamąstyti, kaip išspręsti šią problemą, kylančią dėl susikaupusių sprendimų bylų daugybės.

Didinant teisės aktų veiksmingumą, ryžtingai raginčiau Europos Sąjungą apsispręsti laikytis įvairių papildomų konvencijos protokolų, kurie naudingi, pvz., kovojant su kankinimais ar rasizmu.

Zbigniew Ziobro, ECR frakcijos vardu. – (PL) Ponia pirmininke, sprendimo pasirašyti Europos Sąjungos prisijungimo prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją padariniai, matyt, nebus itin reikšmingi, nes ši konvencija ilgą laiką laikoma Europos žmogaus teisių apsaugos vertinimo matu. Ji įgijo šį statusą tiek Europos Sąjungos teisės, tiek atskirų valstybių narių politikos sektoriuose.

Taip pat vertėtų nurodyti tam tikras problemas, kurių, priimančiam teisiniams sprendimams, gali kilti dėl Europos Bendrijų Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo konkurencijos. Taigi šį klausimą reikėtų labai kruopščiai išnagrinėti, kad vėliau išvengtume klaidų, kurias tektų taisyti.

Be to, galima daryti prielaidą, kad Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimus ir tai, kaip šis Teismas aiškina ES teisę, ims vertinti Europos Žmogaus Teisių Teismas. Taigi ES institucijos bus gerokai priklausomos nuo Europos Žmogaus Teisių Teismo. Turint tai omenyje, reikėtų apgalvoti visus teisinius tokio sprendimo padarinius, kad nepasiegtume neapdairiai. Kartu vertėtų mąstyti apie abiejų svarbių Europos teismų veiklos pertvarką.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Kaip žmogaus teisių klausimus nagrinėjanti teisininkė, nesuprantu, kokią papildomą naudą, saugant Europos piliečių teises, duotų Europos Sąjungos sprendimas prisijungti prie tos pačios Žmogaus teisių konvencijos, kurią kiekviena Europos valstybė jau yra pasirašiusi. Prašau, leiskite man paaiškinti kai kurias sąsajas, nes, nebūdami teisininkai, mūsų kolegos, manyčiau, gerokai klysta. Padėtis štai kokia. Galioja tikrai labai svarbi žmogaus teisių apsaugos priemonė, vadinama Europos žmogaus teisių konvencija. Tarp šios konvencijos šalių nėra Europos Sąjungos, bet yra lyg ir jos dvyinė Europos Taryba.

Jei valstybėje pažeidžiamos konvencijoje išdėstytos ir įtvirtintos piliečio teisės, pilietis turi teisę kreiptis į Strasbūre esantį Europos Žmogaus Teisių Teismą ir reikalauti, kad valstybė atlygintų žalą arba užtikrintų jo (jos) teisių vykdymą. Visi žinome, kad tokią galimybę jau turi kiekvienas Europos Sąjungos pilietis. Abejoju, ar čia yra bent vienas Parlamento narys, kuris negalėtų pateikti pavyzdžio, kaip koks nors jo tėvynainis, grasinęs vykti į patį Strasbūrą, galų gale taip ir padarė ir laimėjo bylą prieš savo valstybę narę. Tad kas gi čia naujo? Ar yra kokia papildoma nauda, išskyrus tai, kad kuris nors Europos Sąjungos valdininkas gaus dosniai atlyginamą teisėjo darbą Strasbūre?

Kinga Gál (PPE). – (HU) Ponia pirmininke, ministre, Komisijos atstove, ponios ir ponai, šiandieninė mūsų diskusija yra vienas reikšmingiausių Europos Sąjungos gyvenimo įvykių. Šiandien čia aptariame tai, kas ne vienus metus atrode neįveikiama kliūtis: Europos Komisijos įgaliojimus vesti derybas dėl ES prisijungimo prie Europos žmogaus teisių konvencijos. Ši konvencija ratifikuota prieš 60 metų ir per šiuos šešis dešimtmečius ji daugeliui piliečių įkvėpė tikėjimą, kad teisingumą galima išsireikalauti net iš savo pačių valstybės. Komisijos narės Vivianos Reding anksčiau išsakytos mintys glaudžiai susijusios su šia diskusija, todėl vertėtų dar ne kartą pabrėžti, kad nuo gruodžio mėnesio Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija turi privalomą teisinę galią. Ši chartija – tai vienas pažangiausių pagrindinėms teisėms skirtų dokumentų.

Konvencija sustiprina chartiją, o chartija – konvenciją. Nuo gruodžio mėnesio Lisabonos sutartimi ES įpareigojama prisijungti prie Žmogaus teisių konvencijos. Taigi turime siekti užtikrinti, kad šis tikslas būtų kuo sėkmingiau įgyvendintas. Čia kyla svarbiausias klausimas – kokią papildomą naudą prisijungimas prie Konvencijos duos ES piliečiams? Prisijungimui prie Konvencijos skirtą mano pranešimą, kurį rengiau turėdama omenyje šį klausimą, vieningai patvirtino Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas. Taigi norėčiau paprašyti Tarybos ir Komisijos per derybas padaryti visa, kas įmanoma, siekiant užtikrinti, kad prisijungimas prie konvencijos iš tikrųjų atneštų naudos – papildomos naudos – ES piliečiams, nesukeldamas pernelyg didelių lūkesčių.

Be to, per derybas būtina išnagrinėti keletą klausimų. Vienas pamatinių klausimų – teismų tarpusavio santykis. Svarbi ir išankstinė sąlyga, kad pirmiausia būtina išbandyti visas vidaus teises priemones. Manau, kad per derybas reikėtų atsižvelgti ir į tai, jog Strasbūre esančio Europos Žmogaus Teisių Teismo veiklos pertvarka įvyks kaip tik tuo metu, kai ES prisijungs prie Konvencijos. ES prisijungimas prie Konvencijos bus unikalus eksperimentas, tačiau jis neturi kelti grėsmės niekam, kas jau taikoma, siekiant vykdyti žmogaus teises. Prisijungimas prie Konvencijos bus sėkmingas tik tada, jeigu jis iš tikrųjų sustiprins jau veikiančias institucijas ir padarys jas prieinamas piliečiams. Turėtume elgtis rūpestingai, kad nekeltume grėsmės šiam vyksmui, ir, kaip vengrų patarlėje taikliai sakoma, įkarščio pagauti iš vonelės kartu su vandeniu neišpiltume kūdikio. Esu įsitikinusi šios akimirkos svarba ir tuo, kad einame tinkamu keliu. Prašyčiau Komisijos ir Tarybos apsibrėžti įgaliojimus ir, vedant būsimas derybas, tvirtai laikytis anksčiau išdėstytų nuostatų.

PIRMININKAVO MARTÍNEZAS MARTÍNEZAS

Pirmininko pavaduotojas

Ponia Kinga Gál, norėčiau pasakyti, kad nuo to laiko, kai išgirdome žinią, jog mūsų bendradarbis Parlamento narys ir bičiulis Pál Schmitt išrinktas Vengrijos Parlamento pirmininku, jūs esate pirma mano sutikta Vengrijai atstovaujanti Parlamento narė. Noriu pasakyti, kad mums tikrai trūks bičiulio Pálo Schmitto, bet prašau jūsų oficialiai perduoti jam mūsų sveikinimus ir, esu įsitikinęs, kad jis puikiai vadovaus savo šalies Parlamentui.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Nors kiekviena valstybė narė yra pasirašiusi Europos žmogaus teisių konvenciją, visos Europos Sąjungos prisijungimas taps ne tik nauju žmogaus teisių apsaugos matmeniu, bet ir teisine bei politine paskata stiprinti ES ir kitų Europos valstybių ryšius. Be to, norėčiau pritarti minčiai,

kad, ES prisijungus prie Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, kartu reikėtų rimtai galvoti apie galimybę visuotiniu mastu priimti teisės aktus socialinėms teisėms apibrėžti – pvz., sprendimas Europos lygmeniu priimti Europos socialinę chartiją visai Europos Sąjungai akivaizdžiai būtų palankiai vertintinas žingsnis.

ES prisijungimas prie Konvencijos skatina kelti ir politinio atstovavimo Europos Sąjungai Europos Tarybos institucijose klausimą. Be to, žmonės sako, kad Europos Parlamentas taip pat turėtų veikliai dalyvauti šiame vyksme. Komisijos atstove, tokiam požiūriui aš iš esmės pritariu, tačiau būgštauju, kad įgyvendinti šį vyksmą, taip pat pavienius jo veiksmus, anaipol nebus lengva. Dabar esu, kaip ir jūs, pakiliai nusiteikusi (ir, žinoma, reiškiau padėką Tarybai už labai gerai atliktą darbą), tačiau turime pasiruošti tam, kad šis vyksmas gali būti labai sudėtingas ir kad, šiuo keliu eidami, dar turėsime daug ką nuveikti.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Pone pirmininke, Europos Sąjungos pamatą sudaro pagarba žmogaus teisėms. Tai iš tiesų vienas puikiausių šios organizacijos bruožų. Susidaro įspūdis, kad žmogaus teisės puoselėjamos ne dėl ko kito, bet dėl savo piliečių. Apie tai kalbėjo Monika Beňová ir Cecilia Wikström. Tačiau, man atrodo, kad mes nesirūpiname tuo, apie ką kalbėjo Heidi Hautala – turiu galvoje pastangas skleisti žmogaus teisių apsaugos idėją už ES sienų. Esu įsitikinęs, kad šiuo atžvilgiu Europos Sąjungai trūksta išpareigojimo veikti.

Viltį kelia Europos Sąjungos prisijungimas prie Konvencijos, nes jis teikia galimybę suteikti ES teisių ir žmogaus teisių apsaugos sistemai šio tokio nuoseklumo. Nereikėtų užmiršti, kad, kuriant naujas teises, negalima apriboti turimų laisvių. Tokius klausimus, žinoma, gvildena filosofai ir teisės teoretikai, tačiau įtampos tarp teisių ir laisvių nėra. Taigi ir teisės aktų leidėjai, ir teisingumą vykdančios teisėjai turėtų tai suprasti.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Lisabonos sutarties 6 straipsnyje nustatyta, kad Europos Sąjunga prisijungia prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, nes taip stiprinama ES pagrindinių teisių sistema. Europos žmogaus teisių konvencija turi didžiulę reikšmę žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugai Europoje. Mums tapus šios teisės sistemos nariais, būtų sustiprinta ES piliečių pagrindinių teisių apsauga, nes žmonės įgytų papildomą teisės gynimo priemonę ir galėtų ją pasitelkti, manydami, kad jų teisės buvo pažeistos.

Manau, kad ES prisijungimas prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos yra labai teigiamas žingsnis, nes tai, be kita ko, padės Europos Sąjungos žmonėms geriau išsąmoninti pagrindinių teisių svarbą ir padidins ES patikimumą, plėtojant išorės santykius.

Rafał Trzaskowski (PPE). - Pone pirmininke, visų pirma leiskite padėkoti abiem pranešėjams – Kingai Gál ir Ramónui Jáuregui Atondo – taip pat Komisijai ir Tarybai pirmininkaujantiems valstybei.

(ES) Labai jums dėkoju už itin sunkų, bet būtina darbą, kurį atlikote.

Kai kalbėdavome apie ES prisijungimą prie Europos žmogaus teisių konvencijos (o Europos Sąjungoje apie jį kalbama, jei neklystu, visą pastarąjį dešimtmetį), daug nerimo keldavo mintis, kad Europos Žmogaus Teisių Teismas ir Europos Teisingumo Teismas konkuruos tarpusavyje, patirsime keblumą, susijusių su jurisdikcija, galbūt kils ginčų dėl Europos Teisingumo Teismo autonomijos.

Tačiau mūsų darbas, manau, davė rezultatą: klostosi aplinkybės, kuriomis šie du teismai galės vienas kitą papildyti. Visokeriopaipai stengėmės nemąstyti hierarchiškai, tačiau iš tikrųjų tarp šių dviejų žmogaus teisių apsaugos sistemų vyksta abipusiai mainai. Turint omenyje dabartines tendencijas, kai Europos Teisingumo Teismas vadovaujasi Strasbūro teismo praktika ir atvirkiščiau, šios dvi sistemos, manyčiau, gyvuoja kartu ir konkurencijos iš tiesų nėra, todėl dauguma būgštavimų išsklaidyti.

Neseniai priimdamas visiems mums labai gerai žinomą *Bosphorus* sprendimą, Europos Žmogaus Teisių Teismas teigė, kad nagrinėti bylą iš naujo nebūtina, nes Europos Sąjunga pati savaime užtikrina tinkamą žmogaus teisių apsaugos lygį. Taigi kyla klausimas: kam mums reikia prisijungti prie Konvencijos? Šį klausimą kėlė čia kalbėję mūsų kolegos. Ir vis dėlto reikia. Kodėl gi reikia? Ne tik dėl simbolinės reikšmės (nors ji taip pat svarbi), bet ir todėl, kad piliečiai ims labiau pasitikėti visa žmogaus teisių apsaugos Europos Sąjungoje sistema, jie bus saugomi ne tik nuo nuo valstybių narių veiksmų, kaip dabar, bet ir nuo ES veiksmų. Kai nei nacionaliniu, nei Bendrijos lygmeniu neužtikrinama galimybė nagrinėti bylą dar kartą aukštesnės instancijos teisme, kai, pvz., asmeniui nesuteikiama teisė pareikšti ieškinį arba susijusiai ES institucijai neįmanoma iškelti bylos – štai tokiomis aplinkybėmis prisijungimas mums duos papildomos naudos.

Prie Konvencijos jungiamės tam, kad žmogaus teisių sistema taptų darnesnė – ne tam, kad sumenkintume jos patikimumą. Mums svarbus lojalumas ir būtent todėl keliamo sąlygą, kad tarpvalstybinės peticijos dėl

tariamoms Konvencijos neatitiktis neturėtų būti teikiamos, kai aktas priklauso ES teisės sričiai. Keldami tokią sąlygą, turėtume visomis išgalėmis siekti ją įteisinti.

Galiausiai labai norėčiau padėkoti Komisijai už tai, kad įsteigė Žmogaus teisių apsaugos generalinį direktoratą. Prisimenu, studijų metais skaičiau Josepha Weilerio straipsnius apie žmogaus teisių apsaugą. Jis priėjo prie išvados, kad pateikti paraišką ir prisijungti prie Žmogaus teisių konvencijos galime kaip tinkami, bet jei Komisija nesistengs Konvencijos įgyvendinti ir nesirūpins pažanga, tai šis žingsnis bus bevaisis.

Taigi jūsų dėka tikslą pagaliau pasiekėme. Viliuosi, kad judėjime pirmyn ir ES žmogaus teisių apsaugos sistema bus tobulesnė nei dabar.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Labai džiaugiuosi, kad, prisijungdama prie pamatinio Europos žmogaus teisių apsaugos dokumento, Europos Sąjunga žengia dar vieną žingsnį, padėsiantį kurti tikrai vieningą Europą, ir didina savo patikimumą, imdamasi priemonių prieš žmogaus teisių pažeidimus trečiojoje šalyse. Vis dėlto neturime užmiršti, kad žmogaus teisių apsaugos srityje Europos Taryba yra gerokai labiau pažengusi už Europos Sąjungą. Štai todėl raginu Komisiją išnagrinėti galimybę prisijungti ir prie kitų Europos Tarybos konvencijų, taip pat parengti aprašą tų Europos Taryboje sudarytų tarptautinių sutarčių, kurios, jei prie jų prisijungtume, padėtų gerinti žmogaus teisių apsaugai skirtų ES teisės aktų kokybę.

Mano nuomone, tam, kad Europa iš tikrųjų taptų laisvės, saugumo ir teisės regionu, reikės bendradarbiauti su Europos Taryba ir perimti jos laimėjimus žmogaus teisių apsaugos srityje. Tarp šių laimėjimų ypatingą dėmesį vertėtų skirti Regioninių ir mažumų kalbų chartijai ir Tautinių mažumų apsaugos pagrindų konvencijai, kuriose nustatyti būtini reikalavimai, pagrįsti Europos vertybėmis, pagarba įvairovei ir Pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintomis teisėmis, ir taikomi sprendžiant klausimus, susijusius su vietos nacionalinėmis mažumomis. Visos Europos Sąjungos valstybės narės yra ir Europos Tarybos narės, daugelis iš jų yra pasirašiusios ir ratifikavusios anksčiau minėtus dokumentus. Būtų visiškai suprantama, jei, plėtodami šią ES teisės aktų sritį, įtrauktume ir daugelio valstybių narių ratifikuotas konvencijas.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Įsigaliojusi Lisabonos sutarčiai užtikrinama, kad Europos Sąjunga prisijungtų prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos. Strasbūre esantis Europos Žmogaus Teisių Teismas iš esmės saugos pagrindines teises ir laisves nuo ES veiksmų. Šis faktas ypač reikšmingas dėl to, kad valstybės narės svarbius savo įgaliojimus perdavė Europos Sąjungai. Vertėtų pabrėžti, kad, prisijungus prie Konvencijos, ES teisės autonomijos principas nebus pažeistas, nes Teisingumo Teismas Liuksemburge ir toliau bus vienintelis aukščiausiasis teismas, nagrinėjantis visus su ES teise susijusius klausimus.

Rumunija Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvenciją pasirašė 1993 m. Svarbu nurodyti, kad Rumunijos Konstitucijos 20 straipsnyje nustatyta, jog pagrindinių žmogaus teisių apsaugą reglamentuojantys tarptautiniai dokumentai, kuriuos Rumunija yra pasirašiusi, turi viršenybę nacionalinių įstatymų atžvilgiu.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Komisijos atstove, labai svarbu, kad Europos Taryba sukūrė mechanizmą, kuris veikia ne vieną dešimtmetį, prižiūrimas Europos Žmogaus Teisių Teismo, ir kad Europos Sąjunga taps šio mechanizmo dalininke. Jau ilgą laiką sakau, kad, mąstant apie Europos žmogaus teisių ir mažumų apsaugą Europoje, didžiulį rūpestį kelia tai, kad veikiančią žmogaus teisių ir mažumų apsaugos sistemą turi Europos Taryba, nors Europoje tikroji politinė svarba tenka Europos Sąjungai. Raginčiau atkreipti dėmesį į puikų Kingos Gál pranešimą, kuriame ji nurodo, kad, siekiant apsaugoti mažumų teises, labai praverčia su tuo susijusi precedentų teisė arba teismų praktika, o Europos Sąjunga tokių priemonių neturi. Taip pat pritarčiau C. Sógoro išsakytoms mintims. Europos Sąjungai precedentu galėtų būti prisijungimas prie Europos Taryboje pasirašytos Tautinių mažumų apsaugos pagrindų konvencijos, nes 8,5 proc. ES gyventojų atstovauja mažumoms, o Europos Sąjungoje nėra jokios mažumų apsaugos sistemos.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pone pirmininke, norėčiau pasveikinti Ramóną Jáuregui Atondo, atlikusį vertingą darbą.

Šiame pranešime aiškinami instituciniai ir veiklos klausimai, susiję su Europos Sąjungos prisijungimu prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos.

Jau prieš tris dešimtmečius Europos Komisija ir Parlamentas patvirtino abi rezoliucijas, kuriomis prašoma, kad Europos Sąjunga taptų Konvencijos šalimi. Šiandien, kai Europos Sąjunga daug sudėtingesnė, kai ją sudaro 27 valstybės narės, niekas nebekelia klausimo, ar to reikia. Vieningas požiūris į šiuos principus yra ES politinės sanglaudos ir tapatybės pagrindas, o kai šias sritis ištinka krizė, kyla politinių ir ekonominių problemų.

Nedvejojant ir bet kokiomis aplinkybėmis ginant žmogaus teises ir pagrindines laisves, stiprinama demokratija, skatinama pažanga ir visiškai pašalinamos bet kokios prievartos, piktnaudžiavimo ar totalitarizmo apraiškos. Nepamirškime, kad būtent tokia buvo pagrindinė Europos Sąjungos projekto kryptis. Šiuo keliu ir turime eiti, o Komisijos ir Tarybos prašau rūpintis pažanga.

Taip pat, pone pirmininke, norėčiau perduoti linkėjimų ir užuojautą Graikijoje žuvusių žmonių artimiesiems.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija yra vienas Europos vertybių sampratos pagrindų, padedančių ginti asmenų teises ir žmogaus teises. Vertybių atžvilgiu, tai – Europos Sąjungos steigimo pagrindas.

Daug metų Europos Žmogaus Teisių Teismas labai gerai vykdė savo užduotis, gindamas silpnus ir persekiojamus žmones. Tačiau pastaruoju metu buvo priimti keli sprendimai, keliantys abejonių, ar EŽTT tinkamai supranta asmens laisvės principą. Praėjusiais metais per visą Europą nuvilnijo diskusijų ir protestų banga, sukelta verdikto, kuriuo viešosiose erdvėse draudžiamas nukryžiuotojo atvaizdas.

Manau, Europos Sąjunga, pagal Lisabonos sutarties nuostatas prisijungdama prie konvencijos, kartu turėtų pradėti išmintingų išvalgų teikiančią diskusiją, kad ateityje nebesusidurtume su tokio asmens laisvės iškreipimu ir klaidinga žmogaus teisių samprata.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, Europos Parlamentas priėmė daugybę rezoliucijų, kuriose smerkiami žmogaus teisių ir laisvių pažeidimai įvairiose pasaulio vietose. Tačiau reikėtų pripažinti, kad pačioje Europos Sąjungoje mums nepavyksta susidoroti su akivaizdžiais šių pagrindinių teisių pažeidimais ES valstybėse narėse.

Norėčiau pateikti vieną labai tinkamą pavyzdį. Neseniai Lietuvos Vyriausioji tarnybinės etikos komisija lenkų mažumos atstovui ir Europos Parlamento nariui V. Tomaševskiui skyrė nuobaudą už tai, kad per susitikimą su Chosé Manueliu Barroso iškėlė klausimą apie pagarbą mažumų teisėms. Toks įvykis nesuvokiamas ir tiesiog gėdingas. Norėčiau paklausti štai ko: ar, prisijungę prie Mažumų teisių apsaugos pagrindų konvencijos, sulauksime kokių nors permainų? Europos Sąjunga turėtų parengti šios srities normas, daug griežtesnes už tas, kurios nustatytos Mažumų teisių pagrindų konvencijoje. Metas pasirūpinti, kad tokie diskriminacijos atvejai Europos Sąjungos valstybėse narėse nebesikartotų.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, pirmiausia taip pat norėčiau išreikšti nuoširdų gailėtį dėl trijų Graikijos piliečių žūties, Graikijos žmonėms susibūrus į taikią demonstraciją dėl geresnės ateities. Tam tikri visuomenės paribiuose veikiančios, demokratiją ardantys asmenys, taip nelemtai atėmė šių žmonių gyvybes.

Iš tiesų skausmingai ironiška, kad kaip tik šiandien diskutuojame apie tai, kaip mūsų prisijungimas prie Europos žmogaus teisių apsaugos konvencijos padės stiprinti ir plėtoti ES piliečių žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos pagrindus.

Kad ir kaip veiksmingai Strasbūre dirbtų Europos Teisingumo Teismas, turime suvokti, kad, siekdami stiprinti Europos idėją, vertybėmis, antropocentrine mąstysena grindžiamą Europą, viršenybę visa ko atžvilgiu turime teikti solidarumui: solidarumui tarp valstybių narių, solidarumui tarp tautų, solidarumui, kurio dabar taip reikia Graikijai.

Diego López Garrido, pareigas einantis Tarybos pirmininkas. – (ES) Pone pirmininke, beveik visi kalbėję Parlamento nariai pritarė tam, kad Europos Sąjunga prisijungtų prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos ir mes visiškai su jais sutinkame.

Norėčiau pakalbėti apie du pranešimus, kuriuose, regis, buvo išreikštas santūrus arba neigiamas požiūris dėl šio žingsnio, jį siejant su grėsme Europos Sąjungos institucijų įgaliojimams (apie tai kalbėjo Zbigniewas Ziobro) arba laikant nereikalingu (kaip Krisztinos Morvai pranešime).

Norėčiau skirti dėmesio abiem šiems pranešimams ir reaguoti į kiekvieną jų. Atsakydamas į Z. Ziobro argumentus, turiu pasakyti, kad Europos Žmogaus Teisių Teismas nesikiš į Europos Sąjungos kompetencijos sritį. Tai – ne jo tikslas, be to, tokia sąlyga nustatyta Lisabonos sutarties 8 protokole. Akivaizdu, kad, prisijungus prie konvencijos, Europos Sąjungos institucijų įgaliojimai ar galios nepakis. Šiuo atžvilgiu keblumų nekyla.

Be kitų dalykų, tarp kurių ir klausimas, kaip veiks bendraatsakovo mechanizmas (kitaip tariant, Europos Sąjunga kartu su valstybe nare), kai Europos Žmogaus Teisių Teismui bus pateikta apeliacija dėl valstybės

narės veiksmų, šios srities reikalus nagrinėjanti darbo grupė svarsto, kaip užtikrinti, kad pirmiausia būtų išbandomos visos vidaus teisės gynimo priemonės ir tik po to kreipiamasi į Europos Žmogaus Teisių Teismą.

Tai vienas iš reikalų, su kuriais susijusius techninius uždavinius sprendžia ši darbo grupė, siekiant visiško tikrumo, kad Europos Žmogaus Teisių Teismas nepažeis Europos Sąjungos įgaliojimų, tiesiog nustatys, būta neatitikties Europos žmogaus teisių apsaugos konvencijai, ar ne.

Toliau atsakysiu į K. Morvai argumentą, esą, panorėjusi apskūsti savo valstybės valdžios institucijos sprendimą, ji ir šiaip gali kreiptis į Europos Žmogaus Teisių Teismą, tai kam gi jai reikia, kad ES prisijungtų prie konvencijos? Atsakymas, manau, gana aiškus: Europos Sąjunga turi įgaliojimų, kurių valstybės narės neturi. Juolab kad Europos Sąjungos įgaliojimai dabar dar didesni.

Europos Sąjunga tapo institucija, kurioje teisinį sprendimų pagrindą sudaro direktyvos, reglamentai ir sprendimai, tačiau tai gali būti nesuderinama su Europos žmogaus teisių apsaugos konvencija. Taigi Europos Sąjungos tapsmas vis galingesne institucija reiškia, kad taip, kaip Europos žmogaus teisių konvenciją pasirašė ir Strasbūro teismo jurisdikcijai pakluso valstybės narės, taip šio teismo jurisdikcijai turi paklusti ir Europos Sąjunga. Štai kodėl tokia nuostata įtvirtinta Lisabonos sutartyje.

Be to, Europos Žmogaus Teisių Teismo istorija ir praktika turi labai teigiamos įtakos žmogaus teisėms Europoje. Europos žmogaus teisių konvencija, dokumentas, kurį šis teismas taiko, yra gana senas – priimtas 1950 m. Kaip ir Romos sutartis, jis pasirašytas Romoje. Bėgant laikui, konvencija buvo papildoma protokolais. Dokumentas senas, tačiau nuo jo prasidėjo gausi teismų praktika, tapusi ir valstybių narių konstitucinių bei aukščiausiųjų teismų praktika. Iš šios konvencijos kilo lyg ir bendroji doktrina, kuri iš esmės yra doktrina, kurią Liuksemburgo teismas ir Strasbūro teismas kartu stengiasi ateityje įtvirtinti kaip žmogaus teisių aiškinimo pagrindą.

Todėl manome, kad Europos Sąjungos sprendimas pasirašyti šią konvenciją visiškai pagrįstas. Be to, suvokiame, kad tai padės saugoti ne tik valstybių narių piliečius, bet ir žmones iš ES nepriklausančių šalių, turinčius gyvenančio užsieniečio statusą, nes, remiantis Europos žmogaus teisių apsaugos konvencija, saugomas bet kuris valstybės narės jurisdikcijai priklausantis asmuo, o ateityje – bet kuris asmuo, priklausantis jurisdikcijai, kuriai įtakos turi ES priimami sprendimai. Taigi, Europos Sąjungai pasirašius šią konvenciją, būtų saugomi ne tik valstybių narių piliečiai, bet ir žmonės, kurie nėra valstybių narių piliečiai.

Mus džiugina bendra nuomonė, kad reikia toliau rengti Europos Komisijos pasiūlytus derybų įgaliojimus ir kad Europos Parlamente, kaip pranešė R. Jáuregui Atondo, bus surengtas tam skirtas posėdis. Dar, naudodamasis šia proga, norėčiau pasveikinti R. Jáuregui Atondo ir kitus šią ataskaitą parengusius žmones – K. Gál ir C. D. Preda. Taip pat norėčiau pasakyti, jog Tarybai pirmininkaujanti Ispanija numato, kad šiuos įgaliojimus (grindžiamus tekstu, kurį atsiuntė Komisija, kaip suprantame, atsakinga už jo suderinimą su Europos Taryba) liepos 4 d. turėtų patvirtinti Ministrų Taryba, Teisingumo ir vidaus reikalų taryba (TVR taryba).

Viviane Reding, Komisijos pirmininko pavaduotoja. – Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau nuoširdžiai pritarti mintims, kurios Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos vardu ką tik buvo išdėstytos kaip atsakymai į kai kuriuos parlamento narių iškeltus klausimus. Šia tema nebekalbėsiu, nes pasakyčiau visai tą patį.

Leiskite man padėkoti tiems Europos Parlamento nariams, kurie labai prasmingai įsiterpė į diskusiją, norėdami pabrėžti pagrindinių teisių, mūsų sąjungos pamato, svarbą. Pastangos stiprinti šias pagrindines teises dėl kiekvieno piliečio tik padės įgyvendinti tai, ką laikome tikrosiomis Europos vertybėmis.

Ypač norėčiau padėkoti dviem pranešėjams, labai prisidėjusiems prie to, kad Europos Parlamentas sutartų patvirtinti pagrindinius įgaliojimus, tačiau pagrindiniai įgaliojimai, kaip šiuose rūmuose jau buvo sakyta, – tik pradžia, nes dar mūsų laukia derybos. Šios derybos tikrai truks ilgai, o jas baigę turėsime pradėti ratifikavimo procesą.

Taigi, pone pirmininke, matau, kad man dažnai teks (ir, žinoma, bus malonu) grįžti į šiuos rūmus pranešti, kaip klostosi reikalai, kiek pažengėme pirmyn, kokių kyla keblumų ir kaip bandome juos įveikti. Esu įsitikinusi, kad parlamento nariai padės mums siekti bendro tikslo – kurti vertybėmis ir teisėmis grįstą Europą.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Philip Claeys (NI), raštu. – (NL) Būdami Europos Parlamento nariai, turime užtikrinti, kad ES prisijungimas prie Europos žmogaus teisių apsaugos konvencijos (EŽTK) nesustiprintų dabartinio Europos Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo teisėjų polinkio panaikinti sprendimus, kuriuos valstybės narės demokratiškai priima, pvz., prieglobsčio ir imigracijos srityse. Galėčiau pateikti net keletą nesenų tokios praktikos pavyzdžių. Nerenkami ir todėl neturėdami niekam pasiaiškinti, teisėjai vis labiau kišasi į valstybių narių įstatymų leidžiamosios ir vykdomosios valdžios sritis. Tai labai žalingas polinkis, Europos Sąjungoje didinantis demokratijos stoką.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), raštu. – (PL) Europos Sąjungos prisijungimas prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvencijos – tai siūlymas, jau ilgą laiką įrašytas į Europos Parlamento darbotvarkę. Lisabonos sutartis, kurioje nustatytas teisinis šio reikalo pagrindas, sudarė sąlygas pradėti derybas. Tai labai svarbus žingsnis, teikiantis galimybę Europos Sąjungoje veiksmingiau stiprinti Europos Sąjungos piliečių žmogaus teises ir pagrindines laisves.

Vis dėlto turime suprasti, kad, rengdamasi tapti konvencijos šalimi, Europos Sąjunga dar turės daug ką padaryti. Kyla nemažai teisinio pobūdžio klausimų, į juos reikės atsakyti per derybas. Štai keli iš šių klausimų: ar Europos Sąjungai reikėtų prisijungti tik prie pačios konvencijos, ar ir prie jos protokolų? Kaip atstovauti Europos Sąjungai Europos Tarybos institucijose? Ir pagaliau svarbiausias klausimas: koks turėtų būti santykis tarp dviejų teismų – Teisingumo Teismo, esančio Liuksemburge, ir Žmogaus Teisių Teismo Strasbūre?

Nereikėtų pamiršti, kad pamatinis ES teisės sistemos bruožas yra išimtinė Europos Teisingumo Teismo jurisdikcija aiškinti ES teisę. Džiaugiuosi, kad naujosios sudėties Komisija prisijungimo prie konvencijos klausimui teikia pirmenybę ir parengė siūlymą pradėti derybas. Dabar svarbiausia valstybėms narėms susitarti dėl pamatinių dalykų, kad derybos vyktų sklandžiai.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Prisijungdama prie Europos žmogaus teisių ir laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK), Europos Sąjunga kelia sau tam tikrų keblumų. Turiu omenyje, pvz., tariamą konvencijos pažeidimą Italijoje priverstinai grąžinant į kilmės šalį Afrikos pabėgėlius. Šiuo atveju kritika buvo grindžiama Ženevos konvencija dėl pabėgėlių statuso, nors pabėgėlių apsauga akivaizdžiai siejama su persekiojimu dėl religijos ar politinių įsitikinimų ir pan. Šiandien dauguma tokių žmonių migruoja ekonominiais sumetimais. Ar mes mėginame aplinkiniu keliu nustatyti sąlygą, kad ir tokius žmones reikia priimti?

Apskritai kelis pastaruosius dešimtmečius nevykusiai plėtojama mūsų integracijos politika ima kenkti mums patiems. Galbūt ES veikiantis Europos Žmogaus Teisių Teismas nuspręs, kad Europoje reikia statyti minaretus ir nešioti burkas (juk kelios panašios bylos jau nagrinėjamos); o kryžių galbūt, atvirkščiai, verta nuimti nuo mokyklų sienų, vėliau – ir nuo pirmosios pagalbos vaistinėlių, antspaudų, herbų bei valstybių vėliavų? Iš tikrųjų religijos laisvės apsaugos priemonės buvo numatyta taikyti prieš valstybę, kurioje draudžiama viešai praktikuoti religiją. Šios priemonės – ne tam, kad vietos gyventojai turėtų išsižadėti savo vakarietiško paveldo dėl kelių asmenų laisvės gerai jaustis. Ypač sunku turėtų būti su EŽTK suderinti duomenų apsaugą. Kyla klausimas, ar konvenciją atitinka neseniai priimtas sprendimas blokuoti prieigą prie interneto svetainių, kuriose yra vaikų pornografijos – ypač dėl to, kad pramogų verslo atstovai, naudodamiesi interneto svetainių blokavimu, įdiegia turinio, kurio autorių teisės saugomos, filtrus. Deja, dauguma tokių svetainių sukurtos JAV ir ES teisės taikymo sričiai nepriklauso, tad piktnaudžiavimo problemos ištakos lieka nepašalintos.

Cristian Dan Preda (PPE), raštu. – (RO) Būdamas Užsienio reikalų komiteto pranešėjas Europos Sąjungos prisijungimo prie EŽTK klausimais, kaip ir kiti kolegos, susimąščiau, kuo gi toks sprendimas naudingas. Esu įsitikinęs, kad į šį klausimą tiktų atsakyti štai kaip. Prisijungimas prie konvencijos teikia papildomą galimybę ES lygmeniu atlikti žmogaus teisių apsaugos išorės patikrą. Tai padeda Europoje stiprinti viešąją tvarką, kaip visi žinome, grindžiamą žmogaus teisėmis, demokratija ir teisine valstybe. Pagaliau, prisijungimas didina Europos Sąjungos patikimumą, plėtojant išorės santykius.

Tačiau, turime suprasti, kad yra klausimų, į kuriuos dar nesame atsakę. Kokia sprendimo prisijungti prie konvencijos aprėptis – tik pati konvencija, ar ir jos protokolai? Kaip Europos Sąjungai bus atstovaujama EŽTK institucijose? Koks vaidmuo, skiriant Europos Žmogaus Teisių Teisme ES atstovausiantį teisėją, teks Europos Parlamentui? Esu tvirtai įsitikinęs, kad į visus šiuos klausimus netrukus bus atsakyta.

Joanna Senyszyn (S&D), raštu. – (PL) Europoje vis dar nėra veiksmingos žmogaus teisių apsaugos sistemos. Europos žmogaus teisių konvencija EŽTK yra svarbiausia žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos priemonė Europoje. Ji turi ypatingą reikšmę mano tėvynainiams, nes, dešiniųjų valdoma, šalis nebesugeba tinkamai saugoti ES pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintų pagrindinių teisių. Strasbūre esantis Europos Žmogaus Teisių Teismas, prižiūrintis, kad būtų laikomasi konvencijos nuostatų, nuo savo gyvavimo pradžios išnagrinėjo daugiau kaip 100 000 bylų. Bylų skaičius metai iš metų pastebimai didėja. 2009 m. šiam teismui

buvo pateikta 60 000 skundų – 20 proc. daugiau negu 2008 m. Valstybės narės neskuba pripažinti Žmogaus Teisių Teismo sprendimų. Jei tai būtų daroma greitai ir veiksmingai, skundų gerokai sumažėtų. Europos Sąjungos prisijungimas prie EŽTK duos papildomą postūmį veiksmingai įgyvendinti sprendimus, kuriuos priima Žmogaus Teisių Teismas – institucija, puoselėjanti piliečių teises ir suteikianti jiems galimybę siekti teisingumo. Kad Teisės aktai atitiktų konvencijos nuostatas, prižiūrės Žmogaus Teisių Teismas. Dėl to šio teismo sprendimai veikiausiai turės įtakos ir ES politikai. Galbūt tai paskatins Lenkijos dešiniuosius, be kita ko, suvokti, kad valstybė turėtų valstybinėse mokyklose, kur dalyvauti pamokose būtina neatsižvelgiant į religines pažiūras, užtikrinti neutralumą religijų atžvilgiu (iš Žmogaus Teisių Teismo sprendimo byloje Lautsi prieš Italiją).

21. Elektriniai automobiliai (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl elektrinių automobilių.

Diego López Garrido, einantis Tarybos pirmininko pareigas. – (ES) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Komisijos nary, Komisijos pirmininko pavaduotojau A. Tajani, kaip žinote, visą Europos pramonę stipriai paveikė pasaulinė ekonomikos ir finansų krizė ir manome, kad šiomis visiems ekonomikos ir pramonės sektoriams ypač sudėtingomis sąlygomis ekonomikos augimo ir užimtumo atkūrimas yra didžiausias Europos prioritetas.

Komisijos prognozėse dėl ekonomikos gaivinimo, kuris vykdomas visoje Europos Sąjungoje, šiandien išgirdome gerų naujienų. Nors ekonomikos gaivinimas nežymus, tai bet koku atveju gaivinimas ir tai, visų pirma, turi reikšti pramonės veiklą.

Manome, kad pramonė yra ir turi būti nepakeičiama varomoji Europos ekonomikos augimo ir gaivinimo jėga, ir šiuo klausimu esu tikras, kad mano ir Komisijos pirmininko pavaduotojo nuomonės sutampa, nes neseniai kalbėjome apie šį klausimą ir jis mums pritarė. Todėl turime palaikyti Europos pramonę.

Europos pramonė ekonomikoje, kartoju, gali atlikti varomosios jėgos vaidmenį, o kad tai įvyktų, pirmiausia turime apsaugoti savo pramonės struktūrą nuo sudėtingų ekonomikos sąlygų, su kuriomis susiduriame, ir, antra, pagerinti Europos pramonės konkurencingumą. Kitaip tariant, Europos pramonė turi vėl vadovauti pasaulinei rinkai ir joje vėl būti konkurencinga; ja turi būti skatinamos inovacijos ir naujų technologijų plėtra. Šiuo kaip ir daugelio kitų dalykų atžvilgiu labai svarbu, kad atsakas į šiuos iššūkius apimtų Europos perspektyvą ir būtų orientuotas į Europą.

Pramonės sektoriuje ypatingą dėmesį turime skirti sektoriams, turintiems didžiausią poveikio ir augimo potencialą. Vienas jų, be abejonės, – transporto priemonių sektorius, kuris turi didžiulį technologijų perdavimo kitų rūšių veiklai potencialą, daro poveikį užimtumui, teikia eksporto pajėgumų ir turi augimo galimybių. Todėl svarbu, kad sutelktume dėmesį į transporto priemonių sektorių, kuriame, Komisijos pateiktais duomenimis, Europoje tiesiogiai ar netiesiogiai dirba 12 mln. žmonių ir kuris yra didžiausias privatus mokslinių tyrimų, plėtros ir inovacijų srities investuotojas, per metus investuojantis 20 mlrd. EUR.

Europos automobilių parke, kurio dydis 2030 m. pasieks 270 mln. transporto priemonių, yra viena transporto priemonių rūšis, į kurią turime atkreipti dėmesį, kad būtų pasiekti pirmiau mano minėti tikslai. Kalbame apie elektrinius automobilius, kurie yra vienas pirmųjų naujų strategijų, kurios turi būti apsvaistytos šiame sektoriuje, pavyzdžių.

Todėl Tarybai pirmininkaujanti Ispanija kaip prioritetą į savo darbotvarkę įtraukė elektrinių automobilių kūrimą kaip pageidautiną alternatyvią transporto rūšį, kad transporto sektoriuje būtų sumažinta mūsų priklausomybė nuo iš naftos išgaunamo iškastinio kuro, ir todėl aiškiai bei ryžtingai siekia įdiegti veiksmingai energiją vartojančią ir aplinką tausojančią transporto sistemą. Kad būtų pasiektas šis tikslas, Tarybos manymu, mums reikalinga pasaulinė technologijų plėtros strategija, įskaitant šiuo atveju ir elektros technologijas.

Todėl Taryba skatina diskusijas apie galimas priemones, kurios būtų priimtose siekiant skatinti Europos pramonę gaminti elektrinius automobilius, todėl per neoficialų vasario 8–9 d. San Sebastiane vykusį Konkurencingumo tarybos susitikimą vedėme diskusijas. Šios diskusijos iš tikrųjų buvo labai įtemptos ir per jas nustatytos trys svarbiausios darbų sritys: pirma, skatinti pirmaujančią Europos rinką gaminant elektrines transporto priemones ir jų akumuliatorių baterijas; antra, remti elektrinių automobilių pripažinimą ir perėmimą kaip transporto rūšies, panašios į įprastus automobilius, priskiriant juos tam pačiam lygiui, kokiam priskiriami įprasti automobiliai, ar siekiant tai įgyvendinti ateityje, nes šiuo metu jie nėra priskiriami tam pačiam lygiui ir prireiks šiek tiek laiko, kol jie ir įprasti automobiliai bus laikomi vienodo lygio; ir, trečia, sukurti sąlygas vienai bendrai elektrinių automobilių rinkai.

Todėl nuspręsta pakviesti Europos Komisiją parengti veiksmų planą. Atsakydama į šį kvietimą Komisija, kaip vėliau paminės A. Tajani, paskelbė savo Europos strategiją dėl švarių ir veiksmingai energiją vartojančių transporto priemonių – balandžio 27 d. patvirtintą komunikatą, kuriame kalbama apie elektros technologijas, kitas alternatyvias šios srities technologijas ir kitus klausimus. Norėtume, kad per gegužės mėn. vyksiantį susitikimą Konkurencingumo taryba paskelbtų keletą išvadų dėl balandžio 27 d. pateikto Komisijos komunikato, ir tai yra mūsų tikslas.

Trumpai tariant, manome, kad turime toliau siekti šios strategijos tikslų, o joje – 2010–2012 m. veiksmų plano tikslų, kad plačios veiksmų sritys būtų padalytos į penkiolika konkrečių veiksmų, kuriuos irgi pasiūlė Komisija, ir būtų nustatytas elektrinių transporto priemonių įvedimo pagrindas.

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (IT) Pone pirmininke, D. Lópezai Garrido, kaip ką tik sakė Tarybai pirmininkaujanti Ispanija, praėjusią savaitę Komisija, ponios ir ponai, patvirtino komunikatą dėl švarių ir veiksmingai energiją vartojančių transporto priemonių, ir man buvo labai malonu per praėjusį trečiadienį vykusį klausymą pristatyti Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nariams šį tekstą kaip prioritetinį klausimą.

Komunikatas sudarytas iš dviejų pagrindinių ramsčių: pirmasis susijęs su tradicinių degimo variklių tobulinimu, o antruoju siekiama sukurti veiksmų planą, skirtą plačiam naudojimuisi pažangiomis technologijomis, susijusiomis su labai mažai anglies dvideginio išskiriančiomis, vandeniliu varomomis, biokurą naudojančiomis, hibridinėmis ir tik elektrą naudojančiomis transporto priemonėmis, skatinti ir palengvinti. Būtent elektriniai automobiliai yra šio vakaro diskusijų ir rezoliucijos, dėl kurios šis Parlamentas rengiasi rytoj balsuoti, tema.

Bet kuris, atidžiai stebėjęs pokyčius, padariusius įtaką automobilių pramonei, sutiks su manimi, kad elektrinių transporto priemonių klausimu pasiektas bendras precedento neturintis sutarimas. Lemiamos akimirkos buvo per Ispanijos pirmininkavimą Tarybai San Sebastiane įvykęs Ministrų Tarybos susitikimas, nacionalinių programų, skirtų judumui elektros energija, paskelbimas ir ne tik Europoje, bet ir Detroite bei Pekine vykusios automobilių parodos.

Dabar žinome, kad 2011 m. Europos automobilių gamintojai tieks rinkai pirmąsias visiškai elektra varomas ir pakartotinai įkraunamas hibridines transporto priemones ir kartu toliau gamins daugiau moderniausių ir itin veiksmingai energiją vartojančių įprastinių transporto priemonių. Dar svarbiau tai, kad šie ekologiški automobiliai yra ne tik parodų salėse rodomo pardavėjų smalsumo objektas, tačiau jų taip pat nekantriai laukia Europos vartotojai, aiškiai parodę, kad pirmenybę teikia mažesnėms ir labiau aplinką tausojančioms transporto priemonėms.

Norėčiau šiuose rūmuose trumpai paaiškinti Komisijos strategijos turinį: į strategiją įtraukta daugiau kaip keturiasdešimt konkrečių priemonių, ir norėčiau pasinaudoti šia galimybe ir paaiškinti jums tris, kurias suinteresuotosios šalys įvardijo kaip pagrindinius prioritetus, į kuriuos Komisija privalo atkreipti dėmesį, t. y. standartizavimą, finansines paskatas ir mokslinius tyrimus.

Elektrinių transporto priemonių standartizavimas labai svarbus siekiant užtikrinti, kad kirsdami sienas Europos piliečiai galėtų pakartotinai įkrauti savo transporto priemones; vadinamasis sąveikumas – pagrindinis reikalavimas norint užtikrinti, kad vartotojai pradėtų be išlygų naudotis naujomis technologijomis, taigi, turi būti užtikrinta elektrinių transporto priemonių sklaida masinėje rinkoje.

Štai kodėl komunikate numatyta, kad Komisija, remdamasi bendru standartizavimo procesu, bendradarbiaus su Europos standartizavimo įstaigomis, kad būtų priimtas bendras sprendimas sąveikumui užtikrinti, atkreipiamas dėmesys į saugos pavojų ir apsvarstyta pažangi elektrinių transporto priemonių įkroviklių pakartotinio įkrovimo sistema. Į standartą turi būti įtraukti esami techniniai sprendimai, ir, žinoma, turi būti užtikrintas saugumas bei vartotojams priimtina kaina.

Esu įsitikinęs, kad privalome pasinaudoti dabartiniu pagreičiu, kad pasirinktume iš tikrųjų bendrą Europos sprendimą, pagrįstą mūsų vidaus rinkos principais. Jei praleisime šią galimybę, atsidursime tokioje padėtyje, kai rinka daugelį metų bus suskaldyta; tai būtų ne tik nenaudinga vartotojams ir Europos bendrovėms, bet ir neprotinga atsižvelgiant į daugybę konkuruojančių tarptautinių iniciatyvų.

Kita vertus, kalbant apie finansines paskatas, ponios ir ponai, jos jau pradėtos teikti keliose valstybėse narėse. Vienais atvejais šios paskatos konkrečiai susietos su elektrinėmis transporto priemonėmis, kitais atvejais – su mažu CO₂ išmetalų kiekiu. Komisija, žinoma, neketina versti valstybių narių teikti paskatas, tačiau ji nori koordinuoti keitimąsi informacija ir siūlyti rekomendacijas šiuo klausimu, kad būtų išvengta rinkos susiskaldymo.

Trečiasis elementas – moksliniai tyrimai: Komisija ketina siekti užtikrinti, kad pasinaudojant Europos moksliniais tyrimais būtų pasiektas tikslas įdiegti švarų ir itin veiksmingai energiją vartojantį transportą. Ji remis visuose šiuose technologijų sektoriuose atliekamus mokslinius tyrimus kartu racionalizuodama ir paprastindama procedūras, taikomas siekiant gauti Europos subsidijas.

Baigsiu pabrėždamas poveikį, kurį ši strategija sukels; jis apims gerokai platesnę sritį nei vien automobilių sektorius. Sutinku su Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos nuomone: turime išnagrinėti strategiją, t. y. strategiją, įtrauktą į dokumentą „Europa 2020“, kurią pasiūlė Komisija ir patvirtino Taryba, pagal kurią pramonės ir įmonių politika yra esminis strategijos, skirtos krizės sunkumams įveikti ir mūsų visuomenės gerovei sukurti bei jos vystymuisi per ateinančius metus skatinti, elementas. Priemonės, kurių imtasi dėl automobilių sektoriaus siekiant užtikrinti, kad jis tikrai galėtų būti novatoriškas ir kartu konkuruoti tarptautinėje rinkoje, – dalis šios strategijos, skirtos sektoriui ir visoms mažosioms ir vidutinėms įmonėms, susijusioms su didžiuoju Europos sektoriumi ir iš tikrųjų esančioms vienu labai svarbių sektoriaus ramsčių, apsaugoti.

Todėl manau, kad šis darbas, kurį atliekame, kad atvertume automobilių pramonei ateities perspektyvas – sveikintina iniciatyva, ir džiaugiausi girdėdamas Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos, palankiai vertinusios Komisijos komunikatą, žodžius. Komisija nori kartu su Parlamentu ir Taryba išnagrinėti strategiją, kuri suteiks galimybę vystyti mūsų Europos pramonei ir mūsų Europos verslininkystės sistemai, nes, kaip teigiama Lisabonos sutartyje ir kaip visi esame įsitikinę, stipri rinka – geriausia priemonė patikimai socialinei politikai sukurti.

Negalime išivaizduoti, kaip be verslo ir pramonės galėtume išsaugoti darbo vietas arba užtikrinti mūsų piliečių teisę dirbti.

Pilar del Castillo Vera, *PPE frakcijos vardu*. – (ES) Pone pirmininke, Komisijos nary, D. Lópezai Garrido, šios diskusijos vyksta dėl klausimo, dėl kurio apskritai pasiektas didžiulis sutarimas, taigi, šios diskusijos nėra tokios, kuriose atsiskleidžia iš esmės skirtingos pozicijos, tikiau sakant, pozicijų skirtumai nėra esminiai. Tai girdėjome D. Lópezai Garrido ir Komisijos nario kalbose ir tai atsispindi rezoliucijoje, dėl kurios rytoj Parlamente vyks balsavimas ir kurią palaiko visos frakcijos.

Po šios pastabos, prieš elektriniams automobiliams tampant visiškai veiksminga priemone, dar reikia išspręsti keletą problemų, ir dabar mūsų laukia užduotis susikaupti ir pamatyti, kaip galėtume kuo greičiau spręsti šias problemas, kad elektriniai automobiliai taip pat galėtų tapti viso projekto – tvariau ir veiksmingiau vartoti energiją – dalimi.

Šiuo atžvilgiu norėčiau pabrėžti vieną iš klausimų, kuris jau čia minėtas ir įtrauktas į rezoliuciją, t. y. mokslinių tyrimų klausimą. Dar esama nemažai esminių problemų, susijusių su akumuliatorių baterijų efektyvumu ir pakartotiniu jų įkrovimu, taip pat standartizavimo, suderinamumo ir pan. problemų, kurios toli gražu dar neišspręstos.

Siekiant užtikrinti, kad šis pagrindas būtų kuo greičiau taikomas, manau, labai svarbu, kad kaip ir daugelio kitų aspektų, susijusių su energetika ir kitais klausimais, atžvilgiu pastangos būtų orientuotos į mokslinius tyrimus. Čia finansiniu požiūriu reikalingos milžiniškos ir Europos, ir nacionalinių institucijų pastangos.

Teresa Riera Madurell, *S&D frakcijos vardu*. – (ES) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau savo frakcijos vardu pasveikinti Tarybai pirmininkaujančią Ispaniją teisingai įtraukus elektrinius automobilius į savo prioritetų sąrašą ir Komisiją bei A. Tajani priėmus šį iššūkį.

Taip yra todėl, ponios ir ponai, kad pagal gebėjimą greitai patekti į sektorių su geros kokybės standartizuotais produktais bus nustatomi būsimi itin konkurencingos rinkos lyderiai.

Sutinkame, pone A. Tajani, kad norint pasiekti sėkmingų rezultatų labai svarbu standartizuoti infrastruktūrą ir įdiegti įkrovimo metodus. Vis dėlto, kaip ketinate paspartinti šį standartizavimą, kad Europos Sąjungoje nebūtų uždelsta pradėti naudotis elektriniais automobiliais? Sutinkame, kad siekiant sumažinti sąnaudas ir padidinti efektyvumą būtina remti mokslinius tyrimus ir plėtrą, nes jau esame susieti didelės technologinės priklausomybės nuo užsienio šalių. Taip pat norime žinoti, kokių priemonių, skirtų moksliniams tyrimams, ypač susijusiems su akumuliatorių baterijomis, skatinti, ketinama imtis Europos lygmeniu.

Baigsiu užduodama klausimą A. Tajani. Komisija apie aplinkai nekenkiančiu kuru varomas transporto priemones linkusi kalbėti bendrai. Tačiau elektra varomos technologijos išplėtos labiausiai. Gamintojai sukūrė daug įvairių modelių ir netrukus pradės jais prekiauti. Ar nemanote, kad elektriniai automobiliai gali būti pristatyti Europai gerokai anksčiau nei kitos aplinkai nekenkiančiu kuru varomos transporto priemonės? Ar nemanote, kad realu manyti, jog 2015–2020 m. Europoje elektriniai automobiliai bus plačiai paplitę?

Jorgo Chatzimarkakis, *ALDE frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, dėkoju jums už jūsų pareiškimą. Esu labai dėkingas už Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos iniciatyvą, kurią ji parodė patvirtindama šiuos pasiūlymus ir šiuo atžvilgiu užimdama lyderės poziciją – kiek matau, tai itin ispaniškas atvejis.

Judumas elektros energija ateityje turi atlikti pagrindinį vaidmenį. Vis dėlto, kaip visi žinome, dar negreit pasieksime tikslą visapusiškai judėti elektros energija. Todėl neturėtume daryti klaidos ir leisti atsirasti triukšmingai elektrinio automobilio reklamai, kurios reikalavimų negalėsime įvykdyti politiniu požiūriu. Todėl turėtume ir toliau skirti savo dėmesį tradicinių transporto priemonių gerinimui, nes žalia nafta tikriausiai dar ilgai išliks mūsų judumo degalai.

Tačiau labai svarbūs šie dalykai.

Pirma, kaip jūs ir visi kiti kalbėję sakė, mums reikia Europos standartų kūrimo strategijos. Jungtinės Valstijos ir Kinija dirba kartu laidžiųjų įkrovimo jungčių srityje. Šiuo atžvilgiu negalime atsilikti. Privalome rodyti pavyzdį ir neturėtume leisti Europos tuštybei paimti viršų. Ar prancūzai greitesni, ar vokiečiai, ar ispanai? Turime visi susitelkti, o Komisija, žinoma, turėtų imtis iniciatyvos šioje srityje. Turime sukurti ekonomišką ir aukštos kokybės akumuliatorių baterijas.

Antra, turime išplėsti tinklo infrastruktūrą, kad ji apimtų visas sritis. Mums tai reiškia, kad sanglaudos srityje, regionuose ir kaimo vietovių plėtros srityje turime tikslingiau orientuoti šiuo klausimu teikiamas subsidijas. Kirsdami sienas piliečiai turi turėti galimybę naudotis judumu elektros energija, kitaip jie nesinaudos šia transporto rūšimi.

Trečia, apskaičiuodami išmetamo CO₂ kiekį turime atsižvelgti į elektrinius automobilius. Automobilių gamintojai, šiuo metu vykdydami automobilių parko skaičiavimus, į juos dar negali įtraukti elektrinių automobilių. Turime sugebėti atsižvelgti į tai ateityje.

Ketvirta, turime visoje Europoje užtikrinti elektriniams automobiliams mokesčių lengvatą. Tai ypač taikytina akumuliatorių baterijoms, kurios vis dar yra brangiausia dalis. Turime atlikti mokslinius tyrimus šioje srityje, tačiau taip pat turime suderinti savo mokesčius.

Michael Cramer, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, transporto išmetalai Europoje sudaro apie 30 proc. visų CO₂ dujų, iš jų didžioji dalis tenka kelių transportui. Todėl pastangos mažinti išmetamą kiekį, perėjimas nuo vienos technologijų prie kitų ir jų gerinimas – svarbiausi klausimai. Turime rasti labiausiai aplinką tausojančią varomąją transporto priemonių technologiją. Elektrinės transporto priemonės – tai traukiniai, tramvajai, autobusai, automobiliai ir dviračiai. Vis dėlto būtina sąlyga ta, kad neturėtų būti atnaujinta pavojingos branduolinės energijos gamyba, todėl atsinaujinančiosios energijos gamyba yra *conditio sine qua non*. Be to, viso ciklo nuo gamybos ir naudojimo iki atliekų ir perdirbimo rezultatas turi būti teigiamas. Tik tada mes, priklausantys Žaliųjų frakcijai / Europos laisvajam aljansui, galėsime remti judumą elektros energija.

Dabartinio automobilių parko pakeitimas elektriniais automobiliais nepadės išspręsti spūsčių problemos ir neapsaugos klimato. Esama penkių automobilių transporto trūkumų: triukšmas, teršalai, avarijos, išlaidos ir žemės naudojimas. Elektriniai automobiliai daugių daugiausia padeda spręsti išmetamą problemą. Vien naudojamos žemės plotai didžiuliai. Todėl, pvz., Vokietija išpareigojo nuo 2020 m. kasdien iki 30 ha sumažinti betono ir asfalto dangoms skiriamus žemės plotus. Šiuo metu jiems skiriama 117 ha per dieną. Todėl turi būti sumažintas automobilių skaičius. Dėl likusių automobilių, taip pat traukinių, autobusų, tramvajų ir elektrinių dviračių, mums reikia labiausiai aplinką tausojančių technologijų. Jei paaiškės, kad ta technologija yra judumas elektros energija, mums prireiks Europos ir tarptautinio standartizavimo.

Žalieji balsuos už šią rezoliuciją.

Edvard Kožušník, *ECR frakcijos vardu.* – (CS) Ilgai nagrinėjau reguliavimo ir biurokratijos problemą savo šalyje. Dauguma jūsų tikriausiai pažįstate mane tik dėl mano kelionės dviračiu iš Prahos į Europos Parlamentą Strasbūre, kurios atstumas buvo 866 km. Tačiau dauguma jūsų tikriausiai nežino, kad Prahoje važinėju elektriniu dviračiu. Nesu aplinkos apsaugos srities ekstremistas. Naudojuosi juo, nes man tai apsimoka, nes elektrinis dviratis – greitesnė Prahos transporto priemonė ir galiu juo važiuoti vilkėdamas kostiumą. Mano manymu, štai taip turėtume traktuoti elektrinių transporto priemonių standartizavimo klausimą.

Turiu garbės būti Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto Europos Parlamento pranešimo dėl standartizavimo ir normalizavimo pranešėjas. Birželio mėn. surengsime klausymą dėl šio klausimo, kuriame dalyvaus ir Komisijos narys A. Tajani, ir džiaugiuosi, kad jis šį klausimą laiko svarbiu. Be abejo, ten bus

daugiau galimybių diskutuoti. Šiandien labiau nei bet kada Europa turi būti konkurencinga ir jai labiau nei bet kada reikia inovacijų. Vis dėlto standartai – vienintelės priemonės pramonei padėti. Asmeniškai pritariu pramonės atstovams, kad Briuselio elektrinių transporto priemonių įvedimui taikomos taisyklės pražūtingos. Spaudimas imtis inovacijų turėtų kilti ne dėl reglamentų, o dėl poreikio. Jei transporto priemonės bus gaminamos pagal užsakymą, tada jos bus nepriimtina brangios ir niekas jų nepirks. Beje, elektrinis dviratis, kuriuo važinėju, pagamintas Kinijoje.

Marisa Matias, GUE/NGL frakcijos vardu. – (PT) Pone pirmininke, Komisijos nary, D. Lópezai Garrido, manau, kad labai svarbu, jog svarstome šį elektrinių transporto priemonių klausimą ir nuodugniai jį aptariame. Daugelis klausimų, kuriuos norėjau paminėti, čia jau išskelti. Nepaisant to, norėčiau pasakyti, kad tai svarbu, nes iš pat pradžių turime galvoti apie šį klausimą kaip apie dabar mūsų turimą plėtos modelį, o elektrinių automobilių klausimas labai svarbus ir suteikia mums galimybę dar kartą apsvarstyti šį modelį priklausomybės nuo iškastinio kuro ar, kaip jau minėta, anglies dioksido išmetalų sumažinimo, ar didesnio energijos vartojimo efektyvumo ir galimybių naudoti energiją iš neatsinaujinančių energijos išteklių padidinimo aspektais.

Vis dėlto patys svarbiausi man atrodo du aspektai. Negalime svarstyti nė vienos iš šių strategijų, jei jos, visų pirma, nėra integruotos į platesnę judumo strategiją, kurios taikymo sritis platesnė už automobilių sektorių ir apima kitas transporto rūšis. Ji turėtų būti labiau išplėsta, nes kitaip neišspręsimė problemos. Antrasis aspektas, kuris irgi gana svarbus, – turime atsižvelgti į dabar mūsų patiriamą krizę. Esant tokioms krizės sąlygoms turime pasinaudoti šia galimybe ir pakeisti bei perkvalifikuoti darbo rinką, kad būtų išvengta neigiamo socialinio poveikio. Negalime daugiau patirti jokio neigiamo socialinio poveikio, todėl raginau atsižvelgti į šią strategiją ir vertinti ją kompleksiskai, kaip tai stengiamės padaryti pasiūlyme dėl rezoliucijos, kurį kaip frakcija rytoj pateiksime Parlamentui.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Pone pirmininke, pagaminęs pirmąjį savo automobilį H. Ford pasakė: „Mano automobilis gali būti bet kokios spalvos, jei tik ji juoda.“ Nuo to laiko nedaug kas pasikeitė. Automobilis gali būti bet kokio modelio, jei tik jis nekenksmingas aplinkai. Neturiu nieko prieš ekologiskumą, tačiau šiomis dienomis dėl kairiųjų politikų veiklos aplinkos apsauga tapo neįkandama. Vartotojas permoka, ir tai slepiama prisidengiant visomis vyriausybės dotacijų rūšimis, tačiau jei būtų panaikintos visos mokesčių mokėtojų sumokamos subsidijos, aplinkos apsauga taptų itin brangi ir neekonomiška. Dabar norime įvesti Europos Sąjungoje standartizuotus elektrinius automobilius.

Nyderlandų laisvės partija nemano, kad šis klausimas toks, kuriuo turėtų domėtis pati Europos Sąjunga – tai greičiau su pramone susijęs reikalas. Be to, dabar elektrinis automobilis nenaudingas. Akumulatoriai ir jų veikimo trukmė vis dar pernelyg riboti, ir juose aptinkama itin kenksmingų medžiagų. Jeigu milijonai žmonių, norėdami įkrauti savo elektrinius automobilius, pradės vakarais jungti juos į tinklą, visi saugikliai iš karto perdegs ir šviesos užges tiesiogine to žodžio prasme, nes mūsų tinklai nebus pajėgūs susidoroti su tokia apkrova. Be to, visa elektriniams automobiliams reikalinga papildoma energija turės būti generuojama papildomose elektrinėse.

Trumpai tariant, todėl elektrinis automobilis neprieinamas ir taršus, užkrauna pernelyg didelę našą tinklo galingumui ir apskritai nėra pranašesnis už įprastus, nesvarbu, jis juodas, ar ne. Todėl nei dabar, nei kada nors ateityje nenorime ir nenorėsime, kad būtų vykdomas joks Europos elektrinių automobilių standartizavimas.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Pone pirmininke, Tarybos Pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau paprašyti nekreipti dėmesio į neįtikėtinai neprotingas pirmiau kalbėjusios Parlamento narės pastabas. Tai pasakęs norėčiau pabrėžti, kad, kaip sakė Pirmininkas, automobilių pramonė – svarbiausias Europos Sąjungos pramonės sektorius, ir jis toliau išliks nepaprastai svarbus darbdaviams, darbuotojams ir darbo vietų kūrimui. Manau, kaip sakė Komisijos narys, turėtume kuo greičiau pereiti prie elektrinių automobilių. Štai kodėl dabar turime įgyvendinti veiksmų planą, kurį jūs, Komisijos nary, pateikėte prieš savaitę.

Jūsų veiksmų plane išskirsiu tris prioritetus. Visų pirma – pačius darbuotojus. Jiems akivaizdžiai reikia naujų mokymų, kad jie galėtų dirbti su naujomis technologijomis, ir tai itin pabrėžėme savo rezoliucijoje. Pabrėžiu jums šį ypatingą klausimą. Prašome jūsų užtikrinti, kad mokymų srityje būtų dedamos didžiulės pastangos, visų pirma pasinaudojant Europos socialiniu fondu.

Antras dalykas, ponai Komisijos nary ir Tarybos Pirmininke, – ateities transporto priemonės ir, visų pirma, elektros akumulatoriai. Šis klausimas čia jau minėtas, tačiau jo negalima pernelyg išpūsti. Mes, kaip Europos Sąjunga, turime siekti imtis lyderio vaidmens pasaulyje ir bent jau neatsilikti nuo Kinijos. Jei norime pasiekti šį tikslą, akumuliatorių baterijų technologijos turi tapti besąlygišku septintosios ir aštuntosios bendrųjų

mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros programų prioritetu. Čia reikia kai ką pertvarkyti, ir turime tai pabrėžti.

Trečia – įkrovimo infrastruktūra. Priešingai, nei sakė pirmiau kalbėjusi Parlamento narė, iki kitų metų pabaigos turime parengti Europos standartą, ir tai įtraukti į mūsų planą. Priešingu atveju įklimpsime susiskaldžiusioje rinkoje. Komisijos nary, Tarybos Pirmininke, ponios ir ponai, turime unikalią galimybę stipriai paskatinti darbo vietų kūrimą Europoje ir užtikrinti, kad nebūtume užtvindyti Kinijoje pagamintų produktų ir detalių. To išvengti dar nevelu.

Judith A. Merkies (S&D). - (NL) Pone pirmininke, Komisijos nary ir Valstybės sekretoriau, noriu paminėti kelis klausimus: technologijas, neutralumą, standartizavimą, pažangųjų matavimą ir žaliavas. Leiskite iš pradžių pasveikinti Komisiją pasirinkus technologijų atžvilgiu neutralų požiūrį. Palaikau šį požiūrį, nes energijos vartojimo efektyvumas automobiliuose turi būti reguliuojamas vadovaujantis plataus užmojo CO₂ išmetalų teisės aktais, o mes turime rinktis ekologiškas technologijas. Technologijos paaiškės savaime. Parlamente įprasta žarstyti pagyrimus, ir man labai patinka tai daryti, tačiau, jums, pone pirmininke, leidus, pasilaikysiu pagyras kitam kartui, nes manau, kad Komisija gana vėlai pristatė elektrinių transporto priemonių standartizavimą. Kalbėjote apie įkrovimo sąsajos įtaisus, tačiau, apskritai paėmus, beveik neužsiminta apie akumuliatorių baterijas. Standartai bus parengti tik 2012 m. ir galbūt pradėti taikyti tik 2013 m. Gal galėčiau pasiūlyti jums dėti visas pastangas ir šį procesą paspartinti?

Visiškai neužsiminėte apie automobiliuose diegiamus pažangiojo matavimo prietaisus, tačiau vis tiek *kalbėjote* apie pažangųjų įkrovimą. Gal galėčiau jūsų paprašyti užtikrinti, kad pažangiojo matavimo prietaisai būtų įtraukti į kitą jūsų komunikatą, nes tai – vienintelis galimas judumo valdymo ir, prireikus, mokesčių už energiją surinkimo būdas. Dabar pereikime prie žaliavų: kalbėjote apie visų rūšių galimybes, tačiau, atvirai kalbant, litis nėra plačiai prieinamas. Todėl norėčiau jūsų paprašyti padidinti dedamas pastangas ir atlikti daugiau mokslinių tyrimų, kad būtų rasta alternatyvų šiai retai medžiagai.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). - (PL) Pone pirmininke, kad būtų skatinama kuro technologijų plėtra elektriniuose automobiliuose, Europos Sąjungai reikia mokslinių tyrimų koordinavimo, novatoriškų veiksmų ir sutelktų investicijų. Europos rinkai teks paskatinti pakartotinio akumuliatorių baterijų įkrovimo infrastruktūros tiesimą ir užtikrinti, kad vartotojams būtų teikiamos finansinės paskatos elektriniams automobiliams įsigyti.

Būtina standartizuoti transporto priemones ir užtikrinti visuotinį jų veikimą Europos rinkoje. Savo prioritetuose ir, visų pirma, per šių metų vasario mėn. San Sebastiane vykusį susitikimą Tarybai pirmininkaujanti Ispanija leido aiškiai suprasti, kad ir Europoje, ir visame pasaulyje reikia sukurti bendrą poziciją. Tikiuosi, Europos statybininkai, surasdami šiuolaikinių elektrinių transporto priemonių ir pažangių elektros energijos tinklų sujungimo sprendimų, padės paversti 2020 m. strategijos idėjas realybe.

Nepaisant to neturėtume pamiršti, kad mūsų laukiantys pokyčiai turėtų būti įvesti darniai, kartu imantis atitinkamų suderinimo priemonių ir naudojantis tais energijos ištekliais, kuriais jau naudojamosi automobilių pramonės sektoriuje, kaip antai propanas, butanas ir gamtinės dujos, kurie visi teikia ekologinę naudą. Elektriniai automobiliai, jų reikšmė nuolatiniam dekarbonizacijos procesui ir efektyvumas turi būti kruopščiai išnagrinėti atsižvelgiant į išmetamo anglies dioksido kiekį.

PIRMININKAVO: A. VIDAL-QUADRAS

Pirmininko pavaduotojas

Mario Pirillo (S&D). - (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Europos Sąjunga imasi priemonių naujai alternatyvai tradicinėms transporto priemonėms – elektriniams automobiliams – parengti. Už tai, t. y. kad įtraukė šį svarbų klausimą į politinę darbotvarkę, esu dėkingas Tarybai pirmininkaujančiai Ispanijai. Taip pat esu dėkingas Komisijos nariui A. Tajani už išsakytas mintis.

Daugelis valstybių narių investuoja į šią ekologiškų technologijų rūšį ir skatina ja naudotis, tačiau Europa neabejotinai privalo iš naujo apsvaistinti infrastruktūrą, saugumo standartų apibrėžti, pakartotinio įkrovimo sistemas ir sąveikumą. Mažinant automobilių išmetamų CO₂ dujų kiekį jau padaryta didelė pažanga, ir tikiuosi, kad pasinaudojant inovacijomis elektriniai automobiliai netrukus taps plačiai visuomenei prieinamu transporto būdu.

Iškėlus iššūkį įgyvendinti mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomiką labai svarbu remti naujas technologijas. Vis dėlto tradicinis automobilių gamybos pramonės sektorius neturi būti

baudžiamas bet kokiomis teikiamomis nuolaidomis, nes jis labai daug prisidėjo ir prisideda skatinant tvarų judumą.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Pone pirmininke, palankiai vertinu neseniai paskelbtą komunikatą dėl švarių ir energiją taupančių transporto priemonių. Elektrinių automobilių tiekimas rinkai galėtų suteikti Europos pramonei konkurencinį pranašumą. Vis dėlto neturėtume pamiršti, kad Europa šiuo metu yra automobilių sektoriaus pasaulio lyderė, ir negalime leisti, kad šiam konkurenciniam pranašumui kiltų pavojus.

Todėl raginu Komisiją ir valstybes nares sudaryti sąlygas, būtinas elektrinių transporto priemonių vidaus rinkai sukurti. Taip pat norėčiau išpėti, kad būtina suderinti įvairiose valstybėse narėse akumulatoriams ir suderinamoms įkrovimo vietoms taikomus standartus. Taip pat labai svarbu, kad būtų sukurtos mokesčių paskatos, o vartotojams nustatytos tinkamos elektros energijos kainos. Kitas svarbus veiksnys – elektros energijos perdavimo ir paskirstymo sistemos modernizavimas. Raginu mokslinių tyrimų ir plėtros srityje daugiau investuoti į pažangias perdavimo ir paskirstymo sistemas bei akumuliatorių technologijas, kad akumuliatoriuose būtų veiksmingiau panaudojamos pirminės medžiagos. Todėl prašau dėti visas pastangas, kad Europa automobilių pramonės sektoriuje išliktų pasaulio lyderė.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Pone pirmininke, Tarybos Pirmininke, Komisijos nary, aš irgi norėčiau padėkoti Tarybai pirmininkaujantiems Ispanijai ir Komisijai už tai, kad iškėlė judumo elektros energija klausimą pirmąją vietą. Taip pat manau, kad galime pasinaudoti judumu elektros energija judumo ekonomikai Europoje atgaivinti, ir turime tai padaryti siekdami sukurti vertę ir išsaugoti darbo vietas.

Vis dėlto – pasinaudosiu kita metafora – turime paspausti akceleratoriaus pedalą, nes judumo elektros energija klausimas daro įtaką daugybei politikos sričių. Žinoma, dar kyla standartizavimo ir technologijų klausimas, tačiau kartu ir judumo elektros energija integravimo į visą transporto sistemą klausimas, nes mums gali prireikti naujų judumo formų, visų pirma miestuose. Reikia vartoti atsinaujinančiąją energiją, ir mums prireiks žaliavų, taigi, tai turės įtakos ir prekybai. Todėl norėčiau paprašyti jūsų, Komisijos nary, įtraukti judumą elektros energija į Konkurencingos automobilių pramonės reglamentavimo sistemos XXI amžiuje (CARS 21) tęsinį.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Pone pirmininke, Komisijos nary, vakar ši salė buvo pilna merų, kurie pasirašė Merų paktą ir prisiėmė tikrą įsipareigojimą siekti įgyvendinti mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomiką. Per diskusijas man kilo mintis, kad jie pasirengę imtis konkrečių veiksmų mūsų piliečių labui ir laikytis šio įsipareigojimo. Dabar elektrinis automobilis tampa puikiu pavyzdžiu. Kalbant apie kokybę, Europa turi tradicijas ir gerą vardą. Tačiau žvelgiant iš pasaulinės perspektyvos – čia norėčiau paprašyti jūsų pažvelgti į elektrinių automobilių skaičių Kinijoje – tikrai turime judėti sparčiau, kaip teigiama Komisijos komunikate.

Šie merai pasiūlė pažangių miestų idėją. Galima išvelgti, kad čia esama galimybės žengti didžiulį žingsnį elektrinių automobilių ir apskritai transporto srityje, ypač miestuose. Atsižvelgiant į tai iš tikrųjų labai svarbus akumuliatorių baterijų, įkrovimo vietų ir t. t. standartizavimas. Mano šalis, Nyderlandai, pasirinko. Vokiškai kištukinei jungčiai sakome „taip“. Dabar tai – europietiškas mąstymas, ir kartu žengiame pirmyn dėl šešių polių kištukinės jungties „Mennekes“. Turime iš tikrųjų laikytis šios mąstymo krypties ir sujungti geriausias mūsų technologijas.

Turiu pasakyti dar du dalykus. Visų pirma, mums trūksta tinkamos komunikacijos strategijos. Nuo pat pradžių šis projektas buvo puiki Europos priartinimo prie savo piliečių priemonė, ir Europa gali padaryti šį projektą matomesnį. Žmonės nesivargins balsuoti per rinkimus, ir ką Europa galės dėl to padaryti?

Iš tikrųjų, tai verta „E“ (Europos) pavadinimo: Europos elektra. Turėtume skatinti tokius dalykus, nes tai padidins šios rūšies projektų matomumą, o mes pateiksime sau „E“ įrodymą. Dirbame dėl Europos projekto, kad išsaugotume darbo vietas ir imtumėmės lyderio vaidmens, taigi, galbūt komunikate tai turėtų atsispindėti truputį aiškiau.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pone pirmininke, D. Lópezai Garrido, ponios ir ponai, dėkoju jums, pone A. Tajani, už jūsų pranešimą. Elektrinių automobilių projektas datuojamas 2006 m.: visos institucijos sutaria, kad jis svarus. Tuo tikslu 2008 m. Europos Parlamentas jau paskelbė savo nuomonę, 2006 m. Komisija patvirtino komunikatą dėl pažangių automobilių, o šiandien mūsų Komisijos narys deda rimtas ir realias pastangas, kad šie automobiliai būtų pradėti gaminti artimiausioje ateityje. Girdėjau, kaip pristatydamas savo programą ministras pirmininkas J. L. R. Zapatero tiesiogine prasme paminėjo elektrinius automobilius kaip pagrindinį šešių mėnesių trukmės Ispanijos pirmininkavimo Tarybai prioritetą.

Norėčiau pakartoti, kad tokį priimtinumą turi atitikti praktiniai veiksmai: praktiniai veiksmai transporto priemonių varomosios jėgos, įrangos ir pakartotinio įkrovimo sistemų, kurios yra pagrindiniai būtini elektrinių automobilių veikimo elementai dabar ir ateityje, srityse. Elektrinių automobilių pranašumas tas, kad jie gali būti lengvai įvedami į transporto sistemą ir iš jos išimami ir kad jų gamybai nereikalinga jokia stambi infrastruktūra, todėl manau, kad šis klausimas svarbus strategine prasme. Turėkite mintyje, – turėkite tai mintyje, Komisijos nary, – kad esama vandenilio kuro elementų prototipų, kurie ne mažiau svarbūs.

Šiandien rinkoje jau yra hibridinių automobilių, o hibridiniai modeliai tinka ir elektrinėms, ir vandeniliu varomoms transporto priemonėms: vandeniliui su metanu ir kitam kurui su tradiciniais dyzelio ar benzino komponentais. Alternatyviu kuru varomos transporto priemonės – puiki mintis; tai įrodo faktas, kad 2008 m. jų užimama rinkos dalis padvigubėjo. Vis dėlto jie sudaro tik 1,3 proc. visų registruotų transporto priemonių. Einame teisingu keliu, tačiau laikas, skirtas tam, kad inovacijos padėtų aplinkai ir darbo rinkai, senka.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Pone pirmininke, A. Tajani, atsižvelgdamas į šiandienos diskusijų turinį norėčiau atkreipti dėmesį į naują pavojų, kuris kilo paplitus elektrinėms ir hibridinėms transporto priemonėms. Trumpai tariant, miesto sąlygomis šios transporto priemonės pernelyg tylios.

Paradoksalu, tačiau žemas triukšmo lygis, kuris galėtų būti laikomas pranašumu, gali tapti tikru pavojumi vaikams, pagyvenusiems žmonėms ir, visų pirma, akliesiems. Todėl jau dabar turėtume galvoti, kaip galėtume išvengti hibridinių automobilių sukiamų nelaimingų atsitikimų, nes vienintelis triukšmas, kurį jie kelia, yra jų padangų trinties su asfaltu garsas. Todėl mums reikia kuo greičiau atsakyti į šiuos klausimus: ar šie automobiliai turėtų kelti triukšmą ir, jei taip, tai kokį ir kiek stiprų? Ar neturėtume jau dabar įpareigoti automobilių gamintojų sukurti sistemas, kurios įspėtų apie besiantinančią transporto priemonę, ir diegti jas kaip standartą?

Pirmininkas. – Dabar pereisime prie procedūros „prašau žodžio“ ir paaiškinsiu kriterijus, kuriais vadovausiuosi, kad vėliau niekas nesijaustų nuvilintas ir ant manęs nepykėtų.

Darbotvarkėje dar liko apsvarstyti daug klausimų. Todėl dabar leisiu kalbėti penkiems Parlamento nariams ir teiksiu pirmenybę tiems iš jūsų, kurie šiandien šiuo klausimu dar nekalbėjo. Aišku, rinkdamasis skirtingas frakcijas stengsiuosi išlaikyti pusiausvyrą.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kalbėsiu labai trumpai, ypač todėl, kad visiškai pritariu tam, ką pasakė ir A. Tajani, ir D. López Garrido. Tiesą sakant, net neskaitysiu savo parengtos kalbos, nes jūs, pone D. Lópezai Garrido, pradėjote diskusijas, kurios turėtų būti plėtojamos Europos Sąjungoje.

Leiskite man geriau paaiškinti, ką turiu mintyje. Taip pat ketinu palikti nuošalyje su elektriniais automobiliais susijusius aplinkos apsaugos klausimus, kad pakalbėčiau apie užimtumo problemas: jūs kartu su A. Tajani užsiminėte apie tai, kad jei Europa nori apsiginti nuo besiformuojančios ekonomikos šalių ir tapti atspirties tašku tarptautiniu lygmeniu, ji negali į mokslinius tyrimus ir inovacijas žiūrėti pro pirštus.

Esminis šiandienos klausimas, kurį turi apsvarstyti Europos Parlamentas, – išsiaiškinti, kokios Europos ir kokių valstybių narių santykių norime. Kai matau, ypač savo komitete, vienų valstybių narių polinkį konkuruoti su kitomis, kurios labiau sumažins mokesčių našta, sakau, kad, be jokios abejonės, visiškai nesupratome, kokios vertybės turėtų būti puoselėjamos Europoje. Ačiū, pone D. Lópezai Garrido, ačiū, pone A. Tajani: dėl mokslinių tyrimų ir inovacijų Europos Sąjunga gali iš tikrųjų tapti pasaulio ekonomikos centru.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Dėl kelių transporto į orą patenka 28 proc. visų prekybos ATL sistemai nepriklausančiuose sektoriuose susidarančių išmetamųjų teršalų. Pagal galiojančias teisės aktų nuostatas ne vėliau kaip nuo 2020 m. automobilių gamintojai privalės gaminti tik tokias transporto priemones, kurių išmetamųjų teršalų lygis mažesnis nei 120g CO₂/km. Be to, transporto priemonių gamintojai gali suteikti pirkėjams nuolaidų jiems keičiant senas ir mažiau ekologiškas transporto priemones kitomis, kurios išmeta mažiau teršalų.

Todėl 2009 m. Europos Sąjungoje užfiksuota 7 proc. didesnė hibridinių ar elektrinių transporto priemonių paklausa. Šios transporto priemonės ypač tinkamos važinėti mieste. Plataus masto naudojimas elektrinėmis ar hibridinėmis transporto priemonėmis priklauso nuo to, kokių mastu aprėpiama infrastruktūra, aprūpinanti juos energija. Šiuo atžvilgiu elektrinių transporto priemonių standartizavimas tampa gyvybiškai svarbus.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, dėl elektrinėms transporto priemonėms taikomų apribojimų, pvz., be kita ko, taršos, susijusios su akumuliatorių gamyba, tokių strateginių elementų kaip litis

tiekimu sunkumų ir riboto transporto priemonių asortimento tampa neprotinga prisiimti komercinę ar reklamavimo riziką.

Vis dėlto šios transporto priemonės – svarbi alternatyva, į kurią turi būti deramai atsižvelgta nepaisant šių problemų. Tačiau jos niekada nepakeis visų dabar naudojamų iškastiniu kuru varomų transporto priemonių.

Todėl šiandien vadinamajai „automobilių visuomenei“ paskelbtas lygtinis nuosprendis. Štai kodėl kyla neatidėliotinas poreikis jau dabar padidinti naudojimąsi visų rūšių visuomeniniu ir viešuoju transportu ir visiems žmonėms suteikti galimybes jomis naudotis, ypač elektra varomomis transporto priemonėmis: antžeminiais ir požeminiais geležinkeliais, sunkiosiomis ir lengvosiomis transporto priemonėmis, greitaisiais tramvajais, troleibusais ir pan. Vidutiniu ir ilgu laikotarpiu siekiant patenkinti konkrečius šeimų poreikius automobiliai – netgi elektriniai – turės atlikti papildomą ir papildantį vaidmenį.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Elektrinės transporto priemonės laikomos vienu iš būdų, kaip įgyvendinti griežtus aplinkos apsaugos standartus, nes jos neišmeta jokių taršalų.

Daugelis Europos ir Azijos automobilių gamintojų įmonių jau baigė kurti šias transporto priemones ir yra pasirengusios tiekti jas rinkai. Vis dėlto platesnį šių transporto priemonių paplitimą stabdo standartų, kuriais nustatomi universaliųjų įkrovimo vietų parametrai, ir kompiuterinės bei programinės įrangos, kuri leistų greitai ir veiksmingai įkrauti skirtingų gamintojų pagamintas ir į Europą importuotas transporto priemones kuo tankesniame tokių vietų tinkle, trūkumas. Kol Europos Komisija tiria, svarsto ir ruošiasi, mūsų draugai japonai atkakliai dirba. Tokijuje įkurta elektrinių transporto priemonių gamintojų federacija, kuri jau rengia bendruosius šioms transporto priemonėms taikytinus standartus ir siūlosi bendradarbiauti su Europos gamintojais.

Todėl siekiant kuo greičiau sukurti elektrinėms transporto priemonėms skirtą erdvę raginu Komisiją kuo greičiau suvienyti pajėgas su Japonijos gamintojais ir aktyviai prisidėti prie pasaulinių standartų, taikytinų naudojimuisi elektrinėms transporto priemonėms, nustatymo.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pone pirmininke, Europa 2020 m. ir elektrinis automobilis. Inovacijos ir konkurencingumas yra žinios. Savo inovacijų politikos veržlumo ir veiksmingumo prasme daugybė regionų pirmąją prieš šalis, kurių dalį jie sudaro.

Būdama baskė didžiuojuosi galėdama jums pranešti, kad prieš penkerius metus pradėjome statyti automobilių informacijos centrą. Šiandien jo veikloje mokslinių tyrimų, plėtros ir inovacijų judumo elektros energija visoje Europoje srityje dalyvauja daugiau kaip penkiasdešimt įmonių.

Baskų krašte taip pat įsteigtas konsorciumas, kurio atstovai pristatė šiems rūmams savo patirtį: „Hiriko“, važiuoti mieste skirtą modulinį elektrinį automobilį. Visa tai įvyko dėl viešojo ir privačiojo sektoriaus partnerystės ir regioninės paramos, o tai reiškia, kad Ispanija, kuri iki paskutinės akimirkos neprisidėjo prie šių pastangų, galėjo įtraukti šiuos laimėjimus į savo programą ir surengti Baskų krašte aukščiausio lygio susitikimą inovacijų klausimais.

Jei norime sukurti labiau kolektyvinę ir veiksmingesnę Europą, regionai ir jų žinios turėtų kartą ir visiems laikams tapti labai svarbūs. Tada bus lengviau pasiekti iššūkius, kuriuos šioje rezoliucijoje – kurią palaikome – keliamo ateičiai.

Diego López Garrido, einantis Tarybos pirmininko pareigas. – (ES) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti gerbiamiems Parlamento nariams, kurie pritarė Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos iniciatyvai paramą elektrinėms transporto priemonėms padaryti Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės programos prioritetu.

Taip pat norėčiau padėkoti pranešėjams, prisidėjusiems rengiant pasiūlymą dėl rezoliucijos, dėl kurios rytoj šiuos rūmuose vyks balsavimas, kai kurie iš jų pasinaudojo galimybe kalbėti per diskusijas. Tai – T. Riera, P. del Castillo, M. Cramer ir M. Matias. Esu labai dėkingas už jų kalbas, dėl kurių, kartu su kitomis Parlamento narių kalbomis, tapo aišku, kad tai yra strateginis Europos Sąjungos tikslas, nors jie taip pat išpėjo apie sunkumus, susijusius su elektrinių transporto priemonių gamyba, plataus masto naudojimu, masiniu parengimu eksploatuoti ir taip pat apie būtinybę sugebėti pasikliauti visų politinių ir ekonominių suinteresuotųjų šalių parama. I. Bilbao ką tik paminėjo regionus kaip esminį elektrinių transporto priemonių plėtros elementą.

Esu tikras, kad ateityje Europos Sąjunga turės atsižvelgti į visus šiuos veiksnius.

Štai kodėl norėčiau atkreipti dėmesį į tai, ką laikau argumentais už elektrines transporto priemones. Tačiau pabaigoje paminėsiu sunkumus arba kliūtis, kuriuos, mano manymu, turime įveikti.

Kalbant apie pranašumus, manau, kad esama dviejų elektrinių transporto priemonių aspektų, dėl kurių atsiranda daug pranašumų. Vienas yra technologijos, kitas – energija.

Kalbant apie technologijas, elektrinių transporto priemonių technologijų jau esama. Jos jau veikia. Iš tikrųjų, jau yra daugiau nei devyniasdešimt skirtingų elektrinių transporto priemonių modelių, kuriuos reklamuoja transporto priemonių gamintojai ir kurie bus tiekiami rinkai palyginti netolimoje ateityje.

Tiesa ir tai, kad kartu turime pripažinti, jog kai kurios šių technologijų dar turi būti iki galo parengtos eksploatuoti, nes šiuo metu jos turi tam tikrų trūkumų, pvz., dėl akumuliatorių, pakartotinio įkrovimo ar įspėjimo, kurį mums minėjo A. Zasada, apie triukšmą nebuvimo, taip pat dėl pavojų, kurių gali kilti pėstiesiems. Manau, labai svarbu atsižvelgti į jo nuomonę.

Be to, elektrinėse transporto priemonėse naudojamos pačios veiksmingiausios ir pažangiausios aplinkai technologijos. Elektrinės transporto priemonės technologijų veiksmingumas gali siekti 60 proc., o tradicinių variklių – 20 proc.

Be to, kalbant apie energiją, elektrinės transporto priemonės padeda mums objektyviai pasiekti tuos tikslus, kurios minėjome šią popietę, kai kalbėjome apie Europą 2020 m. ir kovą su klimato kaita, žinomus kaip tikslus „20–20–20“. Dėl saugojimo pajėgumų elektrinėse transporto priemonėse diegiamos tokios technologijos, kurios padeda sumažinti vieną iš problemų, neigiamas arba silpnąsias atsinaujinančiųjų energijos išteklių puses. Elektrinės transporto priemonės padeda atsinaujinantiesiems energijos ištekliams, kurie turi silpnąją pusę: jie nepastovūs. Šis nepastovumas kompensuojamas specialiomis elektrinių transporto priemonių ypatybėmis.

Be to, jos taip pat naudingos energetinio saugumo atžvilgiu. Pvz., Europoje yra daug šalių, neturinčių naftos atsargų, o elektrinės transporto priemonės galėtų padėti kompensuoti šį trūkumą ir prisidėti siekiant įgyvendinti strateginį Europos Sąjungos tikslą: kovoti už energetinį saugumą, dėl kurio, kaip matėme, mūsų visuomenės kartais tampa itin pažeidžiamos.

Galiausiai, nepaisant to, nepaisant šių pranašumų, dėl elektrinių transporto priemonių būsime priversti pakeisti daugybę savo gamybos sistemų, daugybę mano anksčiau minėtų technologijų, žmonių įpročius ir energijos skirstymo tinklus, be to, bus būtina pereiti prie naujos komunikacijos strategijos, kaip teisingai pažymėjo L. van Nistelrooij.

Kitaip tariant, elektrinės transporto priemonės turi daug pranašumų, tačiau taip pat esama ir kliūčių bei sunkumų, o tai akivaizdžiai rodo, kad turime jas nagrinėti žvelgdami iš teigiamos Europos perspektyvos pusės; tai reiškia, kad Europos vyriausybės, Komisija ir šis Parlamentas, kuriame rytoj vyks balsavimas dėl ne vienos rezoliucijos, turi skirti tam ypatingą dėmesį. Todėl taip svarbu, kad šios trys Sąjungos institucijos – Taryba, Komisija ir Europos Parlamentas – dirbtų kartu dėl strateginės linijos, kurią jos turėtų patvirtinti dėl elektrinių transporto priemonių.

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, manau, kad plačiame – platesniame – kontekste, kuris susijęs ne tik su elektriniais automobiliais, bet ir su automobilių pramonės plėtra ir apsauga atsižvelgiant į Europos pramonės politiką, Tarybai pirmininkaujanti Ispanija elektrinių automobilių strategijai skyrė teisingą vietą. Taip ji svarsto, kaip per ateinančius dešimtmečius atrodys pramonė, pramonės plėtra ir darbo vietų kūrimas.

Todėl šis sprendimas, kurį remia Komisija, pasinaudojant dviejų kryptių strategija, kurioje, žinoma, neatmetamos rimtos pastangos sumažinti tradicinių transporto priemonių išmetamų CO₂ teršalų kiekį, nukreiptas į dvi sritis: vidaus degimo variklių automobilius, kuriuos reikia tobulinti, ir technologijas bei mokslinius tyrimus, nes, kaip sakė I. Bilbao Barandica ir A. Pallone, norėdami įveikti pasaulinės rinkos iššūkį turime sutelkti dėmesį į technologijas ir mokslinius tyrimus. Negalime įsivaizduoti, kad turėsime konkurencingą Europos automobilių pramonę, jei inovacijų ir mokslinių tyrimų srityse nebus imtasi ryžtingų veiksmų: todėl sveikintinos bet kokios Parlamento šioje srityje teikiamos iniciatyvos ir parama.

Pasirinkti elektrinius automobilius nereiškia atmesti kitų galimybių: sakau tai A. Cancianui, kuris pabrėžė hibridinių automobilių, vandeniliu varomų automobilių svarbą. Elektriniai automobiliai – svarbi galimybė, kuri jau sulaukė didžiulės paramos ir davė teigiamų rezultatų. Iš tikrųjų, juos renkasi daugelis valstybių narių. Vis dėlto pakartosiu, – nes taip pat girdėjau, kad kai kurie Europos Parlamento nariai nepritaria elektrinių automobilių, kurie yra šio vakaro diskusijų tema, principui, – kad jie yra ypatinga, tačiau ne vienintelė

galimybė, nes mūsų tikslas – turėti tarptautinėje rinkoje konkurencingesnę Europos pramonę ir sumažinti transporto sistemos, įskaitant miesto transporto sistemą, skleidžiamą taršą bei CO₂ išmetalus. Norėčiau atkreipti L. van Nistelrooijaus dėmesį į tai, kad per paskutinę kadenciją Europos Komisija pristatė miestams skirtų veiksmų planą, kuriame elektriniam transportui teikiama didžiulė svarba.

Žinoma, norint pagaminti konkurencingą elektrinį automobilį reikia įdėti daug darbo. Kažkas iškėlė standartizavimo klausimą: 2010 m. Komisijos dokumente Europos Sąjungos standartizavimo įstaigoms išskeltas uždavinys iki kitų metų sukurti suderintą elektrinių transporto priemonių pakartotinio įkrovimo sistemų Europos standartą. Jau atsakėme į šiuos klausimus, kaip ir dokumente, kurį patvirtino Kolegija, atsakėme į J. A. Merkies išsakytus nuogastavimus dėl žaliavų klausimo. Ji kartu su kitais Europos Parlamento nariais, per diskusijas kalbėjusiais apie akumulatorius, iškėlė ličio klausimą. Būtent todėl, kad pripažįsta šią problemą, Komisija nusprendė įtraukti į savo darbo programą komunikatą dėl žaliavų problemos, kuri mums yra prioritetas, ir per pastarąjį susitikimą apie tai kalbėjome su J. A. Merkies.

Keletas Parlamento narių – I. Belet, M. Matias – paminėjo užimtumo problemą, tačiau daug kitų Parlamento narių kalbėjo apie darbuotojų perkvalifikavimą, nes jei automobilių pramonės sektoriuje įdiegsime labai naujovišką pramonės sistemą, kuri orientuota ne tik į elektrines transporto priemones, bet ir į pertvarkytų degimo variklių – mažiau taršių degimo variklių ir visų kitų galimybių – plėtrą, tada turime sutelkti dėmesį ir į darbuotojų perkvalifikavimą, nes mūsų tikslas yra laikytis Lisabonos sutarties nuostatų, pagal kurias rinka laikoma geriausia socialinės politikos kūrimo priemone.

Vis dėlto į susirūpinimą, kurį pareiškė keli Parlamento nariai, jau atkreiptas dėmesys Komisijos komunikato tekste, kuriame aiškiai pabrėžta, kad Komisija pasirengusi skirti Europos socialinio fondo lėšų konkrečioms iniciatyvoms, skirtoms darbuotojams parkvalifikuoti ir suteikti jiems profesinio kvalifikacijos kėlimo mokymus būtent todėl, kad jie irgi galėtų padėti siekti šios inovacijos, kuri leistų Europos pramonei tapti konkurencingesnei.

Manau, Europa turi strategiją. L. Stassen nepitaria elektriniams automobiliams: jie – galimybė, tačiau galiausiai sprendimą priims rinka. Galimybė yra ir nepirkti elektrinių automobilių; niekas europiečių neverčia jų pirkti. Tačiau A. Zasada pristatė kitą problemą, kuri susijusi su transporto sauga: be abejo, kai kalbame apie prekybą, turime visais galimais būdais įvertinti ateityje galinčias kilti problemas, susijusias ir su triukšmo tarša, ir su teršiančiomis medžiagomis, taip pat išsamų automobilių gamybos ir metalo laužo poveikį aplinkai. Aiškiai išaiškinome šią problemą, ir iš tikrųjų esame įsitikinę, kad turėdami elektrinius automobilius galėsime daryti pažangą, įskaitant pažangą saugos srityje. Tačiau turime suteikti sektoriaus gamintojams konkrečias gaires, kad būtų iš tikrųjų įmanoma pagaminti aplinkos neteršiantį elektrinį automobilį.

Pabandžiau atsakyti į beveik visus Parlamento narių pateiktus klausimus ir taip pat atsakysiu B. Lange, kuris užsiminė apie konkurencingos automobilių pramonės reglamentavimo sistemą XXI amžiuje (CARS 21). Komunikate, kurį patvirtino Komisija ir kuris vėliau pateiktas Parlamentui ir Tarybai, keliuose paskutiniuose jo puslapiuose, aiškiai pabrėžta, kad norime atkurti CARS 21 aukšto lygio grupę. Ji buvo unikali galimybė dirbti kartu su suinteresuotaisiais subjektais ir tokia turi likti, juolab kad manome, – kartu su Tarybai pirmininkaujančia Ispanija ir didžiąja dauguma Parlamento narių, pone pirmininke, kurie kalbėjo per šias diskusijas, – kad automobilių pramonė yra nepaprastas turtas, kuris neabejotinai turi būti pritaikytas ir tam tikrais atvejais pertvarkytas, kuris neabejotinai turės būti atnaujintas, tačiau kuris kartu turi didžiulį potencialą ir kuris yra vertingiausia Europos pramonės ir verslo sistemos dalis.

Todėl visi esame įsipareigoję užtikrinti, – ir šio vakaro diskusijos tai patvirtina, – kad šis pramonės sektorius galėtų tapti konkurencingesnis. Jei orientuosimės į inovacijas ir mokslinius tyrimus, būsim konkurencingesni. Manau, pasirinkimas prisiimti įsipareigojimus elektrinių automobilių srityje – irgi geras būdas užtikrinti, kad Europos pramonė galėtų konkuruoti pasaulinėje rinkoje.

Pirmininkas. – Baigiantis diskusijoms gavau pasiūlymą dėl rezoliucijos⁽¹⁾, kurią pagal Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį pateikė šešios frakcijos.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

(1) Žr. protokolą.

Elena Băsescu (PPE), raštu. – (RO) Atsižvelgiant į klimato kaitą, ekologiškos transporto priemonės yra veiksmingas būdas anglies dvideginio išmetimui sumažinti. Vis dėlto jų plėtra turi būti įtraukta į būsimą tvaraus judumo politiką. Rumunija nori laipsniškai įvesti elektrinius automobilius į savo vidaus rinką. Atsižvelgdamas į tai, ministras pirmininkas Emil Boc neseniai nusprendė sudaryti bendrą kelių ministerijų darbo grupę, kad ji parengtų nacionalinę strategiją dėl elektrinių automobilių gamybos. Tokiose šalyse kaip Danija arba Izraelis jau diegiamos ir bandomos akumuliatorių įkrovimo vietos, kurios pradės oficialiai veikti nuo 2011 m. pabaigos. Be to, Prancūzijos, Ispanijos ir Airijos vyriausybės teikia dotacijas visiems, norintiems pirkti tokias transporto priemones. Šiuo metu elektrinio automobilio kaina didelė, nes ją iš esmės lemia akumulatoriaus baterijos kaina.

Siekiant remti elektrinių automobilių gamybą Europos Sąjungoje reikia standartizuoti akumulatoriaus baterijos įkrovimo infrastruktūrą ir technologijas, kad būtų palengvintas tarpvalstybinis judumas elektros energija. Šiuo atžvilgiu Komisija turi teikti valstybėms narėms finansinę paramą. Ekologiški automobiliai labai naudingi. Jie padeda kovoti su klimato kaita, sumažinti Europos priklausomybę nuo naftos ir siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų. Štai kodėl manau, kad turime skatinti naudojimąsi elektriniais automobiliais.

Sergio Berlato (PPE), raštu. – (IT) Balandžio mėn. Komisija patvirtino komunikatą dėl ekologiškų ir energiją taupančių transporto priemonių, t. y. dėl Europos strategijos skatinti tokių transporto priemonių, kurios „ekologiškos ir veiksmingos“, nes išskiria nedaug anglies dioksido išmetalų ir teršalų, gamybą ir plačiai jomis naudotis.

Remiantis naujausiais skaičiavimais, 2020 m. elektrinės transporto priemonės sudarys 1–2 proc. rinkos; kitaip tariant, mažiau nei 4 proc. visų transporto priemonių: akivaizdu, kad ateityje dauguma transporto priemonių ir toliau bus varomos vidaus degimo varikliais, todėl jų naudojimas turėtų būti ne baudžiamas, o remiamas, nes tai skatina teigiamus pokyčius. Todėl manau, kad reikėtų skirti dėmesio tam tikriems Europos pramonės šakai svarbiems veiksniams: siekiui tapti infrastruktūros standartizavimo proceso lyderiu, ypač kalbant apie terminus ir turint mintyje mūsų konkurentus: Kiniją, Jungtines Valstijas, Japoniją ir Korėją, ir sutrukdyti plisti priemonėms, kuriomis siekiama teikti paskatas elektriniams automobiliams turimų lėšų, miestų prieigos ir viešųjų pirkimų srityse.

Iš tikrųjų, skatindami naudotis tik elektriniais automobiliais galime sumažinti plačiai paplitusį naudojimąsi transporto priemonėmis su tradiciniu ar alternatyviu (varomu metanu ar biodujomis) degimo varikliu ir taip iškreipti vidaus rinką bei susilpninti automobilių pramonės konkurencingumą.

António Fernando Correia De Campos (S&D), raštu. – (PT) Komisija ką tik pateikė komunikatą dėl ekologiškų ir energiją taupančių transporto priemonių, kuriame išdėstyta neutrali nuomonė apie elektrines transporto priemones ir nė vienai alternatyvai – elektrinei, hibridinei ar vandeniliu varomai transporto priemoni – neteikiama pirmenybė. Nepaisant to, vasario mėn. San Sebastiane vykusiame neoficialiame Tarybos susitikime susitarta, kad ES turi pradėti rengti bendrą strategiją dėl elektrinių transporto priemonių. Tai reiškia, kad Komisija turi teikti pirmenybę tų problemų sprendimui, kurios vis dar stabdo elektrinių transporto priemonių gamybą, pvz., akumuliatorių baterijų kainoms, būtinybei atlikti daugiau mokslinių tyrimų ir skatinti plėtrą, kad būtų pagerintos jų ypatybės, o svarbiausia, elektrinių transporto priemonių ir jų įkrovimo vietų suderinimui visoje Europoje ir visame pasaulyje, kad rinkoje būtų užtikrintas aukštas konkurencingumo lygis ir elektrinės transporto priemonės galėtų vienodomis sąlygomis konkuruoti su tradiciniais vidaus degimo varikliais varomomis transporto priemonėmis. Norėčiau priminti Komisijai būtinybę teikti pirmenybę šiam tikslui skiriamais finansiniais ištekliams, ypač todėl, kad elektrinės transporto priemonės turi dar vieną pranašumą – puikius energijos saugojimo pajėgumus, kurių kitos alternatyvos neturi ir kurie itin reikalingi mūsų energetinei nepriklausomybei.

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) Naudojimas elektrinėmis transporto priemonėmis labai naudingas tvariam judumui. Galime paminėti tokią naudą: anglies dioksido išmetalų sumažinimas ir oro kokybės pagerinimas, priklausomybės nuo importuojamo iškastinio kuro sumažinimas ir didesnis elektrinių automobilių veiksmingumas, palyginti su kitomis transporto technologijomis.

Pasauliniu mastu ES konkurentai investuoja į mokslinius naujų technologijų tyrimus ir plėtrą, kad būtų sumažintas anglies išmetalų kiekis, ir pradeda vykdyti programas, kuriomis remiamas perėjimas prie ekologiško kelių transporto. Norint, kad Europos automobilių pramonė pasaulyje išliktų konkurencinga ir užtikrinti, kad ekologiškų technologijų srityje atliktų svarbų vaidmenį, Europos Sąjunga turi sukurti tinkamą sistemą, skirtą naujoviškoms technologijoms ir moksliniams tyrimams skatinti ir infrastruktūrai, kuri reikalinga pereiti prie veiksmingos ekonomikos, pagrįstos mažu anglies išteklių lygiu ir jų išmetalų kiekiu, plėtoti.

Palaikau Europos Komisijos priemones šioje srityje ir palankiai vertinu tai, kad paskelbtas planas, kuriuo siekiama skatinti iki 2011 m. įkurti greito elektrinių automobilių įkrovimo vietų Europos tinklą ir nustatyti jam taikytinus bendrus techninius ir saugos standartus.

Marian-Jean Marinescu (PPE), raštu. – (RO) Vykstant klimato kaitai ir svyruojant kuro kainoms perėjimas prie tvarios ir veiksmingai energiją naudojančios transporto sistemos tapo ES prioritetu. Elektrinių transporto priemonių plėtra visoje Europoje siekiant pakeisti įprastines transporto priemones yra perspektyvus sprendimas, turintis vis didesnį rinkos potencialą. Norėdamos pasiekti šį tikslą, valstybės narės turi koordinuoti savo veiksmus, kad galėtų apsispręsti dėl Europos standarto, pvz., dėl sistemų, naudojamų automobiliams įkrauti ir energijai saugoti, įskaitant pažangiuosius tinklus, integruotas matavimo sistemas ir sąveiką. ES taip pat turi labiau remti mokslinius tyrimus ir inovacijas, ypač siekiant pagerinti akumuliatorių baterijų ir variklių technologijas, taip pat teikiant paskatas elektrinių transporto priemonių gamybai. Raginu Europos Komisiją imtis konkrečių priemonių, skirtų pokyčiams automobilių sektoriuje ir tiekimo grandinėje numatyti, ir remti šios srities nacionalinės politikos krypčių suderinimą. Atėjo laikas ES padidinti judumo pramonės konkurencingumą sumažinant gamintojų patiriamas plėtros išlaidas ir laipsniškai mažinant kelių transporto išmetamo CO₂ lygį.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), raštu. – Palankiai vertinu naujausią Komisijos strategiją dėl ekologiškų ir energiją taupančių transporto priemonių ir ypač tai, kad kaip dalis perėjimo prie ekologiškesnio transporto dėmesys sutelkiamas ne į biodegalus, o į elektrinius automobilius. Vis dėlto, kaip biodegalai yra ginčytina ir tam tikrais aspektais problemiška išeitis, taip ir dėl elektrinių automobilių kyla nemažai sunkumų, kuriuos reikia įveikti prieš jiems tampant realia Europos piliečiams skirta galimybe ir pradedant duoti tikrą naudą aplinkai. Jei norima, kad šie automobiliai galėtų realizuoti visas galimybes aplinkos apsaugos srityje, papildomas elektros energijos poreikis, kylantis transporto sektoriuje, turi būti tenkinamas iš mažai anglies dvideginio išskiriančių šaltinių. Esu susirūpinusi, kad ES nepakankamai plėtros šiuos šaltinius, kad būtų patenkintas poreikis, kylantis dėl didesnio naudojimosi elektriniu transportu. Tai reikia apsvarstyti kaip ES energijos strategijos dalį, nes pereiname prie mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos ir mažesnės priklausomybės nuo naftos tiekimo iš trečiųjų šalių. Taip pat reikia įdiegti standartizuotų automobilių baterijų įkrovimo vietų tinklą, todėl raginu Komisiją ir valstybes nars dirbti siekiant įgyvendinti šią standartizuotą infrastruktūrą, kad elektriniai automobiliai taptų vienodai perspektyvūs ir vartotojams, ir automobilių gamintojams. Jei galėsime įveikti šiuos pagrindinius iššūkius, galėsime tikėtis įdiegti mažai anglies dioksido į aplinką išskiriantį ir mažai taršų transportą ir džiaugtis visa to teikiama nauda aplinkai ir žmonių sveikatai.

22. Vienos minutės pasisakymai svarbiais politiniais klausimais

Pirmininkas. – Kitas klausimas – vienos minutės kalbos pagal Darbo tvarkos taisyklių 150 straipsnį.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šiandien, gegužės 5 d., Italijoje minima kovos su pedofilija ir vaikų pornografija diena.

Tai – svarbių apmąstymų akimirka, nustatyta 2009 m. priimtu Aktu Nr. 41 dėl, deja, plačiai paplitusio ir vis rimtesnio reiškinių, nes šiandien pedofilai – ne senyvo amžiaus vyrai, parkuose viliojantys vaikus, o žmonės, veikiantys tarptautiniu mastu organizuotoje struktūroje ir besinaudojantys moderniausiomis technologijų formomis, pvz., internetu. Todėl šiandien jaunimas, berniukai ir mergaitės, nebėra saugūs net savo pačių namuose.

Tikiuosi, ir Europos Sąjunga laikys, kad yra tikslinga skirti dieną šiam svarbiam klausimui, todėl pateikiau raštišką pareiškimą, kuriame raginau įdiegti išankstinio įspėjimo sistemą, kad atskirų valstybių narių policijos pajėgos galėtų dirbti organizuotai ir greitai keistis informacijos srautais. Tikiuosi, dauguma šių rūmų narių palankiai įvertins šią iniciatyvą.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Pone pirmininke, praėjusią savaitę Europa praleido puikią progą: galimybę ateinantiems dvidešimčiai metų tapti astrofizikos mokslinių tyrimų srities pasaulio lydere. Remdamasi toli gražu ne skaidriais pranešimais Europos pietų observatorija nusprendė, kad didžiausias Europos teleskopas bus statomas ne Kanarų salose, o Čilėje.

Atėjo laikas pasveikinti Čilę, tačiau taip pat apsvarstyti, ar Europoje padaryta viskas, kas įmanoma, kad Europos įrenginys, dėl kurio apsisprendė Europos institucija ir kuriam skirta daugiau nei 1 mlrd. EUR Europos lėšų investicija, būtų pastatytas ne Amerikoje, o Europoje.

Europos Parlamentas vieningai parėmė jo įrengimą La Palmoje, ir esu už tai dėkingas, tačiau ką padarė Taryba? Ką padarė Tarybai pirmininkaujanti Ispanija? Ar ji surengė bent vieną susitikimą su observatorijos atstovais? Ar ji surengė bent vieną susitikimą su bet kurios valstybių narių, atsakingų už sprendimo dėl teleskopo vietos parinkimo priėmimą, atstovais? Ar ji tikrai rėmė Europos pasiūlymą?

La Palmos, Kanarų salų ir likusios Europos žmonės laukia atsakymų į šiuos klausimus. Šiuo metu jie įsitikinę, kad ne viskas padaryta, kas galėjo būti padaryta.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Pasiūlėme rezoliuciją, kuria siekiama uždrausti kasyklose naudoti cianido technologijas, nes mūsų pareiga – imtis visų saugos priemonių žmonėms ir aplinkai nuo ekologinių nelaimių apsaugoti. Jei galime prisiimti istorinius išpareigojimus sumažinti išmetamųjų teršalų kieki ir nustatyti viso pasaulio aplinkos apsaugos pobūdį, kodėl negalime žengti paprasto žingsnio ir paremti švarią aplinką bei panaikinti Europos Sąjungoje šią kenksmingą praktiką?

Prieš dešimt metų Rumunijoje, Baja Marėje, įvykęs nelaimingas atsitikimas prilyginamas Černobiliui, nes jis padarė įtakos trims šalims bei šimtų kilometrų spinduliu sunaikino paveiktų upių ekosistemas. Dabar vėl Rumunijoje, Rosija Montanoje, ketinama statyti naują kasyklą, kurioje bus naudojamos cianido technologijos.

Todėl šiandien labiau nei bet kada noriu padėkoti jums, kad balsavote prieš cianido kasybos technologijas. Europos Sąjunga turi padėti šio proceso paveiktiems regionams tvariai vystyti jiems išnaudojant visas savo galimybes.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Labai sudėtinga padėtis, į kurią pateko Graikija, jau neminint didelį nerimą keliančios informacijos apie kitas Europos Sąjungos valstybes nares, patiriančias rimtų problemų, pabrėžia mums, kad ekonomikos krizė nevyksta įprastai ir kad, nepaisant tam tikros senųjų Europos Sąjungos šalių pasiektos pažangos, dar kyla didelių pusiausvyros sutrikimų pavojų.

Deja, susidarius tokiai padėčiai, kai kai kuriose šalyse mažėja biudžeto pajamos, iš karto kyla pagunda didinti mokesčius ir muitus. Būtent tai dabar vyksta ir Rumunijoje. Šiuo metu vyriausybė svarsto galimybę padidinti fiksuoto pajamų mokesčio tarifą ir PVM. Neteisinga manyti, kad dėl staigaus mokesčių ir muitų padidinimo į biudžetą bus surenkama daugiau pinigų. Tokių priemonių poveikis nepaprastai žalingas ekonomikai vidutiniu ir ilgu laikotarpiu.

Deja, Europos Sąjungoje sudėtinga sukurti bendrą kovos su ekonomikos krize strategiją. Vis dėlto manau, kad šalims, kurios, užuot didinusios mokesčius, įveikė krizę naudodamosi aktyviomis ir skatinamosiomis priemonėmis, ir toms, kurios susiduria su didelėmis tebesitęsiančiomis problemomis, iš nevilties didina mokesčius ir muitus bei taip didina pavojų dar giliau nugrimzti į krizę, reikia geriau bendrauti tarpusavyje ir bendradarbiauti.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, vis stiprėja finansų spekuliantų išpuoliai prieš pažeidžiamiausias ir labiausiai ekonomiškai priklausomas euro zonos šalis. Tas pats finansinis kapitalas, kuriam valstybės narės skyrė milijonus eurų, dabar spekuliuoja valstybės finansų, sukurtų iš šių pervedimų ir ekonominės priklausomybės nuo periferinės ekonomikos, trapumu. Ši priklausomybė kilo dėl Europos centrinio banko, kuris, tariamai nepriklausomas, tarnauja stambiajam kapitalui ir svarbiausioms Europos jėgoms, energingai vykdomos pinigų ir valiutos politikos, o ją dar labiau padidino rinkų liberalizacija ir nevaržoma konkurencija tarptautinės prekybos srityje.

Atsižvelgdamos į šias aplinkybes valstybės narės ir Europos Sąjunga ką tik leido aiškiai suprasti, ką reiškia Europos solidarumas: nuslėpti nuolatinį finansinio kapitalo grobį ir, jei reikia, perkelti vagystės kainą ant darbuotojų ir paprastų žmonių pečių pasinaudojant tikro socialinio terorizmo priemonėmis. Vis dėlto darbuotojai ir paprasti žmonės nebus priversti eiti keliu, kuris jiems rodomas kaip neišvengiamas, tačiau iš tikrųjų toks nėra. Jų kova tai įrodys. Sveikiname Graikijos, Portugalijos ir keleto kitų šalių žmonių drąsą ir ryžtą.

Trevor Colman (EFD). - Pone pirmininke, per šias tragiškas dienas tapo aišku, kad siekiant išsaugoti eurą Graikijai bus taikomos žiaurios ekonominių sunkumų nulemtos priemonės. Tai neteisinga. Jomis už politikų išlaidavimą ir tų pačių politikų troškimą paremti pasmerktą valiutos sąjungą baudžiami paprasti sunkiai dirbantys Graikijos žmonės.

Mes Jungtinėje Karalystėje prisimename, kaip 1992 m. rugsėjo mėn. pasitraukėme iš VKM, Valiutų kurso mechanizmo sistemos, arba, kaip britų politikas Norman Tebbit ją pavadino, „amžino nuosmukio mechanizmo“ sistemos, narystė kurioje Jungtinei Karalystei buvo pražūtinga. Ištrūkome, nes „Bundesbank“ atsisakė paremti sterlingą.

Rūsti meilė veiksminga. Kol Graikija priklausys euro zonai, tol neturės išeities. Išlaisvinkite graikus iš euro pančių. Leiskite TVF dirbti savo darbą ir stebėkite, kaip greitai Graikija atsigaus, kaip mes Jungtinėje Karalystėje atsigavome pasitraukę iš VKM. Neverskite Graikijos žmonių mokėti nepasiekiamo tikslo – ES supervalstybės – kainos!

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pone pirmininke, šiandien norėčiau pakalbėti apie skrydžių saugą. Šis klausimas per pastarąsias keletą savaitių atėmė daug mūsų laiko ir visus mus paveikė.

Žmogaus gyvybė svarbesnė už bet kokią ekonominę naudą. Būtent todėl teigiamai vertinu skrydžio uždraudimą, jei keleivių saugumui kyla išorės pavojus, pvz., susidaro pelenų debesis, nes būtų neatsakinga kelti pavojų keleivių gyvybėms. Norėčiau priminti jums dvi vos neįvykusias nelaimes 1982 m. ir 1989 m. bei naikintuvą, kuriame rasta dėl pelenų debesies atsiradusių stiklo šukių.

Vykdyti bandomieji skrydžiai, tačiau vertinimas užtrunka. Konsultuotasi su ekspertais, tačiau jų atsakymai galiausiai neveda jokia konkrečia linkme. Reikia konstatuoti, kad žmonių gyvybės vertingos ir joms neturėtų kilti pavojus, be to, reikėtų įgyvendinti veiksmingas ir įperkamas aviacijos alternatyvas.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Manau, siekiant Europoje pagerinti maisto tiekimo grandinės veikimą ir užtikrinti didžiausią skaidrumą reikia Bendrijos lygmeniu apibrėžti vienodą teisės sistemą ir nustatyti galutinius terminus, kuriais būtų naudojamosi palaikant maisto produktų tiekėjų ir mažmenininkų komercinius ryšius, veiksmingesnius tiekėjų apsaugos nuo prieš konkurenciją nukreiptų susitarimų ir praktikos būdus bei mokėjimų metodus ir galutinius jų terminus.

Taip pat manau, kad būtų naudinga sugriežtinti konkurencijos taisyklių laikymosi sąlygas ir užtikrinti vienodą jų aiškinimą visose valstybėse narėse. Manau, atsižvelgiant į dabartinę tiekėjų ir mažmenininkų prekybos ryšių padėtį, turi būti įvertintos konkurencijos taisyklių nuostatos, kuriomis turi būti nustatyta Europos Sąjungos bendrosios žemės ūkio ir konkurencijos politikos kryptį pusiausvyra. Rinkos priežiūra turėtų būti skaidresnė kainų nustatymo ir, visų pirma, pelno maržos maisto grandinėje srityse.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, daugybę kartų šiuose rūmuose kėlėme lenkų tautinės mažumos diskriminavimo Lietuvoje klausimą, kai toje šalyje gyvenantiems lenkams neleidžiama originalo kalba rašyti savo pavardžių, uždaromos mokyklos klasės, kuriose mokoma lenkų kalba, o sovietmečiu nusavinta žemė negražinama teisėtiems jos savininkams tik todėl, kad jie lenkai.

Neseniai Lietuvos vyriausioji tarnybinės etikos komisija nubaudė lenkų tautinės mažumos lyderį ir Europos Parlamento narį V. Tomaševskį už tai, kad jis čia, šiuose rūmuose, pateikė J. M. Barroso klausimą apie mažumų teisių laikymąsi Lietuvoje. Šios gėdingos priemonės taikomos vis plačiau. Prieš kelias dienas už naudotus dvikalbius ženklus Valstybinė lietuvių kalbos inspekcija Šalčininkų savivaldybės administracijos direktoriui skyrė papildomą didelę baudą. Aštuoniasdešimt procentų šio regiono gyventojų yra lenkai.

Pone pirmininke, pats laikas Europos Parlamentui nutraukti šiuos gėdingus Lietuvos vyriausybės veiksmus. Didžiuojamės tuo, kad žmogaus teisės yra Europos Sąjungos pagrindas. Tai – prastas pagrindas, jei negalime užtikrinti, kad valstybėse narėse būtų laikomasi šių teisių.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, milijonai darbuotojų pradėjo streiką ir šiandien kartu su Graikijos darbuotojų frontu dalyvauja protesto demonstracijoje prieš barbariškas kapitalo, Graikijos vyriausybės, Europos Sąjungos ir TVF nustatytas priemones.

Šios priemonės nei naujos, nei laikinos. Jos – šiurkštus kapitalistinės plėtros, dėl kurios kyla krizė, taikymas. Jomis siekiama apsaugoti Graikijos ir Europos plutokratijos pelną ir toliau taikyti Mastrichto sutartį. Jos įtrauktos į Lisabonos strategiją ir strategiją „Europa 2020“, todėl veda į aklavietę.

Tačiau sakome, kad šis procesas nevienakryptis ir kad esama sprendimo. Sprendimas toks: iš naujo atkurti darbuotojų judėjimą ir remti tokią plėtrą, kuri pagrįsta gerovę kuriančių žmonių poreikiais. Sprendimas – nacionalizuoti monopolijas ir atiduoti valdžią žmonėms. Nei provokatoriai, nei Graikijos vyriausybės šantažuotojai negali sustabdyti šio judėjimo, kaip to negali padaryti visus mus sukrėtę šiandien Atėnuose įvykdyti kruvini veiksmai.

Manome, kad Graikijos žmonės laimės savo kovą.

Chrysoula Paliadeli (S&D). - Pone pirmininke, prieš kelias valandas būčiau pasakiusi, kad, nepaisant netaktiško kultūrinių simbolių iškraipymo ir dviprasmiško objektyvumo apie pasenusius stereotipus straipsnių, nepaisant to, kad Taryba nesugebėjo numatyti Graikijos ekonomikos krizės kaip vieno svarbiausių Europos

klausimų, o Komisija nesugebėjo pasinaudoti ja kaip išmėginimu Europos sanglaudai, Graikijos žmonės, kovodami už ekonomikos ir socialinį gaivinimą, pasirengę palaikyti savo naują socialistų vyriausybę.

Dabar, atsižvelgdama į tragiškus pastarųjų keleto valandų įvykius Atėnuose, kai dėl smurto, kilusio dėl taikytinų griežtų ekonomikos priemonių, žuvo trys žmonės, primenu neseniai A. F. Rasmusseno ištartus žodžius: dėl to, kad Graikijos skolinimosi reitingas nukrito iki žemiausio lygio, kalta išsisukinėjimo politika. Manau, Europos Parlamento nariai turėtų neatidėliodami stiprinti savo kovą už sanglaudą.

Tikiuosi tai, kas šiandien vos prieš kelias valandas įvyko Graikijoje, nebus užkrečiamas pavyzdys, o priešingai, galės tapti vieningų pastangų, skirtų Europos tapatybei suformuoti pasitelkiant solidarumą ir partnerystę, pradžios ženklą.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, prieš kelias dienas, gegužės 1-ąją, minėjome 120-ąsias Tarptautinės darbo dienos metines.

120 metų darbuotojai visame pasaulyje nenutrūkstantai, atkakliai ir herojiškai kovojo už savo teises ir darbo išlaisvinimą, už visuomenę, kurioje darbas be išnaudojimo pagaliau tapo visišku kūrybinių žmonių gebėjimų įgyvendinimu. Šie 120 metų – tai nuostabios pažangos, skausmingų pralaimėjimų ir atkaklaus darbuotojų pasipriešinimo metai. Gegužės 1-oji ir universalūs jos sūkiai istoriškai pastatyti ant žiauriausių represijų nesuskaičiuojamų kovų, pasiaukojimo ir prarastų gyvybių sąskaita. Šie laimėjimai sutvirtinami kiekvienu laisvę išsikovojančių žmonių žingsniu, tačiau jie pralaimėjo ir vis dar pralaimi kaskart, kai dėl istorinių aplinkybių didžiajam kapitalui leidžiama toliau vykdyti savo išpuolius. Būtent tai šiuo metu vyksta Europos Sąjungoje, tai matoma Graikijoje, Portugalijoje ir daugelyje kitų šalių.

Būtina atsižvelgti į šias kovas ir sustabdyti didėjančią išnaudojimą. Atėjo laikas pradėti gerbti orumą tų, kurie dirba ir kuria gerovę.

Alan Kelly (S&D). - Pone pirmininke, norėčiau atkreipti šių rūmų dėmesį į labai skubų klausimą. Šiek tiek daugiau nei prieš metus Bolivijoje nušautas jaunas airis, ES pilietis Michael Dwyer. Daug stebėtojų mano, kad jis nužudytas. Iki šiol Michaelo šeima, kuri šį vakarą yra čia su mumis šiuose rūmuose, nežino, kaip ir kodėl jis mirė.

Vienintelis paskelbtas oficialus pranešimas toks, kad jis mirė todėl, kad įsitraukė į tariamą sąmokslą, rengtą Bolivijos prezidentui nužudyti. Tai visiškai nebūdinga žmogui, kilusiam iš mylinčios, rūpestingos ir apolitiškos šeimos. Tačiau tikroji problema čia ta, kad negalima pasitikėti Bolivijos valdžios institucijų teikiama informacija. Jų skelbiamos įvykių versijos visiškai prieštarauja viena kitai, ar tai būtų kriminaliniai arba balistiniai įrodymai, ar net jų pačių pateikiami argumentai.

Taigi, raginu šiuos rūmus ir naująją vyriausiąją ES įgaliotinę užsienio reikalams Catheriną Ashton remti Airijos vyriausybės pastangas nedelsiant atlikti nepriklausomą tyrimą. Aš jas palaikau remiamas visoms partijoms atstovaujančių Europos Parlamento narių iš Airijos, kurie netrukus kreipsis į ją raštu.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Turiu atkreipti dėmesį į savo šalies problemą. Bulgarijai vadovauja nekompetentinga, tačiau populistinė vyriausybė, kuri naudoja praėjusio amžiaus ketvirtajam dešimtmečiui būdingais metodais.

Tai įrodo faktas, kad šiuo metu populiariausi politikai yra vidaus reikalų ministras ir buvęs vyriausias šios ministerijos sekretorius, dabartinis ministras pirmininkas. Dėl politinių priežasčių po rinkimų atleisti šimtai opozicijos atstovų. Daromas spaudimas pagrindinėms žiniasklaidos priemonėms. Politikai žiauriai ir šurkščiai suimami arba jiems pateikiami juokingi kaltinimai.

Prokurorai viešai nepaiso nekaltumo prezumpcijos, o ministrai daro spaudimą teismams ir skelbia nuosprendžius per televiziją. Pagal naująją įstatymą leidžiama paskirti bausmę remiantis tik informacija, gauta pasiklausius telefono pokalbių, ir anoniminių liudininkų pateiktais įrodymais. Jau rengiamasi įsteigti ypatingą teismą, kuris oficialiai vadinamas „specializuotuoju teismu“. Plinta baimė.

Metų metus iš Bulgarijos reikalauta dėti daugiau pastangų kovojant su nusikalstamumu. Šiuo metu pastangos dedamos, tačiau kova su nusikalstamumu virsta mūšiu prieš demokratiją. Europos Parlamentas jautriai reaguoja į demokratijos, laisvės ir žmogaus teisių pažeidimus visame pasaulyje. Jis turi taip pat jautriai reaguoti, kai jie vyksta valstybės narėse.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, finansų krizė, nedarbas, didėjančias valstybės biudžeto deficitą ir skola – didžiausi šiandien Europos tautoms kylantys iššūkiai. Vis dėlto norėčiau atkreipti

dėmesį į korupciją, kuri būdinga Vidurio Europos šalims, o Vengrijoje pasiekė ypač didelį mastą, ir dėl kurios dar labiau pagilėjo krizė, o mūsų šalis dar labiau išskolino pasiėmusi papildomų paskolų. Baigianti kadenciją socialistų vyriausybė pastatė Vengriją į nepakeliamą padėtį, nes nupirkto visos valstybės investicijos ar sutartys – dėl greitkelių, tiltų renovacijos, automobilių stovėjimo vietų, sveikatos priežiūros, vidaus finansavimo ar dėl ES konkursų. Partija „Jobbik“ ragina naujai išrinktą Vengrijos vyriausybę priimti ir įgyvendinti griežtus kovos su korupcija teisės aktus, ir, atsižvelgdami į krizę, raginame kiekvieną ES valstybę narę padaryti tą patį. Partija „Jobbik“ mano, kad įmanoma išvaduoti politinį gyvenimą nuo korupcijos.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Dėkoju, pone pirmininke. Gegužės 8-ąją Europa švenčia pergalės prieš nacizmą dieną. Tačiau, ponios ir ponai, turiu pranešti nemalonių naujienų. Šiais metais Latvijoje, Rygoje, kovo 16 d. SS kariuomenės veteranai, gavę tylų valdžios institucijų pritarimą, surengė eitynes su vėliavomis dienai, kai įkurtas Latvijos SS legionas, paminėti. Jau dvidešimt metų mes, esantys opozicijoje, negalime nieko dėl to padaryti. Europos valstybių lyderiai apsimeta, kad nieko nevyksta. Latvijoje SS baudžiamieji batalionai sunaikino 1 30 kaimų, o Latvijoje, Baltarusijoje, Lenkijoje ir Rusijoje nužudė daugiau kaip 1 50 000 žmonių. Tačiau šiandien Latvijoje jie laikomi didvyriais. Ši baikšti Europos Sąjungos valstybių narių tylą – nusikaltimas milijonams per Antrąjį pasaulinį karą žuvusių žmonių. Tai labai svarbu. Dėkoju.

Iuliu Winkler (PPE). - Pone pirmininke, istorija mums parodė, kad krizės gali skatinti pažangą. Esant spaudimui gali kilti naujų idėjų, kuriomis naudojantis kuriami naujoviški mechanizmai siekiant skatinti plėtrą ir išvengti klaidų, dėl kurių kilo krizė.

Norėčiau pabrėžti dvi tokias idėjas, kurios gali padėti sukurti reikšmingų priemonių. Jei norime, kad ES ir toliau išliktų svarbi veikėja pasauliniu mastu, reikia įsteigti Europos pinigų fondą ir Europos reitingų agentūrą. Nepaisant to, kad prireiks didžiulių institucijų pastangų, apsvarsčius mūsų ilgalaikius interesus verta steigti šias įstaigas. Galime visi eiti lažybų, kad ateityje sulauksime naujų krizių.

Europos socialinės rinkos ekonomika ir bendra valiuta – kertiniai pasaulio ekonomikos ir pasaulinės finansų sistemos akmenys. Įkūrus „Europos TVF“ būtų vykdomos Stabilumo ir augimo pakto nuostatos, o Europos reitingų agentūros vertinimai būtų pagrįsti tikru Europos ekonomikos suvokimu. Abi idėjos turėtų būti rimtai apsvarstytos ir, mano manymu, būtų išmintinga priimti teigiamą sprendimą.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Pastaruoju metu matėme, kaip baiminančiai stiprėja kraštutinių dešiniųjų judėjimas ir vadovaujamosi radikalesnėmis ksenofobinėmis ir rasistinėmis pažiūromis. Regionų rinkimai Italijoje ir Prancūzijoje ir visuotiniai rinkimai Vengrijoje patvirtino, kad ekstremistų judėjimams vis sėkmingiau sekasi skleisti pavojingą nacionalistinę prieš Europą nukreiptą agresyvią žinią, skirtą arba tautinėms mažumoms, arba kaimyninėms valstybėms. Ne to siekėme vieningoje Europoje, ir nemanau, kad toks yra jos piliečių problemų sprendimas.

Noriu pareikšti savo rūpestį dėl užsienio šalių žiniasklaidos priemonėmis platinamų priešiškų pranešimų apie rytų europiečius, visų pirma, rumunus, kurie iki šiol įgavo ekstremistinės retorikos pavidalą. Prancūzijos televizijoje bendrai įžeidinėjami rumunai, o per Barselonos vietos savivaldos rinkimus Ispanijos liaudies partijos kandidatas vykdė savo rinkimų kampaniją su šūkiu „Nenorime rumunų“.

Norėčiau pasinaudoti šia galimybe ir paprašyti visų atsakingų Europos Parlamento frakcijų suvienyti jėgas ir įveikti Europos Sąjungoje šį pavojingą reiškinį.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Visų pirma norėčiau pareikšti užuojautą šiandien Atėnuose įvykdytų išpuolių aukų šeimoms.

Grįžtant prie klimato kaitos klausimo, 35 000 viso pasaulio tautų atstovų, susitikusių Kočabamboje, Bolivijoje, kalbėdami neišsisukinėjo. Jie nori, kad Meksiko konferencijoje pritarume teisiškai privalomoms nuostatomis sumažinti mūsų išmetalus. Jie teisūs. Negalime ilgiau atidėlioti šio sprendimo.

Europos Sąjunga turi nedelsdama oficialiai įsipareigoti iki 2020 m. 30 proc. sumažinti savo išmetamų teršalų kiekį. Šis įsipareigojimas pakeis derybų, kurios, tiesa, įstrigo ir kilo pavojus, kad sprendimo sumažinti taršą priėmimas bus atidėtas iki Meksiko konferencijos pabaigos nenustatant jokios konkrečios datos ar tvarkaraščio, dinamiką.

Parlamente galime padaryti daug daugiau. Jau susitarta iki 2020 m. 30 proc. sumažinti Europos Parlamento teršalų išmetimą į aplinką (angl. *footprint*). Turime rodyti pavyzdį valstybėms narėms ir 50 proc. sumažinti savo išmetamus teršalus.

Visi žinome, kad esama didžiulių galimybių taupyti energiją mūsų kasdienėse darbo vietose ir mažinti poveikį aplinkai, ir turime bei privalome tai padaryti.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Pone pirmininke, šiandien Europos Parlamentas patvirtino 2008 m. Komisijos biudžeto įvykdymą, ir tai – geras dalykas. Pažeidimų išmokant ES lėšas lygis tais metais kaip niekada aukštas.

Per praėjusius trejus metus tapo įmanoma per pusę sumažinti sričių, kuriose pažeidimų lygis viršijo 5 proc., taigi, ir leistiną ribą, skaičių. Vien sanglaudos srityje dar reikia daug ką nuveikti. Ateityje būtent šioje srityje reikės dėti daugiau pastangų. Visų pirma, reikia pabrėžti žemės ūkio ir gamtos išteklių sritį. Pažeidimų lygis čia mažesnis nei 2 proc., todėl labai aiškiai patenka į žaliąją zoną. Stebėsenos ir kontrolės sistemos veiksmingos.

Atsižvelgdama į tai taip pat norėčiau paminėti Turkijai skirtą pasirengimo narystei pagalbą, nurodytą ataskaitoje dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo. Turint mintyje išmatuojamų kriterijų trūkumą, galimybė padidinti Turkijai skirtas lėšas itin abejotina. Nepriimtina skirti ES lėšų trečiosioms šalims neturint jokių nustatytų rodiklių. Būtina tiesioginė mokėjimų ir lėšų panaudojimo kontrolė. Tik tada pagalba iš tikrųjų padarys norimą poveikį.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Europos žmogaus teisių konvencijos 11 straipsnyje teisė ištraukti į profesinių sąjungų veiklą apibrėžiama kaip žmogaus teisė. Tiesiogiai prieštaraujamas šiai teisinei nuostatai Vengrijos karo teismas praėjusią savaitę priėmė griežtą nuosprendį dėl profesinės sąjungos, atstovaujančios dešimčiai tūkstančių policijos pareigūnų, vadovės Juditos Szimos veiklos, kuri, tiek žvelgiant ne specialisto akimis, tiek profesionaliu teisininko požiūriu, buvo tik darbuotojų teisių gynimas ir profesinės sąjungos veiklos vykdymas. Noriu pabrėžti, kad tai įvyko ne kokioje nors besivystančio pasaulio bananų respublikoje, o vienoje Europos Sąjungos valstybių narių. Šiuose rūmuose ir įvairiuose komitetuose nuolat kalbame apie tai, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai išaugo Europos Sąjungos išpareigojimai gerbti žmogaus teises ir teisių gynimas tapo veiksmingesnis. Prašau, kad Juditos Szimos atvejis taptų išmėginimu ir būtų atliktas tyrimas, o mes visi turėtume atidžiai stebėti, kaip, įgyvendinant Europos žmogaus teisių srities teisės aktus, ši drąsi moteris bus apginta ir atgaus prarastą orumą bei pragyvenimo šaltinį.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Pone pirmininke, Lenkijoje klesti užslėpta prekybos žmonėmis forma. Tai vyksta todėl, kad absoliuti pirmenybė teikiama liberaliam prieš humaniškumą nukreiptam rinkos įstatymui. Per pastaruosius metus, kaip dalis buvusios Lenkijos Liaudies Respublikos turto privatizacijos, parduota daugybė valstybės įmonėms priklausančių butų ir visų gyvenamųjų namų kartu su jų nuomininkais.

Šie nuomininkai – dažniausiai pagyvenę ligoti žmonės, kuriems nesuteikta galimybė įsigyti turtą pirmumo tvarka. Patirdami spaudimą dėl staigaus nuomos kainos šuolio jie išiskolina ir dažnai iškeldinami. Pažeidžiamos pagrindinės žmogaus teisės. Reikia sukurti atitinkamas teises ir vykdymo priemones, kurios leistų ES valstybių narių valdžios institucijoms imtis efektyvių veiksmų ir užtikrinti privatizuotų butų, anksčiau priklausiusių valstybės įmonėms, nuomininkų apsaugą. Taip pat reikalinga skubi valstybinių fondų parama, skirta prieš humaniškumą nukreiptos privatizacijos aukoms padėti.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dėkoju, pone pirmininke. Aš irgi kalbėsiu tam, kad atskleisčiau neteisę.

Mieli kolegos Parlamento nariai, neapsigaukime, kad paprasti graikai visiškai nekalti dėl to, kas atsitiko Graikijoje. To, kas ten įvyko ir padarė įtaką finansų krizei, priežastis – keturioliktas, penkioliktas ir šešioliktas atlyginimai, pensijos ir privilegijos, kurių nėra niekur kitur Europos Sąjungoje ir apie kuriuos visiškai nieko nežinoma.

Pastaruosius 10 metų Graikija melavo Europos centriniam bankui apie savo ekonomikos būklę. Tačiau dabar, esant tokioms aplinkybėms, Europos lyderiai balsuodami nusprendė už šį melą ir apgaulę suteikti Graikijai 110 mlrd. EUR atlygį. Tuo pačiu metu šalys, pavyzdinčiai suvaldžiusios savo finansus, pvz., Bulgarija ir Estija bus baudžiamos už šią kilusią krizę veikiausiai atidedant jų įstojimą į euro zoną.

Tai – dvejopų standartų taikymas, kuris nedera nei euro zonai, nei Europos Sąjungai. Būtų teisinga nubausti kaltuosius, o euro zonos lyderiai turi paprašyti Graikijos iš jos pasitraukti.

Pirmininkas. Diskusijos šiuo klausimu baigtos.

23. Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – diskusijos dėl:

- klausimo žodžiu Komisijai dėl vartotojų interesų užtikrinimo konkurencijos taisyklėse, kurios skirtos motorinių transporto priemonių sektoriui vidaus rinkoje, kurį pateikė Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Adam Bielan, Heide Rühle ir Kyriacos Triantaphyllides Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto vardu (O-0044/2010 – B7-0209/2010); ir

- klausimo žodžiu Komisijai dėl Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento, kurį pateikė Sharon Bowles Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu, (O-0047/2010 – B7-0210/2010).

Theodor Dumitru Stolojan, *pavadojantis autorę*. – Pone pirmininke, Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas pateikė šį klausimą todėl, kad įdėmiai stebėjo Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento peržiūros procedūrą ir todėl, kad šioje srityje kai ką reikia atidžiai apmąstyti.

Kaip žinote, bendrosios išimties reglamentai yra labai svarbios verslo bendruomenei priemonės. Šis reglamentas priimtas 2002 m. Komisijos nuomone, Europos automobilių rinka tuo metu buvo oligopolinėje padėtyje, kai šeši didžiausi gamintojai kartu kontroliavo 75 proc. rinkos. Esant tokiai padėčiai Komisija manė, kad motorinių transporto priemonių sektorius neturėtų būti įtrauktas į Bendrą vertikalųjų susitarimų bendrosios išimties reglamentą, todėl priėmė specialų reglamentą.

Šis reglamentas nustos galioti 2010 m. gegužės 31 d. Šiuo metu Komisija mano, kad naujų transporto priemonių pardavimo rinkos yra labai konkurencingos ir jų koncentracijos lygis mažėja. Remdamasi šiuo vertinimu, Komisija siūlo ilgiau netaikyti specialios bendrosios išimties parduodant naujus lengvuosius automobilius ir komercines transporto priemones. Ji siūlo patvirtinti specialų bendrosios išimties reglamentą tik remonto, priežiūros paslaugoms ir atsarginių dalių platinimui.

Parlamentui ši reforma kelia susirūpinimą. Kaip žinote, ES šiuo metu susiduria su išskirtine finansų ir ekonomikos krize bei aukštu nedarbo lygiu. Europos automobilių pramonė yra esminis jos ūkio sektorius, skatinantis užimtumą, naujoves ir visos ekonomikos konkurencingumą. Esame įsitikinę, kad būtina sudaryti bendras sąlygas tam, kad šis sektorius taptų tvarus ir sugebėtų išlikti ekonomiškai veiksmingas ir ekologiškas.

Taip pat būtina užtikrinti, kad smulkieji ir vidutiniai šios rinkos dalyviai galėtų pasinaudoti palankiomis sąlygomis. Negalime pamiršti mažųjų ir vidutinių įmonių (MVI) svarbos kuriant darbo vietas ir teikiant vietos paslaugas. Vis dėlto kelios motorinių transporto priemonių pardavimo ir remonto įmonės išreiškė rimtą susirūpinimą naująja reglamentavimo sistema, teigdamos, kad ji dar labiau sutrikdytų gamintojų ir kitų transporto priemonių gamybos ir platinimo grandinės dalyvių galių pusiausvyrą.

Todėl, Komisijos narys J. Almunia, Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas norėtų jums užduoti keletą klausimų. Pirmas – kokie rinkos tyrimų rezultatai paskatino Komisiją daryti išvadą, kad pirminė rinka šiuo metu konkurencinga, o garantinio aptarnavimo rinkoje vis dar yra problemų?

Antras – kaip Komisija vertina automobilių gamintojų ir prekybininkų galios pusiausvyrą pagal dabartinį Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentą ir pagal siūlomą teisės aktų sistemą? Ar yra subjektų, kurie vieni ar su kitais užima dominuojančią padėtį?

Trečias – kaip Komisija ketina stebėti rinkos galios raidą pirminėje ir garantinio aptarnavimo rinkoje? Kokių priemonių ketina imtis Komisija, jei paaiškėtų, kad konkurencijos sąlygos, visų pirma pirminėje rinkoje, labai pablogėjo?

Ketvirtas – kokio naujos teisės aktų sistemos poveikio tikimasi vartotojams, ypač atsižvelgiant į kainas ir siūlomas sąlygas?

Penktas – kokias suinteresuotųjų subjektų pastabas, pateiktas visų pirma konsultacijų metu, Komisija ketina įtraukti į galutinę teisės aktų sistemą?

Galiausiai, ar Komisija sutinka pateikti pasiūlymą suderinti platinimo srities teisės aktus, pvz., iš dalies pakeičiant Prekybos agentų direktyvą, siekiant užtikrinti, kad visi prekybininkai galėtų naudotis ta pačia aukšto lygio sutartine apsauga kiekvienoje ES valstybėje narėje?

Malcolm Harbour, *autorius*. – Pone pirmininke, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto vardu noriu pasidžiaugti galėdamas čia šį vakarą pristatyti mūsų požiūrį į svarstomą klausimą. Visų pirma noriu padėkoti Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto kolegoms, kuriems svarstant konkurencijos klausimus, be abejonės, tenka svarbiausias vaidmuo, už glaudų bendradarbiavimą, nes akivaizdu, kad šio konkurencijos politikos aspekto svarba vartotojams yra esminė, todėl mes, savo ruožtu, stengiamės, kad kai kuriems šių vartotojams svarbių aspektų būtų itin gerai atstovaujama.

Visų pirma manau, kad pardavimo, techninės priežiūros ir remonto rinkai skirtos Komisijos pasiūlymo dalys labai atitinka vartotojų interesus, kuriuos svarstėme savo komitete, nebūtinai nagrinėdami su tiesiogine Konkurencijos generalinio direktorato kompetencija susijusius klausimus, bet, pvz., aptardami informavimą apie technines paslaugas ir remontą – sritis, kuriose mes šiuo atveju bendradarbiaujame su Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetu ir rengiame nuostatas dėl motorinių transporto priemonių techninės informacijos, susijusios su aplinkosaugos standartais. Manau, kad naujajame pasiūlyme pabrėžiami aspektai labai palankiai vertintini, siekiant užtikrinti tvarią nepriklausomų remontininkų konkurenciją ir deramos kokybės atsarginių dalių tiekimą rinkai. Šios rinkos atvėrimas – itin palankiai vertintinas.

Manau, kad vienintelė išlyga, į kurią norėtume atkreipti jūsų dėmesį, įtraukta į rezoliuciją, dėl kurios balsuosime rytoj, yra susijusi su galimybe gauti informacijos. Nesame tikri, nors galbūt jūs bandysite mus įtikinti, bet mes nesame tikri, kad jūsų paskelbtos gairės yra pakankamai aiškios ar įgyvendinamos, kad jomis būtų užtikrinama galimybė gauti techninės informacijos, ypač todėl, kad automobilių gamintojai galės šią informaciją skelbti elektronine forma, todėl tinkamos programinės įrangos ir paieškos pajėgumų neturintiems remonto paslaugų teikėjams ši informacija gali būti mažiau naudinga nei tikimasi.

Dabar norėčiau grįžti prie ką tik Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pirmininko pavaduotojo išsamiai aptarto pardavimo klausimo. Manau, esame gerokai mažiau įsitikinę, kad pardavimo klausimu Komisija iš tikrųjų atsižvelgė į vartotojų nuogastavimus. Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas surengė labai svarbų klausimą, kuriame prekybininkų ir vartotojų atstovai pareiškė susirūpinimą, kad daugumos 2002 m. įdiegtų ir konkurenciją pardavimo rinkoje turėjusių užtikrinti apsaugos priemonių – daugumos jų, turiu pabrėžti, reaguojant į šio Parlamento pareikštą susirūpinimą – paprasčiausiai atsisakyta. Mes vertiname tai kaip jūsų perdėtą uolumą siekiant pasilengvinti sau gyvenimą supaprastinant pardavimo administravimo tvarką.

Atsisakius apsaugos priemonių gali kilti problemų, bet siūlau jums susipažinti su minėtame klausyme pateiktais įrodymais, kuriais patvirtinamas rimtas prekybininkų ir vartotojų susirūpinimas ketinimais nedelsiant imti taikyti bendrą bendrosios išimties reglamentą transporto priemonių platinimui. Ne taip seniai, tik 2002 m., buvo patvirtintos aiškios apsaugos priemonės siekiant automobilių platinimo cikle atkurti nepriklausomų prekybininkų ir gamintojų galios pusiausvyrą. Manau, kad šios apsaugos priemonės, prekybininkų vertinimu, iki šiol veikė gana patikimai. Iš tikrųjų, jei pažvelgtumėte į rinkos įvykius, įsitikintumėte, kad platintojai buvo teisūs.

Galbūt taip pat galėčiau jums, Komisijos nary, priminti, kadangi manau, kad tuo metu dar nebuvote susipažinęs su šiais klausimais, kad automobilių gamintojai vykdė aktyvią lobistinę veiklą, bandydami įtikinti, kad siūlomos priemonės yra perdėtos, nors prekybininkai joms ir pritarė. Ir koks rezultatas? Viena vertus, prekybininkai tvirtina, kad siūlomos priemonės neveiksmingos, kita vertus, gamintojai joms visiškai pritaria.

Manau, jūs turite išnagrinėti šias pastabas. Nesakau, kad turėtume stabdyti visą procesą. Mano nuomone, dabar reikėtų jį tęsti, turint omenyje, kad liko tik kelios dienos iki nuostatų įgyvendinimo pradžios, tačiau rytoj balsuodami dėl rezoliucijos mes norime jums pasakyti štai ką: prašau, naudokitės naujausiais duomenimis ir analizuokite informaciją. Aš dar pridurčiau: Komisijos narys M. Barnier ketina parengti ataskaitą apie konkurenciją mažmeninėje tiekimo grandinėje. Ši ataskaita turėtų apimti ir transporto priemonių sektorių, todėl jums reikėtų ją išanalizuoti, nes mums reikalinga nuosekli Komisijos politika.

Antra, dėl dokumentų, kuriuos gavau iš jūsų tarnybų, turinio: ar manote, kad taip reikėtų ruošti naujos kartos ekologiškų, elektra varomų ir mažai aplinką teršiančių transporto priemonių atsiradimui? Jūsų tyrime nieko nerašoma apie šiuos aspektus.

Dabar mes gavome A. Tajani dokumentą. Ar galiu jūsų prašyti per metus išanalizuoti A. Tajani dokumentą, M. Barnier'io dokumentą ir mums patvirtinti, kad juose siūlomi tinkami sprendimai? Jei tai padarysite, galėsite bent truputį pagerinti savo įvaizdį mūsų akyse, nes kol kas jūsų planai mūsų neįtikina.

Joaquín Almunia, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – Pone pirmininke, dabartinis Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentas baigs galioti šių metų birželio 1 d. ir iki tos dienos mums reikia patvirtinti naująjį reglamentą. Komisijos narių kolegija šį klausimą įtraukė į gegužės 26 d. posėdžio darbotvarkę.

Rengiantis diskusijoms kolegijoje, šiuo metu savo tarnybose svarstome, o po kelių dienų ir su savo kabinetų darbuotojais aptarsime pasiūlymą, kuris buvo parengtas atlikus išsamų sektoriaus būklės tyrimą. Viešųjų konsultacijų procesas pradėtas 2006 m. birželio mėn. Po trejų su puse metų, praėjusių metų gruodžio mėn., Komisija paskelbė bendrosios išimties reglamento projektą ir gaires. Šiame procese aktyviai dalyvavo suinteresuotieji subjektai, Europos Parlamentas ir valstybės narės, buvo apsvastyta nemažai pateiktų

argumentų. Vyko daug diskusijų, seminarų, buvo teikiamos iniciatyvos, taip pat ir šiame Parlamente. Paskutinės diskusijos vyko balandžio 12 d. Ekonomikos ir pinigų politikos (ECON) komitete. Kokios svarbiausios šio ilgo konsultacijų proceso išvados?

Visų pirma, išmokome kai kurių teigiamų dalykų: Europos vartotojai džiaugiasi stipria konkurencija automobilių pardavimo rinkoje. Metinėse kainų ataskaitose surinkome informaciją apie maždaug dvidešimt penkių gamintojų siūlomus aštuoniasdešimt automobilių modelių, ir kainos nėra vienintelis sveiką konkurenciją patvirtinantis veiksnys. Pasirinkimas yra didesnis nei prieš 10 metų, vis daugiau skirtingų gamintojų siūlo tų pačių tipų transporto priemones. Tokiomis aplinkybėmis būtų sudėtinga tvirtinti, kad kuris nors vienas gamintojas vienas ar kartu su kitais galėtų užimti dominuojančią padėtį rinkoje.

Pagal dabar galiojančią tvarką numatytos sektoriui skirtos taisyklės, kurios turėjo prasmės anuo metu (2002 m.), kai transporto priemonių sektoriuje laukta konsolidacijos bangos. Konsolidacijos metas neatėjo ir vietoj jo šiuo metu turime labai konkurencingą rinką. Siūlomi pakeitimai leis lanksčiau platinti transporto priemones ir skatins gamintojus mažinti automobilių pardavimo sąnaudas. Noriu priminti, kad platinimo sąnaudos sudaro vidutiniškai 30 proc. naujo automobilio pardavimo kainos. Sumažinę šias sąnaudas, gamintojai pagerins savo konkurencinę padėtį, o tai bus naudinga vartotojams.

Puikiai suvokiu, kad dėl siūlomų pokyčių juntama nuogąstavimų, susijusių su keleto prekių ženklų produkcijos pardavimu ir sutartine prekybininkų apsauga. Abu jūs minėjote šiuos nuogąstavimus. Noriu pabrėžti, kad vieno platintojo vykdomas keleto prekių ženklų produkcijos platinimas egzistuoja ir toliau egzistuos ten, kur jį lems reali rinkos padėtis. Tokie atvejai dažni šalyse, kuriose veikia labai dideli prekybininkai, turintys pajėgumų platinti keleto prekių ženklų produkciją, pvz., Jungtinėje Karalystėje, taip pat retai apgyvendintuose regionuose, kur prekybininkams ekonomiškai prasminga viename salone prekiauti keleto prekių ženklų transporto priemonėmis.

Tokia buvo realybė iki 2002 m. patvirtinant dabar galiojančią bendrąją išimtį, tokia ji išlieka ir po aštuonerių metų, nors tiek anuomet, tiek ir šiuo metu labiausiai paplitęs vieno prekės ženklo platinimo modelis. Pastebėjome, kad automobilių gamintojai vis dažniau pasirenka kitas platinimo formas, įskaitant ir patiems gamintojams priklausančias firmines parduotuves.

Štai, pvz., Vokietijos transporto priemonių platinimo raida patvirtina šią tendenciją: šiuo metu 67 proc. automobilių parduodama per prekybos tinklus, o iki 2002 m., įsigaliojant reglamentui, tokiu būdu jų būdavo parduodama 90 proc. Nepaisant to, mes atsizvelgėme ir į per šiame Parlamente vykusias konsultacijas pareikštus pasiūlymus ir numatėme nemažai apsaugos priemonių, kad apsaugotume keleto prekių ženklų produkcijos prekybininkus.

Taip pat norėčiau pabrėžti, kad mes siūlome pereinamąjį laikotarpį, per kurį dabartinis reglamentas automobilių platinimo rinkoje galiotų iki 2013 m. pabaigos, kad į keleto prekių ženklų produkciją investavę prekybininkai turėtų pakankamai laiko savo investicijų grąžai gauti.

Kalbant apie priežastis, paskatinusias siūlyti panaikinti sutartinės prekybininkų apsaugos išlygas, reikėtų paminėti, kad konkurencijos teisė nėra tinkama priemonė tarp sutarties šalių kylančioms galios pusiausvyros problemoms spręsti. Šie klausimai, kaip aptarėme rengdami Reglamentą (EB) Nr. 1/2003, priskirtini komercijos teisės sričiai.

Konkurencingoje rinkoje, pvz., automobilių, konkurencijos teisė neturėtų turėti įtakos skirtingų sutarties šalių galios pusiausvyrai. Tokia įtaka nepageidaujama. Kišdamiesi į rinkų veiklą privalome laikytis proporcingumo principo.

Konsultacijų proceso metu mes taip pat išmokome ir kitų, galbūt mažiau teigiamų dalykų: kitaip nei automobilių kainos, vidutinės remonto darbų sąnaudos per pastaruosius metus padidėjo. Remontas ir priežiūra vartotojams svarbu ne tik siekiant saugos ir patikimumo, bet ir todėl, kad remonto sąskaitos sudaro 40 proc. visų automobilio išlaikymo išlaidų. Deja, nepriklausomoms remonto dirbtuvėms vis dar trukdoma konkuruoti su įgaliotomis remonto įmonėmis, taikant jų atžvilgiu įvairius apribojimus, pvz., apsunkinant galimybę gauti atsarginių dalių ir techninės informacijos. Todėl mūsų reforma ketinama užtikrinti nepriklausomoms remonto dirbtuvėms geresnę galimybę gauti atsarginių dalių ir techninės informacijos, taip pat apsaugoti jas, kad įmonės, vykdančios naujoviškesnę veiklą, neištumtų iš rinkos. Šiais veiksmais bus pagerinta remonto paslaugų kokybė ir sumažinta jų kaina.

Baigdamas noriu pareikšti tvirtą įsitikinimą, kad naujoji teisė aktų sistema bus palankesnė vartotojams. Pagrindinis mūsų prioritetas – didinti konkurenciją garantinio aptarnavimo: remonto ir techninės priežiūros rinkoje, ten, kur jos labiausiai trūksta. Nepaisant palankesnės transporto priemonių gamintojų komercinės

padėties prekybininkų atžvilgiu, jie stipriai konkuruoja tarpusavyje, todėl šiuo metu nėra būtinybės nukrypti nuo neseniai Komisijos priimto ir šio mėnesio pabaigoje įsigaliosiančio Bendro vertikalųjų susitarimų bendrosios išimties reglamento nuostatų, tam, kad užtikrintume konkurenciją sudarant tokio pobūdžio susitarimus. Iš tiesų Komisija, ir ypač man pavaldi tarnyba, Konkurencijos generalinis direktoratas, labai įdėmiai stebės šį sektorių ir niekam neturėtų kilti abejonų dėl jos ryžto užtikrinti konkurencijos taisyklių laikymąsi ir imtis reikiamų priemonių, nustačius didelių jų pažeidimų ar trūkumų.

Othmar Karas, *PPE frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, išgirdome labai daug nuomonių. Svarstydami šį klausimą žodžiu ir rezoliuciją, norėjome, kad būtų išgirsta automobilių prekybininkų ir mažųjų bei vidutinių įmonių nuomonės, nes Komisija pastaraisiais metais neskyrė tam pakankamai dėmesio. Klausimų metu susirūpinimą ir nuogąstavimus dėl nevienodų teisių, palyginti su gamintojais, daugiausia reiškė automobilių prekybininkai. Didžiausios smulkiųjų automobilių prekybininkų problemos – teisinis netikrumas ir konkurencijos sumažėjimas. Kad ir kaip ten būtų, atsakymų į užduotus klausimus neišgirdome.

Kreipiuosi į jus likus vienai minutei iki vidurnakčio, ragindamas išnaudoti iki gegužės 26 dienos likusią dvidešimt vieną dieną ir įtraukti rytoj Parlamente tvirtinamos rezoliucijos nuostatas į savo reglamentą tam, kad būtų atsižvelgta į automobilių prekybininkų pageidavimus, nekeliant pavojaus Komisijos pasirinktai pagrindinei krypciai. Prašau rimtai apsvarstyti Parlamento, automobilių prekybininkų ir mažųjų bei vidutinių įmonių pastabas ir įtraukti jas į reglamentą.

Olle Ludvigsson, *S&D frakcijos vardu*. – (SV) Pone pirmininke, šiose diskusijose norėčiau pabrėžti keturis aspektus. Pirmia, esama apmaudžios tendencijos priešinti tarpusavyje mažas ir dideles automobilių pramonės įmones. Jų interesai tam tikru mastu skiriasi, bet mes visų pirma turime sukurti tokią reguliavimo sistemą, kuri leistų joms veiksmingai bendradarbiauti.

Antra, labai teigiamai vertintina per pastaruosius metus itin padidėjusi konkurencija naujų automobilių rinkoje. Tai geras rinkos egzistavimą patvirtinantis pavyzdys, įrodantis, kad pritaikius konkurencijos stiprinimo priemones ilgainiui galima pasiekti labai daug. Tikimės, kad ateityje panašių teigiamų poslinkių atsiras ir garantinio aptarnavimo rinkoje.

Trečia, Komisijai labai svarbu aktyviai stebėti konkurencijos pokyčius naujų automobilių rinkoje. Ši rinka turėtų būti nuolat stebima. Visos suinteresuotosios šalys turėtų kuo anksčiau gauti aiškiai išdėstytą informaciją apie nuo 2013 m. birželio mėn. įsigaliosiančias taisykles.

Ketvirta, privalome intensyviau diskutuoti apie perėjimą prie ekologiškų ir mažiau aplinką teršiančių automobilių. Tai neabejotinai būtinas procesas. Viena vertus, reikės lanksčiai taikyti konkurencijos taisykles skiriant elektra varomiems automobiliams ir kitoms rinkoje įsitvirtinti siekiančioms alternatyvioms mažiau aplinką teršiančioms transporto priemonėms būtinas subsidijas. Kita vertus, taikant šias taisykles turi būti užtikrinta, kad mažmeninės prekybos sektoriuje ar garantinio aptarnavimo rinkoje ekologiški automobiliai nepatektų į nepalankią padėtį.

Cristian Silviu Buşoi, *ALDE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, automobilio įsigijimas ir priežiūra laikomi vienu didžiausių namų ūkių išlaidų. Konkurencijos politikos paskirtis – užtikrinti vartotojų pasirinkimo laisvę ir galimybę gauti mažiau kainuojančių ir lengviau įsigyjamų gaminių.

Būdamas šio Parlamento narys ir todėl atstovaudamas ES piliečiams, kurie taip pat yra automobilių rinkos vartotojai, esu labai susirūpinęs Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento peržiūra ir jos poveikiu vartotojams. Komisija – o aš labai atidžiai ir įdėmiai klausiausi Komisijos nario argumentų – tvirtina, kad šiam sektoriui skirtas reglamentas pardavimo rinkai ilgiau nebūtinas, nes turima įrodymų, kad konkurencijos tikslai pasiekti ir užtikrintas tinkamas konkurencijos lygis.

Iš esmės nebūčiau prieš specialiosios sektorinės bendrosios išimties panaikinimą, jei tai nekeltų grėsmės vartotojams. Turėtume pasinaudoti trejų metų pereinamuoju laikotarpiu, kad įvertintume sprendimo netaikyti Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamento prekybos sandoriams, poveikį. Niekas negali paneigti didžiųjų automobilių gamintojų dominavimo. Norėčiau išgirsti Komisijos požiūrį į tai, kokiais būdais ketinama užtikrinti, kad jie nepasinaudotų savo įtaka rinkoje ir neribotų vartotojų pasirinkimo, kurį jie turėtų turėti.

Taip pat norėčiau palaikyti pasiūlymą iš toliau taikyti specialiąją bendrąją išimtį remonto ir priežiūros paslaugų rinkai, kurioje konkurencija mažesnė nei pardavimo rinkoje. Mano nuogąstavimai dėl garantinių paslaugų rinkos daugiausia susiję su atvejais, kai norėdami pasinaudoti automobilių remonto paslaugomis,

virtotojai yra be reikalo susiejami su konkrečiais tų paslaugų teikėjais. Taip atsitinka todėl, kad nepriklausomos remonto įmonės neturi deramos galimybės gauti techninę informaciją, arba todėl, kad automobilių gamintojai piktnaudžiauja aiškindami garantines sąlygas.

Toks virtotojų pasirinkimo ribojimas nepriimtinas ir aš tikiuosi išgirsti Komisijos pasiūlymų, kaip pakeisti šią padėtį. Raginu Komisiją aiškiau pristatyti priemones, kurių ji ketina imtis siekdama išvengti šios virtotojams žalingos padėties.

Konrad Szymański, *ECR frakcijos vardu*. – (PL) Pone pirmininke, pone J. Almunia, 80 proc. kiekvieno naujo automobilio dalių pagamina nepriklausomi gamintojai. Palyginti su dalių gamintojais ir nepriklausomomis remonto dirbtuvėmis, pačių automobilių gamintojai užima daug palankesnę verslo padėtį.

Šiandien turime daryti viską, kad Europos motorinių transporto priemonių rinka vėl netaptų panaši į oligopoliją. Privalome užtikrinti savo piliečiams teisę pasirinkti ir automobilių dalis, ir nepriklausomas remonto dirbtuves. Būtinoms galimybės gauti techninę informaciją garantijos. Privalome imtis veiksmų kovodami su gamintojų piktnaudžiavimu garantinėmis sąlygomis. Igalios remonto dirbtuvės taip pat privalo turėti teisę įsigyti atsargines dalis iš nepriklausomų gamintojų, kaip ir savo naudojamus įrankius ir įrangą. Be naujajame reglamente aiškiai apibrėžtų garantijų, viena pamatinių rinkos teisių – Europos virtotojų pasirinkimo teisė – ir toliau liks pramanas.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Pone pirmininke, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomone, žinoma, taip pat svarbu ginti mažąsias ir vidutines įmones. Pone Komisijos nary, konkurencija nėra savaiminis tikslas.

Jei įsigilintume į smulkiųjų prekybininkų ir remonto dirbtuvių padėtį, pastebėtume, kad reikia gerinti jų ekonominės veiklos gebėjimus, nes kitaip išauš diena, kai liks tik didieji prekybininkai ir didieji remonto dirbtuvių tinklai. Todėl, visų pirma, turime iš tikrųjų leisti platinti keleto prekių ženklų produkciją. Tai apimtų ir neribotą dirbtuvių ir platintojų galimybę gauti informaciją apie transporto priemonę ir jos remonto galimybes. Trečia, turime suteikti reikiamų galimybių įgyti kvalifikaciją. Prieš tai kalbėjome apie elektra varomus automobilius. Remontininkai taip pat turi sugebėti prižiūrėti šiuos automobilius. Ketvirta, jiems reikia investicijų saugumo, kitaip tariant, sutarčių apsaugos ir nereikia daugiau jokių peržiūrų. Privalome užtikrinti jiems galimybę ilgai ir saugiai investuoti.

Frank Engel (PPE). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, pakalbėkime apie automobilių prekybininkų realybę. Mano ir kitų šalių automobilių prekybininkai yra susirūpinę akivaizdžiais jų ir automobilių gamintojų veiksmų galimybių skirtumais. Reglamentu (EB) Nr. 1400/2002 šie skirtumai buvo sumažinti. Be šio reglamento nuo krizės jau nukentėjęs automobilių platinimo sektorius susidurtų su didėjančiu investicijų ir pasirenkamų komercinių tikslų neaiškumu.

Gamintojų keliamų reikalavimų paprasčiausiai nepakels prekybininkai ir nesugebės įgyvendinti daugelio smulkiųjų remonto dirbtuvių savininkai. Bet kokiu atveju, pone Komisijos nary, konkurencijai pavojaus nėra. Konkurencija padidėtų tarp automobilių gamintojų, o ne tarp prekybininkų ar tarp prekybininkų ir gamintojų. Vietinės reikšmės remonto dirbtuvių savininkai negali kelti pavojaus laisvai konkurencijai Europoje.

Jūs kalbate apie dominavimą rinkoje, galimą dominavimą. Taigi, padiskutuokime apie tai. Dominavimo nėra, kai konkuruoja gamintojai. Jis neegzistuoja tarp gamintojų. Jis egzistuoja tarp automobilių gamintojų ir platintojų, ir tokia yra visoje Europos Sąjungoje pripažinta realybė.

Komisija laikos mokslinės pozicijos remdamasi didžiosiomis įmonėmis, todėl susilaukia reakcijos iš daugybės smulkiųjų subjektų, kurie reikalauja vienintelio dalyko: šiek tiek laisvės ir šiek tiek tikrumo santykiuose su automobilių gamintojais, kurių elgesys prekybininkų atžvilgiu kartais tampa tiesiog pasibaisėtinas. Tai Dovydo kova su Galijotu, tik atrodo, kad šiuo atveju Komisija nori pastarajam galutinai leisti laimėti.

Šios diskusijos ir argumentai atsisakyti bendrosios išimties reglamento yra klaidingi. Jie neteisingi ir skirti ne tiems žmonėms. Remonto dirbtuvių savininkų veiksmų laisvės varžymas, jų teisinio tikrumo ir noro investuoti mažinimas nebus naudingas vidaus rinkai ir tikrai ne – virtotojų interesams.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Automobilių ir jų dalių gamintojus apimanti Europos Sąjungos automobilių pramonė privalo išlikti ekonomiškai veiksminga ir inovatyvi.

Turėdami omenyje, kad automobilių sektoriaus atsarginių dalių rinkos konkurencijos sąlygos turi įtakos kelių eismo saugai, primygtinai raginame Komisiją skatinti veiksmingą atsarginių dalių rinkos konkurenciją.

kad visų tipų atsarginės dalys taptų įperkamos. Vartotojai turėtų pajėgti įsigyti transporto priemonę už konkurencingą kainą ir pasirinkti norimą remonto ir priežiūros paslaugų teikėją, nepriklausomai nuo teikėjo pasirinktos platinimo sistemos.

Būsimoje teisės aktų sistemoje turėtų būti užtikrintos palankios sąlygos automobilių sektoriaus tiekimo grandinėje veikiančioms MVĮ ir užkirstas kelias didėjančiai priklausomybei nuo didžiųjų gamintojų. Be to, naujosios reglamentavimo nuostatos pagal Bendrą vertikalųjų susitarimų bendrosios išimties reglamentą automobilių sektoriuje turėtų būti išplėstos įtraukiant galutinio vartotojo apibrėžtį, kad taip pat būtų galima atsižvelgti ir į išperkamosios nuomos būdu sudaromus prekybos sandorius.

Sari Essayah (PPE). - (FI) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, iš ankstesnių kalbų tampa akivaizdu, kad Parlamentas labai susirūpinęs automobilių prekybininkų ir gamintojų galios pusiausvyra, kuri neišvengiamai atsispindi vartotojams teikiamose paslaugose.

Privalome užtikrinti šią pusiausvyrą, ypač mažose rinkose ir retai apgyvendintose teritorijose, tokiose kaip Suomija ar kitos Skandinavijos šalys. Leidimas pirkti ir parduoti keleto prekių ženklų produkciją mums yra prioritetas klausimas ir tai laikoma svarbiausia prielaida siekiant užtikrinti deramą vartotojų galimybę gauti automobilių sektoriuje teikiamas paslaugas.

Penkis milijonus gyventojų turinčioje Suomijoje šiais metais bus parduota apie 100 000 automobilių. Galbūt šis skaičius atrodys juokingai mažas, bet būtent todėl itin svarbu, kad svarstomi pokyčiai jokia būdu nesukeltų pavojaus prekybai keleto prekių ženklų produkcija.

Ankstesnis prekybą keleto prekių ženklų produkcija automobilių sektoriuje garantavęs reglamentas veikė puikiai, todėl esame priversti klausti, kodėl jis dabar iš dalies keičiamas? Kitas svarbus padarinys bus veikiausiai žlugiančios prekybininkų viltys teikti savo paslaugas retai apgyvendintose vietovėse, o tai tikriausiai apsunkins vartotojų galimybes įsigyti transporto priemonę netoli savo gyvenamosios vietos. Nauja tvarka taip pat galėtų reikšti, kad, išskyrus tankiai gyvenamus centrus, smulkesniems prekės ženklu bus visiškai neatstovaujama, ir dėl to labai sumažės vartotojų galimybės pasirinkti norimą transporto priemonę.

Othmar Karas (PPE). - (DE) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, išklausę mūsų kalbų beveik galėtumėte pamanyti, kad egzistuoja skirtumai tarp teorijos ir praktikos. Galėčiau tik dar kartą kreiptis į jus žodžiais, kuriuos Komisijos Pirmininkui pasakiau dar 2009 m. pavasarį.

Turime transporto priemonių prekybininkams, mažosioms ir vidutinėms įmonėms svarbių neišspręstų klausimų, finansų ir ekonomikos krizę, sutrikusį ūkio augimą ir užimtumo rinką. Geriausia būtų pratęsti dabartinio reglamento galiojimo laiką ir neužsiimti naujo reglamento, kuris tik dar labiau sustiprintų šias problemas, priėmimu. Jei liks tik vieno prekės ženklo produkcijos platinimo sistema, turėsime nacionalinio reguliavimo skirtumų problemą. Pasisakome prieš neprivalomą elgesio kodeksą ir už veiksmingą įgyvendinimo mechanizmą. Norime, kad išliktų 30 proc. atsarginių dalių įsigijimo riba, nes taip suteikiama didesnė pasirinkimo laisvė įgaliotiesiems transporto priemonių prekybininkams.

Gairės nėra pakankamai tikslios ir kaip anksčiau jomis neužtikrinama galimybė gauti techninę informaciją. Neįtraukėte į jas svarbių sutartinių nuostatų, kurios reglamentuotų atleidimo iš darbo sąlygas ir terminus, keleto prekių ženklų produkcijos platinimą, įmonių perkėlimo ir ginčų sprendimo tvarką. Prašau apginti ir mažąsias bei vidutines įmones. Keleto prekių ženklų produkcijos platinimas yra vartotojų apsaugą stiprinanti sudėtinė konkurencijos dalis. Mes siekiame didesnės konkurencijos, o smulkiųjų ir vidutinių įmonių ir transporto priemonių platintojų galimybių ribojimas ją tik sumažintų. Prašau rimtai išanalizuoti rinką, įmonių pozicijas ir Parlamento rezoliuciją ir išnaudoti tą jums dar likusią dvidešimt vieną dieną.

Paul Rübzig (PPE). - (DE) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, visi Parlamento kalbėtojai pasisakė už MVĮ palankų reguliavimą. Mums reikia tvirtos platinimo sistemos. Smulkieji platintojai įdarbina daug žmonių, todėl jiems kaip ir prekybininkams – tiek dideliems, tiek mažiems, svarbu, kad išliktų konkurencija sistemos viduje. Konkurencija privalo veikti. Tikiu, kad visų pirma automobilių sektoriuje vartotojai turi teisę į veikiančią konkurenciją, kad nesusidurtų su vienašališkomis sistemomis, kuriose jiems nebesuteikiama jokios pasirinkimo laisvės. Būtent pasirinkimo laisvė ateityje taps ypač svarbi kaimo vietovėse, todėl jose būtina užtikrinti visa apimantį tiekimą. Manau, kad kolega O. Karas labai teisingai pabrėžė, kad mums liko nedaug laiko, todėl reikėtų jį tinkamai išnaudoti.

Seán Kelly (PPE). - Pone pirmininke, pirmiausia noriu pasakyti, kad visi šiuo metu pritarę teiginiui, kad automobilis jau nebe prabangos prekė, o būtinybė. Aš tą labai aiškiai supratau prieš dvi savaites, kai išsiveržė

ugnikalnio pelenai. Turėjau keliauti per Europą ir Angliją automobiliu, traukiniu ir keltu, ir niekuomet nesijaučiau toks nepriklausomas ir laimingas kaip sėdėdamas savo automobilyje.

Labai svarbūs bet kokie vartotojų pasirinkimą gerinantys veiksmai, tačiau negalima jų vykdyti mažųjų ir vidutinių automobilių prekybininkų sąskaita. Dauguma jų yra mažuose miesteliuose ir kaimuose veikiančios šeimos įmonės. Stengdamosi patenkinti rinkos poreikius ir konkuruodamos labai sudėtingomis sąlygomis, šios įmonės užsiima visiems naudinga veikla, todėl visiškai pritariu O. Karasui ir kitiems kalbėtojams, kad būtina atsižvelgti į šių žmonių rūpesčius ir užtikrinti jų veiklos perspektyvumą ateityje.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Visų pirma, noriu pasakyti, kad suprantu pastangas užtikrinti vartotojų pasirinkimo laisvę, leidžiant jiems pasirinkti remonto dirbtuves.

Kita vertus, galiu išvelgti objektyvias visiškos šios srities laisvės ribas. Kaip niekam iš jūsų nekiltų mintis europinių „Airbus“ orlaivių siųsti remontuoti į Tupolevo gamyklos dirbtuves, taip ir atitinkamų transporto priemonių savininkai, rinkdamiesi techninės priežiūros teikėjus, priklauso nuo gamintojų sukurtų technologijų ir darbo procedūrų.

Jei gamintojas suteikia vartotojui garantiją savo gaminamai transporto priemonei, jis turi teisę reikalauti, kad vartotojas vykdytų jos techninę priežiūrą vadovaudamasis gamintojo parengtais nurodymais. Jei vartotojas vykdo transporto priemonės techninę priežiūrą remonto dirbtuvėse, kurių darbuotojai neturi reikiamos kvalifikacijos ir įgūdžių, kyla grėsmė, kad jie gali atlikti savo darbą nepakankamai gerai arba netgi sugadinti transporto priemonę. Jei norime apsaugoti vartotojus, negalime tikėtis, kad visos remonto dirbtuvės sugebės vienodai gerai teikti techninės priežiūros paslaugas visų modelių transporto priemonėms. Kaip vartotojas pirmenybę teikčiau gerą įrangą ir gerai parengtus darbuotojus turinčioms specializuotoms transporto priemonių remonto dirbtuvėms. Specializacija ir santykių su gamintojais pusiausvyra taip pat yra tai, iš ko vartotojas gautų daugiausia naudos.

Joaquín Almunia, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (ES) Pone pirmininke, visų pirma noriu padėkoti jums už puikų pirmininkavimą šiam posėdžiui, taip pat dėkoju visiems diskusijose kalbėjusiems Parlamento nariams.

Noriu visiems nuoširdžiai padėkoti, ne tik už šiandien pasakytas kalbas, bet ir už jūsų nepaprastai įdomų, vertingą ir, jei galėčiau taip pavadinti – visapusišką indelį ilgame konsultacijų procese, kurį minėjau savo kalboje. Konsultacijos vyko ne tik su Parlamentu, jo nariais ar komitetais, atsakingais už transporto priemonių sektoriaus klausimus ir konkurenciją tarp prekybininkų ir vartotojų. Konsultavomės taip pat su valstybėmis narėmis, suinteresuotaisiais subjektais ir visais kitais, norėjusiais išreikšti savo nuomonę.

Bet kokio su konkurencija susijusio reguliavimo ar sprendimo tikslas – nauda vartotojui. Toks yra ir šio reglamento siekis, pagrindinis uždavinys ir svarbiausias tikslas.

Kai vartotojai rengiasi priimti svarbų sprendimą – kurių prekybininką pasirinkti, o šis sprendimas, kaip minėjo vienas jūsų, yra susijęs su rimtomis vartotojų ir namų ūkių išlaidomis, jie stengiasi sužinoti kuo daugiau apie kainas ir kokybę, kad galėtų palyginti informaciją. Vartotojai taip ir elgiasi. Tikriausiai dabar jie gali rasti šią informaciją daug lengviau nei bet kada anksčiau. Jie pageidauja galimybės rinktis be trikdžių ir be jokių dėl nepakankamos konkurencijos atsirandančių kliūčių. Tikime, kad priėmus naująjį reglamentą bus padidinta pasirinkimo galimybė; ne sumažinta, o veikiau padidinta. Kaip daugelis jūsų minėjo, vartotojai gali ir privalo išlaikyti galimybę savo transporto priemonėms rinktis techninės priežiūros paslaugas, remonto ir priežiūros dirbtuves. Jiems reikia, kad remonto dirbtuvės turėtų teisingą techninę informaciją, reikiamas atsargines dalis ir tinkamą specifikaciją, nesvarbu, ar jos būtų valdomos transporto priemonių gamintojų, ar kitaip su jais susijusios.

Dabartiniame Komisijos pasiūlyme patobulinami visi minėti aspektai. Visa tai patobulinama. Panagrinėkite jums pateiktame dokumento tekste, jo projekte ir prie jo pridėtose gairėse siūlomas nuostatas. Visais atžvilgiais būsimasis reglamentas bus palankesnis vartotojams nei dabartinis.

Dėl mažųjų ir vidutinių įmonių: kas įvyko šioje srityje? Svarbu išsiklausyti į žmonių nuomonę ir mes tai darome labai atidžiai ir įdėmiai. Turiu omenyje, išsiklausome į visų nuomonę, taip pat, žinoma, ir į jūsų.

Kas per pastaruosius metus nutiko smulkiesiems prekybininkams? Ar jų padaugėjo, ar sumažėjo? Ar jie pasinaudojo palankesnėmis galimybėmis patekti į platinimo ciklą ir rinką, o galbūt jie jaučia neigiamą poveikį ar susiduria su kliūtimis? Pastarasis atvejis – dažniausias. Tokia yra tiesa. To, žinoma, nesiekė 2002 m. reglamentą rengę ir priėmę asmenys, bet tokią padėtį patvirtina mūsų pastarųjų metų patirtis. Šią padėtį mes ir norime taisyti.

Kas vyko iki šiol ar vis dar tebevyksta su kai kuriomis remonto dirbtuvėmis ir kai kuriais atsarginių dalių gamintojais? Jie patiria problemų, kurios išnyks įsigaliojus naujam reglamentui ir naujosioms gairėms.

Todėl siūlome reglamentą ir gaires, kurios visoje gamybos ir prekybos grandinėje veikiančioms mažosioms įmonėms padidintų pasirinkimo aprėptį ir galimybes, pradedant atsarginių dalių gamyba ir baigiant transporto priemonių remontu.

Daugelio jūsų minėtų prekybininkų išklausiu tiesiogiai, o ne vien tik skaitydamas rašytinių konsultacijų ar susitikimų, kuriuose pats nedalyvaudavau, tekstus. Skyriau jiems laiko ir kalbėjau su jais nepaprastai konstruktyviame susitikime. Ne visų prekybininkų interesai sutampa. Yra stambių prekybininkų, kuriems plačiai atstovaujama kai kurių valstybių narių rinkose, ir daug smulkių, kuriems labiau nei nuo 2002 m. galiojančios nuostatos patinka dabartiniai mūsų pasiūlymai, nes jie patyrė, nors to ir nesiekė teisės aktų leidėjai 2002 m., kad kai kurie aspektai nebuvo naudingi ar net apsunkino jų galimybes atsilaukyti konkurencinėje kovoje su stambiaisiais prekybininkais.

Galiausiai, pereinu prie išpėjimo apie atleidimą iš darbo laikotarpio klausimo. Mes taikome apsaugos priemones ir net numatome išimtis tais atvejais, kai abiem reglamentais – Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentu ir Bendru vertikalųjų susitarimų bendrosios išimties reglamentu – nepaisant mūsų, kaip teisės aktų leidėjų, ketinimų, neužtikrinama pakankama konkurencija. Galime netaikyti reglamento, jei nustatoma, kad juo neužtikrinama konkurencija. Galime taip elgtis taikydami Bendrą vertikalųjų susitarimų bendrosios išimties reglamentą ir galėsime taip elgtis specialiojo transporto priemonių reglamento atveju.

Taigi, pritariu jūsų nuogastavimams, tačiau esu įsitikinęs, kad geriausia juos nagrinėti remiantis siūlomu, o ne iki šiol galiojančiu reglamentu, ne todėl, kad tapome protingesni nei prieš aštuonerius metus, bet todėl, kad visi mokomės iš patirties. Svarbu išsiklausyti į žmonių nuomonę, bet mokytis iš patirties taip pat yra svarbu.

Pirmininkas. Baigdamas diskusijas pranešu, kad pagal Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį gautas vienas pasiūlymas dėl rezoliucijos⁽²⁾.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

George Sabin Cutaş (S&D), raštu. – (RO) Automobilio įsigijimas Europos Sąjungos namų ūkiams dažnai reiškia antras pagal dydį išlaidas po būsto. Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentu Europos Komisija siūlo automobilių sektoriuje panaikinti dabar galiojančią bendrąją išimtį ir imti taikyti bendrąsias konkurencijos taisykles.

Manau, kad šiame sektoriuje atšaukus kai kurias šiuo metu galiojančio reglamento nuostatas, konkrečiai nuostatas, pagal kurias leidžiama iki 70 proc. pardavimo vykdyti per keleto prekių ženklų automobilius parduodančius tarpininkus, iškiltų didėjančios tarpininkų priklausomybės nuo gamintojų pavojus, sumažėtų konkurencija ir pasirinkimo galimybės Europos automobilių rinkos vartotojams.

Esant dabartinei padėčiai, daug automobilių sektoriuje veikiančių tarpininkų, ypač labiau pažeidžiamų mažųjų ir vidutinių įmonių, galėtų išnykti, taip pakenkdami visai Europos automobilių rinkai.

Todėl raginu Komisiją atsižvelgti į Europos automobilių sektoriaus struktūrą, kurioje mažosioms ir vidutinėms įmonėms tenka svarbiausias vaidmuo, ir įvertinti savo pasiūlymo padarinius, taip pat jei iškiltų būtinybė, pasibaigus dabartinio reglamento trejų metų pratęsimo laikotarpiui, pateikti naują reglamento pasiūlymą.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), raštu. – (PL) Prisidėdamas prie šiandien vykstančių diskusijų apie Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentą, norėčiau priminti, kad 2009 m. Europos Komisija paskelbė komunikatą dėl būsimosios konkurencijos teisės sistemos, taikytinos motorinių transporto priemonių sektoriui. Šiame komunikate išsamiau pristatoma motorinių transporto priemonių platinimo ir garantinių paslaugų teikimo teisinė strategija, baigus galioti Reglamentui (EB) Nr. 1400/2002. Kyla klausimas, kaip konkurencijos priežiūros tarnybos turėtų deramai reaguoti į šią strategiją galimybės gauti techninę informaciją, atsarginių dalių ir įgaliotas remonto ir priežiūros dirbtuves, taip pat

(2) Žr. protokolą.

piktnaudžiavimo garantinėmis sąlygomis atžvilgiu. Noriu paklausti, ar Komisija yra tikra, kad jos siūlomas sprendimas užtikrintų visapusišką konkurencijos šiame sektoriuje apsaugą?

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), raštu. – (PL) Motorinių transporto priemonių bendrosios išimties reglamentas yra labai svarbus Europos Sąjungos dokumentas, darantis tiesioginį poveikį daugiau kaip 3,5 mln. Europos motorinių transporto priemonių pirminėje ir antrinėje rinkoje dirbančių žmonių. Šiuo reglamentu sudarytos palankios sąlygos stiprėti konkurencijai transporto priemonių rinkoje. Jis lėmė naujų darbo vietų kūrimą, veiksmingą ir stabilų rinkos augimą, o tai atitinka vartotojų, didžiųjų transporto priemonių gamybos koncernų ir nepriklausomų verslo įmonių interesus. Svarbu pažymėti, kad šiuo reglamentu Europos vartotojams užtikrinama daug galimybių gauti transporto priemonių rinkos prekes ir paslaugas. Šis dokumentas ypač svarbus nepriklausomoms automobilių remonto dirbtuvėms, kurioms būtina galėti gauti techninę informaciją, siekiant konkuruoti su įgaliotomis remonto dirbtuvėmis, taip pat – nepriklausomiems automobilių dalių gamintojams. Labai nudžiugau išgirdusi, kad Europos Komisija nusprendė pratęsti šio reglamento galiojimą. Rezoliucijoje B7 0245/2010 Europos Parlamentas ragina Komisiją plačiau paaiškinti aspektus, į kuriuos aš atkreipiau dėmesį šių metų balandžio 16 d. klausime raštu Komisijai dėl nepriklausomų gamintojų galimybės gauti techninę informaciją ir būtinybės tiksliai išaiškinti šias sąvokas: „palyginamosios kokybės dalys“, „originalios dalys“ ir „techninė informacija“. MTPBIR adresatams, turint omenyje jų svarbų ekonominį vaidmenį, būtini aiškūs ir tiksliai suformuluoti teisės aktai.

24. Komisijos komunikatas „Kova su vėžiu: Europos partnerystė“ (diskusijos)

Pirmininkas. Kitas klausimas – A. Peterle pranešimas Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto vardu dėl Komisijos komunikato „Kova su vėžiu: Europos partnerystė“ (COM(2009)0291 – 2009/2103(INI)).

Alojz Peterle, pranešėjas. – (SL) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, šiuo pranešimu mes išreiškiame savo poziciją dėl vienos iš sudėtingiausių problemų Europos Sąjungoje. Dėl vėžio epideminio plitimo ši liga tampa grėsmingiausia Europos Sąjungoje, o ja suserga vienas iš trijų Europos Sąjungos piliečių.

Džiugu, kad šios kadencijos pradžioje Komisijos ir Tarybos nebūtina raginti imtis svarbiausių kovos su vėžiu veiksmų, nes 2008 m. birželio mėn. Taryba pateikė aiškias išvadas, o 2009 m. rugsėjo mėn. Komisija pristatė plačių užmojų projektą „Europos partnerystė kovai su vėžiu“, kuris ir yra šio pranešimo dalykas. Svarbu pažymėti, kad veiksmai jau pradedami įgyvendinti. Šiuo pranešimu mes remiame vieną iš Komisijos plačiausio užmojo tikslų per dešimt metų sumažinti vėžio grėsmę 15 proc.

Be to, labai džiugu, kad partnerystė sukurta laikantis mūsų rezoliucijos dėl Sveikatos strategijos „Kartu sveikatos labui – ES 2008–2013 m. strateginis požiūris“. Šioje rezoliucijoje patvirtinome sveikatos visiems bei sveikatos visose politikos srityse svarbą ir ypač pabrėžėme vėžio prevenciją.

Stebina ir nerimą kelia tai, kad valstybės narės vėžio prevencijai vidutiniškai skiria tik 3 proc. savo sveikatos biudžeto. Nors tai gali būti ir statistikos klaida, šis skaičius reiškia, kad įgyvendinant valstybių narių politiką prevencija nevertinama labai rimtai. Mums iš tikrųjų reikia modelio, kaip imantis strateginių, techninių, organizacinių ir finansinių priemonių pereiti prie didesnės prevencijos. Mes tai žinome, kaip ir tai (ir tai jau įrodyta), kad ankstyva vėžio diagnozė gali gerokai sumažinti mirštamumą nuo vėžio.

Kitas svarbus pranešimo aspektas – nelygybė, o tiksliau – kelios jos rūšys. Svarbiausia iš jų vadinama „Geležine uždanga tarp Rytų ir Vakarų“ dėl didelių vėžiu sergančių pacientų išgyvenimo perspektyvų skirtumų, tačiau mums žinomi ir dideli skirtumai pačiose valstybėse narėse. Skiriasi ne tik gydymo sėkmės lygis, bet ir ankstyvos vėžio diagnozės dažnumas arba aprėptis, paliatyvioji priežiūra ir vėžiu sergančių pacientų reabilitacijos veiksmingumas.

Europos Sąjungos piliečiams sunku pripažinti esant tokių kovos su vėžiu organizavimo lygio skirtumų, nes kai kurios valstybės narės turi nacionalines programas, o kai kurios – ne. Be to, skiriasi duomenų apie vėžį gavimas. Nors ir Lisabonos sutartyje Europos Sąjungai leidžiama imtis tik paramos priemonių, koordinuotas ir gerai organizuotas šio lygmens požiūris ypač svarbus norint veiksmingai kovoti su vėžiu. Keitimasis patirtimi būtų neįsivaizduojamas be Bendrijos institucijų paskatinimo.

Trečias svarbus pranešimo aspektas – partnerystė. Prie Komisijos plataus užmojo tikslo galėsime priartėti tik jei sutelksime vertikalias ir horizontalias jėgas. Tam būtina užtikrinti, kad kova su vėžiu būtų ilgam įtvirtinta Europos ir nacionalinių institucijų politinėje darbotvarkėje. Glaudaus gydytojo ir paciento ryšio

nepakanka. Mūsų užduotis – padėti kurti tvirtą politinę partnerystę, politinę valią, tai bus didesnis postūmis visoje Europos Sąjungoje.

Šia proga norėčiau ypač pabrėžti vėžiu sergančių pacientų reabilitacijos klausimą. Turėtume gerokai daugiau dėmesio skirti nuo vėžio pasveikusiems žmonėms. Jie neturi būti stigmatizuojami ar „nurašomi“, jiems turi būti suteikiama galimybė visiškai reintegruoti į socialinį gyvenimą ir tęsti profesinę karjerą. Dabar svarbiausias kovos su vėžiu elementas Europoje yra buvimas kuo arčiau piliečių.

Tiesiog norėčiau padėkoti ši pranešimą padėjusiems rengti šešėliniams pranešėjams už didelę pagalbą.

John Dalli, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, man labai džiugu, kad Europos Parlamentas ir toliau entuziastingai remia Komisijos darbą vėžio prevencijos ir kontrolės srityje. Esu dėkingas už pastangas, visų pirma už pranešėjo A. Peterle pastangas rengiant šį pranešimą.

Aktyvūs veiksmai Europos lygmeniu gali sukelti didelį atgarsį nacionaliniu, regionų ir vietos lygmeniu. Tai parodo Europos partnerystės kovai su vėžiu galimybes. Partnerystės sėkmė labai priklauso nuo daugelio įvairių jos partnerių aktyvaus dalyvavimo. Iki šiol valstybės narės, sveikatos specialistai, vėžio institucijos, NVO, pacientų organizacijos ir pramonės atstovai dalyvavo rengiant konkrečius pasiūlymus dėl veiksmų, kuriuos reikės įgyvendinti iki 2013 m. pabaigos. Tačiau dar neaišku, ar šis naujas bendradarbiavimo būdas taps tvaresniais kovos su vėžiu veiksmais. Nuoširdžiai tikiuosi, kad taip ir bus.

Siekiamo plataus tikslo – pasiekti daugiau ilgalaikių tikslų ir geriau naudoti turimus išteklius. Tai priklauso nuo visų partnerių įsipareigojimo ir, aišku, nuo tinkamo finansinio įnašo. Europos Parlamento parama būsime Bendrijos biudžete užtikrinant būtinus išteklius sveikatai turės esminę reikšmę. Pranešime nurodomi įvairūs veiksmai, siekiant laikytis visapusiško požiūrio į vėžio prevenciją ir kontrolę, į daugelį iš jų jau atsižvelgta plėtojant partnerystę, remiantis Komisijos komunikatu.

Partnerystė turi penkis pagrindinius ramsčius: sveikatos ugdymą ir prevenciją, įskaitant Europos kovos su vėžiu kodekso rėmimą; patikrą ir ankstyvą diagnozę, siekiant geriau įgyvendinti Tarybos rekomendaciją dėl vėžio atrankinės patikros; keitimąsi gerą patirtimi sergančiųjų vėžiu sveikatos priežiūros srityje; bendradarbiavimą vėžio mokslinių tyrimų srityje ir jų koordinavimą; padarymą palyginamos informacijos ir duomenų apie vėžį prieinamais. Pagrindinė partnerystės užduotis bus padėti valstybėms narėms geriau plėtoti ir įgyvendinti jų kovos su vėžiu planus.

Tikslas – kad baigiantis partnerystės laikotarpiui visos valstybės narės turėtų integruotus kovos su vėžiu planus. Kai kurie veiksmai bus grindžiami iki šiol padaryto gero darbo rezultatais. Kitiems veiksams reikės papildomos pagalbos. Komisija pasirengusi suteikti visą būtiną paramą. Be to, Komisija toliau glaudžiai bendradarbiaus su Tarptautine vėžio mokslinių tyrimų agentūra dėl jos indėlio į partnerystę. Be to, turėčiau paminėti bendrą tikslą siekti užtikrinti, kad rūpestį sveikatos srityje keliantys klausimai būtų geriau įtraukiami į visas mūsų politikos iniciatyvas, kurias perduosiu atitinkamiems kolegoms Komisijoje. Aišku, toliau skirsime daug dėmesio prevencijai, kaip kovos su vėžiu dalį įgyvendindami savo sveikatos veiksmų politiką. Mėginsime pasiekti kuo daugiau su turimais ribotais ištekliais, todėl labai džiaugiuosi tvirta Europos Parlamento parama šioms pastangoms.

Gilles Pargneaux, *S&D frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, gerb. J. Dalli, šiame pranešimo projekte, kurį ką tik pristatė A. Peterle, labai aiškiai pakartojamos Europos Komisijos komunikato gairės, be to, jis įkvėptas 2008 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento rezoliucijos dėl kovos su vėžiu Europos Sąjungoje.

Norėčiau pasinaudoti galimybe patvirtinti Europos partnerystės, kurią Komisija numatė tikslu veiksmingiau kovoti su vėžiu, siekius, ar tai būtų prevencijos ir ankstyvos diagnozės svarba, ar naujo vėžio prevencijos modelio sukūrimas, ar galiausiai nelygybės valstybėse narėse mažinimas.

Sutinku su Europos Komisijos komunikate bei pranešimo projekte išreikštu nerimu ir rūpesčiais. Norėčiau pagirti pranešėjo A. Peterle rengiant šį pranešimą atliktą darbą ir kompromisinius pasiūlymus, pateiktus, siekiant įtraukti įvairių pakeitimų.

Kaip Europos Parlamento socialdemokratų aljanso frakcijos šešėlinis pranešėjas, be kitų, norėjau pabrėžti tokius dalykus: pirma, su vėžiu susijusių mirčių padaugėjimą kasmet dėl kancerogenų poveikio darbo vietoje, be to, geresnės galimybės gauti informaciją apie vėžiu sergantiems pacientams skirtus vaistus svarbą; REACH reglamento įgyvendinimą ir reguliarių ypač didelį rūpestį keliančių medžiagų, tarp jų ir kancerogenų, sąrašo atnaujinimą; paramą iniciatyvoms, kuriomis siekiama neleisti importuoti prekių, kuriose yra vėžį sukeliančių chemikalų, ir aktyvinti patikras tokiems chemikalams aptikti Europos Sąjungoje; ir galiausiai gairių, skirtų

bendrai apibrėžti neįgalumą, kad ši apibrėžtis apimtų chroniškomis ligomis ar vėžiu sergančius asmenis, parengimą.

Norėjome iškelti šiuos klausimus, o kartu išreikšti paramą šiam pranešimo projektui.

Antonyia Parvanova, ALDE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, pirmiausia leiskite pasveikinti A. Peterle su jo puikiu darbu rengiant šį pranešimą ir užtikrinant, kad kova su vėžiu tebebūtų pagrindinis mūsų visuomenės sveikatos darbotvarkės prioritetas. Skaičių kartoti nebūtina; visi žinome, kad Europos Sąjunga susidurs su didelėmis išlaidomis visuomenės sveikatai, socialinėmis ir ekonominėmis išlaidomis, jeigu nuosekliai nespėsime šio klausimo ir neskirsime reikiamų išteklių, visų pirma siekdami įveikti valstybių narių skirtumus.

Vėžys kelia grėsmę mūsų viešųjų sveikatos sistemų tvarumui, ir ES neabejotinai turėtų imtis vadovaujamo vaidmens, tinkamai į šią grėsmę reaguodama. Aišku, kad kalbėdami apie prevenciją, diagnozę, gydymą, mokslinius tyrimus ar informaciją, kalbame apie partnerystę, tačiau veiksmingai kovoti su vėžiu keliami našta Europoje galėsime tik tuomet, jeigu pasirūpinsime, kad ilgalaikėje perspektyvoje užtikrintume visų suinteresuotųjų asmenų, visų pirma pacientų grupių, dalyvavimą, jeigu užtikrinsime veiksmingą valstybių narių keitimąsi gerąja patirtimi ir jeigu garantuosime, kad tai, kaip veikia ši partnerystė, bus atidžiai stebima ir jos veikla bus remiama.

Tikiuosi, Komisija atliks savo vaidmenį ir pasirūpins, kad partnerystė pasiektų savo tikslus. Norėčiau pabrėžti vieną svarbų dalyką: raginimą Komisijai naudoti esamą Europos ligų prevencijos ir kontrolės centrą (ECDC) ir savo kompetencijai priskirti neužkrečiamas ligas. Manau, tai galėtų gerokai padidinti patirtį ir sustiprinti rekomendacijas.

Galiausiai vienodų prevencijos, diagnozės ir priežiūros galimybių bei šių veiksmų atlikimo laiku klausimas turėtų būti atidžiai išnagrinėtas, jeigu norima užtikrinti, kad kovojant su vėžiu taip pat būtų padedama siekti mūsų visų tikslo Europoje mažinti nelygybę sveikatos srityje.

Gerbiamas Komisijos nary, tikiuosi pamatyti jus rytoj, Pacientų teisių dieną, nes tai ypač svarbu visoms pacientų grupėms, ir jūsų įsipareigojimas svarbus mums visiems.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL frakcijos vardu. – (NL) Dėkoju ponui pirmininkui, gerbiamiems Komisijos nariui ir pranešėjui. Vėžys – baisi liga, ir blogiausiais jos atvejais nieko nebegalima padaryti. Tačiau, laimei, mes galime kai ką padaryti. Gyvename ilgiau, ir, deja, kuo ilgiau gyvename, tuo didesnis pavojus susirgti vėžiu. Kuo senesnė visuomenė, tuo daugiau galima tikėtis vėžio susirgimų. Štai todėl visos valstybės narės turi daryti viską, kas įmanoma, kad įgyvendintų veiksmingą ir socialiai orientuotą sveikatos politiką. Tiksliniai, prevenciniai veiksmai, įgyvendinant prevencines patikros programas, prieinami vaistai nuo vėžio – tai turėtų būti mūsų dėmesio centre.

Kitas dalykas, dėl kurio galime ką nors padaryti, yra didelis kancerogeninių medžiagų kiekis aplinkoje. Toksinų mūsų namuose yra visur: tik pagalvokite apie asbestą, virtuvės priemones ir netgi toksinus mūsų maiste. ES reikia apsaugoti savo piliečius nuo šių toksinų, nepaisant, ar tai žalinga pramonės interesams. Piliečių interesai ir jų sveikata yra svarbiausia!

Anna Rosbach, EFD frakcijos vardu. – (DA) Pone pirmininke, vėžys yra plačiai paplitusi liga, apie ją dėl aktyvių mokslinių tyrimų pradedame įgyti daug žinių. Dabar jau žinome, kad asmuo gali būti genetiškai linkęs susirgti vėžiu ir kad ligą gali paskatinti bent vienas enzimas. Stresas, gyvenimo būdas, chemikalai ir virusai taip pat gali sukelti vėžį. Šiais metais nuo vėžio gali mirti beveik du milijonai europiečių. Taigi vėžys nesustoja prie valstybių sienų. Todėl džiugu, kad Komisija ėmėsi iniciatyvos parengti plataus užmojo kovos su vėžiu planą Europos lygmeniu. Man kyla du klausimai. Kokia Komisijos pozicija dėl mokslinių tyrimų? Ar skirti finansiniai ištekliai gali užtikrinti veiksmingus mokslinius tyrimus ir kokio lygio pirmenybė jiems teikiama? Komisija pažymi, kad patikros apimtys nedidelės, palyginti su Tarybos rekomendacijomis. Todėl man kyla antras klausimas, kaip plataus užmojo tikslas taps tikrais pacientais mūsų šalyse? Ar iš tikrųjų galime padvigubinti Europoje vykdomos mūsų patikros veiksmingumą?

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Pirmiausia norėčiau padėkoti A. Peterle už pastangas rengiant šį pranešimą.

Remiantis medicinos duomenimis, vėžys yra antroji didžiausia mirtingumo priežastis Europoje, vienodai veikianti ir vyrus, ir moteris. Europos Komisijos dalyvavimas partnerystėje, kuria siekiama remti kovą su vėžiu, suteikia šia baisia liga sergantiems asmenims ir jų šeimoms naują galimybę gyventi. Ypač svarbu, kad toliau dėtume visas pastangas ir siektume nuolatinio bendradarbiavimo, didindami specializuotas žinias ir ieškodami, kaip spręsti naujas tokiais atvejais kylančias problemas.

Todėl Europos partnerystė kovai su vėžiu turi būti užtikrintas tinkamas išteklių, įgūdžių, be to, visoms valstybėms narėms prieinamų lėšų naudojimas. Ja turi būti užtikrinta, kad pažangos, pasiektos įvairiose Europos Sąjungos šalyse kovojant su vėžiu, rezultatai būtų prieinami visai Europai.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Pone pirmininke, gerbiamas Komisijos nary, kovai su vėžiu turi būti teikiama pirmenybė. Beveik 30 proc. vėžio atvejų galima išvengti, o jų pasekmes sušvelninti pasitelkiant ankstyvą diagnozę ir gydymą. Kai kurių rūšių vėžys skirtingai veikia vyrus ir moteris. Europos Sąjungoje kasmet krūties vėžiu suserga daugiau kaip 275 000 moterų, įrodyta, kad šis skaičius didėja net ir tarp jaunesnio amžiaus moterų. 50 000 Europos moterų kasmet diagnozuojamas gimdos kaklelio vėžys, 25 000 nuo šios ligos miršta.

Vis dėlto gimdos kaklelio vėžys gali būti beveik pašalintas plačiai prieinamais skiepais ir patikros programomis. Todėl valstybėms narėms labai svarbu plėsti savo skiepų ir patikros programas, kad jomis galėtų pasinaudoti visos tinkamos amžiaus grupės moterys. Be to, joms būtina remti sveikatos švietimo kampanijas, informuoti visuomenę apie ankstyvos diagnozės svarbą ir žmones – apie esamas programas bei paslaugas. Todėl sveikinu šią Komisijos iniciatyvą.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Taip pat norėčiau padėkoti pranešėjui už puikiai atliktą darbą. Remiantis Komisijos komunikatu Europos Parlamentui, Europos Sąjungoje vėžio patikros tyrimai sudaro mažiau nei pusę būtiniausių metinių tyrimų, kurie galėtų būti atlikti. Manau, turime užtikrinti, kad vėžio patikra taptų prieinama kuo daugiau žmonių, kad tikslinį skaičių būtų realu pasiekti.

Moksliniai tyrimai šioje srityje yra pažengę, nes sumažėjo tyrimų išlaidos ir padidėjo vėžio patikros tikslumas, naudojant biologinius žymenis. Dėl neseno išradimo, gavusio Ženevos tarptautinės išradimų parodos apdovanojimą, tam tikrų rūšių vėžį galima nustatyti mažiau nei per šešias minutes ir tai kainuoja mažiau nei vieną eurą. Naudojant šį jutiklį, kurį išrado rumunų mokslininkė Raluca-Ioana van Stade, tam tikrų rūšių vėžį galima aptikti dar iki pasireiškiant jo simptomams, ir tai yra tiksliausias rinkoje prieinamas metodas, dėl kurio didėja gydymo sėkmės koeficientas.

Tikiuosi, Komisija per Jungtinių mokslinių tyrimų centrą parodys susidomėjimą šiuo išradimu ir jį bus galima rekomenduoti įtraukti į diagnostikos programas.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Praėjusiais metais Europos Komisijos sukurta partnerystė yra gyvybiškai svarbi priemonė, atsižvelgiant į tai, kad vėžys po kraujotakos sistemos ligų yra dažniausia mirties priežastis. Deja, tarp valstybių narių yra didelių medicinos priežiūros kokybės ir galimybių gauti gydymą skirtumų. Neseni statikos duomenys parodė, kad pietryčių Europos šalyse gyvenantys vyrai du kartus dažniau rizikuoja mirti nuo vėžio nei, pvz., Šiaurės šalių vyrai.

Manau, Europos lygmeniu būtini veiksmai Europos piliečių naudai, siekiant neleisti, kad ES valstybėse narėse egzistuotų dideli diagnostikos ir gydymo skirtumai. Europos Komisija privalo skirti lėšų šios srities moksliniams tyrimams. Tokie sėkmingi pavyzdžiai, kaip rumunės Ralucos-Ioanos van Stade (jutiklis, kurį naudojant, galima nustatyti vėžio buvimą žmogaus kūne molekulinio lygmeniu tiesiogiai pagal žmogaus kraują, taikant paprastą procedūrą, tetrunkančią trumpiau nei šešias minutes), turi būti remiami ir jais pasinaudojama kuo plačiau.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Kaip jau minėjo dauguma pirmiau kalbėjusiųjų, veiksminga kova su vėžiu turi apimti visą priemonių spektrą, nuo prevencijos iki patikros, įskaitant diagnostiką, specialų gydymą ir paliatyviąją priežiūrą. Tačiau norėčiau paminėti dar vieną labai svarbų šios ligos aspektą: kovą su vėžiu pralaimėjusių pacientų šeimas. Šeima turėtų būti jos narių užuovėjos, paramos ir paskatinimo vieta. Tačiau beprotiškai sunku susitaikyti su progresuojančia liga, ir šeimų negalima palikti vienu šioje sunkioje padėtyje. Todėl, kalbėdami apie kovą su vėžiu, taip pat turėtume galvoti apie orios mirties sąlygas. Tai turėtų būti ir sisteminga priežiūra, ir konsultacijos šeimoms, kurioms tenka varginančios ilgalaikės priežiūros namuose pareiga, ir prieinamų specializuotų priemonių, kuriomis paskutinės šios ligos stadijos pacientams būtų teikiama specialistų ir visų pirma žmogiškoji priežiūra, sistema.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). - Pone pirmininke, pagal prognozes vėžys kasmet diagnozuojamas 3,2 mln. Europos piliečių, o Europos visuomenei senėjant, dabartinės tendencijos rodytų, kad šis piliečių skaičius, kuriems kasmet nustatomas vėžys, per ateinančius 20 metų, deja, gali padvigubėti.

Aišku, privalome kovoti su vėžio rykšte. Vėžį sukelia daug veiksnių. Norėčiau pabrėžti tai, kuo tikiu: rūkymas, nutukimas, mažas vaisių ir daržovių vartojimas, fizinis neaktyvumas ir piktnaudžiavimas alkoholiu yra prie vėžio prisidedantys veiksniai. Ypač svarbu, kad būtų stiprinamos sveikatinimo strategijos Europos ir

nacionaliniu lygmenimis ir joms būtų skiriama pakankamai lėšų. Ankstyva diagnozė gyvybiškai svarbi, įsitikinome, kad esant tokiai svarbiai ankstyvos diagnozės galimybei daug žmonių tebegyvena, nes jeigu jos nebūtų, jų jau nebebūtų tarp mūsų.

Vykdydama mokslinius tyrimus vėžio srityje, Europos Sąjunga gali atlikti vadovaujamą vaidmenį: svarbu pažymėti, kad pagal Septintąją bendrąją programą vėžio moksliniams tyrimams skirta daugiau kaip 750 mln. eurų, ir tikėčiausi, kad ateinančiais metais finansavimą būtų galima padidinti. Galiausiai norėčiau pagerbti visus, visų pirma savo kraštiečius, kurie taip išimtinai rūpinasi vėžiu sergančiais pacientais.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, sveikata yra vertybė ir ją svarbu saugoti. Vėžys yra pasaulinė problema, kuri neišnyksta, nepaisant medicinos pažangos. Pagal Pasaulio sveikatos organizacijos duomenis, 2004 m. 13 proc. mirčių sukėlė vėžys. ES kasmet vėžiu suserga maždaug 3,2 mln. žmonių. Pagrindinės vėžio rūšys – plaučių, žarnyno ir krūties vėžys. Patikra, ypač vyresniame amžiuje, taip pat atlieka svarbų vaidmenį saugant sveikatą. Principas, pagal kurį prevencija geresnė nei gydymas, pasitvirtino. Ekonomiškiausia ir sėkmės požiūriu perspektyviausia strategija yra patikra.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pone pirmininke, neabejotina, kad vėžys yra baisi liga, ir, kaip sakoma mano šalyje, ji žudo šalį, nes nuo šios ligos kasdien miršta ir seni, ir jauni. Statistika, rodanti, kad vienas iš trijų žmonių gali susirgti vėžiu, įbaugintų bet ką. Kartu šią ligą gydantys profesoriai, slaugytojai ir gydytojai padarė didelę pažangą. Tačiau ateityje bus svarbu išleisti daugiau pinigų, visų pirma moksliniams tyrimams.

Europos Sąjungai šioje srityje tenka svarbus vaidmuo: pirma, skiriant lėšų moksliniams tyrimams, ir, antra, organizuojant šiuos mokslinius tyrimus, visų pirma skatinant šiuos tyrimus atliekančių institutų bendradarbiavimą. Jeigu to imsime, ateityje galėsime tikėtis didesnės pažangos, mažiau žmonių sirgs vėžiu ir nuo jo mirs.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Prašau man atleisti už neįprastai asmenišką pastabą, tačiau kol aptarinėjome kovos su vėžiu programą ir daug žmonių pabrėžė, kokia iš tikrųjų tai yra baisi liga ir kiek žmonių nuo jos miršta, negalėjau neprisiminti, kad prieš ketverius metus taip pat sirgau vėžiu, ir dabar manau, kad, pasak onkologijos skyriaus, sugebėjau pasiekti šioki toki rekordą. Nuo galvos iki kojų buvau apkamšyta 14 vamzdelių, savaites leidau intensyvios priežiūros skyriuje; tačiau dabar esu čia, esu Europos Parlamento narė, auginu tris vaikus ir galiu gyventi visavertį gyvenimą. Norėčiau pasinaudoti savo istorija ir paraginti visų pirma moteris, taip pat visus Europos piliečius tikrintis. Remdamasi savo patirtimi, norėčiau pasiūlyti žinią visiems, sergantiems šia liga, jų draugams ir šeimoms, gydytojams – niekada nepraraskite vilties. Linkiu jiems visa ko geriausio ir mintimis esu su jais.

John Dalli, Komisijos narys – (MT). Pone pirmininke, mane labai džiugina šiandien Europos Parlamente parodytas entuziazmas suburti jėgas bendrai kovai su vėžiu. Norėčiau padėkoti A. Peterle už parengtą pranešimą, taip pat ką tik kalbėjusiai K. Morvai už pasidalijimą viltimi bei teigiamais dalykais; susidūrus su šia liga, dar niekas neprarasta. Iškelta daug klausimų; daugelis jūsų Europos Parlamente iškeltų minčių apsvarstyta Komisijos komunikate, ir patikinu jus, kad šiandieną jūsų pateikti ir į pranešime nurodytus siūlymus bus labai atidžiai atsižvelgta mūsų veiklos programoje.

Dėl aplinkos aspekto, galiu pasakyti, kad kovojant su vėžiu aplinka iš tikrųjų yra svarbus veiksnys, gal net lemiamas. Tačiau nereikėtų pamiršti ir to, kad šiuo metu Europoje galiojantys griežti standartai labai padeda mažinti šios ligos paplitimą. Todėl turėtume dėti daugiau pastangų, kad užtikrintume, jog šie griežti aplinkos standartai būtų išlaikyti. Be to, turime nuolat pabrėžti mokslinių tyrimų svarbą. Kadangi dabar farmacijos pramonė įeina į mano portfelį ir kaip Komisijos nario įsipareigojimus, yra gerokai didesnė galimybė dirbti su pramonės atstovais ir galbūt geriau koordinuoti mokslinius tyrimus, taip užtikrinant jų veiksmingumą.

Norėčiau, kad vienas iš mano darbo ramsčių ateinančius penkerius metus būtų kuo didžiausia galimybė gauti rinkoje prieinamų vaistų; viena iš didžiausių problemų Europoje, ji paminėta ir šiandien, yra nelygybė sveikatos sektoriuje. Visų pirma turime užtikrinti tokius dalykus: rinkai pateikiamų vaistų prieinamumą. Norėčiau jums dar kartą padėkoti. Pabaigai norėčiau pakartoti, kad visi privalome dirbti kuo sunkiausiai, kad įtikintume žmones prevencijos svarba, pavyzdžiui, krūties vėžio patikros svarba, kuri šiandien ne kartą minėta. Kadangi ši galimybė prieinama daugelyje Europos dalių (jei ne visose), turime aktyviai raginti visas moteris pasinaudoti šia procedūra.

Alojz Peterle, pranešėjas. – (SL) Turiu pasakyti, kad man tikrai patiko šio vakaro diskusijos ir noriu jums nuoširdžiai padėkoti už paramą ir dėmesingus žodžius. Džiaugiuosi, kad taip sklandžiai kalbame viena kalba ir kad siekiame tų pačių tikslų. Mus vienija šios ligos platesnio konteksto ir priežasčių žinojimas, taip pat žinojimas, kad partneriams būtina suvienyti jėgas kovai su vėžiu.

Dėl laiko stokos anksčiau negalėjau tarti keleto žodžių apie sveiką gyvenseną. Tvirtai tikiu, kad mes, politikai, galėtume atlikti svarbų vaidmenį šioje srityje, rodydami pavyzdį ir skatindami sveiką gyvenseną. Kadangi man pačiam buvo diagnozuota panaši liga, kaip ir K. Morvai, norėčiau dar nuoširdžiau ją pasveikinti su pergale. Tikiu, kad taip rodome, jog vėžys nebūtinai yra mirties nuosprendžio sinonimas.

Norėčiau padėkoti Komisijos nariui J. Dalli, visų pirma už jo dėmesį ir paskelbtus skubesnius veiksmus, nes vėžys turi savo dinamiką, todėl ir mes turime veikti dinamiškai. Taip pat siūlau savo paslaugas Komisijai būsimam glaudžiam bendradarbiavimui. Manau, kad iki šiol mūsų bendradarbiavimas buvo pavyzdys ir kad kartu galime gerokai daugiau pasiekti.

Be to, norėčiau pasakyti, kad netrukus iš naujo kursime kovos su vėžiu narių grupę, kuri ankstesnėje kadencijoje buvo žinoma santrumpa MAC (angl. *Members Against Cancer*). Manau, šį kartą gali susiburti dar stipresnė grupė ir ypatingą dėmesį skirsime prevencijai bei mūsų kovos dinamikai. Dėkoju visiems ir linkiu gero vakaro.

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taistyklių 149 straipsnis)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), raštu. – Galiu tik pasidžiaugti Komisijos pasiūlymu dėl partnerystės kovai su vėžiu, nes jis kelia rimtą rūpestį visuomenės sveikatai ES. Visiškai pritariu pranešėjo požiūriui, kuriuo ypač pabrėžiami prevenciniai veiksmai. Todėl tvirtai tikiu, kad išsamūs nacionaliniai kovos su vėžiu planai daugiau nei pageidaujami. Be to, palankiai vertinčiau bendradarbiavimą šiuo klausimu mokslinių tyrimų srityje. Mums reiktų aiškiai nustatyti svarbiausias šią ligą sukeliančias priežastis, kad galėtume nustatyti svarbiausius dalykus, kuriems, vykdydami prevenciją, turėtume skirti daugiausia dėmesio. Tai absoliučiai būtina siekiant veiksmingų prevencinių veiksnių. Be to, manau, būtų logiška būsimus veiksmus planuoti pagal esamas iniciatyvas, pvz., kovos su vėžiu kodeksą arba Tarybos rekomendaciją dėl krūties, gimdos kaklelio ir žarnyno vėžio patikros, nes jos jau yra geras veiksnių pagrindas. Aišku, prevencija neįmanoma be tinkamų finansinių išteklių. Todėl raginu valstybes narsiai skirti būtinų išteklių prevencijos planams, kad tikslas 15 proc. sumažinti naujų susirgimo atvejų tebebūtų realus.

Nessa Childers (S&D), raštu. – Nuoširdžiai džiaugiuosi šia iniciatyva ir galimybėmis, kurių ji teikia daugeliui milijonų europiečių, kuriems, kaip prognozuojama, ateinančiais metais gresia susirgti vėžiu. Vienas iš svarbiausių pranešimo tikslų – smarkiai sumažinti vėžio naštą, iki 2015 m. pasiekiant 100 proc. krūties, gimdos kaklelio ir žarnyno vėžio patikrą, kasmet atliekant ES piliečiams 125 mln. tyrimų. Ši našta turėtų tekti ir mums, EP nariams, kad mes naudotumėmės galimybe bendrauti su žiniasklaida ir kad mūsų rinkėjai ragintų europiečius dalyvauti šiose ypač svarbiose patikrose. Vis dar smarkiai trūksta žinių apie vėžio grėsmes ir vėžio patikros galimybes, ir tik nuolat šviečiant apie šias aplinkybes, ši iniciatyva patirs sėkmę, kurios jai ir Europos piliečiams labai reikia.

Elisabetta Gardini (PPE), raštu. – (IT) Dedamos pasaulinės pastangos. Tačiau, nepaisant nuolat gausėjančių žinių ir gydymo metodų pažangos, šiandien kova su vėžiu tebėra iššūkis. Tai yra iššūkis, kuriam įveikti turime nuolat dėti pastangas, skirdami geriausių išteklių, nes šios ligos padariniai pražūtingi mirtingumo požiūriu, tačiau su ja susiję ir psichologiniai, socialiniai bei ekonominiai aspektai.

Aišku, visuotinai turi būti vertinami ne tik moksliniai tyrimai ir gydymas, bet ir prevencija. Mums reikia pasiekti kritinę masę, sukurti sąlygas, užtikrinančias, kad vieno asmens rezultatas taptų palikimu mums visiems. Štai kodėl svarbu kurti Europos partnerystę kovai su vėžiu, kuri palengvins keitimąsi informacija ir koordinavimą tarp atskirų valstybių narių. Tinkluose atliekamas darbas turėtų būti susijęs ne tik su moksliniais tyrimais ir sveikata, bet ir švietimu, mityba, ryšiais ir aplinka. Ja turėtų būti siekiama pilietinės visuomenės dalyvavimo ir pagalbos, įskaitant atvejus, kai žmonės norima šviesti apie sveikus įpročius ir sveiką gyvenseną. Komisijos platus užmojo tikslas – nuo dabar iki 2020 m. 15 proc. sumažinti neoplastinių susirgimų skaičių gali būti laikomas realiu, tik jeigu ši metodika bus taikoma ir skatinama atitinkamu finansavimu.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), raštu. – (FI) Pranešimas dėl Komisijos komunikato „Kova su vėžiu: Europos partnerystė“ labai svarbus ir reikšmingas šiuo laikmečiu. Šiuo metu vėžys yra antroji didžiausio mirtingumo ir sergamumo Europoje priežastis. Didesnis bendradarbiavimas ir ištekliai vėžio tyrimams ir prevenciniam gydymui labai svarbu. Valstybės narės turi išimti kancerogeninius chemikalus iš rinkos ir pakeisti juos nekenksmingomis medžiagomis. Prevencinė patikra yra būtina ir veiksminga priemonė, ir tam būtina atidėti tinkamų lėšų. Daugiausia dėmesio informacinėse kampanijose turėtų būti skiriama švietimo įstaigoms. Kovai

su vėžiu būtini aiškūs tikslai, kurių Komisija ir valstybės narės turi siekti kartu. Komisijai ir valstybėms narėms reikia turėti drąsos išpareigoti investuoti į ateitį, vėžio mokslinius tyrimus ir jo prevenciją, nes ilgai bus išsaugoti ir pinigai, ir žmonių gyvybės.

Süri Oviir (ALDE), raštu. – (ET) Vėžys yra visuomenei labai brangiai kainuojanti liga, ją diagnozuoti ir gydyti vis brangiau, dėl jos žmonės ilgam laikui tampa neįgalūs ir anksti miršta. Nepaisant daugelio medicinos laimėjimų, šiandien vėžys pasaulyje plinta beveik kaip epidemija. Per gyvenimą vėžys bus diagnozuojamas kas trečiam europiečiui, o kas ketvirtas nuo šios ligos mirs. Valstybės narės, ir visų pirma jų nacionalinės vėžio prevencijos strategijos atlieka svarbų vaidmenį užkertant kelią šios ligos plitimui. Kadangi kovos su vėžiu strategijoje nustatytus rezultatus bus galima pasiekti tik ilgalaikiais ir nuosekliais veiksmais, raginu visas valstybes narės dabartinio ekonominio sunkmečio laikotarpiu nemažinti kovos su vėžiu ir pirminės bei antrinės prevencijos poreikių finansavimo. Taupymas šiandien gali lemti įvairiausių išlaidų rytoj. Prevenciniai metodai atlieka didelį vaidmenį kovojant su vėžiu, nes trečdalis vėžio atvejų galima išvengti prevenciniais veiksmais. Manau, kitas svarbus klausimas, susijęs su prevenciniais veiksmais, yra informuotumo didinimas konkrečiai lyčiai būdingų vėžio formų srityje; turime griežtinti prevencijos standartus ir plėtoti šių ligų patikros tyrimus. Pabaigai norėčiau pasidžiaugti Komisijos pasiūlymais atkurti kovos su vėžiu priemonių patvirtinimo Europos partnerystės iniciatyvą 2009–2013 m., siekiant remti kovos su vėžiu veiksmus, kurių ėmėsi valstybės narės. Tik bendromis pastangomis galime sėkmingai kovoti su tokiu priešu kaip vėžys.

25. Informacinių ir ryšių technologijų sutelkimas siekiant lengviau pereiti prie efektyvaus energijos vartojimo ir mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – P. Toia pranešimas (A7-0120/2010) Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto vardu dėl informacinių ir ryšių technologijų sutelkimo siekiant lengviau pereiti prie efektyvaus energijos vartojimo ir mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos (COM(2009)0111 - 2009/2228(INI)).

Patrizia Toia, pranešėja. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pranešimas, kurį šį vakarą svarstome ir dėl kurio rytoj balsuosime, yra platesnio mėginimo įgyvendinti paketą 20/20/20, kuris, manau, tebėra vienas iš toliaregiškiausių ir svarbiausių dalykų per praėjusią Europos Parlamento kadenciją, dalis. Jeigu paklaustumėte, ką iš praėjusių penkerių metų kadencijos išsaugočiau, paketas 20/20/20 tikrai būtų mano sąrašo pradžioje.

Manau, svarbu pridurti, kad rengiant šį pranešimą labai aktyviai dirbo tiek Europos Komisija (prieš šį pranešimą priimtas komunikatas ir rekomendacija), tiek Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas, tiek kiti asmenys. Dėl jų į pradinį pasiūlymą ir mūsų darbą įtraukta daug siūlyimų, papildymų ir pakeitimų.

Manau, Europos Parlamente vis dar kažkiek nesutariama vienu klausimu, ir tikiu, kad jį galima bus išspręsti per rytojaus balsavimą. Jis susijęs su daugiau ar mažiau privalomu pobūdžiu, kurį norėtume priskirti šio pranešimo turiniui, kuris, norėčiau pažymėti, parengtas labai sutartinai ir vieningai.

Informacijos ir ryšių technologijos (IRT) – svarbus sektorius, bent jau dėl savo svarbos Europos ūkiui, joms tenka 7 proc. darbo jėgos (Europos darbo jėgos) ir 6 proc. BVP, taigi ir didelė Europos ekonomikos ir Europos gamybos ir darbo jėgos dalis.

Jos itin svarbios ne tik dėl savo esmės, bet ir dėl to, kaip jos gali padėti, ir dėl savo esminio, reikšmingo vaidmens mėginant nuo dabartinės ekonomikos padėties pereiti prie padėties, kuriai esant ekonomikoje, nors tebeplėtojamoje, būtų mažiau išlaidų ir mažiau anglies dvideginio, todėl ateityje mums ir mūsų kartoms mažėtų tarša. Apskritai šios technologijos ne teoriškai, bet praktiškai gali lemti pokyčius, dėl kurių pasikeistų mūsų visuomenės gamyba, gyvenimas, kelionės ir vartojimas, ir prasidėtų pramonės perversmas, kuris daugeliui iš tikrųjų reikštų socialinio ir ekonominio gyvenimo ateitį ne tik mūsų žemyne, bet ir visame pasaulyje.

Kaip IRT gali taip reikšmingai padėti pertvarkyti mūsų ūkį? Pirma, jos pakeistų patį sektorių: pranešimu siekiama įrodyti, kaip šis sektorius pirmiausia gali „pažvelgti į save“, kad pamatytų, kaip jis gali kurti ryšius, mikroelektronines ir kitas priemones, vartojančias mažiau energijos ir taigi gerokai efektyvesnes.

Antra, jos gali labai padėti didžiausiems sektoriams – būsto ir transporto. Šie du sektoriai (remiuosi Komisijos duomenimis) yra tie, kuriuose dėl didesnio efektyvumo, pagal pakete 20/20/20 nustatytas Europos taisykles

ir tikslus, gali labai smarkiai sumažėti išlākų, nes dabar transporto sektorius suvartoja 26 proc. energijos Europoje, o 40 proc. energijos suvartojama būstams šildyti ir vėsinti, nelygu sezonas, ir gali būti pasiektas labai didelis efektyvumo lygis.

Nereikia nė minėti, kad didžiausių sektorių atveju aprėptis turi labai didelės įtakos mūsų gyvenimui. Kalbu apie visą bankų sektorių, santykius su valstybės administracija, visą e. valdžios sektorių ir visas paslaugas, apskritai, taikant šias technologijas, galima bus sumažinti ne tik jų anglies dioksido išlakas, bet ir sutaupyti laiko ir taip pagerinti europiečių gyvenimo ir socialinio gyvenimo kokybę.

Todėl tai labai svarbu. Tačiau manau, kad šis pranešimas turės dar didesnę reikšmę, jeigu Europos Parlamentas rytoj patvirtins jo privalomą pobūdį. Pone pirmininke, jeigu galima, norėčiau pateikti tik du pavyzdžius: pažangiojo matavimo prietaisai ir pažangieji elektros energijos tinklai bei pažangieji miestai. Vien vakar 700 Europos miestų merai, dalyvaujant mūsų Pirmininkui ir Europos Komisijos nariui, šiuose rūmuose sudarė naują susitarimą, kuriuo konkrečiai siekiama gerinti miestų, kuriuose gyvena daugiau kaip 70 proc. Europos piliečių ir kurie todėl gali reikšmingai padėti didinti efektyvumą bei ekonominę ir socialinę plėtrą, efektyvumą.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Noriu pasidžiaugti 2010 m. kovo 25–26 d. Europos Vadovų Tarybos posėdžio išvadomis, kuriose pirmą kartą aiškiai nurodytas Europos Sąjungos tikslas 20 proc. didinti energijos vartojimo efektyvumą. Energijos vartojimo efektyvumą statybų sektoriuje galima didinti naudojant informacijos ir ryšių technologijas ir efektyvias matavimo prietaisų sistemas, o transporto sektoriuje – Europos lygmeniu įgyvendinant pažangias transporto sistemas. Iš tikrųjų IRT paremtos sistemos gali iki 17 proc. sumažinti energijos suvartojimą pastatuose, o išlakas transporto sektoriuje – iki 27 proc.

Tikiu, kad norint pasiekti tikslą iki 2020 m. 20 proc. sumažinti energijos vartojimą elektros tinklai turėtų tapti pažangūs, užtikrinti lankstų elektros energijos srautą, būti kontroliuojami ir paremti IRT naudojimu. ES turi teikti pirmenybę Europos ūkio skatinimui investicijomis į internetinių paslaugų plėtrą, naujasias technologijas ir visų pirma plėtojant plačiauostį ryšį visose valstybėse narėse.

John Dalli, Komisijos narys. – Pone pirmininke, Komisija labai palankiai vertina jūsų dėmesį, paramą ir vertingas rekomendacijas dėl IRT sutelkimo siekiant lengviau pereiti prie efektyvaus energijos vartojimo ir mažai anglies dioksido išskiriančių technologijų ekonomikos ir atidžiai perskaitė P. Toia pranešimą.

Svarbu pripažinti reikšmingą IRT sektoriaus vaidmenį, kurį jis gali atlikti suteikiant galimybę mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakas, ir turime užtikrinti, kad šia galimybe būtų pasinaudota ir ji būtų paversta tikrove.

Komisija ketina suteikti šiam klausimui pirmenybę Europos skaitmeninėje darbotvarkėje, kurią Europos Komisija netrukus priims.

Kaip nurodote savo pranešime, IRT gali padėti smarkiai pagerinti energijos vartojimo efektyvumą kitose srityse, visų pirma statybų ir transporto sektoriuose. Be to, sutinkame, kad pažangieji elektros energijos tinklai ir valstybių narių plačiai diegiami pažangūs matavimo prietaisai yra esminis dalykas įgyvendinant šias galimybes. Platų diegimą valstybėse narėse reikia skatinti, siekiant formuoti aktyvesnius vartotojus, galinčius naudoti atsinaujinančiųjų išteklių ir efektyviai energiją vartojančias technologijas.

Be to, labai svarbi yra bendra pačios IRT pramonės išlākų matavimo sistema. Griežta matavimo sistema, dėl kurios pramonė plačiai susitartų ir kurią patvirtintų, yra privaloma siekiant kiekybiškai apskaičiuoti tikrąją informacijos ir ryšių technologijų naudą. Į tai reikia atsižvelgti svarstant naudojamų IRT naudingą poveikį.

Nuo to laiko, kai šiuo klausimu 2009 m. spalio mėn. priimta rekomendacija, Komisija ėmėsi įvairių veiksmų su suinteresuotaisiais asmenimis, kad darbotvarkė būtų įgyvendinama. Norėčiau kelis iš jų paminėti, jie susiję su jūsų pranešime nagrinėtais rūpestį keliančiais klausimais.

2010 m. vasario mėn. pradėjo veikti Forumas IRT energijos vartojimo efektyvumui didinti. Forume dalyvauja svarbiausios ES, Japonijos ir JAV aukštųjų technologijų pramonės asociacijos. Jos nustatys tikslus, paremtus bendra IRT sektoriaus energijos sąnaudų ir išmetamo anglies dioksido kiekio matavimo sistema, kurią numatoma sukurti iki 2010 m. pabaigos.

Forumas taip pat tikisi IRT sektoriaus indėlio, kurį šis gali padaryti, kad pagerintų kitų sektorių, pvz., statybų ir transporto, energijos vartojimo efektyvumą. Didžiausi Europos miestai pasirašė Skaitmeninės ekologijos chartiją. Šie miestai įsipareigojo iki 2020 m. savo IRT anglies dioksido išlakas sumažinti 30 proc. ir iki 2015 m. kiekviename mieste įdiegti penkias plataus masto IRT bandomąsias programas. Iš viso Skaitmeninės ekologijos chartiją pasirašiusių miestų padaugėjo nuo 14 iki 21.

Mažmeninės elektros energijos rinkos klausimai tampa vis svarbesni, nes rinkos artėja prie vartotojų, dažniau siekia diegti naujas technologijas ir sistemas, kaip antai pažangius matavimo prietaisus ir pažangius elektros energijos tinklus. Taip pat vyksta darbas su Komisijos Pažangių elektros tinklų darbo grupe. Tikslas – patarti Komisijai dėl politikos, norminės bazės, taip pat koordinuoti pirmuosius žingsnius įgyvendinant pažangius elektros energijos tinklus pagal trečiojo energetikai skirtų teisės aktų rinkinio nuostatas. Atitinkamas rekomendacijas numatoma priimti iki 2011 m. pabaigos.

Pabaigai norėčiau pabrėžti, kad Komisija tvirtai įsipareigojusi padėti iki 2020 m. pasiekti 20-20-20 tikslus, kuriuos nustatė valstybių ir vyriausybių vadovai, ir IRT šioje srityje tenka svarbus vaidmuo. Dėkojame už vertingą indėlį jūsų pranešimu ir tikimės su jumis bendradarbiauti, kad užtikrintume, jog šiems tikslams pasiekti būtų patvirtinta tinkama politika.

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj.

26. Bendrijos finansinių interesų apsauga ir kova su sukčiavimu. 2008 m. metinė ataskaita (diskusijos)

Pirmininkas. Paskutinis darbotvarkės klausimas – A. Cozzolino pranešimas (A7-0100/2010) Biudžeto kontrolės komiteto vardu dėl Bendrijos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu. 2008 m. metinė ataskaita (2009/2167(INI)).

Andrea Cozzolino, pranešėjas. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kadangi Lisabonos sutartimi Europai suteiktas aktyvesnis vaidmuo milijonų europiečių gyvenime, ypač svarbus yra skaidrumo ir teisėtumo klausimas. Todėl mūsų pateikiamas pranešimas yra labai koordinuotų pastangų rezultatas. Daugiausia darbo visų pirma buvo skiriama Audito Rūmų pateiktam planui, pagal kurį finansinis pažeidimų poveikis nuo 1 mlrd. eurų 2007 m. sumažėjo iki 783 mln. eurų 2008 m.

Šis sumažėjimas susijęs su visomis išlaidų sritimis, išskyrus tiesiogines išlaidas ir pasirengimo narystei pagalbos lėšas. Tebėra didelį rūpestį keliančių sričių, susijusių su struktūriniais fondais. Tačiau vien absoliučios sumos ir vertės nenurodo, kur slypi tikrosios problemos ir kur padėtis kontroliuojama. Remdamiesi pastarųjų mėnesių analizėmis ir susitikimais pirmenybę galėjome suteikti dviem reikalavimams. Pirma, skubiam poreikiui padaryti valstybes nares atsakingesnes už sukčiavimo ir pažeidimų nustatymą ir už dalijimąsi informacija, reikalinga kovai su sukčiavimu, švaistymu ir išlaidų iškreipimu bei surenkant mokesčius.

Antra, svarbai teikti pasiūlymus ir darbo hipotezes, kad būtų lengviau įgyvendinti priemones valstybėse narėse, taikant administracines procedūras ir valdymo strategijas, kuriomis pirmenybę teikiama projektų kokybei bei jų poveikiui Europos piliečių gyvenimo ir darbo sąlygoms.

Šiems tikslams pasiekti siūlome Europos Parlamentui primygtinai raginti nustatyti tam tikrus prioritetus: pirma, siūlome OLAF parengti 27 profilius, atidžiai ištyrus strategijas, kuriomis, kovodama su sukčiavimu ir pažeidimais naudojant Europos lėšas, vadovaujasi kiekviena valstybė narė, ir tikslų institucijų, atsakingų už patikrų atlikimą kiekvienoje atskiroje šalyje, sąrašą bei duomenis apie atliktų patikrų kiekį, kokybę bei padarinius.

Antra, mažinti pažeidimų skaičių ir smarkiai gerinti taisykles. Imamės įgyvendinti teisėkūros ir reguliavimo supaprastinimo programą, visų pirma skirtą struktūriniais fondams. Be to, kova su korupcija, finansiniais nusikaltimais ir viešųjų pirkimų taisyklių pažeidimu turi būti sustiprinta. Šių metų ataskaitoje padedant visam komitetui šiuo klausimu padarėme pažangą. Dėl aktyvių ir suderintų pastangų parengti pasiūlymai pagrindinėms šios srities problemoms spręsti. Pradedant ES ir mokesčių rojų santykiu ir baigiant Europos lėšų gavėjų duomenų bazėmis, ataskaitoje padedama praktinėmis priemonėmis didinti išlaidų skaidrumą ir stiprinti kovos su sukčiavimu bei korupcija strategijas.

Galiausiai, kalbant apie OLAF, ypač svarbu užtikrinti visišką šios tarnybos veiklos nepriklausomumą, visokeriopą valstybių narių bendradarbiavimą ir tinkamą žmogiškųjų išteklių strategiją, kurios jai labai reikia. Turime toliau palaikyti diskusijas ir raginti Europą, kad ji sukurtų vieno Europos prokuroro pareigybę.

Galiausiai tikiu, kad ypač svarbu kartu kovoti už skaidrų ir ekonomišką Europos išteklių valdymą. Šiuo atžvilgiu turime užtikrinti, kad esamomis problemomis nebūtų niekaip naudojamosi, siekiant suabejoti esminės reikšmės Europos projektui turinčiomis priemonėmis, pvz., sanglaudos politika ir parama vystymuisi.

Veikiau turime aiškiai matyti problemas, tebesančius iškreipimus įvairiose Europos išlaidų srityse ir naudodami šiuos duomenis imtis naujų, ryžtingų veiksmų bei taip padaryti mūsų finansų valdymą efektyvesnį ir skaidresnį.

Tikiu, kad, dėdamos šias pastangas, įvairios Europos institucijos iš tikrųjų padarys pažangą kuriant stipresnę, integruotesnę ir geriau europiečių poreikius tenkinančią Europą.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Manau, Europos lėšos turi būti padarytos prieinamos piliečiams sąžiningai ir skaidriai. Vienas iš galimų korupcijos viešuosiuose pirkimuose panaikinimo metodų yra nustatyti skaidrią sistemą – internetinę konkursų sistemą.

Remiantis Komisijos ataskaita, mažėjantis pažeidimų finansinis poveikis 2008 m. rodo, kad kai kurios teisėkūros ir institucinės priemonės, skirtos atgrasyti nuo sukčiavimo, valstybių narių įgyvendintos sėkmingai. Tebereikia didesnės finansinės kontrolės, taip pat veiksmingų kovos su sukčiavimu mokesčių, visų pirma PVM srityje, teisės aktų.

Europos Sąjungos finansinių interesų apsauga yra ir Rumunijos vyriausybės prioritetas. To siekiant buvo įkurtas Kovos su sukčiavimu departamentas. Jame yra vienas Rumunijoje ryšių centras su OLAF Europos fondų klausimu.

Monica Luisa Macovei (PPE). - Pone pirmininke, kaip EPP šešėlinė pranešėja, pirmiausia norėčiau išreikšti padėką pranešėjui ir kitiems frakcijų kolegoms už nepriekaištingą bendradarbiavimą. Ypatingą dėmesį skyrėme skaidrumo didinimui ir geresnėms viešųjų pirkimų taisyklėms, nes ši sritis pažeidžiamiausia sukčiavimo ir korupcijos, kuri iškreipia rinką ir dėl kurios didėja vartotojų mokamos kainos, atžvilgiu.

Be to, ES lėšų gavėjai iš visų valstybių narių turėtų būti skelbiami vienoje interneto svetainėje ir remiantis tais pačiais kriterijais. Be to, paraginau abipusį diskvalifikacijų pripažinimą, pvz., neleidimą sukčiavusiems pažeidėjams būti vadovais. OLAF veiklą reikėtų remti; prašome pateikti statistinius duomenis ir nurodyti priežastis, dėl kurių nacionalinės institucijos nepateikia kaltinimų po OLAF ataskaitų, nes taip nutinka 73 proc. OLAF pradėtų bylų.

Be to, ataskaitoje siūloma uždrausti įmonėms, kurios veikia naudodamosi lengvatinių mokesčių zonomis, sudaryti verslo susitarimus su Europos Sąjungoje reziduojančiomis įmonėmis, jeigu jų lengvatinių mokesčių zona vienašališkai atidėjo bendradarbiavimo su Europos Sąjunga susitarimų priėmimą.

Pabaigai norėčiau pasakyti, kad Europos Sąjunga turi laikyti sukčiavimą ir korupciją tarpusavyje susijusiais reiškiniais ir teikti jiems pirmenybę.

Seán Kelly (PPE). - Pone pirmininke, manau, kad neperdėsiu, sakydamas, jog dabartinį ekonomikos sunkmetį sukėlė iš pradžių nedidelė krizė, kurios metu godumas užgožė dosnumą, korupcija – sąžiningumą ir savanaudiškumas – solidarumą; kol vėl grįšime prie dosnumo, sąžiningumo ir solidarumo vertybių, kurios yra įmonių ir valdžios reikalų esmė, niekada neišbrisis iš šiuo metu mus kamuojančių sunkumų.

Visiškai pritariu visoms kovos su sukčiavimu pastangoms. Airijoje esu matęs programų, rodančių asmenis, prašančius socialinės paramos Airijos Respublikoje, Šiaurės Airijoje ir Anglijoje kiekvieną savaitę, asmenis, skraidančius į Korko oro uostą ir atgal socialinės paramos. Blogiausi iš visų buvo bankai *Allied Irish Bank* ir *Irish Nationwide*, žaidę pingponą su apskaitos praktika, kad nuslėptų tikrąją savo padėtį.

Dėl to Airijoje papuolėme į didžiulę bėdą, ir turi būti dedamos visos įmanomos pastangos sukčiavimui sustabdyti. Turi būti garsiai ir aiškiai pasakyta, kad ši problema bus labai aktyviai nagrinėjama ir sprendžiama Europos lygmeniu ir visais kitais lygmenimis.

John Dalli, Komisijos narys. – Pone pirmininke, gerbiami nariai, savo kolegos Komisijos nario A. Šmetos vardu pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjui už šį konstruktyvų pranešimą ir pateiktus pasiūlymus gerinti Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugą.

Komisija vertina tai, kad Europos Parlamentas tvirtai pabrėžia bendrą ES institucijų ir valstybių narių atsakomybę šiuo atžvilgiu. Tik norėčiau pateikti kelias pastabas.

Dėl valstybių narių pranešimo apie pažeidimus OLAF sukūrė naują internetinę pranešimo sistemą IMS (pažeidimų valdymo sistema, angl. *Irregularities Management System*). Taip gerokai patobulinta valstybių narių, įskaitant tas, kurias kritikuojate savo pranešime, pranešimo apie pažeidimus tvarka. Struktūriniai fondai yra ypatingą rūpestį kelianti sritis ir Europos Parlamentui, ir Komisijai. Komisija ėmėsi aktyvių veiksmų labiausiai paveiktų sričių ir programų trūkumams ištaisyti, 2008 m. įgyvendindama bendrąjį struktūrinių veiksmų planą, įskaitant platų supaprastinimo planą.

Kartu su savo kolegomis Komisijos nariais mano kolega Komisijos narys A. Šemeta mėgins imtis veiksmų, skirtų toliau mažinti sanglaudos politikos klaidų lygį. Komisija padės valstybėms narėms užbaigti 2000–2006 m. programas, stebės jų užbaigimą ir rūpinsins, kad naujojo programavimo laikotarpio valdymo ir kontrolės sistemos duotų naudos. Be to, Komisija palaikys ryšius su valstybių narių institucijomis, kad užtikrintų, jog jos visiškai prisiimtų atsakomybę pasidalijamojo valdymo srityje, sustiprintą naujomis Lisabonos sutarties nuostatomis.

Nemaža pažanga pasiekta ES lėšų gavėjų skaidrumo srityje. Žemės ūkio srityje Taryba sutiko, kad už lėšų gavėjų viešą skelbimą atsakingos valstybės narės. Informacija turi būti pateikiama vienoje interneto svetainėje kiekvienoje valstybėje narėje, laikantis pasidalijamojo valdymo principo. Siekiant pateikti apibendrintą informaciją ir padėti lengviau prisijungti prie valstybių narių interneto svetainių, nuorodos į jas pateiktos interneto svetainėje *Europa*.

Dabar grįžtu prie OLAF. Dėkoju pranešėjui už tvirtą paramą, kurią jis aiškiai išreiškia OLAF darbui. Mano kolega Komisijos narys A. Šemeta visiškai sutinka, kad ši tarnyba daugiausia dėmesio turėtų skirti pagrindiniams uždaviniams – tyrimams atlikti, nors OLAF turi ir kitų svarbių pareigų, ypač sukčiavimo prevencijos srityje. Be to, jis sutinka, kad OLAF turėtų skirti dėmesio svarbesnėms byloms, o mažesnio masto sukčiavimo atvejus turėtų tirti kitos tarnybos.

2008 m. OLAF persvarstė finansinio įgyvendinimo procedūras, susijusias su OLAF bylomis, ir nustatė *de minimis* ribas. Komisijos narys A. Šemeta atidžiai atsižvelgė į jūsų pastabas dėl poreikio OLAF dirbti kartu su vidaus audito tarnybomis, ir visiškai joms pritaria. OLAF ir IAS glaudžiai bendradarbiauja nuo 2003 m. Jos keičiasi informacija ir rengia viena kitai specialius mokymus, kad gerintų savo atitinkamų darbuotojų žinias abipusio susidomėjimo klausimais. OLAF nori dar glaudžiau bendradarbiauti su IAS.

Kalbant apie procedūrinės teisės, 2009 m. gruodžio mėn. priimtame naujajame OLAF vadove, kuris pateiktas Europos Parlamentui, jau pateiktos išsamios gairės OLAF tyrėjams. Išsamesnės taisyklės dėl procedūrinių teisių bus įtrauktos į teisės akto pasiūlymą, kuriuo bus siūloma persvarstyti OLAF reglamentą. Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat norėtų priminti, kad Europos Parlamentui ir Tarybai iki vasaros atostogų bus pateiktas svarstymų dokumentas dėl OLAF teisėkūros reformos.

Komisijos narys A. Šemeta nekantrauja pateikti šį dokumentą Biudžeto kontrolės komitetui per liepos mėn. posėdį. Galiausiai jis labai tikisi dirbti kartu su Europos Parlamentu gerinant OLAF efektyvumą ir ES mokesčių mokėtojų pinigų apsaugą.

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taistyklių 149 straipsnis)

Alain Cadec (PPE), raštu. – (FR) Kova su sukčiavimu yra esminis iššūkis, kurį turi įveikti Europos Sąjunga ir valstybės narės. Dėl sanglaudos politikos biudžeto eilutėje skiriamų viešųjų lėšų svarbos būtinas didžiausias budrumas, atsižvelgiant į tai, kad yra šių lėšų pasisavinimo galimybė. Sprendžiamas struktūrinių fondų patikimumo europiečių požiūriu klausimas. Šiuo atžvilgiu palankiai vertinu Europos Komisijos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) pastangas veiksmingiau kovoti su sukčiavimu. Kaip pažymi pranešėjas, finansinis pažeidimų poveikis struktūrinėms priemonėms gerokai sumažėjo. Be to, tai, kad Komisijai pranešama apie daugiau pažeidimų, rodo sukčiavimo prevencijos sistemų pažangą. Komisijai ir valstybėms narėms svarbu toliau tęsti šią kovą kuo griežčiausiomis priemonėmis. Tačiau vienodai svarbu neatgrasyti galimų struktūrinių fondų lėšų gavėjų pernelyg griežtais apribojimais. Tarptautinis sukčiavimas yra viena, tikslumo trūkumas rengiant projektus yra kas kita. Nors tarptautinis sukčiavimas turi būti laikomas nusikalstama veikla, svarbu supaprastinti procedūras, siekiant apriboti tikslumo trūkumo poveikį.

Tamás Deutsch (PPE), raštu. – (HU) Kai kuriose euro zonos valstybėse prasidėjusi krizė yra beprecedentis išpėjimas Europos sprendimus priimančioms asmenims be išlygų saugoti viešąsias lėšas ir Bendrijos finansus. Ekonomika ir tarptautinės rinkos ypač jautriai reaguoja į bet kokią priemonę, kurios imasi Europos Sąjunga, pavyzdžiui, į visai neseniai patvirtintas pagalbos priemones. Jeigu krizė nebus valdoma tinkamai ir Europos lygmeniu, grėsmė gali kilti ištisiems nacionaliniams ūkiams. Todėl neperdėsiu sakdamas, kad viso pasaulio žvilgsnis nukreiptas į mūsų finansų ministrus ir Europos institucijas. Šiandien kai kurių valstybių narių vyriausybės, siekdamos asmeninių interesų ir veikiančios kaip oligarchijos, yra privedusios savo ūkį prie bankroto ribos ir atėmusios iš verslininkų, šeimų ir kvalifikuoto jaunimo visas ateities perspektyvas. Dėl to galime tik pasveikinti pranešėjo ketinimą didinti valstybių narių atsakomybę. Dabar tai yra vienas iš svarbiausių

klausimų siekiant sėkmingai suvaldyti krizę. Griežta kontrolė, siekiant padaryti galą korumpuotų vyriausybių laikotarpiui, šiuo kritiniu laikotarpiu yra svarbesnė nei bet kada.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Pranešimas dėl kovos su sukčiavimu rodo iš esmės teigiamą poslinkį. 2007–2008 m. neigiamas pažeidimų finansinis poveikis sumažėjo visuose sektoriuose. Tačiau taip neįvyko pasirengimo narystei pagalbos atveju. Šioje srityje neigiamų padarinių padaugėjo 90,6 proc. Šiuo atžvilgiu pažymėčiau, kad nuo 2002 m. ES teikia finansinę paramą Turkijos „pastangoms“ rengiantis narystei ES ir kasmet mokamos sumos laipsniškai didėja. 2007–2013 m. laikotarpiu Turkija gaus 4,84 mlrd. eurų sumą. Taip yra, nors Komisija žino, kad Turkija nedaro jokios pažangos, kuri būtina, norint įvykdyti stojimo kriterijus. Nepaisant to, pinigų ir toliau skiriama ir jų skiriama vis daugiau. Be to, naujausioje Europos Audito Rūmų ataskaitoje nurodyta, kad pasirengimo Turkijos narystei pagalbos srityje pinigai investuojami be pakankamai aiškių tikslų ir kriterijų. Nesant aiškios strategijos, pinigai naudojami be konkretaus plano ir nekonstruktyviai. Turime padaryti galą šiai beprotybei.

27. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

28. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 23.55 val.)